
КНИГАТА НА МОРМОН

УШТЕ ЕДНО СВЕДОШТВО ЗА
ИСУС ХРИСТОС

КНИГАТА НА МОРМОН

Уште Едно Сведоштво за
Исус Христос

Објавена од
Црквата на Исус Христос на Светците од Подоцнежните Дни
Солт Лејк Сити, Јута, САД

Прво Англиско издание објавено во
Палмира, Њујорк САД, во 1830

Ве молиме поднесете коментар или предлози на
scriptures@ChurchofJesusChrist.org или испратете пошта на
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2023 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Верзија: 5/21

Превод на the Book of Mormon

Macedonian

Printed in the United States of America 12/2023

Преземете ја Апликацијата
Книга на Мормон

КНИГАТА НА МОРМОН

ИЗВЕШТАЈ НАПИШАН ОД

РАКАТА НА МОРМОН

ВРЗ ПЛОЧИ ЗЕМЕНИ

ОД ПЛОЧИТЕ НА НЕФИ

Затоа, ова е скратено издание од записот на народот на Нефи, а исто така и на Ламанитите—Напишан за Ламанитите, кои се остаток од домот на Израел; а исто така и за Евреин и за Неевреин—Напишан според заповед, а исто и преку духот на пророштвото и на откровението—Напишан и запечатен, и скриен кај Господ, за да не може да биде уништен—За да се појави преку дарот и силата на Бог, во толкувањето од него—Запечатен од раката на Морони, а скриен кај Господ, за да се појави во очекувано време според начинот на Неевреинот—Толкувањето од него преку дарот на Бог.

Едно скратено издание земено од Книгата на Етер исто така, кое е запис од народот на Јаред, кој беше распрснат во времето кога Господ го измеша јазикот на луѓето, кога градеа кула, за да стигнат до небесата—Кој треба да му покаже на остатокот од домот на Израел какви големи дела Господ направи за нивните татковци; и дека можат да ги знаат заветите на Господ, за да не бидат отфрлени засекогаш—А исто и за убедувањето на Евреинот и на Неевреинот, дека Исус е Христос, Вечниот Бог, кој им се покажува Самиот на сите нации—И сега, ако има недостатоци, тие се грешките на луѓето; затоа, не осудувајте ги нештата од Бог, за да можете да бидете безгрешни пред судскиот престол на Христос.

ОРИГИНАЛЕН ПРЕВОД ОД ПЛОЧИТЕ НА АНГЛИСКИ
ОД ЏОЗЕФ СМИТ-ПОМЛАДИОТ.

СОДРЖИНА

Вовед vii
Сведоштво на Тројца Сведоци ix
Сведоштво на Осум Сведоци ix
Сведоштво на Пророкот Џозеф Смит xi
Кратко Објаснување	xvi
Илустрации	xix
1 Нефи 1
2 Нефи 55
Јаков 121
Енос 141
Јаром 143
Омни 145
Словата на Мормон. 148
Мосија 150
Алма 220
Хеламан 408
3 Нефи 452
4 Нефи 515
Мормон 520
Етер 540
Морони 575
Водич за Референци 593

ВОВЕД

Книгата на Мормон е збирка на свети писма, споредлива со Библијата. Таа е запис на Божјите постапки со древни жители на Америка и ја содржи целината на вечното евангелие.

Книгата е напишана од многу древни пророци, преку духот на пророштвото и откровението. Нивните зборови, напишани врз златни плочи, беа цитирани и скратени од пророк-историчар, наречен Мормон. Нивниот запис дава извештај за две големи цивилизации. Една дојде од Ерусалим во 600 п.н.е. и потоа се подели на две нации, познати како Нефитите и Ламанитите. Другата дојде многу порано кога Господ ги измеша јазиците на кулата на Вавилон. Оваа група е позната како Јаредити. После илјадници години, сите беа уништени освен Ламанитите, а тие се помеѓу предците на Американските Индијанци.

Крунисувачкиот настан запишан во Книгата на Мормон е личната служба на Господ Исус Христос помеѓу Нефитите наскоро по Неговото воскреснување. Таа ги истакнува учењата на евангелието, го прикажува планот за спасение, и им кажува на луѓето што мора да направат, за да стекнат мир во овој живот и вечно спасение во животот што следува.

Откако Мормон ги комплетираше неговите пишувања, тој го предаде извештајот на неговиот син Морони, кој додаде неколку свои зборови и ги скри плочите во ридот Кумора. На 21 септември, 1823, истиот Морони, тогаш прославно и воскреснато битие, му се појави на пророкот Џозеф Смит и го упати во врска со древниот запис и неговото предодредено преведување на англиски јазик.

Во одредено време, плочите беа доставени кај Џозеф Смит, кој ги преведе преку дарот и моќта на Бог. Записот сега е објавен на многу јазици како ново и дополнително сведоштво дека Исус Христос е Синот на живиот Бог и дека сите кои ќе дојдат при Него и се покоруваат на законите и обредите на Неговото евангелие можат да бидат спасени.

Во врска со овој запис, пророкот Џозеф Смит кажа: „Им реков на браќата дека Книгата на Мормон беше најточната од било која книга на земјата, и каменот темелник на нашата религија, и човек би се доближил до Бог придржувајќи се до нејзините принципи, повеќе отколку преку било која друга книга.“

Покрај Џозеф Смит, Господ овозможи уште единаесетмина други да ги видат златните плочи за себе и да бидат специјални сведоци на вистината и божеството на Книгата на Мормон. Нивните

напишани сведоштва се вклучени тука како „Сведоштвото на Тројцата Сведоци“ и „Сведоштвото на Осумте Сведоци“.

Ние ги покануваме сите луѓе секаде да ја читаат Книгата на Мормон, да размислуваат во нивните срца за пораката што ја содржи, а потоа да Го прашат Бог, Вечниот Отец, во името на Христос дали книгата е вистинска. Оние кои го следат овој правец и прашуваат со вера ќе добијат сведоштво за нејзината вистина и божественост преку моќта на Светиот Дух (видете Морони 10:3–5.)

Оние кои го добиваат ова божествено сведоштво од Светиот Дух, исто ќе дознаат преку истата моќ дека Исус Христос е Спасителот на светот, дека Џозеф Смит е Неговиот откровител и пророк во овие последни денови, и дека Црквата на Исус Христос на Светците од Подоцнежните Дни е Господовото царство повторно воспоставено на земјата, како подготовка за Второто Доаѓање на Месијата.

СВЕДОШТВОТО НА ТРОЈЦАТА СВЕДОЦИ

Нека им биде познато на сите нации, колена, јазици и народи, Накај кои ова дело ќе дојде: Дека ние, преку благодатта на Бог Отецот, и нашиот Господ Исус Христос, сме ги виделе плочите кои го содржат овој запис, кој е запис на народот на Нефи, а исто и на Ламанитите, нивните браќа, а исто и на народот на Јаред, кој дојде од кулата за која беше зборувано. А ние исто знаеме дека беа преведени преку дарот и моќта на Бог, бидејќи Неговиот глас ни го објави тоа на нас; затоа знаеме со сигурност дека делото е вистинско. И ние исто сведочиме дека сме ги виделе гравурите кои се врз плочите; и тие ни беа покажани на нас преку моќта на Бог, а не на човек. И ние објавуваме, со зборови на трезвеност, дека ангел на Бог се симна од небото и ни ги донесе и положи пред очите, така што ги здогледавме и видовме плочите, а и гравурите на нив; и знаеме дека е преку благодатта на Бог, Отецот, и нашиот Господ Исус Христос, што ние ги видовме и сведочиме дека овие нешта се вистински. И тоа е зачудувачко во нашите очи. Сепак, гласот на Господ ни заповеда да сведочиме за тоа; затоа, за да бидеме послушни на заповедите на Бог, сведочиме за овие нешта. И знаеме дека ако сме верни во Христос, ќе ги исчистиме нашите облеку од крвта на сите луѓе, за да бидеме безгрешни пред судскиот престол на Христос, и ќе живееме со Него вечно во небесата. И честа нека Му е на Отецот, и на Синот, и на Светиот Дух, Кои се еден Бог. Амин.

ОЛИВЕР КАУДЕРИ
ДАВИД ВИТМЕР
МАРТИН ХАРИС

СВЕДОШТВОТО НА ОСУМТЕ СВЕДОЦИ

Нека им биде познато на сите нации, колена, јазици и народи, Накај кои ова дело ќе дојде: Дека Џозеф Смит-помладиот, преведувачот на ова дело, ни ги покажа плочите за кои се зборуваше, кои имаат изглед на злато; и онолку листови колку што наведениот Смит преведе, толку обработивме со нашите раце; а исто ги видовме гравурите врз нив, од кои сите имаат изглед на древна работа, и љубопитна изработка. И за ова сведочиме со зборови на

трезвеност, дека наведениот Смит ни ги покажа, бидејќи ги видовме и подигнавме, и знаеме со сигурност дека наведениот Смит ги имаше плочите за кои зборувавме. И му ги кажуваме нашите имиња на светот, за да му сведочиме на светот за тоа што сме го виделе. И не лажеме, Бог сведочи за тоа.

Кристијан Витмер

Џејкоб Витмер

Питер Витмер-помладиот

Џон Витмер

Хајрем Пеџ

Џозеф Смит-постариот

Хајрам Смит

Самуел Х. Смит

СВЕДОШТВОТО НА ПРОРОКОТ ЦОЗЕФ СМИТ

Сопствените зборови на пророкот Цозеф Смит за појавата на Книгата на Мормон се:

„Вечерта на . . дваесет и први Септември [1823 г.] . . Се упатив себеси со молитва и молба до Семоќниот Бог. . .

„Додека бев така во чин на повикување на Бог, открив дека светлина се појавува во мојата соба, која продолжуваше да се зголемува сè додека собата не беше посветла отколку на пладне, кога веднаш една личност се појави покрај мојот кревет, стоејќи во воздухот, бидејќи неговите стапала не го допираа подот.

„Носеше лабава наметка од најисклучителна белина. Тоа беше белина вон било што земно што некогаш бев видел; ниту верувам дека нешто земно може да биде создадено да изгледа толку извонредно бело и блескаво. Дланките му беа голи, а исто така и рацете, малку над зглобот; па, исто и стапалата му беа голи, како што му беа и нозете, малку над глуждовите. Неговата глава и врат му беа исто така непокриени. Можев да видам дека немаше друга облека на себе освен неговата наметка, што беше отворена, па така можев да му ги видам градите.

„Не само што неговата наметка му беше извонредно бела, туку и целиот негов лик беше величествен вон опис, а лицето му беше навистина како молња. Собата беше извонредно светла, но не толку многу јасна како непосредно околу неговиот лик. Кога првпат го погледнав, бев исплашен; но стравот набргу ми помина.

„Ме повика по име и ми кажа дека тој беше гласник пратен од присуството на Бог кај мене, и дека неговото име беше Морони; дека Бог имаше дело за мене што треба да го извршам; и дека моето име ќе биде познато за добро и зло помеѓу сите нации, колена и јазици, односно дека ќе се изговара за добро и зло помеѓу сите народи.

„Тој кажа дека постои една положена книга, напишана врз златни плочи, која дава извештај за поранешните жители на овој континент, и за изворот од каде што тие потекнуваа. Исто така кажа дека целината на вечното Евангелие беше содржана во неа, како што е доставена преку Спасителот до древните жители.

„Исто така, дека постоеја два камења во сребрени арки—а тие камења, прицврстени на граден оклоп, го сочинуваа она што се нарекуваше Урим и Тумим—положени со плочите; а поседувањето и користењето на овие камења беа тие што ги сочинуваа

„јасновидците“ во древните односно поранешните времиња; и дека Бог беше ги подготвил со целта за преведување на книгата. . .

„Повторно ми рече, дека кога ќе ги добијам плочите за кои беше ми зборувал—бидејќи времето кога ќе ги добијам сè уште не беше дојдено—Не треба да ги покажувам на ниту една личност; ниту пак градниот оклоп со Уримот и Тумимот; само на оние на кои ќе ми биде заповедано да им ги покажам; Ако го сторам тоа ќе бидам уништен. Додека тој зборуваше со мене за плочите, визијата беше прикажана во мојот ум така што можев да го видам местото каде што плочите беа положени, и тоа толку јасно и видно што повторно го знаев местото кога го посетив.

„После ова соопштение, видов како светлината во собата почна да се собира непосредно околу личноста на тој што ми зборуваше, и тоа продолжи така сè додека собата повторно не стана темна, освен само околу него; кога, одеднаш видов, како, премин се отвора право кон небото, и тој се воздигна сè додека сосема не исчезна, а собата остана каква што беше пред оваа небесна светлина да беше се појавила.

„Лежев размислувајќи за единственоста на сцената, и чудејќи се многу на тоа што ми беше кажано преку овој невообичаен гласник; кога, среде моето размислување, одеднаш открив дека мојата соба повторно почнуваше да се осветлува, и во еден момент како што беше, истиот небесен гласник беше повторно покрај мојот кревет.

„Тој започна, и повторно ми ги раскажа истите нешта што беше ги кажал при неговата прва посета, без најмала измена; кога го стори тоа, ме извести за големите пресуди кои доаѓаа врз земјата, со големи пустоши од глад, меч и чума; а дека овие тешки пресуди би дошле на земјата во ова поколение. Откако ми ги раскажа овие нешта, тој повторно се воздигна како што беше направил претходно.

„До ова време, толку длабоки беа впечатоците направени во мојот ум, што сонот беше ми избегал од очите и лежев совладан од вчудоневиденост од она што бев го видел и слушнал. Но колкаво беше моето изненадување кога повторно го здогледав истиот гласник покрај мојот кревет, и го слушнав како пак ми ги раскажува односно повторува истите нешта како претходно; а додаде и предупредување за мене, велејќи ми дека Сатаната ќе се обиде да ме искушува (како последица на сиромашните околности во семејството на татко ми), да ги земам плочите со намера да се збогатам. Тој ми го забрани ова, велејќи дека не смеам да имам друга цел на видик за добивање на плочите освен да Го славам Бог, и не смеам да бидам под влијание на ниту еден друг мотив освен оној

за градење на Неговото царство; во спротивно не би можел да ги добијам.

„После оваа трета посета, тој повторно се воздигна кон небото како и претходно, а јас повторно бев оставен да размислувам за необичноста на она што пред малку бев го искусил; кога речиси веднаш откако небесниот гласник беше се воздигнал по трет пат, петелот закукурика, и видов дека се разденуваше, па така нашиите разговори сигурно траеле целата таа ноќ.

„Јас набргу потоа станав од креветот, и, како и обично, започнав со неопходните работи во денот; но, обидувајќи се да работам како порано, мојата сила беше толку истрошена што ме направи сосема неспособен. Татко ми, кој работеше заедно со мене, виде дека нешто не е во ред со мене, и ми рече да си одам дома. Тргнав со намера да одам на кај куката; но, во обид да ја преминам оградата на нивата каде што бевме, силата целосно ме напушти, и паднав беспомошен на земјата и извесно време бев прилично несвесен за било што.

„Првото нешто на кое можам да се сетам беше еден глас што ми зборува, повикувајќи ме по име. Погледнав нагоре и го здогледав истиот гласник што стоеше над мојата глава, опкружен со светлина како претходно. Тој тогаш повторно ми раскажа сè што беше ми раскажал претходната ноќ, и ми заповеда да одам кај татко ми и да му кажам за визијата и заповедите кои бев ги добил.

„Послушав; се вратив кај татко ми на нивата и му раскажав за целиот случај. Тој ми одговори дека тоа беше од Бог, и ми рече да одам и да сторам како што е заповедано од гласникот. Ја напуштив нивата, и отидов до местото каде што гласникот беше ми рекол дека плочите беа положени; и поради јаснотијата на визијата што бев ја имал во врска со тоа, го знаев местото во мигот кога пристигнав таму.

„Блиску до селото Манчестер, округот Онтарио, Њујорк, стои рид со значителна големина, и најиздигнат од било кои во соседството. На западната страна на овој рид, недалеку од врвот, под еден камен со значителна големина, лежеа плочите, положени во камена кутија. Овој камен беше дебел и заоблен по средината на горната страна, а потенок кон рабовите, така што средниот дел му беше видлив над почвата, но работ наоколу беше покриен со земја.

„Откако ја отстранив земјата, зедев еден лост, што го подметнав под работ на каменот и со малку напор го подигнав. Погледнав внатре и таму навистина ги здогледав плочите, Уримот и Тумимот, и градниот оклоп, како што кажа гласникот. Кутијата во која лежеа беше направена од поставени камења заедно со некаков

вид на цемент. На дното на кутијата беа положени два камења, напречно од кутијата, а на овие камења лежеа плочите и другите нешта со нив.

„Се обидов да ги извадам надвор, но ми беше забрането од гласникот, и повторно бев известен дека времето за нивно појавување сè уште не беше дошло, ниту би дошло, додека не поминат четири години од тогаш; но ми рече дека треба да дојдам на тоа место точно по една година од тогаш, и дека тој таму ќе се сретне со мене, и дека треба да продолжам да правам така додека да дојде времето за добивање на плочите.

„Според тоа, како што ми беше заповедано, одев на крајот од секоја година и секој пат го наоѓав истиот гласник таму и добивав упатства и просветлување од него при секој од нашите разговори, во поглед на тоа што Господ ќе го направи, и како и на кој начин Неговото царство треба да биде спроведено во последните денови. . .

„Најпосле дојде времето за добивање на плочите, Уримот и Тумимот, и градниот оклоп. На дваесет и вториот ден од Септември илјада осумстотини дваесет и седмата кога отидов како вообичаено на крајот од уште една година до местото каде што беа положени, истиот небесен гласник ми ги предаде со ова задолжение: дека јас треба да бидам одговорен за нив; дека, ако ги оставам безгрижно, односно преку било какво мое запоставување, ќе бидам отсечен; но ако ги употребаам сите мои настојувања да ги зачувам, сè додека тој, гласникот, не ги побара, тие ќе бидат заштитени.

„Наскоро ја открив причината зошто бев добил толку строги задолженија да ги чувам безбедни, и зошто гласникот беше рекол дека кога ќе бев го сторел тоа што се бараше од мене, тој ќе ги побара. Штом беше познато дека јас ги имав, најтешките напори беа преземени да ми бидат одземени. Секоја итрина што можеше да се измисли беше употребена за таа цел. Прогонувањето стана погорко и потешко отколку порано, а мноштвата беа на готовост постојано да ми ги одземат ако е можно. Но преку мудроста на Бог, тие останаа безбедни во моите раце, додека не бев го исполнил преку нив она што се бараше од мене. Кога, според договорите, гласникот ги побара, му ги предадов; и тој ги има во негово задолжение до овој ден, а тоа е вториот ден од Мај, илјада осумстотини триесет и осма.“

За покомплетен извештај, видете Цозеф Смит—Историја во Скапоцениот Бисер.

Древниот запис така изваден од земјата како гласот на еден народ кој зборува од правта, и преведен на современ говор преку

дарот и моќта на Бог, како што е заверено преку Божествено потврдување, беше прв пат објавен во светот на Англиски во годината 1830 како THE BOOK OF MORMON (Книгата на Мормон).

КРАТКО ОБЈАСНУВАЊЕ ЗА КНИГАТА НА МОРМОН

Книгата на Мормон е свет запис на народите во древна Америка и беше врежан врз метални плочи. Изворите од кои овој запис беше составен ги вклучуваат следниве:

1. *Плочииџе на Нефи*, кои беа од два вида: малите плочи и големите плочи. Првите беа поконкретно посветени на духовни нешта и служењето и учењата на пророците, додека другите се исполнети главно со светска историја на засегнатите народи (1 Нефи 9:2–4). Сепак, големите плочи од времето на Мосија исто вклучуваа предмети од голема духовна важност.
2. *Плочииџе на Мормон*, кои се состојат од скратено издание од Мормон на големите плочи на Нефи, со многу коментари. Овие плочи исто содржеа продолжение на историјата од Мормон и дополнувања од неговиот син, Морони.
3. *Плочииџе на Ејшер*, кои претставуваат историја на Јаредитите. Овој запис беше скратен од Морони, кој вметна негови сопствени коментари и го вклучи записот со општата историја под насловот „Книгата на Етер.“
4. *Плочииџе од Месинџ* донесени од народот на Лехи од Ерусалим во 600 п.н.е. Овие ги содржеа „петте книги на Мојсеј“, . . . а исто и запис на Евреите од почетокот, . . . до започнувањето на владеењето на Седекија, цар на Јуда; а исто и пророштвата на светите пророци (1 Нефи 5:11–13). Многу цитати од овие плочи, цитирајќи ги Исаија и другите библиски и небиблиски пророци, се појавуваат во Книгата на Мормон.

Книгата на Мормон се состои од петнаесет главни делови односно поделби, познати, со еден исклучок, како книги, вообичаено означени по името на нивниот главен автор. Првиот дел (првите шест книги, што завршуваат со Омни) е превод од малите плочи на Нефи. Меѓу книгите на Омни и Мосија е додаток наречен Словата на Мормон. Овој додаток го поврзува записот врежан на малите плочи со Мормоновото скратено издание на големите плочи.

Најдолгиот дел, од Мосија до Мормон глава 7, е превод на Мормоновото скратено издание на големите плочи на Нефи. Заклучниот дел, од Мормон глава 8 до крајот на збирката, беше врежан од синот на Мормон—Морони, кој, откако го заврши записот за животот на татко му, направи скратено издание на Јаредитскиот

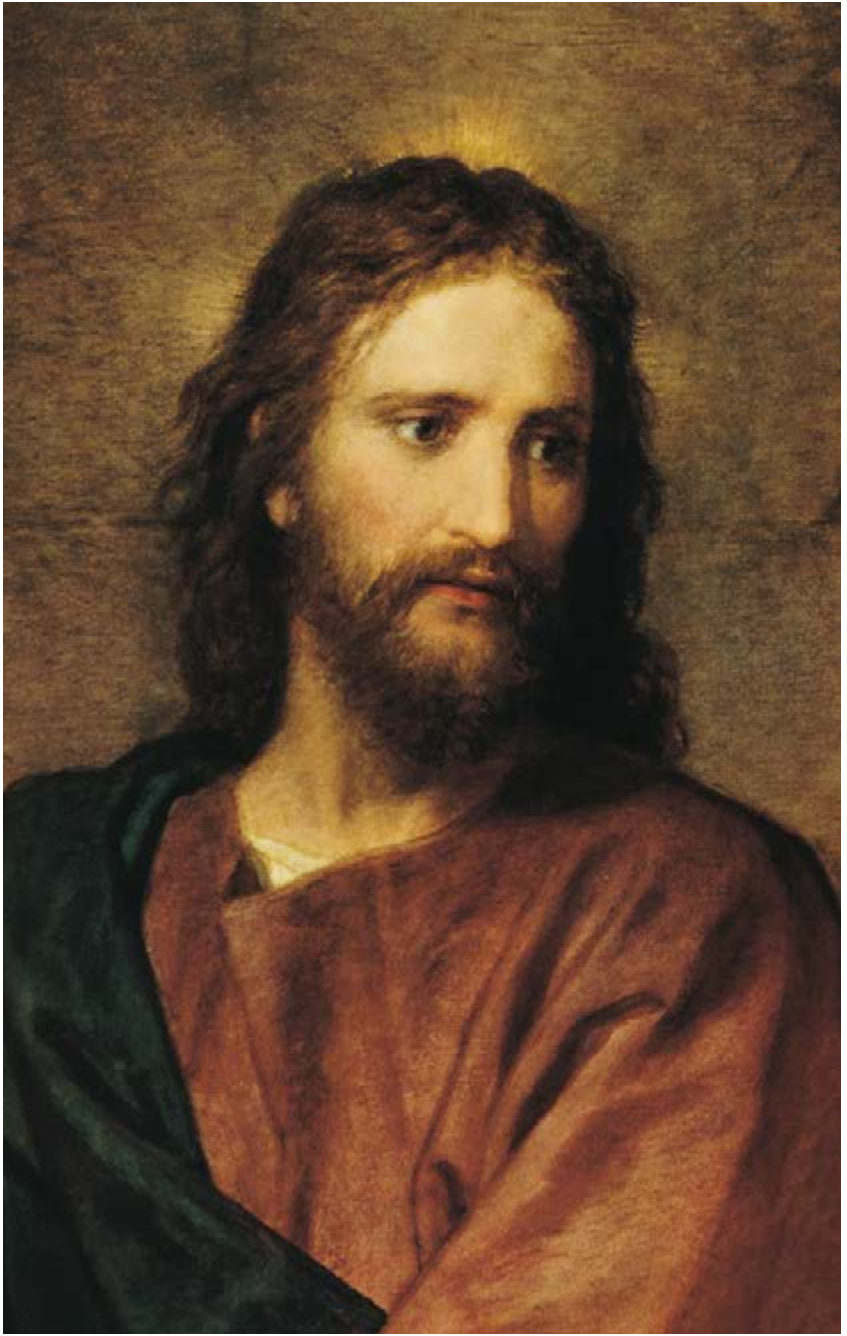
запис (како книгата на Етер) и подоцна ги додаде деловите познати како Книгата на Морони.

Во, односно околу 421 н.е., Морони, последниот од Нефитските пророци-историчари, го запечати светиот запис и го сокри кај Господ, за да се појави во подоцнежните денови, како што е предвидено од гласот на Бог преку Неговите древни пророци. Во 1823 н.е. овој ист Морони, тогаш воскресната личност, го посети Пророкот Џозеф Смит а потоа му ги предаде врежаните плочи на него.

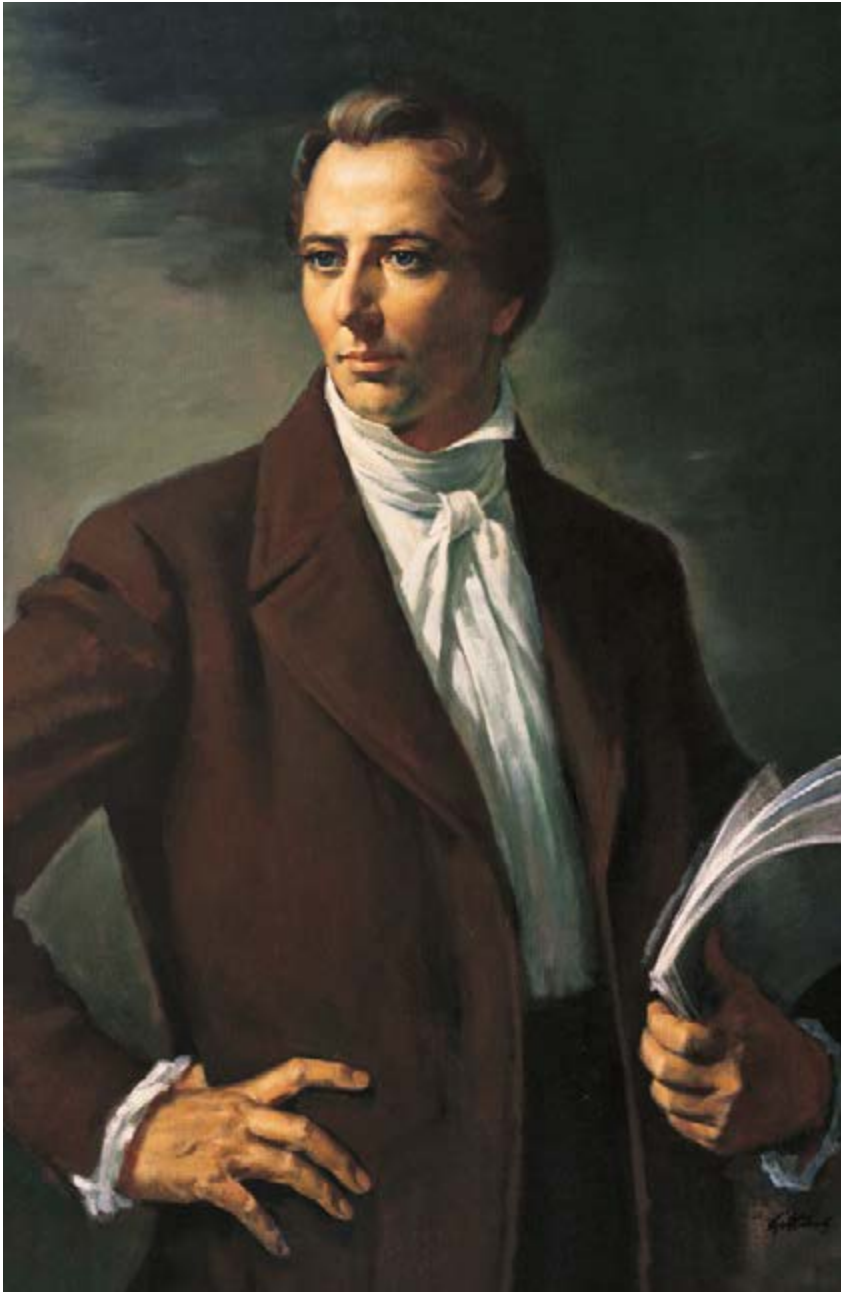
За ова издание: Оригиналната насловна страница, веднаш претходејќи на страницата со содржина, е земена од плочите и е дел од светиот текст. Воведите со ненагласен фонт, како во 1 Нефи и веднаш претходејќи на Мосија глава 9, се исто така дел од светиот текст. Воведите со нагласувања, како во насловите на главите, не се оригинални за текстот, но се помошно вклучени за погодност при читање.

Некои мали грешки во текстот беа задржани во минатите изданија на Книгата на Мормон објавена на Англиски. Ова издание содржи поправки кои изгледаат соодветни за да се доведе материјалот во сообразност со ракописите за пред објавување и раните изданија уредени од Пророкот Џозеф Смит.

ИЛУСТРАЦИИ

Господ Исус Христос
Портрет од Хајнрик Хофман

Пророкѡй Цозеф Смиѡй
Портрет од Алвин Гитинс

Види „Сведоштвото на Пророкот Цозеф Смит,“ страници xi–xv

Лехи ја ойшкрива Лиахонаиша
Портрет од Арнолд Фрајберг
Види 1 Нефи 16, страници 34–39

Лехи и неговниот народ йрисиийгнубааи во вејената земја
Портрет од Арнолд Фрајберг
Види 1 Нефи 18, страници 43–45

Алма кришћава во водише на Мормон

Портрет од Арнолд Фрајберг

Види Мосија 18, страници 189–192

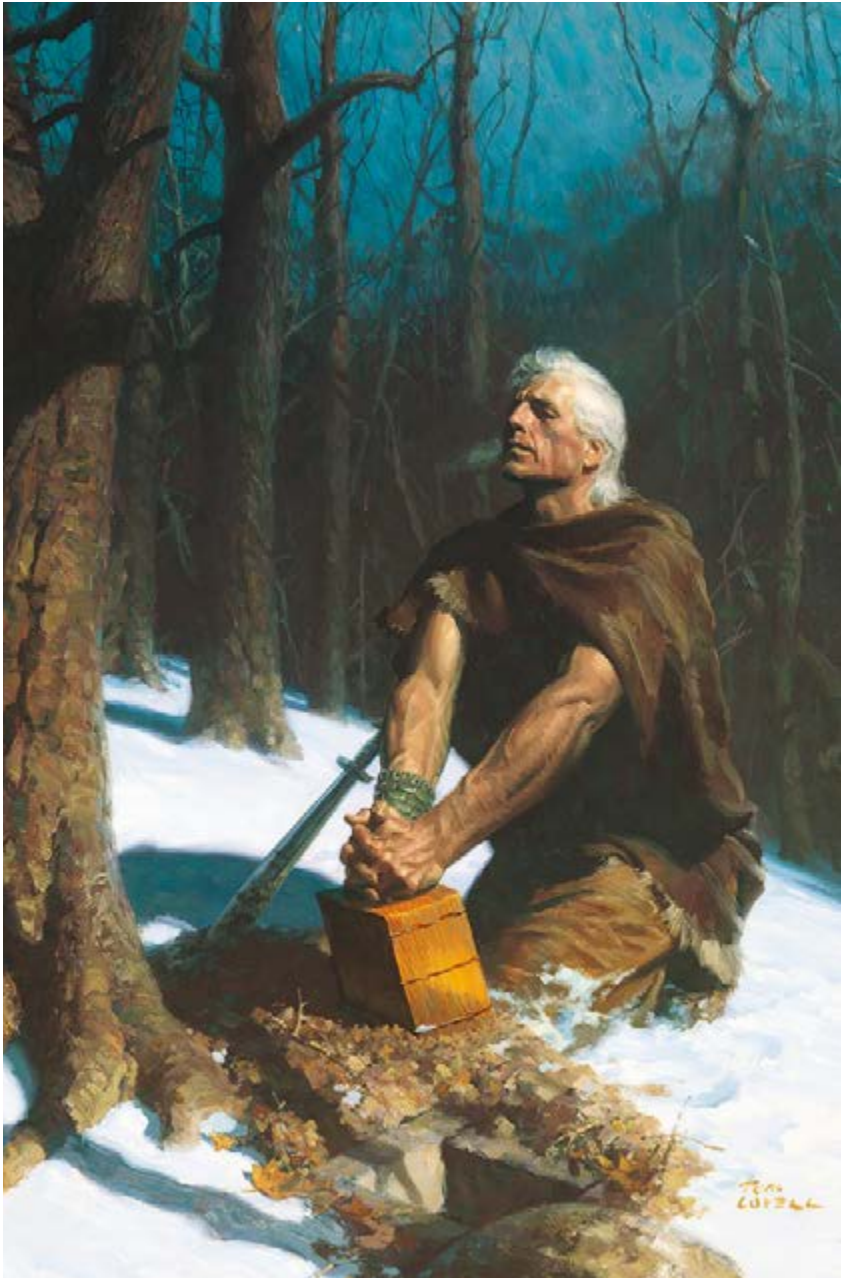
Самуел Ламанийої пророкува
Портрет од Арнолд Фрајберг
Види Хеламан 16, страници 450–452

Исус Христос ги посейува Американскије континентии

Портрет од Џон Скот

Види 3 Нефи 11, страници 476–479

Морони го закојува Нефијскиој зайис
Портрет од Том Ловел
Види Мормон 8, страници 533–536

ПРВАТА КНИГА НА НЕФИ

НЕГОВОТО ВЛАДЕЕЊЕ И СЛУЖБА

Извештај од Лехи и неговата жена Сарија, и неговите четворица синови, наречени (почнувајќи од најстариот) Ламан, Лемуил, Сем, и Нефи. Господ го предупредува Лехи да замине од земјата на Ерусалим, бидејќи тој му пророкува на народот во врска со нивното беззаконие и тие настојуваат да го уништат неговиот живот. Тој патува три дена низ дивината со неговото семејство. Нефи ги зема браќата и се враќа во земјата на Ерусалим по записот на Евреите. Извештајот за нивните страдања. Тие ги земаат ќерките на Исмаил за жени. Ги земаат нивните семејства и заминуваат во дивината. Нивните страдања и неволји во дивината. Правецот на нивните патувања. Тие доаѓаат до големите води. Браќата на Нефи се побунуваат против него. Тој ги посрамува, и гради еден брод. Тие го нарекуваат местото Изобилство. Ги преминаа големите води во ветената земја, и така натаму. Ова е според записот на Нефи, односно со други зборови, јас, Нефи, го напишав овој запис.

ГЛАВА 1

Нефи го зајочнува зајисој на неговој народ—Лехи зледа во визија сјолб од оџан и чииа од една книџа на пророштво—Тој Го слави Боџ, го прерискажува доаѓањето на Месијајиа, и го пророкува уништувањето на Ерусалим—Тој е пророчан од Евреите. Околу 600 п.н.е.

ЈАС, Нефи, бидејќи бев роден од добри родители, и затоа бев подучуван по нешто во сето учење од татко ми; и сум видел многу неволји во текот на моите денови, сепак, бев многу благодатен од Господ во сите мои денови, да, имав големо знаење за добрината и мистериите на Бог, затоа правам запис

за моите постапки во моите денови.

2 Да, правам запис на јазикот на татко ми, кој се состои од учењето на Евреите и јазикот на Египќаните.

3 И знам дека записот кој го правам е вистинит; и го правам со својата сопствена рака; и го правам според моето знаење.

4 Зашто се случи во почетокот во првата година од владеењето на Седекија, цар на Јуда (татко ми, Лехи, живееше во Ерусалим во сите негови денови); и во таа иста година дојдоа многу пророци, пророкувајќи му на народот дека мора да се покае, или големиот град Ерусалим мора да биде уништен.

5 Затоа се случи мојот татко,

Лехи, како што истапи, му се молеше на Господ, да, и тоа со целото негово срце, во името на неговиот народ.

6 И се случи, додека му се молеше на Господ, се појави столб од оган што се задржа врз една карпа пред него; и тој виде и слушна многу; и поради нештата кои ги виде и слушна, тој се тресеше и трепереше премногу.

7 И се случи тој да се врати во неговата сопствена куќа во Ерусалим; и се фрли на неговиот кревет, совладан од Духот и нештата кои беше ги видел.

8 И така совладан од Духот, тој беше одведен во визија, што дури ја виде небесата да се отвори, и помисли дека го виде Бог, седејќи на Неговиот престол, опкружен со безбројни мноштва на ангели во став на пеење и славење на нивниот Бог.

9 И се случи да види Еден кој се симнуваше од среде небото, и виде дека Неговиот сјај беше над тој на сонцето на пладне.

10 А тој исто виде дванаесет други кои го следат Него, а нивната осветленост ја надминуваше таа на ѕвездите во небесниот свод.

11 И слеглоа, и тргнаа по лицето на земјата; и првиот дојде, и застана пред татко ми, и му даде една книга и му нареди да чита.

12 И се случи додека читаше, тој беше исполнет со Духот на Господ.

13 И читаше, велејќи: Тешко, тешко на Ерусалим, бидејќи сум ги видел твоите одвратности! Да, и многу нешта татко ми прочита во врска со Ерусалим—дека ќе биде уништен, и неговите жители; многу ќе загинат од мечот, и многу ќе бидат одведени заробени во Вавилон.

14 И се случи кога татко ми беше прочитал и видел многу големи и чудесни нешта, му извикуваше многу нешта на Господ, како: Големи и чудесни се Твоите дела, О Господе Боже Семоќен! Твојот престол е високо во небесата, и Твојата моќ, и добрина, и милост се над сите жители на земјата; и, бидејќи Ти си милостив, Ти нема да дозволиш оние кои доаѓаат при Тебе да загинат!

15 И според овој начин беше говорот на татко ми во славењето на неговиот Бог: бидејќи неговата душа се радуваше, и сето негово срце беше исполнето, поради нештата кои беше ги видел, да, кои Господ беше му ги покажал.

16 И сега, јас, Нефи не правам цел извештај за нештата кои татко ми ги напишал, бидејќи тој напиша многу нешта кои ги виде во визији и во соништа; а тој исто напиша многу нешта кои им ги пророкуваше и зборувааше на неговите деца, за кои нема да направам цел извештај.

17 Но ќе направам извештај за моите постапки во моите денови. Ете, правам едно

скратено издание од записот на татко ми, врз плочите кои ги направив со моите сопствени раце; затоа, откако ќе го скратам записот на татко ми ќе направам еден извештај за мојот сопствен живот.

18 Затоа, би сакал да знаете, дека откако Господ беше му покажал толку многу чудесни нешта на татко ми, Лехи, да, во врска со уништувањето на Ерусалим, ете, тој отиде помеѓу народот, и започна да пророкува и да им објавува на нив во врска со нештата кои и беше ги видел и слушнал.

19 И се случи, дека Евреите му се потсмеваа на него заради нештата кои ги сведочеше за нив; бидејќи тој навистина сведочеше за нивната пакост и нивните одвратности; и сведочеше дека нештата кои ги виде и слушна, а исто и нештата кои ги прочита во книгата, јасно прикажуваа за доаѓањето на еден Месија, а исто и за искупувањето на светот.

20 И кога Евреите ги слушнаа овие нешта, му беа лути на него; да, дури како и со пророците од минатото, кои тие ги беа отфрлиле, и каменувале, и убивале; а тие исто го бараа неговиот живот, за да можат да му го одземат. Но, ете, јас, Нефи ќе ви покажам дека нежните милости на Господ се врз сите оние кои ги избрал, заради нивната вера, да ги направи моќни, и тоа до моќта за избавување.

ГЛАВА 2

Лехи го носи неговото семејство во дивината покрај Црвеното Море—Тие го найушатаат нивниот имот—Лехи му принесува жртва на Господ и ги подучува неговите синови да ги одржуваат заповедите—Ламан и Лемуил мрморат против нивниот иајко—Нефи е послушен и се моли со вера; Господ му зовори, и тој е избран да владее над неговите браќа. Околу 600 п.н.е.

Зашто ете, се случи дека Господ му зборуваше на татко ми, да, дури и во еден сон, и му кажа: Благословен си ти, Лехи, поради нештата кои си ги направил; и бидејќи си бил верен, и си му објавил на овој народ за нештата кои Јас ти ги заповедав, ете, тие настојуваат да ти го одземат животот.

2 И се случи дека Господ му заповеда на татко ми, дури и во сон, дека треба да го земе неговото семејство и да замине во дивината.

3 И се случи дека тој беше послушен на словото на Господ, затоа направи како што Господ му заповеда.

4 И се случи, дека тој замина во дивината. И ја напушти неговата куќа, и земјата на неговото наследство, и неговото злато, и неговото сребро, и неговите скапоцени нешта, а не зема ништо со него, освен неговото семејство, и залихи, и шатори, и замина во дивината.

5 И слезе долу по границите близу брегот на Црвеното Море; и патуваше во дивината до границите кои се поблиску до Црвеното Море; и патуваше во дивината со неговото семејство, кое се состоеше од мојата мајка, Сарија, и моите постари браќа, кои беа Ламан, Лемуил, и Сем.

6 И се случи дека откако беше патувал три дена во дивината, го постави неговиот шатор во една долина покрај брегот на една река од вода.

7 И се случи дека изгради олтар од камења, и Му направи принос на Господ, и Му се заблагодари на Господ, нашиот Бог.

8 И се случи дека ја нарече реката Ламан, и таа се влеваше до Црвеното Море; а долината беше во границите близу до нејзиниот слив.

9 И кога татко ми виде дека водите на реката се влеваат во изворот на Црвеното Море, му говореше на Ламан, велејќи: О, да можеш да бидеш како оваа река, постојано течejќи во изворот на сета праведност!

10 А исто и му говореше на Лемуил: О, да можеш да бидеш како оваа долина, цврст и траен и непоколеблив во одржувањето на заповедите на Господ!

11 Сега ова го говореше поради тврдоглавоста на Ламан и Лемуил; зашто, ете, тие мрмореа за многу нешта против татко им, бидејќи тој беше визионерски човек, и беше ги

одвел од земјата Ерусалим да ја напуштат земјата на нивното наследство, и нивното злато, и нивното сребро, и нивните скапоцени нешта, да загинат во дивината. И рекоа дека тој беше го направил ова поради будалестите фантазии на неговото срце.

12 И така, Ламан и Лемуил, кои се најстарите, мрмореа против татко им. И мрмореа бидејќи не ги познаваа постапките на тој Бог кој беше ги создал.

13 Ниту веруваа дека Ерусалим, тој голем град, би можел да биде уништен според зборовите на пророците. И беа како Евреите кои беа во Ерусалим, кои настојуваша да му го одземат животот на татко ми.

14 И се случи дека татко ми им говореше на нив во долината Лемуил со моќ, исполнет со Духот, додека нивните тела не се тресеа пред него. И ги збуни, така што не се осмелија да говорат против него; затоа, тие направија како што тој им заповеда.

15 И татко ми престојуваше во шатор.

16 И се случи дека јас, Нефи, бев премногу млад, сепак бев голем во раст, а исто имав големи желби да знам за мистериите на Бог, затоа, довикував кон Господ; и ете, Тој ме посети, и ми го омекна срцето, така што им поверував на сите зборови кои беа изговорени од татко ми; затоа

не се побунив против него како моите браќа.

17 И му говорев на Сем, от-кривајќи му ги нему нештата кои Господ беше ми ги покажал преку Неговиот Свет Дух. И се случи дека поверува во моите зборови.

18 Но, ете, Ламан и Лемуил не сакаа да ги послушаат моите зборови; и заради тоа што бев тажен поради закоравеноста на нивните срца довикував кон Господ за нив.

19 И се случи дека Господ ми говореше, велејќи: Благословен си ти, Нефи, заради твојата вера, бидејќи ме бараше Мене трудољубиво, со понизност на срцето.

20 И доколку ги одржуваш Моите заповеди, ќе напредуваш, и ќе бидеш воден во една земја на ветување; да, и тоа една земја која Јас ја подготвив за тебе; да, земја која е избрана над сите други земји.

21 И доколку твоите браќа се побунат против тебе, ќе бидат отсечени од присуството на Господ.

22 И доколку ги одржуваш Моите заповеди, ќе бидеш владетел и учител над твоите браќа.

23 Зашто, ете, на тој ден кога ќе се побунат против Мене, Јас ќе ги проколнам и тоа со една тешка клетва, и нема да имаат моќ врз твоето потомство освен ако не се побунат против Мене исто така.

24 И ако е така да се побунат против Мене, ќе бидат камшик за твоето потомство, за да ги поттикнат на начините на сеќавање.

ГЛАВА 3

Синовиите на Лехи се враќаат во Ерусалим за да ги земат плочите од месинг—Лабан одбива да ги даде плочите—Нефи ги повикува и охрабрува неговите браќа—Лабан го краде нивниот имот и се обидува да ги убие—Ламан и Лемуил ги удираат Нефи и Сем и се укорени од еден анџел. Околу 600–592 п.н.е.

И се случи дека јас, Нефи, се вратив од разговорот со Господ, до шаторот на татко ми.

2 И се случи дека тој ми говореше, велејќи: Ете, сонував еден сон, во кој Господ ми заповеда дека ти и твоите браќа ќе се вратите во Ерусалим.

3 Зашто, ете, Лабан го има записот на Евреите а исто и родословие на моите предци, и тие се врежани врз плочи од месинг.

4 Затоа, Господ ми заповеда дека ти и твоите браќа треба да отидете во куќата на Лабан, и да ги побарате записите, и да ги донесете овде во дивината.

5 И сега, ете, твоите браќа мрморат, велејќи дека е тешка работа која сум ја побарал од нив; но, ете, јас не сум го побарал тоа од нив, туку тоа е заповед од Господ.

6 Затоа оди сине мој, и ќе бидеш благодатен од Господ бидејќи не си мрморел.

7 И се случи дека јас, Нефи, му реков на татко ми: јас ќе одам и ќе ги направам нештата кои Господ ми ги заповеда, зашто знам дека Господ не им дава заповеди на човечките деца, освен ако Тој не подготви начин за нив да можат да ги исполнат нештата кои Тој им ги заповеда.

8 И се случи, кога татко ми беше ги слушнал овие зборови, му беше премногу мило, зашто знаеше дека бев благословен од Господ.

9 И јас, Нефи, и моите браќа тргнавме на патување во дивината, со нашите шатори, за да отидеме во земјата Ерусалим.

10 И се случи дека кога бевме отишле во земјата на Ерусалим, јас и моите браќа се разговаравме еден со друг.

11 И фрлавме жрепка кој од нас треба да влезе во куќата на Лабан. И се случи дека жрепката падна на Ламан; и Ламан отиде во куќата на Лабан, и зборуваше со него додека седеше во неговата куќа.

12 И тој ги посакуваше од Лабан записите кои беа врежани врз плочите од месинг, кои го содржеа родословието на татко ми.

13 И ете, се случи дека Лабан беше разгневен, и го исфрли од неговото присуство; и не сакаше тој да ги земе записите.

Затоа, му кажа: Ете, ти си разбојник, и јас ќе те убијам.

14 Но Ламан избега од неговото присуство, и ни ги кажа нештата кои Лабан беше ни ги направил на нас. И започнавме премногу да тагуваме, и моите браќа беа спремни да се вратат кај татко ми во дивината.

15 Но, ете, им кажав: Како што Господ живее и како што ние живееме, нема да му се вратиме на татко ни во дивината додека не го исполниме тоа што Господ ни го заповеда.

16 Затоа, да бидеме верни во одржувањето на заповедите на Господ; затоа да одиме во земјата на наследство на татко ни, зашто, ете, тој остави злато и сребро, и секакви богатства. И сето тоа го сторил поради заповедите на Господ.

17 Зашто знаеше дека Ерусалим мора да биде уништен, поради пакоста на луѓето.

18 Зашто, ете, тие ги одбија словата на пророците. Затоа, ако татко ми живееше во таа земја откако му беше заповедано да избега од земјата, ете, и тој би загинал. Затоа, тој мораше да избега од земјата.

19 И ете, тоа е мудрост на Бог дека треба да ги земеме овие записи, за да можеме да го зачуваме за нашите деца јазикот на нашите татковци;

20 А исто за да можеме да им ги зачуваме словата кои се изговорени од устата на сите свети пророци, кои им биле

предадени преку Духот и моќта на Бог, од почетокот на светот, сè до ова сегашно време.

21 И се случи дека според ваков начин на зборување, ги убедив моите браќа, да можат да бидат верни во одржувањето на заповедите на Бог.

22 И се случи дека отидовме во земјата на нашето наследство, и ги собравме заедно нашето злато, и нашето сребро и нашите скапоцени нешта.

23 И откако бевме ги собрале овие нешта заедно, повторно отидовме во куќата на Лабан.

24 И се случи дека влеговме кај Лабан, и посакавме тој да ни ги даде записите кои беа врежани на плочите од месинг, за кои би му ги дале нашето злато, и нашето сребро, и сите наши скапоцени нешта.

25 И се случи кога Лабан го виде нашиот имот, а и дека беше премногу голем, тој копнееше по него, толку што тој не исфрли надвор, и ги прати неговите слуги да нè убијат, за да може да го добие нашиот имот.

26 И се случи дека избегавме од слугите на Лабан, и бевме приморани да го оставиме нашиот имот, и падна во рацете на Лабан.

27 И се случи дека избегавме во дивината, а слугите на Лабан не нè престигнаа, и ние се сокривме во шуплината на една карпа.

28 И се случи дека Ламан ми се разгневи мене, а исто и на татко

ми; а исто и Лемуил, зашто ги послуша зборовите на Ламан. Затоа Ламан и Лемуил ни говореха многу тешки зборови на нас, нивните помали браќа, и нè удираа и тоа со прачка.

29 И се случи додека нè удираа со прачка, ете, еден ангел на Господ дојде и застапа пред нив, и им говореше, велејќи: Зошто го удирате вашиот помал брат со прачка? Зарем не знаете дека Господ го избра него да биде владетел над вас, и тоа поради вашите беззаконија? Ете, вие ќе одите во Ерусалим повторно, и Господ ќе ви го предаде Лабан во вашите раце.

30 И откако ангелот ни беше говорел, си замина.

31 И откако ангелот беше заминал, Ламан и Лемуил повторно започнаа да мрморат, велејќи; Како е возможно Господ да ни го предаде Лабан во нашите раце? Ете, тој е моќен човек, и може да им заповеда на педесетмина, да, дури може и да убие педесетмина; тогаш зошто не и нас?

ГЛАВА 4

Нефи го убива Лабан по заповед на Господ а поштоа ги обезбедува ѝлочише од месинг со сѝрашеѓија—Зорам оглучува да му се ѝпридружи на семејсѝвојо на Лехи во дивинаша. Околу 600–592 п.н.е.

И се случи, да им говорев на моите браќа, велејќи: Да отидеме повторно во Ерусалим, и

да бидеме верни во одржување на заповедите на Господ; зашто, ете, Тој е помокен од сета земја, тогаш зошто не и помокен од Лабан и неговите педесетмина, да, или дури од неговите десетици илјади?

2 Затоа, да отидеме; да бидеме силни како Мојсеј; зашто тој навистина им говореше на водите на Црвеното Море и тие се разделија овде и таму, и нашите татковци преминаа надвор од заробеништво по сува земја, и војските на Фараонот ги следеа и беа удавени во водите на Црвеното море.

3 Сега ете, знаете дека ова е вистинито; а исто и знаете дека еден ангел ви зборуваше; затоа можете ли да се сомневате? Да одиме горе; Господ може да нè избави, токму како нашите татковци, а да го уништи Лабан, токму како Египќаните.

4 Сега, откако бев ги изговорил овие зборови, беа сè уште гневни, и продолжија да мрморат; сепак ме следеа додека не стигнавме пред сидовите на Ерусалим.

5 А тоа беше ноќе; и наредив да се сокријат надвор од сидовите. И откако беа се сокриле, јас, Нефи, се вовлеков во градот и тргнав кон куќата на Лабан.

6 И бев воден од Духот, не знаејќи ги од напред нештата кои треба да ги направам.

7 Сепак тргнав напред, а додека се доближував до куќата на Лабан, видов еден човек, и

тој беше паднал на земјата пред мене, зашто беше пијан од вино.

8 И кога му пристапив нему, открив дека тоа беше Лабан.

9 И го видов неговиот меч, и го извлеков од неговата ножица; и неговата дршка беше од чисто злато, а неговата изработка беше извонредно фина, и видов дека неговото сечило беше од најскапоцениот челик.

10 И се случи дека бев принуден од Духот да го убијам Лабан; но, си кажав во срцето: Никогаш, ниту еднаш, не сум ја пролеал крвта на човек. И се повлеков и посакав да не го убијам.

11 А Духот повторно ми кажа: Ете, Господ ти го предаде во твоите раце. Да, а исто и знаев дека тој беше настојувал да ми го одземе сопствениот живот; да, и не би ги послушал заповедите на Господ; и тој исто така беше го одземал нашиот имот.

12 И се случи дека Духот повторно ми кажа: Убиј го, зашто Господ ти го предаде во твоите раце;

13 Ете, Господ ги убива пакосните за да ги исполни Неговите праведни цели. Подобро е еден човек да загине отколку цела нација да западне и загине во неверување.

14 И сега, кога јас, Нефи, бев ги слушнал овие зборови, се сетив на зборовите на Господ кои Тој ми ги говореше во дивината, велејќи дека: Доколку твоето потомство ги одржува Моите

заповеди, тие ќе напредуваат во ветената земја.

15 Да, и јас исто мислев дека тие не би можеле да ги одржуваат заповедите на Господ според законот на Мојсеј, освен ако не го имаат законот.

16 А исто знаев дека законот беше врежан врз плочите од месинг.

17 И повторно, знаев дека Господ ми го беше предал Лабан во моите раце за оваа цел—за да можам да ги добијам записите според Неговите заповеди.

18 Затоа, го послушав гласот на Духот, и го фатив Лабан за косата од неговата глава, и ја отсеков неговата глава со неговиот сопствен меч.

19 И откако бев му ја отсекол главата со неговиот сопствен меч, ги зедев облеките на Лабан и ги облеков на моето тело; да, и тоа секој дел; и го опашав неговиот оклоп околу моите слабини.

20 И откако бев го направил тоа, тргнав кон ризницата на Лабан. И додека одев кон ризницата на Лабан, ете, го видов слугата на Лабан кој ги имаше клучевите на ризницата. И му заповедав, со гласот на Лабан, дека треба да дојде со мене во ризницата.

21 И тој претпоставуваше дека сум неговиот господар, Лабан, зашто ги виде облеките а исто и мечот опашан околу моите слабини.

22 И тој ми говореше за

старешините на Евреите, знајќи дека неговиот господар, Лабан, бил со нив надвор таа ноќ.

23 И му говорев како да беше Лабан.

24 А исто му говорев дека треба да ги однесам гравурите, кои беа врз плочите од месинг, кај моите постари браќа кои беа надвор од сидовите.

25 А исто му наредив да ме следи.

26 И тој, претпоставуваше дека зборував за браќата од црквата, и дека навистина бев тој Лабан кој бев го убил, затоа ме следеше.

27 И ми говореше многу пати за старешините на Евреите додека одев кон моите браќа, кои беа надвор од сидовите.

28 И се случи дека кога Ламан ме виде, беше премногу исплашен, а исто и Лемуил и Сем. И тие избегаа од моето присуство; затоа што претпоставуваа дека беше Лабан, и дека тој беше ме убил и беше настојувал да ги одземе нивните животи исто така.

29 И се случи дека ги повикав, и ме слушнаа; затоа престанаа да бегаат од моето присуство.

30 И се случи кога слугата на Лабан ги виде моите браќа тој почна да трепери, и беше спремен да избега од мене, и да се врати во градот Ерусалим.

31 И сега јас, Нефи, бев голем човек во раст, а исто бев добил многу сила од Господ, затоа го зграпчив слугата на Лабан, и го држев, за да не бега.

32 И се случи дека му говорев, дека ако тој би ги послушал моите зборови, како што живее Господ, и како живеам јас, дури така ако би ги послушал нашите зборови, ние би му го поштедиле неговиот живот.

33 И му говорев, дури и со заклетва, дека не треба да се плаши; дека ќе биде слободен човек како што сме ние, ако тргне во дивината со нас.

34 А исто му говорев, велејќи: Навистина Господ ни заповеда да го направиме ова нешто; и зар нема да бидеме трудољубиви во одржувањето на заповедите на Господ? Затоа, ако тргнеш во дивината кај татко ми ќе имаш место кај нас.

35 И се случи дека Зорам се охрабри од зборовите кои ги говорев. Еве, Зорам беше името на слугата; а тој ни вети дека ќе тргне во дивината кај нашиот татко. Да, исто и ни се заколна дека тој ќе остане со нас од тогаш натаму.

36 Сега бевме желни тој да останане со нас за оваа причина, за Евреите да не знаат за нашето бегство во дивината, за да не нè следат и уништат.

37 И се случи кога Зорам ни се заколна, нашите стравови престанаа во врска со него.

38 И се случи дека ги зедевме плочите од месинг и слугата на Лабан, и заминавме во дивината, и патувавме до шаторот на нашиот татко.

ГЛАВА 5

Сарија се жали и пројив Лехи— Двајцата се радуваат за враќањето на нивните синови—Тие и понудуваат жртва—Плочите од месинг содржат и пишувања од Мојсеј и пророците—Плочите го идентификуваат Лехи како ишомок на Јосиф—Лехи пророкува во врска со неговото ишомство и зачувувањето на плочите. Околу 600–592 п.н.е.

И се случи откако ние бевме дошле во дивината кај нашиот татко, ете, тој беше исполнет со радост, а исто и мајка ми, Сарија, беше извонредно радосна, зашто таа вистински беше жалела за нас.

2 Зашто таа беше претпоставувала дека ние бевме загинале во дивината; а таа исто беше се жалела против татко ми, кажувајќи му дека тој е визионерски човек; велејќи: Ете ти нè изведе од земјата на нашето наследство, и моите синови повеќе ги нема, а ние гинеме во дивината.

3 И според ваков начин говор на мајка ми беше се жалела против татко ми.

4 И беше се случило дека татко ми ѝ говореше, велејќи: Знаам дека сум визионерски човек; зашто ако не бев ги видел нештата од Бог во една визија не би ја дознал добрината на Бог, туку ќе останев во Ерусалим, и би загинал со браќата.

5 Но ете, сум добил една земја на ветување, поради која се

радувам; да, и знам дека Господ ќе ги избави моите синови од рацете на Лабан, и ќе ни ги донесе пак кај нас во дивината.

6 И со ваков говор, татко ми, Лехи, ја утеша мајка ми, Сарија, во врска со нас, додека патувавме во дивината до земјата на Ерусалим, за да го добиеме записот на Евреите.

7 И кога бевме се вратиле до шаторот на татко ми, ете, нивната радост беше целосна, и мајка ми беше утешена.

8 И таа говореше, велејќи: Сега знам со сигурност дека Господ му заповедал на мојот сопруг да избега во дивината; да, и знам со сигурност дека Господ ги штитеше моите синови, и ги избави од рацете на Лабан, и им даде сила за да можат да го исполнат тоа што Господ им го заповеда. И на ваков начин таа зборуваше.

9 И се случи дека тие се радуваа извонредно, и Му понудија жртва и запалени приноси на Господ; и Му се заблагодарија на Израеловиот Бог.

10 И откако тие беа му се заблагодариле на Израеловиот Бог, татко ми, Лехи, ги зема записите кои беа врежани врз плочите од месинг, и започна да ги прегледува од почетокот.

11 И виде дека ги содржат петте книги на Мојсеј, кои дадоа извештај за создавањето на светот, а исто и за Адам и Ева, кои беа нашите први родители;

12 А исто и еден запис за

Евреите од почетокот, сè до започнувањето на владеењето на Седекија, цар на Јуда.

13 А исто и пророштвата на светите пророци, од почетокот, сè до започнувањето на владеењето на Седекија; а исто и многу пророштва кои беа изговорени од устата на Еремија.

14 И се случи дека татко ми, Лехи, исто најде врз плочите од месинг едно родословие од неговите татковци; затоа знаеше дека е потомок на Јосиф; да, токму тој Јосиф кој е синот на Јаков, кој беше продаден во Египет и кој беше зачуван преку раката на Господ, за да може да го зачува неговиот татко, Јаков, и цело негово домаќинство да не загинаат од глад.

15 А тие исто беа одведени од заробеништво и надвор од земјата на Египет, од тој ист Бог кој беше ги зачувал.

16 И така, татко ми, Лехи, го откри родословието на неговите татковци. И Лабан исто беше потомок на Јосиф, затоа, тој и неговите татковци ги беа чувале записите.

17 И сега, кога татко ми ги виде сите овие нешта, беше исполнет со Духот, и започна да пророкува во врска со неговото потомство—

18 Дека овие плочи од месинг ќе се појават кај сите нации, јазици, колена и народи кои се од неговото потомство.

19 Затоа, кажа дека овие плочи од месинг никогаш нема да

загинат; ниту пак ќе се затемнат повеќе со време. И пророкуваше многу нешта во врска со неговото потомство.

20 И се случи дека до сега, јас и татко ми бевме ги одржувале заповедите кои Господ беше ни ги заповедал.

21 И бевме ги добиле записите, кои Господ беше ни ги заповедал, и ги прегледавме и дознавме дека беа пожелни; да, и тоа со голема вредност за нас, толку што можевме да ги зачуваме заповедите на Господ за нашите деца.

22 Затоа, тоа беше мудроста од Господ дека треба да ги носиме со нас, додека патувавме во дивината кон земјата на ветување.

ГЛАВА 6

Нефи пишува за нештата на Бог—Целта на Нефи е да ги убеди луѓето да дојдат при Богој на Авраам и да бидат спасени. Околу 600–592 п.н.е.

И сега јас, Нефи, не го давам родословието на моите татковци во овој дел од мојот запис; ниту ќе го дадам после врз овие плочи кои ги пишувам; зашто е дадено во записот кој беше воден од татко ми; затоа, не го пишувам во ова дело.

2 Зашто доволно ми е да кажам дека сме потомци на Јосиф.

3 И не ми е важно да сум прецизен за да дадам цел извештај за сите нешта на татко ми, бидејќи не можат да бидат

напишани врз овие плочи, бидејќи го посакувам просторот за да можам да пишувам за нештата на Бог.

4 Зашто целината на мојата намера е да можам да ги убедам луѓето да дојдат при Богот на Авраам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков, и да бидат спасени.

5 Затоа, нештата кои се пријатни за светот не ги пишувам, туку нештата кои Му се пријатни на Бог и на оние кои не се од светот.

6 Затоа, му давам заповед на моето потомство, дека нема да ги исполнат овие плочи со нешта кои немаат вредност за човечките деца.

ГЛАВА 7

Синовиите на Лехи се враќаат во Ерусалим и ги покануваат Исмаил и неговото домакинство да им се придружат во нивното патување—Ламан и друѓи се бунаат—Нефи ги охрабрува неговите браќа да имаат вера во Господ—Тие го врзуваат со врвци и го планираат неговото уништување—Тој е ослободен преку моќта на вера—Неговите браќа молат за опростување—Лехи и неговата дружина нудат жртва и зайалени приноси. Околу 600–592 п.н.е.

И сега, јас би сакал да можете да знаете, дека откако татко ми, Лехи, беше ставил крај на пророкувањето во врска со неговото потомство, се случи дека Господ пак му говореше, велејќи

дека не беше добро за него, Лехи, да го одведе неговото семејство во дивината само; туку дека неговите синови треба да земат ќерки за жени, за да можат да одгледаат потомство за Господ, во земјата на ветување.

2 И се случи дека Господ му заповеда дека јас, Нефи, и моите браќа, треба повторно да се вратиме во земјата на Ерусалим, и да ги доведеме Исмаил и неговото семејство во дивината.

3 И се случи дека јас, Нефи, повторно, со моите браќа тргнав во дивината за да одам горе до Ерусалим.

4 И се случи дека тргнавме до куќата на Исмаил, и стекнавме благонаклонетост во очите на Исмаил, толку што му ги говоревме на него словата на Господ.

5 И се случи дека Господ го омекна срцето на Исмаил, исто и на неговото домаќинство, толку што тие тргнаа на нивното патување со нас долу во дивината до шаторот на мојот татко.

6 И се случи додека патувавме во дивината, ете, Ламан и Лемуил, и две од ќерките на Исмаил и двајцата синови на Исмаил и нивните семејства, се побунуваат против нас; да, против мене, Нефи, и Сем, и нивниот татко, Исмаил, и неговата сопруга, и неговите три други ќерки.

7 И се случи при бунтувањето, да посакаа да се вратат во земјата на Ерусалим.

8 И сега јас, Нефи, бев натажен поради закорувањето на нивните срца, затоа им говорев, велејќи, да, дури и на Ламан и на Лемуил: Ете, вие сте моите постари браќа, па како може да сте толку закоравени во вашите срца, и толку слепи во вашите умови, што имате потреба јас, вашиот помлад брат, да ви говорам, да, и да поставувам пример за вас?

9 Како може да не сте го послушале словото на Господ?

10 Како може да сте заборавиле дека сте виделе еден ангел од Господ?

11 Да, и како може да сте заборавиле колку големи нешта Господ направи за нас, во нашето избавување од рацете на Лабан, а исто и дека треба да го добиеме записот?

12 Да, и како може да сте заборавиле дека Господ може да ги направи сите нешта според Неговата волја, за човечките деца, ако се случи тие да практикуваат вера во Него? Затоа, да му бидеме верни на Него.

13 И ако се случи да сме верни на Него, ќе ја добиеме земјата на ветување; и ќе знаете во некој иден период дека словото на Господ ќе биде исполнето во врска со уништувањето на Ерусалим; зашто сите нешта кои Господ ги изговорил во врска со уништувањето на Ерусалим мора да се исполнат.

14 Зашто ете, Духот Господов наскоро ќе престане да се

стреми со нив; зашто ете, ги одбија пророците, и Еремија го фрлија во затвор. И настојуваа да му го одземат животот на татко ми, толку што го истераа од земјата.

15 Сега ете, ви велеам дека ако се вратите во Ерусалим, вие исто така ќе загинете со нив. И сега, ако го изберете тоа, одете горе во земјата, и сетете се на зборовите кои ви ги говорам, дека ако отидете и вие исто ќе загинете; зашто така Духот на Господ ме принуди да говорам.

16 И се случи дека кога јас, Нефи, бев им ги изговорил овие зборови на моите браќа, ми беа гневни на мене. И се случи дека ги положија нивните раце врз мене, зашто ете, беа премногу разгневени, и ме врзаа со врвци, зашто настојуваа да ми го одземат животот, за да можат да ме остават во дивината да бидам проголтан од диви ѕверови.

17 Но се случи дека му се молев на Господ велејќи: О Господе, според мојата вера што е во Тебе, ќе ме ослободиш ли Ти од рацете на моите браќа; да, дури и дај ми сила за да можам да ги скинам овие врвци со кои сум врзан.

18 И се случи дека кога бев ги кажал овие зборови, ете, врвците беа одврзани од моите раце и нозе, и застанав пред браќата, и повторно им говорев.

19 И се случи дека пак ми се разгневија, и настојуваа да ги положат рацете врз мене; но,

ете, една од ќерките на Исмаил, да исто и мајка ми, и еден од синовите на Исмаил, ги замолија моите браќа, толку што ги омекнаа срцата; и престанаа да се обидуваат да ми го одземат животот.

20 И се случи дека беа тажни, поради нивната пакост, толку што клекнаа пред мене, и ме замолија да им опростам за тоа што беа го направиле против мене.

21 И се случи дека јас искрено им опростив за сето тоа што го беа направиле, и ги охрабрив да му се молат на Господ, нивниот Бог, за опростување. И се случи дека тие направија така. И откако беа завршиле да Му се молат на Господ, повторно тргнавме на нашето патување кон шаторот на нашиот татко.

22 И се случи да се спуштиме долу до шаторот на нашиот татко. И откако јас и моите браќа и сите од куќата на Исмаил беа се спуштиле во шаторот на мојот татко, Му се заблагодарија на Господ нивниот Бог; и понудија жртви и запалени приноси за Него.

ГЛАВА 8

Лехи ѓледа визија за дрвоишо на живоишој—Тој зема од неѓовоишо ѓлод и ѓосакува неѓовоишо семејство да најрави истио ѓака—Тој ѓледа железна ѓрачка, ѓрава и ѓесна ѓајкека, и маѓлише на ѓемнинаѓа кои ѓи обвивааѓ

луѓейшо—Сарија, Нефи, и Сем земаат од ѓлодои, но Ламан и Лемуил одбиваат. Околу 600–592 п.н.е.

И се случи дека бевме собрале секакви семиња од секаков вид, и од жито од секаков вид, и од овошни семиња од секаков вид.

2 И се случи додека татко ми беше останал во дивината, тој ни говореше, велејќи: Ете, јас сум сонувал сон; односно, со други зборови, сум видел визија.

3 И ете, поради тоа што сум го видел, имам причина да се радувам во Господ поради Нефи а исто и Сем; зашто имам причина да претпоставам, дека тие, а исто и многу од нивното потомство, ќе бидат спасени.

4 Но, ете, Ламан и Лемуил, се плашам премногу поради вас; зашто ете, ми се причини дека видов во мојот сон, една темна и тмурна дивина.

5 И се случи дека видов еден маж, и тој беше облечен во бела наметка; и дојде и застана пред мене.

6 И се случи дека ми говореше, и ми нареди да го следам.

7 И се случи додека го следев, здогледав дека бев во темна и тмурна пустелија.

8 И откако бев патувал во текот на многу часови во темнина, започнав да се молам при Господ дека Тој ќе има милост кон мене, според мноштвото на Неговите нежни милостини.

9 И се случи откако бев му се

молел на Господ, здогледав големо и просторно поле.

10 И се случи дека здогледав едно дрво, чиј плод беше пожелен за да направи некого среќен.

11 И се случи дека јас отидов и зедев од неговиот плод; и видов дека е најсладок, од сето тоа што некогаш порано сум го вкусил. Да, и видов дека неговиот плод беше бел, надминувајќи ја сета белина што некогаш сум ја видел.

12 И штом земав од неговиот плод, ја исполни мојата душа со извонредно голема радост; затоа, започнав да станувам желен моето семејство да земе од него исто така; зашто знаев дека беше пожелен над сите други плодови.

13 И штом фрлив поглед наоколу, дека можеби би можел да го видам моето семејство исто, видов една река од вода; и таа течеше од еден крај до друг, и беше блиску до дрвото од кое беше го зел плодот.

14 И погледнав да видам од каде доаѓаше таа; и го видов нејзиниот извор малку подалеку; и на нејзиниот извор, ги видов мајка ви Сарија, и Сем, и Нефи; и стоеја како да не знаеја каде треба да одат.

15 И се случи дека им мавтав; и исто им кажав со силен глас дека треба да дојдат кај мене и да земат од плодот, кој беше пожелен над сите други плодови.

16 И се случи дека дојдоа при мене и исто земаа од плодот.

17 И се случи дека бев желеен Ламан и Лемуил да дојдат и да земат од плодот исто; затоа, го фрлив мојот поглед кон изворот на реката, дека можеби би можел да ги видам.

18 И се случи дека ги видов нив, но не сакаа да дојдат при мене и да земат од плодот.

19 И видов една железна прачка, и таа се протегаше покрај брегот на реката, и водеше до дрвото до кое стоев.

20 А исто видов и една права и тесна патека, која се протегаше покрај железната прачка, и тоа до дрвото до кое стоев; а исто и водеше преку изворот на реката, до едно големо и просторно поле, како да беше еден свет.

21 И видов безбројни мноштва на луѓе, многумина кои притискаа напред, за да можат да стигнат на патеката која водеше кон дрвото до кое стоев.

22 И се случи дека истапија напред, и тргнаа по патеката кој водеше до дрвото.

23 И се случи дека се издигна магла од темнина; да, и тоа извонредно голема магла од темнина, толку што тие кои беа тргнале по патеката го изгубија нивниот пат, така што скитаа и беа изгубени.

24 И се случи дека видов други да притискаат напред, и истапија и го зграпчија крајот на железната прачка; и притискаа напред низ маглата од темнина, држејќи се за железната прачка,

сè додека не стигнаа и земаа од плодот од дрвото.

25 И откако беа земале од плодот од дрвото, фрлија поглед наоколу како да беа засрамени.

26 И јас исто така фрлив поглед наоколу, и видов, на другата страна на реката од вода, голема и просторна градба; и таа стоеше како да беше во воздухот, високо над земјата.

27 И беше исполнета со луѓе, и стари и млади, и машки и женски; и нивниот начин на кој беа облечени беше извонредно фин; и беа со ставот на потсмевање и покажување со нивните прсти кон оние кои беа дошле и земаа од плодот.

28 И откако беа вкусиле од плодот, беа засрамени, поради оние кои се потсмеваа на нив; и тие застранија по забранети патеки и беа изгубени.

29 И сега, јас, Нефи, не ги говорам сите зборови на татко ми.

30 Но, да бидам краток во пишување, ете, тој виде други мноштва како притискаа напред, и тие дојдоа и го зграпчија крајот на железната прачка; и притискаа на нивниот пат напред, постојано држејќи се цврсто за железната прачка, додека не пристигнаа и паднаа и земаа од плодот од дрвото.

31 А виде исто и други мноштва опипувајќи го нивниот пат кон таа голема и просторна градба.

32 И се случи дека многумина беа удавени во длабочините на

изворот; и многумина беа изгубени од неговиот поглед, ски-тајќи по чудни патишта.

33 И големо беше мноштвото кое влезе во таа чудна градба. И откако влегоа во таа градба, го впериа прстот со презир кон мене и кон оние кои исто така земаа од плодот; но, ние не им обрнавме внимание.

34 Овие се зборовите на татко ми: Зашто ете колку што им обрнаа внимание, толку беа паднале.

35 И Ламан и Лемуил не зедоа од плодот, кажа татко ми.

36 И се случи откако татко ми беше ги изговорил сите зборови од неговиот сон односно визија, кои беа многу, ни рече, поради овие нешта кои ги виде во визија, премногу се плашеше за Ламан и Лемуил; да, се плашеше да не бидат отфрлени од присуството на Господ.

37 И потоа ги охрабри со сето чувство на нежен родител, за да ги послушаат неговите зборови, дека можеби Господ ќе биде милостив кон нив, и нема да ги отфрли; да, татко ми им проповедаше.

38 И откако беше им проповедал, а исто и им пророкуваше за многу нешта, им нареди да ги одржуваат заповедите на Господ; и престана да им говори.

ГЛАВА 9

*Нефи йрави два комйлеиѝа на за-
йиси—Секој е наречен йлочийе*

*на Нефи—Поџодемийе йлочи
содржай свейска истйорија; йо-
малийе се занимавааѝ йрвен-
сийвено со свейи нешйа. Околу
600–592 й.н.е.*

И сите овие нешта татко ми ги виде, и слушна, и говореше, додека живееше во шатор, во долината Лемуил, а исто и големи други нешта, кои не можат да бидат напишани врз овие плочи.

2 И сега, како што реков во врска со овие плочи, ете не се плочите врз кои правам цел извештај за историјата на мојот народ; зашто плочите врз кои правам цел извештај за мојот народ сум ги именувал Нефи; затоа се наречени плочите на Нефи, според моето сопствено име; а овие плочи исто така се наречени плочите на Нефи.

3 Сепак, сум добил заповед од Господ дека треба да ги направам овие плочи, за посебна цел дека треба да има извештај врежан за службата на мојот народ.

4 Врз другите плочи треба да биде врежан извештај за владеењето на царевите, и војните и препирањата на мојот народ; затоа овие плочи се во поголемиот дел за службата; а другите плочи се во поголемиот дел за владеењето на царевите, и војните и препирањата на мојот народ.

5 Затоа, Господ ми заповеда да ги направам овие плочи за мудра цел во Него, која цел не ја знам.

6 Но Господ ги знае сите нешта од почетокот; затоа, Тој подготвува начин да ги исполни сите Негови дела помеѓу човечките деца; зашто ете, Тој ја има сета моќ за исполнувањето на сите Негови слова. И така е. Амин.

ГЛАВА 10

Лехи ѝ предвидува дека Евреите ќе бидат одведени заробени од Вавилонците—Тој кажува за доаѓањето помеѓу Евреите на еден Месија, еден Спасител, еден Искупител—Лехи исто кажува за доаѓањето на оној кој ќе го криштва Божјото Јаѓе—Лехи кажува за смртта и воскреснувањето на Месијата—Тој го споредува расирнувањето и собирањето на Израел со маслиново дрво—Нефи говори за Синој на Бог, за дарот на Свештиот Дух, и за ѝребајта за ѝраведносј. Околу 600–592 п.н.е.

И сега јас, Нефи продолжувам да давам извештај врз овие плочи за моите постапки, и моето владеење и служење; затоа, да продолжам со мојот извештај, морам да зборувам некако за нештата на татко ми, а исто и на моите браќа.

2 Зашто ете, се случи откако татко ми беше ставил крај на говорето на зборовите од неговиот сон, а исто и охрабрувајќи ги на сета трудољубивост, им говореше во врска со Евреите—

3 Дека откако ќе бидат уништени, дури и оној голем

град Ерусалим, и многумина ќе бидат одведени заробени во Вавилон, според сопственото определено време на Господ, треба да се вратат пак, да, дури и да бидат вратени од заробеништво; и откако ќе бидат вратени од заробеништво ќе ја поседуваат повторно земјата на нивно наследство.

4 Да, дури и шестотини години од времето кога татко ми го напушти Ерусалим, Господ Бог ќе подигне пророк помеѓу Евреите—и тоа Месија, односно, со други зборови, Спасител на светот.

5 А тој исто говореше во врска со пророците, колку голем број беа сведочеле за овие нешта, во врска со овој Месија, за кој тој беше зборувал, односно овој Искупител на светот.

6 Затоа, сето човештво беше во изгубена и падната состојба, и секогаш ќе беше освен ако не се потпрат на овој Искупител.

7 А тој говореше исто во врска со пророк кој ќе дојде пред Месијата, да го подготви патот за Господ—

8 Да, дури ќе оди напред и извикува во дивината: Подгответе го патот за Господ, и направете ги Неговите патеки прави; бидејќи има еден помеѓу вас Кого не го знаете; и Тој е помоќен од мене, Чија врвка на чевлата не сум достоин да му ја одврзам. И многу говореше татко ми во врска со ова нешто.

9 И татко ми рече дека ќе

крштава во Витаваара, подалеку од Јордан; а исто и рече дека ќе крштава со вода; дури и дека ќе Го крштава Месијата со вода.

10 И откако беше Го крштавал Месијата со вода, ќе види и сведочи дека беше го крштавал Божјото Јагне, кое ќе ги одземе гревовите на светот.

11 И се случи откако татко ми беше ги изговорил овие зборови им говореше на моите браќа, во врска со евангелието кое ќе биде проповедано помеѓу Евреите, а исто и во врска со запаѓањето на Евреите во неверување. И откако беа го убиле Месијата, Кој ќе дојде, и откако Тој беше убиен, Тој ќе стане од мртвите, и Самиот ќе им се покаже, преку Светиот Дух, на Неевреите.

12 Да, дури и татко ми говореше многу во врска со Неевреите, а исто и во врска со Израеловиот дом, дека тие ќе бидат споредени како едно маслиново дрво, чии гранки ќе бидат искршени и ќе бидат распрснати врз целото лице на земјата.

13 Затоа, рече дека мора ние да бидеме водени едногласно во земјата на ветување, до исполнувањето на словото на Господ, за да бидеме распрснати врз целото лице на земјата.

14 И откако Израеловиот дом ќе биде распрснат, тие ќе бидат собрани повторно; односно, накратко, откако Неевреите беа ја добиле целината на Евангелието, природните гранки на

маслиновото дрво, односно остатоците од Израеловиот дом, ќе бидат прикалемени, односно да дојдат до знаењето на вистинскиот Месија, нивниот Господ и нивниот Искупител.

15 И со овој начин на говор татко ми им пророкуваше и говореше на моите браќа, а исто и многу повеќе нешта кои не ги пишувам во оваа книга; зашто сум напишал толку од нив колку што ми беа потребни во мојата друга книга.

16 И сите овие нешта, за кои сум говорел, беа сторени додека татко ми живееше во шатор, во долината Лемуил.

17 И се случи откако јас, Нефи, ги слушнав сите зборови на татко ми, во врска со нештата кои ги виде во визија, и исто нештата кои ги говореше преку силата на Светиот Дух, чија сила ја прими преку вера во Синот на Бог—и Синот на Бог беше Месијата Кој ќе дојде—Јас, Нефи, бев зелен исто така да можам да видам, и да слушнам, и да знам за овие нешта, преку силата на Светиот Дух, кој е дарот на Бог за сите оние кои трудољубиво го бараат Него, и во стари времиња, и во времето кога Тој ќе им се покаже Самиот на човечките деца.

18 Зашто Тој е истиот вчера, денес, и засекогаш; и патот е подготвен за сите луѓе од основата на светот, ако се покајат и дојдат кај Него.

19 Зашто оној кој трудољубиво

бара ќе најде; и мистериите на Бог ќе им бидат откриени на нив преку силата на Светиот Дух, исто во овие времиња како и во старите времиња, и исто во старите времиња како и во времињата што следат; затоа правецот на Господ е еден вечен круг.

20 Затоа секавај се, О човеку, на сите твои дела ќе бидеш доведен пред суд.

21 Затоа, ако сте барале да постапувате пакосно во деновите на вашата проба, тогаш сте сметани за нечисти пред судската столица на Бог; и ништо нечисто не може да живее со Бог; затоа, мора да бидете отфрлени засекогаш.

22 И Светиот Дух дава власт да ги говорам овие нешта, и да не ги негирам.

ГЛАВА 11

Нефи Го гледа Духот на Господ и му е покажано во визија дрвото на живојот—Тој ја гледа мајката на Синој на Боџ и учи за удостојувањето на Боџ—Тој гледа крштивање, служба, и расинување на Божјото Јаџне—Тој ги гледа исхојовикот и службата на Дванаесеттемина Апостоли на Јаџнето. Околу 600–592 п.н.е.

Зашто се случи откако бев посакал да ги дознаам нештата кои татко ми беше ги видел, и верувајќи дека Господ може да ми ги открие, додека седев размислувајќи во срцето, бев одведен во

Духот на Господ, да, на една извонредно висока планина, која никогаш порано не бев ја видел, и врз која никогаш порано не бев стапнал.

2 И Духот ми рече: Ете, што посакуваш ти?

3 И реков: Посакувам да ги видам нештата кои татко ми ги виде.

4 И Духот ми рече: Дали веруваш дека татко ти го виде дрвото за кое зборуваше?

5 И реков: Да, знаеш дека им верувам на сите слова на татко ми.

6 И кога бев ги изговорил овие зборови, Духот извика со силен глас, велејќи: Осана на Господ, највисокиот Бог; зашто Тој е Бог над сета земја, да, дури и над сè. И благословен си ти, Нефи, затоа што веруваш во Синој на највисокиот Бог; затоа, ќе ги видиш нештата кои ги посакуваше.

7 И ете ова нешто ќе ти биде дадено како знак, дека откако си го видел дрвото кое го роди плодот, кој татко ти го вкуси, ќе видиш исто и човек да се симне од небото, и Него ќе му сведочиш; и откако ќе му сведочиш Него ќе водиш запис дека е Синој на Бог.

8 И се случи дека Духот ми рече: Погледни! И погледнав и видов едно дрво; и тоа беше како дрвото кое татко ми беше го видел; и неговата убавина беше далеку над сè, да, надминувајќи ја сета убавина; и неговата белина

ја надминуваше белината на наносениот снег.

9 И се случи откако бев го видел дрвото, му реков на Духот: Гледам дека ми го покажа дрвото кое е скапоцено над сè.

10 И тој ми рече: Што посакуваш ти?

11 И му реков: Да го знам неговото толкување—зашто му говорев нему како што човек говори; зашто видов дека беше во форма на човек; уште сепак, знаев дека беше Духот на Господ; и ми говореше како што човек говори еден со друг.

12 И се случи дека ми рече: Погледни! И погледнав како да гледам врз него, а не го видов; зашто беше си заминал од моето присуство.

13 И се случи дека погледнав и го видов големиот град Ерусалим, а исто и други градови. И го видов градот Назарет; и во градот Назарет видов една девица, и таа беше извонредно убава и бела.

14 И се случи дека ја видов небесата да се отвори; и еден ангел се спушти и стоеше пред мене; и ми рече: Нефи, што гледаш ти?

15 И му реков: Една девица, најубава и најпрекрасна над сите други девици.

16 И тој ми рече: Дали знаеш за удостојувањето од Бог?

17 И му реков на него: Знаам дека Тој ги љуби Неговите деца; сепак, не го знам значењето на сите нешта.

18 И ми рече: Ете, девицата која ја гледаш е мајката на Синот на Бог, според начинот на телото.

19 И се случи дека видов дека таа беше одведена од Духот; и откако беше одведена од Духот за извесно време ангелот ми говореше, велејќи: Погледни!

20 И погледнав и ја видов девицата повторно, носејќи дете во нејзините раце.

21 И ангелот ми рече: Ете го Божјото Јагне, да, дури и Синот на Вечниот Отец! Дали го знаеш значењето на дрвото кое татко ти го виде?

22 И му одговорив, велејќи: Да, тоа е љубовта на Бог, која се излива широко во срцата на човечките деца: затоа, таа е најпосакувана над сите нешта.

23 И тој ми говореше, велејќи: Да, и најрадосно за душата.

24 И откако беше ги кажал овие зборови, ми рече: Погледни! И погледнав и го видов Синот на Бог како оди помеѓу човечките деца; и видов многумина да паднат пред Неговите нозе и да му се поклонуваат Него.

25 И се случи дека видов дека железната прачка, која татко ми ја беше видел, беше словото на Бог, која водеше до изворот на живи води, односно до дрвото на животот; чии води се симбол на љубовта на Бог; а исто и видов дека дрвото на животот беше симбол на љубовта на Бог.

26 И ангелот ми рече повторно: Погледни и види го удостојувањето на Бог!

27 И погледнав и Го видов Искупителот на светот, за кого татко ми беше говорел; а исто и го видов пророкот кој ќе го подготви патот пред Него. И Божјото Јагне отиде и беше крстено од Него; и откако беше крстен, ја видов небесата да се отвори, и Светиот Дух слезе од небото и остана врз Него во ликот на гулаб.

28 И видов дека Тој тргна служејќи му на народот, со моќ и голема слава; и мноштвата беа собрани заедно за да го слушнат Него; и видов дека го отфрлија Него од помеѓу нив.

29 А исто и видов дванаесетмина други како го следат Него. И се случи дека беа одведени од Духот од пред моето лице, и не ги видов.

30 И се случи дека ангелот ми говореше повторно, велејќи: Погледни! И погледнав, и ја видов небесата пак да се отвори, и видов ангели да се симнат врз човечките деца: и им служеа на нив.

31 И ми рече повторно, велејќи: Погледни! И погледнав, и го видов Божјото Јагне да тргне помеѓу човечките деца. И видов мноштва на луѓе кои беа болни, и кои беа погодени со секаков вид на болести, и со ѓаволи и со нечисти духови; и ангелот ми говореше и ми ги покажа сите овие нешта. И беа исцелени

преку моќта на Божјото Јагне; а ѓаволите и нечистите духови беа отфрлени.

32 И се случи дека ангелот ми рече повторно, велејќи: Погледни! И погледнав и го видов Божјото Јагне, дека Тој беше одведено од луѓето; да, Синот на вечниот Бог беше осуден од светот; и јас видов и сведочев.

33 И јас, Нефи, видов дека Тој беше кренат на крстот и убиен за гревовите на светот.

34 И откако Тој беше убиен, ги видов мноштвата на земјата, дека беа собрани заедно да се борат против апостолите на Јагнето; зашто така беа дванаесеттемина наречени според ангелот на Господ.

35 И мноштвото на земјата беше собрано заедно; и видов дека беа во голема и просторна градба, слично како градбата која ја виде татко ми. И ангелот на Господ ми говореше повторно, велејќи: Ете го светот и неговата мудрост; да, ете го домот Израелов се собрал заедно да се бори против дванаесеттемина апостоли на Јагнето.

36 И се случи дека видов и сведочев, дека големата и просторна градба беше гордоста на светот; и тој падна, и неговиот пад беше извонредно голем. И ангелот на Господ ми говореше повторно, велејќи: Така ќе биде уништувањето на сите нации, колена, јазици, и народи, кои ќе се борат против дванаесеттемина апостоли на Јагнето.

ГЛАВА 12

Нефи ја зледа во визија земјата на ветување; ѝ праведноста, беззакониешто и ѝ пројасноста на ситие нејзини житијели; доаѓањето на Божјото Јагне помеѓу нив; како Дванаесетте Ученици и Дванаесетте Апостоли ќе го судат Израел; и одрајнајта и жнасна сосстојба на оние кои зајпааат во неверување. Околу 600–592 п.н.е.

И се случи дека ангелот ми рече: Погледни, и види го твоето потомство, а исто и потомството на твоите браќа. И погледнав и ја видов земјата на ветување; и видов мноштва на народи, да, токму како да беа на број колку песокот од морето.

2 И се случи дека видов мноштва собрани заедно да се борат, едни со други; и видов војни, и големи гласини за војни, и големи колежи со меч помеѓу мотот народ.

3 И се случи дека видов многу поколенија да починат, според начинот на војните и препирањата во земјата; и видов многу градови, да, дури не ги изброив.

4 И се случи дека видов магла од темнина на лицето на земјата на ветување; и видов молњи, и слушнав громови и земјотреси, и секакви бучни звуци; и ги видов земјата и карпите, како пукаа; и видов планини како паѓаат на парчиња; и ги видов рамнините на земјата, дека беа распукани; и видов многу градови што беа потонати; и видов

многу што беа изгорени од оган; и видов многу што паѓаат на земјата, поради нејзиното тресење.

5 И се случи дека откако ги видов овие нешта, ја видов пареата од темнина, дека се повлекува од лицето на земјата; и ете, видов мноштва кои не беа паднале поради големите и ужасни пресуди на Господ.

6 И ја видов небесата да се отвори, и Божјото Јагне да се симне од небесата; и Тој слезе и им се покажа Самиот на нив.

7 А исто видов и сведочам дека Светиот Дух слезе врз дванаесетмина други; и беа одредени од Бог, и одбрани.

8 И ангелот ми рече, велејќи: Ете ги дванаесетте ученици на Јагнето, кои се одбрани да му служат на твоето потомство.

9 И ми рече: Дали се секаваш на дванаесетте апостоли на Јагнето? Ете, тие се оние кои ќе ги судат дванаесетте племиња на Израел; затоа, дванаесетте свештеници на твоето потомство ќе бидат судени од нив; зашто вие сте од домот на Израел.

10 И овие дванаесет свештеници кои ги гледаш ќе го судат твоето потомство. И, ете, тие се праведни засекогаш; поради нивната вера во Божјото Јагне, нивните облеку се избелени во Неговата крв.

11 И ангелот ми рече: Погледни! И погледнав, и видов три поколенија да починат во

праведност; и нивните облеку беа бели токму како Божјото Јагне. И ангелот ми рече: Овие се избелени во крвта на Јагнето, поради нивната вера во Него.

12 И јас, Нефи, исто видов многу од четвртото поколение кои починаа во праведност.

13 И се случи дека ги видов мноштвата на земјата собрани заедно.

14 И ангелот ми рече: Ете го твоето потомство, а исто и потомството на твоите браќа.

15 И се случи дека погледнав и го видов народот од моето потомство собрани заедно во мноштва против потомството на моите браќа; и беа собрани заедно за да се борат.

16 И ангелот ми рече, велејќи: Ете го изворот со гнасна вода која ја виде татко ти; да, дури и реката за која зборуваше; и нејзините длабочини се длабочините на пеколот.

17 И маглите од темнина се искушенијата од ѓаволот, кои ги ослепуваат очите, и ги закоравуваат срцата на човечките деца, и ги водат на широки патишта, за да загинат и се изгубени.

18 И големата и просторна градба која ја виде татко ти, се суетните фантазии и гордоста на човечките деца. И една голема и ужасна бездна ги одделува; да, дури и зборото на правдата на Вечниот Бог, и Месијата кој е Божјото Јагне, за кого Светиот Дух сведочи, од почетокот на светот сè до ова

време, и отсега натаму и засекогаш.

19 И додека ангелот ги говореше овие зборови, погледнав и видов дека потомството на моите браќа се препираше против моето потомство, според зборот на ангелот; и поради гордоста на моето потомство, и искушенијата на ѓаволот, видов дека потомството на моите браќа го совлада народот од моето потомство.

20 И се случи дека здогледав, и го видов народот од потомството на моите браќа дека беа го совладале моето потомство; и тргнаа во мноштва врз лицето на земјата.

21 И ги видов собрани заедно во мноштва; и видов војни и гласини за војни помеѓу нив; и во војните и гласините за војни видов многу поколенија да починат.

22 И ангелот ми рече: Ете овие ќе западнат во неверување.

23 И се случи дека видов, откако беа западнале во неверување, тие станаа мрачен, и омразен, и гнасен народ, исполнет со мрзливост и секаков вид на одвратности.

ГЛАВА 13

Нефи ја гледа во визија цркваиѝа на ѓаволови поштавена помеѓу Невреиѝиѝе, ошкриваѝиѝе и колониѝацијаиѝа на Америка, заѓубаиѝа на мноѓу јасни и скайоѝени делови од Библијаиѝа, произлезенаиѝа

сосѝојба на нееврејско оѝѝаѓање, обновувањеѝо на еванѓелиеѝо, ѝо-јаваѝа на свеѝѝи ѝисма во ѝодоц-нежнѝѝе дни, и изѓрадувањеѝо на Сион. Околу 600–592 ѝ.н.е.

И се случи дека ангелот ми говореше, велејќи: Погледни! И погледнав и видов многу нации и царства.

2 И ангелот ми рече: Што гледаш ти? И реков: Гледам многу нации и царства.

3 И тој ми рече: Овие се нациите и царствата на Неевреите.

4 И се случи дека го видов помеѓу нациите на Неевреите создавањето на една голема црква.

5 И ангелот ми рече: Ете го формирањето на една црква која е најодвратна од сите други цркви, која ги убива светците на Бог, да, и ги измачува и ги врзува, и ги впрегнува со железен жарем, и ги доведува во заробеништво.

6 И се случи дека ја видов оваа голема и одвратна црква; и видов дека ѝаволот беше нејзиниот основач.

7 А исто и видов злато, и сребро, и свили, и црвенила, и фино сплетен лен и секаков вид на скапоцени облеки; и видов многу блудници.

8 И ангелот ми рече, велејќи: Гледај ги златото, и сребротото, и свилите, и црвенилата, и фино сплетениот лен, и скапоцените облеки, и блудниците, се желбите на оваа голема и одвратна црква.

9 Исто така, за славата на светот ги уништуваат светците на Бог, и ги доведуваат во заробеништво.

10 И се случи дека погледнав и видов многу води; и ги одделија Неевреите од потомството на моите браќа.

11 И се случи дека ангелот ми рече: Ете бесот на Бог е врз потомството на твоите браќа.

12 И погледнав и видов човек помеѓу Неевреите, кој беше одделен од потомството на моите браќа од многуте води; и го видов Духот на Бог да слезе и да го обземе човекот; и тој тргна врз многуте води, дури и до потомството на моите браќа, кои беа во ветената земја.

13 И се случи дека го видов Духот на Бог, дека обзема други Неевреи; и тие тргнаа од заробеништво, врз многуте води.

14 И се случи дека видов многу мноштва од Неевреите врз земјата на ветување; и го видов Божиот бес, дека беше врз потомството на моите браќа, и тие беа распрснати пред Неевреите и беа удрени.

15 И го видов Духот на Господ, дека беше врз Неевреите, и напредуваа и ја добија земјата за нивно наследство; и видов дека беа бели, и извонредно прекрасни и убави, како мојот народ пред да бидат убиени.

16 И се случи дека јас, Нефи, видов дека Неевреите кои беа избегале од заробеништво се

понизија пред Господ; и силата на Господ беше со нив.

17 И видов дека нивните матични Неевреи беа собрани заедно врз водите, а исто и врз земјата, за да се борат против нив.

18 И видов дека силата на Бог беше со нив, а исто и дека бесот на Бог беше врз сите оние кои беа собрани заедно против нив за да се борат.

19 И јас, Нефи, видов дека Неевреите кои беа избегале од заробеништво беа избавени преку моќта на Бог од рацете на сите други нации.

20 И се случи дека јас, Нефи, видов дека напредуваа во земјата; и видов една книга, и беше носена помеѓу нив.

21 И ангелот ми рече: Дали го знаеш значењето на книгата?

22 И му реков: Не го знам.

23 И рече: Ете излезе од устата на еден Евреин. И јас, Нефи, ја видов; и тој ми рече: Книгата која ја гледаш е запис на Евреите, кој ги содржи заветите на Господ, кои Тој ги направи со Израеловиот дом; а исто и содржи многу од пророштвата на светите пророци; и таа е запис како гравурите кои се врз плочите од месинг, освен што не се толку многу; сепак, ги содржат заветите на Господ, кои Тој ги направи со Израеловиот дом; затоа, тие се со голема вредност за Неевреите.

24 И ангелот на Господ ми рече: Ти си видел дека книгата

излезе од устата на еден Евреин; и кога излезе од устата на еден Евреин ја содржеше целината на евангелието на Господ, за кого дванаесетмината апостоли сведочат; а тие сведочат според вистината која е во Божјото Јагне.

25 Затоа, овие нешта излегуваат од Евреите со чистота до Неевреите, според вистината која е во Бог.

26 И откако ќе се појават преку раката на дванаесетмината апостоли на Јагнето, од Евреите до Неевреите, ти го гледаш создавањето на таа голема и одвратна црква, која е најодвратна над сите други цркви; зашто ете, тие одземаа од евангелието на Јагнето, многу делови кои се јасни и најскапоцени; а исто и многу завети на Господ одземале.

27 И сето ова тие го направија за да можат да ги изопачат правите патишта на Господ, за да можат да ги ослепат очите и да ги закорават срцата на човечките деца.

28 Затоа, гледаш дека откако книгата поминала преку рацете на големата и одвратна црква, дека има многу јасни и скапоцени нешта земени од книгата, која е книгата на Божјото Јагне.

29 И откако овие јасни и скапоцени нешта беа одземени, таа ќе се објави кај сите нации на Неевреите; и откако ќе се објави кај сите нации на Неевреите, да, дури и преку многуте

води, кои си ги видел со Нееврите кои беа излегле од заробеништво, ти ќе видиш—поради многуте јасни и скапоцени нешта кои беа одземени од книгата, кои беа јасни за разбирање на човечките деца, според јаснотијата која е во Божјото Јагне—поради овие нешта кои се одземени од евангелието на Јагнето, извонредно многу се сопнуваат, да, толку што Сатана има голема моќ над нив.

30 Сепак, гледаш дека Нееврите кои излегоа од заробеништво, и беа издигнати преку моќта на Бог над сите други нации, врз лицето на земјата која е одбрана над сите други земји, која е земјата за која Господ Бог се завети со татко ти дека неговото потомство ќе ја има како земјата за нивното наследство; затоа, гледаш дека Господ Бог нема да дозволи Нееврите целосно да ја уништат мешавината на твоето потомство, кои се помеѓу твоите браќа.

31 Ниту Тој ќе дозволи Нееврите да го уништат потомството на твоите браќа.

32 Ниту Господ Бог ќе дозволи Нееврите засекогаш да останат во таа ужасна состојба на слепило, во која гледаш дека се, поради јасните и најскапоцени делови на евангелието на Јагнето кои беа задржани од таа одвратна црква, чие создавање си го видел.

33 Затоа кажа Божјото Јагне: Јас ќе бидам милостив со Неев-

реите, со посетувањето на остатокот од Домот на Израел со голем суд.

34 И се случи дека ангелот на Господ ми рече, велејќи: Ете, кажа Божјото Јагне, откако Јас го посетив остатокот од Израеловиот дом—и овој остаток за кој Јас говорам е потомството на татко ти—затоа, откако Јас ги посетив со пресуда, и ги удрих преку раката на Нееврите, и откако Нееврите ќе се сопнуваат премногу, поради најјасните и скапоцени делови од евангелието на Јагнето кои беа задржани од таа одвратна црква, која е мајката на сите блудници, кажа Јагнето—Јас ќе бидам милостив кон Нееврите на тој ден, толку што Јас ќе им донесам, со Мојата сопствена моќ, многу од Моето евангелие, кое ќе биде јасно и скапоцено, кажа Јагнето.

35 Зашто ете, кажа Јагнето: Јас ќе му се покажам Самиот на твоето потомство, така што ќе напишат многу нешта кои Јас ќе им ги послужам, кои ќе бидат јасни и скапоцени; и после твоето потомство ќе биде уништено, и ќе западне во неверување, а исто така и потомството на твоите браќа, ете, овие нешта ќе бидат сокриени, за да им се појават на Нееврите, преку дарот и моќта на Јагнето.

36 И во нив ќе биде напишано Моето евангелие, кажа Јагнето, и Мојата карпа и Моето спасение.

37 И благословени се оние кои ќе бараат да го воспостават Мојот Сион на тој ден, зашто тие ќе го имаат дарот и моќта на Светиот Дух; и ако издржат до крајот, ќе бидат подигнати на последниот ден, и ќе бидат спасени во вечното царство на Јагнето; и кој и да објавува мир, да, вести за голема радост, колку прекрасни врз планините тие ќе бидат.

38 И се случи дека го видов остатокот од потомството на моите браќа, а исто и книгата на Божјото Јагне, која беше излегла од устата на Евреинот, дека дојде од Неевреите до остатокот од потомството на твоите браќа.

39 И откако беше им се објавила, видов други книги, кои се објавија преку моќта на Јагнето, од Неевреите на нив, за убедувањето на Неевреите, и на остатокот од потомството на моите браќа, а исто и на Евреите кои беа распрснати врз целото лице на земјата, дека записите на пророците и на дванаесетмината апостоли на Јагнето се вистинити.

40 И ангелот ми говореше, велјќи: Овие последни записи, кои си ги видел помеѓу Неевреите, ќе ја воспостават вистината на првите, кои се од дванаесетмината апостоли на Јагнето, и ќе ги откријат јасните и скапоцени нешта кои беа земени од нив; и ќе им откријат на сите колена, јазици, и народи, дека

Божјото Јагне е Синот на Вечниот Отец, и Спасителот на светот; и дека сите народи треба да дојдат при Него, инаку не можат да бидат спасени.

41 И мораат да дојдат според словата кои ќе бидат воспоставени од устата на Јагнето; и словата на Јагнето ќе се откријат во записите на твоето потомство, а исто така и во записите на дванаесетмината апостоли на Јагнето; затоа тие двајца ќе бидат соединити во едно; зашто постои еден Бог и еден Пастир над сета земја.

42 И времето доаѓа кога Тој ќе им се покаже Самиот на сите нации, и на Евреите а исто и на Неевреите; и откако Тој им се покажал Самиот на Евреите а исто и на Неевреите, тогаш Тој ќе им се покаже Самиот на Неевреите, а исто и на Евреите, и последните ќе бидат први, а првите ќе бидат последни.

ГЛАВА 14

Еден анџел му кажува на Нефи за благословиите и проклејствата кои ќе ѝ даваат врз Неевреите— Посетијат само две цркви: Црквата на Божјото Јагне и црквата на ѝаволој—Светициите на Боџ во сиие нации се ѝроџонувани од џолемаиџа и одвратиџа црква—Аѝосѝолој Јован ќе најѝише во врска со крајот на свеѝојѝ. Околу 600–592 ѝ.н.е.

И ќе се случи, дека ако Неевреите го послушаат Божјото Јагне

на оној ден кога Тој ќе им се покаже Самиот на нив во слово, а исто и во моќ, во самото дело, со тргањето на нивните камења што ги сопнуваат—

2 И ако не ги закоравуваат нивните срца против Божјото Јагне, ќе бидат вброени помеѓу потомството на татко ти; да, ќе бидат вброени помеѓу Израеловиот дом; и ќе бидат благословен народ во ветената земја засекогаш; и никогаш повторно нема да бидат доведени во заробеништво; и Израеловиот дом нема повеќе да биде измешан.

3 И таа голема јама, која беше ископана за нив од таа голема и одвратна црква, која беше основана од ѓаволот и неговите деца, за да може да ги одведе душите на луѓето долу во пекол—да таа голема јама која беше ископана за уништувањето на луѓето ќе биде исполнета со оние кои ја ископаа, до нивното целосно уништување, вели Божјото Јагне; не уништувањето на душата, освен ако не се фрли во тој пекол кој нема крај.

4 Зашто ете, ова е според заробеништвото на ѓаволот, а исто и според правдата на Бог, врз сите оние кои ќе вршат пакост и одвратност пред Него.

5 И се случи дека ангелот ми говореше на мене, Нефи, велјќи: Ти си видел дека ако Невреите се покајат ќе им биде добро; а исто и знаеш во врска со заветите на Господ за Израеловиот дом; а исто така си

слушал дека оној кој не се покајува, мора да загине.

6 Затоа, тешко на Невреите ако е така да ги закорават срцата против Божјото Јагне.

7 Зашто времето доаѓа, вели Божјото Јагне, кога јас ќе направам едно големо и чудесно дело помеѓу човечките деца; едно дело кое ќе биде вечно, или на едната страна или на другата—или до убедувањето на нив до мир и вечен живот или до избавување на нив од закоравеноста на нивните срца и слепилото на нивните умови додека да се доведат во заробеништво, а исто и во уништување, и привремено и духовно, според заробеништвото на ѓаволот, за кое сум зборувал.

8 И се случи дека кога ангелот беше ги изговорил овие слова, ми рече: Дали ти се сеќаваш на заветите на Отецот на Израеловиот дом? Му реков, Да.

9 И се случи дека ми рече: Погледни, и види ја онаа голема и одвратна црква, која е мајката на одвратности, чиј основач е ѓаволот.

10 И тој ми рече: Ете, има само две цркви; едната е црквата на Божјото Јагне, а другата е црквата на ѓаволот; затоа, оној кој не и припаѓа на црквата на Божјото Јагне, ѝ припаѓа на таа голема црква, која е мајката на одвратности; и таа е блудницата на сета земја.

11 И се случи дека погледнав и ја видов блудницата на сета

земја, и таа седеше врз многу води; и имаше власт над сета земја, помеѓу сите нации, колена, јазици, и народи.

12 И се случи дека ја видов црквата на Божјото Јагне, и нејзините броеви беа мали, поради пакоста и одвратностите на блудницата која седеше врз многу води; сепак, видов дека црквата на Јагнето, кои беа светците на Бог исто беа врз сето лице на земјата; и нивната власт врз лицето на земјата беше мала, поради пакоста на големата блудница која ја видов.

13 И се случи дека видов дека големата мајка на одвратностите собра заедно мноштва врз лицето на целата земја, помеѓу сите нации на Неевреите, за да се борат против Божјото Јагне.

14 И се случи дека јас, Нефи, ја видов моќта на Божјото Јагне, дека се спушти врз светците на црквата на Јагнето, и врз заветниот народ на Господ, кои беа распрнати врз сето лице на земјата; и беа вооружени со праведноста и со моќта на Бог во голема слава.

15 И се случи дека видов дека бесот на Бог беше излеан врз таа голема и одвратна црква, толку што имаше војни и гласини за војни помеѓу сите нации и колена на земјата.

16 И штом започна да има војни и гласини за војни помеѓу сите нации кои ѝ припаѓаа на мајката на одвратностите, ангелот ми говореше, велејќи:

Ете, бесот на Бог е врз мајката на блудниците; и ете, ти ги гледаш сите овие нешта—

17 И кога ќе дојде денот кога бесот на Бог ќе биде излеан врз мајката на блудниците, која е големата и одвратна црква на сета земја, чиј основач е ѓаволот, тогаш, на тој ден, делото на Отецот ќе започне, во подготвувањето на патот за исполнувањето на Неговите завети, кои Тој ги склучил со Неговиот народ кој е од домот Израелов.

18 И се случи дека ангелот ми говореше, велејќи: Погледни!

19 И погледнав и видов човек, и тој беше облечен во бела наметка.

20 И ангелот ми рече: Ете еден од дванаесетмината апостоли на Јагнето.

21 Ете, тој ќе го види и напише остатокот од овие нешта; да, а исто и многу нешта кои се случиле.

22 И исто така ќе напише во врска со крајот на светот.

23 Затоа, нештата кои ќе ги напише се праведни и вистинити; и ете тие се напишани во книгата која ја виде како излезе од устата на Евреинот; и во времето кога излегоа од устата на Евреинот, односно, во времето кога книгата излезе од устата на Евреинот, нештата кои беа напишани беа јасни и чисти, и најскапоцени и лесни за разбирањето на сите луѓе.

24 И ете, нештата кои овој апостол на Јагнето ќе ги напише

се многу нешта кои си ги видел; и ете, остатокот ќе го видиш.

25 Но нештата кои ќе ги видиш понатаму нема да ги напишеш; зашто Господ Бог го одредил апостолот на Божјото Јагне да ги напише.

26 А исто и на други кои биле, на нив Тој им ги покажал сите нешта, и тие ги напишале; и тие се запечатени за да се појават во нивната чистота, според вистината која е во Јагнето, во сопственото одредено време од Господ, за Израеловиот дом.

27 И јас, Нефи, слушнав и сведочам, дека името на апостолот на Јагнето е Јован, според зборот на ангелот.

28 И ете, јас, Нефи, ми е забрането да го напишам остатокот од нештата кои ги видов и слушнав; затоа нештата кои сум ги напишал ми се доволни; а сум напишал само мал дел од нештата кои ги видов.

29 И сведочам дека ги видов нештата кои ги виде татко ми, и ангелот на Господ ми ги откри на мене.

30 И сега ставам крај на зборувањето во врска со нештата кои ги видов додека бев одведен во Духот; и ако сите нешта кои ги видов не се напишани, нештата кои ги напишав се вистинити. И така е. Амин.

ГЛАВА 15

Појдомсјвојо на Лехи ќе го добие евангелието од Невреитие во

йодоцнежниите дни—Собирањето на Израел е споредено со маслиново дрво чии природни гранки ќе бидат прикалемени йовјорно—Нефи ја йолкува визијата на дрвото на живојој и зовори за йравдата на Бој йри одделувањето на йакосниите од йраведниите. Околу 600–592 й.н.е.

И се случи дека откако јас, Нефи, бев одведен во Духот и ги видов сите овие нешта, се вратив до шаторот на татко ми.

2 И се случи дека ги видов моите браќа, и тие се расправаа еден со друг во врска со нештата кои татко ми беше им ги рекол.

3 Зашто навистина им говореше многу големи нешта, кои се тешки да се разберат, освен ако човек не го праша Господ; и бидејќи беа закоравени во срцата, затоа не погледнаа кон Господ како што тие требаа.

4 И сега јас, Нефи, бев натажен поради закоравеноста на нивните срца, а така исто и поради нештата кои бев ги видел, и знаев дека неизбежно мора да се случат поради големата пакост на човечките деца.

5 И се случи дека бев совладан поради моите маки, зашто сметав дека моите маки беа големи над се, поради уништувањето на мојот народ, зашто го бев видел нивниот пад.

6 И се случи дека откако бев добил сила, им говорев на моите браќа, посакувајќи да ја

дознаам од нив причината за нивните расправи.

7 И тие рекоа: Ете, не можеме да ги разбереме зборовите кои ги рекол нашиот татко во врска со природните гранчиња на маслиновото дрво, а исто и во врска со Неевреите.

8 И им реков: Дали сте го прашале Господ?

9 И ми рекоа: Не сме; зашто Господ не ни откри такви нешта на нас.

10 Ете, им реков: Како може да не ги одржувате заповедите на Господ? Како може да загинете, поради закоравеноста на вашите срца?

11 Зарем не ги помните нештата кои ги рекол Господ?— Ако не ги закоравите срцата, и ме прашате Мене со вера, верувајќи дека ќе добиете, со трудољубивост во одржувањето на Моите заповеди, сигурно овие нешта ќе ви бидат откриени на вас.

12 Ете, ви велеам, дека Израеловиот дом беше спореден со маслиново дрво, преку Господовиот Дух кој беше во татко ни; и зарем не сме одвоени од домот на Израел, и зарем не сме една гранка од Израеловиот дом?

13 И сега, тоа што мислеше татко ни во врска со прикалемувањето на природните гранки преку целината на Неевреите, е, дека во подоцнежните дни, кога нашето потомство ќе западне во неверување, да, во текот на многу години, и многу

поколенија откако Месијата ќе им се покаже во тело на човечките деца, тогаш целината на евангелието на Месијата ќе дојде кај Неевреите, и од Неевреите до остатокот на нашето потомство—

14 И на тој ден остатокот од нашето потомство ќе дознае дека е од Израеловиот Дом, и дека е заветен народ на Господ; и тогаш ќе знаат и дојдат до знаењето за нивните предци, а исто и до знаењето за евангелието на нивниот Искупител, кое им беше послужено на нивните татковци од Него; затоа, ќе дојдат до знаењето за нивниот Искупител и самите точки на Неговото учење, за да можат да знаат како да дојдат до Него и да бидат спасени.

15 И тогаш на тој ден, нема ли да се радуваат и да го слават нивниот вечен Бог, нивната карпа и спасение? Да, на тој ден, нема ли да ја добијат силата и храната од вистинската лоза? Да, нема ли да појдат кај вистинското стадо на Бог?

16 Ете, ви велеам, Да: ќе бидат запомнети повторно помеѓу Израеловиот дом; ќе бидат прикалемени, бидејќи се природна гранка од маслиновото дрво, на вистинското маслиново дрво.

17 И ова е тоа што мисли татко ни; и тој мисли дека нема да се случи додека не се распрскани од Неевреите; и мисли дека ќе се случи според начин на Неевреите, дека Господ може да им

ја покаже Неговата сила на Евреите, за самата причина дека Тој ќе биде одбиен од Евреите, односно од Израеловиот дом.

18 Затоа, татко ни не говорел само за нашето потомство, туку исто и за целиот дом на Израел, и покажувајќи кон заветот кој ќе биде исполнет во подоцнежните дни; заветот кој Господ го направи со нашиот татко Авраам, велејќи: Во твоето потомство сите колена на земјата ќе бидат благословени.

19 И се случи дека јас, Нефи, многу им говорев во врска со овие нешта; да, им говорев во врска со обновувањето на Евреите во подоцнежните денови.

20 И јас им ги повторив словата на Исаија, кој говореше во врска со обновувањето на Евреите, односно за Израеловиот дом; и откако беа обновени, повеќе нема да бидат измешани, ниту ќе бидат распрнати повторно. И се случи дека им говорев многу зборови на моите браќа, така што беа смирени и се понизија пред Господ.

21 И се случи дека пак ми говореа, велејќи: Што значи ова што го виде татко ни во сон? Што значи дрвото кое го виде тој?

22 И јас им реков: Тоа е симбол на дрвото на животот.

23 И ми рекоа: Што значи прачката која ја виде нашиот татко, која водеше до дрвото?

24 И им реков дека беше словото на Бог и кој ќе го послуша словото Божјо, и ќе се држи

цврсто за тоа, никогаш нема да загина; ниту искушенијата ни огнените стрели на противникот не би можеле да ги совладаат до слепило, за да ги одведат до уништување.

25 Затоа, јас, Нефи, ги охрабрав да обрнат внимание на словото на Господ; да, ги охрабрав со сета енергија на мојата душа, и со сета способност која ја поседував, да обрнат внимание на словото на Бог и да запомнат да ги одржуваат Неговите заповеди секогаш во сите нешта.

26 И ми рекоа: Што значи реката од вода која нашиот татко ја виде?

27 И јас им реков дека водата која ја виде татко ми беше гнасотија; и дека неговиот ум беше толку многу проголтан во други нешта што не ја виде гнасотијата на водата.

28 И им реков дека таа беше ужасна бездна, која ги одделуваше пакосните од дрвото на живот, а исто и од светците на Бог.

29 И им реков дека таа беше симбол на тој ужасен пекол, за кој ангелот ми кажа дека беше подготвен за пакосните.

30 И им реков дека татко ни исто виде дека правдата на Бог исто ги одделуваше пакосните од праведните; и нејзината осветленост беше како осветленоста на оган што гори, кој се воздигнува горе кон Бог секогаш и засекогаш, и нема крај.

31 И ми рекоа: Дали ова значи

мачење на телото во деновите на испитување, или значи крајната состојба на душата после смртта на привременото тело, или дали говори за нешта кои се привремени?

32 И се случи дека им реков дека беше симбол на нешта и привремени и духовни; зашто денот ќе стигне кога ќе бидат судени за нивните дела, да, дури и делата кои беа извршени во привременото тело во нивните денови на испитување.

33 Затоа, ако треба да умрат во нивната пакост, исто така ќе бидат отфрлени, а според нештата кои се духовни, кои се однесуваат на праведноста; затоа, ќе бидат донесени да стојат пред Бог, за да бидат судени според нивните дела; и ако нивните дела биле гнасотија мора да бидат гнасни; и ако се гнасни мора да не живеат во царството на Бог; ако е така, царството на Бог мора да биде гнасно исто така.

34 Но ете, ви велеам, царството на Бог не е гнасно, и ништо нечисто не може да влезе во царството на Бог; затоа, мора да има место на гнасотија подготвено за тоа што е гнасно.

35 И има место подготвено, да, дури тој ужасен пекол за кој сум говорел, и ѓаволот е подготвачот на него; затоа крајната состојба на човечките души е да живеат во царството на Бог, или да бидат отфрлени поради правдата за која сум говорел.

36 Затоа, пакосните се одбени од праведните, а исто и од она дрво на живот, чиј плод е најскапоцен и најпосакуван над сите други плодови; да и тој е најголемиот од сите дарови на Бог. И така им говорев на моите браќа. Амин.

ГЛАВА 16

Пакосниите смејаај дека вистината е тешка—Синовиите на Лехи се венчаај со ќеркиите на Исмаил—Лиахонаја го води нивниот правец во дивината—Пораки од Господ се најишани врз Лиахонаја од време на време—Исмаил умира; неѓовојто семејство мрмори поради макиите. Околу 600–592 п.н.е.

И сега се случи дека откако јас, Нефи, бев ставил крај на зборувањето со моите браќа, ете ми рекоа: Ти ни објави тешки нешта, повеќе од тоа што можеме да издржиме.

2 И се случи дека им реков дека знам дека бев говорел тешки нешта против пакосните, според вистината; и праведните сум ги оправдал, и сведочев дека ќе бидат издигнати на последниот ден; затоа, пакосните сметаат дека вистината е тешка, зашто ги пресече до самиот центар.

3 И сега браќа мои, да бевте праведни и да бевте спремни да ја послушате вистината, и да ѝ обрнете внимание, за да можете да чекорите исправено пред

Бог, тогаш не би мрмореле поради вистината, и не би рекле: Ти говориш тешки нешта против нас.

4 И се случи дека јас, Нефи, ги охрабрив моите браќа, со сета трудољубивост, да ги одржуваат заповедите Господови.

5 И се случи дека се понизија пред Господ; толку што јас имав радост и големи надежи за нив, дека ќе чекорат по патиштата на праведност.

6 Сега, сите овие нешта беа речени и сторени додека татко ми живееше во шатор во долината која ја нарече Лемуил.

7 И се случи дека јас, Нефи, земав една од ќерките на Исмаил за жена; а исто така, и моите браќа ги земаа ќерките на Исмаил за жени; а исто така и Зо-рам ја зема најстарата ќерка на Исмаил за жена.

8 И така татко ми беше ги исполнил сите заповеди на Господ кои му беа дадени. А исто и јас, Нефи, бев премногу благословен од Господ.

9 И се случи дека гласот Господов му говореше на татко ми ноќе, и му заповеда дека следниот ден треба да го започне неговото патување во дивината.

10 И се случи дека кога татко ми стана наутро, и отиде кон вратата на шаторот, на негово големо запрепастување виде на земјата една тркалезна топка од чудна изработка; и таа беше од фин месинг. И внатре во топката беа две вретена; и едното

го покажуваше патот каде треба да одиме во дивината.

11 И се случи дека го собравме сето тоа што требаше да го носиме во дивината, и сиот остаток на нашите залихи кои Господ беше ни ги дал; и зе-довме семиња од секаков вид за да можеме да ги носиме во дивината.

12 И се случи дека ги зе-довме нашите шатори, и тргнавме во дивината, преку реката Ламан.

13 И се случи дека патувавме во текот на четири дена, скоро во јужно-јужноисточна насока, и ги поставивме нашите шатори повторно; и го нарековме името на местото, Шазер.

14 И се случи дека ги зе-довме нашите лакови и нашите стрели, и тргнавме во дивината за да убиеме дивеч за нашите семејства; и откако бевме убиле дивеч за нашите семејства се вративме повторно кај нашите семејства во дивината, до местото Шазер. И тргнавме повторно во дивината, следејќи ја истата насока, задржувајќи се во најплодните делови на дивината, кои беа во границите близу до Црвеното Море.

15 И се случи дека патувавме во текот на многу денови, и патем убивавме дивеч со нашите лакови и нашите стрели и нашите камења и нашите прачки.

16 И ги следевме упатствата на топката, кои нè водеа во плодните делови на дивината.

17 И откако бевме патувале во

текот на многу денови, ги поставивме нашите шатори за извесно време, за да можеме повторно да одмориме и да набавиме храна за нашите семејства.

18 И се случи додека јас, Нефи, тргнав да убијам дивеч, ете, го скршив мојот лак, кој беше направен од фин челик; и откако го скршив мојот лак, ете, моите браќа ми се разгневија поради загубата на мојот лак, зашто не набавивме храна.

19 И се случи дека се вративме без храна кај нашите семејства, и бидејќи беа многу изморени, поради нивното патување, страдаа многу поради потребата на храна.

20 И се случи дека Ламан и Лемуил и синовите на Исмаил започнаа да мрморат премногу, поради нивните страдања и маки во дивината; а исто и татко ми започна да мрмори против Господ неговиот Бог; да, и беа сите премногу тажни, што дури и мрмореа против Господ.

21 Сега се случи дека јас, Нефи, бев погоден со моите браќа поради загубата на мојот лак, и нивните лакови загубија нивната еластичност, започна да станува премногу тешко, да, толку што не можевме да набавиме храна.

22 И се случи дека јас, Нефи, им говорев многу на моите браќа, затоа што беа ги закоравиле нивните срца повторно, и тоа се жалеа против Господ нивниот Бог.

23 И се случи дека јас, Нефи, направив од дрво еден лак, и од еден прав стап, една стрела; затоа, се вооружив себеси со лак и стрела, со прачка и со камења. И му реков на татко ми: Каде треба да одам за да набавам храна?

24 И се случи дека тој го праша Господ, зашто тие беа се понизиле поради моите зборови; зашто им реков многу нешта со енергијата на мојата душа.

25 И се случи дека гласот на Господ дојде при татко ми, и навистина беше укорен поради неговите мрморења против Господ, толку што беше соборен во длабочините на тагата.

26 И се случи дека гласот на Господ му рече: Погледни ја топката, и види ги нештата кои се напишани.

27 И се случи дека кога татко ми ги виде нештата кои беа напишани врз топката, се исплаши и затрепери премногу, а исто така и браќата и синовите на Исмаил и нашите жени.

28 И се случи дека јас, Нефи, ги видов стрелките кои беа во топката, дека функционираа според верата и трудољубивоста и вниманието кои им ги дадовме.

29 А беше исто напишан врз нив еден нов запис, кој беше јасен да се чита, кој ни даде разбирање во врска со патиштата на Господ; и беше напишан и променет од време на време, според верата и трудољубивоста

кои му ги дадовме. И така гледаме дека преку мали средства Господ може да стори големи нешта.

30 И се случи дека јас, Нефи, се искачав на врвот на планината, според упатствата кои беа дадени на топката.

31 И се случи дека убив диви сверови, толку што набавив храна за нашите семејства.

32 И се случи дека се вратив до нашите шатори, носејќи ги сверовите кои бев ги убил; и сега кога видоа дека бев набавил храна, колку голема беше нивна радост! И се случи дека се понизија пред Господ, и му се заблагодарија на Него.

33 И се случи дека ние повторно тргнавме на нашето патување, патувајќи речиси по истиот правец како на почетокот; и откако бевме патувале во текот на многу денови, ги поставивме нашите шатори повторно, за да можеме да останеме за извесно време.

34 И се случи дека Исмаил умре, и беше закопан во местото кое се викаше Нахом.

35 И се случи дека ќерките на Исмаил премногу жалеа, поради загубата на татко им, и поради нивните маки во дивината; и мрmoreа против татко ми, бидејќи беше ги одвел од земјата Ерусалим, велејќи: Нашиот татко е мртов; да, и сме скитале многу во дивината, и сме претрпеле многу мака, глад, жед, и умор; и после сите овие

страдања, мора да загинеме во дивината од глад.

36 И така мрmoreа против татко ми, а исто и против мене; и беа желни да се вратат повторно во Ерусалим.

37 И Ламан му рече на Лемуил а исто и на синовите на Исмаил: Ете, да го убиеме нашиот татко, а и нашиот брат, Нефи, кој презема врз него да биде наш владетел и наш учител, кои сме негови постари браќа.

38 Сега, тој вели дека Господ зборувал со него, а исто и дека ангели му служеле. Но ете, знаеме дека не лаже; и ни ги кажува овие нешта, и направи многу нешта преку неговите лукави вештини, за да може да ни ги измами очите, размислувајќи, можеби, дека може да не одведе во некоја чудна дивина; и откако не беше одвел, тој размислувал да се постави себеси за цар и владетел над нас, за да може да постапува со нас според неговата волја и задоволство. И според овој начин брат ми Ламан ги поттикна нивните срца кон гнев.

39 И се случи дека Господ беше со нас, да, дури и Господовиот глас дојде и им говореше многу зборови на нив, и премногу ги укори; и откако беа укорени од гласот Господов тие го тргнаа нивниот гнев и се покајаа за нивните гревови, толку што Господ повторно не благослови со храна, така што не загинавме.

ГЛАВА 17

*На Нефи му е зајоведано да из-
 ѓради брод—Неговиите браќа му се
 сјроитивсјавуваат—Тој ги охраб-
 рува раскажувајќи ја исјоријата
 на Божјите исјорјајки со Изра-
 ел—Нефи е исјорнеи со моќта
 на Бог—На неговиите браќа им е
 забрането да го дојраат, за да не
 овенаат како исушена ирска. Око-
 лу 592–591 п.н.е.*

И се случи дека повторно трг-
 навме на нашето патување во
 дивината; и патувавме речиси
 источно од тогаш натаму. И па-
 тувавме и се пробивме низ многу
 мака во дивината; а нашите
 жени родија деца во дивината.

2 И толку големи беа благос-
 ловите Господови врз нас, што
 додека живеевме од сурово
 месо во дивината, нашите жени
 многу ги доеја нивните деца, и
 беа силни, да, дури и како ма-
 жите; и започнаа да ги подне-
 суваат нивните патувања без
 мрморење.

3 И така гледаме дека запо-
 ведите на Бог мора да бидат
 исполнети. И ако е така дека
 човечките деца ги одржуваат
 заповедите на Бог, Тој ги негува,
 и ги зајакнува и им обезбедува
 средства за да можат да ги ис-
 полнат нештата кои Тој им ги
 заповедал; затоа, Тој ни обезбе-
 дува средства додека престоју-
 вавме во дивината.

4 И ние престојувавме во текот
 на многу години, да, дури осум
 години во дивината.

5 И стигнавме до земјата која ја
 нарековме Изобилство, поради
 многу овошје во неа а исто и див
 мед; и сите овие нешта беа под-
 готвени од Господ за да не за-
 гинеме. И го видовме морето,
 кое го нарековме Иреантум,
 што, протолкувано значи многу
 води.

6 И се случи дека ги поста-
 вивме нашите шатори покрај
 морскиот брег; и без оглед на
 тоа што бевме претрпеле многу
 маки и многу тешкотија, дури и
 толку многу што не можеме да
 ги напишеме сите, бевме извон-
 редно радосни кога стигнавме
 до морскиот брег, и го наре-
 ковме местото Изобилство, по-
 ради многу овошје во него.

7 И се случи дека јас, Нефи, от-
 како бев во земјата Изобилство
 во текот на многу денови, гла-
 сот на Господ дојде при мене,
 велејќи: Стани, и качи се на пла-
 нината. И се случи дека станав
 и тргнав во планината, и му из-
 викував на Господ.

8 И се случи дека Господ ми
 говореше, велејќи: Ти ќе изгра-
 диш брод, според начинот кој
 Јас ќе ти го покажам, за Јас да
 можам да го носам твојот народ
 преку овие води.

9 И реков: Господе, каде ќе
 отидам за да можам да најдам
 руда да стопам, за да можам да
 направам алати за да го изгра-
 дам бродот според начинот кој
 Ти си ми го покажал?

10 И се случи дека Господ ми
 рече каде треба да отидам за

да најдам руда, за да можам да направам алати.

11 И се случи дека јас, Нефи, направив дувало со кое го дувам огнот, од кожите на ѕверови; и откако бев направил дувало, за да можам да имам со што да го дувам огнот, јас удирав два камења заедно за да можам да запалам оган.

12 Зашто Господ досега не беше дозволил да палиме многу оган, додека патувавме во дивината; зашто Тој кажа: Јас ќе ја направам вашата храна слатка, за да не ја готвите.

13 А Јас исто и ќе ви бидам ваша светлина во дивината, и Јас ќе го подготвам патот пред вас, ако е така дека ги задржите Моите заповеди; ете зашто, доколку ќе ги задржите Моите заповеди ќе бидете воведени кон ветената земја; и ќе сознаете дека е од Мене дека сте воведени.

14 Да, и Господ исто рече дека: Откако ќе стигнете во ветената земја, ќе дознаете дека Јас, Господ, сум Бог; и дека Јас, Господ, ве избавив од уништување; да, дека Јас ве одведов од земјата Ерусалим.

15 Затоа, јас, Нефи, се стремев да ги одржам заповедите на Господ, и ги охрабрив браќата на верност и трудољубивост.

16 И се случи дека направив алати од рудата која ја стопив од каменот.

17 И кога браќата видоа дека наскоро ќе изградам брод,

започнаа да мрморат против мене, велејќи: Нашиот брат е будала, зашто мисли дека може да изгради брод, да, исто така и мисли дека може да ги премине овие големи води.

18 И така моите браќа се жалеа против мене, и беа желни да не работат, зашто не веруваа дека јас можев да изградам брод; ниту би верувале дека бев упатен од Господ.

19 И сега се случи дека јас, Нефи, бев премногу тажен поради закоравеноста на нивните срца; и сега кога видоа дека започнав да бидам тажен, беа радосни во срцата, толку што се радуваа над мене, велејќи: Знаевме дека не би можел да изградиш брод, зашто знаевме дека ти недостига проценка; затоа, не можеш да сториш толку голема работа.

20 И ти си како татко ни, воден од будалестите фантазии на неговото срце; да, тој нè изведе од земјата Ерусалим, и сме скитале во дивината овие многу години; и нашите жени се мачеа, беа бремени со дете; и родија деца во дивината и претрпеа секакви нешта, освен смрт; и ќе беше подобро да беа умреле пред да излегоа од Ерусалим отколку да ги претрпеа овие маки.

21 Ете, овие многу години сме страдале во дивината, за кое време ќе можевме да уживаме во нашите имоти и земјата на нашето наследство; да, и можевме да бидеме среќни.

22 И знаеме дека народот кој беше во земјата Ерусалим беше праведен народ; зашто ги одржуваа одредбите и пресудите на Господ, и сите Негови заповеди, според законот на Мојсеј; затоа, знаеме дека е праведен народ; и нашиот татко ги судеше, и нè одведе затоа што ќе ги послушавме неговите слова; да, и нашиот брат е како Него. И според овој начин на говор моите браќа мрморееа и се жалеа против нас.

23 И се случи дека јас, Нефи, им говорев, велејќи: Дали верувате дека нашите татковци, кое беа децата на Израел, ќе беа одведени од рацете на Египќаните да не беа ги послушале Господовите слова?

24 Да, дали мислите дека ќе беа изведени од ропство, ако Господ не беше му заповедал на Мојсеј дека треба да ги изведе од ропство?

25 Сега знаете дека децата на Израел беа во ропство; и знаете дека беа оптоварени со задачи, кои беа жални да се поднесат; затоа, знаете дека мора да е добро за нив, да бидат изведени од ропство.

26 Сега знаете дека на Мојсеј му беше заповедано од Господ да го изврши тоа големо дело; и знаете дека со неговото слово водите на Црвеното море беа одвоени овде и таму, и тие поминаа по сува земја.

27 Но знаете дека Египќаните беа удавени во Црвеното море, кои беа војските на Фараонот.

28 А исто и знаете дека беа хранети со мана во дивината.

29 Да, и знаете дека Мојсеј, преку неговото слово според силата Божја која беше во него, ја удри карпата, и се појави вода, за децата на Израел да можат да ја изгасат нивната жед.

30 И без оглед на тоа што беа водени, Господ нивниот Бог, нивниот Искупител, одејќи пред нив, водејќи ги преку денот и давајќи им светлина преку ноќта, и правејќи ги сите нешта за нив кои беа потребни за човек да ги добие, тие ги закоравија нивните срца и ги заслепија нивните умови, и зборуваа против Мојсеј и против вистинскиот и жив Бог.

31 И се случи дека според Неговото слово Тој ги уништи; и според Неговото слово Тој ги водеше; и според Неговото слово Тој ги направи сите нешта за нив; и ништо не беше извршено освен преку Неговото слово.

32 И откако беа ја преминале реката Јордан, Тој ги направи моќни до истерувањето на децата од земјата, да, во распрснувањето на нив до уништување.

33 И сега, дали мислите дека децата на оваа земја, кои беа во земјата на ветувањето, кои беа истерани од нашите татковци, дали мислите дека беа праведни? Ете, ви велам, Не.

34 Дали мислите дека нашите татковци ќе беа поизбрани од нив да беа праведни? Ви велам, Не.

35 Ете, Господ го процени сето тело во едно; оној кој е праведен е благодатен од Господ. Но ете, овие луѓе беа го отфрлиле секое Божјо слово, и беа зрели во беззаконие; и целината на гневот Божји беше врз нив; и Господ ја проколна земјата против нив, и ја благослови за нашите татковци; да Тој ја проколна против нив за нивно уништување, и Тој ја благослови за нашите татковци да добијат моќ врз неа.

36 Ете, Господ ја создал земјата за да биде населена; и Тој ги создал Неговите чеда за да ја поседуваат.

37 И Тој одгледува праведен народ, и ги уништува нациите на пакосните.

38 И Тој ги води праведните во скапоцени земји, а пакосните Тој ги уништува, и ја проколнува земјата заради нив.

39 Тој владее високо на небото, зашто тоа е Негов престол, а оваа земја е Негово подножје.

40 И Тој ги љуби оние кои ќе сакаат Него да биде нивен Бог. Ете, Тој ги љуби нашите татковци, и Тој се завети со нив, да, дури и Авраам, Исак, и Јаков; и Тој се сеќаваше на заветите кои Тој беше ги склопил; затоа, Тој ги изведе од земјата Египет.

41 И Тој ги исправи во дивината со Неговата прачка; зашто ги закоравија срцата, токму како вас; и Господ ги исправи поради нивното беззаконие. Тој прати огнени летачки змии среде нив; и откако беа каснати,

Тој подготви начин за да можат да се исцелат; и работата која требаше да ја извршат беше да погледнат; и поради едноставноста на начинот, односно леснотијата негова, имаше многу кои загинаа.

42 И тие ги закоравија нивните срца од време на време, и зборуваа против Мојсеј, а исто и против Бог; сепак, знаете дека беа водени напред преку Неговата неспоредлива моќ во земјата на ветување.

43 И сега, после сите овие нешта, времето дошло кога тие станаа пакосни, да, речиси до зрелост; и не знам но тие на овој ден наскоро ќе бидат уништени; зашто знам дека денот сигурно мора да дојде кога ќе мора да бидат уништени, освен само неколку, кои ќе бидат одведени во заробеништво.

44 Затоа, Господ му заповеда на татко ми дека треба да тргне во дивината; и Евреите исто настојуваа да му го одземат животот; да и вие исто настојувате да му го одземете животот; затоа вие сте убијци во вашите срца и вие сте како нив.

45 Брзи сте да вршите беззаконие но бавни да се сетите на Господ вашиот Бог. Сте виделе ангел, и тој ви говореше; да, сте го слушнале неговиот глас од време на време; и тој ви говорел со тивок мек глас, но бевте без чувство, дека не можевте да ги чувствувате неговите слова; затоа, ви говорел како звукот на

громот, кој предизвика земјата да се тресе како да се разделува на парчиња.

46 А исто и знаете дека преку силата на Неговото семоќно слово Тој може да предизвика земјата да почине; да, а и знаете дека преку Неговото слово Тој може да предизвика рапавите места да бидат мазни, и мазните места да се расцепат. О, тогаш, зошто можете да бидете толку закоравени во вашите срца?

47 Ете, мојата душа е распарчена од мачење заради вас, и моето срце е болно; се плашам да не бидете отфрлени засекогаш. Ете, исполнет сум со Духот Божји, толку што моето тело нема сила.

48 И сега се случи дека кога бев им ги рекол овие зборови, ми се налутитија, и беа желни да ме фрлат во длабочините на морето; а додека ми се приближуваа за да ги положат нивните раце врз мене им говорев, велјќи: Во името на Семоќниот Бог, ви заповедам да не ме допирате, зашто сум исполнет со силата Божја, и тоа до обземање на моето тело; и кој и да ги положи рацете врз мене ќе овене и тоа како исушена трска; и ќе биде како ништо пред моќта Божја, зашто Бог ќе го удри.

49 И се случи дека јас, Нефи, им реков дека не треба повеќе да мрморат против нивниот татко; ниту треба да го задржуваат нивниот труд од мене,

бидејќи Бог беше ми заповедал да изградам брод.

50 И им реков: Ако Бог беше ми заповедал да ги извршам сите нешта, би можел да ги извршам. Ако Тој ми заповеда дека треба да ѝ кажам на оваа вода, биди земја, ќе биде земја; и ако кажам, ќе биде сторено.

51 И сега, ако Господ има толку голема сила, и направил толку многу чуда среде човечките чеда, како Тој не може да ме упати, за јас да изградам брод?

52 И се случи дека јас, Нефи, им реков многу нешта на моите браќа, толку што беа збунети, и не можеа да се препираат со мене; ниту се осмелија да ги положат нивните раце врз мене ниту да ме допрат со прстите, и тоа во текот на многу денови. Сега не се осмелуваа да го прават ова за да не овенат пред мене, толку моќен беше Духот Божји; и така тоа им го стори на нив.

53 И се случи дека Господ ми рече: Испружи ја раката повторно до твоите браќа, и нема да овенат пред тебе, туку Јас ќе ги потресам, вели Господ, и Јас ова ќе го сторам за да можат да дознаат дека Јас сум Господ нивниот Бог.

54 И се случи дека ја испружив раката до моите браќа и не овенаа пред мене; но Господ ги потресе, токму според словото кое Тој беше го изговорил.

55 И сега, рекоа: Знаеме со сигурност дека Господ е со тебе,

зашто знаеме дека е моќта Господава која нè потресе. И паднаа пред мене, и сакаа да ми се поклонат, но јас не би им дозволил, велејќи: Јас сум вашиот брат, да, и тоа вашиот помлад брат; затоа, обожавајте го Господ вашиот Бог, и почитувајте ги вашиот татко и вашата мајка, за вашите денови да бидат долги на земјата која Господ вашиот Бог ќе ви ја даде.

ГЛАВА 18

Бродој е завршен—Раѓањата на Јаков и Јосиф се сѝомнајти—Дружината ѝрѓнува кон вејената земја—Синовиите на Исмаил и нивниите жени се ѝридружуваат во веселба и бунѝ—Нефи е врзан, и бродој е ѝројшеран назад од ужасно невреме—Нефи е ослободен, и од неѓовајата молијва бурајата ѝресѝанува—Народој ѝрисѝиѓнува во вејената земја. Околу 591–589 ѝ.н.е.

И се случи дека тие го обожаваа Господ, и тргнаа со мене; и ние изработивме греди од чудна изработка. И Господ ми покажуваше од време на време на кој начин треба да ги изработам гредите за бродот.

2 Сега јас, Нефи, не ги изработив гредите според начинот кој е научен од луѓето, ниту го изградив бродот според начинот на луѓето; туку, го изградив според начинот кој Господ ми го беше покажал; затоа, не беше според начинот на луѓето.

3 И јас, Нефи, често одев во планината, и често му се молев на Господ; затоа Господ ми покажува големи нешта.

4 И се случи дека откако бев го завршил бродот, според Господовото слово, моите браќа видоа дека беше добар, и дека неговата изработка беше извонредно фина; затоа, се понизија повторно пред Господ.

5 И се случи дека гласот Господов му дојде на татко ми, дека ние треба да станеме и да следеме во бродот.

6 И се случи дека утрото, откако бевме ги подготвиле сите нешта, многу овошје и месо од дивината, и мед во изобилство, и залихи според тоа што Господ беше ни заповедал, слеговме во бродот, со сиот наш товар и нашите семиња, и сето тоа што ние бевме го донеле со нас, секој еден според неговата возраст; затоа, сите слеговме во бродот, со нашите жени и деца.

7 И сега, на татко ми беа му се родиле два сина во дивината; постариот беше наречен Јаков, а помладиот Јосиф.

8 И се случи откако ние сите бевме слегле во бродот, и бевме ги земале со нас нашите залихи и нешта кои ни беа заповедани, тргнавме кон морето и бевме водени напред пред ветрот кон ветената земја.

9 И откако бевме водени пред ветрот во текот на многу денови, ете, моите браќа и синовите на Исмаил а исто и

нивните жени започнаа да стануваат весели, толку што започнаа да танцуваат, и да пеат, и да зборуваат со многу непристојност, да, дури и забораваја со која моќ беа доведени ваму; да, беа кренати во прекумерна непристојност.

10 И јас, Нефи, започнав да се плашам премногу дека Господ ќе ни се налути, и ќе нè удри поради нашето беззаконие, дека ќе бидеме проголтани во длабочините на морето; затоа, јас, Нефи започнав да им зборувам со многу трезвеност; но ете ми се налутија, велејќи: Не сакаме нашиот помлад брат да биде владетел над нас.

11 И се случи дека Ламан и Лемуил ме зедаа и ме врзаа со конопи, и ме третираа со многу грубост; сепак, Господ го дозволуваше тоа за да може да ја покаже Неговата моќ, до исполнувањето на Неговото слово кое Тој беше го говорел во врска со пакосните.

12 И се случи дека откако беа ме врзале толку што не можев да мрднам, компасот, кој беше подготвен од Господ, престана да работи.

13 Затоа, не знаеа каде да го насочуваат бродот, толку што се појави голема бура, да, големо и ужасно невреме, и бевме протерани назад врз водите во текот на три денови; и тие започнаа да се плашат премногу за да не бидат удавени во морето; сепак не ме одврзаа.

14 А на четвртиот ден, во кој бевме протерани назад, невремето започна да биде премногу бурно.

15 И се случи дека наскоро ќе бевме проголтани во длабочините на морето. И откако бевме протерани назад врз водите во текот на четири денови, моите браќа започнаа да гледаат дека пресудите Божји беа врз нив, и дека мора да загинат освен ако не се покајат за нивните беззаконија; затоа, дојдоа при мене, и ги одврзаа врвките кои беа врз моите зглобови, и ете тие беа отежле премногу; а исто и моите глуждови беа многу отечени, и голема беше таа болка.

16 Сепак, погледнав кон мојот Бог, и го славав Него во текот на целиот ден; и не мрморев против Господ поради моите маки.

17 Сега татко ми, Лехи, беше им рекол многу нешта на нив, а исто и на синовите на Исмаил; но, ете, изустија многу закани против било кого кој ќе зборува за мене; и моите родители бидејќи беа стари во годините, и како претрпеа многу жал поради нивните деца, беа соборени, да, дури и во нивните болнички кревети.

18 Поради нивниот жал и голема тага, и беззаконието на моите браќа, беа доведени дури и блиску да бидат одведени од ова време да го сретнат нивниот Бог; да, нивните сиви коси ќе беа соборени да легнат ниско во правта; да, дури и беа блиску

да бидат отфрлени со тага во воден гроб.

19 А Јаков и Јосиф исто така, бидејќи беа млади, имајќи потреба од многу хранење, беа тажни поради маките на нивната мајка; а исто и мојата жена со нејзините солзи и молитви, а и моите деца, не ги омекнуваа срцата на моите браќа за да ме одврзат.

20 И немаше ништо освен да не беше Божјата сила, која им се закани со уништување, можеше да им ги омекне срцата; затоа, кога видоа дека наскоро ќе беа проголтани во длабочините на морето се покајаа за тоа што беа го направиле, така што ме одврзаа.

21 И се случи дека откако беа ме одврзале, ете, го зедев компасот, и тој функционираше како што посакував. И се случи дека му се молев на Господ; и откако бев се молеа, ветровите запреа, и бурата запре, и имаше големо замишје.

22 И се случи дека јас, Нефи, го водев бродот, и пловевме повторно кон ветената земја.

23 И се случи дека откако бевме пловеле во текот на многу денови, стигнавме во ветената земја; и ние тргнавме напред во земјата, и ги поставивме нашите шатори; и ја нарековме ветената земја.

24 И се случи дека започнавме да ја обработуваме земјата, и започнавме да садиме семиња; да, ги ставивме сите наши семиња

во земјата, кои бевме ги донеле од земјата Ерусалим. И се случи дека извонредно растеа; затоа, бевме благословени во изобилство.

25 И се случи дека најдовме во земјата на ветување, додека патувавме во дивината, дека имаше сверови во шумите од секаков вид, и кравата и волот, и магарето и коњот, и козата и дивата коза, и секаков вид дива животни, кои беа од корист за човекот. И најдовме секаков вид на руда, и од злато, и од сребро, и од бакар.

ГЛАВА 19

Нефи ѝ прави ѝлочи од руда и ја зайишува исџоријаџа на неџовиоџи народ—Боџоџи на Израел ќе дојде шесџоџини џодини од времето коџа Лехи џо найуџиџи Ерусалим—Нефи ѝрикаџува за Неџовиџе сџраџања и расџнување—Евреџиџе ќе бидаџи ѝреџирани и расџрснаџи до џодоџнеџниџе денови, коџа ќе се враџаџи кај Госџод. Околу 588–570 џ.н.е.

И се случи дека Господ ми заповеда, и затоа направив плочи од руда за да можам да го врежам врз нив записот на мојот народ. И врз плочите кои ги направив, го врежам записот на татко ми, а исто и нашите патувања во дивината, и пророштвата на татко ми; а исто и многу од моите сопствени пророштва сум ги врежал врз нив.

2 И не знаев во тоа време кога

ги направив нив дека ќе ми биде заповедано од Господ да ги направам овие плочи; затоа, записот на татко ми, и родословието на неговите татковци, и поголемиот дел од сите наши постапки во дивината се врежани врз оние први плочи за кои сум говорел; затоа, нештата кои се случија пред да ги направам овие плочи се, навистина, подетално спомнати врз првите плочи.

3 И откако бев ги направил овие плочи по начин на заповед, јас, Нефи, добив заповед дека служењето и пророштвата, појасните и поскапоцени делови од нив, треба да бидат напишани врз овие плочи; а дека нештата кои беа напишани треба да бидат задржани за упатството на мојот народ, кој треба да ја поседува земјата, а исто така и за други мудри цели, кои цели му се познати на Господ.

4 Затоа, јас, Нефи, направив запис врз другите плочи, кој дава извештај, односно кој дава поголем извештај за војните и препирањата и уништувања на мојот народ. И ова сум го направил, и му заповедав на мојот народ што треба да направат откако бев отишол; и дека овие плочи треба да бидат предадени од едно поколение до другото, односно од еден пророк до другиот, сè до понатамошните заповеди на Господ.

5 И извештај за моето правeње на овие плочи ќе биде даден

подоцна; и тогаш, ете, продолжувам според тоа што сум го изговорил; и ова го правам за посветите делови да можат да бидат задржани за знаењето на мојот народ.

6 Сепак, не пишувам ништо врз плочите освен ако не мислам дека е свето. И сега, ако грешам, исто и тие грешеа во минатото; не е дека јас би се оправдувал поради други луѓе, туку поради слабоста која е во мене, според телото, би се оправдувал.

7 Зашто нештата кои некои луѓе ги сметаат дека се од голема вредност, и на телото и душата, други ги сметаат за ништо и ги газат под нозете; да, дури и самиот Израелов Бог Го газат луѓето под нозете; вела, Го газат под нозете, но би говорел со други зборови—тие го сметаат Него за ништо, и не го слушаат гласот на Неговите совети.

8 И ете Тој доаѓа, според зборовите на ангелот, шестотини години од времето кога татко ми го напушти Ерусалим.

9 И светот, поради нивното беззаконие, ќе го смета Него за ништо; затоа го камшикуваат Него, а Тој страда; и го удираат Него, а Тој страда. Да, плукаат на Него, а Тој страда поради Неговата љубезна милост и Неговата макотрпност кон човечките деца.

10 И Богот на нашите татковци, кои беа изведени од Египет, од ропство, а исто и беа

зачувани во дивината од Него, да, Богот на Авраам, и на Исак, и Богот на Јаков, се предаде Самиот, според зборовите на ангелот, како човек, во рацете на пакосните луѓе, за да се издигне, според словата на Зенок, и да биде распнат, според зборовите на Неум, и да биде закопан во гробница, според зборовите на Зенос, кои Тој ги рече во врска со трите денови на темнина, кој треба да биде знак даден за Неговата смрт на оние кои ќе ги населат островите на морето, поспецијално даден на оние кои се од Израеловиот дом.

11 Зашто така зборуваше пророкот: Господ Бог сигурно ќе го посети сиот Израелов дом на последниот ден, некои со Неговиот глас, поради нивната праведност, до нивна голема радост и спасение, а други со громовите и молњите на Неговата моќ, преку невреме, преку оган, и преку чад, и пареа од темнината, и со отворањето на земјата, и со планините кои ќе бидат издигнати.

12 И сите овие нешта мора сигурно да дојдат, вели пророкот Зенос. И каршите на земјата мора да распарчат; и поради стенкањето на земјата, многу од царевите на островите на морето ќе бидат под влијание на Светиот Дух, да извиќаат: Богот на природата страда.

13 И за оние кои се во Ерусалим, вели пророкот, ќе бидат камшикувани од сите народи,

зашто го распнуваат Богот на Израел, и ги вртат срцата настрана, одбивајќи знаци и чуда, и моќта и слава на Богот на Израел.

14 И затоа што ги вртат срцата настрана, вели пророкот, и го презирале Светецот на Израел, ќе скитаат со телото, и ќе загинаат, и ќе станат свиреж и потсмей, и ќе бидат мразени среде сите нации.

15 Сепак, кога ќе дојде денот, вели пророкот, кога повеќе нема да ги вртат срцата настрана против Светецот на Израел, тогаш Тој ќе се сети на заветите кои Тој ги склучи со нивните татковци.

16 Да, тогаш Тој ќе се сети на островите на морето; да, и сите народи кои се од Израеловиот дом, ќе ги собирам, вели Господ, според словата на пророкот Зенос, од четирите страни на земјата.

17 Да, и сета земја ќе го виде спасението на Господ, вели пророкот; секоја нација, колено, јазик и народ ќе бидат благословени.

18 И јас, Нефи, сум му ги напишал овие нешта на мојот народ, за можеби да можам да ги убедам да се сетат на Господ нивниот Искупител.

19 Затоа, му зборувам на сиот Израелов дом, ако е така дека ќе ги добијат овие нешта.

20 Зашто ете, имам духовни чувства, кои ме исцрпуваат толку што сите мои зглобови

се слаби, за оние кои се во Ерусалим; зашто да не беше Господ милостив, да ми покаже во врска со нив, и тоа како што Тој им беше покажал на пророци во минатото, и јас требаше да загинам.

21 И Тој сигурно им ги покажуваше на пророци во минатото, сите нешта во врска со нив; а исто Тој им покажа на многу во врска со нас; затоа, мора да е така дека знаеме во врска со нив зашто се напишани врз плочите од месинг.

22 И сега се случи дека јас, Нефи, ги поучив моите браќа на овие нешта; и се случи дека им прочитав многу нешта на нив, кои беа врежани врз плочите од месинг, за да можат да знаат во врска со постапките Господови во други земји, среде луѓе од минатото.

23 И им прочитав многу нешта кои се напишани во книгата на Мојсеј; но, за да можам целосно да ги убедам да веруваат во Господ нивниот Искупител, им го прочитав тоа што беше напишано од пророкот Исаија; зашто ги применив сите свети писма за нас, за да може да биде за нашата полза и учење.

24 Ете им реков, велејќи: Слушнете ги словата на пророкот, вие кои сте остаток од Израеловиот дом, гранката која е искршена; чујте ги словата на пророкот, кои беа напишани врз сиот Израелов дом, и применете ги за себе, за да може да имате надеж

како и вашите браќа од кои бевте одделени; зашто на ваков начин пишуваше пророкот.

ГЛАВА 20

Господ му ги ојкрива Нефовиите цели на Израел—Израел е одбран во ѝечкајиа на макајиа и ѝреба да ѝрѓне од Вавилон—Сјоредете со Исаија 48. Околу 588–570 п.н.е.

ПОСЛУШАЈТЕ и слушнете го ова, О дому на Јаков, кои се нарекувате со името на Израел, и кои сте произлегле од водите на Јуда, односно од водите на крштавање, кои се колнете преку името на Господ, и Го спомнувате Богот на Израел, сепак не се колнат во вистина, ниту во правда.

2 Сепак, се нарекуваат себеси дека се од светиот град, но не се потпираат на Богот на Израел, кој е Господ на Војските; да, Господ на Војските е името Негово.

3 Ете, Јас од почетокот сум ги изјавил поранешните нешта; и излегуваа од Мојата уста, и Јас ги покажав. Јас им ги покажав ненадејно.

4 И Јас го вршев затоа што Јас знаев дека си тврдоглав, и твојот врат е железна жила, а твоето чело е месинг;

5 А Јас дури од почетокот ти изјавив; пред да се случи Јас ти ги покажав; и Јас ти ги покажав од страв, да не речеш—Мојот идол ги направил, и мојот врежан лик, и мојот врежан лик им заповеда.

6 Ти си го видел и чул сето ова; и зар нема да го изјавиш? И дека Јас сум ти покажал нови нешта од ова време, дури и сокриени нешта, и ти не ги знаеше.

7 Тие сега се создадени, и не од почетокот, дури пред денот кога не ги слушна, тие беа објавени на тебе, за да не речеш—Ете ги знаев.

8 Да, и ти не слушна; да, не знаеше; да, од тоа време твоето уво не беше отворено; зашто Јас знаев дека ќе постапиш многу предавнички, и беше наречен престапник од утробата.

9 Сепак, заради Моето име Јас ќе го отргнам Мојот гнев, и заради Мојата слава Јас ќе се воздржувам да Јас да не те отсекам.

10 Зашто, ете, Јас те прочистив, Јас те избрав тебе од печката на маката.

11 Заради Моето сопствено добро, да, заради Моето сопствено добро Јас ќе го направам ова, зашто Јас нема да дозволам Моето име да биде загадено, и Јас нема да му ја давам Мојата слава на друг.

12 Послушај ме Мене, О Јакове, и Израеле Мојот повикан, зашто сум Јас Тој; Јас сум првиот, а Јас исто сум последниот.

13 Мојата рака исто така ја постави основата на земјата, и Мојата десна рака ја опфати небесата. Јас ги повикувам нив и заедно стојат.

14 Сите вие, соберете се и слушајте; кој среде нив им ги изјавил овие нешта? Господ го

возљубил; да, и Тој ќе го исполни Неговото слово кое Тој им го изјавил преку Нив; и Тој ќе го направи Неговото задоволство на Вавилон, и Неговата рака ќе стигне врз Халдејците.

15 Исто, вели Господ; Јас Господ, да, Јас сум зборувал; да, Јас сум го викнал да изјавува, Јас сум го довел, и тој ќе го направи својот пат да е успешен.

16 Приближете се до мене; Јас не сум говорел тајно; од почетокот, од времето кога тоа беше изјавено Јас сум говорел; и Господ Бог и Неговиот Дух ме пратиле.

17 И така вели Господ, твојот Искупител, Светецот на Израел; Јас сум го испратил Него, Господ, твој Бог, кој те подучува Тебе за твојата полза, кој те води по патот по кој треба да одиш, го направил тоа.

18 О да ги беше послушал Моите заповеди—тогаш твојот мир ќе беше како река, и твојата праведност како морски бранови.

19 Твоето потомство беше како песокот; потомството на твоите утроби како неговото камче; неговото име не требаше да биде отсечено ниту уништено пред Мене.

20 Излегувајте од Вавилон, бегајте од Халдејците, со распеан глас објавете, кажете го ова, разгласете до крајот на земјата; кажете: Господ го искупи Неговиот слуга Јаков.

21 И не ожеднуваа; Тој ги

водеше низ пустините; Тој предизвика водите да течат од карпата за нив; Тој ја расцепи карпата исто така и водите бликнаа.

22 И без оглед на сето тоа што Тој го беше сторил тој, а и поголеми исто, нема мир, вели Господ, за пакосните.

ГЛАВА 21

Месијата ќе им биде светлина на Невреите и ќе ги ослободи зајворениците—Израел ќе биде собран со моќ во подоцнежните генови—Цареви ќе бидат нивни негувајтели—Споредете со Исаија 49. Околу 588–570 п.н.е.

И повторно; Слушнете, О вие доме Израелов, сите вие кои сте одделени и протерани поради пакоста на пастирите на Мојот народ, да, сите вие кои сте искршени, кои сте распрнати надвор, кои сте од Мојот народ, О доме Израелов. О слушнете ме, острови, и послушајте вие народи од далеку; Господ ме повика од утробата; од утробите на Мојата мајка Тој го спомна Моете име.

2 И Тој ја направи мојата уста како остар меч; во сенката на Неговата рака ме Тој ме сокри, и ме направи сјајна осовина; во Неговата футрола Тој ме сокри;

3 И ми рече: Ти си Мојот слуга, О Израел, во кого Јас ќе бидам прославен.

4 Тогаш реков, се трудев залудно, ја потрошив својата сила

за ништо и залудно; сигурно мојата пресуда е со Господ, а моето дело со мојот Бог.

5 И сега, вели Господ—кој ме обликуваше од утробата да му бидам Негов слуга, за да го вратам Јаков повторно кај Него—иако Израел не е собран, допрва ќе бидам славен во очите Господови, и мојот Бог ќе биде мојата сила.

6 И Тој рече: Малку е тоа што ќе ми бидеш слуга за да ги издигнеш племињата на Јаков, и да ги обновиш зачуваните на Израел. Јас исто ќе те дадам како светлина за Невреите, за да можеш да бидеш Моето спасение до краиштата на земјата.

7 Така вели Господ, Искупителот на Израел, Неговиот Светец, на Него кого човекот го презира, на Него кого нациите го мразат, на слугата на владетели: Цареви ќе видат и ќе станат, принцови исто така ќе се поклонат, заради Господ Кој е верен.

8 Така вели Господ: Во прифатливо време Јас сум те слушнал, О острови на морето, и во ден на спасение дека Јас сум ви помогнал; и Јас ќе ве зачувам, и ќе ви го дадам својата слуга како завет на народот, за да ја воспостави земјата, за да направи да се наследат опустошените наследства;

9 Така да можеш да им кажеш на затворениците: Излезете; на оние кои седат во темнина: Покажете се. Тие ќе се хранат на

патиштата, и нивните пасишта ќе бидат на сите високи места.

10 Тие нема да огладуваат ниту ожеднуваат, ниту жештината ни сонцето ќе ги удрат; зашто Тој кој има милост за нив ќе ги води, и тоа покрај извори со вода Тој ќе ги води.

11 И сите Мои планини Јас ќе ги направам пат, и Моите пастишта ќе бидат возвишени.

12 И тогаш, О доме Израелов, ете, овие ќе дојдат од далеку; и ете, овие од северот и од западот, и овие од земјата Синим.

13 Пејте, О небесо; и бидете весели, О земјо; зашто нозете на оние кои се на истокот ќе бидат воспоставени; и запејте, О планини; зашто веќе нема да бидат удирани; зашто Господ го утешил Неговиот народ, и ќе има милост врз Неговите погодени.

14 Но ете, Сион рекол: Господ ме напуштил, и мојот Господ ме заборавил—но Тој ќе покаже дека не е така.

15 Зашто, може ли жена да го заборава своето дете што цица, да нема сочувство за синот од нејзината утроба? Да, може да забораваат, сепак Јас нема да те заборавам, О доме Израелов.

16 Ете, Јас сум те врежал на дланките од Моите раце; твоите сидови се постојано пред Мене.

17 Твоите деца ќе брзаат против твоите уништувачи; и оние кои те истрошија ќе си заминат од тебе.

18 Крени ги твоите очи и погледни наоколу и види: сите

овие се собираат заедно, и ќе дојдат кај тебе. И како што Јас живеам, вели Господ, сигурно ќе се облечеш со сето тоа, како со украс, и ќе се накитиш токму како невеста.

19 Зашто твоите урнатини и твоите опустошени места, и земјата на твоето уништување, токму сега ќе биде претесна од причината на жителите; и оние кои те проголтаа ќе бидат далеку.

20 Деца кои ќе ги имаш, откако ги изгуби првите, повторно во твоите уши ќе речат: Местото е премногу право за мене; дај ми место за да можам да живеам.

21 Тогаш ќе кажеш во твоето срце: Кој ми ги роди овие, гледајќи дека сум ги изгубила децата, и сум опустошена, заробеник, и талкам ваму и таму? И кој ги одгледа? Ете, бев оставена сама; овие, каде биле?

22 Така вели Господ Бог: Ете, Јас ќе ја кренам Мојата раката на Нееврите, и ќе го поставам Моето знаме за народите; и тие ќе ги донесат твоите синови во рацете, и твоите ќерки ќе бидат носени врз нивните раменици.

23 И цареви ќе ти бидат негуватели, а нивните царици твои доилки; тие ќе ти се поклонуваат со лицето кон земјата, и ќе го лижат правот од твоите нозе; и ќе знаеш дека сум Јас Господ; зашто тие нема да бидат засрамени што ме чекаат Мене.

24 Зашто може ли да се одземе

пленот од моќните, или законските заробеници да се избават?

25 Но така вели Господ, дури и заробениците на моќните ќе се одземат, и пленот на ужасните ќе биде избавен; зашто Јас ќе се препирам со оној кој се препира со тебе, и Јас ќе ги спасам твоите деца.

26 И Јас ќе ги хранам оние кои те угнетуваат со нивното сопствено месо; ќе бидат пијани со нивната сопствена крв како со благо вино; и секое тело ќе знае дека Јас, Господ, сум твојот Спасител и твојот Искупител, Моќниот на Јаков.

ГЛАВА 22

Израел ќе биде распрснат врз сето лице на земјата—Неевреите ќе го негуваат и хранат Израел со евангелието во подоцнежните денови—Израел ќе биде собран и спасен, а ѓакосниите ќе изгорат како слама—Царството на ѓаволој ќе биде уништено, и Сајаната ќе биде врзан. Околу 588–570 п.н.е.

И СЕГА се случи дека откако јас, Нефи, бев ги прочитал овие нешта кои беа врежани врз плочите од месинг, моите браќа дојдоа кај мене и ми рекоа: Што значат овие нешта кои си ги прочитал? Ете, дали треба да бидат разбрани според нешта кои се духовни, кои ќе се случат според духот а не телото?

2 И јас, Нефи, им реков: Ете, му беа покажани на пророкот

преку гласот на Духот; зашто преку Духот сите нешта им се откриени на пророците, кои ќе дојдат врз човечките деца според телото.

3 Затоа, нештата за кои сум читал се нешта кои се однесуваат и на привремени и на духовни нешта; зашто се чини дека Израеловиот дом, поскоро или подоцно, ќе биде распрснат врз сето лице на земјата, а исто и помеѓу сите нации.

4 И ете, има многу кои веќе се изгубени од знаењето на оние кои се во Ерусалим. Да, поголемиот дел на сите племиња беа одведени; и тие се распрснати таму и ваму на островите на морето; и каде и да се, никој од нас не знае, освен тоа што знаеме дека беа одведени.

5 И затоа што биле одведени, овие нешта биле пророкувани односно нив, а исто и односно сите оние кои од сега ќе бидат распрснати и збркани, заради Светецот на Израел; зашто против Него ќе ги закоравуваат срцата; ете зашто, ќе бидат распрснати среде сите нации и ќе бидат мразени од сите луѓе.

6 Сепак, откако ќе бидат негувани од Невреите, и Господ ќе ја крене Неговата рака врз Невреите и ги постави како знаме, и нивните деца ќе бидат носени во нивните раце, и нивните ќерки ќе бидат носени врз нивните раменици, ете овие нешта од кои се зборуваше се привремени; зашто така се

заветите Господови со нашите татковци; и тоа значи нас во де-новите кои ќе дојдат, а исто и сите наши браќа кои се од Израеловиот дом.

7 И значи дека времето доаѓа, откако сиот Израелов дом бил распрнат и збркан, Господ Бог ќе издигне моќна нација помеѓу Неевреите, да, дури и врз лицето на оваа земја; и од нив нашето потомство ќе биде распрнато.

8 И откако нашето потомство е распрнато, Господ Бог ќе продолжи да прави чудесно дело помеѓу Неевреите, кое ќе биде од голема вредност на нашето потомство: затоа, споредено е со нивното негување од Неевреите и носењето во нивните раце и врз нивните раменици.

9 И исто и ќе биде со голема вредност за Неевреите; а не само на Неевреите туку исто и на сиот Израелов дом, во откривањето на заветите на Отецот на небесата до Авраам, велејќи: Во твоето потомство сите колена на земјата ќе бидат благословени.

10 И јас би сакал, мои браќа, да знаете дека сите колена на земјата не можат да бидат благословени, освен ако Тој не ја оголи Неговата рака во очите на нациите.

11 Затоа, Господ Бог ќе продолжи да ја оголи Неговата рака во очите на сите нации, во донесувањето на Неговите завети и Неговото евангелие до оние кои се од Израеловиот дом.

12 Затоа, Тој ќе ги изведе од заробеништво, и ќе се соберат заедно во земјите на наследството; и ќе бидат изведени од нејасноста и од темнината; и ќе знаат дека Господ е нивниот Спасител и нивниот Искупител, Моќниот од Израел.

13 И крвта на таа голема и одвратна црква, која е блудницата на сета земја, ќе се сврти на нивните сопствени глави; зашто ќе војуваат меѓусебно, и мечот на сопствените раце ќе падне врз нивните сопствени глави, и ќе бидат пијани со нивната сопствена крв.

14 И секоја нација која ќе војува против тебе, О доме Израелов, ќе се сврти една против друга, и ќе паднат во јамата која ја ископаа за да го заробат народот на Господ. И сите кои се борат против Сион ќе бидат уништени, и онаа голема блудница, која ги изопачи правилните патишта на Господ, да, онаа голема и одвратна црква, ќе се распаѓа во правта и нејзиниот пад ќе биде голем.

15 Зашто ете, вели пророкот, времето брзо доаѓа кога Сатана ќе нема веќе сила над срцата на човечките деца; зашто денот наскоро ќе дојде кога сите горди и оние кои прават пакосно ќе бидат како слама; и денот доаѓа кога мора да бидат изгорени.

16 Зашто времето наскоро ќе дојде кога целината на бесот на Бог ќе се пролее врз сите

човечки деца; зашто Тој нема да дозволи пакосните да ги уништат праведните.

17 Затоа, Тој ќе ги зачува праведните преку Неговата моќ, дури и ако е така целината на Неговиот бес да мора да дојде, и праведните да се зачуваат, дури и до уништувањето на нивните непријатели со оган. Затоа, праведните не треба да се плашат; зашто така вели пророкот, ќе бидат спасени, дури и ако е така преку оган.

18 Ете, браќа мои, ви велам дека овие нешта мора наскоро да дојдат; да, дури и крв, и оган, и пареа од чад мора да дојдат; и мора да е така врз лицето на оваа земја; и ќе им доаѓа на луѓето според телото ако е така дека ќе ги закоравуваат срцата против Светецот на Израел.

19 Зашто ете, праведните нема да загинат; зашто сигурно ќе дојде времето кога сите оние кои се борат против Сион ќе бидат отсечени.

20 И Господ сигурно ќе подготви пат за Неговиот народ, до исполнувањето на зборовите на Мојсеј, кои Тој ги говореше, велјќи: Еден пророк Господ вашиот Бог ќе ви издигне, како мене; Него ќе го слушате во сите нешта како и да ви ги вели. И ќе се случи дека сите оние кои нема да го слушаат оној пророк ќе бидат отсечени од народот.

21 И сега јас, Нефи, ви објавувам, дека овој пророк за кого зборувавше Мојсеј беше

Светецот на Израел; затоа, Тој ќе изврши пресуда со праведност.

22 И праведните не треба да се плашат, зашто тие се оние кои нема да бидат збркани. Туку е царството на ѓаволот, кое ќе биде изградено помеѓу човечките деца, кое е воспоставено помеѓу оние кои се во телото—

23 Зашто времето брзо ќе дојде кога сите цркви кои се изградени да стекнат добивка, и сите оние кои се изградени да добијат сила над телото, и оние кои се изградени да станат пријатни во очите на светот, и оние кои ги бараат страстите на телото, и нештата на светот, и да вршат секаков вид на беззаконие; да, на крајот, сите оние кои му припаѓаат на царството на ѓаволот се оние кои треба да се плашат, и треперат и тресат; тие се оние кои мора да се доведат долу во правта; тие се оние кои мора да бидат изгорени како слама; и ова е според зборовите на пророкот.

24 И брзо доаѓа времето кога праведните мора да бидат доведени како телиња од шталата, и Светецот на Израел мора да владее со власт, и моќ, и сила и голема слава.

25 И Тој ги собира Неговите деца од четирите страни на земјата; и Тој ги брои Неговите овци, и тие го знаат Него; и ќе биде едно стадо и еден пастир; и Тој ќе ги храни Неговите овци, и во Него ќе најдат пасиште.

26 И поради праведноста на Неговиот народ, Сатаната нема моќ; затоа, не може да биде одврзан во текот на многу години; зашто нема моќ над срцата на народот, зашто тие живеат во праведност, и Светецот на Израел владее.

27 И сега ете, јас, Нефи, ви велеам дека сите овие нешта мора да дојдат според телото.

28 Но, ете, сите нации, колена, јазици и народи ќе живеат безбедно со Светецот на Израел ако е така да се покажат.

29 И сега јас, Нефи, ставам крај; зашто не се осмелувам да

зборувам понатаму сè уште во врска со овие нешта.

30 Затоа, браќа мои, јас би сакал вие да земете во предвид дека нештата кои биле напишани врз плочите од месинг се вистинити; и сведочат дека човек мора да биде покорен на заповедите Божји.

31 Затоа, не треба да мислите дека јас и татко ми сме единствените кои сведочеа, а исто и ги поучуваа. Затоа, ако сте им покорни на заповедите, и издржите до крајот, ќе бидете спасени на последниот ден. И така е. Амин.

ВТОРАТА КНИГА НА НЕФИ

Извештај за смртта на Лехи. Браќата на Нефи се бунтуваат против него. Господ го предупредува Нефи да замине во дивината. Неговите патувања во дивината, и така натаму.

ГЛАВА 1

Лехи пророкува за една земја на слобода—Неговиото поимство ќе биде расирснато и удрено ако Го оидфрлаи Свештецој на Израел—Тој ги охрабрува неговите синови да го облечат оклојот на праведноста. Околу 588–570 п.н.е.

ИСЕГА се случи дека откако јас, Нефи, бев ставил крај на поучувањето на моите браќа, нашиот татко, Лехи, исто така им говореше многу нешта, и им раскажа колку големи нешта

Господ беше сторил за нив изведувајќи ги од земјата Ерусалим.

2 И им говореше во врска со нивните бунтови врз водите, и за милостите на Бог поштедувајќи ги нивните животи, така што не беа проголтани во морето.

3 А исто така им зборуваше во врска со земјата на ветување, која беа ја добиле—колку милостив Господ бил предупредувајќи нè дека треба да избегаме од земјата Ерусалим.

4 Зашто, ете, рече тој, сум видел визија, во која знам дека

Ерусалим е уништен; и да бевме останале во Ерусалим, ние исто така ќе загиневме.

5 Но, рече тој, без оглед на нашите маки, сме добиле една земја на ветување, една земја која е избрана над сите други земји; една земја за која Господ Бог се завети со мене дека ќе биде земја за наследството на моето потомство. Да, Господ се завети за оваа земја со мене, и со моите деца засекогаш, а исто така и со сите оние кои ќе бидат изведени од други земји преку раката на Господ.

6 Затоа, јас, Лехи, пророкувам според делата на Духот што е во мене, дека никој нема да дојде во оваа земја освен ако не се донесени преку раката на Господ.

7 Затоа, оваа земја е осветена за оној кого Тој ќе го доведе. И ако е така дека ќе му служат Него според заповедите кои Тој ги дал, таа ќе биде земја на слобода за нив; затоа, тие никогаш нема да бидат доведени во заробеништво; ако е така, ќе биде поради беззаконие; зашто ако беззаконие изобилува, проколната ќе биде земјата за нивното добро, но за праведните ќе биде благословена засекогаш.

8 И ете, тоа е мудроста дека оваа земја треба да биде зачувана за сега од знаењето на други нации; зашто ете, многу нации би ја окупирале земјата, така што нема да постои место за наследство.

9 Затоа, јас, Лехи, сум добил

ветување, дека доколку оние кои Господ Бог ќе ги изведе од земјата Ерусалим ги одржуваат Неговите заповеди, ќе напредуваат врз лицето на оваа земја; и ќе бидат зачувани од сите други нации, за да можат да ја поседуваат оваа земја за себеси. И ако е така дека ќе ги одржуваат Неговите заповеди ќе бидат благословени врз лицето на оваа земја, и никој нема да ги задева, ниту ќе ја одземат земјата на нивно наследство; и ќе живеат безбедно засекогаш.

10 Но ете, кога доаѓа времето кога запаѓаат во неверување, откако добиле толку големи благослови од раката на Господ—и имајќи знаење за создавањето на земјата, и сите луѓе, и знаејќи ги големите и чудесни дела на Господ од создавањето на светот; имајќи моќ која им е дадена да ги прават сите нешта со вера; имајќи ги сите заповеди од почетокот, и беа доведени преку Неговата бесконечна добрина во оваа скапоцена земја на ветување—ете, вела, ако дојде денот кога ќе го отфрлат Светецот на Израел, вистинскиот Месија, нивниот Искупител и нивниот Бог, ете, пресудите на Него кој е праведен ќе останат врз нив.

11 Да, Тој ќе доведе други нации кај нив, и Тој ќе им даде моќ, и Тој ќе ги одземе од нив земјите на нивните наследства, и Тој ќе предизвика да бидат распрснати и удрени.

12 Да, додека едно поколение

преминува во друго, ќе има крвопролевања, и големи посети помеѓу нив; затоа, синови мои, јас би сакал да се сеќавате; да, би сакал да ги послушате моите зборови.

13 О кога би се разбудиле; разбудете се од длабок сон, да, дури и од пеколниот сон, и истресете ги ужасните синцири со кои сте врзани, кои се синцирите кои ги врзуваат човечките деца, така што тие се одведени заробени долу во вечната бездна на беда и неволја.

14 Разбудете се! и дигнете се од правта, и слушнете ги зборовите на треперлив родител, чии екстремитети наскоро мора да ги положите во студениот и тивок гроб, од каде што ниту еден патник не може да се врати; уште неколку дена и ќе поминам по патот на сета земја.

15 Но ете, Господ ми ја испулил душата од пекол; јас сум ја видел Неговата слава, и сум вечно опкружен во рацете на Неговата љубов.

16 И посакувам да се сетите да ги почитувате законите и пресудите Господови; ете, ова беше неспокојот на мојата душа од почетокот.

17 Срцето мое беше натоварено со тага од време на време, бидејќи сум се плашел, дека заради закоравеноста на вашите срца Господ Бог ќе излезе со целината на Неговиот бес врз вас, дека ќе бидете отсечени и уништени засекогаш;

18 Односно, дека проклетство ќе дојде врз вас во текот на многу поколенија; и ќе бидете посетени од мечот, и од гладот, и сте омразени, и сте водени според волјата и заробеништвото на ѓаволот.

19 О синови мои, да не дојдат врз вас овие нешта, туку да бидете одбран и благодатен народ на Господ. Но ете, Неговата волја да биде; зашто Неговите патишта се праведни засекогаш.

20 И Тој рекол дека: Доколку ги одржувате Моите заповеди вие ќе напредувате во земјата; но доколку не ги одржувате Моите заповеди ќе бидете отсечени од Моето присуство.

21 И сега за мојата душа да може да има радост во вас, и моето срце да го напушти овој свет со задоволство заради вас, да не бидам соборен со жалост и тага во гробот, дигнете се од правта, мои синови, и бидете мажи, и бидете одлучни во еден ум и во едно срце, обединети во сите нешта, за да не дојдете во заробеништво;

22 За да не бидете проколнати со тешко проклетство; а исто, за да не го навлечете врз себе незадоволството на праведен Бог, сè до уништувањето, да, вечното уништување и на душата и телото.

23 Разбудете се, синови мои; облечете го оклопот на праведноста. Истресете ги синцирите со кои сте врзани, и дојдете од

нејаснотијата, и подигнете се од правта.

24 Немојте веќе да се бунтувате против вашиот брат, чии погледи биле славни, и кој ги одржувал заповедите од времето кога го напуштивме Ерусалим; и кој беше инструмент во Божји раце, доведувајќи нè во земјата на ветување; зашто да не беше Тој, сигурно ќе загиневме од глад во дивината; сепак, вие баравте да му го одземете животот; да, и тој претрпел многу тага заради вас.

25 И премногу се плашам и треперам заради вас, да не страда тој пак; зашто ете, вие го обвинивте дека тој бараше моќ и власт над вас; но знам дека тој не бараше моќ ниту власт над вас, туку ја бараше славата Божја, и вашата сопствена вечна благосостојба.

26 И сте мрмореле затоа што тој беше јасен кон вас. Велите дека тој употребил острина; велите дека ви се налутил; но ете, неговата острина беше остријата на силата на Божјото слово, кое беше во него; и тоа што вие го нарекувате гнев беше вистината, според тоа што е во Бог, кое не можеше да го воздржи, покажувајќи смело во врска со вашите беззаконија.

27 И мора да е така дека силата Божја мора да биде со него, дури и со неговото запovedување дека вие мора да се покорувате. Но ете, не беше тој, туку беше Духот Господов кој

беше во него, кој му ја отвори устата за да изустити така што не можеше да ја затвори.

28 И сега сине мој, Ламан, а исто и Лемуил и Сем, а исто и моите синови кои се синовите на Исмаил, ете, ако го послушате гласот на Нефи, нема да загинете. И ако го послушате него ви оставам благослов, да, и тоа мојот прв благослов.

29 Но ако не го послушате него ќе го повлечам мојот прв благослов, да, дури и мојот благослов, и ќе остане врз него.

30 И сега, Зорам, тебе ти говорам: Ете, ти си слугата на Лабан; сепак, ти беше изведен од земјата на Ерусалим, и знам дека си вистински пријател на мојот син, Нефи, засекогаш.

31 Затоа, бидејќи си бил верен, твоето потомство ќе биде благословено со неговото потомство, за да живеат во напредок долго врз лицето на оваа земја; и ништо, освен беззаконие меѓу нив, нема да го повреди ниту вознемирува нивниот напредок врз лицето на оваа земја засекогаш.

32 Затоа, ако ги одржувате заповедите Господови, Господ ќе ја освети оваа земја за безбедноста на твоето потомство со потомството на мојот син.

ГЛАВА 2

Искујувањето доаѓа преку Свештеникот Месија—Слободата на избор е суштинска за ѝосидење и

најредување—Адам ѝагна за да можай луѓето да ѝосиојай—Луѓето се слободни да избирај слобода и вечен живој. Околу 588–570 п.н.е.

И сега, Јакове, тебе ти говорам: Ти си мојот првороден во деновите на мојата неволја во дивината. И ете, во твоето детство си претрпел многу маки и многу тага, поради грубоста на твоите браќа.

2 Сепак, Јакове, мојот првороден во дивината, ти ја знаеш големината на Бог; и Тој ќе ги освети твоите неволји за твоја полза.

3 Затоа, твојата душа ќе биде благословена, и ќе живееш безбедно со твојот брат, Нефи; и твоите денови ќе бидат поминати во служењето на твојот Бог. Затоа, знам дека си испуен, заради праведноста на твојот Испушител; зашто си видел дека во целината на времето, Тој ќе дојде да им донесе спасение на луѓето.

4 И ти во твојата младост си ја видел Неговата слава; затоа, си благословен токму како оние на кои Тој ќе им служи во телото; зашто Духот е ист, вчера, денес, и засекогаш. И патот е подготвен од падот на човекот, а спасението е бесплатно.

5 И луѓе се доволно упатени за да знаат добро од зло. И законот е даден на луѓето. И по законот ниту едно тело не е оправдано; односно по законот луѓето се

отсечени. Да, по привремениот закон тие беа отсечени; а исто, по духовниот закон загинаваат од тоа што е добро, и стануваат бедни засекогаш.

6 Затоа, испување доаѓа во и преку Светиот Месија; зашто Тој е полн со благодат и вистина.

7 Ете, Тој се принесе Самиот како жртва за гревот, за да ги одговори краиштата на законот, на сите оние кои имаат скршено срце и покајнички дух; и на никој друг краиштата на законот не можат да се одговорат.

8 Затоа, колку е голема важноста да се откријат оние нешта на сите жители на земјата, за да може да дознаат дека нема тело кое може да живее во присуството Божјо, освен ако е преку заслугите, и милостината, и благодатта на Светиот Месија, Кој го положи Неговиот живот според телото, и го зема повторно преку силата на Духот, за Тој да може да го исполни воскреснувањето на мртвите, како прв кој ќе стане.

9 Затоа, Тој е првиот плод на Бог, доколку Тој направи посредување за сите Божји деца; и оние кои веруваат во Него ќе бидат спасени.

10 И поради посредувањето за сите, сите луѓе доаѓаат при Бог; затоа, тие стојат во присуството Негово, за да бидат судени од Него според вистината и светоста што е во Него.

Затоа, краиштата на законот кој го дал Светецот, до нанесувањето на казната која е утврдена, која казна што е утврдена е во спротивност на таа на среќата која е утврдена, да ги одговори краиштата на помирувањето—

11 Зашто мора да е така, дека има спротивност во сите нешта. Ако не беше, мојот првороден во дивината, праведноста не би се исполнила, ниту пакоста, ниту светост ни бедност, ниту добро ни лошо. Затоа, сите нешта мора да бидат соединети во едно; ете затоа, ако е едно тело мораше да остане како мртво, немајќи ни живот ни смрт, ни расипаност ни нерасипаност, среќа ни беда, ниту осетливост ни неосетливост.

12 Затоа, мора да беше создадено за ништо; затоа немаше да има причина на крајот на неговото создавање. Затоа, ова би ја уништило мудроста Божја и Неговите вечни причини, а исто и моќта, и милоста, и правдата на Бог.

13 И ако велиш дека нема закон, и исто така ќе велиш дека нема грев. Ако велиш дека нема грев, исто така ќе велиш дека нема праведност. И ако нема праведност, нема среќа. И ако нема праведност ни среќа нема казна ни беда. И ако овие нешта не постојат, не постои Бог. И ако не постои Бог не постоиме ние, ни земјата; зашто, не можеше да има создавање на нешта, ниту да се дејствува ниту да се биде

под дејство, затоа сите нешта мораше да исчезнат.

14 И сега, синови мои, ви ги говорам овие нешта за вашата полза и учење; зашто постои Бог, и Тој ги создал сите нешта, и небото и земјата, и сите нешта во нив, и нешта да дејствуваат и нешта да бидат под дејство.

15 И за да ги оствари Неговите вечни цели на крајот на човекот, откако Тој беше ги создал нашите први родители, и сверовите полски и птиците небесни, и кратко, сите нешта кои се создадени, мора да биде така да имаше спротивставеност; дури и забранетиот плод во спротивставеност на дрвото на живот; едниот е сладок а другиот горчлив.

16 Затоа, Господ Бог му дал на човек да дејствува сам за себеси. Затоа човекот не би можел да дејствува сам за себеси освен да беше наведен од едниот или другиот.

17 И јас, Лехи, според нештата кои ги прочитав, треба да мислам дека еден Божји ангел, според тоа што е напишано, беше паднал од небото; затоа, тој стана ѓавол, бидејќи го побарал тоа што беше злбно пред Бог.

18 И бидејќи беше паднал од небото, и беше станал беден засекогаш, тој исто ја бараше бедата на сето човештво. Затоа, ѝ рече на Ева, да, дури таа стара змија која е ѓаволот, кој е таткото на сите лаги, затоа рече: Земи од забранетиот плод, и

нема да умреш, туку ќе бидеш како Бог, знаејќи добро и зло.

19 И откако Адам и Ева беа земале од забранетиот плод, тие беа истерани од Едемската градина, да ја обработуваат земјата.

20 И тие родија деца; да, дури семејството на сета земја.

21 И деновите на човечките деца беа продолжени, според волјата Божја, за да можат да се покајат додека се во телото; затоа, нивната состојба стана една состојба на проба, и нивното време беше продолжено, според заповедите кои им ги дал Господ Бог на човечките деца. Зашто Тој дал заповеди дека сите луѓе треба да се покајат; зашто Тој им покажал на сите луѓе дека беа загубени, поради престапот на нивните родители.

22 И сега, ете, ако Адам не беше престапил не ќе паднеше, туку ќе останеше во Едемската градина. И сите нешта кои беа создадени сигурно ќе останеа во истата состојба во која беа откако беа создадени; и сигурно ќе останеа засекогаш, и ќе немаше крај.

23 И тие ќе немаа деца; затоа ќе останеа во состојба на невиност, немајќи радост, зашто не знаеја беда; не правејќи добро, зашто не знаеја грев.

24 Но ете, сите нешта биле направени во мудроста на Тој кој ги знае сите нешта.

25 Адам падна за да можат луѓето да постојат; а луѓе постојат, за да можат да имаат радост.

26 И Месијата ќе дојде во целината на времето, за Тој да може да ги искупи човечките деца од падот. И заради тоа што се искупени од падот тие станаа слободни засекогаш, познавајќи добро од зло; да дејствуваат сами за себеси а не да бидат под дејство, освен ако е по казната на законот на големиот и последен ден, според заповедите кои Бог ги дал.

27 Затоа, луѓето се слободни според телото; и сите нешта им се дадени кои му се потребни на човекот. И тие се слободни да изберат слобода и вечен живот, преку големиот Посредник на сите луѓе, или пак да изберат заробеништво и смрт, според заробеништвото и моќта на ѓаволот; зашто тој бараше сите луѓе да можат да бидат бедни како тој самиот.

28 И сега, синови мои, би сакал јас да погледнете кон големиот Посредник, и да ги послушате Неговите големи заповеди; и да бидете верни на Неговите слова, и да изберете вечен живот, според волјата на Неговиот Свет Дух.

29 И да не изберете вечна смрт, според волјата на телото и злобата која е во него, кое му дава на духот на ѓаволот сила да заробува, да ве доведе долу во пекол, за да може да владее над вас во неговото сопствено царство.

30 Јас ви ги говорев овие неколку зборови на сите вас, мои

синови, во последните денови на мојата проба; и сум го избрал добриот дел, според зборовите на пророкот. И немам друга цел освен вечната благосостојба на вашите души. Амин.

ГЛАВА 3

Јосиф во Еџипет ги виде Нефиитите во визија—Тој пророкуваше за Џозеф Смит, јасновидецот од подоцнежните денови; за Мојсеј, кој би го избавил Израел; и за појавувањето на Книѓата на Мормон. Околу 588–570 п.н.е.

И сега тебе ти говорам, Јосиф, мојот последнороден. Ти беше роден во дивината од моите маки; да, во деновите на мојата најголема тага мајка ти те роди.

2 И нека Господ исто така ти ја освети оваа земја на тебе, која е најскапоцена земја, за твоето наследство и наследството на твоето потомство со твоите браќа, за твојата безбедност засекогаш, ако е така да ги одржуваш заповедите на Светецот на Израел.

3 И сега, Јосиф, мојот последнороден, кого сум го довел од пустината на моите маки, нека Господ те благослови засекогаш, зашто твоето потомство нема да биде целосно уништено.

4 Зашто ете, ти си плодот од моите слабини; и јас сум потомок на Јосиф кој беше одведен заробен во Египет. И големи беа заветите Господови кои Тој ги направи со Јосиф.

5 Затоа, Јосиф навистина го виде нашиот ден. И доби ветување од Господ, дека од плодот од неговите слабини Господ Бог би издигнал праведна гранка на домот Израелов; не Месијата, туку гранка која требаше да биде одделена, сепак, да бидат запомнети во заветите Господови дека Месијата ќе им се покаже на нив во подоцнежните денови, во духот на моќта, до изведувањето на нив од темнина до светлина—да, од скриена темнина и од заробеништво до слобода.

6 Зашто Јосиф навистина сведочеше, велелјќи: Господ мојот Бог ќе издигне еден јасновидец, кој ќе биде одбран јасновидец за плодот од моите слабини.

7 Да, Јосиф навистина рече: Така ми вели Господ: Одбран јасновидец Јас ќе издигнам од плодот на твоите слабини; и тој ќе биде многу ценет помеѓу плодот на твоите слабини. И нему Јас ќе му давам заповед дека ќе изврши една работа за плодот на твоите слабини, неговите браќа, која ќе биде од голема вредност за нив, и тоа до доведување на нив до знаењето за заветите кои Јас ги склучив со вашите татковци.

8 И Јас ќе му дадам заповед да не врши никакво друго дело, освен делото кое Јас ќе му го заповедам. И Јас ќе го направам моќен во Моите очи; зашто ќе го врши Моето дело.

9 И тој ќе биде голем како

Мојсеј, за кого Јас реков дека Јас ќе го издигнам за вас, да го избави Мојот народ, О доме Израелов.

10 И Мојсеј ќе го издигнам Јас, за да го избави твојот народ од земјата Египет.

11 Но јасновидец Јас ќе издигнам од плодот на твоите слабини; и нему Јас ќе му дадам моќ да го изнесе Моето слово на потомството на твоите слабини—а не само до изнесувањето на Моето слово, вели Господ, туку до убедувањето на нив за Моето слово, кое веќе ќе беше стигнало помеѓу нив.

12 Затоа, плодот од твоите слабини ќе напише; и плодот од слабините на Јуда ќе напише; и тоа што ќе биде напишано од плодот на твоите слабини, а и тоа што ќе биде напишано од плодот на слабините на Јуда, ќе расте заедно, до побивањето на лажни учења и прекинувањето на препирања, и воспоставувањето мир помеѓу плодот од твоите слабини, и изнесување на нив до знаењето на нивните татковци во подоцнежните денови, а исто и до знаењето за Моите завети, вели Господ.

13 И од слабоста ќе стане силен, на оној ден кога ќе започне Моето дело помеѓу целиот Мој народ, до обновувањето на тебе, О доме Израелов, вели Господ.

14 И така пророкуваше Јосиф, велејќи: Ете, Господ ќе го благослови тој јасновидец и оние кои бараат да го уништат ќе

бидат поразени; зашто ова ветување, кое го добив од Господ, за плодот на моите слабини, ќе биде исполнето. Ете, сигурен сум за исполнувањето на ова ветување;

15 И неговото име ќе биде наречено по мене; и тоа ќе биде по името на неговиот татко. И тој ќе биде како мене; зашто тоа што Господ ќе го донесе преку неговата рака, преку моќта Господова ќе го донесе мојот народ до спасение.

16 Да, така пророкуваше Јосиф; Сигурен сум за ова нешто, токму како што сум сигурен за ветувањето на Мојсеј; зашто Господ ми вели, Јас ќе го зачувам твоето потомство засекогаш.

17 И Господ рекол: Јас ќе издигнам еден Мојсеј; и Јас ќе му дадам сила во една прачка; и Јас ќе му дадам пресуда во пишување. Но Јас нема да му го олабавам јазикот, за да зборува многу, зашто Јас нема да го направам моќен во зборување. Но Јас ќе му го напишам на него Мојот закон, со прстот на Мојата сопствена рака; и Јас ќе направам претставник за него.

18 И Господ исто ми кажа: Јас ќе го издигнам за плодот од твоите слабини; и Јас ќе направам претставник за него. И Јас, ете, ќе му дадам да го напише записот на плодот од твоите слабини, до плодот на твоите слабини; и претставникот на твоите слабини ќе го објави.

19 И зборовите кои ќе ги напише тој, ќе бидат зборовите кои се целисходни во Мојата мудрост да се појават на плодот од твоите слабини. И ќе биде како плодот од твоите слабини да беше им довикал на оние од правта; зашто Јас ја знам нивната вера.

20 И ќе извикуваат од правта; да, дури покајание за нивните браќа, дури откако многу поколенија поминаа по нив. И ќе се случи нивниот извик да се слушне, токму според едноставноста на нивните зборови.

21 Заради нивната вера нивните зборови ќе се изустат од Мојата уста до нивните браќа кои се плодот на твоите слабини; и слабоста на нивните зборови Јас ќе ја направам силна во нивната вера, до сеќавањето на Мојот завет кој Јас го склучив со нивните татковци.

22 И сега, ете, сине мој Јосифе, на овој начин мојот татко од минатото пророкуваше.

23 Затоа, заради овој завет ти си благословен; зашто твоето потомство нема да биде уништено, зашто ќе ги послушаат зборовите од книгата.

24 И ќе се издигне еден моќен помеѓу нив, кој ќе врши многу добрина, и со збор и со дело, и ќе биде инструмент во рацете Божји, со извонредна вера, за да прави моќни чуда, и за да го прави тоа што е големо во погледот на Бог, до исполнувањето на големо обновување на домот

Израелов и на потомството на твоите браќа.

25 И сега, благословен си ти, Јосиф. Ете, млад си; затоа послушај ги зборовите на твојот брат, Нефи, и ќе ти биде сторено и тоа според зборовите кои ги говорев. Сеќавајте се на зборовите на твојот татко на умирање. Амин.

ГЛАВА 4

Лехи го советуваше и благословуваше неговото попомство—Тој умира и е закопан—Нефи ја слави добрината на Бог—Нефи ја сфаќа својата верба во Господ засекогаш. Околу 588–570 п.н.е.

И сега јас, Нефи, говорам во врска со пророштвата за кои говореше татко ми, во врска со Јосиф, кој беше одведен во Египет.

2 Зашто ете, тој навистина пророкуваше во врска со сето негово потомство. И не постојат многу поголеми пророштва од тие кои тој ги напиша. И пророкуваше во врска со нас, и нашите идни поколенија; и тие се напишани врз плочите од месинг.

3 Затоа откако татко ми беше ставил крај на зборувањето во врска со пророштвата на Јосиф, ги повика децата на Ламан, неговите синови, и ќерки, и им рече: Ете, синови мои, и ќерки мои, кои сте синовите и ќerkите на мојот првороден, би сакал да ги слушнете моите зборови.

4 Зашто Господ Бог рекол дека: Доколку ги одржувате Моите заповеди, ќе напредувате во земјата; а доколку не ги одржувате Моите заповеди, ќе бидете отсечени од Моето присуство.

5 Но ете, синови мои и ќерки мои, не можам да слезам во мојот гроб освен ако не оставам благослов врз вас; зашто ете, знам дека ако сте одгледани на патот по кој треба да одите нема да отстапите од него.

6 Затоа, ако сте проколнати, ете, го оставам мојот благослов врз вас, дека клетвата може да се тргне од вас и да се пренесе врз главите на вашите родители.

7 Затоа, поради мојот благослов Господ Бог нема да дозволи да загинете; затоа, Тој ќе биде милостив кон вас и кон вашето потомство засекогаш.

8 И се случи откако татко ми беше завршил да им зборува на синовите и ќерките на Ламан, тој нареди синовите и ќерките на Лемуил да бидат доведени пред него.

9 И им говореше на нив, велејќи; Ете, синови и ќерки мои, кои сте синовите и ќерките на мојот втор син; ете го оставам врз вас истиот благослов што го оставив врз синовите и ќерките на Ламан; затоа, вие нема да бидете целосно уништени; туку на крајот вашето потомство ќе биде благословено.

10 И се случи кога татко ми беше престанал да им говори на

нив, ете, им говореше на синовите на Исмаил, да, и тоа на целото негово домаќинство.

11 И откако беше завршил да им говори, му говореше на Сем, велејќи; Благословен си ти, и твоето потомство; зашто ќе ја наследиш земјата како и твојот брат Нефи. И твоето потомство ќе биде вброено со неговото потомство; и ќе бидеш ти дури и како твојот брат, и твоето потомство како неговото потомство; и ќе бидеш благословен во сите твои денови.

12 И се случи откако татко ми, Лехи, беше му говорел на целото негово домаќинство, според чувствата на неговото срце и Духот Господов кој беше во него, тој остаре. И се случи дека тој умре, и беше закопан.

13 И се случи дека не многу денови после неговата смрт, Ламан и Лемуил и синовите на Исмаил ми беа гневни на мене поради опомените од Господ.

14 Зашто јас, Нефи, бев принуден да им зборувам на нив, според Неговото слово; зашто јас бев им говорел многу работи на нив, а исто и татко ми, пред неговата смрт; многу од кои се запишани врз моите други плочи; зашто еден поисториски дел е напишан врз моите други плочи.

15 А врз овие ги пишувам нештата на мојата душа, и многу од светите писма кои се врежани врз плочите од месинг. Зашто се радува душата моја во светите

писма, и срцето мое размислува за нив, и ги пишува за учењето и ползата на моите деца.

16 Ете, душата моја се радува во нештата на Господ; и моето срце постојано размислува за нештата кои сум ги видел и чул.

17 Сепак, без оглед на големата добрина на Господ, покажувајќи ми ги Неговите големи и чудесни дела, моето срце извика; О мизерен човек сум! Да, моето срце тагува заради моето тело; мојата душа жали заради моите беззаконија.

18 Опколен сум, поради искушенијата и гревовите што ме опседнуваат толку лесно.

19 А кога посакувам да се радувам, срцето мое воздивнува поради моите гревови; сепак, јас знам во кого сум верувал.

20 Мојот Бог беше мојата поддршка; Тој ме води низ моите маки во дивината; и Тој ме чуваше над водите на големата длабочина.

21 Тој ме исполни со Неговата љубов, и тоа до обземање на моето тело.

22 Тој ги понижи моите непријатели, толку што ги натера да се тресат пред мене.

23 Ете, Тој го чул мојот извик дење, и Тој ми даде знаење преку визији за време на ноќта.

24 И преку ден станав смел со моќна молитва пред Него; да, мојот глас го испратив горе високо; и ангели слегоеа и ми слушаа.

25 И врз крилата на Неговиот

Дух моето тело беше однесено врз извонредно високи планини. И моите очи здогледаа големи нешта, да, дури и преголеми за човек; затоа ми беше наредено да не ги пишувам.

26 О тогаш, ако сум видел толку големи нешта, ако Господ во Неговото удостојување на човечките деца посетил луѓе со толку голема милост, зошто моето срце да плаче а мојата душа да остане во долината на тага, и моето тело да се троши, и мојата сила да слабее, поради моите маки?

27 И зошто треба да се предадам на гревот, поради моето тело? Да, зошто треба да им се потчинам на искушенија, за злобниот да има место во моето срце да го уништи мојот мир и да ја измачува мојата душа? Зошто сум гневен поради мојот непријател?

28 Разбуди се, душо моја! Немој веќе да очајуваш во грев. Радувај се, О срце мое, и не давај повеќе место за непријателот на мојата душа.

29 Не се разгневувај повторно поради моите непријатели. Не ја намалувај мојата сила поради моите маки.

30 Радувај се, О срце мое, и довикај Го Господ, и вели: О Господе, ќе те славам Тебе засекогаш; да, душата моја ќе се радува во Тебе, мојот Бог, и картата на моето спасение.

31 О Господе, ќе ја искупиш ли Ти мојата душа? Ќе ме избавиш

ли Ти од рацете на моите непријатели? Ќе направиш ли Ти да треперам при појавата на грев?

32 Нека портите на пеколот бидат постојано затворени пред мене, затоа што моето срце е скршено и духот мој е покајнички! О Господе, нема ли Ти да ги затвориш портите на Твојата праведност пред мене, да можам да чекорам по патеката на длабоката долина, да можам да бидам точен по рамниот пат!

33 О Господе, обвиј ме Ти на околу со наметката на Твојата праведност! О Господе, Ти направи пат за моето бегство пред моите непријатели! Исправи го Ти мојот пат пред мене! Не поставувај Ти камен за сопнување на мојот пат—туку Ти да го расчистиш мојот пат пред мене, и не го попречувај мојот пат, туку патиштата на мојот непријател.

34 О Господе, јас верувам во Тебе, и ќе верувам во Тебе засекогаш. Нема да ја положувам мојата верба во раката на телото. Да, проколнат е оној кој ја положува неговата верба во човекот односно го користи телото како негова рака.

35 Да, знам дека Бог ќе му дава слободно на оној кој ќе праша. Да, мојот Бог ќе ми даде мене, ако не прашам погрешно; затоа ќе го подигнам гласот кон Тебе; да, јас ќе довикувам кон Тебе, мој Боже, карпата на мојата

праведност. Ете, мојот глас засекогаш ќе се воздигнува кон Тебе, моја карпа и мој вечен Бог. Амин.

ГЛАВА 5

Нефијиниите се одделуваат од Ламанијиниите, до одржуваат законот на Мојсеј, и зградат храм—Поради нивниот неверување, Ламанијиниите се оисечени од ирисусиовој на Господ, ироколнаат се, и сџануваат камшик за Нефијиниите. Околу 588–559 п.н.е.

Ете, се случи јас, Нефи, многу извикував кон Господ мојот Бог, поради гневот на моите браќа.

2 Но ете, нивниот гнев се зголемуваше против мене, толку многу што настојуваа да ми го одземат животот.

3 Да, тие мрмореа против мене, велејќи; Нашиот помлад брат мисли да владее над нас; и имавме многу испити заради него; затоа, сега да го убиеме, за да не бидеме веќе измачувани поради неговите зборови. Зашто ете, не сакаме да го имаме како наш владетел; зашто тоа ни припаѓа нам, кои сме неговите постари браќа, да владееме над овој народ.

4 Сега не ги пишувам врз овие плочи сите оние зборови кои тие ги мрмореа против мене. Но ми е доволно да кажам, дека тие настојуваа да ми го одземат мојот живот.

5 И се случи Господ да ме предупреди, дека јас, Нефи, треба

да заминам од нив и да побегнам во дивината, и сите оние кои би тргнале со мене.

6 Затоа, се случи дека Јас, Нефи, го зедев семејството, а исто и Зорам и неговото семејство, и Сем, мојот постар брат и неговото семејство, и Јаков и Јосиф, моите помлади браќа, и исто моите сестри, и сите оние кои би тргнале со мене. И сите кои би тргнале со мене беа оние кои веруваа во предупредувањата и откровенијата на Бог; затоа, тие ги послушаа моите зборови.

7 И ги зедевме нашите шатори и сè што беше возможно да се земе, и патувавме во дивината во текот на многу денови. И откако бевме патувале во текот на многу денови, ние ги поставивме нашите шатори.

8 И мојот народ сакаше да го наречеме местото Нефи; затоа, го нарековме Нефи.

9 И сите оние кои беа со мене одлучија да се нарекуваат себеси народот на Нефи.

10 И ние гледавме да ги одржиме пресудите, и одредбите, и заповедите Господови во сите нешта, според законот на Мојсеј.

11 И Господ беше со нас; и ние напредувавме извонредно; зашто ние сеевме семе, и ние жнеевме повторно во изобилство. И започнавме да огледуваме стада, и крда, и животни од секаков вид.

12 И Јас, Нефи, исто бев ги до-

нел записите кои беа врежани врз плочите од месинг; и исто топката, односно компасот, кој беше подготвен за мојот татко од раката на Господ, според тоа што е напишано.

13 И се случи ние да започнавме премногу да напредуваме, и да се размножуваме во земјата.

14 И Јас, Нефи, го зедев мечот на Лабан, и на тој начин направив многу мечови, за народот кој сега се нарекува Ламанити на некој начин да не се нафрли на нас и нè уништи; зашто ја знаев нивната омраза кон мене и моите деца и оние кои се нарекуваа мој народ.

15 И го поучив мојот народ да градат градби, и да работат со секаков вид дрво, и железно, и бакар, и месинг, и челик, и злато, и сребро, и скапоцени руди, кои беа во големо изобилство.

16 И Јас, Нефи, изградив храм; и го изградив според начинот на храмот на Соломон освен тоа што не беше изграден од толку многу скапоцени нешта; зашто не можеа да се најдат на земјата, затоа, не можеше да биде изграден како Соломоновиот храм. Но начинот на изградбата беше како на храмот на Соломон; и неговата изработка беше извонредно фина.

17 И се случи дека Јас, Нефи, направив мојот народ да биде трудољубив, и да работи со своите раце.

18 И се случи тие да посакаат јас да бидам нивниот цар. Но јас, Нефи, бев желеан да немаат цар; сепак, направив за нив според тоа што беше во мојата моќ.

19 И ете, словата Господови им беа исполнети на моите браќа, кои Тој ги кажуваше во врска со нив, дека јас треба да бидам нивниот владетел и нивниот учител. Затоа, бев нивен владетел и учител, според заповедите на Господ, сè до времето кога настојуваа да ми го одземат животот.

20 Затоа, словото на Господ беше исполнето што Тој ми го кажа, велелејќи дека: Доколку не ги послушаат твоите зборови, ќе бидат отсечени од присуството Господово. И ете, тие беа отсечени од Неговото присуство.

21 И Тој беше предвикал клетвата да падне врз нив, да, дури и тешка клетва, поради нивното беззаконие. Зашто ете, тие беа ги закоравиле нивните срца против Него, така што тие беа станале како кремен; затоа, како што беа бели, и премногу убави и допадливи, за да не можат да бидат заводливи за мојот народ Господ Бог предизвика кожата да им поцрне.

22 И така кажа Господ Бог: Јас ќе направам тие да бидат одвратни на твојот народ, освен ако не се покајат за нивните беззаконија.

23 И проколнато ќе биде потомството на оној што се меша

со нивното потомство; зашто ќе бидат проколнати дури и со истата клетва. И Господ така кажа, и беше сторено.

24 И поради нивната клетва која беше врз нив тие станаа мрзливи народ, исполнет со палавост и лукавост, и бараа во дивината сверови за плен.

25 И Господ Бог ми кажа: Тие ќе му бидат камшик на твоето потомство, за да го поттикнуваат на сеќавање на Мене; и доколку не се сеќаваат на Мене, и не ги послушаат Моите слова, ќе ги камшикуваат дури до уништување.

26 И се случи дека јас, Нефи, ги осветив Јаков и Јосиф, за да бидат свештеници и учители во земјата на мојот народ.

27 И се случи да живеевме на среќен начин.

28 И триесет години беа поминале од времето кога го напуштивме Ерусалим.

29 И јас, Нефи, бев ги водел записите врз моите плочи, што ги бев направил, од мојот народ досега.

30 И се случи дека Господ Бог ми кажа: Направи други плочи; и ќе изгавираш многу нешта на нив што се добри во Моите очи, за ползата на твојот народ.

31 Затоа, јас, Нефи, за да бидам послушен на заповедите на Господ, отидов и ги направив овие плочи врз кои ги изгавирав овие нешта.

32 И го изгавирав тоа што му е пријатно на Бог. И ако мојот

народ е задоволен со нештата на Бог, ќе бидат задоволни од гра-вурите кои се врз овие плочи.

33 И ако мојот народ посакува да го дознае подеталниот дел од историјата на мојот народ, тие мораат да ги истражуваат моите други плочи.

34 А мене ми е доволно да кажам дека четириесет години беа поминале, а ние веќе бевме имале војни и препирања со нашите браќа.

ГЛАВА 6

Јаков раскажува еврејска историја: Вавилонско заробеништво и враќање; службата и расцнувањето на Свештоциот на Израел; помошта добиена од Неевреиите; и подоцнежното обновување на Евреиите кога веруваат во Месијата. Околу 559–545 п.н.е.

ЗБОРОВИТЕ на Јаков, братот на Нефи, кои ги говореше на народот на Нефи:

2 Ете, мои возљубени браќа, Јас, Јаков, сум бил повикан од Бог, и одреден според начинот на Неговиот свет ред, и сум бил осветен од мојот брат Нефи, на кого гледате како цар односно заштитник, и од кого зависите за безбедност, ете знаете дека сум ви говорел премногу нешта.

3 Сепак, ви говорам повторно; зашто сум желен за благосостојбата на вашите души. Да, мојот непокој е голем за вас; а вие самите знаете дека секогаш било така. Зашто ве охрабрив со сета

трудољубивост; и ве поучив за зборовите на мојот татко; и ви говорев во врска со сите нешта кои се напишани, од создавањето на светот.

4 И сега, ете, би ви зборувал во врска со работите кои се, и кои ќе дојдат; затоа, ќе ви ги прочитам зборовите на Исаија. И тие се зборовите кои мојот брат посакуваше да ви ги говорам. И ви зборувам за ваше добро, за да можете да ги научите и прославите името на вашиот Бог.

5 И сега, зборовите кои ќе ги прочитам се оние кои Исаија ги говореше во врска со сиот Израелов дом; затоа, тие можат да бидат споредени со вас, бидејќи сте од домот Израелов. И има многу нешта кои беа говорени од Исаија кои можат да бидат споредени со вас, бидејќи вие сте од домот Израелов.

6 И сега, овие се зборовите: Вака вели Господ Бог: Ете, Јас ќе ја кренам Мојата раката на Неевреите, и ќе го поставам Моето знаме кај народот, и ќе ги донесат твоите синови во нивните раце, и твоите ќерки ќе бидат носени врз нивните раменици.

7 И цареви ќе бидат твоите негуватели, а нивните царици твои доилки; тие ќе ти се поклонат со лицата кон земјата, и ќе ја лижат правта од твоите нозе; и ќе дознаеш дека сум Јас Господ; зашто нема да бидат засрамени што ме чекаат Мене.

8 И сега, Јас, Јаков, би зборувал нешто во врска со овие зборови.

Зашто ете, Господ ми покажал дека оние кои беа во Ерусалим, од каде што дојдовме, биле убиени и одведени заробени.

9 Сепак, Господ ми покажал дека тие ќе се вратат повторно. А исто и ми покажал дека Господ Бог, Светецот на Израел, ќе им се покаже Самиот во телото; а откако Тој ќе им се покаже Самиот тие ќе го камшикуваат Него и ќе го распнат Него според зборовите на ангелот што ми ги говореше на мене.

10 И откако ги беа закоравиле срцата и ги вкочанија нивните вратови против Светецот на Израел, ете, пресудите на Светецот на Израел ќе дојдат врз нив. И денот доаѓа кога ќе бидат удрени и погодени.

11 Затоа, откако ќе бидат протерани таму и ваму, зашто вака вели ангелот, многу ќе бидат погодени во телото, а нема да биде дозволено да загинат, поради молитвите на верните; ќе бидат распрнати, и удрени, и мразени; сепак, Господ ќе биде милостив кон нив, така што кога ќе дојдат до сознанието за нивниот Искупител, ќе бидат собрани заедно повторно во земјите на нивното наследство.

12 И благословени се Неевреите, оние за кого пророкот пишувал; зашто ете, ако е така да се покајат и не се борат против Сион, и не се соединат со таа голема и одвратна црква, ќе бидат спасени; зашто Господ Бог ќе ги исполни Неговите завети кои

Тој ги склучил со Неговите деца; и заради оваа причина пророкот ги пишувал овие нешта.

13 Затоа, оние кои се борат против Сион и заветениот народ на Господ ќе ја лижат правта од нивните нозе; а Господовиот народ нема да биде засрамен. Зашто Господовиот народ се оние кои го чекаат Него; зашто сè уште го чекаат доаѓањето на Месијата.

14 И ете, според словата на пророкот, Месијата повторно ќе се постави себеси вториот пат за да ги повратат; затоа, Тој ќе им се покаже Самиот со моќ и голема слава, до уништувањето на нивните непријатели, кога ќе дојде тој ден кога ќе веруваат во Него; а Тој нема да уништи ниту еден што верува во Него.

15 И оние кои не веруваат во Него ќе бидат уништени, и со оган, и со невреме, и со земјотреси, и со крвопролевања, и со чума, и со глад. И ќе знаат дека Господ е Бог, Светецот на Израел.

16 Зашто ќе биде ли пленот одземен од моќните, односно законските заробеници избавени?

17 Но така вели Господ: Дури и заробениците на моќните ќе бидат одведени, и пленот на ужасните ќе бидат избавени; зашто Моќниот Бог ќе го избави Неговиот заветен народ. Зашто така вели Господ: Јас ќе се борам со оние кои се борат со тебе—

18 И Јас ќе ги хранам оние кои те угнетуваат, со нивното сопствено месо; и ќе бидат пијани со нивната сопствена крв како и со слатко вино; и сето тело ќе знае дека Јас Господ сум твојот Спасител и твојот Искупител, Моќниот на Јаков.

ГЛАВА 7

Јаков продолжува да чииа од Исаија: Исаија говори месијански—Месијата ќе го има јазикот на учениите—Тој ќе им го подложи Неговиот жрб на удирачките—Тој нема да биде понижан—Споредите Исаија 50. Околу 559–545 п.н.е.

Да, зашто така вели Господ: Дали Јас те дадов, или Јас те отфрлив засекогаш? Зашто така вели Господ: Каде е извештајот за разводот на вашата мајка? На кого Јас те дадов, односно на кого од Моите работодавачи Јас те продадов? Да, на кого Јас те продадов? Ете, заради вашите беззаконија се продадовте себеси, и заради вашите престапи вашата мајка е дадена.

2 Затоа, кога Јас дојдов, немаше никој; кога Јас повикав, да, немаше ниту еден да одговори. О доме Израелов, дали е скратена Мојата рака воопшто, да не може да искупува, или Јас немам моќ да избавувам? Ете, со Мојот укор Јас го пресушувам морето, Јас ги претворам реките нивни во дивина и нивните риби да смрдат затоа што

водите се пресушени, и тие умираат од жед.

3 Јас ја облекувам небесата со црnilo, и Јас ја правам вреќа нивна покривка.

4 Господ Бог ми го дал јазикот на учените, за да знам да ти говорам на време на тебе, О доме Израелов. Кога сте уморни, Тој се буди утро по утро. Тој го буди моето уво да слушам како учените.

5 Господ Бог ми го отвори увото, и не бев бунтовен, ниту отстапив назад.

6 Грбот свој му го вртам на удирачот, и образите свои на оние кои ја кубеа косата. Не го сокрив моето лице од срам и плукање.

7 Зашто Господ Бог ќе ми помогне, затоа нема да бидам понижан. Ете затоа го држам лицето како кремен, и знам дека нема да бидам засрамен.

8 И Господ е близу, и Тој ме оправдува. Кој ќе се препира со мене? Да станеме заедно. Кој е мојот противник? Нека се приближи до мене, и ќе го удрам со силата на својата уста.

9 Зашто Господ Бог ќе ми помогне. И сите тие кои ќе ме осудат, ете, сите тие ќе остарат како облека, и молеот ќе ги изеде.

10 Кој помеѓу вас се плаши од Господ, што се покорува на гласот на Неговиот слуга, кој чекори во темнина и нема светлина?

11 Ете сите вие што палите

оган, кои се опколувате наоколу со искри, чекорете во светлината на вашиот оган во искрите кои ги запаливте. Ова ќе го имате од Мојата рака—вие ќе легите долу во тага.

ГЛАВА 8

Јаков ѝродолжува да чииа од Исаија: Во ѝоследниите денови, Госѝод ќе до уѝеши Сион и ќе до собере Израел—Искуѝениите ќе дојдаѝ во Сион среде долема радосѝ—Сѝоредете Исаија 51 и 52:1–2. Околу 559–545 ѝ.н.е.

Послушајте ме Мене, вие кои ја следите правдата. Погледајте ја карпата од која сте одвоени, и дупката на јамата од која сте ископани.

2 Погледнете го Авраам, вашиот татко, и Сара, онаа која ве роди; зашто Јас го повикав сам, и го благословив.

3 Зашто Господ ќе го утеша Сион, Тој ќе ги утеша сите нејзини пусти места; и Тој ќе ја направи нејзината пустина како Еден, и неговата пустина како градината Господова. Радост и веселба ќе се наоѓаат таму, благодарност и гласот на мелодијата.

4 Послушајте ме Мене, народе Мој; и доближете го увото кон Мене, О Моја нацијо; зашто закон ќе произлезе од Мене, и ќе направам Мојата пресуда да почива за светлина за народот.

5 Мојата праведност е близу; Моето спасение е проширено, и

Мојата рака ќе го суди народот. Островите ќе ме чекаат Мене, и во Мојата рака ќе веруваат.

6 Кренете ги очите кон небесата, и погледнете врз земјата долу; зашто небесата ќе исчезне како чад, а земјата ќе остари како облека; и оние кои живеат таму ќе умрат на сличен начин. Но Моето спасение ќе биде засекогаш, и Мојата праведност нема да биде укината.

7 Послушајте ме Мене, вие кои познавате праведност, луѓето во чие срце Јас го напишав Мојот закон, не плашете се од укорот на луѓето, ниту плашете се од нивните навреди.

8 Зашто молецот ќе ги изеде како облека, и црвот ќе ги изеде како волна. Но Мојата праведност ќе биде засекогаш, и Моето спасение од поколение до поколение.

9 Разбудете се, разбудете се! Нагрнете сила, О Господова рака; разбуди се како во древните денови. Зар Ти не си Тој кој го исече Рахаб, и го рани змејот?

10 Зар Ти не си Тој што го исуши морето, водите на големата длабочина; што ги претвори длабочините на морето во пат, за откупените да поминат?

11 Затоа, искупените од Господ ќе се вратат, и ќе дојдат во Сион со пеење; и вечна радост и светост ќе биде над нивните глави; и ќе добијат веселба и радост; тагата и жалоста ќе исчезнат.

12 Јас сум Тој; да, Јас сум Тој кој ве утешува. Ете, кој си ти, да се плашиш од човек, кој ќе умира, и од синот човечки, кој ќе стане како трева?

13 И го забораваш Господ твојот творец, кој ја прошири небесата, и ги постави темелите на земјата, и се плашиш постојано секој ден, поради бесот на угнетувачот, како да беше подготвен да уништи? И каде е бесот на угнетувачот?

14 Заробениот прогонет брза, за да може да биде ослободен, и да не умре во јамата ниту да се исуши неговиот леб.

15 Но Јас сум Господ твој Бог, чии бранови рикаа; Господ на Војски е Моето име.

16 И Јас ги ставив Моите слова во Твојата уста, и те покрив Тебе во сенката на раката Моја, за да можам Јас да ја посадам небесата и да ги поставам темелите на земјата, и да му кажам на Сион: Ете, Ти си Мојот народ.

17 Разбуди се, разбуди се, стани, О Ерусалиме кој ја испи од раката на Господ чашата со неговиот бес—ти го испи талогот на чашата на треперењето што се исцеди—

18 И ниту еден да ја води помеѓу сите синови кои ги роди; ниту нема кој да ја фати за раката, помеѓу сите синови кои ги роди.

19 Овие двајца синови се дојдени при тебе, на кои ќе им биде жал за тебе—за твојот пустош и уништување, и гладот и

мечот—и преку кого Јас ќе те утешам?

20 Твоите синови се онесвестија, освен овие двајца; тие лежат на челото на сите улици; како див бик во мрежа, тие се исполнети со Господовиот бес, прекорот на твојот Бог.

21 Затоа слушни го ова сега ти, погодена и пијана, но не од вино:

22 Така кажа твојот Господ, Господ и твојот Бог ја застапува целта на неговиот народ; ете, Јас ја земав од твоите раце чашата на треперењето, талогот од чашата на Мојот бес, повеќе нема да го пиеш.

23 Но Јас ќе ја ставам во рацете на оние кои те погодуваат; кои ѝ кажаа на твојата душа: Поклони се, за да можеме да преминеме—а ти го положи твоето тело како земјата и како улицата за оние кои преминуваа.

24 Разбуди се, разбуди се, нагрни ја твојата сила, О Сион; облечи ги твоите убави облеку, О Ерусалим, свет граду; бидејќи отсега натаму повеќе нема да доаѓаат кај тебе необрезаните и нечистите.

25 Истреси се од правта; појави се, седни, О Ерусалим; ослободи се од оковите на твојот врат, О заробена ќерко на Сион.

ГЛАВА 9

Јаков објаснува дека Евреите ќе бидат собрани во сите нивни земји на вейување—Помирувањето

џо ойќујува човек од Пагоџи—Телата на мрџивите ќе излезат од џробџи, и нивните духови од џекол и рај—Тие ќе бидат судени—Помирувањето сџасува од смрт, џекол, џаволој, и бескрајно мачење—Праведните ќе бидат сџасени во царсџивото Божјо—Казни за џрезови се џосџавени—Свештеџој на Израел е чуварџи на џорџиата. Околу 559–545 џ.н.е.

И сега, џубени браќа мои, ги прочитав овие нешта за да дознаете во врска со заветите Господови кои Тој ги скучил со сиот Израелов дом—

2 Дека Тој им говорел на Евреите, преку устата на Неговите свети пророци, дури од почетокот натаму, од поколение до поколение, додека не дојде времето кога ќе бидат обновени во вистинската црква и стадо Божјо; кога ќе бидат собрани дома во земјите на нивното наследство, и ќе се населат во сите нивни ветени земји.

3 Ете, џубени браќа мои, ви ги говорам овие нешта за да се радувате, и да ги кренете главите засекогаш, поради благословите кои Господ Бог ќе им ги дарува на вашите деца.

4 Зашто знам дека многу бајравте, многумина од вас, да дознаете за нештата кои ќе дојдат; затоа знам дека знаете дека нашето тело треба да се истроши и умре; сепак, во нашите тела ќе го видиме Бог.

5 Да, знам дека знаете, дека

во телото Тој ќе се покаже Самиот на оние во Ерусалим, од каде што дојдовме; зашто целисходно е дека треба да биде среде нив; зашто неопходно е големиот Творец дека Тој претрпи Самиот да стане подложен на луѓе во телото, и да умре за сите луѓе, за да можат сите луѓе да станат подложени на Него.

6 Зашто како што смртта доаѓаше врз сите луѓе, за да го исполни милостивиот план на големиот Творец, треба да постои сила на воскреснување, и воскреснувањето треба да дојде врз човекот поради падот; и падот доаѓа поради престапување; и затоа што човекот беше паднат, тие беа отсечени од присуството Господово.

7 Затоа, треба да постои бесконечно помирување—ако нема бесконечно помирување оваа распадливост не би можела да се претвори во нераспадливост. Затоа, првата пресуда што го стигна човекот требаше да останане со бескрајна трајност. И да беше така, ова тело сигурно било положено да скапува и да се распадне на својата мајчина земја, за да не се подигне веќе.

8 О мудроста Божја, Неговата милост и благодат! Зашто ете, ако телото повеќе не се подига нашите духови мора да станат подложни на оној ангел кој падна од присуството на Вечниот Бог, и стана џаволот, да не се крене веќе.

9 И нашите духови сигурно

станале како него, и ние стануваме, ѓаволи, ангели на еден ѓавол, да бидеме исклучени од присуството на нашиот Бог, и да останеме со таткото на лаги, во беда, како и тој самиот; да, со она битие кое ги измами нашите први родители, кој се претвори себеси речиси во ангел на светлината, и ги поттикна децата човечки во тајни сојузи на убиство и секаков вид на тајни мрачни дела.

10 О колку е голема добрината на нашиот Бог, Кој подготвува пат за нашето бегство од дофатот на ова ужасно чудовиште; да, она чудовиште, смрт и пекол, кое го нарекувам смртта на телото, а исто и смртта на духот.

11 И поради патот на избавување на нашиот Бог, Светецот на Израел, оваа смрт, за која говорев, која е привремена, ќе ги избави мртвите; чија смрт е гробот.

12 И оваа смрт, за која говорев, која е духовна смрт, ќе ги избави мртвите; чија духовна смрт е пекол; затоа, смртта и пеколот мора да ги избават нивните мртви, и пеколот мора да ги избави неговите заробени духови, а гробот мора да ги избави заробените тела, и телата и духовите човечки ќе се обноват едни со други; и тоа преку силата на воскресението на Светецот на Израел.

13 О колку е голем планот на нашиот Бог! Зашто од друга

страна, рајот Божји мора да ги избави духовите на праведните, и гробот да ги избави телата на праведните; и духот и телото е пак обновено со себе, и сите луѓе ќе станат нераспадливи, и бесмртни, и се живи души, имајќи совршено знаење како нас во телото, освен дека нашето знаење ќе биде совршено.

14 Затоа, ќе имаме совршено знаење на сета наша вина, и наша нечистотија, и наша голотија; и праведните ќе имаат совршено знаење на нивното уживање, и нивната праведност, бидејќи се облечени со чистота, да, дури и со наметката на праведност.

15 И ќе се случи кога сите луѓе ќе поминат од првата смрт до живот, доколку станале бесмртни, треба да се појават пред судиската столица на Светецот на Израел; и потоа следува пресудата, и тогаш тие мора да бидат судени според светата Божја пресуда.

16 И уверливо, како што живее Господ, зашто Господ Бог го рекол, и тоа е Неговото вечно слово, кое не може да почине, дека оние кои се праведни ќе бидат праведни сè уште, а оние кои се извалкани сè уште ќе бидат извалкани; затоа, оние кои се извалкани се ѓаволот и неговите ангели; и тие ќе одат во вечен оган, подготвен за нив; и нивното мачење е како езеро од оган и сулфур, чиј пламен се

воздигнува нагоре засекогаш и нема крај.

17 О добрината и правдата на нашиот Бог! Зашто Тој ги извршува сите Негови слова, и тие произлегоа од Неговата уста, и Неговиот закон мора да биде исполнет.

18 Но, ете, праведните, светците на Светецот на Израел, оние кои веруваа во Светецот на Израел, оние кои ги издржаа крстовите на светот, и го презираа срамот од тоа, тие ќе го наследат царството Божјо, кое беше подготвено за нив од основата на светот, и нивната радост ќе биде исполнета засекогаш.

19 О големината на милоста на нашиот Бог, Светецот на Израел! Зашто Тој ги избавува Неговите светци од она страшно чудовиште ѓаволот, и смртта, и пеколот и она езеро од оган и сулфур, кое е бескрајно мачење.

20 О колку голема е светоста на нашиот Бог! Зашто Тој ги знае сите нешта, и не постои нешто што Тој не го знае.

21 И Тој ќе дојде во светот за Тој да може да ги спаси сите луѓе ако го послушаат Неговиот глас; зашто ете, Тој ќе страда сите болки на сите луѓе, да, болките на секое живо суштество, и мажи, и жени, и деца, кои му припаѓаат на семејството на Адам.

22 И Тој ќе го претрпи ова за да може воскреснувањето да дојде кај сите луѓе, за сите да можат

да стојат пред Него на големиот и суден ден.

23 И Тој им заповеда на сите луѓе дека треба да се покајат, и да се крстат во Негово име, имајќи совршена вера во Светецот на Израел, инаку не можат да бидат спасени во царството Божјо.

24 И ако не се покајат и не веруваат во Неговото име, и не се крстат во Негово име, и не издржат до крајот, мора да бидат проклети; зашто Господ Бог, Светецот на Израел, го гореше тоа.

25 Затоа, Тој даде закон; и каде што нема даден закон нема казна; и каде што нема казна нема осуда; и каде што нема осуда милостите на Светецот на Израел имаат право врз нив, поради помирувањето; зашто се избавени преку Неговата моќ.

26 Зашто помирувањето ги доволува барањата на Неговата правда врз сите оние на кои законот не им е даден, така што се избавени од она ужасно чудовиште, смртта и пеколот, и ѓаволот, и езерото од оган и сулфур, кое е бескрајно мачење; и тие се обновени кон оној Бог Кој им го даде здивот, Кој е Светецот на Израел.

27 Но тешко на оној кому законот му е даден, да, што ги има сите Божји заповеди, како и ние, и ги прекршува, и ги троши деновите на неговото испитување, зашто ужасна е Неговата состојба!

28 О тој лукав план на злобниот! О суетата, и слабостите, и глупоста човечка! Кога се научени мислат дека се мудри, а не го слушаат советот Божји, зашто го тргаат настрана, и претпоставувајќи дека знаат за самите себеси, затоа, нивната мудрост е глупост и не им е од полза. И тие ќе загинат.

29 Но да бидат научени е добро ако ги послушаат советите Божји.

30 Но тешко на богатите, кои се богати во врска со светските нешта. Зашто бидејќи се богати ги презираат сиромашните, и ги прогонуваат кротките, и нивните срца се на нивните богатства; затоа, нивното богатство е нивен бог. И ете, нивното богатство исто со нив ќе загине.

31 И тешко на глупите кои нема да слушаат; зашто ќе загинат.

32 Тешко на слепите кои нема да видат; зашто исто така ќе загинат.

33 Тешко на необрезаните во срцето, зашто знаење на нивните беззаконија ќе ги удри на последниот ден.

34 Тешко на лажното, зашто ќе биде турнат долу во пекол.

35 Тешко на убиецот кој намерно убива, зашто ќе умре.

36 Тешко на оние кои извршуваат блудства, зашто ќе бидат турнати долу во пекол.

37 Да, тешко на оние кои обожават идоли, зашто ѓаволот на сите ѓаволи се воодушевува со нив.

38 И, накратко, тешко на сите оние кои умираат во нивните гревови; зашто ќе се вратат при Бог, и ќе го видат Неговото лице, и ќе останат со нивните гревови.

39 О љубени браќа мои, сетете се на ужасот во престапување против Тој Свети Бог, а исто и ужасот на предавање на заведувањата на оној лукавиот. Сетете се, да бидете телесно наклонети е смрт, а да бидете духовно наклонети е вечен живот.

40 О, сакани браќа мои, послушајте ги моите слова. Сетете се на големината на Светецот на Израел. Немојте да кажувате дека говорев тешки нешта против вас; зашто ако така правите, ќе зборувате против вистината; зашто ги говорев словата на вашиот Творец. Знам јас дека словата на вистината се тешки против секоја нечистотија; но праведните не се плашат од нив, зашто ја сакаат вистината и не се вознемирени.

41 О тогаш, љубени браќа мои, дојдете при Господ, Светецот. Сетете се дека Неговите патиишта се праведни. Ете, патот за човекот е тесен, но лежи во права насока пред Него, а чуварот на портата е Светецот на Израел; и Тој не поставува ниту еден слуга таму; и нема друг пат освен преку портата; зашто Тој не може да биде измамен, зашто името Негово е Господ Бог.

42 И на оној кој чука, нему Тој ќе му отвори Тој; и мудрите, и

учените, и оние кои се богати, кои се надуени поради своето учење, и својата мудрост, и своите богатства—да, тие се оние кои Тој ги презира тој; и ако не ги отфрлат овие нешта, и сметаат дека се будали пред Бог, и не се спуштат во длабочините на понизноста, Тој нема да им отвори на нив.

43 Но нештата на мудрите и разумните засекогаш ќе бидат скриени од нив—да, онаа среќа која е подготвена за светците.

44 О, љубени браќа мои, сетете се на моите слова. Ете, ги соблекувам моите облекува, и ги тресам пред вас; Го молам Богот на моето спасение Тој да ме погледне со Неговото око што гледа сè; затоа, ќе дознаете на последниот ден, кога сите луѓе ќе бидат судени за нивните дела, дека Богот на Израел сведочеше дека ги истресов вашите беззаконија од својата душа, и дека стојам со осветленост пред Него, и слободен од вашата крв.

45 О, љубени браќа мои, тргнете се од вашите гревови; истресете ги оковите на оној кој би ве врзал цврсто; дојдете при оној Бог што е карпа на вашето спасение.

46 Подгответе ги своите души за оној славен ден кога правда ќе им биде послужена на праведните, дури и денот на пресудата, за да не би се смалиле со ужасен страв; да не можете да се сетите на својата ужасна

вина во совршенство, и да бидете присилени да извикате: Свети, свети се Твоите пресуди, О Господе Семоќен Боже—но ја знам мојата вина; го прекршив Твојот закон, и моите престапи се мои; и гаволот ме доби, и сум плен на неговата ужасна мизерија.

47 Но ете, браќа мои, дали е целисходно да ве разбудам во страшна реалност на овие нешта? Зар би ги вознемирувал вашите души ако вашите умови беа чисти? Зар би бил јасен кон вас според јаснотијата на вистината да бевте ослободени од гревот?

48 Ете, да бевте свети би ви зборувал на вас за светоста; но бидејќи не сте свети, и ме гледате како учител, мора да е целисходно да ве поучам за последиците на гревот.

49 Ете, мојата душа се гади од гревот, а моето срце се воодушевува во праведноста; и јас ќе го славам светото име на мојот Бог.

50 Дојдете, браќа мои, секој еден кој е жеден, дојдете вие до водите; и оној кој нема пари, нека дојде, купи и јаде; да, дојдете, купете вино и млеко без пари и без цена.

51 Затоа, не трошете пари за тоа што нема вредност, ни вашиот напор за тоа што не може да задоволува. Трудољубливо послушајте ме мене, и сетете се на словата кои ги говорев; и дојдете при Светецот на Израел, и насладувајте се на тоа што не

гине, ниту може да се распадне, и нека се радува вашата душа во угоеноста.

52 Ете, љубени браќа мои, сестете се на зборовите на вашиот Бог; молете му се на Него постојано дење, и заблагодарувајте му се на Неговото свето име ноќе. Нека се радуваат вашите срца.

53 И видете колку се големи заветите Господови, и колку се големи Неговите удостојувања на човечките деца; и поради Неговата големина, и Неговата благодат и милост, Тој ни ветил дека нашето потомство нема целосно да биде уништено, според телото, туку дека Тој ќе ги зачува; и при идни поколенија ќе станат праведна гранка на Израеловиот дом.

54 И сега, браќа мои, јас би ви говорел уште; но утре ќе ви го објавам остатокот од моите зборови. Амин.

ГЛАВА 10

Јаков објаснува дека Евреите ќе го расипаат нивниот Бог—Ќе бидат расирсани се додека не зайочнаат да веруваат во Неџо—Америка ќе биде земја на слободата каде што ниту еден цар нема да владее—Помирете се со Бог и сиекнете сјасение преку Неџовата благодат. Околу 559–545 п.н.е.

И сега јас, Јаков, повторно ви говорам, мои љубени браќа, во врска со оваа праведна гранка за која говорев.

2 Зашто ете, ветувањата кои ги добивме се ветувања за нас според телото; затоа, како што ми беше покажано дека многу од нашите деца ќе умрат во телото поради неверување, сепак, Бог ќе биде милостив кон многу; и нашите деца ќе бидат обновени, за да дојдат до тоа што ќе им даде вистинско знаење за нивниот Искупител.

3 Затоа, како што ви говорев, мора да е целисходно дека Христос—бидејќи минатата ноќ ангелот ми говореше дека тоа ќе биде Неговото име—ќе дојде помеѓу Евреите, помеѓу оние кои се попракосни во светот; и тие ќе го распнат Него—бидејќи така тоа е неопходно за нашиот Бог, и не постои друга нација на земјата која би го распнала нивниот Бог.

4 Зашто да беа сторени моќните чуда помеѓу другите нации тие би се покајале, и би знаеле дека Тој е нивниот Бог.

5 Но поради поповштините и беззаконијата, тие во Ерусалим ќе ги вкочанат вратовите против Него, за Тој да биде распнат.

6 Затоа, поради нивните беззаконија, уништувања, глад, чуми, и крвопролевање ќе ги стигне; и оние кои нема да бидат уништени ќе бидат распнати помеѓу сите нации.

7 Но ете, така кажа Господ Бог: Кога ќе дојде денот да веруваат во Мене, дека Јас сум Христос, тогаш Јас се заветив со нивните татковци дека ќе

бидат обновени во телото, врз земјата, во земјите на нивното наследство.

8 И ќе се случи да бидат собрани од нивното долго распрснување, од морските острови, и од четирите страни на земјата; и Нееврејските нации ќе бидат големи во Моите очи, кажа Бог, водејќи ги напред кон земјите на нивното наследство.

9 Да, царевите на Неевреите ќе им бидат негуватели а нивните царици ќе станат доилки; затоа, ветувањата на Господ се големи за Неевреите, бидејќи Тој го кажа тоа, и кој може да го оспори?

10 Но ете, оваа земја, кажа Бог, ќе биде земјата на твоето наследство, и Неевреите ќе бидат благословени врз земјата.

11 И оваа земја ќе биде земја на слободата за Неевреите, и нема да има цареви врз земјата, кои ќе се издигнат над Неевреите.

12 И Јас ќе ја зацврстам оваа земја против сите други нации.

13 И оној кој ќе се бори против Сион ќе загина, кажа Бог.

14 Бидејќи тој кој ќе издигне цар против Мене ќе загина, бидејќи Јас, Господ, царот на небесата, ќе бидам нивниот цар, и Јас ќе им бидам светлина на нив засекогаш, на оние кои ги слушаат Моите зборови.

15 Затоа, за оваа причина, за Моите завети да можат да бидат исполнети кои Јас им ги ветив на човечките деца, дека Јас ќе им ги исполнам додека се во

телото, Јас морам да ги уништам тајните дела на темнината, и на убиствата, и на одвратностите.

16 Затоа, оној кој се бори против Сион, и Евреин и Неевреин, и окован и слободен, и машко и женско, ќе загина; бидејќи тие се оние кои се блудница на целата земја; бидејќи оние кои не се со Мене се против Мене, кажа нашиот Бог.

17 Бидејќи Јас ќе ги исполнам ветувањата кои Јас им ги ветив на човечките деца, дека Јас ќе им ги исполнам додека се во телото—

18 Затоа, мои љубени браќа, така кажа нашиот Бог: Јас ќе го мачам вашето потомство преку раката на Неевреите; сепак, Јас ќе ги омекнам срцата на Неевреите, за да им бидат како татко на нив; затоа, Неевреите ќе бидат благословени и вброени во Израеловиот дом.

19 Затоа, Јас ќе ја осветам оваа земја за твоето потомство, и оние кои ќе бидат вброени помеѓу твоето потомство, засекогаш, за земјата на нивното наследство; зашто е одбрана земја, ми кажа Бог, над сите други земји, затоа Јас сакам сите луѓе кои живеат таму ќе ме обожаваат Мене, кажа Бог.

20 И сега, мои љубени браќа, гледајќи дека нашиот милостив Бог ни дал толку знаење во врска со овие нешта, да се сетиме на Него, и да ги оставиме нашите гревови, и да не

ги наведнуваме главите, бидејќи не сме отфрлени; сепак, бевме протерани од земјата на нашето наследство; но бевме водени во подобра земја, бидејќи Господ го направи морето наш пат, и ние сме на морски остров.

21 Но големи се ветувањата Господови врз оние кои се на морските острови; затоа како што велат островите; мора да постојат повеќе од овој, и тие исто така се населени со нашите браќа.

22 Зашто ете, Господ Бог ги водеше од време на време од Израеловиот дом, според Неговата волја и задоволство. И сега ете, Господ ги запомни сите оние кои беа одделени, затоа Тој исто така не запомни и нас.

23 Затоа, развеселете ги срцата, и запомнете дека сте слободни да делувате за самите себеси—да го одберете патот на вечната смрт или патот на вечниот живот.

24 Затоа, мои љубени браќа, помирејте се со Божјата волја, а не со волјата на фаволот и телото; и запомнете, откако ќе се помирите со Бог, дека само во и преку благодатта на Бог сте спасени.

25 Затоа, Бог нека ве крене од мртвите преку моќта на воскреснувањето, и исто така од вечна смрт преку моќта на помирувањето, за да можете да бидете примени во вечното царство на Бог, за да можете да го славите Него преку божествена благодат. Амин.

ГЛАВА 11

Јаков Го виде Неговиот Искупиител—Законој на Мојсеј укажува на Христос и докажува дека Тој ќе дојде. Околу 559–545 п.н.е.

И сега, Јаков му говореше многу работи на мојот народ во тоа време; сепак само овие нешта направив да бидат напишани, бидејќи нештата кои ги напишав ми беа доволни.

2 И сега јас, Нефи, пишувам повеќе од зборовите на Исаија, бидејќи мојата душа се воодушевува на Неговите зборови. Затоа јас ќе ги применим неговите зборови за мојот народ, и ќе ги испратам на сите мои деца, бидејќи тој навистина го виде мојот Искупител, и тоа како што јас сум го видел Него.

3 И мојот брат, Јаков, исто така го виде Него како што јас го видов Него; затоа, ќе ги испратам нивните зборови на моите деца за да им докажам дека моите зборови се вистинити. Затоа, според зборовите на тројца, Бог кажа, Јас ќе го воспоставам моето слово. Сепак, Бог испраќа повеќе сведоци, и Тој ги докажува сите Негови слова.

4 Ете, мојата душа се воодушевува во докажувањето на мојот народ за вистината за доаѓањето на Христос; бидејќи, за таа цел беше даден законот на Мојсеј; и сите нешта кои беа дадени од Бог од почетокот на светот, на човекот, укажуваат на Него.

5 И исто така мојата душа се

воодушевува во Господовите завети кои Тој ги направи со нашите татковци; да, мојата душа се воодушевува на Неговата благодат, и во Неговата правда, и моќ, и милост во големиот и вечен план за избавување од смрт.

6 И мојата душа се воодушевува во докажувањето на мојот народ дека ако не дојде Христос сите луѓе мора да загинат.

7 Бидејќи ако нема Христос нема ни Бог; а ако нема Бог, и ние не сме, бидејќи не можеше да има создавање. Но има Бог, и Тој е Христос, и Тој доаѓа во целината на Неговото сопствено време.

8 И сега пишувам некои од зборовите на Исаија, дека оние од мојот народ кои ќе ги видат овие зборови ќе можат да ги кренат нивните срца и да се радуваат за сите луѓе. Сега овие се зборовите, и можете да ги примените на себе и на сите луѓе.

ГЛАВА 12

Исаија до зледа храмот на подоцнежните денови, собирањето на Израел, и милениумското судење и мир—Гордиите и ѝакосниите ќе бидат сѐушени ниско при Вјорој Доаѓање—Споредите Исаија 2. Околу 559–545 й.н.е.

Словото кое Исаија, синот на Амос, го виде во врска со Јуда и Ерусалим:

2 И ќе се случи во последните денови, кога планината на Гос-

подовиот дом ќе биде воспоставена на врвот на планините, и ќе биде возвишена над ридовите, и сите нации ќе се влеваат во неа.

3 И многу луѓе ќе одат и ќе кажат, Дојдете вие, и да се качиме на планината на Господ, до куќата на Богот на Јаков; и Тој не научи на Неговите начини, и ќе чекориме по Неговите патишта; бидејќи од Сион ќе произлезе законот, и словото Божјо од Ерусалим.

4 И Тој ќе суди помеѓу нациите, и ќе прекори многу луѓе: и ќе ги исковаат нивните мечеви како сечила на плугови, и нивните копја во куки за кастрене—нација нема да крене меч против нација, ниту повеќе ќе учат за војните.

5 О ДOME Јаковов, дојдете и да чекориме во светлината Господова; да, дојдете, бидејќи сите вие застранивте, секој кон неговите пакосни патишта.

6 Затоа, О Господе, го напушти Твојот народ, домот на Јаков, бидејќи тие се исполнети од исток, и ги слушаат гатачите како Филистејците, и се задоволуваат со децата на странците.

7 Нивната земја е исто така исполнета со сребро и злато, ниту пак има крај на нивните богатства; нивната земја е исто полна со коњи, ниту пак има крај на нивните кочии.

8 Нивната земја е исто полна со идоли; го обожаваат делото од нивните сопствени раце, тоа

што нивните сопствени прсти го направиле.

9 И обичниот човек не се поклонува, и големиот не се понизува, затоа, не простувај му.

10 О вие пакосни, влезете во карпата, и скријте се во правта, бидејќи стравот од Господ и славата на Неговото височество ќе ве удри.

11 И ќе се случи дека надмените погледи на човекот ќе бидат понизни, и надуеноста на луѓето ќе биде спуштена, и само Господ ќе биде возвишен на тој ден.

12 Бидејќи денот на Господ на Војските наскоро доаѓа врз сите нации, да, врз секоја; да, врз гордите и надмените, и врз секој кој е кренат, и тој ќе биде спуштен ниско.

13 Да, и денот на Господ ќе дојде врз сите Либански кедари, бидејќи тие се високи и кренати; и врз сите дабови на Башан;

14 И врз сите високи планини, и врз сите ридови, и врз сите нации кои се кренати, и врз сите луѓе;

15 И врз секоја висока кула, и врз секој ограден ѕид;

16 И врз сите морски бродови, и врз сите Таршишки бродови, и врз сите пријатни сцени.

17 И надменоста човечка ќе биде спуштена, и надуеноста на луѓето ќе биде спуштена ниско; и само Господ ќе биде возвишен на тој ден.

18 И идолите Тој целосно ќе ги укине.

19 И ќе одат во дупките на карпите, и во пештерите на земјата, бидејќи стравот од Господ ќе дојде врз нив и славата на Неговото височество ќе ги удри, кога Тој ќе се издигне да ја тресе земјата ужасно.

20 На тој ден човекот ќе ги фрли своите идоли од сребро, и своите идоли од злато, кои ги создал за себе да ги обожава, на кртовите и на лилјациите;

21 Да оди во шуплините на карпите, и на врвовите на рапавите карпи, бидејќи стравот од Господ ќе ги стигне и височеството на Неговата слава ќе ги удри, кога Тој ќе се издигне да ја тресе земјата ужасно.

22 Престанете да се потпирате на човекот, чиј здив е во неговите ноздри; бидејќи колкава е неговата вредност?

ГЛАВА 13

Јуда и Ерусалим ќе бидат казни за нивната нејослушност— Господ го засијајува и го суди Неговиот народ—Керките на Сион се проколнати и мачени за нивната свештовност—Споредете Исаија 3. Околу 559–545 п.н.е.

Зашто ете, Господ, Господ на Војските, ги зема од Ерусалим, и од Јуда, секоја поддршка и помош, целата помош со лебот, и целата поддршка со вода—

2 Моќниот човек, и војникот, судијата, и пророкот, и мудрецот, и древниот;

3 Капетанот на педесетина, и

почесниот човек, и советникот, и лукавиот мајстор, и elokвентниот оратор.

4 И Јас ќе им дадам деца за да им бидат нивни принцови, и бебиња ќе владеат врз нив.

5 И народот ќе биде угнетен, секој од другиот, и секој од својот сосед; детето ќе се однесува гордо против древниот, а простиот против почесните.

6 Кога човекот ќе го земе братот од куќата на неговиот татко, и ќе каже: Имаш облека, биди наш владетел, и нека ова уништување не доаѓа од твојата рака—

7 На тој ден ќе се заколне, велјќи: нема да бидам исцелител, бидејќи во мојата куќа нема ни леб ни облека; не ме правете владетел на народот.

8 Зашто Ерусалим е уништен, и Јуда е паднат, бидејќи нивните јазици и нивните дела беа против Господ, да ги провоцираат очите на Неговата слава.

9 Изразот на нивното лице сведочи против нив, и објавува дека нивниот грев е дури како Содом, и не можат да го скријат. Тешко на нивните души, бидејќи се наградија со злото!

10 Кажи им на праведните дека е добро за нив; бидејќи тие ќе го јадат плодот на нивните дела.

11 Тешко на пакосните, бидејќи тие ќе загинат; бидејќи наградата на нивните раце ќе биде врз нив!

12 И на Мојот народ, деца се

нивните угнетуваачи и жени владеат врз нив. О народе Мој, тие кои те водат предизвикуваат да грешеш и го уништуваат правецот на твоите патеки.

13 Господ застапа да застапува, и застапа да го суди народот.

14 Господ ќе влезе во суд со древните од Неговиот народ и нивните принцови; бидејќи го јадевте лозјето и грабежот од сиромашните во вашите домови.

15 Што мислите? Вие го тепате Мојот народ на парчиња, и ги мелете лицата на сиромашните, кажа Господ Бог на Војските.

16 Згора на тоа, Господ кажа: Бидејќи ќерките на Сион се надмени, и чекорат со испружени вратови и безобразни очи, чекорејќи и провоцирајќи додека одат, и тропајќи со стапалата—

17 Затоа Господ ќе го удри со краста темето на главите на ќерките на Сион, и Господ ќе ги открие нивните тајни делови.

18 На тој ден Господ ќе ја одземе храброста од нивните звучни украси, и мрежичките, и округлите украси како месечината;

19 Ланците и нараквиците, и шаловите;

20 Шеширите, и украсите на нозете, и стегачите, и миризливите стакла, менѓушите;

21 Прстените, и накитот на носот;

22 Свечените облеку, и огрлиците, и привезоците, и шнолите;

23 Очилата, и финото платно, и капуљачите, и превезите.

24 И ќе се случи, наместо сладок мирис да смрди; и наместо појас, исекотина; и наместо добро уредена коса, ќелавост; и наместо корсет, врзување на вреќа; горење наместо убавина.

25 Твоите луѓе ќе паднат од меч а моќните во војната.

26 И нејзините порти ќе оплакуваат и ќе жалат; и таа ќе биде опустошена, и ќе седи на земјата.

ГЛАВА 14

Сион и неговите ќерки ќе бидат исушени и исчисани на милениумскиот ден—Споредите Исаија 4. Околу 559–545 п.н.е.

И на тој ден, седум жени ќе земат еден маж, велејќи: Ќе го јадеме сопствениот леб, и ќе ја носиме својата облека; само дозволи ни да бидеме наречени по твоето име за да го тргнеме нашиот срам.

2 На тој ден Господовата гранка ќе биде убава и величествена; плодот на земјата одлично и привлечно за оние кои се избегани од Израел.

3 И ќе се случи, оние кои се оставени во Сион и остануваат во Ерусалим ќе бидат наречени свети, секој кој е запишан помеѓу живите во Ерусалим—

4 Кога Господ ќе ја испере гнасотитјата од ќерките на Сион, и ќе ја исчисти крвта од Ерусалим од средината на оној преку духот на судењето и преку духот на палењето.

5 И Господ ќе создаде врз секое место на живеење на планината Сион, и врз нејзините собири, облак и чад преку ден и сјајот на оган што гори преку ноќ; бидејќи врз сета Сионска слава ќе постои одбрана.

6 И ќе постои шатор за сенка преку ден од топлината, и како место за засолниште, и покривка од бура и дожд.

ГЛАВА 15

Господовото лозје (Израел) ќе сѐстане ошукано, и Неговото народ ќе биде расирснат—Тешкојии ќе ги сѐишнат во нивна оидадничка и расирсната сосѐјба—Господ ќе крене знаме и ќе го собере Израел—Спореди Исаија 5. Околу 559–545 п.н.е.

И тогаш ќе му пеам на мојот многу возљубен песна за мојот возљубен, во врска со неговото лозје. Мојот многу возљубен има лозје на многу плоден рид.

2 И го загради, и ги тргна камењата од него, и го насади со најдобрата лоза, и изгради кула на средината, и исто така направи преса за цедење; и почeka да роди грозје, и роди диво грозје.

3 И сега, О жители на Ерусалим, и луѓе на Јуда, пресудете, Јас ве молам, помеѓу Мене и Моето лозје.

4 Што повеќе можеше да се направи во Моето лозје што Јас не направив? Затоа, кога Јас очекував да роди грозје тоа роди диво грозје.

5 И сега одете; Јас ќе ви кажам што Јас ќе направам со моето лозје—Јас ќе ја тргнам мојата жива ограда, и ќе биде изедено; и Јас ќе му го искршам сидот, и ќе биде згазено;

6 И Јас ќе го опустошам; нема да биде кастрено ниту копано; туку ќе никнат диви рози и трње; исто така Јас ќе им заповедам на облаците да не го наводнуваат со дожд.

7 Зашто лозјето на Господ на Војските е Израеловиот дом, а луѓето на Јуда Неговото мило растение; и Тој бараше пресуда, и ете, угнетување; за праведност, но ете, еден плач.

8 Тешко на оние кои се здружуваат кука со кука, сè додека нема место, за да можат да бидат поставени сами сред земјата!

9 Во моите уши, кажа Господ на Војските, за вистина многу домови ќе бидат опустошени, и големи и убави градови без жители.

10 Да, десет акри лозје ќе донесат еден ват, и семето на хомер ќе даде ефе.

11 Тешко на оние кои стануваат рано наутро, за да бараат жесток пијалок, што продолжуваат до ноќта, и виното ги воспалува!

12 И харфата, и лаутата, и тапанот, и фрулата, и виното се на нивните гозби; но не го сметаат делото Господово, ниту ја земаат во предвид постапката од Неговите раце.

13 Затоа, мојот народ исчезна во заробеништво, бидејќи немаат знаење; и нивните почесни луѓе се изгладнети, и нивното мноштво исушено од жед.

14 Затоа, пеколот се зголемува, и ја отвара неговата уста без мерка; и нивната слава, и нивното мноштво, и нивниот раскош, и тој што се радува, ќе се спушти на тоа.

15 И обичниот човек ќе биде соборен, и моќниот човек ќе биде понизен, и очите на надмените ќе бидат понизни.

16 Но Господ на Војските ќе биде возвишен во пресудата, и Бог кој е свет ќе биде осветен во праведност.

17 Тогаш јагнињата ќе се хранат на свој начин, и опустошените места на угоените ќе ги јадат странци.

18 Тешко на оние кои влечат беззаконие со конци на суетност, и грев како да беше со јаже од кола;

19 Кои говорат: Тој Нека побрза, забрзајте ја Неговата работа, за да ја видиме; и нека советот на Светецот на Израел се приближи и дојде, за да можеме да го знаеме.

20 Тешко на оние кои го нарекуваат злото добро, и доброто зло, кои земаат темнина за светлина, и светлина за темнина, кои земаат горко за слатко, и слатко за горко!

21 Тешко на мудрите во нивните очи и разумните во нивната глетка!

22 Тешко на тие што се моќни да пијат вино, и на силните луѓе што мешаат жестоки пијалоци;

23 Кои ги оправдуваат пакосните за награда, и ја одземаат правдата од праведните!

24 Затоа, како што огнот ја проголтува сламата, и пламенот го обзема плевелот, нивниот корен ќе биде скапан, и нивните цветови ќе летаат како прав; бидејќи тие го отфрлија законот на Господ на Војските, и го презираа словото на Светецот на Израел.

25 Затоа, се запали гневот на Господ против Неговиот народ, и Тој ја испружи Неговата рака против нив, и ги удри; и ридовите трепереа, и нивните трупови беа распарчени на сред улиците. Поради сето ова Неговиот гнев не е тргнат, туку Неговата рака сеуште е испружена.

26 И Тој ќе крене знаме на далечните нации, и ќе им свири од крајот на земјата; и ете, тие ќе дојдат брзо; ниту еден нема да биде изморен ниту ќе се препне помеѓу нив.

27 Никој нема да дреме ниту да спие; ниту појасот од нивните бедра нема да биде олабавен, ниту ременот на нивните чевли нема да биде искинат;

28 Нивните стрели ќе бидат остри, и сите нивни лакови свиткани, и копитата на нивните коњи ќе бидат како кремен, и нивните тркала како виор, нивното рикање како на лав.

29 Ќе рикаат како млади лавови; да, ќе рикаат, и ќе го задржат пленот, и ќе го однесат безбедно, и никој нема да го избави.

30 И на тој ден ќе рикаат против нив како звукот на морето; и ако погледнат на земјата, ете, темнина и тага, и светлината е затемнета на нејзината небеса.

ГЛАВА 16

*Исаија Го зледа Господ—Гревови-
ије на Исаија се ѝпросиени—Пови-
кан е да ѝпрококува—Пророкува за
одбивањето на Христјовиите уче-
ња од Еврејиите—Еден осјайоок
ќе се враќи—Спореди Исаија 6.
Околу 559–545 ѝ.н.е.*

Во годината кога крал Узија умре, исто така Го видов Господ како седи на престол висок и воздигнат, и Неговата наметка го исполни храмот.

2 Над Него стоеја серафимите; секој имаше по шест крилја; со две го криеја лицето, а со две ги криеја нозете, а со две летаа.

3 И едниот му довикна на другиот, и кажа: Свет, свет, свет, е Господ на Војските; целата земја е исполнета со Неговата слава.

4 И праговите на вратата се поместија од гласот на Тој кој викаше, и домот беше исполнет со чад.

5 Тогаш кажав: Тешко на мене! Зашто сум пропаднат; бидејќи сум човек со нечисти усни; и живеам помеѓу луѓе со нечисти усни; бидејќи моите очи

го видоа Кралот, Господ на Војските.

6 Тогаш еден од серафимите леташе кон мене, држејќи жив јаглен во раката, што беше го земал со машата од олтарот;

7 И го положи во мојата уста, и кажа: Еве, ова ги допре твоите усни; и твоето беззаконие е одземено, и твојот грев прочистен.

8 Исто така го слушнав Господовиот глас, велејќи: Кого Јас да испратам, и кој ќе оди за Нас? Тогаш реков: Еве сум; испрати ме мене.

9 И Тој кажа: Оди и кажи му на овој народ—Навистина слушајте, но тие не разбираа; и навистина гледајте, но тие не согледуваа.

10 Угоете го срцето на овој народ, и направете ги нивните уши тешки, и затворете им ги очите—за да не гледаат со своите очи, и да не слушаат со своите уши, и да не разбираат со срцето, и да не бидат преобратени и исцелени.

11 Тогаш реков: Господе, колку долго? И Тој кажа: Додека градовите не се опустошени без жители, и домовите без луѓе, и земјата не стане целосно опустошена;

12 И Господ ги тргна луѓето далеку, бидејќи ќе има големо напуштање сред земјата.

13 Но сепак ќе има една десетина, и тие ќе се вратат, и ќе бидат изедени како липа, и како даб чија срж е во нив кога ќе

ги пуштат листовите; за светото семе да биде нивна срж.

ГЛАВА 17

Ефрем и Сирија водаат војна против Јуда—Хрисиџос ќе биде роден од девица—Сџореди Исаија 7. Околу 559–545 п.н.е.

И се случи во деновите на Ахаз, синот на Јотам, синот на Озија, кралот на Јуда, дека Резин, кралот на Сирија, и Пека синот на Ремалија, кралот на Израел, тргнаа кон Ерусалим во војна против него, но не можеа да преовладаат.

2 И му беше кажано на домот Давидов, говорејќи: Сирија е здружена со Ефрем. И неговото срце беше трогнато, и срцето на неговиот народ, како што дрвјата од шумата се нишаат од ветрот.

3 Тогаш Господ му рече на Исаија: Излези сега да го сретнеш Ахаз, ти и твојот син Шир-Јашуб, на крајот на каналот на горниот базен на патот на полето на валавичарот;

4 И кажи му: Обрни внимание, и биди тивок; не плаши се, ниту пак покажувај слабо срце поради овие два реда од зачадени гламји, поради жестокиот гнев на Рецин со Сирија, и на синот на Ремалија.

5 Бидејќи Сирија, Ефрем, и синот на Ремалија, послушаа злобен совет против тебе, говорејќи:

6 Да тргнеме против Јуда и да

ја мачиме, и да направиме про- бив за нас, и да поставиме цар во неа, да, синот на Табеал.

7 Така кажа Господ Бог: Нема да стои, ниту ќе се случи.

8 Бидејќи главата на Сирија е Дамаск, а главата на Дамаск, Ре- цин; и за шеесет и пет години Ефрем ќе биде растурен и нема да постои народ.

9 И главата на Ефрем е Сама- рија, а главата на Самарија е синот на Ремалија. Ако не ве- рувате нема да бидете воспос- тавени.

10 Згора на тоа, Господ пов- торно му зборувавше на Ахаз, говорејќи:

11 Побарај знак од Господ тво- јот Бог; побарај го или во дла- бочините, или во височините горе.

12 Но Ахаз кажа: Нема да по- барам, ниту ќе го искушам Гос- под.

13 И тој кажа: Слушнете вие сега, О доме Давидов; зарем е мало нешто за вас да ги изморите луѓето, па исто така да го изморите и мојот Бог?

14 Затоа, самиот Господ ќе ти даде знак—Ете, една девица ќе зачне, и ќе роди син, и ќе го нарече Неговото име Емануел.

15 Путер и мед ќе јаде Тој, за Тој да знае да го одбие злото и да го одбере доброто.

16 Бидејќи пред детето да знае да го одбие злото и да го од- бере доброто, земјата од која се гадиш ќе биде напуштена од двата нејзини цареви.

17 Господ ќе донесе врз тебе, и врз твојот народ, и врз домот на твојот татко, денови какви што не доаѓале од денот кога Ефрем се оддели од Јуда, царот на Асирија.

18 И ќе се случи на тој ден Гос- под да свирне на мувата која е во најдалечниот дел на Египет, и на пчелата која е во земјата Асирија.

19 И тие ќе дојдат, и ќе почи- ваат сите тие во опустошените долини, и во дупките на кар- пите, и врз сето трње, и врз сите грмушки.

20 На истиот ден Господ ќе бричи со брич кој е изнајмен, од оние подалеку од реката, од царот на Асирија, главата, и ко- сата на стапалата; и исто така ќе ја отстрани брадата.

21 И ќе се случи на тој ден, чо- век да негува млада крава и две овци;

22 И ќе се случи, поради изо- билството на млеко што ќе го дадат, тој ќе јаде путер; бидејќи путер и мед ќе јадат сите кои се оставени во земјата.

23 И ќе се случи на тој ден, секое место ќе биде, каде што имаше илјада лози на илјада сребреника, ќе зарасне со гло- гови и трње.

24 Со стрели и лакови лу- ѓето ќе одат таму, бидејќи сета земја ќе се претвори во глогови и трње.

25 И на сите ридови кои ќе би- дат ископани со мотика, нема да постои страв од ружи и трње;

туку ќе бидат за испраќање на волови, и за газење на ситна стока.

ГЛАВА 18

Хрисѿос ќе биде како камен за сојнување и карѿа на ѿрекршокој—Барајѿе ѿо Госѿод, а не волшебнициѿе кои ѿискааѿѿ—Заврѿиѿе се кон закономѿ и сведошѿвоѿо за водсѿво—Сѿореди Исаија 8. Околу 559–545 ѿ.н.е.

ЗГОРА на тоа, словото на Господ ми кажа: Земи голем свиток, и запиши со човечко пенкало, во врска со Махер-шалал-хаш-баз.

2 И земав верни сведоци за да напишат, Урија свештеникот, и Захарија синот на Јеверикиев.

3 И отидов кај пророчицата; и таа зачна и роди син. Тогаш ми кажа Господ: Дај му име, Махер-шалал-хаш-баз.

4 Зашто ете, детето нема да знае да довикува, Мој татко, и моја мајко, пред богатствата на Дамаск и пленот од Самарија да бидат одземени од царот на Асирија.

5 Господ исто така ми говореше, велејќи:

6 Доколку овој народ ги одбива водите на Силоам кои течат нежно, и се радуваат на Ресин и синот на Ремалија;

7 Сега затоа, ете, Господ ги доведе врз нив водите на реката, силни и многу, дури и царот на Асирија и сета негова слава; и тој ќе се излезе од сите канали, и ќе тече низ сите негови брегови.

8 И ќе помине низ Јуда; ќе претече и ќе поплави, ќе достигне до вратот; и распонот на крилјата ќе ја исполни ширината на Твојата земја, О Емануел.

9 Здружете се, О вие народи, и ќе бидете распарчени; и слушнете сите вие од далечните земји; наоружајте се, и ќе бидете распарчени; наоружајте се, и ќе бидете распарчени.

10 Советувајте се заедно, и ќе се сведе на ништо; говорете го словото, и нема да стои; бидејќи Бог е со нас.

11 Бидејќи така Господ ми говореше со силна рака, и ми нареди да не чекорам по патот на овој народ, велејќи:

12 Не говорете, сојуз, на сите на кои народот ќе му зборува, сојузе; ниту немој да се плашите од нивниот страв, ниту не бидете исплашени.

13 Осветете го Господ на Војските Самиот, и Тој нека биде ваш страв, и Тој нека биде ваш трепет.

14 И Тој ќе биде светилиште; камен за сопнување, и карпа на прекршокот на двата Израелови домови, замка и мрежа на жителите на Ерусалим.

15 И многу помеѓу нив ќе се препнат и ќе паднат, и ќе бидат скршени, и ќе бидат заплетени, и одведени.

16 Врзете го сведоштвото, запечатете го законот помеѓу моите ученици.

17 И ќе Го чекам Господ, што

Тој го криеше лицето од домот на Јаков, и ќе Го барам Него.

18 Ете, јас и децата кои ми ги даде Господ се знаци и чуда во Израел од Господ на Војските, кој живее на планината Сион.

19 И кога ќе ти кажат: Барај помеѓу оние кои имаат познати духови, и од волшебници кои пискаат и мрморат—не треба ли народот да го бара нивниот Бог за живите да слушнат од мртвите?

20 За законот и сведоштвото; и ако не зборуваат според ова слово, тоа е бидејќи нема светлина во нив.

21 И ќе поминат низ тоа едвај сместени и гладни; и ќе се случи кога ќе бидат гладни, да се вознемират, и ќе го проколнат нивниот цар и нивниот Бог, и ќе гледаат нагоре.

22 И ќе гледаат на земјата и ќе здогледаат неволја, и темнина, магла од мачење, и ќе бидат одведени во темнина.

ГЛАВА 19

Исаија зовори месијански—Народот во шемнинаша ќе види голема светлина—Ни се роди дејше—Тој ќе биде Кнез на Мирот и ќе владее на Давидовиот престоол—Спореди Исаија 9. Околу 559–545 п.н.е.

СЕПАК, нејаснотијата нема да биде каква што беше при нејзината вознемиреност, кога најпрво лесно ја погоди Завулоновата земја, и земјата Нефталимова, и потоа уште пожално го

погоди патот од Црвеното Море подалеку од Јордан во Галилеја на нациите.

2 Народите кои чекореа во темнина видоа голема светлина; оние кои живееле во земјата на сенката на смртта, врз нив сјаеше светлината.

3 Ти ја размножи нацијата, и ја зголеми радоста—тие се радуваат пред Тебе како радоста на жетвата, и како што луѓето се радуваат кога ќе го поделат пленот.

4 Зашто Ти го скрши јаремот на неговиот товар, и стапот од неговото рамо, прачката на неговиот угнетуваач.

5 Зашто секоја битка на воиот е со збунувачка врева, и облеки завиткани во крв; но ова ќе биде со горење и со огнено масло.

6 Зашто дете ни се роди, син ни е даден; и владеењето ќе биде врз Неговите рамења; и Неговото име ќе биде, Прекрасен, Советник, Моќниот Бог, Вечниот Отец, Кнез на Мирот.

7 Нема крај на растот на владеењето и мирот, врз Давидовиот престоол, и врз неговото царство да се уреди, и да го воспостави со пресуда и со правда отсега натаму, и тоа засекогаш. Ревноста на Господ на Војските ќе го изведе ова.

8 Господ го испрати Неговото слово на Јаков и тоа дојде над Израел.

9 И сите народи ќе знаат, дури и Ефрем и жителите на

Самарија, кои со гордоста и корпулентноста на срцето велат:

10 Тулите се паднати, но ние ќе изградиме со обликувани камења; смоквите се исечени, но ние ќе ги замениме со кедр.

11 Затоа Господ ќе ги постави противниците на Рецин против него, и ќе ги здружи неговите непријатели заедно;

12 Сиријците напред и Филистинците позади; и ќе го проголтаат Израел со отворена уста. Поради сето ова Неговиот гнев не е тргнат, туку Неговата рака сè уште е испружена.

13 Зашто народот не се заврти кон Тој кој ги удри, ниту Го бараат Господ на Војските.

14 Затоа Господ ќе ги отсече од Израел главата и опашката, гранката и трската во еден ден.

15 Старешината, тој е главата; а пророкот кој поучува лаги, тој е опашката.

16 Зашто водачите на овој народ ги тераат да грешат; и оние кои се водени од нив се уништени.

17 Затоа Господ нема да се радува на нивните млади луѓе, ниту ќе има милост кон сираците и вдовиците; бидејќи секој од нив е лицемер и злосторник, и секоја уста зборува будалаштини. Поради сето ова Негов гнев не е тргнат, туку Неговата рака сè уште е испружена.

18 Зашто пакоста гореше како огнот; ќе ги проголта ружите и трњата, и ќе ги запали густите

шуми, и ќе се кренат како што се крева чадот.

19 Преку бесот на Господ на Војските земјата е затемнета, и народот ќе биде како огнено масло; ниту еден човек нема да си го поштеди братот.

20 И тој ќе грабне од десната рака и ќе биде гладен; и ќе јаде од левата рака и нема да биде задоволен; Секој ќе го јаде месото од својата сопствена рака—

21 Манасија, Ефрем; и Ефрем, Манасија; тие заедно ќе бидат против Јуда. Поради сето ова Негов гнев не е тргнат, туку Неговата рака е сè уште испружена.

ГЛАВА 20

Уништувањето на Асирија е вид на уништување на ѝакосниџе ѝри Вѝоройо Доаѓање—Малку луѓе ќе бидат осѝавени оѝкако Госѝод ќе дојде ѝовѝорно—Осѝаѝокоѝ од Јаков ќе се враѝи на ѝој ден—Сѝореди Исаѝја 10. Околу 559–545 ѝ.н.е.

Тешко на оние кои прогласуваат неправедни пресуди, и што предизвикуваат жалост која ја препишуваа;

2 Да ги одбијат загрозените од пресуда, и да го земаат правото на сиромашните од мојот народ, за вдовиците да им бидат плен, и за да ги ограбат сираците!

3 А што ќе правите на денот на посета, и во пустошот кој ќе дојде од далеку? кај кого ќе

избегате за помош? и каде ќе ја оставите вашата слава?

4 Без Мене тие ќе се поклонат пред затворениците, и ќе паднат пред убиените. Поради сето ова Неговиот гнев не е тргнат, но Неговата рака сè уште е испружена.

5 О, Асириецу, прачката на Мојот гнев, и стапот во нивната рака е нивно негодување.

6 Јас ќе го испратам против една лицемерна нација, и против народот на Мојот бес Јас ќе му дадам задолжение да ја земе печалбата, и да го земе пленот, и да ги гази како кал на улиците.

7 Меѓутоа тој не мислеше така, ниту неговото срце мислеше така; но во неговото срце е да уништи и отсеке многу нации.

8 Зашто тој кажа: Зарем моите принцови заедно не се цареви?

9 Зарем не е Кално како Каркемиш? Зарем не е Хамат како Арпад? Зарем не е Самарија како Дамаск?

10 Како што мојата рака го основа царството на идолите, и чии врежани ликови ги надминуваат оние во Ерусалим и Самарија;

11 Нема ли да направам, како што и направив на Самарија и нејзините идоли, така да му направам на Ерусалим и нејзините идоли?

12 Затоа ќе се случи кога Господ ќе ја заврши целата Негова работа на Планината Сион и врз Ерусалим, Јас ќе го казнам плодот на горделивото срце на

царот на Асирија, и славата на неговите високи погледи.

13 Зашто тој кажа: Преку силата на мојата рака и мојата мудрост ги направив овие нешта; бидејќи сум разумен; и ги поместив границите на народот, и ги ограбив нивните богатства, и ги соборив жителите како храбар човек;

14 И мојата рака најде како гнездо богатство на народот; и како што еден собира јајца кои се оставени јас така ја собирав целата земја; и ниту еден не го помрдна крилото, ниту ја отвори устата ниту пискаше.

15 Ќе се фали ли секирата против оној кој со неа сече? Ќе се зголеми ли пилата против оној кој работи со неа? Како прачката да мава врз оние кои ја креваат, или како стапот да се крене како да не е од дрво!

16 Затоа Господ, Господ на Војските, ќе испрати помеѓу Неговите угоени, слабост; и под Неговата слава ќе запали да гори како што гори оган.

17 И светлината на Израел ќе биде како оган, и неговиот Светец како пламен, и ќе гори и ќе ги проголта неговите ружи и трње во еден ден;

18 И ќе ја обземе славата на неговата шума, и на неговото плодно поле, и душа и тело; и ќе бидат како што е онесвестен оној што го носи знамето.

19 А остатокот од дрвата на неговата шума ќе бидат малку, за да може дете да ги напише.

20 И ќе се случи на тој ден, остатокот на Израел, и оние кои се избегани од домот на Јаков, нема повеќе да останат со тој што ги удри, туку ќе останат со Господ, Светецот на Израел, со вистината.

21 Остатокот ќе се врати, да, дури и остатокот од Јаков, кај моќниот Бог.

22 Зашто иако Твојот народ Израел е како песокот на морето, сепак остаток од нив ќе се врати; прогласеното уништување ќе се преплави со праведност.

23 Зашто Господ Бог на Војските ќе изврши уништување, и тоа одлучено за целата земја.

24 Затоа, така кажа Господ Бог на Војските: О народе Мој што живееш во Сион, не се плаши од Асирецот; ќе те удира со прачка, и ќе го крене неговиот стап против тебе, според начинот во Египет.

25 Бидејќи уште многу малку, и негодувањето ќе престане, и Мојот гнев за нивно уништување.

26 И Господ на Војските ќе крене камшик врз него како колежот на Мидиан кај карпата Ореб; и како што Неговата прачка беше над морето така Тој ќе го крене според начинот во Египет.

27 И ќе се случи на тој ден неговиот товар да биде тргнат од твоето рамо, и неговиот јарем од твојот врат, и јаремот ќе биде уништен поради помазувањето.

28 Тој ќе дојде во Ајат, ќе помине во Мигрон; во Михмас ќе ги остави неговите кочи.

29 Заминаа преку преминот; преноќија кај Гева; Рамат е исплашен; Гибеа од Саул избега.

30 Крени го гласот, О ќерко на Галим; направи да биде слушнат во Лаис, О сирот Анатот.

31 Мадмена е отстранет; жителите на Гевим се собираат за да бегат.

32 Уште еден ден па ќе останат во Ноб; ќе мавта со раката против планината на ќерката на Сион, ридот на Ерусалим.

33 Ете, Господ, Господ на Војските ќе ги отсеке гранките со ужас; и високите во раст ќе бидат исечени; и надмените ќе бидат понизни.

34 И Тој ќе ги исече густите шуми со железо, и Либан ќе падне од моќниот.

ГЛАВА 21

Сѐблoшo на Јесе (Христoс) ќе суди ѝраведно—Божјето знаење ќе ја ѝокрие земјата во Милениумoт—Госпoд ќе крене знаме и ќе го собере Израел—Спореди Исаија 11. Околу 559–545 ѝ.н.е.

И ќе се појави прачка од стеблото на Јесе, и гранка ќе порасне од неговите корени.

2 И Духот на Господ ќе почива врз Него, духот на мудроста и разбирањето, духот на совет и моќ, духот на знаењето и стравот од Господ;

3 И ќе го направи Него да

разбере брзо за стравот од Господ; и Тој нема да суди според глетката на Неговите очи, ниту да укорува според слушањето на Неговите уши.

4 Туку со праведност Тој ќе им суди на сиромашните, и со правда ќе ги укорува кротките на земјата, и Тој ќе ја удри земјата со прачката на Неговата уста, и со здивот на Неговите усни Тој ќе ги убие пакосните.

5 И праведноста ќе биде појас на Неговите бедра, а верноста појас на Неговите узда.

6 Исто така волкот ќе живее со јагнето, и леопардот ќе лежи со јарето, и телето, и младиот лав и угоеното животно заедно; и мало дете ќе ги води.

7 И кравата и мечката ќе се хранат; нивните младенчиња ќе лежат заедно; и лавот ќе јаде трева како волот.

8 И доенчето што цица ќе си игра над дупката на аспидата, и одвикнатото дете ќе ја стави неговата рака во јамата на змијата отровница.

9 Нема да повредат ниту да уништат во целата моја света планина, бидејќи земјата ќе биде полна со знаење за Господ, како што водите го покриваат морето.

10 И на тој ден ќе постои корен на Јесе, кој ќе стои како знаме за народот; Неевреите ќе го бараат; и неговата почивка ќе биде величествена.

11 И ќе се случи на тој ден кога Господ повторно ќе ја испружи

Неговата рака по втор пат да го собере остатокот од Неговиот народ кој ќе биде оставен, од Асирија, и од Египет, и од Патрос, и од Куш, и од Елам, и од Сенаар, и од Хамат, и од морските острови.

12 И Тој ќе крене знаме за нациите, и ќе ги собере отфрлените од Израел, и ќе ги собере заедно распрнатите од Јуда од четирите страни на земјата.

13 Зависта на Ефрем ќе исчезне, и непријателите на Јуда ќе бидат отсечени; Ефрем нема да му завидува на Јуда, и Јуда нема да го вознемирува Ефрем.

14 Туку ќе летаат врз рамењата на Филистејците кон запад; заедно ќе ги ограбат оние од исток; ќе ги положат своите раце врз Едом и Моав и децата на Амон ќе ги слушаат.

15 А Господ целосно ќе го уништи јазикот на Египетското море; и со Неговиот моќен ветер Тој ќе ја затресе Неговата рака врз реката, и ќе ја удри на седум потоци, и ќе направи луѓето да можат со суви облеку да преминат.

16 И ќе постои пат за остатокот од Неговиот народ кој ќе биде оставен, од Асирија, како што беше во Израел на денот кога тој излезе од земјата Египет.

ГЛАВА 22

На милениумскиот ден сиџе луѓе ќе Го славаат Господ—Тој ќе

живее помеѓу нив—Сйореди Исаија 12. Околу 559–545 п.н.е.

И на тој ден ќе кажеш: О Господе, ќе Те славам Тебе; иако Ти беше лут на мене Твојот гнев е тргнат, и Ти ме утеша.

2 Ете, Бог е моето спасение; јас ќе верувам, и нема да се плашам; зашто Господ Јехова е мојата сила и мојата песна; Тој исто така стана моето спасение.

3 Затоа, со радост ќе црпиш вода од бунарите на спасението.

4 И на тој ден ќе кажете: Славете го Господ, повикајте го Неговото име, објавете ги Неговите дела помеѓу народот, спомнете дека Неговото име е возвишено.

5 Пејте му на Господ; бидејќи Тој направи одлични нешта; ова е познато на целата земја.

6 Исплачи се и викни, ти жителу на Сион; бидејќи голем е Светецот на Израел меѓу вас.

ГЛАВА 23

Уништувањето на Вавилон е вид на уништување при Вйорошо Доаѓање—Ќе биде ден на бес и одмазда—Вавилон (свештој) ќе падне засекогаш—Сйоредите Исаија 13. Околу 559–545 п.н.е.

ТОВАРОТ на Вавилон, кој Исаија синот на Амоц го виде.

2 Кренете знаме на високата планина, возвишете го гласот на нив, мавтајте со раката, за да влезат во портите на благородните.

3 Јас заповедав на Моите

осветени, Јас исто така ги повикав Моите моќни, бидејќи Мојот гнев не е врз оние кои се радуваат на Моето височество.

4 Бучавата од мноштвата на планината како од голем народ, бурна бучава на царствата на нациите собрани заедно, Господ на Војските ги собира војските за борба.

5 Доаѓаат од далечна земја од крајот на небесата, да, Господ, и оружјата на Неговото негодување, да ја уништи целата земја.

6 Завивајте, бидејќи Господовиот ден е близу; ќе дојде како уништување од Семоќниот.

7 Затоа сите раце ќе бидат слаби, срцето на секој човек ќе се стопа;

8 И ќе бидат исплашени; маки и болки ќе ги обземат; ќе бидат зачудени еден од друг; нивните лица ќе бидат како пламен.

9 Ете, Господовиот ден доаѓа, суров и со бес и со жесток гнев, да ја остави земјата опустошена; и Тој ќе ги уништи грешниците во неа.

10 Зашто свездите на небото и нивните соѕвездија нема да даваат светлина; сонцето ќе биде затемнето во неговото изгревање, а месечината нема да предизвика нејзината светлина да сјае.

11 И Јас ќе го казнам светот за злото, и пакосните за нивното беззаконие; Јас ќе направам ароганцијата на гордите да запре, и ќе ја спуштам надменоста на ужасните.

12 Јас ќе го направам човекот поскапоцен од чисто злато; дури и повеќе човек од златниот Офирски клин.

13 Затоа, Јас ќе ја затресам небесата, и земјата ќе се помести од местото, во бесот на Господ на Војските, и на денот на Неговиот жесток гнев.

14 И ќе биде како прогонувана срна, и како овца што никој не ја прибира; и секој ќе се врати кон својот народ, и секој ќе избега во сопствената земја.

15 Секој што е горд ќе биде прободен; да, и секој што е здружен со пакосните ќе падне од мечот.

16 Нивните деца исто така ќе бидат распарчени пред нивните очи; нивните куќи ќе бидат ограбени а нивните жени ќе бидат силувани.

17 Ете, ќе ги поттикнам Мидите против нив, кои нема да ценат сребро и злато, ниту ќе се восхитуваат на тоа.

18 Нивните лакови исто така ќе ги распарчат младите на парчиња; и нема да имаат сожалување за плодот во утробата; нивните очи нема да поштедат деца.

19 И Вавилон, славата на царствата, убавината на Хајдеската екселенција, ќе биде како моментот кога Бог ги урна Содома и Гомора.

20 Никогаш нема да биде населено, ниту некој ќе живее од поколение до поколение: таму ниту Арапот ќе распува шатор;

ниту овчарите таму нема да го собираат своето стадо.

21 Туку диви сверови од пустината ќе лежат таму; и нивните куќи ќе бидат исполнети со несреќни суштества; и бувови ќе живеат таму, и сатири ќе танцуваат таму.

22 И дивите сверови од островите ќе плачат во нивните опустошени куќи, и змејовите во нивните пријатни палати; и неговото време се ближи, и неговиот ден нема да биде пролонгиран. Поради тоа што Јас брзо ќе го уништам; да, бидејќи Јас ќе бидам милостив со Мојот народ, но пакосните ќе загинат.

ГЛАВА 24

Израел ќе биде собран и ќе ужива во милениумска почивка—Луцифер беше оифрлен од небесаџа ѝоради бунѝ—Израел ќе ѝриумфира ѝроѝив Вавилон (свеѝоѝ)—Сѝореѝи Исаѝја 14. Околу 559–545 ѝ.н.е.

Зашто Господ ќе има милост врз Јаков, и сепак ќе го одбере Израел, и ќе ги постави во сопствената земја; и странците ќе бидат здружени со нив, и ќе се залепат на домот на Јаков.

2 И народот ќе ги земе и ќе ги доведе на нивното место; да, од далечните краеве на земјата; и ќе се вратат во нивните земји на ветување. И Израеловиот дом ќе ги опседне, и Господовата земја ќе биде за слуги и слугинки; и ќе ги заработ оние

на кои им беа заробеници; и ќе владеат врз своите угнетувачи.

3 И ќе се случи на тој ден Господ да ти даде одмор, од твојата тага, и од твојот страв, и од тешкото ропство во кое беше натеран да служиш.

4 И ќе се случи на тој ден, да ја кажеш оваа поговорка против царот на Вавилон, и ќе кажеш: Како што угнетувачот запре, и златниот град запре!

5 Господ го скриши стапот од пакосните, скиптарите од владетелите.

6 Тој што го удираше народот во бес со постојан удар, тој што владееше со нациите со гнев, е прогонет, и никој не го спречува тоа.

7 Целата земја е во почивка, и е тивка; се пробива во пеење.

8 Да, елките се радуваат на тебе, и исто така кедарите на Либан, велејќи: Штом ти си легнат ниту еден не доаѓа да нè сече.

9 Пеколот одоздола е возбуден за тебе да те сретне при твоето доаѓање; ги оживеа мртвите за тебе, и тоа сите поглавари на земјата; ги крена на престолите сите цареви на нациите.

10 Сите тие ќе зборуваат и ќе ти кажат: Дали и ти исто така стана слаб како и нас? Дали и ти стана како нас?

11 Раскошот е соборен во гроб; звуците на твоите лаути не се слушаат; црвот е раширен под тебе, и црвите те покриваат.

12 Како падна од небесата,

О Луцифер, синко на утрото! Дали си пресечен на земјата, ти кој ги ослабна нациите!

13 Бидејќи ти кажа во твоето срце: Ќе се воздигнам на небото, ќе го возвишам мојот престол над ѕвездите на Бог; исто ќе седам врз планината на собранието, на северните страни;

14 Јас ќе се воздигнам над височините на облаците; ќе бидам како Највисокиот.

15 Сепак ќе бидеш соборен во пеколот, на страните во јамата.

16 Тие кои те гледаат одблизу ќе те видат, и ќе те разгледаат, и ќе кажат: Дали е овој човекот кој направи земјата да се тресе, кој ги затресе царствата?

17 И го направи светот како дивина, и ги уништи неговите градови, и не ја отвори куќата на своите затвореници?

18 Сите цареви на нациите, да, сите тие, лежат во слава, секој од нив во сопствената куќа.

19 Но отфрлен си од твојот гроб како одвратна гранка, и остатоците од оние кои се убиени, прободени со меч, кои одат долу до камењата на јамата; како што труп е згазен под носете.

20 Нема да им се придружи во погребот, бидејќи ја уништи својата земја и го уби својот народ; потомството на злосторниците никогаш нема да биде познато.

21 Подгответе колеж за неговите деца за беззаконијата на нивните татковци, за да не се

кренат, ниту да ја поседуваат земјата, ниту да го наполнат лицето на земјата со градови.

22 Бидејќи јас ќе се кренам против нив, кажа Господ на Војските, и ќе го отсекам од Вавилон името, и остатокот, и синот, и внукот, кажа Господ.

23 Исто така ќе направам посед за чапјата, и базени со вода; и ќе го збришам со метлата на уништување, кажа Господ на Војските.

24 Господ на Војските се заколна, велејќи: Сигурно како што Јас размислував, така и ќе се случи; и како што Јас наумив, така и ќе биде—

25 Дека Јас ќе го доведам Асирецот во Мојата земја, и врз Моите планини ќе го газам под моите нозе; тогаш неговиот јарем ќе се скине од него, и неговиот товар ќе се симне од нивните рамења.

26 Ова е целта која е наумена за целата земја; и ова е раката која е испружена врз сите нации.

27 Бидејќи Господ на Војските науми, и кој ќе Го укине? И Неговата рака е испружена и кој ќе ја турне назад?

28 Во годината кога царот Ахаз умре беше овој товар.

29 Не се радувај ти, цела Палестино, бидејќи прачката на тој што те удираше е скршена; бидејќи од змијскиот корен ќе излезе змија отровница, и неговиот плод ќе биде огнен летачки змеј.

30 И првородениот од сиромашните ќе биде хранет, и бедните ќе лежат безбедно; и Јас ќе го убијам твојот корен со глад, и тој ќе го убие твојот остаток.

31 Завивај, О порто; плачи, О граду; ти, цела Палестино, си пропадната; бидејќи од север ќе дојде чад, и никој нема да биде сам во неговите назначени времиња.

32 Тогаш гласниците на нациите што ќе одговорат? Дека Господ го основа Сион, и сиромашните од Неговиот народ ќе веруваат во него.

ГЛАВА 25

Нефи се радува на јасноиџаја—Пророшиџаја на Исаија ќе бидат избрани во последниите денови—Евреите ќе се враќаат од Вавилон, ќе го расјат Месијаја, и ќе бидат расјат и камшикувани—Ќе бидат обновени кога ќе ѝверуваат во Месијаја—Тој ѝрво ќе дојде шестина години оџкако Лехи го најушти Ерусалим—Нефиџаја го одржуваат законот на Мојсеј и веруваат во Христос, кој е Свеџаја на Израел. Околу 559–545 п.н.е.

СЕГА ЈАС, НЕФИ, ЗБОРУВАМ НЕШТО ВО ВРСКА СО ЗБОРОВИТЕ КОИ ГИ НАПИШАВ, КОИ БЕА ИЗГОВОРЕНИ ОД УСТАТА НА ИСАИЈА. ЗАШТО ЕТЕ, ИСАИЈА КАЖА МНОГУ НЕШТА КОИ БЕА ТЕШКИ ЗА МНОГУ ОД МОЈОТ НАРОД ДА ГИ РАЗБЕРАТ; ЗАШТО НЕ ЗНАЕЈА ВО ВРСКА СО НАЧИНОТ НА ПРОРОКУВАЊЕТО ПОМЕЃУ ЕВРЕИТЕ.

2 Зашто јас, Нефи, не ги научив многу нешта во врска со начините на Евреите; бидејќи нивните дела беа дела на темнината, и нивните постапки беа постапки на одвратностите.

3 Затоа, јас му пишувам на мојот народ, на сите оние кои во иднината ќе ги добијат овие нешта кои ги пишувам, за тие да можат да ги знаат Божјите пресуди, дека тие доаѓаат кај сите нации, според зборот кое Тој го говореше.

4 Затоа, послушајте, О мој народе, кои сте од Израеловиот дом, и слушнете ги моите зборови; бидејќи зборовите на Исаија не ви се јасни на вас, сепак тие се јасни на сите оние кои се исполнети со духот на пророштвото. Но ви давам пророштво, според духот кој е во мене; затоа ќе пророкувам според јаснотијата која беше со мене од времето кога излегов од Ерусалим со мојот татко; зашто ете, мојата душа се восхитува на јаснотијата на мојот народ, за да може да научат.

5 Да, и мојата душа се воодушевуваше на зборовите на Исаија, бидејќи јас излегов од Ерусалим, и со моите очи ги видов нештата на Евреите, и знам дека Евреите ги разбираат нештата на пророците, и не постои друг народ што ги разбира нештата кои им беа говорени на Евреите како нив, освен ако се поучени според начинот на нештата на Евреите.

6 Но ете, јас, Нефи, не ги научив моите деца според начинот на Евреите; но ете, јас, лично живеам во Ерусалим, затоа знам за регионите наоколу; и им спомнав на моите деца во врска со Божјите пресуди, кои се случуваа помеѓу Евреите, на моите деца, според сето тоа што Исаија го говореше, и не ги пишувам.

7 Но ете, продолжувам со сопственото пророштво, според мојата јаснотија; со која знам дека ниту еден човек не може да погреша; сепак, во деновите кога пророштвата на Исаија ќе бидат исполнети луѓето со сигурност ќе знаат, за времињата кога ќе се остварат.

8 Затоа, тие вредат за човечките деца, а тој што мисли дека не вредат, на него особено ќе му говорам, и ќе ги ограничам зборовите на мојот народ; зашто знам дека многу ќе им вредат во последните денови; бидејќи на тој ден ќе ги разберат; затоа што ги напишав за нивно добро.

9 И како што беше уништено едно поколение помеѓу Евреите поради беззаконие, исто така тие беа уништени од поколение до поколение според нивните беззаконија; и никогаш ниту еден од нив немаше да биде уништен освен ако не им беше претскажано од пророците на Господ.

10 Затоа, им беше кажано во врска со уништувањето кое ќе ги стигне, веднаш откако мојот

татко го напушти Ерусалим; сепак, тие ги закоравија нивните срца; и според моето пророштво беа уништени, освен оние кои беа одведени заробени во Вавилон.

11 И сега го зборувам ова поради духот кој е во мене. И без оглед што беа одведени повторно ќе се вратат, и ќе ја поседуваат земјата Ерусалим; затоа, повторно ќе бидат обновени во земјата на нивното наследство.

12 Но, ете, ќе имаат војни, и гласини за војни; и кога ќе дојде денот кога Единородениот на Отецот, да, дури и Отецот на небото и земјата ќе им се прикаже Самиот во тело, ете, ќе го одбијат Него, поради нивните беззаконија, и закоравеноста на нивните срца, и вкочанетоста на нивните вратови.

13 Ете, ќе Го распнат Него; и откако Тој ќе биде положен во гробница за време од три дена Тој ќе се крене од мртвите, со исцелување во Неговите крилја; и сите оние кои ќе веруваат во Неговото име ќе бидат спасени во Божјото царство. Затоа, мојата душа се воодушевува да пророкува во врска со Него, бидејќи го видов Неговиот ден, и моето срце го величи Неговото свето име.

14 И ете ќе се случи откако Месијата се крена од мртвите, и му се покажа Самиот на својот народ, на толку колку што ќе веруваат во Неговото име, ете, Ерусалим повторно ќе биде

уништен; бидејќи тешко на тие кои се борат против Бог и народот на Неговата црква.

15 Затоа, Евреите ќе бидат распрснати помеѓу сите нации; да, и исто така Вавилон ќе биде уништен; затоа, Евреите ќе бидат распрснати од другите нации.

16 И откако ќе бидат распрснати, и Господ Бог ги камшикуваше преку другите нации за време на многу поколенија, да, и тоа од поколение до поколение додека да бидат убедени да веруваат во Христос, Божјиот Син, и помирувањето, кое е бесконечно за целото човештво—и кога ќе дојде денот да веруваат во Христос, и да Му служат на Отецот во Неговото име, со чисти срца и чисти раце, и повеќе да не очекуваат друг Месија, тогаш, во тоа време, ќе дојде денот кога мора да биде целисходно да веруваат во овие нешта.

17 И Господ повторно ќе ја испружи Неговата рака по втор пат за да го обнови Неговиот народ од нивната загубена и падната состојба. Затоа, Тој ќе продолжи да прави чудесно дело и чудо помеѓу човечките деца.

18 Затоа, Тој ќе ги открие Неговите слова кај нив, чии слова ќе им судат на последниот ден, бидејќи ќе им бидат дадени со цел да ги убедат за вистинскиот Месија, кој беше одбиен од нив; и за да бидат убедени дека не треба повеќе да очекуваат да

дојде Месијата, бидејќи нема да дојде, освен ако е лажен Месија кој ќе го измами народот; бидејќи постои само еден Месија за кого зборуваат пророците, а тој Месија е Тој кој ќе да биде одбиен од Евреите.

19 Зашто според зборовите на пророците, Месијата доаѓа шестотини години откако мојот татко го напушти Ерусалим; и според зборовите на пророците, и исто словото на ангелот на Бог, Неговото име ќе биде Исус Христос, Божјиот Син.

20 И сега, браќа мои, јасно говорев дека не можете да грешите. И како што Господ Бог живее кој го избави Израел од раката на Египет, и му даде на Мојсеј моќ да ги исцели нациите откако би биле каснати од отровните змии, ако ги беа фрлиле погледите на змијата која тој ја крена пред нив, и исто така му даде моќ да ги удри карпите и водата да истече; да, ете, ви велам, дека како што овие нешта се вистинити, и како што Господ Бог живее, не постои друго име дадено под небесата освен овој Исус Христос, за Кого говорев, за да може човекот да се спаси.

21 Затоа, за оваа цел Господ Бог ми вети дека овие нешта кои ги пишувам ќе бидат зачувани и заштитени, и предадени на моето потомство, од поколение до поколение, за да се исполни ветувањето на Јосиф, дека неговото потомство никогаш нема

да умре сè додека земјата постои.

22 Затоа, овие нешта ќе одат од поколение до поколение сè додека земјата постои, и ќе одат според волјата и задоволството на Бог; и на нациите кои ќе ги поседуваат ќе им биде судено од нив според зборовите кои се напишани.

23 Бидејќи ние трудољубиво работиме да пишуваме, да ги убедиме нашите деца, и исто така нашите браќа, да веруваат во Христос, и да бидат помирени со Бог; бидејќи знаеме дека преку благодат сме спасени, после сè што можеме да сториме.

24 И, без оглед што веруваме во Христос, го одржуваме законот на Мојсеј, и го очекуваме со постојаност Христос, додека да се исполни законот.

25 Зашто, за оваа цел беше даден законот; затоа законот стана мртов за нас, и ние сме оживевани во Христос поради нашата вера; сепак го одржуваме законот поради заповедите.

26 И зборуваме за Христос, се радуваме во Христос, пророкуваме за Христос, и пишуваме според нашите пророштва, за нашите деца да можат да знаат кој извор да го бараат за опростување на нивните гревови.

27 Затоа, зборуваме во врска со законот дека нашите деца можат да знаат за смртноста на законот, и тие знаејќи за смртноста на законот, да можат да

го очекуваат оној живот кој е во Христос, и да знаат за ваква цел беше даден законот. И откако ќе биде исполнет законот во Христос, за тие да не ги закоравуваат нивните срца против Него кога законот треба да биде укинат.

28 И сега ете, народе мој, вие сте вкочанет народ; затоа, јасно ви говорев, за да не ме сфатите погрешно. И зборовите кои ги говорев ќе стојат како сведоштво против вас; бидејќи тие се доволни да го научат секој човек на правилниот пат; бидејќи правилниот пат е да верувате во Христос и да не Го негирате Него; бидејќи со негирање на Него вие исто така ги негирате пророците и законот.

29 И сега ете, ви велеам дека правилниот начин е да верувате во Христос, и да не го негирате Него; и Христос е Светецот на Израел; затоа мора да се поклоните пред Него, и да му служите Него со сета ваша моќ, ум, и сила, и вашата цела душа; и ако го правите ова никако нема да бидете отфрлени.

30 И колку што ќе биде целисходно, морате да ги одржувате уредбите и обредите Божји додека не се исполни законот кој му беше даден на Мојсеј.

ГЛАВА 26

Христос ќе им служи на Нефијините—Нефи го ирејскажува уништувањето на неговиниот

народ—Тие ќе зборуваат од иравајќи—Нееврејите ќе изградат лажни цркви и илајни сојузи—Госпој им забранува на луѓето да иракикуваат иповшиини. Околу 559–545 и.н.е.

И откако Христос ќе се крене од мртвите Тој ќе ви се покаже Самиот, деца мои, и мои возљубени браќа; и зборовите кои Тој ќе ви ги каже ќе бидат законот кој вие ќе го спроведувате.

2 Зашто ете, ви велеам видов дека многу поколенија ќе поминат, и ќе има големи војни и препирања помеѓу мојот народ.

3 И откако ќе дојде Месијата ќе бидат дадени знаци на мојот народ за Неговото раѓање, и исто така за Неговата смрт и воскреснување; и голем и ужасен ќе биде тој ден за пакосните, бидејќи тие ќе загинат; а тие ќе загинат бидејќи ги отфрлаат пророците, и светците, и ги каменуваат, и ги убиваат; затоа плачот на крвта на светците ќе се воздигне кај Бог од земјата против нив.

4 Затоа, сите тие кои се горди, и кои постапуваат пакосно, денот кој доаѓа ќе ги изгори, кажа Господ на Војските, бидејќи тие ќе бидат како слама.

5 И тие кои ги убиваат пророците, и светците, длабочините на земјата ќе ги проголтаат, кажа Господ на Војските; и планините ќе ги покријат, и виорите ќе ги однесат, и градбите ќе паѓаат врз нив и ќе ги

здробат на парчиња и ќе ги со-
мелат во прав.

6 И ќе бидат посетени со грмо-
тевици, и молњи, и земјотреси,
и секаков вид на уништувања,
бидејќи оганот на гневот Господ-
ов ќе биде запален против нив,
и ќе бидат како слама, и денот
кој доаѓа ќе ги обземе, кажа Гос-
под на Војските.

7 О болката, и мачењето на мо-
јата душа за загубата на мојот
убиен народ! Бидејќи јас, Нефи,
го видов тоа, и тоа за малку ќе
ме обземеше пред присуството
на Господ; но морам да Му до-
викнам на мојот Бог: Твоите па-
тишта се праведни.

8 Но ете, праведните кои ги
слушаат зборовите на проро-
ците, и не ги уништуваат туку
го очекуваат Христос со посто-
јаност за знаците кои се дадени,
без оглед на сето прогонување—
ете, тие се тие кои нема да ум-
рат.

9 Туку Синот на Праведноста
ќе им се појави; и Тој ќе ги ис-
цели, и ќе имаат мир со Него,
додека не починат три поко-
ленија, а многу од четвртото
поколение ќе починат во пра-
ведност.

10 И кога ќе поминат овие
нешта брзо уништување ќе
дојде при мојот народ; бидејќи,
без оглед на болките на мојата
душа, го видов тоа; затоа, знам
дека ќе се случи; а тие се прода-
ваат себеси за ништо; бидејќи,
поради наградата за нивната
гордост и нивната будалаштина

ќе жнеат уништување; бидејќи
му се предаваат на ѓаволот и
одбираат мрачни дела наместо
светлина, затоа мораат да одат
долу во пеколот.

11 Зашто Духот на Господ
нема секогаш да се стреми со
човекот. И кога Духот ќе прес-
тане да се стреми со човекот то-
гаш следи брзо уништување, и
ова ми ја натажува душата.

12 И додека говорев во вр-
ска со уверувањето на Евреите,
дека Исус е самиот Христос,
мора исто така и Неевреите да
се убедат дека Исус е Христос,
Вечниот Бог;

13 И дека Тој им се покажа Са-
миот на сите тие кои веруваат
во Него, преку моќта на Све-
тиот Дух; да, на секоја нација,
колени, јазик, и народ, спрове-
дувајќи моќни чуда, знаци, и
чудеса, помеѓу човечките деца
според нивната вера.

14 Но ете, ти пророкувам во
врска со последните денови; во
врска со деновите кога Господ
Бог ќе ги истакне овие нешта на
човечките деца.

15 Откако моето потомство
и потомството на моите браќа
ќе западне во неверување, и ќе
бидат удруени од Неевреите; да,
откако Господ Бог ќе се постави
наоколу против нив, и ќе пос-
тави опсада против нив со куп,
и ќе крене тврдини против нив;
и откако ќе бидат соборени
ниско во правта, и тоа да не пос-
тојат веќе, сепак зборовите на
праведните ќе бидат запишани,

и молитвите на верните ќе бидат слушнати, и сите оние кои западнале во неверство нема да бидат заборавени.

16 Бидејќи тие кои ќе бидат уништени ќе им зборуваат на тие од земјата, и нивниот говор ќе биде ниско од правта, и нивниот глас ќе биде како еден што има познат дух; бидејќи Господ Бог ќе му даде моќ, за да шепоти во врска со нив, и тоа како од земјата; и нивниот говор ќе шепоти од правта.

17 Зашто така кажа Господ Бог: Ќе ги напишат нештата кои ќе бидат сторени помеѓу нив, и ќе бидат напишани и запечатени во книга, и тие кои исчезнувале во неверување нема да ги имаат, бидејќи тие бараат да ги уништат Божјите нешта.

18 Затоа, како што тие што беа уништени беа уништени брзо; и мноштвото на ужасните од нив ќе биде како плевел што се мете—да, така кажа Господ Бог: Ќе биде во еден момент, ненадејно—

19 И ќе се случи, тие што запаѓаа во неверување да бидат удрени од раката на Неевреите.

20 И Неевреите се кренати во гордоста на нивните очи, и се сопнуваат поради големината на нивниот камен за сопнување, дека изградиле многу цркви; сепак, тие ги понижуваат моќта и чудата Божји, и самите себеси си проповедаат сопствена мудрост и сопствено

учење, за да стекнат добивка и да го сомелат лицето на сиромашните.

21 И постојат многу цркви изградени кои предизвикуваат завист, и конфликти, и злоба.

22 А исто така постојат и тајни сојузи, и тоа како во старите времиња, според сојузите на Ѓаволот, бидејќи тој е основач на сите овие нешта; да, основач на убиството, и на мрачните дела; да, и ги води за вратот со лепен коноп, додека не ги заврзе со неговите цврсти конопи засекогаш.

23 Зашто ете, мои возљубени браќа, ви кажувам дека Господ Бог не работи во темнина.

24 Тој не прави ништо освен за корист на светот; бидејќи Тој го љуби светот, толку што Тој го положи Неговиот сопствен живот за Тој да може да ги привлече сите луѓе кај Него. Затоа, Тој не заповеда на ниту еден да не зема од Неговото спасение.

25 Ете, довикува ли Тој кон некого, велејќи: Замина од Мене? Ете, ти говорам, Не; туку Тој кажа: Дојдете кај Мене сите вие краишта на земјата, купете мед и млеко, без пари и без цена.

26 Ете, дали Тој заповеда на некого да си замине од синагогите, или од домовите за богослужба? Ете, ти велеам, Не.

27 Дали Тој заповеда на некого да не зема од Неговото спасение? Ете ти велеам, Не; туку Тој го даде бесплатно за сите луѓе; и Тој му заповеда на Неговиот

народ да ги убедат сите луѓе на покајание.

28 Ете, дали Господ му заповеда на некогo дека не треба да земе од Неговата добрина? Ете, ти велам, Не; туку сите луѓе се привилегирани едни како и други, и на ниту едни не им е забрането.

29 Тој заповеда да нема поповштини; бидејќи, ете поповштините се за луѓето да проповедаат и да се постават самите себеси горе за светлина на светот, за да можат да стекнат добивка и пофалба од светот; но не ја бараат благосостојбата на Сион.

30 Ете, Господ го забрани тоа; затоа, Господ Бог даде заповед дека сите луѓе треба да имаат милосрдие, а тоа милосрдие е љубов. И ако немаат милосрдие тогаш се ништо. Затоа, ако имаат милосрдие не би дозволиле работникот во Сион да умре.

31 Но работникот во Сион ќе работи за Сион; бидејќи ако работат за пари ќе умрат.

32 И повторно, Господ Бог заповеда дека луѓето не треба да убиваат; дека не треба да лажат; дека не треба да крадат; дека не треба залудно да го земаат името на Бог; дека не треба да завидуваат; дека не треба да имаат злоба; дека не треба да се препираат едни со други, дека не треба да извршуваат блудства; и дека не треба да прават ниту едно од овие нешта; бидејќи тој што ги прави ќе загине.

33 Зашто ниту едно од овие беззаконија не доаѓа од Господ; бидејќи Тој го прави тоа што е добро помеѓу човечките деца; и Тој не прави ништо што не им е јасно на човечките деца; и Тој ги поканува сите нив да дојдат при Него и да земат од Неговата добрина; и Тој не одбива ниту еден што доаѓа кај Него, ни црн ни бел, ни заробен ни слободен, ни машко ни женско; и Тој се сеќава на безбожниците и сите се еднакви пред Бог, и Евреин и Неевреин.

ГЛАВА 27

Темнина и оштрагнатиштво ќе ја покријат земјата во последните денови—Книгата на Мормон ќе се јојави—Три сведока ќе сведочат за книгата—Учениот човек ќе каже дека не може да ја чита зајечаната книга—Господ ќе најрави чудесно дело и чудо—Спореди Исаија 29. Околу 559–545 и.н.е.

Но ете, во последните денови, односно во деновите на Неевреите—да, ете сите Нееврејски нации а исто така и Евреите, и оние кои ќе дојдат во оваа земја и оние кои ќе бидат во други земји, да, и тоа во краиштата на земјата, ете, ќе бидат пијани од беззаконие и сите видови на одвратности—

2 И кога ќе дојде тој ден ќе бидат посетени од Господ на Војските, со гром и со земјотрес, и со голема бучава, и со бура, и со

невреме, и со пламенот на оганот што проголтава.

3 И сите нации кои се борат против Сион, и што го вознемируваат, ќе бидат како сон на ноќна визија; да, ќе им биде, како гладен човек да сонува, и ете тој јадел но се разбудил и неговата душа е гладна; односно како жеден човек кој сонувал, и ете тој пиел меѓутоа се разбудил и ете слаб е, и неговата душа има апетит; да, така ќе биде со мноштвото на сите нации кои се борат против Планината Сион.

4 Зашто ете, сите вие што правите беззаконие, престанете и чудете се, бидејќи ќе довикувате, и довикувате; да, ќе бидете пијани но не од вино, ќе се тетеравите но не од жесток пијалак.

5 Зашто ете, Господ го излеа врз вас духот на длабок сон. Зашто ете, ги затворивте вашите очи, и ги одбивте пророците; и вашите владетели, и Тој ги прикри јасновидците поради вашето беззаконие.

6 И ќе се случи Господ Бог да ви ги донесе словата на книгата, и тие ќе бидат словата на оние кои спиеле.

7 И ете книгата ќе биде запечатена; и во книгата ќе има откровение од Бог, од почетокот на светот сè до неговиот крај.

8 Затоа, поради нештата кои се запечатени, нештата кои се запечатени нема да бидат предадени на денот на пакоста и одвратностите на народот.

Затоа книгата ќе биде задржана од нив.

9 Но книгата ќе му биде предадена на човекот, и тој ќе ги пренесе словата во книгата, кои се зборови на оние кои спиеле во прав, и ќе ги пренесе овие зборови на друг;

10 Но зборовите кои се запечатени нема да ги пренесе, ниту ќе ја предаде книгата. Зашто книгата ќе биде запечатена преку Божјата моќ, и откровението кое беше запечатено ќе биде зачувано во книгата до утврдено време од Господ, за да излезат; бидејќи ете, ги открива сите нешта од основата на светот до неговиот крај.

11 И доаѓа денот кога зборовите од книгата кои беа запечатени ќе бидат читани на крововите на куќите; и ќе бидат читани преку моќта на Христос; и сите нешта ќе им бидат откриени на човечките деца кои некогаш биле помеѓу човечките деца, и кои некогаш ќе бидат сè до крајот на земјата.

12 Затоа, на денот кога книгата ќе биде предадена на човекот за кого зборував, книгата ќе биде скриена од очите на светот, за ничии очи да не ја видат освен тие тројца сведоци ќе ја видат, преку Божјата моќ, покрај оној на кого книгата ќе му биде предадена; и ќе сведочат за вистината на книгата и за нештата во неа.

13 И ниту еден друг нема да ја види, освен неколкумина

според волјата Божја, за да сведочат за Неговото слово на човечките деца; бидејќи Господ Бог кажа дека зборовите на верните ќе говорат како да беа од мртвите.

14 Затоа, Господ Бог ќе продолжи да ги изнесува словата од книгата; и преку устите на толку сведоци колку што Него му се потребни ќе го воспостави Неговото слово; и тешко на Тој кој го одбива Божјото слово!

15 Но ете, ќе се случи Господ Бог да му каже на оној на кого ќе му ја предаде книгата; Земи ги овие слова кои не се запечатени и предади ги на друг, за да им ги покаже на учените, говорејќи: Прочитај го ова, те молам. И учениот ќе каже: Донесете ја овде книгата, и ќе ги прочитам.

16 И сега, поради славата на светот и за да стекнат добивка ќе го кажат ова, а не за славата на Бог.

17 И човекот ќе каже: Не можам да ја донесам книгата, бидејќи е запечатена.

18 Тогаш учениот ќе каже: Не можам да ја читам.

19 Затоа ќе се случи, Господ Бог пак му ја предаде книгата и словата нејзини на оној кој не е учен; и човекот кој не е учен ќе каже: Јас не сум учен.

20 Тогаш Господ Бог ќе му каже: Учените нема да ги прочитаат, бидејќи ги одбија, и Јас можам да го извршам Моето сопственото дело; затоа ти ќе

ги прочиташ словата кои Јас ќе ти ги дадам.

21 Не ги допирај нештата кои се запечатени, бидејќи Јас ќе ги изнесам во Моето утврдено време; бидејќи Јас ќе им покажам на човечките деца дека Јас можам да си го извршам моето сопственото дело.

22 Затоа, кога ќе ги прочиташ словата како што Јас ти заповедав, и ќе го добиеш сведоштвото кое ти Јас го ветив, тогаш повторно ќе ја запечатиш книгата, и ќе ја скриеш кај Мене, за Јас да ги заштитам зборовите кои не ги прочита, додека Јас според Мојата мудрост не проценам дека е соодветно да ги откријам сите нешта на човечките деца.

23 Зашто ете, Јас сум Бог; и Јас сум Бог на чуда; и Јас ќе му покажам на светот дека Јас сум истиот вчера, денес, и засекогаш; и Јас не делувам помеѓу човечките деца освен според нивната вера.

24 И повторно ќе се случи Господ да му каже на тој што ќе ги прочита словата кои ќе му бидат предадени:

25 Доколку овој народ ми се приближува Мене преку устите нивни, и со нивните усни ме почитуваат Мене, но ги тргнале нивните срца далеку од Мене, и нивниот страв кон Мене им е познат од човечките принципи—

26 Затоа, Јас ќе продолжам да правам чудесно дело помеѓу овој народ, да, чудесно дело

и чудо, бидејќи мудроста на нивните мудреци и учени ќе исчезне, и разбирањето на нивните разумни ќе биде скриено.

27 И тешко на оние кои бараат длабоко да ја скријат нивната намера од Господ! И нивните дела се во мракот и велат: Кој нè гледа нас, и кој нè знае? И исто така велат: Секако, вашето извртување на нештата наопаку ќе биде проценето како грнчарска глина. Но ете, Јас ќе им покажам на нив, кажа Господ на Војските, дека Јас ги знам сите нивни дела. Бидејќи ќе каже ли делото за творецот, не ме создаде тој? Или обликуваното нешто ќе вели за творецот, не разбира тој?

28 Но ете, кажа Господ на Војските: Јас ќе им покажам на човечките деца дека сепак наскоро Либан ќе биде претворен во плодно поле; и плодното поле ќе биде ценето како шума.

29 И на тој ден глувите ќе ги слушнат словата од книгата, и очите на слепите ќе прогледаат од неизвесноста и од темнината.

30 И питомите исто така ќе се зголемат, и нивната радост ќе биде во Господ, и сиромашните помеѓу народот ќе се радуваат на Светецот на Израел.

31 Зашто сигурно како што Господ живее ќе видат дека ужасниот е доведен до ништо, и дека потсмевачот е истрошен, и сите што бараат беззаконие се отсечени;

32 И оние кои го обвинуваат човекот за словото, и положуваат замка за оној кој укоруваше на портата, и ги отфрлаат праведните за ништо.

33 Затоа, така кажа Господ кој го искупи Авраам, во врска со домот на Јаков: Јаков нема да биде засрамен, ниту неговото лице ќе избледи.

34 Но кога ги виде неговите деца, делото на Моите раце, на сред него, ќе го осветат Моето име, и ќе го осветат Светецот на Јаков, и ќе се плашат од Богот на Израел.

35 Исто така оние кои грешеа во духот ќе разберат, и оние кои мрморееа ќе го дознаат учењето.

ГЛАВА 28

Многу лажни цркви ќе бидат изградени во последниите денови—Тие ќе поучуваат лажни, суејни и будалести учења—Опшадништвото ќе изобилува поради лажните учители—Гаволои ќе беснее во човечките срца—Тој ќе поучува на лажни учења од секаков вид. Околу 559–545 п.н.е.

И сега, ете, браќа мои, ви говорев, според тоа како што Духот ме принуди; затоа, знам дека тие сигурно мора да се случат.

2 И нештата кои ќе бидат напишани од книгата ќе бидат од голема вредност за човечките деца, и особено на нашето потомство, што е остаток од Израеловиот дом.

3 Зашто ќе се случи на тој ден

црквите кои се изградени, и кои не се за Господ, кога едната ќе и каже на другата: Ете, јас, јас сум на Господ, и другите ќе кажат: јас, јас сум на Господ; и така сите ќе велат дека изградиле цркви, а не се за Господ—

4 И ќе се препираат една со друга; и нивните свештеници ќе се препираат едни со други, и ќе поучуваат со нивното сфаќање, и ќе го негираат Светиот Дух, кој дава изјава.

5 И тие ја негираат моќта на Бог, Светецот на Израел; и му велат на народот: Послушајте нè нас, и слушнете го нашиот принцип; зашто ете не постои Бог денес, бидејќи Господ и Искупителот го Направи своето дело, и Тој им ја даде Неговата моќ на луѓето;

6 Ете, послушајте го Мојот принцип; ако велат дека има чудо сторено од раката на Господ, не верувајте во тоа; зашто овој ден Тој не е Бог на чудата; Тој ја заврши неговата работа.

7 Да, и ќе постојат многу кои ќе кажат: Јадете, пијте, и бидете весели, бидејќи утре ќе умреме, и ќе ни биде добро.

8 И исто така ќе има многу кои ќе кажат: Јадете, пијте, и бидете весели; сепак, плашете се од Бог—Тој ќе оправда извршување на мал грев; да, лажи малку, искористи некого поради Неговите зборови, ископајте дупка за твојот сосед; нема штета во ова; и правете ги сите овие нешта, бидејќи утре ќе

умреме; и ако се случи да сме виновни, Бог ќе ни зададе неколку удари од камшик, и на крај ќе бидеме спасени во Божјото царство.

9 Да, и ќе постојат многу кои ќе поучуваат според овој начин, лажни и суетни и будалести учења, и ќе бидат надуени во нивните срца, и ќе бараат длабоко да ги скријат нивните намери од Господ; и нивните дела ќе бидат во темнината.

10 И крвта на светците ќе плаче од земјата против нив.

11 Да, сите тие се тргнаа од патот; станаа корумпирани.

12 Поради гордост, и поради лажни учители, и лажно учење, нивните цркви станаа корумпирани, и нивните цркви се кренати; поради гордоста тие се надуени.

13 Ги ограбуваат сиромашните поради нивните фини светилишта; ги ограбуваат сиромашните поради нивните фини облеку; и ги прогонуваат питомите и сиромашните во срце, бидејќи тие се надуени со нивната гордост.

14 Тие имаа вкочанети вратови и кренати глави; да, и поради гордост, и пакост, и одвратности, и блудства, сите тие застранија освен малкумина, кои се понизните следбеници на Христос; сепак, тие се водени, дека во многу случаи грешат поради тоа што се поучени на човечките принципи.

15 О мудрите, и учените, и

богатите, кои се надуени со гордоста на нивните срца, и сите оние кои проповедаат лажни учења, и сите оние кои извршуваат блудства, и го искривуваат правилниот пат на Господ, тешко, тешко, тешко на нив, кажа Господ Бог Семоќниот, бидејќи тие ќе бидат турнати долу во пеколот!

16 Тешко на оние кои ги одбиваат праведните за ништо и зборуваат против она што е добро, и велат дека не вреди! Зашто ќе дојде денот кога Господ Бог брзо ќе ги посети жителите на земјата; и на тој ден кога целосно ќе созреат во беззаконие тие ќе загинат.

17 Но ете, ако жителите на земјата се покајат за нивната пакост и одвратностите нема да бидат уништени, кажа Господ на Војските.

18 Но ете, таа голема и одвратна црква, блудницата на целата земја, мора да падне на земјата, и нејзиниот пад мора да биде голем.

19 Зашто царството на ѓаволот мора да се тресе, и оние кои припаѓаат на него мора да бидат наведени на покајание, или ѓаволот ќе ги фати со неговите вечни окови, и ќе бидат наведени на гнев, и ќе загинат;

20 Зашто ете, на тој ден тој ќе беснее во срцата на човечките деца, и ќе ги наведе на гнев против тоа што е добро.

21 А другите ќе ги смири, и ќе ги успие во телесната

сигурност, за да кажат: Сè е добро со Сион; да, Сион напредува, сè е добро—и така ѓаволот ги мами нивните души, и ги води сигурно долу во пеколот.

22 И ете, на другите им ласка, и им вели дека не постои пекол; и им кажа: Јас не сум ѓавол, бидејќи не постои ниту еден—и така им шепоти во ушите, додека не ги фати со неговите ужасни синџири, од кои нема избавување.

23 Да, тие се фатени со смртта, и пеколот; и смрт, и пекол, и ѓаволот, и сè што беше фатено од нив мора да стои пред престолот на Бог, и да им биде судено според нивните дела, од каде мора да одат во местото подготвено за нив, дури и езеро од оган и сулфур, што е бескрајно мачење.

24 Затоа, тешко на оној на кого му е лесно во Сион!

25 Тешко на оној кој довикува: Сè е добро!

26 Да, тешко на оној кој ќе ги послуша човечките принципи, и ќе ја негира моќта на Бог, и дарот на Светиот Дух!

27 Да, тешко на оној кој вели: Добивме, и не ни треба повеќе!

28 И накратко, тешко на сите оние кои треперат, и се гневни поради Божјата вистина! Зашто ете, оној што е изграден врз карпа ја прима со радост; а оној што е изграден врз песочна основа трепери за да не падне.

29 Тешко на оној кој вели: Го примивме Божјото слово,

и повеќе не ни треба Божјото слово, бидејќи имаме доволно!

30 Зашто ете, така кажа Господ Бог: Јас ќе им дадам на човечките деца ред по ред, принцип по принцип, овде малку и таму малку; и нека се благословени оние кои ги слушаат Моите принципи, и го слушаат Мојот совет, бидејќи тие ќе научат мудрост; бидејќи на тој што ќе прими Јас ќе му дадам повеќе; и на тие кои велат, Имаме доволно, од нив ќе биде одземено дури и тоа што го имаат.

31 Проклет нека е тој кој го стави своето верување во човекот, односно го направи телото негова рака, односно ги слуша човечките принципи, освен ако нивните принципи не се дадени преку моќта на Светиот Дух.

32 Тешко на Неевреите, кажа Господ на Војските! Зашто без оглед Јас ќе ја испружам Мојата рака кон нив од ден на ден, тие ќе ме негираат; сепак, Јас ќе бидам милостив кон нив, кажа Господ Бог, ако се покајат и дојдат кај Мене; бидејќи Мојата рака е испружена цел ден, кажа Господ Бог на Војските.

ГЛАВА 29

Многу Неевреи ќе ја одбијат Книгата на Мормон—Тие ќе кажат, Не ни треба уште една Библија—Господ говори на многу нации—Тој ќе му суди на својот од книгите кои ќе бидат најиници. Околу 559–545 п.н.е.

Но ете, ќе постојат многу—на тој ден кога Јас ќе продолжам да правам чудесно дело помеѓу нив, за Јас да ги запознам Моите завети кои Јас ги направив со човечките деца, за Јас да ја поставам Мојата рака повторно по втор пат за да го повратам Мојот народ, кои се од Израеловиот дом;

2 И исто така, Јас да се сетам на ветувањата кои Јас ти ги дадов на тебе, Нефи, и исто така на твојот татко, за Јас да се сетам на твоето потомство; и дека зборовите на твоето потомство ќе продолжат да излегуваат од Мојата уста до твоето потомство; и Моите зборови ќе одекнат на сите краеве на земјата, како знаме на Мојот народ, кои се од Израеловиот дом;

3 И бидејќи Моите зборови ќе одекнат—многу од Неевреите ќе речат: Библија! Библија! Имаме Библија, и не може да постојат повеќе Библии.

4 Но така кажа Господ Бог: О будали, ќе имаат Библија; и ќе потекне од Евреите, Мојот древен заветен народ. А како им се заблагодаруваат на Евреите за Библијата која ја примиле од нив? Да, што мислат Неевреите? Дали се секаваат на напорите, и трудовите, и болките на Евреите, и нивната трудољубивост кон Мене, во истакнувањето на спасението на Неевреите?

5 О вие Неевреи, дали се севивте на Евреите, Мојот древен

заветен народ? Не; туку ги проколнавте, и ги мразевте, и не баравте да ги вратите. Но ете, Јас ќе ви ги вратам сите овие нешта врз вашите глави; бидејќи Јас Господ не го забораив Мојот народ.

6 Ти будало, која вели: Библија, имаме Библија, и не ни треба друга Библија. Дали добивте Библија освен таа од Евреите?

7 Не знаете ли дека постојат повеќе нации од една? Не знаете ли дека Јас, Господ твојот Бог, ги создадов сите луѓе, и дека Јас се сеќавам на сите оние кои се на морските острови; и дека Јас владеам на небесата горе и на земјата долу; и Јас го изнесувам Моето слово пред човечките деца, да, и тоа пред сите нации на земјата?

8 Затоа ви мрморите, за тоа што ќе добиете повеќе од Моето слово? Зарем не знаете дека сведоштвото на две нации ви е сведоштво дека Јас сум Бог, дека Јас се сеќавам на еден народ како и на друг? Затоа, Јас ги говорам истите зборови на една нација како и на другата. И кога двете нации заедно ќе се здружат тогаш и сведоштвото на тие нации ќе се здружи.

9 И Јас го правам ова за Јас да докажам на многу дека Јас сум истиот вчера, денес, и засекогаш; и дека Јас ги истакнувам Моите зборови како што сакам. И бидејќи Јас проговорев еден збор не треба да мислите дека Јас не можам да проговорам и

друг; бидејќи Мојата работа сè уште не е завршена; ниту ќе биде до крајот на човекот, ниту оттогаш натаму и засекогаш.

10 Затоа, бидејќи имате Библија не треба да мислите дека таа ги содржи сите Мои зборови; ниту не треба да мислите Јас дека не направив повеќе да биде запишано.

11 Зашто Јас им заповедам на сите луѓе, и на исток и на запад, и на север и на југ, и на морските острови, дека ќе ги напишат зборовите кои Јас им ги кажувам; бидејќи од книгите кои ќе бидат напишани Јас ќе му судам на светот, секој човек според неговите дела, според тоа што е напишано.

12 Зашто ете, Јас ќе им говорам на Евреите и тие ќе го напишат тоа; и исто така Јас ќе им говорам на Нефитите и тие ќе го напишат тоа; и Јас исто така ќе им говорам и на другите племиња од Израеловиот дом, кои Јас ги одведов, и тие ќе го напишат тоа; и исто Јас така ќе им говорам на сите нации на земјата и тие ќе го напишат тоа.

13 И ќе се случи Евреите да ги имаат словата на Нефитите, и Нефитите ќе ги имаат словата на Евреите; и Нефитите и Евреите ќе ги имаат словата на изгубените племиња на Израел; и изгубените племиња на Израел ќе ги имаат словата на Нефитите и на Евреите.

14 И ќе се случи дека Мојот народ, кои се од Израеловиот

дом, ќе бидат собрани дома во земјите на нивните поседи; и Моето слово исто така ќе биде собрано во едно. И Јас ќе им покажам на оние кои се борат против Моето слово и против Мојот народ, кои се од Израеловиот дом, дека Јас сум Бог, и Јас се заветив со Авраам дека Јас засекогаш ќе се сеќавам на неговото потомство.

ГЛАВА 30

Преобработениите Неевреи ќе бидат вброени помеѓу заветениот народ—Многу Ламанијци и Евреи ќе поверуваат во словото и ќе сџанат преќрасни—Израел ќе биде обновен а ќакосниите уништени. Околу 559–545 п.н.е.

И сега ете, мои љубени браќа, ќе ви говорам; бидејќи јас, Нефи, нема да дозволам да си помислите дека сте поправедни од тоа што Неевреите ќе бидат. Зашто ете, освен ако не ги одржувате Божјите заповеди сите вие исто ќе загинете; и поради зборовите кои беа кажани не треба да мислите дека Неевреите се целосно уништени.

2 Зашто ете, ви велеам дека онлку од Неевреите колку што ќе се покајат се заветениот народ на Господ; и оние Евреи кои нема да се покајат ќе бидат отфрлени; бидејќи Господ не се заветува со ниту еден освен со оние кои се покајуваат и веруваат во Неговиот Син, Кој е Светецот на Израел.

3 И сега, ќе пророкувам нешто повеќе во врска со Евреите и Неевреите. Бидејќи откако книгата за која зборувам ќе излезе на површина, и ќе биде напишана за Неевреите, и повторно запечатена кај Господ, ќе постојат многу кои ќе веруваат во зборовите кои се напишани; и ќе ги изнесат пред остатокот од нашето потомство.

4 И тогаш остатокот од нашето потомство ќе знае во врска со нас, како дојдовме од Ерусалим, и дека тие се потомци на Евреите.

5 И евангелието на Исус Христос ќе биде објавено помеѓу нив; затоа, ќе бидат обновени со знаењето на нивните татковци, и исто така со знаењето на Исус Христос, кое постоеше помеѓу нивните татковци.

6 И тогаш ќе се радуваат; бидејќи ќе знаат дека е благослов од Божјата рака; и нивните луспи на темнината ќе започнат да паѓаат од нивните очи; и нема да поминат многу поколенија, освен ако не бидат чист и пријатен народ.

7 И ќе се случи Евреите кои се распрснати исто така ќе започнат да веруваат во Христос; и ќе започнат да се собираат од лицето на земјата; и сите кои ќе веруваат во Христос исто така ќе станат пријатен народ.

8 И ќе се случи Господ Бог да започне со Неговото дело помеѓу сите нации, колена, јазици, и народи, да го исполни

обновувањето на Неговиот народ на земјата.

9 И Господ Бог со праведност ќе ги суди сиромашните, и ќе ги укори со еднаквост питомите на земјата. И Тој ќе ја удри земјата со прачката од Неговата уста; и со здивот на Неговите усни ќе ги убие пакосните.

10 Зашто брзо доаѓа времето кога Господ Бог ќе направи голема поделба помеѓу народот, и Тој ќе ги уништи пакосните; и Тој ќе го поштеди Неговиот народ, да, дури Тој и да треба да ги уништи пакосните со оган.

11 И праведноста ќе биде појас на Неговите бедра, а верноста појас на Неговите узи.

12 И тогаш волкот ќе живее со јагнето; и леопардот ќе лежи со јарето и телето, и младиот лав, и угоеното животно, заедно; а мало дете ќе ги води.

13 И кравата и мечката ќе се хранат; нивните младенчиња ќе лежат заедно; и лавот ќе јаде трева како и волот.

14 И доенчето ќе си игра над дупката на аспидата, а детето навикнато на друга храна ќе ја стави неговата рака во јамата на змијата отровница.

15 Нема да повредуваат ниту уништуваат на сите Мои свети планини; бидејќи земјата ќе биде полна со знаење за Господ како што водите го покриваат морето.

16 Затоа, нештата на сите нации ќе бидат познати; да, сите

нешта ќе им бидат познати на човечките деца.

17 Нема ништо што е тајно освен ако нема да биде откриено; нема дело на темнината освен ако нема да се прикаже на светло; и не постои ништо што е запечатено на земјата освен ако не може да се ослободи.

18 Затоа, сите нешта кои беа откриени на човечките деца на тој ден ќе бидат откриени; и Сатаната повеќе нема да има моќ врз срцата на човечките деца, за долго време. И сега, мои љубени браќа, ставам крај на моите кажувања.

ГЛАВА 31

Нефи кажува зошто Христос беше крстен—Луѓето мора да го следат Христос, да бидат крстени, да го примат Светиот Дух, и да издржат до крај за да бидат спасени—Покајанието и крштивањето се поришани до право и ѝесен паш—Вечен живој доаѓа кај оние кои ги одржуваат заповедите после крштивањето. Околу 559–545 п.н.е.

И СЕГА, ЈАС, НЕФИ, СТАВАМ КРАЈ НА МОЕТО ПРОРОКУВАЊЕ ЗА ВАС, МОИ ЉУБЕНИ БРАЌА. И НЕ МОЖАМ ДА НАПИШАМ ОСВЕН НЕКОЛКУ НЕШТА, ЗА КОИ ЗНАМ ДЕКА СИГУРНО МОРА ДА СЕ СЛУЧАТ; НИТУ МОЖАМ ДА НАПИШАМ САМО НЕКОЛКУ ОД ЗБОРОВИТЕ НА МОЈОТ БРАТ ЈАКОВ.

2 Затоа, нештата кои ги напишав ми се доволни, освен неколку зборови кои морам да ги

кажам во врска со учењето на Христос; затоа, ќе ви говорам јасно, според јаснотијата на моето пророкување.

3 Зашто мојата душа се восхитува на јаснотија; зашто според овој начин Господ Бог делува помеѓу човечките деца. Зашто Господ Бог дава светлина за разбирање; зашто Тој им говореше на луѓето на нивниот јазик, за да разберат.

4 Затоа, би сакал да запомнете дека ви говорев во врска со тој пророк кој Господ ми го покажа, што треба да го крштава Божјото Јагне, што треба да ги однесе гревовите на светот.

5 И сега, ако Божјото Јагне, Тој кој е свет, треба да биде крстено со вода, за да ја исполни сета праведност, О тогаш, уште колку треба ние, кои сме несвети, да бидеме крстени, да, и тоа со вода!

6 И сега, Јас би ве прашал, Мои љубени браќа, како Божјото Јагне ја исполни сета праведност крштавајќи се со вода?

7 Зарем не знаете дека Тој е свет? Но без оглед што Тој е свет, Тој им покажа на човечките деца дека Тој се понизи Самиот пред Отецот според телото, и Му посведочи на Отецот дека Тој ќе Му биде покорен во одржувањето на Неговите заповеди.

8 Затоа, откако Тој беше крстен со вода Светиот Дух се спушти врз Него во форма на гулаб.

9 И повторно, им ја покажа на

човечките деца правилноста на патот, и теснотијата на портата, преку која треба да влезат, Тој го постави примерот пред нив.

10 И Тој им кажа на човечките деца: Следете ме Мене. Затоа, мои љубени браќа, можеме ли да го следиме Исус ако не сме спремни да ги одржуваме заповедите на Отецот?

11 И Отецот кажа: Покајте се, покајте се, и бидете крстени во името на Мојот Возљубен Син.

12 И исто така, гласот на Синот дојде кај мене, говорејќи: Тој кој е крстен во Моето име, на Него Отецот ќе му го даде Светиот Дух, како на Мене; затоа, следете ме Мене и правете ги нештата кои видовте дека Јас ги правам.

13 Затоа, мои љубени браќа, знам дека ако го следите Синот, со целата намера на срцето, делувајќи без лицемерие и без измама пред Бога, туку со вистинска намера, покајувајќи се за вашите гревови, сведочејќи Му на Отецот дека сте спремни да го примите врз вас името на Христос, преку крштавање—да, следејќи го вашиот Господ и вашиот Спасител долу во водата, според Неговото слово, ете, тогаш ќе го примите Светиот Дух; да, тогаш доаѓа крштавањето со оган и со Светиот Дух; и тогаш можете да зборувате со јазикот на ангелите, и да извикувате пофалби за Светецот на Израел.

14 Но, ете, мои љубени браќа, така дојде гласот на Синот кај

мене, говорејќи: Откако ќе се покаете од вашите гревови, и му посведочите на Отецот дека сте спремни да ги одржувате Моите заповеди, преку крштавање со вода, и сте примиле крштавање со оган и со Светиот Дух, и можете да зборувате на нов јазик, да, дури и на јазикот на ангелите, и после ова ме негирате Мене, ќе беше подобро за вас да не ме бевте знаеле Мене.

15 И Јас слушнав глас од Отецот, говорејќи: Да, зборовите на Мојот Возљубен се вистинити и верни. Тој што ќе издржи до крај, истиот ќе биде спасен.

16 И сега, мои љубени браќа, знам според ова дека освен ако човек не издржи до крај, во следењето на примерот на Синот на живиот Бог, не може да биде спасен.

17 Затоа, правете ги нештата кои ви кажав дека ги видов вашиот Господ и вашиот Искупител ќе ги прави; бидејќи, за оваа цел ми беа покажани, да ја знаете портата низ која треба да влезете. Бидејќи портата низ која треба да влезете е покајание и крштавање со вода; и тогаш следи опростување на вашите гревови со оган и со Светиот Дух.

18 И тогаш сте вие на овој прав и тесен пат кој води до вечен живот; да, влеговте низ портата; направивте според заповедите на Отецот и Синот; и го примивте Светиот Дух, Кој сведочи за Таткото и Синот, за

исполнување на ветувањето кое Тој го даде, дека ако влеговте по патот ќе добиете.

19 И сега, мои љубени браќа, откако стигнавте на овој прав и тесен пат, би ве прашал дали сè е завршено? Ете, ви говорам, Не; бидејќи не стигнавте волку далеку освен ако не беше преку словото на Христос со непоколеблива вера во Него, потпирајќи се целосно врз заслугите на Тој кој е моќен да спасува.

20 Затоа, морате да притиснете напред со постојаност во Христос, имајќи совршена јаснотија за надеж, и љубов кон Бог и кон сите луѓе. Затоа, ако притиснете напред, гоштевајќи се со словото на Христос, и издржете до крај, ете, така кажа Отецот: Ќе имате вечен живот.

21 И сега, ете, мои љубени браќа, ова е патот; и не постои друг пат ниту име дадено под небесата преку кое човекот може да биде спасен во Божјото царство. И сега, ете, ова е учењето на Христос, и единственото вистинско учење на Отецот, и на Синот, и на Светиот Дух, Кој е еден Бог, без крај. Амин.

ГЛАВА 32

Анџели говорат преку моќта на Свештоиот Дух—Луѓето мораат да се молат и да стекнат знаење за самите себеси од Свештоиот Дух. Околу 559–545 ѝ.н.е.

И сега, ете, мои љубени браќа,

мислам дека размислувате некако во вашите срца во врска со тоа што треба да правите откако ќе тргнете по патот. Но, ете, зошто ги размислувате овие нешта во вашите срца?

2 Зарем не се секавате дека ви кажав дека откако бевте го примиле Светиот Дух можете да говорите со ангелски јазик? И сега, како можете да говорите со ангелски јазик освен ако не беше со Светиот Дух?

3 Ангелите говорат преку моќта на Светиот Дух; затоа, ги говорат зборовите на Христос. Затоа, ви кажав, гоштевајте се со зборовите на Христос; зашто ете, зборовите на Христос ќе ви ги кажат сите нешта кои треба да ги правите.

4 Затоа, сега откако ги кажав овие зборови, ако не ги разбирате ќе биде бидејќи не прашувате, ниту тропате; затоа, не сте доведени пред светлината, туку мора да загинете во темнината.

5 Зашто ете, јас повторно ви велам дека ако влезете на патот, и Го примите Светиот Дух, ќе ви ги покаже сите нешта кои треба да ги правите.

6 Ете, ова е учењето на Христос, и нема да биде дадено друго учење додека Тој не ви се покаже Самиот во тело. И кога Тој ќе ви се покаже Самиот во тело, нештата кои Тој ќе ви ги каже ќе гледате да ги направите.

7 И сега јас, Нефи, не можам да кажам повеќе; Духот ја запре

мојата изјава, и сум оставен да жалам поради неверувањето, и пакоста, и неукоста, и вкочанетоста на луѓето; бидејќи нема да бараат знаење, ниту ќе разберат големо знаење, кога им е дадено со јаснотија, дури толку јасен како што зборот може да биде.

8 И сега, мои љубени браќа, согледувам дека сè уште размислувате во вашите срца; и жал ми е што морам да зборувам во врска со ова нешто. Бидејќи ако вие би го послушале Духот кој го поучува човекот да се моли, би знаеле дека мора да се молите; бидејќи злобниот дух не го поучува човекот да се моли, туку го поучува да не се моли.

9 Но ете, ви говорам дека морате да се молите секогаш, а не да слабеете; дека не треба да изведувате ништо пред Господ освен ако прво не се молите на Отецот во името на Христос, за Тој да ги освети вашите дејствувања, за вашите дејствувања да можат да бидат за благосостојбата на вашата душа.

ГЛАВА 33

Зборовиите на Нефи се висийнијии—Сведочај за Христос—Оние кои верувааи во Христос ќе верувааи во зборовиите на Нефи, кои ќе сийојаи како сведоштво пред судискајиа иреграда. Околу 559–545 и.н.е.

И сега јас, Нефи, не можам да ги напишам сите нешта кои му

беа поучувани на мојот народ; ниту сум моќен во пишување, како говорење; бидејќи кога човекот зборува преку моќта на Светиот Дух моќта на Светиот Дух го носи тоа во срцата на човечките деца.

2 Но ете, постојат многу кои ги закоравуваат нивните срца против Светиот Дух, дека нема место во нив; затоа, отфрлаат многу нешта кои се напишани и ги проценуваат како безвредни нешта.

3 Но јас, Нефи, напишав тоа што напишав, и го проценувам дека е од голема вредност, и особено за мојот народ. Бидејќи јас постојано се молам за нив дневно, и моите очи ги намокруваат перниците за време на ноќта, поради нив; и го довикувам мојот Бог со вера, и знам дека Тој ќе го слушне мојот плач.

4 И знам дека Господ Бог ќе ги освети моите молитви за добивка на мојот народ. И зборовите кои ги напишав во слабост ќе бидат силни за нив; бидејќи ги убедувам да прават добро; познато им е од нивните татковци; и говорат за Исус, и ги убедуваат да веруваат во Него, и да издржат до крај, што е вечен живот.

5 И говорат грубо против гревот, според јаснотијата на вистината; затоа, ниту еден човек нема да биде гневен на зборовите кои ги напишав освен ако е со ѓаволски дух.

6 Јас славам во јаснотија; јас славам во вистина; јас славам во мојот Исус, бидејќи Тој ја искипи мојата душа од пеколот.

7 Имам милосрдие за мојот народ, и голема верба во Христос дека ќе сретнам многу безгрешни души пред Неговата судиска столица.

8 Имам милосрдие за Евреинот—Велам Евреи, бидејќи мислам на оние од каде што доаѓам.

9 Исто така имам милосрдие за Неевреите. Но ете, не можам да се надевам за ниту еден од нив освен ако не се помирени со Христос, и влезат низ тесната порта, и чекорат по правиот пат кој води до живот, и продолжуваат по патот до крајот на денот за проба.

10 И сега, мои љубени браќа, и исто така Евреи, и сите вие краишта на земјата, послушајте ги овие зборови и верувајте во Христос; и ако не верувате во овие зборови верувајте во Христос. И ако верувате во Христос ќе верувате и во овие зборови, бидејќи тие се зборовите на Христос, и Тој ми ги даде на мене; и тие ги поучуваат сите луѓе да прават добро.

11 И ако не се зборови на Христос, пресудете—бидејќи Христос ќе ви покаже, со моќ и голема слава, дека се Негови зборови, на последниот ден; и вие и јас ќе стоиме лице во лице пред Неговиот суд; и ќе знаете дека ми беше заповедано од

Него да ги напишам овие нешта, без оглед на мојата слабост.

12 И му се молам на Отецот во името на Христос дека многу од нас, ако не и сите, можат да бидат спасени во Неговото царство на големиот и последен ден.

13 И сега мои љубени браќа, сите оние кои се од Израеловиот дом, и сите краишта на земјата, ви говорам на вас како гласот на оној што плаче од правта: Збогум додека да дојде тој голем ден.

14 А вие кои нема да земете од Божјата добрина, и нема да ги почитувате зборовите на Евреите, а исто така и моите зборови, и зборовите кои ќе излезат од устата на Божјото Јагне, ете, ви посакувам вечно збогување, бидејќи овие зборови ќе ве осудат на последниот ден.

15 Зашто тоа што го запечатувам на земјата, ќе биде изнесено против вас пред судиската преграда, бидејќи така ми заповеда Господ, и морам да се покорам. Амин.

КНИГАТА НА ЈАКОВ

БРАТОТ НА НЕФИ

Зборовите од неговото проповедање на неговите браќа. Тој го збуни човекот кој бараше да го сруши Христовото учење. Неколку зборови во врска со историјата на Нефитскиот народ.

ГЛАВА 1

Јаков и Јосиф бараат да ги убедат луѓето да веруваат во Христос и да ги одржуваат Неговите заповеди—Нефи умира—Пакосија преовладува помеѓу Нефиитите. Околу 544–421 п.н.е.

ЗАШТО ете, се случи да беа поминале педесет и пет години од времето кога Лехи го напушти Ерусалим; затоа, Нефи ми даде на мене, Јаков, заповед во врска со малите плочи, врз кои овие нешта се врежани.

2 И ми даде на мене, Јаков,

заповед да напишам врз плочиве неколку од нештата кои сметам дека се најдрагоцени; дека не смеам да навлегувам, освен полека, во врска со историјата на овој народ кои се нарекува Нефитски народ.

3 Зашто кажа дека историјата на неговиот народ треба да биде врежана на другите негови плочи, и дека треба да ги зачувам овие плочи и да ги предадам на моето потомство, од поколение до поколение.

4 И ако имаше проповедање кое беше свето, или откровение

кое беше големо, или пророкување, дека треба да ги врежам најглавните нешта на плочиве, и да опфатам колку што е можно повеќе, за доброто на Христос, и за доброто на нашиот народ.

5 Зашто поради вера и голема грижа, навистина ни беше прикажано во врска со нашиот народ, за нешта кои ќе му се случат.

6 И ние исто имавме многу откровенија, и духот на многу пророштво; затоа, знаевме од Христос и Неговото царство, Кое ќе дојде.

7 Затоа работевме трудољубиво помеѓу нашиот народ, да ги убедиме да дојдат при Христос, и да земат од добрината на Бог, за да влезат во Неговата почивка, за да не се случи на некои начини Тој да ги проколне со Неговиот бес да не влезат, како при бунтот во деновите на искушение додека децата на Израел беа во дивината.

8 Затоа, ние би сакале од Бог да можеме да ги убедиме сите луѓе да не се побунат против Бог, да не го провоцираат Него на бес, туку сите луѓе да веруваат во Христос, и да ја гледаат Неговата смрт, и да го претрпат Неговиот крст и да го носат срамот на светот; затоа, јас, Јаков, превземам врз мене да ја исполнам заповедта на мојот брат Нефи.

9 Сега Нефи започна да старее, и виде дека наскоро мора да умре; затоа, помаза човек да

биде цар и владетел врз неговиот народ сега, според владеењето на царевите.

10 Народот премногу го љубеше Нефи, тој беше нивен голем заштитник, управувајќи со мечот на Лабан во нивна одбрана, и работејќи сите негови денови за нивна благосостојба.

11 Затоа, народот посакуваше да го задржи во сеќавање неговото име. И сите што владеа на негово место беа наречени од народот втор Нефи, трет Нефи, и така натаму, според владеењето на царевите; и така беа наречени од народот, нека имаат какво и да имаат име.

12 И се случи Нефи да умре.

13 Сега луѓето кои не беа Ламанити беа Нефити; сепак, беа наречени Нефити, Јаковити, Јосефити, Зорамити, Ламанити, Лемуилити, и Исмаилити.

14 Но јас, Јаков, повеќе нема да ги разликувам според овие имиња, туку ќе ги наречам Ламанити кои настојуваат да го уништат народот на Нефи, и оние кои се пријатели на Нефи ќе ги наречам Нефити, односно Нефитски народ, според владеењето на царевите.

15 И сега се случи Нефитскиот народ, под владеењето на вториот цар, започна да се стврдува во срцето, и да се препушта на некакви пакосни практикувања, како што Давид во минатото посакуваше многу жени и конкубини, а исто и Соломон, неговиот син.

16 Да, и исто така започнаа да бараат многу злато и сребро, и започнаа да бидат кренати со некаква гордост.

17 Затоа, јас, Јаков, им ги дадов овие зборови додека ги поучив во храмот, прво добивајќи ја мојата задача од Господ.

18 Зашто јас, Јаков, и мојот брат Јосиф бевме посветени за свештеници и учители на овој народ, од раката на Нефи.

19 И ја зголемивме нашата служба кај Господ, превземајќи ја врз нас одговорноста, одговарајќи за гревовите на луѓето врз нашите глави ако не ги учевме на Божјето слово со сета трудољубивост; затоа, работејќи со нашата моќ нивната крв да не може да дојде на нашите облеку; во спротивно нивната крв ќе биде на нашите облеку, и нема да бидеме безгрешни на последниот ден.

ГЛАВА 2

Јаков ја осудува љубовиџа на богајисџивојџо, дордосџа, и нечедносџа—Луѓејџо можай да бараајџ богајисџиво за да им џомоѓнајџ на својџџе ближџни—Госџод зайоведа дека никој од Нефијџиџџе не може да има џовеќе од една жена—Госџод се восхџиџува на чедносџа на жениџџе. Околу 544–421 џ.н.е.

Зборовите кои Јаков, братот на Нефи, му ги говореше на народот на Нефи, после смртта на Нефи:

2 Сега, браќа мои, јас, Јаков,

според одговорноста што ја имам пред Бога, да ја зголемам мојата служба со трезвеност, и да ги исчистам мојата облеку од твоите гревови, доаѓам денес во храмот, за да можам да ви го објавам Божјото слово.

3 И вие самите знаете дека досега се трудев во службата на мојот повик; но јас овој ден сум оптоварен со многу повеќе желба и грижа за благосостојбата на твоите души отколку што досега бев.

4 Зашто ете, досега, вие сте биле послушни на словото Господово, што ви го дадов.

5 Но, ете, послушајте ме мене, и знајте дека со помош на се моќниот Творец на небесата и на земјата можам да ви кажам за вашите мисли, како почнувате да се трудите во грев, кој грев изгледа многу одвратно за мене, да, и одвратно за Бог.

6 Да, ја натажува мојата душа и ме предизвикува да се смалам пред присуството на мојот Создавач, за да ви сведочам за злобата на вашите срца.

7 И, исто така, ме натажува што морам да користам толку многу смелост на говорот за вас, пред жените и вашите деца, од кои многу чувства се премногу нежни и чедни и деликатни пред Бог, што му е пријатно на Бог;

8 И претпоставувам дека дошле тука за да го чујат Божјото слово, да, словото, кое ја исцелува ранетата душа.

9 Затоа, и тежи на мојата душа да бидам ограничен, поради строгата заповед што ја добив од Бог, да ве опоменам според вашите злосторства, за да ги зголемите раните на оние што се веќе повредени, наместо да ги утешат и да ги исцелат нивните рани; и оние што не биле повредени, наместо да се гоштеваат на пријатното Божјото слово, ножевите ги ставаат да ги прободат своите души и ги рануваат своите деликатни умови.

10 Но, и покрај големината на задачата, морам да сторам според строгите Божји заповеди, и да ви кажувам во врска со вашата пакост и одвратностите, во присуството на оние кои се чисти во срцето, и оние кои се скршени во срцето, и под погледот на прободувачкото око на Семоќниот Бог.

11 Затоа, Јас мора да ви ја кажам вистината според јаснотијата на Божјото слово. Зашто, ете, како што прашував од Господ, така ми дојде зборот на мене, велејќи: Јаков, влезе во храмот утре, и објави му го словото што Јас ќе ти го дадам на овој народ.

12 И сега ете, браќа мои, ова е словото што ви го објавувам, дека многумина од вас почнаа да бараат злато, и сребро, и сè какви видови скапоцени руди, со кои оваа земја, која е земја на ветување за тебе и за твоето потомство, премногу избобилува.

13 И раката на провидение се насмевна на тебе најповолно, дека сте добиле многу богатства; и затоа што некои од вас сте добиле поизобилно од браќата ваши, вие сте кренати во гордоста на вашите срца и одите цврсто и со високи глави поради скапоценоста на вашата облека, и ги прогонуваат своите браќа зашто претпоставувате дека сте подобри од нив.

14 И сега, браќа мои, дали претпоставувате дека Бог ве оправдува во тоа? Ете, ви велам: Не. Туку Тој ве осудува, и ако истраете во тоа, Неговите пресуди мора брзо да дојдат кај вас.

15 О, Тој да ви покаже дека Тој може да ве прободете, а со еден поглед на Неговото око Тој може да ве удри во правта!

16 О, Тој да ве ослободи од ова незаконие и одвратност. И, О, да го слушате словото на Неговите заповеди, и да не дозволите оваа гордост на срцата ваши да ги уништи вашите души!

17 Размислете на своите браќа како на себеси, и бидете запознаени со сите и дарежливи со своето богатство, за да може тие да бидат богати како вас.

18 Но пред да барате богатство, барајте го царството Божјо.

19 И откако сте добиле надеж во Христа ќе ги добиете богатствата, ако ги барате; и ќе ги барате за намерата да направите добро—да ги облечете голите, и да ги нахраните гладните, и да ги ослободите заробените, и

да им послужите олеснување на болните и на тажните.

20 И сега, браќа мои, ви зборував во врска со вашата гордост; и оние од вас што го навредуваат својот сосед, и го прогонуваа зашто бевте горди во вашите срца, од она што ви го дал Бог, што велите за тоа?

21 Зарем не претпоставувате дека таквите работи се одвратни на Него што го создал секое тело? И едното битие е исто толку скапоцено во Негови очи како и другото. И секое тело е од правта; и за истиот крај Тој ги создаде, за да ги одржуваат Неговите заповеди и да Го величат засекогаш.

22 И сега престанувам да ви говорам за оваа гордост. И да не требаше да ви говорам на вас за едно погрозно злосторство, моето срце премногу ќе се радуваше заради вас.

23 Но словото Божјо ме оптоварува поради вашите погрозни злосторства. Зашто ете, тоа го вели Господ: Овој народ почнува да паѓа во беззаконие; тие не ги разбираат светите писма, зашто тие бараат да се оправдаат извршувајќи блудства, поради нештата што беа напишана за Давид, и неговиот син Соломон.

24 Ете, Давид и Соломон навистина имаа многу жени и конкубини, што беше одвратно пред Мене, вели Господ.

25 Затоа, вака вели Господ, Јас го изведов овој народ од земјата

Ерусалим, преку силата на Мојата рака, за Јас да одгледам до Мене праведна гранка од плодот на слабините на Јосиф.

26 Затоа, Јас Господ Бог нема да дозволам овој народ да постапува како оние од минатото.

27 Затоа, браќа мои, слушајте ме, и слушајте го словото Господово: Зашто никој маж не треба да има повеќе од една жена; и конкубини не треба да има;

28 Зашто Јас, Господ Бог, уживам во чедноста на жените. И блудствата се одвратност пред Мене; така вели Господ на Војските.

29 Затоа, овој народ ќе ги одржува Моите заповеди, вели Господ на Војските, или земјата ќе биде проколната поради нив.

30 Зашто, Јас вели Господ на Восјките, ако сакам да подигнам потомство за Мене, Јас ќе му заповедам на Мојот народ; инаку тие ќе внимаваат на овие нешта.

31 Зашто ете, Јас, Господ, видов тага, и ја слушнав жалоста на ќерките на Мојот народ во земјата на Ерусалим, да, и во сите земји на народот Мој, поради злото и одвратноста на нивните мажи.

32 И Јас нема да дозволам, вели Господ на Војските, извиците на прекрасните ќерки на овој народ, што Јас ги доведов од земјата на Ерусалим, да дојдат кај Мене против мажите на Мојот народ, вели Господ на Војските.

33 Зашто тие нема да ги одведат во заробеништво ќерките

на Мојот народ заради нивната нежност, освен ако Јас ги посетам со тешка клетва, дури до уништување; зашто тие нема да извршат блудства, како оние во минатото, вели Господ на Војските.

34 И сега, ете, браќа мои, вие знаете дека овие заповеди му беа дадени на нашиот татко, Лехи; затоа, вие ги знаевте порано; и дојдовте до голема осуда; зашто сте го направиле она што вие не требаше да го направите.

35 Ете, направивте поголеми беззаконија од Ламанитите, браќата наши. Вие ги скршивте срцата на вашите нежни жени, и ја изгубивте довербата на своите деца поради вашите лоши примери пред нив; и плачење на нивните срца се крева кон Бог против вас. И поради строгоста на Божјото слово, која се спушта против вас, многу срца умреа, прободени со длабоки рани.

ГЛАВА 3

*Чистийиџе во срцејџо ѓо йримааџи
йријайџоџо Божјо слово—Ламанити
скаџа йраведносџи ја надминува
џаа на Нефиџиџе—Јаков
йредуџредува йроџив блуд, сла-
досџрастџе, и секој ѓрев. Околу
544–421 й.н.е.*

Но ете, Јас, Јаков, ќе ви зборувам на вас кои сте чисти во срцето. Погледнете Го Бог со цврстина во умот, и молете му се на Него со прекумерна вера,

и Тој ќе ве утеши во вашите неволји, и Тој ќе моли за вашата цел, и ќе испрати доле правда врз оние кои го бараат вашето уништување.

2 О сите вие кои сте чисти во срцето, кренете ги главите и примете го пријатното Божјо слово, и гоштевајте се со Неговата љубов; бидејќи можете, ако вашите умови се цврсти, засекогаш.

3 Но, тешко, тешко, на вас кои не сте чисти во срцето, кои сте валкани овој ден пред Бог; бидејќи ако не се покаете оваа земја ќе биде проклета поради вас; и Ламанитите, кои не се валкани како вас, сепак се проколнати со тешка клетва, ќе ве камшикуваат дури до уништување.

4 И времето брзо се ближи, дека ако не се покаете тие ќе ја завземат земјата на вашето наследство, и Господ Бог ќе ги изведе праведните помеѓу вас.

5 Ете, Ламанитите вашите браќа, кои ги мразите поради нивната валканост и клетвата која ги стигна нивните кожи, се поправедни од вас; бидејќи не ја заборавиле Господовата заповед, која му беше дадена на нашиот татко—дека треба да имаат само една жена, и дека не треба да имаат ниту една конкуренција, и дека не треба да има блудства извршени помеѓу нив.

6 И сега, тие гледаат да ја одржат оваа заповед; затоа, поради нивното гледање, во

одржување на оваа заповед, Господ Бог нема да ги уништи, туку ќе биде милостив врз нив; и еден ден ќе станат благословен народ.

7 Ете, нивните мажи ги љубат нивните жени, и нивните жени си ги љубат нивните мажи; и нивните жени и мажи си ги љубат нивните деца; а нивните неверување и омраза кон вас е поради беззаконието на нивните татковци; затоа, колку подобри сте вие од нив, во очите на вашиот голем Создавач?

8 О браќа мои, се плашам дека ако не се покаете од вашите гревови, нивните кожи ќе бидат побели од вашите, кога ќе бидете доведени со нив пред Божјиот престол.

9 Затоа, ви давам заповед, која е Божјото слово, за повеќе да не се побунувате против нив поради темнината на нивната кожа; ниту ќе се побунувате против нив поради нивната валканост; туку ќе се сетите на вашата сопствена валканост, и ќе се сетите дека нивната валканост доаѓа поради нивните татковци.

10 Затоа, ќе се сетите на вашите деца, како ги натажувавте нивните срца поради примерот кој го поставивте пред нив; и исто така, запомнете дека можете, поради вашата валканост, да ги доведете вашите деца до уништување, и нивните гревови да бидат собрани врз вашите глави на последниот ден.

11 О браќа мои, послушајте ги моите зборови; разбудете ги способностите на вашите души; затресете се за да можете да се разбудите од смртниот сон; и ослободете се од пеколните болки; за да не станете ѓаволски ангели, за да не бидете фрлени во тоа езеро од оган и сулфур што е втората смрт.

12 И сега јас, Јаков, му говорев многу повеќе нешта на Нефитскиот народ, предупредувајќи ги против блуд и сладострастие, и секаков вид на грев, кажувајќи им ги ужасните последици од нив.

13 И стотиот дел од постапките на мојот народ, кој сега започна да биде броен, не може да биде напишан врз овие плочи; но многу од нивните постапки се напишани врз поголемите плочи, и нивните војни, и нивните препирања, и владеењето на нивните цареви.

14 Овие плочи се наречени плочите на Јаков, и беа направени од раката на Нефи. И ставам крај на овие зборови.

ГЛАВА 4

Сиџе пророци го обожавааат Оџеџој во имејо на Хрисџос—Авраамовиој џринос на Исак беше во сличностј на Боџ и Неџовиој Единороден—Луџејо џреба да се џомирај со Боџ џреку Помираувањето—Евреџе ќе го одбијај каменој џемелник. Околу 544–421 џ.н.е.

СЕГА ете, се случи дека јас, Јаков, служејќи му многу на мојот народ со слово, (и не можам да напишам освен малку од моите слова, поради тешкотијата за врежување на нашите слова врз плочите) и знаеме дека нештата што ги пишуваме на плочите мораат да останат;

2 Но што и да пишуваме на било што освен на плочите мора да исчезне и избледи; но можеме да напишеме неколку зборови на плочите, кои ќе им ги дадеме на нашите деца, и исто на нашите љубени браќа, мал степен на знаење во врска со нас, или во врска со нашите татковци—

3 Сега во ова се радуваме; и трудољубиво работиме да ги врежеме овие зборови на плочите, надевајќи се дека нашите љубени браќа и нашите деца ќе ги добијат со благодарни срца, и да погледнат врз нив за да научат со радост а не со тага, ниту со презир, во врска со нивните први родители.

4 Зашто, поради оваа намера ги напишавме овие нешта, за да можат да знаат дека знаевме за Христос, и имавме надеж за Неговата слава многу стотици години пред Неговото доаѓање; и не само ние самите имавме надеж за Неговата слава, туку исто сите свети пророци кои беа пред нас.

5 Ете, веруваа во Христос и го обожаваа Отецот во Негово име, и исто ние Го обожаваме

Отецот во Негово име. И поради оваа намера го одржуваме Мојсиевиот закон, насочувајќи ги нашите души кон Него; и поради оваа цел осветен ни е за праведност, и тоа како што беше пресметано од Авраам во дивината да биде послушен на Божјите заповеди во принесување на неговиот син Исак, што е сличност на Бог и Неговиот Единороден Син.

6 Затоа, ги бараме пророците, и имаме многу откровенија и духот на пророштвото; и имајќи ги сите овие сведоштва стекнуваме надеж, и нашата вера станува непоколеблива, толку што навистина можеме да заповедаме во името на Исус и самите дрва нè слушаат, односно планините, односно морските бранови.

7 Сепак, Господ Бог ни ја покажа слабоста за да можеме да знаеме дека преку Неговата благодат, и Неговите големи удостојувања врз човечките деца, дека имаме моќ да ги правиме овие нешта.

8 Ете, големи и зачудувачки се Господовите дела. Колку се неистражливи длабочините на Неговите мистерији; и невозможно е дека човекот ќе ги најде сите Негови патишта. И ниту еден човек не знае за сите Негови патишта ако не му се откриени на Него; затоа, браќа, не ги презирајте Божјите откровенија.

9 Зашто ете, преку моќта на

Неговото слово човекот дојде врз лицето на земјата, чија земја беше направена преку моќ на Неговото слово. Затоа, ако Бог можеше да говори а светот беше, и да говори и да биде создаден човекот, О тогаш, зошто не може да ја заповеда земјата, или Изработката од Неговите раце врз лицето на земјата, според Неговата волја и задоволство?

10 Затоа, браќа, не барајте да Го советуваат Господ, туку да прифатите совет од Неговата рака. Зашто ете, самите знаете дека Тој советува мудро, и праведно, и со голема милост, над сите Негови дела.

11 Затоа, љубени браќа, бидете помирени со Него преку помирувањето на Христос, Неговиот Единороден Син, и можете да добиете воскреснување, според моќта на воскреснување која е во Христос, и да бидете претставени како први плодови на Христос на Бог, имајќи вера, и стекнувајќи добра надеж за слава во Него пред да се прикаже Самиот во тело.

12 И сега, љубени, не се чудете што ви ги кажувам овие нешта; бидејќи зошто да не зборуваме за Христовото помирување, и постигнеме совршено знаење за Него, како што постигнуваме знаење за воскреснувањето и светот што следи?

13 Ете, браќа мои, тој што про- рокува, нека про- рокува за човечкото разбирање; бидејќи

Духот ја зборува вистината и не лаже. Затоа, зборува за нештата какви што се, и за нештата какви што навистина ќе бидат; затоа, овие нешта ни се јасно прикажани, за спасението на нашите души. Но ете, не сме единствените сведоци на овие нешта; бидејќи Бог исто ги кажуваше на пророците од минатото.

14 Но ете, Евреите беа вкочанет народ; и ги презираа јасните зборови, и ги убија пророците, и бараа нешта што не ги разбираа. Затоа, поради нивната заслепеност, чија заслепеност дојде бидејќи бараа подалеку од знакот, мораат да паднат; бидејќи Бог ја тргна Неговата јаснотија од нив, и им пренесе многу нешта што не ги разбираат, бидејќи го посакуваа тоа. И бидејќи го посакуваа тоа Бог го направи, за да се сопнат.

15 И сега јас, Јаков, сум воден од Духот во пророкување; бидејќи согледувам преку делата на Духот, Кој е во мене, дека поради сопнувањето на Евреите ќе го одбијат каменот врз кој можат да градат и имаат безбедна основа.

16 Но ете, според светите писма, овој камен ќе стане голем, и последен, и единствената сигурна основа, врз која Евреите можат да градат.

17 И сега, мои љубени, како е возможно овие, откако ја одбија сигурната основа, некогаш да можат да градат врз неа, за

да може да стане глава од нивниот агол?

18 Ете, мои љубени браќа, ќе ви ја откријам оваа мистерија; ако не се затресам со мојата цврстина во Духот на било кои начини, и не се сопнувам поради мојата преголема грижа за вас.

ГЛАВА 5

Јаков го цитира Зенос во врска за алеџоријата за иштомиие и дивни маслинови дрва—Тие се слични како Израел и Неевреиите—Се укажуваат распрснувањето и собирањето на Израел—Се укажуваат наговесувања за Нефиитиие и Ламаниитиие и за целиот Израелов дом—Неевреиите ќе бидат прикалемени во Израел—На крајот лозјето ќе биде зајалено. Околу 544–421 п.н.е.

ЕТЕ, браќа мои, не се сеќавате ли дека ги читавте зборовите на пророкот Зенос, кој му говореше на домот Израелов, велјќи:

2 Послушај, О доме Израелов, и чуј ги зборовите од мене, пророкот на Господ.

3 Зашто ете, овака зборува Господ, Јас ќе те споредам тебе, О доме Израелов, со питомото маслиново дрво, кое човекот го зема и негуваше во неговото лозје; и тоа порасна, и остаре, и почна да скапува.

4 И се случи господарот на лозјето да излезе, и тој виде дека неговото маслиново дрво почна

да скапува; и тој кажа: Јас ќе го режам, и ќе копам околу него, и ќе го негувам, па можеби ќе изникнат млади и нежни гранки, и нема да овене.

5 И се случи да го режеше, и ископа околу него, и го негуваше според неговото слово.

6 И се случи да после многу денови почнаа да изникнуваат нешто помали, млади и нежни гранки; но ете, неговиот врв почна да венее.

7 И се случи господарот на лозјето да го види тоа, и му кажа на својот слуга: Жал ми е што ќе го изгубам ова дрво; затоа, одете и соберете гранки од дива маслинка, и донеси ги овде кај мене; и ќе ги искршиме тие главни гранки кои започнуваат да овенуваат, и ќе ги фрлиме во огнот да бидат изгорени.

8 И ете, кажа Господ на лозјето, земам многу од овие млади и нежни гранки, и ќе ги прикалемам каде и да сакам; и не е важно ако овене коренот на дрвово, можам да го сочувам неговиот род за себе; затоа, јас ќе ги земам овие млади и нежни гранки, и ќе ги прикалемам каде што сакам.

9 Ти земи ги гранките од дивото маслиново дрво, и прикалеми ги на нивно место; а овие кои ги скршив ќе ги фрлам во огнот и ќе ги запалам, за да не попречуваат во дворот на моето лозје.

10 И се случи слугата на Господ на лозјето да постапи според

зборовите на Господ на лозјето, и ги прикалеми гранките на дивото маслиново дрво.

11 И Господ на лозјето нареди да се копа околу него, и да се реже, и да се негува, велејќи му на својот слуга: Жал ми е што ќе го изгубам ова дрво; затоа, за да ги зачувам неговите корени да не овенат го направив тоа за да го зачувам за себе.

12 Затоа, оди по твојот пат; гледај го дрвото, и негувај го, според моите зборови.

13 А овие ќе ги сместам во најдалечниот дел на моето лозје, каде што сакам, тоа не е важно за тебе; а го правам тоа за да ги зачувам природните гранки на дрвото за себе; и исто така, за да можам после да зачувам од неговиот род за очекувано време, за себе; бидејќи ми е жал да го изгубам ова дрво и родот негов.

14 И се случува Господ на лозјето да тргне по својот пат, и ги скри природните гранки на питомото маслиново дрво во најоддалечениот дел на лозјето, некои во еден дел а некои во друг дел, според неговите волја и задоволство.

15 И се случува да помине долго време, и Господ на лозјето му кажа на својот слуга: Дојди, да се симнеме во лозјето, за да работиме во лозјето.

16 И се случува Господ на лозјето, а исто така и слугата, се симнаа долу во лозјето за да работат. И се случува слугата да му

каже на својот господар: Ете, погледни овде; гледај го дрвото.

17 И се случува Господ на лозјето да го гледаше и здогледа дрвото каде што беа прикалемени дивите маслинови гранки; а тоа беше изникнало и започнало да раѓа плод. И тој здогледа дека беше добро; а тој плод беше како природен плод.

18 И тој му кажа на слугата: Ете, гранките на дивото дрво ја прифатија влагата од неговиот корен, тој негов корен даде голема сила; и поради големата сила на неговиот корен дивите гранки дадоа питом плод. Сега, да не бевме ги прикалемиле овие гранки, тоа дрво ќе овенеше. А сега, ете, јас ќе соберам многу плод, кој го даде тоа дрво; и неговиот плод ќе го собирам за подготовка, за самиот себе.

19 И се случува Господ на лозјето да му каже на својот слуга: Дојди, да одиме во најоддалечениот дел на лозјето, и да видиме дали и природните гранки на дрвото донесоа многу плод, за да можам да го собирам неговиот плод за подготовка, за самиот себе.

20 И се случува тие да отидат таму каде што господарот беше ги скри природните гранки на дрвото, и тој му кажа на слугата: Гледај ги овие; и тој ја здогледа првата што донесе многу плод; и забележа дека беше добар. И тој му кажа на слугата: Земи од овошјето, и собери го за

подготовка, да можам да го зачувам за самиот себе; зашто ете, кажа тој, долго време го негував, и донесе многу плод.

21 И се случи слугата да му каже на својот господар: Зошто дојде овде да го насадиш ова дрво, односно оваа гранка од дрвото? Зашто ете, тоа беше најнеплодното место во целото земјиште на твоето лозје.

22 И Господ на лозјето му кажа на него: Не ме советувај; знаев дека тоа беше неплодно земјиште; затоа, ти реков на тебе, го негував долго време, и гледаш дека донесе многу плод.

23 И се случи Господ на лозјето да му каже на својот слуга: Погледни овде; ете јас исто така насадив уште една гранка од дрвото; а знаеш дека земјиштето на ова место беше понеплодно од првото. Но, гледај го дрвото. Јас го негував ова долго време, и донесе многу плод; затоа, собери го, и стави го за подготовка, да го зачувам за самиот себе.

24 И се случи Господ на лозјето пак да му каже на својот слуга: Погледни овде, и ете уште една гранка, што ја насадив; гледај дека исто така ја негував, и тоа донесе плод.

25 И тој му кажа на слугата: Погледни овде и гледај ја последната. Ете, ја насадив оваа на плодно место на земјиштето; и ја негував ова долго време, и само дел од дрвото донесе питом плод, а другиот дел на

дрвото донесе див плод; ете, јас го негував ова дрво како и другите.

26 И се случи Господ на лозјето да му каже на слугата: Скрши ги гранките кои не донесоа добар плод, и фрли ги во огнот.

27 Но ете, слугата му кажа на него: Да го режемe, и да копаме околу него, и да го негуваме малку подолго, дека можеби може да ти донесе добар плод, за да можеш да го собереш за подготовка.

28 И се случи Господ на лозјето и слугата на Господ на лозјето да го негуваат целиот плод во лозјето.

29 И се случи да беше поминало долго време, и Господ на лозјето му кажа на својот слуга: Дојди, да се симнеме во лозјето, за да можеме повторно да работиме во лозјето. Зашто ете, дојде времето, и наскоро доаѓа крај; затоа, морам да го зачувам плодот за подготовка, за самиот себе.

30 И се случи Господ на лозјето и слугата да се симнат во лозјето; и тие дојдоа до дрво чии природни гранки беа искршени, и дивите гранки беа прикалемени; и ете сите видови на овошје го попречуваа дрвото.

31 И се случи Господ на лозјето да проба од плодот секоја сорта според бројот. И Господ на лозјето кажа: Ете, толку долго го негувавме ова дрво, и зачував многу плод за подготовка за себеси.

32 Но ете, овој пат донесе многу плод, од кој ништо не е добро. И ете, има секакви видови на лош плод; и ова не ми носи ништо, без оглед на сиот наш труд; и сега ми е жал да го изгубам ова дрво.

33 И Господ на лозјето му кажа на слугата: Што да правиме со дрвото, за пак да можам да го зачувам неговиот добар плод за самиот себе?

34 И слугата му кажа на господарот: Ете, бидејќи ти ги прикалеми гранките на дивото маслиново дрво тие ги негуваа корените, така што живеат и не се исчезнати; затоа гледаш дека тие се уште добри.

35 И се случи Господ на лозјето да му каже на својот слуга: Ништо не ми носи ова дрво, а ни неговите корени, сè додека дава злобен плод.

36 Сепак, знам дека корените се добри, и за моја лична цел ги зачував; и поради нивната голема сила тие овде даваа добар плод од дивите гранки.

37 Но ете, дивите гранки пораснаа и ги надраснаа неговите корени; и поради тоа што дивите гранки ги надминаа неговите корени тоа донесе многу злобен плод; и поради тоа што донесе многу злобен плод ете ти гледаш дека почнува да овенува а наскоро ќе созрее, за да биде фрлено во оган, освен ако не направиме нешто за да го зачуваме.

38 И се случи Господ на лозјето

да му каже на својот слуга: Да се симнеме во најоддалечениот дел на лозјето, и да видиме дали и природните гранки даваа злобен плод.

39 И се случи тие да се симнаа во најоддалечениот дел на лозјето. И се случи да видат дека и плодот од природните гранки беше станал гнил; да, првиот и вториот а исто и последниот; и сите тие беа станале гнили.

40 И дивниот плод од последната го беше надминал оној дел од дрвото што даваше добар плод, така што гранката беше се исушила и умрела.

41 И се случи Господ на лозјето да заплаче, и му кажа на слугата: Што уште можев да направам за моето лозје?

42 Ете, знаев дека целиот плод на лозјето, освен овој, беше станал гнил. А сега и овие што порано даваа добар плод исто така станаа гнили; и сега сите дрвја во моето лозје не се добри за ништо освен да се исечат и да се фрлат во оган.

43 И ете, ова последното, чии гранки овенаа, го засадив на добро земјиште; да, дури и тоа кое беше избрано од сите други делови во моето лозје.

44 И ти виде дека јас исто го исеков тоа што му попречуваше на ова земјиште, за да можам да го насадам ова дрво наместо него.

45 И ти виде дека еден негов дел дава добар плод, а другиот дел дава див плод; и бидејќи не

ги тргнав неговите гранки и не ги фрлив во оган, ете, тие ја надраснаа таа добра гранка што пресуши.

46 И сега, ете, без оглед на целата грижа која ја преземавме за моето лозје, дрвјата станаа гнили, така што тие не даваат добар плод; и овие бев се надевал да ги зачувам, за да ги собирам нивните плодови за подготовка, за самиот себе. Но ете, тие станаа како дивото маслиново дрво, и тие немаат вредност освен да бидат пресечени и фрлени во огнот; и жал ми е да ги изгубам.

47 Но што повеќе можев да сторам во моето лозје? Дали ја спуштив својата рака, за да не го негувам? Не, го негував, и копав околу него, и го режев, и го нагубрив; и ја испружував раката речиси цел ден, и крајот се приближува. И жал ми е што ќе морам да ги исечам сите овие дрва во моето лозје, и да ги фрлам во огнот за да бидат изгорени. Кој е тој што го расипа моето лозје?

48 И се случи слугата да му каже на својот господар: Не е возвишеноста на лозјето—нели неговите гранки ги надраснаа корењата кои се добри? И бидејќи гранките ги надминале нивните корења, ете тие раста побрзо од силата на корењата, земајќи сила за нив. Ете, јас велам, не е ли ова причината поради која дрвјата од лозјето станаа гнили?

49 И се случи Господ на лозјето да му каже на слугата: Да одиме и да ги исечеме дрвјата во лозјето и да ги фрлиме во огнот, за да не го попречуваат земјиштето на моето лозје, бидејќи јас направив сè. Што можев јас да направам повеќе за моето лозје?

50 Но, ете, слугата му кажа на Господ на лозјето: Поштеди го малку подолго.

51 И Господ рече: Да, ќе го поштедам уште малку, бидејќи ми е жал да ги изгубам дрвата од моето лозје.

52 Затоа, да земеме од гранките од овие кои ги насадив во најоддалечениот дел на моето лозје, и да ги прикалемиме на дрвото од кое потекнуваат; и да ги скршиме оние гранки од дрвото чиј плод е најгорчлив, и да ги прикалемиме природните гранки на нивно место.

53 И ќе го направам ова за да не умре дрвото, за, можеби, да можам за себе да ги сочувам неговите корења за моја сопствена цел.

54 И, ете, корените на природните гранки на дрвото кои јас ги насадив каде што сакав се уште живи; затоа, да можам да ги зачувам за моја сопствена цел, ќе ги земам гранките на ова дрво, и ќе ги прикалемам на нив. Да, ќе ги прикалемам на нив гранките од нивното родно дрво, за да можам да ги зачувам корењата за самиот себе, за кога тие ќе бидат доволно силни можеби ќе можат да ми

дадат добар плод, и можеби се-
пак ќе се прославам со плодот
во моето лозје.

55 И се случи тие да земат од
природното дрво кое беше ста-
нало диво, и ги прикалемија на
природните дрвја кои исто така
беа станале диви.

56 И тие исто така земаа од
природните дрва кои беа ста-
нале диви, и ги прикалемија на
нивното родно дрво.

57 И Господ на лозјето му кажа
на слугата: Не ги крши дивите
гранки на дрвјата, освен оние
кои се најгорчливи; и на нив ќе
прикалемиш онака како што ти
кажав.

58 И повторно ќе ги негуваме
дрвата во лозјето, и ќе ги кас-
триме нивните гранки; и ќе ги
кршиме од дрвата оние гранки
кои се созреани, кои мораат да
умрат и ќе ги фрлиме во огнот.

59 И го правам ова, за можеби,
да можат нивните корења да се
засилат поради нивната доб-
рина; и поради промената на
гранките, така што добрите ги
надминуваат злобрите.

60 И бидејќи ги заштитив
природните гранки и нивните
корења, и ги прикалемив при-
родните гранки повторно на
нивното родно дрво, и ги за-
чував корењата на нивното
родно дрво, за, можеби, дрвата
од моето лозје повторно да да-
ваат добар плод; и повторно да
имам радост во плодот на мо-
ето лозје, и, можеби, за да се ра-
дувам премногу што ги зачував

корењата и гранките на првиот
плод—

61 Затоа, оди, и повикај слуги,
за да работиме трудољубиво
со нашата моќ во нашето лозје,
за да можеме да го подготвиме
патот, за повторно да донесам
природен плод, затоа што при-
родниот плод е добар и најска-
поцен од сите други плодови.

62 Затоа, да одиме и да рабо-
тиме со нашата моќ овој после-
ден пат, бидејќи ете крајот се
ближи, и ова ќе биде последен
пат да го режам своето лозје.

63 Прикалеми ги гранките;
почни од последните за да можат
да бидат први, и првите
да бидат последни, и ископај
околу дрвјата и стари и млади,
први и последни; и последни и
први, за уште еднаш да можат
сите тие да бидат негувани за
последен пат.

64 Затоа, ископај околу нив, и
режи ги, и нагубри ги уште ед-
наш, за последен пат, бидејќи
крајот се ближи. И ако биде
така овие последни прикале-
мени гранки да раснат, и да да-
ваат природен плод, тогаш ти
ќе го подготвиш патот за нив,
за да можат да пораснат.

65 И додека тие започнуваат
да растат ти ќе ги отстраниш
гранките кои даваат горки пло-
дови, според силата на добрите
и нивната големина; и нема да
ги отстраниш сите лоши од-
еднаш, за да не бидат нивните
корења претешки за калеме-
њето, и тие прикалемените ќе

страдаат, и ќе ги изгубам дрвата од моето лозје.

66 Бидејќи ми е жал да ги изгубам дрвата од моето лозје; затоа ќе ги отстраните лошите според тоа како добрите растат, за коренот и врвот да бидат еднакво силни, додека добрите не ги надминат лошите, и лошите да се пресечени и фрлени во огнот, за да не го попречуваат земјиштето на моето лозје; затоа ќе ги отстранам лошите од моето лозје.

67 И гранките на природното дрво повторно ќе ги прикалемам на природното дрво;

68 И природните гранки на дрвото ќе ги прикалемам на природните гранки на дрвото; така што повторно ќе ги спојам, за да даваат природен плод и тие ќе бидат едно.

69 А лошите ќе бидат фрлени, да, дури од земјиштето на моето лозје; зашто ете, само овој пат ќе го режам моето лозје.

70 И се случи Господ на лозјето да го прати својот слуга; и слугата отиде и направи како што Господ му беше заповедал, и донесе други слуги; и тие беа малку.

71 И Господ на лозјето им кажа: Одете, и работете во лозјето, со вашата моќ. Зашто ете, ова е последен пат да го негувам своето лозје; бидејќи крајот е сосема близу, и времето брзо доаѓа; и ако работите со вашата моќ со мене ќе се радувате на плодот што ќе ги зачувам за

себе за времето кое наскоро ќе дојде.

72 И се случи слугите да отидат и работат со нивната моќ; и Господ на лозјето исто така работеше со нив; и тие ги послушаа заповедите на Господ за сите нешта.

73 И ете повторно почна да се појавува природен плод во лозјето; и природните гранки започнаа да раснат и премногу да напредуваат; а дивите гранки започнаа да бидат скршени и фрлени; и тие ги задржаа коренот и врвот еднакви, според неговата сила.

74 И така работеа, со целата нивна трудољубивост, според заповедите на Господ на лозјето, дури и кога лошите беа исфрлени надвор од лозјето, и Господ ги зачува за себе дрвата за повторно да станат природен плод; и тие станаа како едно тело; и плодовите беа еднакви; и Господ на лозјето го зачува за себе природниот плод, кој му беше најскапоцен уште од почетокот.

75 И се случи кога Господ на лозјето виде дека неговиот плод беше добар, и дека неговото лозје не беше веќе гнило, тој ги повика неговите слуги, и им кажа: Ете, за овој последен пат го негувавме моето лозје; и вие гледате дека јас направив според мојата волја; и го зачував природниот плод, што е добар, како што беше на почетокот. И благословени сте;

бидејќи бевте трудољубиви да работите со мене во моето лозје, и ги одрживте моите заповеди, и повторно ми го донесовте природниот плод, така моето лозје веќе не е гнило, и лошото е исфрлено, ете ќе имате радост со мене поради плодот во моето лозје.

76 Зашто ете, долго ќе го чувам плодот на моето лозје за самиот себе, за очекувано време кое наскоро ќе дојде; и за последен пат го негував моето лозје, и го режев, и копав околу него, и го нагубрив; затоа ќе го соберам овошјето за самиот себе, за долго време, според она што го говорев.

77 И кога ќе дојде времето лошиот плод повторно да се појави во моето лозје, тогаш ќе направам да се соберат доброто и лошото; и доброто ќе го зачувам за самиот себеси, а лошото ќе го исфрлам на неговото место. И тогаш доаѓа сезоната и крајот; и ќе направам моето лозје да биде запалено со оган.

ГЛАВА 6

Господ ќе го поварии Израел во последниите денови—Свeиоий ќе биде изгорен со оѓан—Луѓеио морави да Го следаи Хрисиос за да го избеѓнаи езероио од оѓан и сулфур. Околу 544–421 п.н.е.

И СЕГА, ете, браќа мои, како што ви реков дека ќе пророкувам, ете, ова е моето пророштво—дека нештата кои овој

пророк Зенос ги кажа, во врска со Израеловиот дом, кои ги спореди со питомо маслиново дрво, сигурно ќе се случат.

2 И денот кога Тој повторно ќе ја испружи Неговата рака по втор пат да го собере Неговиот народ, е денот, да, и тоа последниот пат, дека Господовите слуги ќе се истакнат со Неговата моќ, да го негуваат и режат Неговото лозје; и после тоа крајот брзо ќе дојде.

3 И како се благословени оние кои трудољубиво работеле во Неговото лозје; и колку се проклети оние кои ќе бидат отфрлени во нивното сопствено место! А светот ќе биде изгорен со оган.

4 И колку е милостив нашиот Бог со нас, бидејќи Тој се сети на Израеловиот дом, и на корените и на гранките; и Тој ги испружува неговите раце на нив цел ден; и тој е вкочанет и контрадикторен народ; но сите што нема да ги закорават срцата ќе бидат спасени во Божјото царство.

5 Затоа, мои љубени браќа, ве преколнувам со зборови на трезвеност да се покаете, и да дојдете со целосна намера на срцето, и да се држите до Бог како што и Тој се држи до вас. И додека Неговата рака на милоста е испружена кон вас во светлината на денот, не ги закоравувајте вашите срца.

6 Да, денес, ако го чуете Неговиот глас, не закоравувајте ги

вашиите срца; бидејќи зошто да умрете?

7 Зашто ете, откако ќе бидете негувани од доброто Божјо слово цел ден, дали ќе донесете злобен плод, за да морате да бидете пресечени и фрлени во огнот?

8 Ете, дали ќе ги одбиете овие зборови? Дали ќе ги одбиете зборовите на пророците; и дали ќе ги одбиете сите зборови кои беа кажани во врска со Христос, откако толку многу зборуваа во врска со Него; и го негирате доброто Божјо слово, и Божјата моќ, и дарот на Светиот Дух, и го гаснувате Светиот Дух, и го исмевате големиот план за искупување, кој беше положен за вас?

9 Зарем не знаете дека ако ги направите овие нешта, моќта на искупувањето и воскреснувањето, која е во Христос, ќе ве доведе да стоите со срам и ужасна вина пред Божјиот суд?

10 И според моќта на правдата, бидејќи правдата не може да биде негирана, морате да одите во тоа езеро од оган и сулфур, чии пламени се неизгасливи, и чиј чад се воздига секогаш и засекогаш, а тоа езеро од оган и сулфур е бескрајно мачење.

11 О тогаш, мои љубени браќа, покајте се, и влезете во таа права порта, и продолжете по патот кој е тесен, додека да добиете вечен живот.

12 О бидете мудри; што повеќе можам да кажам?

13 На крај, ви посакувам збогум, додека не ве сретнам пред пријатниот Божји суд, чиј суд ги погодува пакосните со страшен ужас и страв. Амин.

ГЛАВА 7

Шерем го негира Христос, се ирејира со Јаков, бара знак, и е йоѓоден од Боѓ—Сийе пророци зборуваа за Христос и Неѓово-йо Помирување—Нефиийије ги йрживеаа нивније денови како скийници, родени во сйраѓање, и мразени од Ламанийије. Околу 544–421 й.н.е.

И сега се случи откако беа поминале неколку години, се појави човек помеѓу Нефитите, чие име беше Шерем.

2 И се случи тој да започне да проповеда помеѓу народот, и да им објави дека нема да постои Христос. И проповедаше многу нешта кои беа ласкави за народот; и го стори ова за да го отфрли Христовото учење.

3 И работеше трудољубиво за да ги одведе срцата на луѓето, толку што одведе многу срца; и тој знаејќи дека јас, Јаков, имав вера во Христос кој ќе дојде, бараше многу можности за да може да дојде до мене.

4 И беше учен, така што имаше совршено знаење за јазикот на народот; затоа, можеше да користи многу ласкање, и многу говорна моќ, според моќта на ѓаволот.

5 И имаше надеж да ме по-

колеба во верата, без оглед на многуте откровенија и многуте нешта кои бев ги видел во врска со овие нешта; бидејќи навистина бев видел ангели, и тие ми служеа. И исто така, бев го слушнал Господовиот глас како ми зборува со самото слово, од време на време; затоа, не можев да се поколеbam.

6 И се случи тој да дојде при мене, и вака ми говореше, велјќи: Брат Јаков, барав многу можности да зборувам со тебе; бидејќи исто слушнав и знам дека одиш околу многу, проповедајќи тоа што велиш дека е евангелие, односно Христово учење.

7 И си одвел многу од овој народ така што тие го изопачуваат вистинскиот Божји пат, и не го одржуваат Мојсиевиот закон кој е прав пат; и го претвораат Мојсиевиот закон во обожавање на битие за кое велиш дека ќе дојде многу стотици години отсега. И сега ете, јас, Шерем, ти објавувам дека ова е богохулство; бидејќи ниту еден човек не знае за овие нешта; бидејќи не може да каже за нештата кои следат. И на овој начин Шерем се препираше против мене.

8 Но ете, Господ Бог го излеа Неговиот Дух во мојата душа, толку што го збунив во сите негови зборови.

9 И му реков: Дали Го негираш Христос кој ќе дојде? И тој кажа: Ако постои Христос, не би го негирал Него; но знам

дека не постои Христос, ниту постоел, ниту ќе постои.

10 И му реков: Дали веруваш во светите писма? И тој кажа, Да.

11 И му реков: Тогаш не ги разбираш; бидејќи тие навистина сведочат за Христос. Ете, ти велам дека никој од пророците не напишал, ниту пророкувал, освен што тие зборувале во врска со овој Христос.

12 И ова не е сè—ми беше прикажано, бидејќи слушнав и видов; и исто така ми беше прикажано преку моќта на Светиот Дух; затоа, знам дека ако немаше направено помирување целото човештво мора да биде изгубено.

13 И се случи да ми каже: Покажи ми знак преку оваа моќ на Светиот Дух, преку што знаеш толку многу.

14 И му реков: Што сум јас да го искушувам Бог да ти покаже знак за нештата кои знаеш дека се вистинити? Сепак ќе го негираш, бидејќи си од гаволот. Сепак, нема да биде мојата волја; туку ако Бог те удри, нека тоа ти биде знак дека Тој има моќ, и на небесата и на земјата; и исто така, дека Христос ќе дојде. И Твојата волја, О Господе, нека биде сторена, а не мојата.

15 И се случи кога јас, Јаков, бев ги кажал овие зборови, Господовата моќ го стигна, толку што тој падна на земјата. И се случи да беше негуван во период од многу денови.

16 И се случи тој да му каже

на народот: Соберете се заедно утре, бидејќи ќе умрам; затоа, посакувам да зборувам со народот пред да умрам.

17 И се случи утрешниот ден мноштвото беше собрано заедно; и тој им зборуваше јасно и ги негираше нештата на кои беше ги поучил, и Го призна Христос, и моќта на Светиот Дух, и служењето на ангели.

18 И јасно им говореше, дека беше измамен од моќта на ѓаволот. И говореше за пекол, и за вечност, и за вечна казна.

19 И кажа: Се плашам да не сторив неопростлив грев, зашто Го лажев Бог; зашто го одбив Христос, и кажав дека верував во светите писма; и тие навистина сведочат за Него. И зашто така Го лажев Бог многу се плашам мојот случај да не е ужасен; но му признавам на Бог.

20 И се случи кога беше ги кажал овие зборови не можеше да каже ништо повеќе, и му се предаде на духот.

21 И кога мноштвото беше сведочело дека тој ги говореше овие нешта додека сакаше да се предаде на духот, тие беа премногу запрепастени; толку што Божјата моќ се симна врз нив, и беа совладани така што паднаа на земјата.

22 Сега, ова нешто беше пријатно за мене, Јаков, бидејќи бев го барал од мојот Отец кој беше на небесата; бидејќи Тој го слушна моето довикување и одговори на мојата молитва.

23 И се случи мирот и љубовта на Бог повторно да бидат обновени помеѓу народот; и ги пребараша светите писма, и повеќе не ги слушаа зборовите на овој пакосен човек.

24 И се случи многу средства да бидат измислени да се преземат и обноват Ламанитите до знаењето за вистината; но сè беше залудно, бидејќи се воодушевуваа во војни и крвопролевање, и имаа вечна омраза против нас, нивните браќа. И бараа преку моќта на нивните раце да нè уништат постојано.

25 Затоа, Нефитскиот народ се утврди против нив со нивните оружја, и со сета нивна моќ, верувајќи во Бог и карпата на нивното спасение; затоа, тие станаа како допрва, победници врз нивните непријатели.

26 И се случи јас, Јаков, започнав да стареам; и записот за овој народ беше чуван на другите Нефитски плочи, затоа, го завршувам овој запис, објавувајќи дека напишав според моето најдобро знаење, велејќи дека времето помина со нас, и исто нашите животи поминаа како да бевме во сон, бевме осамен и свечен народ, скитници, отфрлени од Ерусалим, родени во страдање, во дивина, и мразени од нашите браќа, што предизвика војни и препирања; затоа, ги жалеваме нашите денови.

27 И јас, Јаков, видов дека накоро морам да се симнам долу во гроб; затоа, му кажав на мојот

син Енос: Земи ги овие плочи. И му ги кажав нештата кои брат ми Нефи ми ги заповеда, и тој вети послушност на заповедите. И ставам крај на моето пишување врз овие плочи, кое беше

мало; и на читателот му посакувам збогум, надевајќи се дека многу од моите браќа можат да ги читаат моите зборови. Браќа, збогум.

КНИГАТА НА ЕНОС

Енос се моли моќно и сѝекнува ојросијување за неѓовиите дрвови—Гласот на Господ доаѓа во неѓовиот ум, вејувајќи сјасение за Ламанијиите во иден ден—Нефијиите бараа да ги повраќаат Ламанијиите—Енос се радува во неѓовиот Искупиител. Околу 420 п.н.е.

ЕТЕ, се случи дека јас, Енос, знаејќи дека татко ми беше праведен човек—зашто тој ме поучи на неговиот јазик, а исто и со негување и опомена од Господ—и благословено нека биде името на мојот Бог за тоа—

2 И ќе ви кажам за борбата што јас ја имав пред Бог, пред да добијам опростување за моите гревови.

3 Ете, одев да ловам ѕверови во шумите; и зборовите што често бев ги слушал од татко ми говорат во врска со вечен живот, и радоста на светците, потонаа длабоко во моето срце.

4 И мојата душа гладуваше; и клекнав пред мојот Создавач, и Му довикував на Него со моќна молитва и молење за мојата сопствена душа; и целиот ден Му довикував на Него; да, и кога ноќта дојде сè уште го кревав мојот глас високо така што достигна до небесата.

5 И дојде до мене глас, веќејќи: Еносе, твоите гревови ти се простени, и ќе бидеш благословен.

6 И јас, Енос, знаев дека Бог не може да лаже; затоа, мојата вина беше избришана.

7 И му реков: Господе, како е сторено?

8 И Тој ми рече: Поради твојата вера во Христос, кого не си го слушал претходно ниту видел. И многу години ќе поминат пред Тој да се прикаже Самиот во телото; затоа, оди, твојата вера те направи цел.

9 Сега, се случи кога бев ги слушал овие зборови започнав да чувствувам желба за благосостојбата на моите браќа, Нефитите; затоа, му ја излеав целата мојата душа на Бог за нив.

10 И додека така се борев во духот, ете, гласот на Господ дојде во мојот ум повторно,

велејќи: Јас ќе ги посетам твоите браќа според нивната трудољубивост во одржувањето на Моите заповеди. Јас им ја дадов оваа земја, и тоа е света земја; и не ја проколнувам освен ако не е поради причина за беззаконие; затоа, Јас ќе ги посетам твоите браќа според тоа што Јас сум го рекол; и нивните престапи Јас ќе ги соборам со тага врз нивните сопствени глави.

11 И откако јас, Енос, ги бев слушнал овие зборови, мојата вера започна да биде непоколеблива во Господ; и Му се молев на Него со многу долги напори за моите браќа, Ламанитите.

12 И се случи откако бев се молел и работел со целосна трудољубивост, Господ ми рече: Јас ќе ти доделам според твоите желби, заради твојата вера.

13 И сега ете, оваа беше желбата што ја посакав од Него—дека доколку мојот народ, Нефитите, паднат во престап и на некои начини бидат уништени, и Ламанитите не бидат уништени, дека Господ Бог би го зачувал записот на мојот народ, Нефитите; дури ако биде од моќта на Неговата света рака, дека би можеле да бидат донесени во некој иден ден кај Ламанитите, дека, можеби, би можеле да бидат доведени до спасение—

14 Зашто во сегашноста, нашите напори беа залудни во обновувањето на вистинската вера. И тие се заколнуваа во

нивниот бес дека, ако е можно, тие би ги уништиле нашите записи и нас, и исто така сите традиции од нашите татковци.

15 Затоа, јас знаејќи дека Господ Бог можеше да ги зачува нашите записи, Му довикував на Него постојано, бидејќи Тој беше ми кажал: Сè што ти ќе прашаш со вера, верувајќи дека ќе го добиеш во името на Христос, ќе го добиеш.

16 И имав вера, и Му довикував на Бог дека Тој би ги зачувал записите; а Тој заветуваше со мене дека Тој ќе ги донесе кај Ламанитите во Неговото одредено време.

17 И јас, Енос, знаев дека ќе биде според заветот што Тој беше го направил; затоа душата ми одмораше.

18 И Господ ми кажа: Твоите татковци го барале истото нешто од мене; и ќе им биде сторено според нивната вера; бидејќи нивната беше како твојата.

19 И сега се случи дека јас, Енос, одев наоколу помеѓу народот на Нефи, пророкувајќи за нешта што ќе следат, и сведочејќи за нештата што бев ги слушнал и видел.

20 И сведочам дека народот на Нефи бараа трудољубиво да ги обноват Ламанитите на вистинската вера во Бог. Но нашите трудови беа залудни; нивната омраза беше насочена, и тие беа водени од злобната природа така што станаа диви, и

свирепи, и крвожедни луѓе, исполнети со идолопоклонство и гнасотија; хранејќи се со сверови за плен; живеејќи во шатори, и скитајќи во дивината со краток кожен ремен околу нивните слабини и со нивните глави избричени; и нивната вештина беше со лакот, и со сабјата, и секирата. И многу од нив не јадеа ништо освен ако не беше сурово месо; и постојано бараа да нè уништат.

21 И се случи дека народот на Нефи ја ораа земјата, и одледуваа секакви житарици, и овошје, и стада од крда, и стада од секаков вид на стока, и кози, и диви кози, и исто многу коњи.

22 И имаше премногу пророци меѓу нас. И народот беше вкочанет народ, кој тешко разбира.

23 И не постоеше ништо освен ако беше претерана грубост, проповедање и пророкување за војни, и препирања, и уништувања, и постојано потсетувајќи ги на смрт, и траењето на вечноста, и пресудите и моќта на Бог, и сите оние нешта—наведувајќи ги постојано да ги држат во стравот од Господ. Јас велам дека не постоеше ништо кратко од овие нешта, и премногу голема јаснотија на говор, би ги

задржала да не паднат брзо во уништување. И на овој начин јас пишувам во врска со нив.

24 И видов војни меѓу Нефитите и Ламанитите во текот на моите денови.

25 И се случи дека започнав да стареам, и сто седумдесет и девет години беа поминале од времето кога нашиот татко Лехи замина од Ерусалим.

26 И видов дека наскоро морам да се симнам долу во мојот гроб, сум бил обземен од моќта на Бог дека морам да му проповедам и пророкувам на овој народ, и да го објавувам словото според вистината што е во Христос. И јас го бев објавил тоа во сите моите денови, и се радував во тоа повеќе од тоа што е од светот.

27 И наскоро ќе одам до местото на мојата почивка, што е со мојот Искупител; бидејќи знам со Него ќе се одморам. И се радувам на денот кога мојот смртност ќе стане бесмртност, и ќе стојам пред Него; тогаш ќе го видам Неговото лице со задоволство, и Тој ќе ми каже: Дојди кај Мене, ти благословен, постои место што е подготвено за тебе во мензите на Мојот Отец. Амин.

КНИГАТА НА ЈАРОМ

Нефиџиите го одржуваат законот на Мојсеј, го очекуваат доаѓањето на Христос, и напредуваат во земјата—Многу пророци

се иџрудаи да ги задржай луѓеио на пайои на висийнаи. Околу 399–361 п.н.е.

СЕГА ете, јас, Јаром пишувам неколку зборови според заповедта на мојот татко, Енос, за нашето родословие да може да биде зачувано.

2 И како што овие плочи се мали, и како што овие нешта се напишани со намера да им користа на нашите браќа Ламанитите, затоа, е потребно малку да пишувам; но нема да пишувам за нештата од моето пророкување, ниту од моите откровенија. Бидејќи што би можел да напишам повеќе од тоа што напишале моите татковци? Бидејќи нели тие го открија планот на спасението? Ви велам, Да; и ова е доволно за мене.

3 Ете, целисходно е дека многу би требало да се стори помеѓу овој народ, поради закоравеноста на нивните срца, и глувоста на нивните уши, и заслепеноста на нивните умови, и вкочанетоста на нивните вратови; сепак, Бог е премногу милостив спрема нив, и сè уште не ги збришал од лицето на земјата.

4 И постојат многу помеѓу нас кои имаат многу откровенија, бидејќи не се вкочанети. И сите оние кои не се вкочанети и имаат верба, имаат заедништво со Светиот Дух, кој им покажува на човечките деца, според нивната вера.

5 И сега, ете, двесте години беа поминале, а народот на Нефи беше се засилил во земјата. Тие гледаа да го одржуваат законот на Мојсеј и сабатниот ден свет за Господ. И тие не осквернуваа; ниту богохулеа. И законите на земјата беа премногу строги.

6 И тие беа распрснати врз поголемото лице на земјата, и Ламанитите исто така. И тие беа прекумерно побројни отколку Нефитите; и тие го љубеа убиството и ја пиеле крвта на сверовите.

7 И се случи да доаѓаат многу пати против нас, Нефитите, да се борат. Но нашите цареви и нашите водачи беа моќни луѓе во верата на Господ; и тие го почувуваа народот на патиштата на Господ; затоа, им се спротивставивме на Ламанитите и ги збришавме од нашите земји, и започнавме да ги утврдуваме нашите градови, односно било кое место на нашето наследство.

8 И премногу се размножавме, и се ширевме врз лицето на земјата, и станавме премногу богати со злато, и сребро, и со скапоцени нешта, и со фини дрвени изработки, со градби, и со машинерија, и исто со железно и бакар, и со месинг и челик, правејќи секакви видови на алати за обработка на земјата, и воени оружја—да, стрелата со остар врв, и футролата, и стреличката, и копјето, и сите воени подготовки.

9 И така бевме подготвени да се сретнеме со Ламанитите, тие не тргнаа против нас. Но Господовото слово беше потврдено, што Тој го говореше на нашите татковци, велејќи дека: Доколку ги одржувате Моите заповеди, вие ќе напредувате во земјата.

10 И се случи пророците на Господ да му се заканија на народот на Нефи, според словото на Бог, дека ако не ги одржуваат заповедите, и ако паднат во престап, тие би требало да бидат уништени од лицето на земјата.

11 Затоа, пророците, и свештениците, и учителите, работеа трудољубиво, охрабрувајќи го со сета макотрпност народот на трудољубивост; поучувајќи го законот на Мојсеј, и намерата поради која беше даден; убедувајќи ги да Го очекуваат Месијата, и да веруваат во Него дека ќе дојде како што Тој веќе

дошол. И на овој начин тие ги поучуваа.

12 И се случи дека правејќи така тие ги зачуваа од уништување врз лицето на земјата; бидејќи им ги прободуваа срцата со словото, постојано наведувајќи ги на покајание.

13 И се случи двесте триесет и осум години да беа поминале—во војни, и препирања, и раздори, во поголемиот дел од времето.

14 И јас, Јаром, не пишувам повеќе, бидејќи плочите се мали. Но ете, браќа мои, можете да ги погледнете другите плочи на Нефи; бидејќи ете, на нив се врежани записите за нашите војни, според пишувањата на царевите, односно оние кои тие наредија да бидат напишани.

15 И јас ги предавам овие плочи во рацете на мојот син Омни, за да можат да бидат зачувани според заповедите на моите татковци.

КНИГАТА НА ОМНИ

Омни, Амарон, Чемиш, Абинадом, и Амаликиј, сийе со ред, ги чуваат зайисийе—Мосија го открива народот од Зарахемла, кои дојдоа од Ерусалим во деновийе на Седекиј—Мосија е прогласен за цар над нив—Појомциийе на Мулек во Зарахемла беа го откриле Кориантумир, последниот од Јаредийийе—Царот Венијамин го наследува Мосија—Луѓето и треба

да ги понудат своите души како ѝринос за Хрисѝос. Околу 323–130 п.н.е.

ЕТЕ, се случи дека на мене, Омни, ми беше заповедано од татко ми, Јаром, дека треба да напишам нешто врз овие плочи, да го зачувам нашето родословие—

2 Затоа, во моите денови, би

сакал да знаете дека многу се борев со мечот да го зачувам мојот народ, Нефитите, од паѓање во рацете на нивните непријатели, Ламанитите. Но ете, јас самиот сум пакосен човек, и не ги одржав одредбите и Господовите заповеди како што требаше да направам.

3 И се случи да беа поминале двесте седумдесет и шест години, и имавме многу сезони во мир; и имавме многу сезони со сериозна војна и крвопролевање. Да, и накратко, двесте осумдесет и две години беа поминале, и бев ги чувал овие плочи според заповедите на моите татковци; и ги доделив на мојот син Амарон. И ставам крај.

4 И сега јас, Амарон, ги пишувам нештата што ги пишувам, кои се малку, во книгата на татко ми.

5 Ете, се случи триста и дваесет години да беа поминале, и попакосниот дел од Нефитите беше уништен.

6 Зашто Господ не би дозволил, откако Тој беше ги одвел од земјата Ерусалим и ги зачува и заштити да не паднат во рацете на нивните непријатели, да, Тој нема да дозволи зборовите да не бидат потврдени, кои Тој им ги кажа на нашите татковци, велејќи дека: Доколку не ги одржувате Моите заповеди нема да напредувате во земјата.

7 Затоа, Господ ги посети со голема пресуда; сепак, Тој ги

поштеди праведните да не загинат, туку ги избави од рацете на нивните непријатели.

8 И се случи да му ги дадам плочите на мојот брат Кемиш.

9 Сега јас, Кемиш, пишувам малку нешта, во истата книга со брат ми; зашто ете, го видов последното што го напиша, дека го напиша со сопствена рака и го напиша на денот кога ми ги предаде. И на овој начин ги чувате записите, бидејќи е според заповедите на нашите татковци. И ставам крај.

10 Ете, јас, Абинадом, сум син на Кемиш. Ете, се случи да видов многу војна и препирање помеѓу мојот народ, Нефитите, и Ламанитите; и јас, со мојот сопствен меч, ги одземав животите на многу Ламанити во одбрана на моите браќа.

11 И ете, записот за овој народ е врежан на плочи кои ги имаат царевите, според поколенијата; и не знам за друго откровение освен тоа што е напишано, ниту пророштво; затоа, тоа што е доволно е напишано. И ставам крај.

12 Ете, јас сум Амаликиј, синот на Абинадом. Ете, ќе ви говорам нешто во врска со Мосија, кој беше прогласен за цар врз земјата Зарахемла; зашто ете, беше предупреден од Господ дека треба да избега од земјата на Нефи, и сите што би го послушале гласот на Господ исто треба да заминат надвор од земјата со него, во дивината—

13 И се случи да направи како што Господ му беше заповедал. И тие заминаа од земјата во дивината, сите кои би го послушале Господовиот глас; и беа водени од многу проповедање и пророкување. И постојано беа опоменувани од Божјото слово и беа водени од моќта на Неговата рака низ дивината додека не се симнаа во земјата која е наречена земјата Зарахемла.

14 И открија народ, кои беа наречени народот на Зарахемла. Сега, постоеше големо радување помеѓу народот на Зарахемла; и исто Зарахемла премногу се радуваше, бидејќи Господ беше го испратил народот на Мосија со плочите од месинг кои го содржеа записот за Евреите.

15 Ете, се случи Мосија да откри дека народот на Зарахемла излезе од Ерусалим во времето кога Седекиј, царот на Јудеа, беше одведен заробен во Вавилон.

16 И патуваа во дивината, и беа пренесени со Господовата рака преку големите води, во земјата каде Мосија ги беше открил; и беа живееле таму од тогаш натаму.

17 И во времето кога Мосија ги откри, беа станале премногу бројни. Сепак, имаа многу војни и сериозни препирања, и беа падале од мечот од време на време; и нивниот јазик беше станал расипан; и не беа донеле записи со нив; и го негираа постоењето

на нивниот Создавач; а Мосија, ниту народот на Мосија, не можеа да ги разберат.

18 Но се случи дека Мосија нареди да бидат поучени на неговиот јазик. И се случи откако беа поучени на јазикот на Мосија, Зарахемла даде родословие за неговите татковци, според неговото сеќавање; и тие се напишани, но не во овие плочи.

19 И се случи народот на Зарахемла, и на Мосија, се обединија заедно; и Мосија беше назначен да им биде цар.

20 И се случи во деновите на Мосија, имаше голем камен донесен кај него со гравури врз него; и ги протолкува гравурите преку дарот и моќта на Бог.

21 И дадоа еден извештај за еден Кориантумир, и убиството на неговиот народ. И Кориантумир беше откриен од народот на Зарахемла; и живееше со нив во период од девет месечини.

22 Исто така зборуваше за неколку зборови во врска со неговите татковци. И неговите први родители излегоа од кулата, во времето кога Господ го измеша јазик на народот; и остријата на Господ падна врз нив според Неговите пресуди, кои се праведни; и нивните коски лежат распрснати во земјата на север.

23 Ете, јас, Амаликиј, бев роден во деновите на Мосија; и живеев да ја видам неговата смрт; и Венијамин, неговиот син, владееше на негово место.

24 И ете, видов, во деновите на царот Венијамин, сериозна војна и многу крвопролевање помеѓу Нефитите и Ламанитите. Но ете, Нефитите стекнаа многу предност над нив; да, толку што царот Венијамин ги истера од земјата Зарахемла.

25 И се случи дека почнав да остарувам; и, немајќи потомство, и знаејќи дека цар Венијамин е праведен човек пред Господ, затоа, ќе му ги предам овие плочи на него, охрабрувајќи ги сите луѓе да дојдат кај Бог, Светецот на Израел, и да веруваат во пророкување, и во откривенија, и во службата на ангели, и во дарот на говорење јазици, и во дарот на толкување јазици, и во сите нешта кои се добри; бидејќи нема ништо што е добро освен ако не доаѓа од Господ; а тоа што е злобно доаѓа од ѓаволот.

26 И сега, мои љубени браќа, би сакал да дојдете кај Христос, кој е Светецот на Израел, и да земете од Неговото спасение, и моќта на Неговото испување. Да, дојдете кај Него, и понудете

ги вашите цели души како принос кај Него, и продолжете со постеење и молење, и издржете до крај; и како што живее Господ ќе бидете спасени.

27 И сега ќе зборувам нешто во врска со одреден број кои заминаа во дивината да се вратат во земјата на Нефи; бидејќи постоеше голем број кои посакуваа да ја поседуваат земјата на нивно наследство.

28 Затоа, заминаа во дивината. А нивниот водач беше силен и моќен човек, и вкочанет човек, затоа предизвика препирање помеѓу нив; и сите беа убиени, освен педесет, во дивината, и тие повторно се вратија во земјата Зарахемла.

29 И се случи дека исто одвело значителен број од другите, и повторно продолжија со нивното патување во дивината.

30 И јас, Амаликиј, имав брат, кој исто отиде со нив; и од тогаш не знам за нив. И наскоро ќе легнам во мојот гроб; а овие плочи се исполнети. И ставам крај на моето говореење.

СЛОВАТА НА МОРМОН

Мормон ги скрапува големите плочи на Нефи—Тој ги сфаќа малите плочи со другите плочи—Цар Венијамин воспоставува мир во земјата. Околу 385 н.е.

ИСЕГА јас, Мормон, бидејќи сум спремен да го предам

записот што го водев во рацете на мојот син Морони, ете сведочев за речиси сето уништување на мојот народ, Нефитите.

2 И многу стотици години после доаѓањето на Христос ги предам овие записи во рацете на мојот син, и мислам дека тој

ќе го посведочи целосното уништување на мојот народ. Но нека Бог му дозволи да го преживее, за тој да може да пишува нешто во врска со нив, и нешто во врска со Христос, за можеби еден ден тоа да има вредност за нив.

3 И сега, говорам нешто за тоа што напишав; затоа што откако бев го направил скратеното издание од плочите на Нефи, до владеењето на овој цар Венијамин, за кого говореше Амаликиј, барав во записите кои ми беа предадени во рацете, и ги најдов оние плочи, што го содржеа овој мал извештај на пророците, од Јаков до владеењето на овој цар Венијамин, а и многу од зборовите на Нефи.

4 И нештата кои се врз овие плочи ми се пријатни, заради пророштвата за доаѓањето на Христос; и моите татковци знаеја дека многу од нив беа исполнети; да, исто и знам дека онолку нешта колку што биле пророкувани во врска со нас до денешен ден беа исполнети, и онолку колку што се подалеку од денешниот ден мора сигурно да се случат—

5 Затоа, ги одбрав овие нешта, да го завршам мојот запис врз нив, и остатокот на мојот запис ќе го земам од плочите на Нефи; и не можам да го напишам стотиот дел од нештата на мојот народ.

6 Но ете, ќе ги земам овие плочи, што ги содржат оние

пророштва и откровенија, и ќе ги ставам со остатокот од мојот запис, зашто се одбрани за мене; и знам ќе бидат одбрани за моите браќа.

7 И го правам ова за мудра цел; зашто така ми шепоти, според делувањата на Духот Господов кој е во мене. И сега, не ги знам сите нешта; но Господ ги знае сите нешта кои следат; затоа, Тој делува во мене да постапувам според Неговата волја.

8 И мојата молитва кон Бог е за моите браќа, дека можат повторно да дојдат кон знаењето за Бог, да, искупувањето на Христос; дека можат повторно да бидат восхитувачки народ.

9 И сега јас, Мормон, продолжувам да го завршам мојот запис, што го земам од плочите на Нефи; и го правам според знаењето и разбирањето што Бог ми го дал.

10 Затоа, се случи откако Амаликиј беше ги предал овие плочи во рацете на цар Венијамин, тој ги зел и ги ставил со другите плочи, кои содржеа записи кои биле предадени од царевите, од поколение до поколение до деновите на цар Венијамин.

11 И тие беа предадени од цар Венијамин, од поколение до поколение додека не паднаа во моите раце. И јас, Мормон, Му се молам на Бог дека тие можат да бидат зачувани отсега натаму. И знам дека тие ќе бидат зачувани; зашто на нив се напишани

големи нешта, од кои мојот народ и нивните браќа ќе бидат судени на големиот и последен ден, според словото на Бог кое е напишано.

12 И сега, за овој цар Венијамин—имаше некакви препирања меѓу неговиот сопствен народ.

13 И се случи исто војските на Ламанитите се симнаа од земјата на Нефи, да се борат против неговиот народ. Но ете, цар Венијамин ги собра заедно неговите војски, и тој застана против нив; и се бореше со силата на неговата сопствена рака, со мечот на Лабан.

14 И во силата на Господ тие се препираа против своите непријатели, додека не беа убиле многу илјадници од Ламанитите. И се случи да се препираа против Ламанитите додека не ги беа протерале од сите земји на нивното наследство.

15 И се случи откако имаше лажни Христоси, и нивните усти

беа затворени, и беа казнети според нивните злосторства;

16 И откако имаше лажни пророци, и лажни проповедници и учители меѓу народот, и сите овие беа казнети според нивните злосторства, и откако имаше многу препирања и многу раздори надвор кај Ламанитите, ете, се случи цар Венијамин, со помошта на светите пророци кои беа среде неговиот народ—

17 Зашто ете, цар Венијамин беше свет човек, и тој владееше над својот народ со праведност; и имаше многу свети луѓе во земјата, и тие го говореа словото Божјо со моќ и власт; и користеа многу острина поради вкочанетоста на народот—

18 Затоа, со помошта на овие луѓе, цар Венијамин, трудејќи се со сета сила на телото свое и способноста на целата негова душа, а исто така и пророците, уште еднаш воспостави мир во земјата.

КНИГАТА НА МОСИЈА

ГЛАВА 1

Царој Венијамин ги поучува неговите синови на јазикој и пророшвајќи на нивните татковци—Нивнаа религија и цивилизација беа зачувани поради записите водени на разновидни јлочи—Мосија е одбран за цар

и му е даден надзор над записите и друѓи нешта. Околу 130–124 п.н.е.

ИСЕГА не постоеше повеќе препирање во целата земја Зарахемла, помеѓу целиот народ кој му припаѓаше на царот Венијамин, така што царот

Венијамин имаше постојан мир во целиот остаток од неговите денови.

2 И се случи да имаше тројца синови; и ги нарече Мосија, и Хелорум, и Хеламан. И нареди да бидат поучувани на јазикот на неговите татковци, за да можат да станат разбрани луѓе; и за да знаат во врска со пророштвата кои беа говорени од устите на нивните татковци, кои им беа пренесени преку раката на Господ.

3 И исто така ги поучи во врска со записите кои беа врежани на плочите од месинг, велејќи: Синови мои, би сакал да запомнете дека ако не беа овие плочи, кои ги содржат овие записи и овие заповеди, моравме да страдаме во неукост, дури и во ова сегашно време, не знаејќи ги Божјите мистерии.

4 Зашто не беше можно нашиот татко, Лехи, да ги запомни сите овие нешта, да ги поучи на неговите деца, да не беше помошта од овие плочи; зашто тој беше поучен на јазикот на Египќаните затоа можеше да ги чита овие гравури, и да ги поучува неговите деца, и така исполнувајќи ги Божјите заповеди, и тоа дури до ова сегашно време.

5 Ви велам, синови мои, да не беа овие нешта, кои беа чувани и сочувани од Божјата рака, за да можеме да читаме и да разбираме за Неговите мистерии, и да ги имаме Неговите заповеди секогаш пред нашите очи,

дека дури и нашите татковци ќе запаѓаа во неверување, и ние би биле како нашите браќа, Ламанитите, кои не знаат ништо во врска со овие нешта, односно не им веруваат кога се поучени, поради традициите на нивните татковци, кои не се правилни.

6 О синови мои, би сакал да запомнете дека овие кажувања се вистинити, и исто така дека овие записи се вистинити. И ете, исто така плочите на Нефи, кои ги содржат записите и кажувањата на нашите татковци од времето кога го напуштија Ерусалим до сега, и тие се вистинити; и можеме да знаеме за нивната сигурност бидејќи ги имаме пред нашите очи.

7 И сега, синови мои, би сакал да запомнете да ги изучувате трудољубиво, за да имате корист од нив; и би сакал да ги одржувате заповедите на Бог, за да напредувате во земјата според ветувањата кои Господ ги даде на нашите татковци.

8 И многу други нешта царот Венијамин ги поучи неговите синови, кои не се запишани во оваа книга.

9 И се случи откако цар Венијамин престана да ги поучува неговите синови, тој остаре, и виде дека многу наскоро мора да помине преку земниот пат; затоа, помисли дека е целисходно да го додели царството на еден од неговите синови.

10 Затоа, нареди да го доведат Мосија пред него; и овие се

зборовите кои му ги кажа, велјќи: Синко мој, би сакал да објавиш низ целата оваа земја помеѓу сиот овој народ, односно народот на Зарахемла, и народот на Мосија кој живее во земјата, за да можат да бидат собрани заедно; бидејќи утредента ќе му објавам на овој мој народ од мојата уста дека ти си цар и владетел врз овој народ, кој Господ нашиот Бог ни го даде.

11 И згора на тоа, ќе му дадам име на овој народ, за да можат да бидат разликувани над сите народи кои Господ Бог ги изведе од земјата Ерусалим; и го правам ова бидејќи беше трудољубив народ во одржување на Господовите заповеди.

12 И им давам име што никогаш нема да биде избришано, освен преку престап.

13 Да, и згора на тоа ти велам, дека ако овој високо благороден народ на Господ падне во престап, и стане пакосен и прељубнички народ, дека Господ ќе ги предаде, за да станат слаби како нивните браќа; и Тој повеќе нема да ги чува со Неговата неспоредлива и зачудувачка моќ, како што Тој досега ги чуваше нашите татковци.

14 Зашто ти велам, дека ако Тој не беше ја испружил Неговата рака за чување на нашите татковци тие сигурно ќе паднале во рацете на Ламанитите, и ќе станале жртви на нивната омраза.

15 И се случи откако цар Венијамин беше престанал да му зборува на неговиот син, му даде должност во врска со сите работи во царството.

16 И згора на тоа, исто така му даде должност во врска со записите кои беа врежани на плочите од месинг; и исто така на плочите на Нефи; и исто така, мечот на Лабан, и куглата односно патоказот, кои ги водеа нашите таковци преку дивината, кој беше подготвен од раката на Господ за да можат да бидат водени, секој според вниманието и трудољубивоста кои му ги дадоа на Него.

17 Затоа, додека беа неверни не напредуваа ниту успеваа на нивното патување, туку беа протерани назад, и го навлекуваа незадоволството на Бог врз нив; и затоа беа погодени со глад и тешки неволји, да ги наведат на сеќавање на нивната должност.

18 И сега, се случи Мосија да отиде и да направи како што татко му беше му заповедал, и објави пред сиот народ кој беше во земјата Зарахемла дека затоа можат да се соберат заедно, да одат горе во храмот да ги слушнат зборовите кои неговиот татко ќе им ги каже.

ГЛАВА 2

Царој Венијамин му се обраќа на неговиот народ—Тој раскажува за еднаквоста, праведноста, и

духовноста на своето владеење— Тој ги советува да Му служат на нивниот Небесен Цар—Тие кои се бунтуваат и против Бој ќе си прадаат со мачење како во неиздаслив оџан. Околу 124 и.н.е.

И се случи дека откако Мосија беше сторил како што неговиот татко беше му заповедал, и беше објавил низ целата земја, дека луѓето се собрале заедно низ целата земја, за да можат да одат горе во храмот да ги слушнат зборовите кои царот Венијамин ќе им ги говори на нив.

2 И постоеше голем број, дури толку многу што не можеа да се избројат; зашто тие премногу беа се размножувале и премногу се зголемуваа во земјата.

3 И тие исто ги земаа првородените од нивните стада, за да можат да понудат жртви и запалени приноси според законот на Мојсеј;

4 И исто така за да можат да Му се заблагодарат на Господ нивниот Бог, Кој беше ги извел од земјата Ерусалим, и Кој беше ги избавил од рацете на нивните непријатели, и беше поставил праведните луѓе да им бидат учители, и праведен човек да им биде цар, кој беше воспоставил мир во земјата Зарахемла, и кој беше ги поучувал да ги одржуваат заповедите на Бог, за да можат да се радуваат и да бидат полни со љубов кон Бог и сите луѓе.

5 И се случи дека кога тие

отидоа горе во Храмот, ги распнаа наоколу своите шатори, секој маж според неговото семејство, и тоа се состоеше од неговата жена, и неговите синови, и неговите ќерки, од најстариот до најмладиот, секое семејство беше одделено од другите.

6 И ги распнаа своите шатори наоколу храмот, и секој човек имајќи го својот шатор со вратата свртена кон храмот, за да можат да останат во своите шатори и да ги слушнат зборовите кои царот Венијамин ќе им ги говори на нив;

7 Зашто мноштвото беше толку големо што царот Венијамин не можеше сите да ги поучува внатре меѓу сидовите на храмот, затоа нареди да се подигне кула, за неговиот народ за да можат да ги слушнат зборовите што тој ќе им ги каже.

8 И се случи дека тој започна да му говори на неговиот народ од кулата; и не можеа сите да ги слушнат неговите зборови поради големината на мноштвото; затоа тој нареди зборовите кои ги говореше да бидат напишани и испратени помеѓу тие кои не можеа да го слушнат неговиот глас, за да можат исто така да ги добијат неговите зборови.

9 И овие се зборовите што им ги говореше и нареди некој да ги напише, велејќи: Мои браќа, сите вие кои се собравте заедно, вие кои можете да ги слушате моите зборови што ќе ви ги говорам денес; зашто не ви

заповедав да дојдете овде да си поигрувате со зборовите што јас ќе ги говорам, но затоа што вие треба да ме послушате мене, и да ги ги отворите вашите уши за да можете да слушате, и вашите срца за да можете да разберете, и вашите умови за мистериите на Бог да можат да бидат откриени пред вашиот поглед.

10 Не ви заповедов да дојдете овде за да се плашите од мене, или да мислите дека јас сум сам по себе повеќе од смртен човек.

11 Но јас сум како вас, подложен на секакви слабости од тело и дух; сепак бев избран од овој народ, и посветен од мојот татко, и ми беше дозволено од раката на Господ да бидам владетел и цар над овој народ; и јас сум бил одржан и зачуван преку Неговата неспоредлива моќ да ви служам со целата моќ, памет, и сила што Господ ми ги додели.

12 Јас ви кажувам дека штом ми било дозволено да ги поминам моите денови во ваша служба, дури до ова време, не сум барал злато, ниту сребро, ниту било какво богатство од вас;

13 Ниту дозволив да бидете затворени во затвори, ниту да се однесувате еден со друг како робови, ниту да убивате, или ограбувате, или крадете, или да извршувате прелуба; ниту дозволив да правите било каква пакост, и ве поучував дека треба да ги одржувате Господовите заповеди, во сите нешта што Тој ви ги заповедал—

14 И дури јас, самиот, работев со своите сопствени раце за да ви служам, да не бидете натоварени со даноци, и да не дојде ништо врз вас што е тешко да поднесете—и од сите овие нешта за што сум ги говорел, сами сте сведоци денес.

15 Сепак, браќа мои, не ги сторив овие нешта за да можам да се фалам, ниту ви ги говорам овие нешта за да ве обвинам; туку ви ги говорам овие нешта за да можете да знаете дека јас можам да одговарам со чиста совест пред Бог денес.

16 Ете, јас ви кажувам дека бидејќи ви кажав дека ги поминав моите денови во ваша служба, јас не посакувам да се фалам, зашто јас само сум бил во службата на Бог.

17 И ете, ви го кажувам ова за да научите мудрост; дека вие можете да научите дека кога сте во службата на вашите блиски само сте во службата на Бог.

18 Ете, ме нарековте ваш цар; и ако јас, кого го нарекувате ваш цар, се трудам да ви служам, тогаш не треба ли и вие да се трудите да си служите еден на друг?

19 И ете исто така, ако јас, кого ме нарекувате ваш цар, кој сум ги поминал своите денови во вашата служба, и сепак бев во службата на Бог, заслужувам некоја благодарност од вас, О колку вие треба да Му се благодарите на вашиот небесен Цар!

20 Јас ви кажувам, мои браќа, дека ако ја давате цела благодарност и пофалба што вашата цела душа има моќ да ја поседува, на тој Бог кој ве создал, и кој ве одржал и ве зачувал, и кој направил да се радувате, и кој ви доделил да живеете во мир еден со друг—

21 Јас ви кажувам дека ако му служите на Него кој ве создал од почетокот, и ве чува од ден на ден, како што ви пружи да дишете, за да можете да живеете и да се движите и правите според својата волја, и дури ве поддржува од еден момент до друг—ви кажувам, ако вие му служите Него со целите ваши души сепак би биле безвредни слуги.

22 И ете, сè што Тој бара од вас е да ги одржувате Неговите заповеди; и Тој ви ветува дека ако ги одржувате Неговите заповеди ќе напредувате во земјата; и Тој никогаш нема да отстапи од тоа што Тој веќе го кажал; затоа, ако вие ги одржувате Неговите заповеди Тој ќе ве благослови и унапреди.

23 И сега, на прво место, Тој ве создал, и ви ги доделил на вас вашите животи, за што сте му должни на Него.

24 И второ, Тој бара да правите како Тој ви заповедал; зашто ако го правите тоа, Тој веднаш ќе ве благослови; и затоа Тој ви платил. А вие сè уште сте му должни на Него, и сте, и ќе бидете секогаш и засекогаш; затоа, за што можете да се фалите?

25 И сега прашувам, можете ли да кажете нешто во прилог на себе? Ви одговарам, не. Не можете да кажете дека сте еднакви како што е правот на земјата; сепак бевте создадени од правот на земјата; но ете, тоа припаѓа на Тој Кој ве создал.

26 И јас, дури јас, кого ме нарекувате вашиот цар, не сум подобар од вас; бидејќи јас сум исто така од правот. И вие гледате дека јас сум стар, и наскоро ќе го предадам ова смртно тело на неговата мајка земја.

27 Затоа, како што ви кажав на вас дека ви служев, одејќи пред Бог со чиста совест, дури тогаш јас во ова време ви наредив да се соберете заедно, за да можам да бидам невин, и вашата крв да не падне врз мене, кога јас ќе стојам да бидам суден од Бога за нештата што Тој ми ги заповеда во врска со вас.

28 Јас ви кажувам дека ви наредив да се соберете заедно за да можам да ја исперам мојата облека од вашата крв, во ова време кога јас наскоро ќе одам долу во мојот гроб, за да можам да одам долу во мир, и мојот бесмртен дух може да се придружи на хоровите горе, во пеење на пофалби за праведен Бог.

29 И згора на тоа, јас ви кажувам дека наредив да се соберете заедно, за да ви изјавам на вас дека не можам да продолжам да бидам ваш учител, ниту ваш цар;

30 Зашто дури во ова време,

моето цело тело се тресе премногу додека се обидувам да ви говорам на вас; но Господ Бог ме поддржува, и ми овозможува да ви зборувам на вас, и ми заповеда дека треба да прогласам на вас денес, дека мојот син Мосија е цар и владетел над вас.

31 И сега, мои браќа, јас би сакал да правите како што сте направиле до сега. Како што сте ги одржувале моите заповеди, и заповедите на мојот татко, и сте напредувале, и бевте сочувани да не паднете во рацете на вашите непријатели, дури и ако ги одржувате заповедите на мојот син, односно заповедите на Бог што ќе бидат предадени на вас од него, вие ќе напредувате во земјата, и вашите непријатели нема да имаат моќ над вас.

32 Но, О мој народе, внимавајте да не се појават препирања меѓу вас, и да не изберете да го слушате злобниот дух, за кој зборуваше мојот татко, Мосија.

33 Зашто ете, има тешкотија за оној кој ќе избере да му се покорува на тој дух; зашто ако тој избере да му се покорува, и да остане и да умре во неговите гревови, тој истиот пие проклетство на неговата сопствена душа, зашто тој добива како негова плата вечна казна, бидејќи го прекршил Божјиот закон спротивно на неговото сопствено знаење.

34 Ви кажувам, дека нема никој меѓу вас, освен вашите мали деца кои не биле поучувани за

овие нешта, но кои не знаат дека сте му вечно должни на вашиот Небесен Отец, да му давате на Него сè што имате и сè што сте; и исто така сте биле поучени за записите што ги содржат претскажувањата за кои се говореше од светите пророци, дури сè до времето кога нашиот татко, Лехи, го напуштил Ерусалим;

35 И исто така, сè што беше говорено од нашите татковици до сега. И ете, исто така, тие го говореа тоа што им беше заповедано на нив од Господ; затоа, тие се праведни и вистинити.

36 И сега, јас ви кажувам, мои браќа, дека откако знаете и сте биле поучени за сите овие нешта, ако престапувате и одите спротивно на тоа што беше говорено, вие се откажувате од Духот на Господ, и тој нема место во вас да ве води по патеките на мудроста, како да бидете благословени, унапредени, и сочувани—

37 Јас ви кажувам, дека човекот кој го прави ова, тој излегува во отворен бунт против Бог; затоа тој го слуша злобниот дух и станува непријател на сета праведност; затоа, Господ нема место во него, бидејќи Тој не живее во несвети храмови.

38 Затоа ако тој човек не се покае, и остане и умре како непријател на Бог, барањата за Божјата правда ќе му ја разбудат неговата бесмртна душа во живо чувство на неговата

сопствена вина, што му прават да се оттргне од присуството на Господ, и ја исполнуваат душата со вина, и болка, и страдање, што е како неизгаслив оган, чиј пламен се зголемува секогаш и засекогаш.

39 И сега јас ви кажувам, дека милоста нема влијание на тој човек; затоа неговата последна пропаст е да издржува бескрајно мачење.

40 О, сите вие стари мажи, и исто вие млади мажи, и вие мали деца кои можете да ги разберете моите зборови, бидејќи јасно ви говорев на вас за да можете да разбирате, се молам дека ќе се разбудите со сеќавање за ужасната ситуација на тие кои паднале во престап.

41 И згора на тоа, јас би посакал да ја земете во предвид благословената и среќна состојба на тие кои ги одржуваат заповедите на Бог. Зашто ете, тие се благословени во сите нешта, и земјени и духовни; и ако издржат верни до крајот тие се прифатени на небесата, тогаш можат да живеат со Бог во состојба на бескрајна среќа. О запомнете, запомнете дека овие работи се вистинити; бидејќи Господ Бог го кажал тоа.

ГЛАВА 3

Царој Венијамин продолжува со својо обраќање—Семокниот Господ ќе служи меѓу луѓето во глинест шатор—Крв ќе

се пролева од секоја йора кога Тој ќе се помири за дрвовиите на светиој—Само преку Неговојо име доаѓа спасение—Луѓето можат да го оставаат природниот човек и да станат Светици преку Поминувањето—Мачењето на лониие ќе биде како езеро од оган и сулфур. Околу 124 й.н.е.

И повторно, браќа мои, јас би сакал да го привлечам вашето внимание, бидејќи имам нешто повеќе да ви кажам; зашто ете, имам да ви кажам нешта во врска со тоа што следува.

2 И нештата кои ќе ви ги кажам ми се познати преку Божиот ангел. И тој ми рече: Разбуди се; и јас се разбудив, и ете тој застана пред мене.

3 И тој ми кажа: Разбуди се, и слушни ги зборовите кои ќе ти ги кажам; зашто ете, доаѓам да ти објавам радосни вести за голема радост.

4 Зашто Господ ги слушна твоите молитви, и пресуди за твојата праведност, и ме испрати да ти објавам дека можеш да се радуваш; и дека можеш да му објавиш на твојот народ, дека тие исто така можат да бидат исполнети со радост.

5 Зашто ете, дојде времето, и не е далеку, кога со моќ, Семокниот Господ кој владее, кој беше, и е од вечност до вечност, ќе се симне од небото меѓу човечките деца, и ќе живее во глинест шатор и ќе оди помеѓу луѓето, правејќи моќни чуда,

како исцелување на болни, оживување на мртвите, правејќи тромавите да проодат, и слепите да го добијат својот вид, и глувите да слушаат, и ќе исцелува секакви видови болести.

6 И Тој ќе ги истера ѓаволите, или злобните духови кои живеат во срцата на човечките деца.

7 И ете, Тој ќе претрпи искушенија, и телесна болка, глад, жед, и замор, дури повеќе од што човек може да издржи, без да умре; зашто ете, крв ќе се излева од секоја пора, толку големо ќе биде Неговото мачење поради пакоста и одвратностите на Неговиот народ.

8 И тој ќе биде наречен Исус Христос, Синот Божји, Отецот на небесата и на земјата, Создавачот на сите нешта од почетокот; и Неговата мајка ќе биде наречена Марија.

9 И ете, Тој доаѓа кај Неговите, за спасение да може да дојде при човечките деца дури преку вера во Неговото име; и после сето тоа ќе го сметаат Него за човек, и ќе кажат дека во Него има ѓавол, и ќе го камшикуваат Него, и ќе го распнат Него.

10 И на третиот ден Тој ќе се воздигне од мртвите; и ете, Тој стои да го суди светот; и ете сите овие работи се завршени за да може праведна пресуда да дојде врз човечките деца.

11 Зашто ете, исто така помири со Неговата крв за гревовите на оние кои паднале

поради престапот на Адам, кои умреа не знаејќи за волјата Божја во врска со нив, кои грешеле ненамерно.

12 Но тешко, тешко на оној кој знае дека се бунува против Бог! Зашто спасението не доаѓа, кај никого од таквите освен ако не е преку покајание и вера во Господ Исус Христос.

13 И Господ Бог ги пратил Неговите свети пророци меѓу сите од човечките деца, да ги објави овие нешта на секое колено, нација и јазик, дека сите кои веруваат дека Христос ќе дојде, тие ќе добијат опростување на своите гревови, и ќе се радуваат со извонредно голема радост, како Тој веќе да беше дошол меѓу нив.

14 Сепак, Господ Бог виде дека Неговиот народ беше вкочанет народ, и Тој им постави закон, и тоа Мојсијевиот закон.

15 И многу знаци, и чуда, и примери, и сенки им покажа Тој, во врска со Неговото доаѓање; и исто така светите пророци им говореа во врска со Неговото доаѓање; а сепак тие ги закоравуваа нивните срца, и не разбраа дека Мојсијевиот закон не овозможува ништо освен преку помирувањето на Неговата крв.

16 И дури да беше можно малите деца да можат да грешат тие не би можеле да бидат спасени; но ви говорам, тие се благословени; зашто ете, како во Адам, односно по природа, тие

паѓаат, дури и крвта на Христос помирува за нивните гревови.

17 И згора на тоа, ви кажувам, дека нема да има друго име ниту некој друг начин ниту средства преку кое спасение може да дојде кај човечките деца, само во и преку името на Христос, Господ Семокниот.

18 Зашто ете, Тој суди, и Неговата пресуда е праведна; и детето нема да загине во случај да умре во неговото детство; туку луѓето пијат проклетство за нивните сопствени души освен ако не се понизат самите себеси и станат како малите деца, и веруваат дека спасението беше, и е, и ќе дојде, во и преку помирувачката крв на Христос, Господ Семокниот.

19 Зашто природниот човек е непријател на Бог, и бил од падот на Адам, и ќе биде секогаш и засекогаш, освен ако не се предаде на убедувањата на Светиот Дух, и не го остави природниот човек и стане светец преку помирувањето на Христос Господ, и стане како дете, покорно, понизно, трпеливо, исполнето со љубов, спремно да се потчини на сите нешта за кои Господ смета дека се соодветни да му ги нанесе, како што детето му се потчинува на неговиот татко.

20 И згора на тоа, ви кажувам, дека ќе дојде времето кога знаењето за Спасителот ќе се рашири низ секоја нација, колено, јазик, и народ.

21 И ете, кога тоа време ќе дојде, никој нема да биде сметан за невин пред Бога, освен малите деца, само преку покајание и вера во името на Господ Бог Семокниот.

22 И дури сега, кога ти ќе го поучуваш твојот народ за нештата кои Господ твојот Бог ти ги заповеда, дури и тогаш тие нема да бидат сметани за невини во очите на Бог, само според зборовите кои ти ги кажав.

23 И сега ви ги говорев зборовите што Господ Бог ми ги заповеда.

24 И така рече Господ: Тие ќе стојат како јасно сведоштво против овој народ, на судниот ден; така што тие ќе бидат судени, секој човек според неговите дела, било да се добри или зли.

25 И ако се злбни тие се изложени на ужасна глетка на нивната сопствена вина и одвратности, што предизвикува да се оддалечат од присуството на Господ во состојба на мизерија и бескрајно измачување, од каде што повеќе не можат да се вратат; затоа тие го пиеле проклетство на нивните сопствени души.

26 Затоа, тие пиеле од чашата на бесот на Бог, чија правда не можеше да им негира отколку што би можела да негира дека Адам би требало да падне поради земање на забранетото овошје; затоа, милоста не можеше да има право врз нив никогаш повеќе.

27 И нивното измачување е

како езеро од оган и сулфур, чии пламени се неизгасливи, и чиј чад се воздигнува секогаш и засекогаш. Така Господ ми заповеда. Амин.

ГЛАВА 4

Царој Венијамин ја продолжува со неговото обраќање—Спасението доаѓа поради Помирувањето—Верувајте во Бог за да бидете спасени—Задржете ја просјувачката на вашите дрвови преку верност—Поделете од вашата имотна на сиромашните—Правете се во мудрост и ред. Околу 124 и.н.е.

И сега, се случи кога цар Венијамин беше завршил со кажувањето на зборовите кои му беа предадени преку ангелот на Господ, дека тој погледна околу на мноштвото, и ете беа паднале на земјата, бидејќи ги обзеде страв од Господ.

2 И тие беа се виделе себеси во својата сопствена телесна состојба, дури беа помали од земјена прав. И сите гласно викнаа со еден глас, велејќи: О имај милост, и примени ја помирувачката крв на Христос за да добиеме простување за нашите гревови, и срцата наши да можат да бидат прочистени; зашто ние веруваме во Исус Христос, Синот на Бог, Кој го создал небото и земјата, и сите нешта; Кој ќе се симне меѓу човечките деца.

3 И се случи дека откако беа ги изговориле овие зборови Духот

на Господ дошол кај нив, и беа полни со радост, добивајќи простување за нивните гревови, и имајќи мирна совест, поради огромната вера што тие ја имаа во Исус Христос Кој ќе дојде, според зборовите што ги изговори царот Венијамин.

4 И цар Венијамин повторно ја отвори неговата уста и почна да им зборува на нив, велејќи: Мои пријатели и мои браќа, моето колено и мојот народ, јас пак ќе ви го привлечам вашето внимание, дека можете да го слушнете и да го разберете остатокот на моите зборови кои ќе ви ги говорам на вас.

5 Зашто ете, ако знаењето за добрината на Бог сега ви разбуди чувства на вашата ништожност, и вашата безвредност и вашата падната состојба—

6 Јас ви кажувам на вас, ако сте дошле до знаење за добрината на Бог, и Неговата неспоредлива моќ, и Неговата мудрост, и Неговото трпение, и Неговата макотрпност кон човечките деца; а исто, и помирувањето што беше припремено од основата на земјата, за тоа спасение да оди кај оној кој ќе ја положи својата вера во Господ, и кој ќе биде трудољубив во одржување на Неговите заповеди, и да продолжува во верата дури до крајот на неговиот живот, односно на животот на смртното тело—

7 Јас кажувам, дека ова е човекот кој добива спасение, преку помирувањето кое беше

подготвено од основањето на светот за целото човештво, кое некогаш беше од падот на Адам, односно тоа што е, и кое ќе биде, дури до крајот на светот.

8 И ова е начинот преку кој спасение доаѓа. И нема друго спасение освен ова кое беше кажано; ниту има други услови под кои некој може да се спаси освен при условите што ви ги говорев.

9 Верувајте во Бог; верувајте дека Тој е, и дека Тој ги создал сите нешта, и на небото и на земјата; верувајте дека Тој ја има сета мудрост, и сета моќ и на небото и на земјата; верувајте дека човек не може да сфати сè што Господ може да сфати.

10 И повторно, верувајте дека вие морате да се покаете за вашите гревови и напуштете ги, и понизете се себеси пред Бог; и прашајте со искреност на срцето дека Тој би ви опростил; и сега, ако верувате во сите овие нешта, гледајте тие да ги правите.

11 И повторно ви кажувам на вас како што јас предходно ви кажував, дека како што сте дошле при знаењето за славата на Бог, или ако вие сте знаеле за Неговата добрина и сте вкусиле од Неговата љубов, и сте примиле простување за вашите гревови, кое предизвикува толку огромна радост во вашите души, дури и така би сакал да се сеќавате, и секогаш да ја задржите во сеќавање величината

на Бог, и вашата ништожност, и Неговата добрина и трпеливоста спрема вас, недостојни битија, и да се понизите дури во длабочината на понизноста, и секојдневно да го повикувате името на Господ, и постојано стоејќи во верата за тоа што доаѓа, што беше изговорено според устата на ангелот.

12 И ете, јас ви кажувам дека ако го правите ова, секогаш ќе се радувате, и ќе бидете исполнети со Божјата љубов, и секогаш ќе задржувате опростување на вашите гревови; и ќе го зголемувате знаењето за славата на Тој кој ве создаде, или во знаењето на тоа што е праведно и вистинито.

13 И вие нема да имате намера да се повредувате меѓусебно, туку да живеете мирољубиво, и на секој човек да давате според тоа што му припаѓа.

14 И нема да им дозволите вашите деца да бидат гладни, или необлечени; ниту ќе им дозволите да ги прекршат законите на Бог, и да се карате и расправате еден со друг, и да му служите на ѓаволот, кој е злобниот дух за кој зборувале нашите татковци, тој кој е непријател на се што е праведност.

15 Но вие ќе ги научите да чекорат по патиштата на вистината и трезвеноста; вие ќе ги поучувате да се сакаат еден со друг, и да си служат еден на друг.

16 И исто, вие сами ќе помагате на тие што имаат потреба

за вашата помош; вие ќе го послужите имотот ваш на оној на кого му е потребно; и вие нема да дозволите просјакот залудно да ви се обраќа со неговата молба за вас, и да го одбиете и да страда.

17 Можеби вие ќе кажете: Човекот ја предизвикал својата мизерија; затоа ќе ја задржам својата рака, и нема да му дадам од својата храна, ниту ќе му го дадам својот имот да не страда, затоа што казните негови се праведни—

18 Но ти кажувам на тебе, О човеку, кој и да го прави ова истиот има голема причина да се покае; и ако не се покае за тоа што го сторил тој ќе страда засекогаш, и ќе нема место за Божјото царство.

19 Зашто ете, зарем не сме сите просјаци? Зарем сите ние не зависиме од истото Битие, и тоа Бог, за целиот имот што го имаме, и за храна и облека, и за злато, и за сребро, и за сето богатство што го имаме од секаков вид?

20 И ете, и сега повикајте го името Негово и молете за опростување за вашите гревови. Дали Тој дозволил залудно да просите? Не Тој го излеел на вас Неговиот Дух, и направил вашите срца да бидат исполнети со радост, и направил устата да ви занеме да не можевте да ги изговорите зборовите и да ги најдете, толку прекумерна сила беше вашата радост.

21 И сега, ако Бог, Кој ве создал, од Кого зависат вашите животи и за сè што вие имате и што сте, Тој ви дарува за сè што ќе Му побарате што е правилно, со вера, верувајќи дека ќе примите, О тогаш, колку треба да дадете од имотот што го имате еден на друг.

22 И ако му судите на човекот кој ви се обраќа со молба заради вашиот имот за да не загине тој, и го осудите, колку праведна ќе биде вашата осуда што го задрживте вашиот имот, што не припаѓа на вас туку на Бог, на кого исто му припаѓа вашиот живот; сепак не се обраќате со молба, ниту се каете за тоа што сте го направиле.

23 Ви кажувам, тешко на тој човек, бидејќи ќе загина тој заедно со неговиот имот; и сега, ова им го зборувам на тие кои се богати во поглед на тоа што е на овој свет.

24 И повторно, јас им кажувам на сиромашните, вие кои немате а сепак имате доволно, за да преживеете од ден на ден; јас мислам на сите вас кои го одбивате просјакот, бидејќи немате; јас би сакал да кажете во вашите срца дека: не давам бидејќи немам, но да имав би дал.

25 И сега, ако вие си го кажете ова во своите срца вие останувате невини, во спротивно сте осудени; и вашата осуда е праведна бидејќи вие го посакувате тоа што не сте го примиле.

26 И сега, за доброто на овие

нешта кои ви ги говорев—тоа е, за доброто за добивање на простување на вашите гревови од ден на ден, да одите невини пред Бог—Јас би сакал да им дадете од својот имот на сиромашните, секој човек според тоа што го има, како што е хранење на гладните, облекување на голите, посетување на болните и послужување за нивна помош, и духовно и временски, според нивните потреби.

27 И гледајте сите овие нешта да се направени со мудрост и ред; зашто не е услов човекот да трча повеќе од што има сила. И повторно, целисходно е тој да биде трудољубив за да може да ја освои својата награда; затоа, сите нешта мора да бидат направени со ред.

28 И јас би сакал да се сетите, дека кој и да позајмува од неговиот сосед треба да го враќа тоа што го позајмува, како што се договорил, или ти ќе направиш грев; и можеби ќе натераш и твојот сосед да направи грев исто така.

29 И најпосле, не можам да ви ги кажам сите нешта со кои можете да извршите грев; бидејќи има различни начини и средства, дури и толку многу што не можам да ги избројам.

30 Но волку можам да ви кажам, дека ако не можете да внимавате на себе, и на своите мисли, и на своите зборови, и на своите дела, и ги одржувате Божјите заповеди, и истраете во

верата во тоа што сте го слушнале за доаѓањето на нашиот Господ, и тоа до крајот на своите животи, ќе морате да загинете. И сега, О човеку, сети се, и немој да загинеш.

ГЛАВА 5

Свейциите сџануваат синови и ќерки на Христос преку вера—Тогаш се наречени според Христовото име—Царот Венијамин ги охрабрува да бидат цврсти и непоколебливи во добрите дела. Околу 124 њ.н.е.

И сега, се случи кога царот Венијамин така беше му говорел на својот народ, тој испрати помеѓу нив, сакајќи да дознае од неговиот народ дали им веруваат на зборовите кои тој беше им ги говорел.

2 И сите тие довикуваа во еден глас, велејќи: Да, веруваме на сите зборови кои ни ги кажа; и исто така, знаеме за нивната сигурност и вистина, поради Духот на Семокниот Господ, кој предизвика силна промена во нас, односно во нашите срца, за да немаме повеќе склоност да правиме зло, туку постојано да правиме добро.

3 А ние, самите, исто така, преку бесконечната добрина на Бог, и прикажувањето на Неговиот Дух, имаме големи познавања од тоа што допрва доаѓа; и да беше целисходно, ние би можеле да пророкуваме за сите нешта.

4 И верата е таа која сме ја имале во нештата кои нашиот цар ни ги говорел која нè донесе до ова големо знаење, при што се радуваме со толку многу огромна радост.

5 И ние сме спремни да влеземе во завет со нашиот Бог и да ја исполниме Неговата волја, и да бидеме послушни на Неговите заповеди за сите нешта кои Тој ќе ни ги заповеда, целиот остаток од нашите денови, за да не навлечеме на себе бескрајно измачување, како што беше кажано од ангелот, за да не пиеме од чашата на бесот на Бог.

6 И сега, ова се зборовите кои царот Венијамин ги посака од нив; и затоа тој им кажа на нив: Вие ги говоревте зборовите кои ги посакував; и заветот кој го направивте е праведен завет.

7 И сега, поради заветот кој го направивте вие ќе бидете наречени деца на Христос, Негови синови, и Негови ќерки; зашто ете, овој ден Тој духовно ве роди; зашто вие велите дека вашите срца се променети преку верата во Неговото име; затоа, вие сте родени од Него и станавте Негови синови и Негови ќерки.

8 И под оваа глава создадени сте слободни, и не постои друга глава под која можете да бидете создадени слободни. Не постои друго име дадено преку кое доаѓа спасението; затоа, јас би сакал да го превземете врз себе

Христовото име, сите вие кои влеговте во завет со Бог за да бидете покорни до крајот на вашите животи.

9 И ќе се случи секој што ќе го направи ова ќе се најде на десната рака на Бог, бидејќи тој ќе го знае името по кое тој е повикан; бидејќи ќе биде наречен по името Христово.

10 И сега ќе се случи, било кој што нема да го земе врз себе името Христово мора да биде наречен по некое друго име; затоа, ќе се најде на левата рака на Бог.

11 И јас исто така би сакал да запомните, дека ова е името кое јас реков дека ќе ви го дадам кое никогаш нема да се избрише, освен преку престап; затоа, внимавајте да не престапувате, за името да не биде избришано од вашите срца.

12 Јас ви велам, јас би сакал да запомните секогаш да го задржите името напишано во вашите срца, за да не се најдете на левата рака на Бог, туку да Го слушате и знаете гласот кој ќе ве повика, и исто така, името по кое Тој ќе ве повикува.

13 Зашто како еден човек да го знае господарот кому не му служел, и кој е странец за него, и е далеку од мислите и намерите на неговото срце?

14 И повторно, дали човек зема магаре кое му припаѓа на неговиот сосед, и го задржува? Јас ви велам, Не; нема

ни да дозволи да пасе помеѓу неговото стадо, туку ќе го истера, и ќе го отфрли. Ви велам, дека така ќе биде и помеѓу вас ако не го знаете името со кое се нарекувате.

15 Затоа, јас би сакал да сте цврсти и непоколебливи, секогаш да изобилувате со добри дела, така што Христос, Семоќниот Господ Бог, да може да ве запечати како Негови, за да бидете доведени на небото, за да имате вечно спасение и вечен живот, преку мудроста, и моќта, и правдата, и милоста на Тој кој ги создаде сите нешта, на небото и на земјата, Кој е Бог над сè. Амин.

ГЛАВА 6

Царој Венијамин ги зайишува имињата на луѓето и назначува свештеници за да ги учат— Мосија владее како праведен цар. Околу 124–121 п.н.е.

И сега, царот Венијамин мислеше дека беше целисходно, откако заврши да му говори на народот, дека треба да ги земе имињата на сите оние кои беа влегле во завет со Бог за да ги одржуваат Неговите заповеди.

2 И се случи да нема ниту една душа, освен на малите деца, која не беше влегла во завет и не беше го земала врз себе Христовото име.

3 И повторно, се случи кога царот Венијамин беше ставил крај на сите овие нешта, и

беше го осветил неговиот син Мосија да биде владетел и цар над неговиот народ, и беше му ги дал сите должности во врска со царството, и исто така беше назначил свештеници за да ги учат луѓето, за да можат да ги слушнат и да ги знаат заповедите на Бог и да ги наведе на сеќавањето на заклетвата која ја беа положили, тој ги ослободи мноштвата, а тие се вратија, секој еден, со своите семејства, во нивните сопствени куќи.

4 И Мосија започна да владее на местото на татко му. И тој започна да владее во својата триесетта година, правејќи вкупно, околу четиристотини седумдесет и шест години од времето кога Лехи го напушти Ерусалим.

5 А царот Венијамин живееше три години и умре.

6 И се случи царот Мосија да чекори по Господовите патишта, и ги набљудуваше Неговите пресуди и Неговите одредби, и ги одржуваше Неговите заповеди за сè што Тој му заповедаше.

7 И царот Мосија ги натера неговите луѓе да ја обработуваат земјата. И тој исто така, самиот, ја обработуваше земјата, за да не му стане товар на неговиот народ, за да прави според тоа што татко му беше го правел во сè. И немаше никакви препирања помеѓу целиот негов народ за време од три години.

ГЛАВА 7

Амон ја ойкрива земјата Лехи-Нефи каде, Лимхи е цар—Народот на Лимхи е под ројство на Ламанијитије—Лимхи ја раскажува нивната историја—Еден пророк (Абинади) сведочеше дека Христос е Бог и Ојец на сè—Тие што сега нечистиошija жнеат олуја, а оние кои ја положуваат својата вера во Господ ќе бидат избавени. Околу 121 п.н.е.

И сега, се случи откако царот Мосија беше имал постојан мир во текот на три години, посака да дознае за народот кој се искачи да престојува во земјата Лехи-Нефи, односно во градот Лехи-Нефи; бидејќи неговиот народ ништо не слушна за нив од времето кога ја напуштија земјата Зарахемла; затоа, тие му досадуваа со нивните вознемирувања.

2 И се случи царот Мосија да им дозволи на шеснаесетмина негови силни луѓе да се качат до земјата Лехи-Нефи, за да се распрашаат за браќата свои.

3 И се случи утредента тие да почнат да се качуваат, имајќи го со нив Амон, тој беше јак и моќен маж, и потомок на Зарахемла; а исто беше и нивен водач.

4 И сега, тие не знаеа во кој правец ќе патуват низ пустината за да се искачат до земјата Лехи-Нефи; затоа многу денови скитаа во дивината, дури четириесет денови скитаа.

5 И бидејќи четириесет денови беа скитале, дојдоа до еден рид кој е северно од земјата Силом, и таму ги поставија нивните шатори.

6 И Амон зема тројца од неговите браќа, а нивните имиња беа Амаликиј, Елем, и Хем, и тие се спуштија во земјата Нефи.

7 И ете, тие го сретнаа царот на народот кој беше во земјата Нефи, и во земјата Силом; и беа опколени од царевата гарда, и беа одведени и беа врзани и беа фрлени во затвор.

8 И се случи кога беа во затвор два дена, повторно беа однесени пред царот, и нивните окови беа одвртани; и тие застапаа пред царот, и им беше дозволено, односно по прво наредено, да одговорат на прашањата кои тој им ги постави.

9 А тој им рече: Ете, јас сум Лимхи, син Ноев, кој беше син на Зениф, кој излезе од земјата Зарахемла да ја наследи оваа земја, која беше земја на нивните татковци, кој со гласот на народот беше прогласен за цар.

10 А сега, посакувам да ја знам причината поради која бевте толку смели да се приближите до сидовите градски, додека јас со моите стражари бев надвор од капијата?

11 И сега, за оваа причина што дозволив да бидете зачувани, како би ве испрашал, инаку би наредил моите стражари да ве убијат. Дозволено ви е да зборувате.

12 И сега, кога Амон виде дека му беше дозволено да зборува, тргна напред и се поклони пред царот; и подигнувајќи се повторно тој рече: О цару, денеска многу сум ви благодарен пред Бога што сум уште жив, и што ми е дозволено да зборувам; а ќе се обидам да зборувам со смелост;

13 Зашто сигурен сум дека ако бевте ме познавале нема да дозволите да ги носам овие окуви. Зашто јас сум Амон, и наследник сум на Зарахемла, и излегов од земјата Зарахемла да се испрашам за нашите браќа, кои Зениф ги изведе од таа земја.

14 И сега, се случи дека кога Лимхи беше ги слушнал зборовите на Амон, многу се израдува, и рече: Сега со сигурност знам дека браќата мои кои беа во земјата Зарахемла се уште живи. И сега, ќе се радувам; а утре ќе наредам и мојот народ да се радува.

15 Зашто ете, ние сме во ропство на Ламанитите, и сме ода-ночени со данок кој е тежок да се издржи. И сега, ете, нашите браќа ќе нè избават од ропството наше, односно, од рацете на Ламанитите, и ќе бидеме робови нивни; зашто подобро е да сме робови на Нефитите отколку да плаќаме данок на царот на Ламанитите.

16 И сега, царот Лимхи им нареди на неговите стражари да не го држат врзан Амон ниту неговите браќа, туку им нареди

да одат до ридот кој беше северно од Силом, и да ги доведат браќата свои во градот, за да можат да јадат, и да пијат, и да се одмораат од напорното патување; бидејќи беа претрпеле многу нешта; беа претрпеле глад, жед, и замор.

17 И сега, се случи утредента царот Лимхи да испрати проглас меѓу целиот свој народ, да се соберат заедно кај храмот, да ги чујат зборовите што тој ќе им ги говори.

18 И се случи дека кога тие беа се собрале заедно, тој им рече вака, говорејќи: О вие, народе мој, дигнете ги главите свои и утешете се; зашто ете, времето е близу, односно, не е далеку, кога нема да бидеме веќе потчинети на нашите непријатели, без оглед на многу борби наши кои беа залудни; сепак, верувам дека останува да се спроведе уште една успешна борба.

19 Затоа, дигнети ги главите свои, и радувајте се, и вербата своја ставете ја во Бог, на тој Бог кој беше Бог на Авраам, на Исак, и на Јаков; а покрај тоа на оној Бог кој ги изведе децата Израелови од земјата Египетска, и нареди да одат во суво преку Црвеното море и ги хранаше со мана за да не страдаат во дивината; и уште многу нешта за нив Тој правеше.

20 И повторно, Тој исти Бог ги изведе нашите татковци од земјата Ерусалимска, и го одржа и зачува Неговиот народ дури до

сега; и ете, заради беззаконијата наши и одвратности Тој нè доведе нас во ропство.

21 И денеска сите вие сте сведоци, дека Зениф, кој беше поставен за цар на овој народ, бидејќи беше премногу ревносен да ја наследи земјата на своите татковци, Затоа беше измамен од лукавоста и итрината на царот Ламан, кој влезе во преговори со царот Зениф, и му го предаде во своите раце неговиот имот, дел од земјата, односно, градот Лехи-Нефи, и градот Силом; и околната земја—

22 А сето тоа го стори, со единствена намера да го доведе овој народ во потчинетост односно во ропство. И ете, ние сега плаќаме данок на Ламанитскиот цар, половина од нашата пченка, и нашиот јачмен, па дури и разни житарки, и половина од нашите стада и живина; и дури половина од сè што имаме односно поседуваме, царот на Ламанитите го бара од нас или ги бара нашите животи.

23 И сега, нели и тоа е тешко да се издржи? И нели е оваа, наша мака, голема? Сега ете, колкава причина имаме да жалиме.

24 Да, ви кажувам, имаме голема причина да се жалиме; зашто ете колку од нашите браќа беа убиени, и нивната крв беше пролеана залудно, сè заради беззаконието.

25 Зашто ако овој народ да не

беше паднал во престап, Господ немаше да дозволи да ги снајде таа невоља. Но ете, тие не сакаа да ги послушаат Неговите зборови; туку се појавија препирања меѓу нив, и тоа толку големи што пролеваа крв меѓу нив.

26 И пророкот Господов го убија; да, избран човек Божји, кој им зборуваше за злото и одвратноста нивна, и пророкуваше многу за тоа што ќе дојде, да, дури и за доаѓањето Христово.

27 А бидејќи тој им рече дека Христос е Богот, Отецот на сè, и рече дека Тој ќе го преземе врз Него ликот на човек, а тоа ќе биде лик по кој е создаден човекот на почетокот; односно со други зборови, им рече дека човекот е создаден по ликот Божји, и дека Бог ќе слезе меѓу децата човечки, и ќе преземе врз Него месо и крв, и ќе оди по земјата—

28 И сега, бидејќи го кажа ова, тие го усмртија; и уште многу нешта му направија што го навлече гневот Божји на нив. Поради тоа, кој се чуди што тие се во ропство, и што имаат тешки маки?

29 Зашто ете, Господ рече: Јас нема да му помогнам на Мојот народ на денот на нивниот престап; туку Јас ќе ги попречам патеките нивни да не напредуваат; а нивните дела ќе бидат како камен за сопнување пред нив.

30 И повторно, Тој кажа: Ако Мојот народ сее нечистотија ќе жнее плевел во олујата; и затоа ќе се отрујат.

31 И повторно Тој кажа: Ако Мојот народ сее нечистотија, ќе жнее источен ветар, кој носи непосредно уништување.

32 И сега, ете, Господовото ветување се исполни, и вие сте удрени и погодени.

33 Но ако се завртите кон Господ со целосна намера на срцето, и ако имате верба во Него, и ако му служите на Него со сета трудољубивост на умот, ако го сторите тоа, Тој, според Неговата сопствена волја и желба, ќе ве избави од ропство.

ГЛАВА 8

Амон го поучува народот на Лимхи—Тој дознава за дваесет и четири илјадина Јаредитски илочки—Древните записи можат да бидат преведени од јасновидци—Ниту еден дар не е поделен од јасновидството. Околу 121 п.н.е.

И се случи откако цар Лимхи беше престанал да му говори на неговиот народ, бидејќи им говореше многу нешта на нив а само неколку од нив запишав во оваа книга, му кажа на својот народ сите нешта во врска со нивните браќа кои беа во земјата Зарахемла.

2 И нареди Амон да застане пред мноштвото, и да им повтори сè што им се беше случило на нивните браќа од времето

кога Зениф си замина од земјата дури до времето кога тој самиот излезе од земјата.

3 И исто така им ги повтори последните зборови кои цар Венијамин беше ги поучил, и му ги објасни на народот на царот Лимхи, за да можат да ги разберат сите зборови кои ги говореше.

4 И се случи откако беше го сторил сето тоа, дека цар Лимхи го распушти мноштвото, и нареди да се врати секој од нив во својата сопствена куќа.

5 И се случи да нареди плочите кои содржат запис за неговиот народ од времето кога ја напуштија земјата Зарахемла, да бидат донесени пред Амон, за да може да ги прочита.

6 Сега, штом Амон го прочита записот, царот го праша за да знае дали тој може да ги протолкува јазиците, а Амон му кажа дека не може.

7 И царот му кажа: Тажен поради неволјите на мојот народ, наредив четириесет и тројца од мојот народ да патуваат во дивината, за таму да можат ја најдат земјата Зарахемла, за да можеме да им се обратиме на нашите браќа да нè ослободат од ропство.

8 И беа изгубени во дивината за период од многу денови, сепак беа трудољубиви, и не ја пронајдоа земјата Зарахемла туку се вратија во оваа земја, патувајќи во земја со многу вода, открија земја која беше покриена

со коски од луѓе, и од сверови, и исто така беше покриена со урнатини од градби од секаков вид, открија земја која беше населена со народ кои беа бројни колку и мноштвата на Израел.

9 И како сведоштво дека нештата кои беа ги кажале се точни тие донесоа дваесет и четири плочи кои се исполнети со гравури, и се од чисто злато.

10 И ете, исто така, донесоа градни оклопи, кои се големи, и се од месинг и бакар, и се совршено зачувани.

11 И повторно, донесоа мечеви, нивните дршки исчезнале, и нивните сечила беа корозирани со 'рѓа; и нема никој во земјата кој може да го протолкува јазикот од гравурите кои се на плочите. Затоа ти реков: Можеш ли да преведеш?

12 И повторно ти велам: Дали знаеш некој кој може да ги преведе? Бидејќи јас сакам овие плочи да бидат преведени на нашиот јазик; зашто можеби, ќе ни дадат знаење за остатокот на народот кои биле уништени, од каде што дојдоа овие записи; или, можеби, ќе ни дадат знаење за самиот овој народ кои беа уништени; и сакам да ја знам причината за нивното уништување.

13 Сега Амон му кажа: можам сигурно да ти кажам, О цару, за човек што може да ги преведе записите; бидејќи тој има нешто што може да гледа, и да ги преведе сите записи кои се од

древно време; и тоа е Божји дар. И нештата се наречени толкувачи, и ниту еден човек не може да гледа во нив освен ако не му е заповедено, за да не гледа за тоа што не треба, за да не загине. И на оној на кој му е заповедано да гледа во нив, истиот се вика јасновидец.

14 И ете, царот на народот кои се во земјата Зарахемла е човекот на кого му е заповедано да ги прави овие нешта, и кој го има овој голем дар од Бог.

15 И царот кажа дека јасновидецот е поголем од пророк.

16 А Амон кажа дека јасновидецот е откровител и пророк исто така; и човекот не може да има дар кој е поголем, освен ако не ја поседува Божјата моќ, што ниту еден човек не може; сепак човек може да има голема моќ која му е дадена од Бог.

17 Но јасновидецот може да знае за нешта кои се минати, и исто така за нешта кои ќе доаѓаат, и преку нив сите нешта ќе бидат откриени, односно, по прво, тајните нешта ќе бидат прикажани, и скриените нешта ќе се покажат на светло, и нештата кои не се познати ќе станат познати преку нив, и исто така преку нив ќе бидат познати нештата кои во спротивно не би можеле да бидат познати.

18 Така Бог обезбедил начини за човекот, преку вера, да може да изведува моќни чуда; затоа станува голема корист за своите ближни.

19 И сега, кога Амон престана да ги говори овие зборови царот премногу се израдува, и му се заблагодари на Бог, велејќи: Несомнено голема мистерија се содржи во овие плочи, и овие толкувачи несомнено беа подготвени за целта на откривање на сите такви мистерији на човечките деца.

20 О колку зачудувачки се Господовите дела, и колку долго Тој трпи со Неговиот народ; да, и колку слепи и непробојни се разбирањата на човечките деца; бидејќи нема да бараат мудрост, ниту сакаат таа да владее над нив!

21 Да, тие се како диво стадо кое бега од овчарот, и се распрснуваат, и се водени, и се проголтани од ѕверовите од шумата.

Записот на Зениф—Извештај за неговиот народ, од времето кога ја напуштија земјата Зарахемла до времето кога беа избавени од рацете на Ламанитите.

Ги оџфаќа 7 лавиие од 9 до 22.

ГЛАВА 9

Зениф води 7руија од Зарахемла да ја земе земјата на Лехи-Нефи—Ламанијскиој цар и.м. дозволува да ја наследат земјата—Зайочнува војна помеѓу Ламанијскиице и народот на Зениф. Околу 200–187 п.н.е.

Јас, Зениф, бев поучен за целиот

јазик на Нефитите, и имав знаење за земјата Нефи, односно за земјата на првото наследство на нашите татковци, и бев испратен како шпион помеѓу Ламанитите за да ги шпионирам нивните сили, за да може нашата војска да ги нападне и да ги уништи—но кога го видов тоа што беше добро помеѓу нив, посакав тие да не бидат уништени.

2 Затоа, се препирав со моите браќа во дивината, бидејќи сакав нашиот владетел да направи договор со нив; но тој беше суров и крвожеден човек и заповеди да бидам убиен; но бев спасен преку пролевањето на многу крв; бидејќи татко се бореше против татко, и брат против брат, сè додека не се уништи поголемиот број на нашата војска во дивината; и се вративме, оние од нас кои беа поштедени, кон земјата Зарахемла, за да им ја раскажеме приказната на нивните жени и деца.

3 А сепак, јас бев премногу ревносен да ја наследам земјата на нашите татковци, собрав толку многу луѓе колку што посакуваа исто да отидат и да ја заземат, и повторно тргнавме на нашето патување во дивината да дојдеме кај земјата; но бевме погодени од глад и тешки маки; зашто бевме бавни да се сетиме на Господ, нашиот Бог.

4 Сепак, после многу денови скитајќи во дивината ние ги поставивме нашите шатори на

местото каде нашите браќа беа убиени, што беше близу до земјата на нашите татковци.

5 И се случи дека јас повторно тргнав со четири мои луѓе во градот, до царот, за да може да ја дознаам неговата наклонетост, и да знам дали би можел да влезам со мојот народ да ја заземеме земјата мирно.

6 И отидов пред царот, и тој се завети со мене дека можам да ја заземам земјата на Лехи-Нефи, и земјата Силом.

7 А тој исто му заповеда на неговиот народ да замине од земјата, а јас и мојот народ влеговме во земјата за да можеме да ја заземеме.

8 И почнавме да градиме градби, и да ги поправаме сидовите на градот, да, и тоа сидовите на градот Лехи-Нефи, и на градот Силом.

9 И почнавме да ја ораме земјата, да, со секакви семиња, со семиња на пченица, и на жито, и на јачмен, и со неас, и со шеум, и со секакви видови семиња на секакви овошја; и така почнавме да се размножуваме и да напредуваме во земјата.

10 Сега заради лукавоста и итрината на царот Ламан, да го доведе мојот народ во ропство, тој ни ја предаде земјата за да можеме да ја заземеме.

11 Затоа, се случи дека откако бевме живееле во земјата дванаесет години, царот Ламан почна да станува вознемирен, за мојот народ на некои начини да не

стане силен во земјата, и дека тие не би можеле да ги совладаат и доведат во ропство.

12 Сега тие беа мрзелив и идолопоклонички народ; затоа посакуваа да нè доведат во ропство, за да се наситуваат од трудовите на нашите раце; да, за да се гоштеваат со стадата од нашите полиња.

13 Затоа, се случи дека царот Ламан започна да го наведува неговиот народ да се препира со мојот народ; затоа почнаа војни и препирања во земјата.

14 Зашто, во тринаесеттата година на моето владеење во земјата на Нефи, далеку во јужната страна на Силом, додека мојот народ ги поеше и хранеше нивните стада, и ги ораа нивните полиња, многубројна војска на Ламанити ги нападна и почна да ги убива, и да ги одзема нивните стада, и пчениците на нивните полиња.

15 Да, и се случи дека тие избегаа, сите што не беа престигнати, и тоа до градот Нефи, и ме повикаа да ги заштитам.

16 И се случи дека јас ги вооружав со лакови, и со стрели, и со мечови, и со сабји, и со палки, и со прачки, и со секакви оружја што ние можевме да ги направиме, и јас и мојот народ тргнавме против Ламанитите да се бориме.

17 Да, со Господовата сила тргнавме да се бориме против Ламанитите; зашто јас и мојот народ моќно Му довикувавме

на Господ дека Тој ќе нè избави од рацете на нашите непријатели, бидејќи бевме разбудени со сеќавањето на избавувањето на нашите татковци.

18 И Бог ги слушна нашите довикувања и ги одговори нашите молитви; па тргнавме со Неговата моќ; да, тргнавме против Ламанитите, и за еден ден и една ноќ ние убивме три илјади четириесет и три; ги убивавме сè додека не ги бевме протерале од нашата земја.

19 И јас, сам, со моите сопствени раце, помогнав да ги закопам нивните мртви. И ете, за наша голема тага и оплакување, двесте седумдесет и девет од нашите браќа беа убиени.

ГЛАВА 10

Цар Ламан умира—Неговиот народ е див и свирей и верува во лажни традиции—Зениф и неговиот народ преовладуваат и проишав нив. Околу 187–160 п.н.е.

И се случи дека почнавме повторно да го воспоставуваме царството и почнавме повторно да ја заземеме земјата во мир. И наредив да се направат оружја за војна од секаков вид, за да имам оружје за мојот народ за времето кога Ламанитите ќе дојдат да војуваат против мојот народ.

2 И јас поставив стражари околу земјата, за да не можат Ламанитите да нè напаѓаат повторно неочекувано и да нè уништат; и така го чував мојот

народ и моите стада, и ги зачував од паѓање во рацете на нашите непријатели.

3 И се случи дека ние ја наследивме земјата на нашите татковци многу години, да, за времето од дваесет и две години.

4 И јас наредив мажите да ја ораат земјата, и да одгледуваат секакви житарици и секакви овошја од секаков вид.

5 И јас наредив жените да работат, и да се трудат, и да работат, и да прават секаков вид на фин лен, да, и платно од секаков вид, за да можеме да ја покриеме нашата голотија; и така ние напредувавме во земјата—така имавме постојан мир во земјата за време од дваесет и две години.

6 И се случи цар Ламан да умре, и неговиот син започна да владее на неговото место. И тој започна да го поттикнува неговиот народ во бунт против мојот народ; затоа започнаа да се подготвуваат за војна, и да доаѓаат да војуваат против мојот народ.

7 Но јас бев испратил мои шпиони околу земјата Шемлон, за да можам да ги откријам нивните подготовки, за да можам да ги заштитам од нив, за да не можат да го нападнаат мојот народ и да го уништат.

8 И се случи дека тие дојдоа во северниот дел на земјата Силом, со нивните многубројни војски, мажи вооружени со лакови, и со

стрели, и со мечови, и со сабји, и со камења, и со прачки; и тие беа ги избричиле главите така што беа голи; и беа препашани со кожни појаси околу слабните.

9 И се случи да наредам жените и децата од мојот народ да бидат скриени во дивината; а исто јас наредив дека сите стари мажи што можеа да војуваат, а исто сите мои млади мажи што можеа да војуваат, треба да се соберат заедно да одат да се борат против Ламанитите; и јас ги ставив во нивните редови, секој маж според неговата возраст.

10 И се случи дека ние отидовме да се бориме против Ламанитите; и јас, дури и јас, во мојата стара возраст, одев да се борам против Ламанитите. И се случи дека ние одевме со силата на Господ да се бориме.

11 Сега, Ламанитите не знаеа ништо за Господ, ниту за силата Господова, и затоа тие зависеа од својата сопствена сила. Сепак тие беа силен народ, според силата на човек.

12 Тие беа див, и свиреп, и крвожеден народ, верувајќи во традицијата на нивните татковци, што е вака—Веруваа дека тие беа протерани од земјата Ерусалим поради беззаконијата на нивните татковци, и дека тие беа обесправени во дивината од нивните браќа, и исто така тие беа обесправени додека го поминуваа морето;

13 А повторно, дека тие беа обесправени додека живееја во земјата на нивното прво наследство, откако тие беа го преминале морето, и сето тоа бидејќи Нефи беше поверен во одржувањето на заповедите на Господ—затоа тој беше благодатен од Господ, бидејќи Господ ги слушна неговите молитви и ги одговори, и тој го презеде водството на нивното патување во дивината.

14 А неговите браќа беа гневни на него затоа што тие не ги разбраа постапките на Господ; исто така тие беа гневни кон него врз водите затоа што тие ги закоравија нивните срца против Господ.

15 А повторно, тие беа гневни на него кога беа стигнале во ветената земја, затоа што тие рекоа дека тој беше го презел владеењето на народот од нивните раце; а тие бараа да го убијат.

16 А повторно, тие беа гневни на него зашто тој замина во пустината како што Господ беше му заповедал на него, и ги земал записите кои беа гравирани на плочите од месинг, зашто тие рекоа дека тој ги ограбил.

17 И така тие ги поучуваа нивните деца дека треба да ги мразат, и дека треба да ги убијат, и дека треба да ги крадат и да ги ограбуваат, и да прават сè што можат да ги уништат; затоа имаат вечна омраза кон децата на Нефи.

18 Поради самата оваа причина цар Ламан, преку неговата лукавост, и итрина со лажење, и неговите убави ветувања, ме измамаи, да го донесам мојот народ во оваа земја, за тие да можат да го уништат; да, а сме страдале овие многу години во земјата.

19 А сега јас, Зениф, откако му ги кажав сите овие нешта на мојот народ во врска со Ламанитите, јас ги поттикнув да се борат со нивната моќ, ставајќи ја нивната доверба во Господ; затоа, се боровме со нив лице во лице.

20 И се случи дека ги истеравме повторно од нашата земја; и ги убивме во голем колеж, дури и толку многу што не ги броевме.

21 И се случи дека се вративме повторно до својата сопствена земја, и мојот народ повторно започна да ги одгледува своите стада, и да ја ораат нивната земја.

22 А сега јас, бидејќи сум стар, му го доделив царството на еден од моите синови; затоа, јас не зборувам повеќе. И Господ нека го благослови мојот народ. Амин.

ГЛАВА 11

Царој Ное владее со ѝакоси—Ужива во бујно живеење со неговите жени и конкубини—Абинади пророкува дека народој ќе биде одведен во ројсво—Царој Ное го бара неговото живото. Околу 160–150 п.н.е.

И сега се случи Зениф да му го додели царството на Ное, еден од неговите синови; затоа Ное започна да владее на негово место; и не чекореше по патеките на татко му.

2 Зашто ете, не ги одржуваше Божјите заповеди, туку чекореше според желбите на сопственото срце. И имаше многу жени и конкубини. И нареди неговиот народ да извршува грев, и да го прави тоа што беше одвратно во Господовите очи. Да, и извршуваа блудства и секаков вид на пакост.

3 И тој им наметна данок од една петина од сè што поседуваа, една петина од нивното злато и од нивното сребро, и една петина од нивниот зиф, и од нивниот бакар, и од нивниот месинг и нивното железо; и една петина од нивната угонена стока; и исто така една петина од сето нивно жито.

4 И сето тоа го зема за да се издржува себеси, и неговите жени и неговите конкубини; и исто така неговите свештеници, и нивните жени и конкубини; така ги промени состојбите во царството.

5 Зашто ги симна сите свештеници кои беа осветени од татко му, и освети нови на нивно место, такви што беа кренати во гордоста на своите срца.

6 Да, и така беа издржувани во нивната мрзеливост, и во нивното идолопоклонство, и во нивните блудства, преку даноците

кои царот Ное беше му ги наметнал на неговиот народ; така народот работеше премногу за да издржува беззаконие.

7 Да, и исто така станаа идолопоклонички, бидејќи беа измамени од суетните и ласкави зборови на царот и свештениците; бидејќи тие им говореа ласкави нешта.

8 И се случи царот Ное да изгради отмени и пространи градби; и ги украси со фини дрвени изработки, и со секаков вид на скапоцени нешта, од злато, и од сребро, и од железо, и од месинг, и од зиф, и од бакар;

9 И исто така си изгради пространа палата, и престол на нејзината средина, целиот беше од фино дрво и беше украсен со злато и сребро и со скапоцени нешта.

10 И тој исто така нареди неговите работници да изработат секаков вид на фини изработки во ѕидините на храмот, од квалитетно дрво, и од бакар, и од месинг.

11 И седиштата кои беа одвоени за високите свештеници, кои беа над сите други седишта, ги украси со чисто злато; и нареди пред нив да се изгради потпирач, за да ги одмараат нивните тела и раце додека му зборуваат лажни и суетни зборови на неговиот народ.

12 И се случи да изгради кула во близина на храмот; да, многу висока кула, дури толку висока

што можеше да стои на нејзиниот врв и да ја гледа земјата Силом, и исто земјата Шемлон, која беше поседувана од Ламанитите; и можеше дури да гледа низ целата земја наоколу.

13 И се случи да нареди многу градби да бидат изградени во земјата Силом; и нареди голема кула да се изгради на ридот северно од земјата Силом, која беше засолниште за децата на Нефи во времето кога избегаа од земјата; и така направи со богатствата кои ги доби преку данокот на својот народ.

14 И се случи да го постави своето срце врз своите богатства, и го помина неговото време во буен живот со неговите жени и конкубини; и исто така неговите свештеници го минуваа нивното време со блудници.

15 И се случи да насади лозја наоколу во земјата; и изгради преси за цедење, и произведуваше вино во изобилство; и така стана пијаница, а исто така и неговиот народ.

16 И се случи Ламанитите да започнат да го напаѓаат неговиот народ, во мали бројки, за да ги убиваат во нивните полиња, и додека се грижеа за стадата.

17 А царот Ное испрати стражари околу земјата за да ги задржи; но не испрати доволен број, и Ламанитите навалија на нив и ги убија, и протераа многу од нивните стада надвор

од земјата; така Ламанитите започнаа да ги уништуваат, и да ја практикуваат нивната омраза врз нив.

18 И се случи царот Ное да ги испрати неговите војски против нив, и беа протерани назад, односно тие ги протераа за одредено време; затоа, се вратија уживајќи во нивниот плен.

19 И сега, поради оваа голема победа беа кренати во гордоста на нивните срца; тие се фалеа со сопствената сила, велејќи дека педесет од нив можат да им се спротивстават на илјада Ламанити; и така се фалеа, и се воодушевуваа во крв, и пролевањето на крвта на нивните браќа, и тоа поради пакоста на нивниот цар и свештеници.

20 И се случи да постои човек помеѓу нив чие име беше Абинади; и тој тргна помеѓу нив, и започна да проповеда, велејќи: Ете така кажа Господ, и така Тој ми заповеда, велејќи: Оди, и кажи му на овој народ, така кажа Господ—Тешко на овој народ, бидејќи Јас ги видов нивните одвратности, и нивната пакост, и нивните блудства; и ако не се покајат Јас ќе ги посетам со Мојот гнев.

21 И ако не се покајат и завртат кон Господ нивниот Бог, ете, Јас ќе ги предадам во рацете на нивните непријатели; да, и ќе бидат доведени во ропство; и ќе бидат погодени од рацете на нивните непријатели.

22 И ќе се случи да знаат дека

Јас сум Господ нивниот Бог, и Јас сум љубоморен Бог, посетувајќи ги при беззаконијата на Мојот народ.

23 И ќе се случи ако овој народ не се покае и заврти кон Господ нивниот Бог, ќе бидат доведени во ропство; и никој нема да ги избави, освен Господ Семоќниот Бог.

24 Да, ќе се случи кога ќе довикуваат кон Мене Јас ќе бидам бавен за да ги слушнам нивните довикувања; да, и Јас ќе дозволам да бидат удрени од нивните непријатели.

25 А ако не се покајат со вреќиште и пепел, и моќно довикуваат кон Господ нивниот Бог, Јас нема да им ги слушнам молитвите, ниту Јас ќе ги избавам од нивните неволји; и така кажа Господ, и така Тој ми заповеда.

26 Сега се случи откако Абинади беше им ги кажал овие зборови на нив беа гневни на него, и сакаа да му го одземат животот; но Господ го избави од нивните раце.

27 Сега кога царот Ное беше слушнал за зборовите кои Абинади беше му ги кажал на неговиот народ, и тој исто така беше гневен; и кажа: Кој е Абинади, за јас и мојот народ да бидеме судени од него, или кој е Господ, кој ќе донесе врз мојот народ толку голема неволја?

28 Ви заповедувам да го донесете Абинади овде, за да можам да го погубам, бидејќи тој беше ги кажал овие нешта за да го

наведе мојот народ да се лутат едни со други, и да предизвика препирања помеѓу мојот народ; затоа ќе го погубам.

29 Сега прочитете на народот беа заслепени; затоа ги закоравија нивните срца против зборовите на Абинади, и сакаа од тогаш натаму да го земат. И царот Ное го закорави срцето против словото на Господ, и не се покаја за неговите зловни дела.

ГЛАВА 12

Абинади е зајворен поради пророкување за уништувањето на народот и за смртта на Царот Ное—Лажните пророци ги цитираат светиите писма и се прејрават дека го одржуваат законот на Мојсеј—Абинади зајочнува да ги поучува за Десејните Зајоведи. Околу 148 п.н.е.

И се случи после две години Абинади да дојде помеѓу нив маскиран, за Него да не го познаваат, и започна да проповеда помеѓу нив, велејќи: Така ми заповеда Господ, велејќи—Абинади, оди и проповедај му на овој Мој народ, бидејќи ги закоравија нивните срца против Моите зборови; тие не се покајаа за нивните зловни дела; затоа, Јас ќе ги посетам во Мојот гнев, да, Јас ќе ги посетам со Мојот жесток гнев при нивните беззаконија и одвратности.

2 Да, тешко на ова поколение! И Господ ми кажа: Испружи ја раката и проповедај, велејќи:

Така кажа Господ, ќе се случи ова поколение, поради нивните беззаконија, ќе биде доведено во ропство, и ќе биде удрено по образите; да, и ќе биде прогонувано од човекот, и ќе биде убиено; и мршојадците на небото, и кучињата, да, и дивите сверови, ќе го проголтаат нивното месо.

3 И ќе се случи дека животот на царот Ное ќе биде вреднуван дури како облека во жешка фурна; бидејќи тој ќе знае дека Јас сум Господ.

4 И ќе се случи да Јас го удрам овој Мој народ со тешки маки, да, со глад и со чума; и Јас ќе предизвикам да завиваат цел ден.

5 Да, и Јас ќе направам тие да имаат товари врзани на нивните грбови; и ќе бидат водени како немо магаре.

6 И ќе се случи Јас да исправам град врз нив, и ќе ги погоди и ќе бидат исто така погодени од источниот ветер; и инсекти ќе ја преплават нивната земја, и ќе го проголтаат нивното жито.

7 И тие ќе бидат погодени од голема чума—и Јас ќе го направам сето ова поради нивните беззаконија и одвратности.

8 И ќе се случи ако не се покајат Јас да ги уништам целосно од лицето на земјата; сепак тие ќе остават запис зад нив, кој Јас ќе го зачувам за другите нации кои ќе ја поседуваат земјата; да, дури и ова Јас ќе го направам за Јас да ги откријам одвратностите на овој народ пред другите

нации. И Абинади пророкуваше многу нешта против овој народ.

9 И се случи да му бидат гневни; и го зедао и го одведоа окован пред царот, и му рекоа на царот: Ете, доведовме човек пред тебе кој проповедаше зло во врска со твојот народ, и кажа дека Бог ќе ги уништи.

10 И тој исто така пророкуваше зло во врска со твојот живот, и кажа дека твојот живот ќе биде како облека во огнена фурна.

11 И повторно, тој кажа дека ќе бидеш како стебло, дури како суво стебло во полето, кое е прегазено од сверовите и згмечено под нозете.

12 И повторно, тој кажа дека ќе бидеш како цвет на магарешки трн, кој, кога е потполно зрел, ако дува ветерот, ќе биде одвеан од лицето на земјата. И се преправа дека Господ го кажа тоа. И тој кажа дека сето ова ќе ти се случи освен ако не се покаеш, и тоа поради твоите беззаконија.

13 И сега, О цару, какво големо зло си направил, или колку големи гревови направил твојот народ, за да бидеме судени од Бог или судени од овој човек?

14 И сега, О цару, ете, невини сме, и ти, О цару, не си грешел; затоа, овој човек лаже во врска со тебе, и залудно пророкуваше.

15 И ете, силни сме, нема да бидеме во ропство, ниту заробени од нашите непријатели;

да, и ти напредуваше во земјата, и исто така ќе напредуваш.

16 Ете, еве го човекот, ти го предаваме; можеш со него да правиш што ти е волја.

17 И се случи цар Ное да нареди Абинади да биде фрлен во затвор; и нареди свештениците да се соберат заедно за да може да се советува со нив што треба да направи со него.

18 И се случи тие да му кажат на царот: Доведете го овде за да го испрашаме; и царот нареди тој да биде доведен пред нив.

19 И тие започнаа да го испрашуваат, за да му се спротивстават, за да можат да имаат со што да го обвинат; но тој смело им одговори, и ги издржа сите нивни прашања, да, на нивно запрепастување; бидејќи тој ги издржа сите нивни прашања, и ги збуни во сите нивни зборови.

20 И се случи еден од нив да му каже: Што значат зборовите кои се напишани, и кои беа почувани од нашите татковци, велјќи:

21 Колку убави врз планините се стапалата на оној кој носи добри вести; кој објавува мир; кој носи добри вести за добрина; кој објавува спасение; кој му кажува на Сион, Твојот Бог владее;

22 Твоите стражари ќе го кренат гласот; со гласот заедно ќе пејат; бидејќи ќе видат око со око кога Господ повторно ќе го врати Сион;

23 Избувнете со радост; пејте

заедно ви е истрошени места на Ерусалим; бидејќи Господ го утеши Неговиот народ, Тој го искупи Ерусалим;

24 Господ ја покажа Неговата света рака во очите на сите нации, и сите краишта на земјата ќе го видат спасението на нашиот Бог?

25 И сега Абинади им кажа: Дали сте свештеници, и се преправате дека го поучувате овој народ, и дека го разбирате духот на пророштвото, а сепак сакате да знаете од мене што значат овие нешта?

26 Ви велам, тешко на вас кои ги изопачувате Господовите патишта! Бидејќи ако ги разбирате овие нешта не ги поучувајте; затоа, ги изопачивте патиштата на Господ.

27 Не ги посветивте вашите срца до разбирањето; затоа, не бевте мудри. Затоа, што го учите овој народ?

28 И тие кажаа: Го поучуваме законот на Мојсеј.

29 И тој повторно им кажа: Ако го поучувате законот на Мојсеј зошто не го одржувате? Зошто ги насочувате вашите срца кон богатствата? Зошто извршувате блудства и си ја трошите силата со блудници, да, и правите овој народ да греша, за Господ да ме прати да пророкувам против овој народ, да, дури големо зло против овој народ?

30 Зарем не знаете дека ја зборувам вистината? Да, знаете

дека ја зборувам вистината; и треба да треперите пред Бог.

31 И ќе се случи да бидете удрени поради вашите безаконија, бидејќи рековте дека го поучувате законот на Мојсеј. А што знаете во врска со законот на Мојсеј? Дали спасението доаѓа преку законот на Мојсеј? Што велите?

32 И тие одговорија и кажаа дека спасението доаѓа преку законот на Мојсеј.

33 Но сега Абинади им кажа: Знам дека ако ги одржувате Божјите заповеди ќе бидете спасени; да, ако ги одржувате заповедите кои Господ му ги даде на Мојсеј на планината Синај, велејќи:

34 Јас сум Господ твојот Бог, кој те изведе од земјата Египет, од домот на ропството.

35 Немој да имаш друг Бог пред Мене.

36 Немој да градиш за себе никаков врежан лик, ниту било каква сличност за ништо на небото горе, или за нештата кои се под земјата.

37 Сега Абинади им кажа, Дали го направивте сето ова? Ви велам, Не, не сте го направиле. И дали го поучувајте овој народ дека треба да ги прават сите овие нешта? Ви велам, Не, не сте го поучиле.

ГЛАВА 13

Абинади е заштитен преку божествена моќ—Тој поучува за

Десеттиџе Зайоведи—Сјасение не доаѓа само преку законот на Мојсеј—Бог Самитој ќе најправи помиривање и ќе до искуши Неѓовиот народ. Околу 148 п.н.е.

И сега кога царот беше ги слушал оние зборови, тој им рече на неговите свештеници: Отстранете го овој човек, и погубете го; бидејќи што имаме со него, зашто тој е луд.

2 И тие стоеја напред и се обидуваа да ги полагаат нивните раце на него; но тој ги задржа, и им кажа:

3 Не допирајте ме, зашто ќе ве тресне ако ги положите вашите раце на мене, бидејќи не сум ја пренел пораката што Господ ме испрати да ја пренесам; ниту сум ви кажал тоа што вие баравте јас да ви кажам; затоа, Бог нема да дозволи јас да бидам уништен овој пат.

4 Но морам да ги исполнам заповедите кои што Бог ми ги заповеда; и бидејќи јас ви ја кажував вистината вие сте лути на мене. И повторно, бидејќи сум го говорел словото Божје вие сте ме осудиле дека сум луд.

5 Сега се случи откако Аби-нади беше ги кажал овие зборови, народот на цар Ное не се осмелија да ги положат нивните раце на него, бидејќи Духот на Господ беше над него; и неговото лице светеше со извонреден сјај, дури како што Мојсеј беше на планината Синај, додека зборуваше со Господ.

6 И тој говореше со моќ и власт од Бог; и ги продолжи неговите зборови, велејќи:

7 Вие гледате дека немате моќ да ме погубите, затоа ја завршувам мојата порака. Да, и јас забележувам дека ви ги сече вашите срца бидејќи јас ви ја вела вистината според вашите беззаконија.

8 Да, и моите зборови ве исполнија со чудо и вчудоневиденост, и со лутина.

9 Но јас ја завршувам мојата порака; и тогаш не е важно каде ќе одам, ако е така да сум спасен.

10 Но волку ќе ви кажам, тоа што ќе го правите со мене, потоа, ќе биде како пример и сенка на нештата што ќе дојдат.

11 И сега ви го читам остатокот на Божјите заповедите, бидејќи јас забележувам дека тие не се напишани во вашите срца; согледувам дека сте учеле и поучувале за беззаконие преку поголемиот дел на вашите животи.

12 И сега, сетете се дека јас ви велев: Немој да правиш за себе било каков врежан лик, или било каква сличност за нештата кои се горе на небото, или што се долу на земјата, или што се во водата под земјата.

13 И повторно: Немој да им се поклонуваш, ниту да им служиш; бидејќи Јас Господ твојот Бог сум ревносен Бог, посетувајќи ги беззаконијата на татковци врз децата, до третите и четвртите поколенија од оние кои ме мразат Мене;

14 И покажувам милост на илјадници, кои ме сакаат и ги одржуваат заповедите Мои.

15 Не изговарај го напразно името на Господ твојот Бог; бидејќи Господ нема да го остави неказнет оној кој напразно ќе го изговори името Негово.

16 Помни го денот на Сабатот, за да ти биде свет.

17 Шест дена работи, и заврши ги во нив сите работи свои;

18 А седмиот ден, е сабатот на Господ, твојот Бог; тогаш немој да вршиш никаква работа, ни ти, ни синот твој, ни ќерката твоја, ни слугата твој, ни слугинката твоја, ни волот твој, ни стоката твоја, ниту странецот, кој се наоѓа внатре во твоите порти.

19 Зашто за шест дена Господ ги создаде небото и земјата, и морето, и сè што е во нив; затоа Господ го благослови сабатот, и го посвети.

20 Почитувај ги таткото свој и мајката своја, за твоите денови да бидат долги на земјата, што ти ја дава Господ, твојот Бог.

21 Не убивај.

22 Не врши прелуба. Не кради.

23 Не сведочи лажно против својот сосед.

24 Не посакувај го домот на својот сосед, не посакувај ја жената на својот сосед, ниту слугата негов, ни слугинката негова, ни волот негов, ни магарето негово, ниту ништо друго кое е на ближниот твој.

25 И се случи дека откако Аби-нади беше ставил крај на тие

говори тој им рече: Дали сте го поучувале овој народ дека тие треба да ги запазуваат и да ги сторат сите овие нешта за да ги одржуваат овие заповеди?

26 И ви кажувам, Не; бидејќи ако сте, Господ не би ми заповедал да дојдам и да пророкувам зло за овој народ.

27 И сега рековте дека спасение доаѓа преку законот на Мојсеј. Јас ви кажувам дека е потребно вие да го одржувате законот на Мојсеј сè уште; но, ви кажувам, дека времето ќе дојде кога не ќе биде потребно да го одржувате законот на Мојсеј.

28 И згора на тоа, Јас ви кажувам, дека спасението не доаѓа само од законот; и да не беше помирувањето, што Бог Самиот ќе го направи за гревовите и беззаконијата на Неговиот народ, тие мораа да страдаат неизбежно, без оглед на законот на Мојсеј.

29 И сега ви кажувам дека беше потребно да има закон даден на децата на Израел, да, дури и многу строг закон; бидејќи тие беа тврдоглав народ, брзи да прават беззаконие, и бавни да се сеќаваат на Господ нивниот Бог;

30 Затоа беше закон даден на нив, да, закон на уредби и обреди, закон кој тие требаше да го почитуваат строго од ден во ден, да ги одржува во сеќавање на Бог и нивната должност кон Него.

31 Но ете, ви кажувам, дека

оние нешта беа примери на нешта што ќе дојдат.

32 И сега, дали го разбраа законот? Ви кажувам, Не, сите тие не го разбраа законот; и ова заради закоравеноста на нивните срца; бидејќи не разбраа дека никој не може да биде спасен освен ако беше преку искупувањето на Бог.

33 Зашто ете, зарем Мојсеј не пророкува на нив за доаѓањето на Месијата, и дека Бог ќе го искупи Неговиот народ? Да, и дури и сите пророци кои пророкувале од почетокот на светот—зарем тие не зборувале повеќе или помалку за оние нешта?

34 Дали не кажаа дека Бог Самиот ќе дојде долу меѓу човечките деца и ќе земе врз Него форма на човек, и ќе оди напред со голема моќ врз лицето на земјата?

35 Да, и зарем не кажаа исто така дека Тој ќе го исполни воскреснувањето на мртвите, и дека Тој, Самиот, ќе биде угнетен и погоден?

ГЛАВА 14

Исаија зборува месијански—Понижувањето и сѝрадањата на Месијата се истакнаа—Тој ја дава Неѓовата душа како ѝринос за дрв и посредува за ѝресѝайнициѝе—Сѝореди Исаија 53. Околу 148 ѝ.н.е.

Да, зарем Исаија не вели: Кој верува во нашето проповедање,

и на кого му е откриена Господовата рака?

2 Зашто Тој ќе порасне пред Него како нежно растение, и како корен од сува почва; Тој нема форма ниту привлечност; и кога ќе го видиме Него нема убавина поради која ние би го сакале Него.

3 Тој е презиран и одбиен од луѓето; човек со тага, и запознаен со жалењето; и ги криевме како да се нашите лица од Него; Тој беше презиран, и не го цевемме Него.

4 Сигурно Тој ги поднесе нашите жалења, и ги носеше нашите таги; сепак сметавме Тој да биде погоден, удрен од Бог, и истрадан.

5 Но Тој беше ранет поради нашите престапи, Тој беше помодрен поради нашите беззаконија; казната за нашиот мир беше врз Него; и со Неговите рани ние сме исцелени.

6 Сите ние, како овци, застраивме; завртивме по неговиот сопствен пат; и Господ му ги положи на Него беззаконијата на сите нас.

7 Тој беше угнетуван, и Тој беше мачен, сепак Тој не ја отвори својата уста; Тој беше доведен како јагне на колеж, и како овцата пред нејзините бербери што е нема, така Тој не ја отвори Неговата уста.

8 Тој беше одведен од затвор и од судење; и кој ќе го објави Неговото поколение? Бидејќи Тој беше отсечен од земјата на

живите; поради престапите на мојот народ Тој беше удрен.

9 И Тој беше во Негов погреб со пакосните, и со богатите при Неговата смрт; бидејќи Тој не беше направил зло, ниту имаше некаква измама во Неговата уста.

10 Сепак го задоволуваше Господ да го помодрува Него; Тој го остави Него да жали; кога Ти ќе ја дадеш Неговата душа како понуда за грев Тој ќе го види Неговото потомство, Тој ќе ги продолжи Неговите денови, и задоволството на Господ ќе напредува во Неговата рака.

11 Тој ќе го види патењето на Неговата душа, и ќе биде задоволен; преку Неговото знаење Мојот праведен слуга ќе оправда многу; бидејќи Тој ќе ги поднесе нивните беззаконија.

12 Затоа ќе му поделам Него дел со големите, и Тој ќе го подели пленот со силните; бидејќи Тој ја излеа Неговата душа во смрт; и Тој беше вброен помеѓу престапниците; и Тој ги поднесе гревовите на многу, и направи посредништво за престапниците.

ГЛАВА 15

Како Хрисџос е и Оџецот и Синоџ—Тој ќе џосредува и ќе џи џоднесе џресџаџиџе на Неџовиот народ—Тие и сиџе свеџи џророџи се Неџово џоџомсџво—Тој џо исџолнува

Воскреснувањето—Малиџе деца имаат вечен живоџ. Околу 148 џ.н.е.

И сега Абинади им кажа: Би сакал да разберете дека самиот Бог Самиот ќе се спушти помеѓу човечките деца, и ќе го искупи Неговиот народ.

2 И бидејќи Тој живее во тело Тој ќе биде наречен Синот Божји, и подложувајќи го телото на волјата на Отецот, кој е Отецот и Синот—

3 Отецот, бидејќи Тој беше зачат преку Божјата моќ; и Синот, поради телото; така станувајќи Отецот и Синот—

4 И Тие се еден Бог, да, самиот Вечен Отец на небото и на земјата.

5 И така телото станувајќи подложено на Духот, односно Синот на Отецот, како еден Бог, страдаше од искушение, и не се предаде на искушението, туку Самиот страдаше за да биде исмеван, и камшикуван, и отфрлен, и одбиен од Неговиот народ.

6 И после сето ова, откако направи многу моќни чуда помеѓу човечките деца, Тој ќе биде воден, да, дури како што кажа Исаија, како што овцата пред стрижаџ е нема, така Тој не ја отвораше Неговата уста.

7 Да, токму така Тој ќе биде воден, распнат, и убиен, телото станувајќи подложено дури и на смртта, волјата на Синот проголтана во волјата на Отецот.

8 И така Бог ги скинува оковите на смртта, стекнувајќи победа врз смртта; давајќи Му моќ на Синот да посредува за човечките деца—

9 Воздигнувајќи се на небото, имајќи утроба на милоста; исполнет со сочувство кон човечките деца; стоејќи помеѓу нив и правдата; кинејќи ги оковите на смртта, земајќи ги врз него нивното беззаконие и престапи, откупувајќи ги, и задоволувајќи ги барањата на правдата.

10 И сега јас ви велеам, кој ќе го објави Неговото поколение? Ете, ви велеам, дека кога Неговата душа беше дадена како принос за грев Тој ќе го види Неговото потомство. И сега што велите? А кое ќе биде Неговото потомство?

11 Ете ви велеам, дека кој и да ги чул зборовите на пророците, да, сите свети пророци кои пророкуваа во врска со доаѓањето на Господ—Ви велеам, дека сите оние кои ги послушале нивните зборови, и поверувале дека Господ ќе го откупи Неговиот народ, и го очекувале денот за опростување на нивните гревови, ви велеам, дека овие се Неговото потомство односно дека се наследници на Божјето царство.

12 Зашто ова се оние чии гревови Тој ги поднесе; ова се оние за кои Тој умре, да ги искупи за нивните престапи. И сега, зарем не се Неговото потомство?

13 Да, и дали не се пророците,

секој еден што ја отворил устата да пророкува, кој не паднал во престап, мислам на сите свети пророци откако започна светот? Ви велеам дека тие се Неговото потомство.

14 И овие се оние кои објавија мир, кои донесоа добри вести за добрина, кои објавија спасение; и му кажаа на Сион: Твојот Бог владее!

15 И О колку убави врз планините беа нивните стапала!

16 И повторно, колку убави врз планините се стапалата на оние кои сè уште објавуваат мир!

17 И повторно, колку убави врз планините се стапалата на оние кои отсега ќе објавуваат мир, да, отсега натаму и засекогаш!

18 И ете, ви велеам, ова не е сè. Зашто О колку убави врз планините се стапалата на Тој кој носи добри вести, кој е основач на мир, да, дури и Господ, Кој го откупи Неговиот народ; да, Тој кој додели спасение на Неговиот народ;

19 Зашто да не беше искупувањето кое Тој го направи за Неговиот народ, кое беше подготвено од основањето на светот, Јас ви велеам, да не беше ова, цело човештво мораше да загина.

20 Но ете, оковите на смртта ќе бидат скинати, и Синот владее, и има моќ врз мртвите; затоа, Тој го исполнува воскреснувањето на мртвите.

21 И доаѓа воскреснувањето, и тоа прво воскреснување; да, и тоа воскреснување на оние кои биле, и кои се, и кои ќе бидат, дури до воскреснувањето на Христос—бидејќи така Тој ќе биде наречен.

22 И сега, воскреснувањето на сите пророци, и сите оние кои верувале во нивните зборови, односно сите оние кои ги одржувале заповедите на Бог, ќе се истакнат при првото воскреснување; затоа, тие се првото воскреснување.

23 Тие се одгледани да живеат со Бог кој ги искупи; така имаат вечен живот преку Христос, кој ги скина оковите на смртта.

24 И овие се оние кои имаат дел во првото воскреснување; и овие се оние кои умреле пред да дојде Христос, во нивната неукост, без спасението да им биде објавено. И така Господ го исполни обновувањето на овие; и имаат дел во првото воскреснување, или имаат вечен живот, искупени од Господ.

25 И малите деца исто така имаат вечен живот.

26 Но ете и плашете се, и треперете пред Бога, бидејќи треба да треперите; бидејќи Господ не искупи ниту еден што се буни против Него и умира во своите грехови; да, и тоа сите оние кои загинале во нивните грехови откако започна светот, кои намерно се побуниле против Бог, кои ги знаеле Божјите заповеди, и не ги одржуваа; овие се оние

кои немаат дел во првото воскреснување.

27 Затоа нели треба да треперите? Бидејќи спасението не доаѓа кај ниту еден таков; бидејќи Господ не откупува ниту еден таков; да, ниту Господ може да откупува такви; бидејќи Тој не може да се негира Самиот; бидејќи Тој не може да ја негира правдата кога таа го има своето право.

28 И сега ви велам дека ќе дојде времето кога спасението на Господ ќе биде објавено на секоја нација, колена, јазик, и народ.

29 Да, Господ, твоите стражари ќе го кренат нивниот глас; со гласот заедно ќе пеат; бидејќи тие ќе видат око со око, кога Господ повторно ќе го доведе Сион.

30 Бликајте од радост, пејте заедно, вие истрошени места на Ерусалим; бидејќи Господ го утеши Неговиот народ, Тој го искупи Ерусалим.

31 Господ ја покажа Неговата света рака пред очите на сите нации; и сите краишта на земјата ќе го видат спасението на нашиот Бог.

ГЛАВА 16

Бог ги искупува луѓето од својаша изгубена и паднаша состојба—Оние што се телесни останаваат како да немаше искупување—Христос исполнува воскресение или до бескраен животој

*или до бескрајно проклејсйво.
Околу 148 њ.н.е.*

И сега, откако Абинади беше ги изговорил овие зборови ја испружи раката и рече: Ќе дојде времето кога сите ќе го видат спасението на Господ; кога секоја нација, колено, јазик, и народ ќе види око со око и ќе признае пред Бог дека Неговите судови се праведни.

2 И тогаш ќе се исфрлат пакосните, и тие ќе имаат причина да завиваат, и да плачат, и да жалат, и да крцаат со забите; и ова зашто тие не би го послушале гласот на Господ; затоа Господ не ги искупи.

3 Бидејќи тие се телесни и ѓаволски, и ѓаволот има сила над нив; да, дури и таа стара змија што ги измамила нашите први родители, што беше причината за нивниот пад; што беше причината за целото човештво да стане телесно, сензуално, ѓаволско, познавајќи зло од добро, подложувајќи се на ѓаволот.

4 Така сите луѓе беа изгубени; и ете, тие би биле бескрајно изгубени, ако Бог не го откупил Неговиот народ од нивната изгубена и падната состојба.

5 Но запомнете дека тој што останува во сопствената телесна природа, и продолжува со начините на гревот и бунтот против Бог, останува во својата падната состојба и ѓаволот ја има целата власт над него. Затоа тој е како да нема

искупување, да биде непријател на Бог; и исто така ѓаволот е непријател на Бог.

6 И сега ако Христос не беше дошол на светот, зборувајќи за нештата што доаѓаат како веќе да беа дошле, не можеше да постои искупување.

7 И ако Христос не воскреснал од мртвите, или не ги прекршил оковите на смртта така што гробот нема победа, и смртта нема да има никаков бодеж, не би можело да има воскреснување.

8 Но, воскреснувањето постои, затоа гробот нема победа, и бодежот на смртта е проголан во Христос.

9 Тој е светлината и животот на светот; да, светлина која е бесконечна, која никогаш не може да се затемни; да, и исто така, живот кој е бесконечен, за да не може да има повеќе смрт.

10 Дури и оваа смртност ќе ја облече бесмртноста, и оваа распадливост ќе ја облече нераспадливоста, и ќе биде ставена пред Божиот суд, за да им се суди од Него според нивните дела, било да се тие добри или лоши—

11 Ако тие се добри, на воскреснувањето на бескраен живот и среќа; а ако тие се зли, на воскреснувањето на бескрајно проклетство, и се предаваат на ѓаволот, кој ги подложи, што е проклетство—

12 Одејќи според сопствените телесни волји и желби; и никогаш не го повикаа Господа

додека рацете на милоста беа испружени кон нив; зашто рацете на милоста беа испружени кон нив, а тие не сакаа; тие беа предупредени за нивните беззаконија, а сепак тие не би отстапиле од нив; и им било заповедано да се покајат, а сепак тие не би се покајале.

13 И сега, нели треба да треперите и да се покаете за своите гревови, и да се сеќавате дека на тоа што само во и преку Христос можете да бидете спасени?

14 Затоа, ако го поучувате законот на Мојсеј, исто така, учете дека е сенка на она што ќе дојде—

15 Поучете ги дека искупувањето доаѓа преку Христос Господ, Кој е самиот Вечниот Отец. Амин.

ГЛАВА 17

Алма верува и ѝ пишува зборовите на Абинади—Абинади доживува смрт од оган—Пророкува болест и смрт од оган врз неговите убијци. Околу 148 п.н.е.

И СЕГА се случи откако Абинади беше ги завршил овие кажувања, царот нареди свештениците да го одведат и нареди да биде усмртен.

2 Но постоеше еден помеѓу нив чие име беше Алма, тој исто така беше потомок на Нефи. И беше млад човек, и веруваше во зборовите кои Абинади беше ги кажал, бидејќи знаеше во врска со беззаконието за кое Абинади

беше сведочел против нив; затоа започна да го преколнува царот да не се лути на Абинади, туку да дозволи да си замине во мир.

3 Но царот беше погневен, и нареди Алма да биде исфрлен од нив, и ги испрати неговите слуги да го убијат.

4 Но тој избега од нив и се скри за да не го најдат. И беше скриен многу денови пишувајќи ги сите зборови кои Абинади беше ги кажал.

5 И се случи царот да нареди неговите стражари да го опколат Абинади и да го одведат; и го врзаа и го фрлија во затвор.

6 И после три дена, советувајќи се со неговите свештеници, тој нареди повторно да биде доведен пред него.

7 И тој му кажа: Абинади, пронајдовме обвинување против тебе, и ти вредиш да умреш.

8 Зашто ти кажа дека Самиот Бог ќе се симне помеѓу човечките деца; и сега, поради оваа причина ќе бидеш усмртен освен ако не ги повлечеш сите зборови со кои зборуваше зло во врска со мене и мојот народ.

9 Сега Абинади му кажа: Ти велам, нема да ги повлечам зборовите кои ти ги кажав во врска со овој народ, бидејќи тие се вистинити; и за да знаеш за нивната сигурност јас дозволив да паднам во твоите раце.

10 Да, и јас ќе страдам дури и до смрт, и нема да ги повлечам моите зборови, и тие ќе стојат како сведоштво против тебе.

А ако ме убиеш ќе пролееш не-
вина крв, и ова исто така ќе стои
како сведоштво против тебе на
последниот ден.

11 И сега царот Ное сакаше
да го ослободи, бидејќи се пла-
шеше од неговиот збор; бидејќи
се плашеше дека Божјите пре-
суди ќе го стигнат.

12 Но свештениците ги кренаа
нивните гласови против него, и
започнаа да го обвинуваат, ве-
лејќи: Тој го критикува царот.
Затоа царот беше наведен на
гнев против него, и го предаде
за да може да биде убиен.

13 И се случи да го одведат и да
го врзат, и ја ожарија неговата
кожа со чкорчиња, да, дури до
смрт.

14 И сега кога пламените за-
почнаа да го горат, тој довикна
кон нив, велејќи:

15 Ете, како што ми напра-
вивте мене, така ќе се случи ва-
шето потомство да предизвика
многу да страдаат од болките
од кои јас страдам, дури и од
болките од смрт од оган; и ова
поради тоа што веруваат во спа-
сението на Господ нивниот Бог.

16 И ќе се случи да бидете
погодени со секаков вид на
болести поради вашите безза-
конија.

17 Да, и ќе бидете удрени на
секоја рака, и ќе бидете про-
гонувани и распрснати таму
и ваму, како што диво стадо е
прогонувано од диви и свирепи
сверови.

18 И на тој ден ќе бидете ло-

вени, и ќе бидете одведени од
рацете на вашите непријатели,
и тогаш ќе страдате, како што
јас страдам, болките од смрт од
оган.

19 Така Бог извршува одмазда
врз оние кои го уништуваат Не-
говиот народ. О Боже, прими ја
мојата душа.

20 И сега, кога Абинади беше
ги рекол овие зборови, падна,
претрпувајќи смрт од оган; да,
усмртен бидејќи не би ги неги-
рал Божјите заповеди, запечату-
вајќи ја вистината на неговите
зборови со неговата смрт.

ГЛАВА 18

*Алма пророкува тајно—Го ис-
пакнува заветот за кришћавање
и кришћава во водите на Мор-
мон—Ја организира Црквата на
Христос и одредува свештени-
ци—Тие се поддржуваат едни со
други и го поучуваат народот—
Алма и неговиот народ бегаат од
Царот Ное во дивината. Околу
147–145 п.н.е.*

И СЕГА, се случи дека Алма,
кој беше избегал од слугите на
цар Ное, се покаја од неговите
гревови и беззаконија, и тргна
тајно помеѓу народот, и за-
почна да ги поучува зборовите
на Абинади—

2 Да, во врска со тоа што ќе
да дојде, и исто така во врска
со воскреснувањето на мртвите,
и искупувањето на народот,
кое ќе биде исполнето преку
моќта, и страдањата, и смртта

на Христос, и Неговото воскреснување и воздигнување на небесата.

3 А за сите оние кои би го слушале неговото слово тој поучуваше. И ги поучуваше тајно, за да не дознае царот. И многу поверуваа во неговите зборови.

4 И се случи многу кои му веруваа да отидат на место кое се викаше Мормон, добивајќи го името од царот, во границите на земјата која беше преплавена, на времиња или на сезони, од диви сверови.

5 Сега, во Мормон постоеше фонтана со свежа вода, и Алма отиде таму, зашто близу водата имаше шума од мали дрвја, каде се криеше преку ден од царските потери.

6 И се случи оние кои му веруваа отидоа таму да ги слушнат неговите зборови.

7 И се случи после многу денови да има собрано добра бројка заедно на местото Мормон, да ги слушнат зборовите на Алма. Да, сите беа собрани заедно кои веруваа на неговиот збор, да го слушнат. И тој ги поучи, и им проповедаше покајание, и откупување, и вера во Господ.

8 И се случи тој да им каже: Гледајте, еве ги водите на Мормон (бидејќи така беа наречени) и сега, штом сакате да дојдете во Божјето стадо, и да бидете наречени Негов народ, и сте спремни да си ги носите товарите еден на друг, за да бидат лесни;

9 Да, и спремни сте да жалите со оние што жалат; да, и да ги утешите оние на кои им треба утеха, и да бидете Божји сведоци цело време и во сите места во кои ќе бидете, дури до смрт, за да бидете искупени од Бог, и да бидете вброени со оние од првото воскреснување, за да можете да имате вечен живот—

10 Сега јас ви велама, ако е ова желбата на вашите срца, што имате против да бидете крстени во името на Господ, како сведоштво пред Него дека влеговте во завет со Него, дека ќе му служите Него и ќе ги одржувате Неговите заповеди, за да може тој да го излее Неговиот Дух произобилно врз вас?

11 И сега кога народот беше ги слушнал овие зборови, плеснаа со рацете во радост, и извикаа: Ова е желбата на нашите срца.

12 И сега се случи Алма да го одведе Хелам, тој како еден од првите, и отиде и застапа во водата, и заплака, велејќи: О Господе, излеј го твојот Дух врз твојот слуга, за да ја прави оваа работа со свето срце.

13 И кога беше ги кажал овие зборови, Духот на Господ беше врз него, и тој кажа: Хелам, те крштавам, имајќи власт од Семокниот Бог, како сведоштво дека си влегол во завет да му служиш Него додека да умреш во смртното тело; и нека Духот на Господ биде излеан врз тебе и Тој нека ти додели вечен

живот, преку искупувањето на Христос, кој Тој го подготви од основањето на светот.

14 И откако Алма беше ги рекол овие зборови, и Алма и Хелам беа потопени во водата; и станаа и излегоа од водата радувајќи се, исполнети со Духот.

15 И повторно, Алма зема уште еден, и тргна по втор пат во водата, и го крсти како и првиот, само што повторно не се потопи себеси во водата.

16 И на овој начин го крштеваше секој кој тргна кон местото Мормон; и на број беа околу двесте и четири души; да, и беа крстени во водите на Мормон, и беа исполнети со Божјата благодат.

17 И беа наречени Божјата црква, односно црквата на Христос, од тогаш па натаму. И се случи кој и да беше крстен преку моќта и власта на Бог беше додаден на Неговата црква.

18 И се случи Алма, имајќи власт од Бог, одреди свештеници; и тоа на секои педесет свештеници одреди по еден свештеник да им проповеда, и да ги поучува за нештата кои се однесуваат на Божјето царство.

19 И тој им заповеда дека не треба да поучуваат ништо освен нештата кои тој ги беше поучувал, и кои беа изговорени од устата на светите пророци.

20 Да, дури Тој им заповеда да не проповедаат ништо освен покајание и вера на Господ, кој го беше откупил Неговиот народ.

21 И тој им заповеда да не се препираат едни со други, туку да очекуваат со едното око, имајќи една вера и едно крштавање, имајќи ги нивните срца сплотени во единство и во љубов едни кон други.

22 И така тој им заповеда да проповедаат. И така тие станаа Божји деца.

23 И тој им заповеда да го почитуваат сабатниот ден, и да го одржуваат свет, и исто така секој ден да Му се заблагодаруваат на Господ нивниот Бог.

24 И тој исто така им заповеда дека свештениците кои ги беше одредил треба да работат со сопствените раце за нивна поддршка.

25 И постоеше еден ден во секоја недела кој беше одвоен за да се соберат заедно да го поучуваат народот, и да Му служат на Господ нивниот Бог, и исто така, колку што беше можно да се собираат заедно.

26 А свештениците не смееја да зависат од народот за издржување; туку за нивниот труд требаше да ја примат Божјата благодат, за да се засилат во Духот, имајќи знаење за Бог за да можат да поучуваат со моќ и власт од Бог.

27 И повторно Алма заповеда дека народот од црквата треба да дава од својот имот, секој зависно од тоа што го има; ако има поизобилно треба да дава поизобилно; а од оној кој има само малку, малку треба да се

бара; а на оној кој нема, треба да му се даде.

28 И така треба да дадат од сопствениот имот по слободна волја и добри желби кон Бог, и кон оние свештеници на кои им треба, да, и на секоја сиромашна, гола душа.

29 И ова тој им го кажа, бидејќи му беше заповедано од Бог; и тие чекореа исправено пред Бог, давајќи еден на друг и привремено и духовно според нивните потреби и желби.

30 И сега се случува дека сето ова беше сторено во Мормон, да, во шумата која беше близу водите на Мормон; да, местото Мормон, водите на Мормон, шумата на Мормон, колку се убави овие во очите на оние кои таму дојдоа за знаењето на нивниот Искупител; да, и колку се благословени, бидејќи ќе му пеат на Него пофалби засекогаш.

31 А овие нешта беа направени во границите на земјата, за да не дознае царот.

32 Но ете, се случува дека царот, откривајќи движење помеѓу народот, ги испрати неговите слуги да го набљудуваат. Затоа на денот кога се собираа заедно да ги слушнат зборовите на Господ му беа откриени на царот.

33 И сега царот кажа дека Алма го наведуваше народот на бунт против него; затоа ја испрати неговата војска да ги уништи.

34 И се случува дека Алма и на-

родот на Господ беа известени за доаѓањето на војската на царот; затоа ги земаа нивните шатори и нивните семејства и заминаа во дивината.

35 И беа на број околу четиристотини и педесет души.

ГЛАВА 19

Гидеон бара да го убие Царот Ное—Ламанијиније ја наплагаат земјата—Царот Ное доживува смрт од оган—Лимхи владее како вазален монарх. Околу 145–121 п.н.е.

И се случува војската на царот да се врати, барајќи го залудно народот на Господ.

2 И сега ете, силите на царот беа мали, зашто беа намалени, и започна да настанува поделба помеѓу остатокот од народот.

3 И помалиот дел започна да изговара закани кон царот, и започна големо препирање помеѓу нив.

4 И сега постоеше човек помеѓу нив чие име беше Гидеон, и тој беше силен човек и непријател на царот, затоа го извлече мечот, и се заколна во неговиот бес дека ќе го убие царот.

5 И се случува дека се бореше со царот; и кога царот виде дека за малку ќе го совладаше, тој избега и истрча и се качи на кулата која беше во близина на храмот.

6 А Гидеон го следеше и сакаше да се качи на кулата да го убие царот, а царот го фрли неговиот поглед наоколу кон

земјата Шемлон, и ете, војската на Ламанитите беше во границите на земјата.

7 И сега царот довикуваше со мачење во неговата душа, велјки: Гидеон, поштеди ме, бидејќи Ламанитите нè следат, и тие ќе нè уништат; да, тие ќе го уништат мојот народ.

8 И сега царот не беше толку загрижен за неговиот народ како што беше за сопствениот живот; сепак, Гидеон му го поштеди животот.

9 И царот му заповеда на народот дека треба да избегаат пред Ламанитите, и тој самиот одеше пред нив, и тие избегаа во дивината, со своите жени и деца.

10 И се случи Ламанитите да ги следат, и ги прстигнаа, и започнаа да ги убиваат.

11 Сега се случи царот да им заповеда дека сите мажи треба да ги остават нивните жени и деца, и да избегаат пред Ламанитите.

12 Сега постоеја многу кои не би ги оставиле, туку попрво би останале и загинале со нив. А остатокот ги оставија нивните жени и деца и избегаа.

13 И се случи дека тие кои живеа со нивните жени и нивните деца направиле нивните убави ќерки да стојат и да молат пред Ламанитите за тие да не ги убилат.

14 И се случи Ламанитите да имаат сочувство врз нив, бидејќи беа маѓепсани од убавината на нивните жени.

15 Затоа Ламанитите им ги поштедиле животите, и ги заробија и ги одведоа во земјата Нефи, и им дозволија да ја поседуваат земјата, под услов да го предадат царот Ное во рацете на Ламанитите, и да го предадат нивниот имот, дури половина од целиот нивен имот, една половина од нивното злато, и нивното сребро, и сите нивни скапоцени нешта, и така треба да плаќаат данок на царот на Ламанитите од година во година.

16 И сега постоеше еден од синовите на царот помеѓу тие кои беа заробени, чие име беше Лимхи.

17 И сега Лимхи сакаше да не биде уништен татко му; сепак, Лимхи не беше неук за незаконијата на неговиот татко, а и тој самиот беше праведен човек.

18 И се случи Гидеон да испрати луѓе во дивината тајно, да го бараат царот и оние кои беа со него. И се случи да го видат народот во дивината, сите освен царот и неговите свештеници.

19 Сега тие беа се заколнале во срцата дека ќе се вратат во земјата на Нефи, и ако нивните жени и деца беа убиени, и исто така и оние кои беа живееле со нив, дека ќе бараат одмазда, и исто така ќе загинат со нив.

20 И царот им заповеда да не се враќаат; и тие беа лути на царот, и наредија тој да страда, и тоа со смрт од оган.

21 И исто така беа спремни да

ги одведат свештениците и да ги усмртат, и тие избегаа пред нив.

22 И се случи да беа спремни да се вратат во земјата Нефи, и ги сретнаа луѓето на Гидеон. И луѓето на Гидеон им кажаа за сè што беше се случило со нивните жени и деца; и дека Ламанитите им беа одобриле да можат да ја поседуваат земјата плаќајќи данок на Ламанитите од една половина од сè што поседуваат.

23 И народот му кажа на Гидеон дека беа го убиле царот, и неговите свештеници беа избегале од нив подалеку во дивината.

24 И се случи откако беа ја завршиле церемонијата, се вратија во земјата Нефи, радувајќи се, бидејќи нивните жени и деца не беа убиени; и му кажаа на Гидеон што беа му направиле на царот.

25 И се случи дека царот на Ламанитите им се заколна, дека неговиот народ нема да ги убие.

26 И исто така Лимхи, како син на царот, имајќи го царството доделено од народот, се заколна на царот на Ламанитите дека неговиот народ ќе му плаќа данок на него, и тоа една половина од сè што поседуваат.

27 И се случи Лимхи да започне да го воспоставува царството и да воспоставува мир помеѓу неговиот народ.

28 И царот на Ламанитите постави стражари околу земјата, за да може да го задржи народот на Лимхи во земјата, за да не се

разделат во дивината; и ги издржуваше неговите стражари од данокот кој го прими од Нефитите.

29 И сега царот Лимхи имаше постојан мир во неговото царство во период од две години, така Ламанитите не им пречеа ниту бараа да ги уништат.

ГЛАВА 20

Некои Ламанијски ќерки се грабнаа од свештениците на Ное—Ламанијските водачи војна пројави Лимхи и неговиот народ—Ламанијските војски се одбиени и смирени. Околу 145–123 п.н.е.

СЕГА постоеше место во Шемлон каде ќерките на Ламанитите се собираа заедно да пеат, и да танцуваат, и да се веселат.

2 И се случи еден ден да има мал број од нив собрани заедно да пеат и да танцуваат.

3 И сега свештениците на царот Ное, засрамени да се вратат во градот Нефи, да, и исто така плашејќи се дека народот ќе ги убие, затоа не се осмелуваа да се вратат кај нивните жени и деца.

4 И престојувајќи во дивината, и откривајќи ги ќерките на Ламанитите, тие лежеа и ги набљудуваа;

5 И кога имаше само неколку од нив собрани заедно да танцуваат, тие излегоа од нивните скривалишта и ги земаа и ги одведоа во дивината; да, тие однесоа дваесет и четири од Ламанитските ќерки во дивината.

6 И се случи кога Ламанитите дознаа дека нивните ќерки беа исчезнати, му се налутија на народот на Лимхи, зашто мислеа дека е народот на Лимхи.

7 Затоа ги испратија нивните војски, да, дури и самиот цар тргна пред народот; и тие заминаа во земјата Нефи да го уништат народот на Лимхи.

8 И сега Лимхи беше ги видел од кулата, дури ги откри сите нивни подготовки за војна тој откри; затоа го собра неговиот народ заедно, и постави заседа во полињата и во шумите.

9 И се случи откако Ламанитите дојдоа, народот на Лимхи започна да им се нафрла од заседата, и започна да ги убива.

10 И се случи битката да стане премногу тешка, бидејќи се бореа како лавови за нивниот плен.

11 И се случи народот на Лимхи да започне да ги протерува Ламанитите пред нив; сепак не беа ни половина бројни колку Ламанитите. Но се бореа за нивните животи, и за нивните жени, и за нивните деца; затоа се напрегнаа и се бореа како змејови.

12 И се случи да го најдат царот на Ламанитите помеѓу бројот на нивните мртви; сепак тој не беше мртов, беше ранет и оставен на земјата, толку брзо беше бегството на неговиот народ.

13 И тие го земаа и му ги вртеа раните, и го доведоа пред Лимхи, и му кажаа: Ете, еве го

царот на Ламанитите; беше ранет и падна помеѓу нивните мртви, и тие го оставија; и ете, го доведовме пред тебе; а сега да го убиеме.

14 Но Лимхи им кажа: Нема да го убиете, туку доведете го овде за да можам да го видам. И тие го доведоа. И Лимхи му кажа: Каква причина имаш да војуваш против мојот народ? Ете, мојот народ не ја прекрши заклетвата која ти ја дадов; затоа, зошто ти да ја прекршиш заклетвата која му ја даде на мојот народ?

15 И сега царот кажа: Ја прекршив заклетвата бидејќи твојот народ ги одведе ќерките на мојот народ; затоа, со мојот гнев наредив мојот народ да тргне во војна со твојот народ.

16 И сега Лимхи не беше слушнал ништо во врска со ова; затоа тој кажа: Ќе побарам помеѓу мојот народ и кој и да го направил ова ќе умре. Затоа тој нареди да се спроведе истрага помеѓу неговиот народ.

17 Сега кога Гидеон ги беше слушнал овие нешта, тој како царски капетан, истапи напред и му кажа на царот: Те молам да се воздржиш, и да не го пребаруваш овој народ, и да не ги обвинуваш со ова.

18 Зашто зарем не се сеќаваш на свештениците на татко ти, кои овој народ сакаше да ги уништи? И зарем не се тие во дивината? И зарем не се тие оние кои ги украде ќерките на Ламанитите?

19 И сега, ете, и кажи му на царот за овие нешта, за тој да му каже на неговиот народ дека можат да се успокојат кон нас; зашто ете, тие веќе се подготвуваат да тргнат против нас; и ете, исто така само има неколку од нас.

20 И ете, тие доаѓаат со нивните бројни војски; и освен ако царот не ги смири во врска со нас, ние мораме да умреме.

21 Зашто нели се исполнети зборовите на Абинади, кои тој ги пророкуваше против нас—и сето ова бидејќи ние не би ги послушале зборовите на Господ, ниту би се тргнале од нашите беззаконија?

22 И сега да го смириме царот, и ќе ја исполниме заклетвата која му ја дадовме; зашто е подобро да бидеме во ропство отколку да ги изгубиме нашите животи; затоа, да ставиме крај на пролевањето на толку многу крв.

23 И сега Лимхи му кажа на царот за сите нешта во врска со татко му, и свештениците кои избегаа во дивината, и им го препиша при одведувањето на нивните ќерки.

24 И се случи царот да е смирен кон неговиот народ; и тој им кажа: Да тргнеме напред да го пресретнеме мојот народ, без оружја; и јас ви давам заклетва дека мојот народ нема да го погуби вашиот народ.

25 И се случи тие да го следат царот, и тргнаа без оружја

да ги пресретнат Ламанитите. И се случи да ги пресретнат Ламанитите; и царот на Ламанитите се поклонил пред нив, и молеше во врска со народот на Лимхи.

26 И кога Ламанитите го видоа народот на Лимхи, дека беа без оружја, имаа сочувство за нив и беа смирени кон нив, и мирно се вратија со нивниот цар во нивната сопствена земја.

ГЛАВА 21

Народот на Лимхи е удрен и по-разен од Ламанијците—Народот на Лимхи го запознава Амон и се преобработени—Тие му кажуваат на Амон за дваесет и четирите Јаредитски ѝлочи. Околу 122–121 п.н.е.

И се случи дека Лимхи и неговиот народ се вратија во градот Нефи, и започнаа да живеат во земјата повторно во мир.

2 И се случи после многу денови Ламанитите започнаа повторно да бидат наведени на гнев против Нефитите, и започнаа да доаѓаат околу границите на земјата.

3 Сега не се осмелија да ги убијат, поради заклетвата која нивниот цар беше му ја дал на Лимхи; туку ги удираа по образите, и практикуваа власт врз нив; и започнаа да им ставаат тешки товари на грбовите, и да ги водат како што би воделе немо магаре—

4 Да, сето ова беше сторено за

Господовото слово да биде исполнето.

5 И сега маките на Нефитите беа големи, и не постоеше начин на кој можеа да се избават од нивните раце, зашто Ламанитите ги беа опколиле од секоја страна.

6 И се случи народот да започне да мрморат со царот заради нивните неволји; и посакаа да одат против нив во битка. И тешко го погодија царот со нивните жалби; затоа тој им дозволи да прават како што сакаат.

7 И тие повторно се собраа заедно, и го облекоа оклопот, и тргнаа против Ламанитите да ги протераат од нивната земја.

8 И се случи Ламанитите да ги победат, и ги потиснаа, и убија многу од нив.

9 И сега постоеше големо жалење и оплакување помеѓу народот на Лимхи, вдовицата го оплакуваше сопругот, синот и ќерката го оплакуваа татко им, и браќата нивните браќа.

10 Сега постоеја многу вдовици во земјата, и тие силно плачеа од ден во ден, бидејќи големиот страв од Ламанитите беше ги стигнал.

11 И се случи нивниот постојан плач да го побуни остатокот од народот на Лимхи да се разгневат против Ламанитите; и тие повторно тргнаа во борба, но повторно беа потиснати, претрпувајќи многу загуба.

12 Да, тие тргнаа дури и по

трет пат, и страдаа на сличен начин; а оние кои не беа убиени повторно се вратија во градот Нефи.

13 И тие се понизија дури до правта, подложувајќи се на јаремот на ропството, потчинувајќи се да бидат удрени, и да бидат протерани таму и ваму, и натоварени, според желбите на нивните непријатели.

14 И тие се понизија дури и до длабочината на понизноста; и силно Му довикуваа на Бог; да, и тоа цел ден Му довикуваа на нивниот Бог за Тој да ги ослободи од нивните маки.

15 И сега Господ беше бавен да го слушне нивното довикување поради нивните беззаконија; сепак Господ го слушна нивното довикување и започна да ги омекнува срцата на Ламанитите така што започнаа да ги олеснуваат товарите; сепак Господ не сметаше дека е соодветно да ги избави од ропство.

16 И се случи тие да започнат да напредуваат по степени во земјата, и започнаа да собираат жито поизобилно, и стада, и крда, така што не страдаа со глад.

17 Сега постоеше голем број на жени, повеќе отколку што имаше мажи; затоа царот Лимхи заповеда секој маж да даде за издржување на вдовиците и нивните деца, за да не умрат од глад; и тие го сторија ова поради големината на нивниот број кои беа убиени.

18 Сега народот на Лимхи се држеше заедно во група колку што можеше, и ги обезбедија нивните жита и стада;

19 И самиот цар не се доверуваше себе да биде надвор од сидовите на градот, освен ако не ги земеше неговите стражари со него, плашејќи се дека може на некои начини да падне во рацете на Ламанитите.

20 И тој нареди неговиот народ да ја набљудува земјата наоколу, за да можат некако да ги фатат тие свештеници кои избегале во дивината, кои ги беа украсале ќерките на Ламанитите, и кои беа предизвикале толку големо уништување да ги стигне.

21 Зашто тие сакаа да ги одведат за да можат да ги казнат; бидејќи беа дошле во земјата на Нефи преку ноќ, и го однесоа нивното жито и многу од нивните скапоцености; затоа ги чекаа во заседа.

22 И се случи повеќе да нема вознемирување помеѓу Ламанитите и народот на Лимхи, дури до времето кога Амон и неговите браќа дојдоа во земјата.

23 И царот одејќи надвор од портите на градот со стражарите, ги откри Амон и неговите браќа; и претпоставувајќи дека се свештеници на Ное, затоа нареди да бидат одведени, и врзани, и фрлени во затвор. А да беа свештениците на Ное тој ќе наредеше да бидат усмртени.

24 Но кога дозна дека не се, туку дека беа негови браќа, и

беа дошле од земјата Зарахемла, тој беше исполнет со премногу голема радост.

25 Сега царот Лимхи беше испратил, пред доаѓањето на Амон, мал број на луѓе да ја пребараат земјата Зарахемла; но тие не можеа да ја најдат, и беа изгубени во дивината.

26 Сепак, пронајдоа земја која беше населена; да, земја која беше покриена со суви коски; да, земја која беше населена и која беше уништена; а тие, мислејќи дека се во земјата Зарахемла, се вратија во земјата Нефи, и пристигнаа во границите на земјата не многу дена пред доаѓањето на Амон.

27 И донесоа запис со нив, и тоа запис од народот чии коски беа ги пронашле; и беше врежан на плочите од руда.

28 И сега Лимхи беше повторно исполнет со радост учејќи од устата на Амон дека царот Мосија имаше дар од Бог, со кој може да протолкува такви гравури; да, и Амон исто така се радуваше.

29 Сепак Амон и неговите браќа беа исполнети со тага поради тоа што многу од нивните браќа беа убиени;

30 И исто така дека царот Ное и неговите свештеници беа наредиле народот да изврши толку многу гревови и беззаконија против Бог; и исто така тие жалеа за смртта на Абинади; и исто така за заминувањето на Алма и за народот кој замина со него,

кој беше воспоставил Божја црква преку силата и моќта Божја, и верба во зборовите кои беа кажани од Абинади.

31 Да, тие жалеа за нивното заминување, бидејќи не знаеја каде избегаа. Сега со задоволство би им се придружиле, бидејќи тие самите влегоа во завет со Бог да Му служат на Него и да ги одржуваат Неговите заповеди.

32 И сега од доаѓањето на Амон, царот Лимхи исто така беше влегол во завет со Бог, и исто така многу од Неговиот народ, да му служат Него и да ги одржуваат Неговите заповеди.

33 И се случи цар Лимхи и многу од неговиот народ сакаа да бидат крстени; но не постоеше ниту еден во земјата кој имаше власт од Бог. А Амон одби да го прави тоа, сметајќи се за недостоен слуга.

34 Затоа тие во тоа време не се формираа во црква, чекајќи Го Духот на Господ. Сега сакаа да станат како Алма и неговите браќа, кои беа избегале во дивината.

35 Тие посакуваа да бидат крстени како доказ и сведоштво дека се спремни да Му служат на Бог со целите нивни срца; сепак го одложуваа времето; и извештај за нивното крштавање ќе биде даден после.

36 И сега сето настојување на Амон и неговиот народ, и царот Лимхи и неговиот народ, беше

да се избават од рацете на Ламанитите и од ропство.

ГЛАВА 22

Планови се кројајќи за народот да избега од ропството на Ламанитите—Ламанитите се оијанејќи—Народот избега, се враќа во Зарахемла, и сѐ станува подложен на Царот Мосија. Околу 121–120 п.н.е.

И сега се случи Амон и царот Лимхи да започнат да разговараат со народот како да се ослободат од ропство; и дури наредија целиот народ да се собере заедно; и го направија ова за да го слушнат гласот на народот во врска со ситуацијата.

2 И се случи дека тие не можеа да најдат начин да се ослободат од ропство, освен да ги одведат нивните жени и деца, и нивните стада, и нивните крда, и нивните шатори, и да заминат во дивината; бидејќи Ламанитите беа толку бројни, што беше невозможно за народот на Лимхи да се препираат со нив, размислувајќи да се ослободат од ропство со меч.

3 Сега се случи Гидеон да тргне и да застане пред царот, и му кажа: Сега О царе, ти овде ги слушна моите зборови многу пати кога се бевме препирале со нашите браќа, Ламанитите.

4 И сега О царе, ако ти сметаш дека не сум безвреден слуга, или ако досега ги послуша моите зборови до некоја мера, и ти

послужија, дури така сакам да ги слушнеш моите зборови овој пат, и ќе бидам твојот слуга и ќе го избавам овој народ од ропство.

5 И царот му одобри да може да зборува. И Гидеон му кажа:

6 Ете го задниот премин, низ задниот сид, на задната страна од градот. Ламанитите, односно стражарите на Ламанитите, преку ноќ се пијани; затоа да испратиме проглас кон целиот овој народ за да ги собере заедно нивните стада и крда, за да ги водат во дивината преку ноќ.

7 И ќе одам според твојата заповед и ќе го платам последниот данок со вино на Ламанитите, и ќе бидат пијани; и ќе поминеме преку тајниот премин на лево од нивниот шатор кога ќе бидат пијани и заспани.

8 Така ќе заминеме со нашите жени и деца, нашите стада, и нашите крда во дивината; и ќе патуваме околу земјата Силом.

9 И се случи дека царот ги послуша зборовите на Гидеон.

10 И царот Лимхи нареди неговиот народ да си ги собере стадата заедно; и им го испрати данокот со вино на Ламанитите; и исто така испрати уште вино, како подарок за нив; и тие пиеја слободно од виното кое цар Лимхи им го испрати.

11 И се случи дека народот на царот Лимхи замина преку ноќ во дивината со нивните стада и нивните крда, и тргнаа околу земјата Силом во дивината, и го променија правецот кон земјата

Зарахемла, водени од Амон и неговите браќа.

12 И беа го земале сето злато, и сребро, и нивните скапоцености, кои можеа да ги носат, и исто така нивните залихи со нив, во дивината; и го продолжија нивното патување.

13 И откако беа многу денови во дивината пристигнаа во земјата Зархемла, му се придружија на народот на Мосија, и станаа негови поданици.

14 И се случи дека Мосија ги прими со радост; и исто така ги прими нивните записи, и исто така записите кои беа пронајдени од народот на Лимхи.

15 И сега се случи кога Ламанитите беа дознале дека народот на Лимхи беше заминал надвор од земјата преку ноќ, тие испратија војска во дивината да ги гони.

16 И откако тие беа ги следеле два дена, не можеа повеќе да им ги следат трагите; затоа беа изгубени во дивината.

Извештај за Алма и за народот на Господ, кои беа протерани во дивината од народот на Царот Ное.

Ги оџфаќа 7 лавише 23 и 24.

ГЛАВА 23

Алма одбива да биде цар—Тој служи како висок свештеник—Господ го укорува Неѓовиој народ, а

*Ламанијиие ја освојувааи зем-
јата Хелам—Амулон, водач на
џакосниие свештеници на царој
Ное, владее како џоданик на Лама-
нијскиој монарх. Околу 145–
121 п.н.е.*

СЕГА Алма, предупреден од Гос-
под дека војските на царот Ное
ќе дојдат врз нив и откривајќи
му на неговиот народ, затоа
тие ги собраа заедно нивните
стада, и земаа од нивното жито,
и заминаа во дивината пред вој-
ските на царот Ное.

2 И Господ ги зацврсти, така
што народот на царот Ное не
можеа да ги прстигнат за да ги
уништат.

3 И тие бегаа осум дена пату-
вајќи во дивината.

4 И прстигнаа во земја, да,
и тоа многу убава и пријатна
земја, земја на чиста вода.

5 И ги распнаа нивните ша-
тори, и започнаа да ја обрабо-
туваат земјата, и започнаа да
градат градби; да, беа вредни,
и премногу работеа.

6 А народот сакаше Алма да
биде нивниот цар, бидејќи тој
беше џубен од неговиот народ.

7 Но тој им кажа: Ете, не е це-
лисходно ние да имаме цар; би-
дејќи така кажа Господ: Нема
да цените едно тело врз друго,
ниту еден човек да не се замис-
лува дека е над другиот; затоа
ви велам дека не е целисходно
да имате цар.

8 Сепак, ако беше можно секо-
гаш да имате праведни луѓе да

ви бидат цареви добро би било
да имате цар.

9 Но сетете се на беззаконието
на царот Ное и неговите свеш-
теници; и јас самиот бев фатен
во замка, и правев многу нешта
кои беа одвратни во очите на
Господ, што ми предизвика
тешко покајание;

10 Сепак, после многу стра-
дања, Господ ги слушна моите
довиковања и ги одговори мо-
ите молитви, и ме направи ин-
струмент во Неговите раце за
доведување на многу од вас до
знаењето за Неговата вистина.

11 Сепак, не славам за ова, би-
дејќи сум недостоен да се сла-
вам себеси.

12 И сега ви велам, бевте уг-
нетени од царот Ное, и бевте
во ропство кај него и на него-
вите свештеници, и бевте дове-
дени во беззаконие од нив; затоа
бевте врзани со оковите на без-
законието.

13 И сега штом бевте избавени
преку Божјата моќ надвор од
овие окови; да, дури и од рацете
на царот Ное и неговиот народ,
и исто така од оковите на безза-
конието, така посакувам да ос-
танете цврсти во оваа слобода
со која сте ослободени, и да не
верувате на ниту еден човек да
биде цар врз вас.

14 И исто така не верувајте на
никого да ви биде ваш учител
ниту проповедник освен ако не
е човек Божји, чекорејќи по Не-
говите патеки и одржувајќи ги
Неговите заповеди.

15 Така Алма го поучуваше неговиот народ, дека секој човек треба да си го сака соседот како и самиот себеси, за да нема препирање помеѓу нив.

16 И сега, Алма им беше врховен свештеник, тој беше основач на нивната црква.

17 И се случи никој да не добие власт да проповеда ниту да поучува освен преку него од Бог. Затоа тој ги освети сите негови свештеници и сите нивни учители; и ниту едни не беа осветени освен оние кои беа праведни луѓе.

18 Затоа тие го набљудуваа нивниот народ, и ги негуваа со нешта кои се однесуваа на праведност.

19 И се случи да започнат да напредуваат премногу во земјата; и ја нарекоа земјата Хелам.

20 И се случи тие да се размножуваат и премногу да напредуваат во земјата Хелам; и изградија град, кој го нарекоа градот Хелам.

21 Сепак Господ сметаше дека е соодветно да го укори Неговиот народ; да, Тој го искуши нивното трпение и нивната вера.

22 Сепак—кој и да ја потпре Неговата вера во Него истиот ќе биде кренат на последниот ден. Да, и така беше со овој народ.

23 Зашто ете, ќе ви покажам дека беа доведени во ропство, и никој не можеше да ги избави освен Господ нивниот Бог, да, дури и Богот на Авраам и Исак и Јаков.

24 И се случи Тој да ги избави, и Тој им ги истакна Неговите силни моќи и големи беа нивните радувања.

25 Зашто ете, се случи додека беа во земјата Хелам, да, во градот Хелам, додека ја обработуваа земјата наоколу, ете војска на Ламанитите беше во границите на земјата.

26 Сега се случи браќата на Алма да избегаат од нивните полиња, и се собраа заедно во градот Хелам; и беа многу поисплашени поради изгледот на Ламанитите.

27 Но Алма излезе напред и застана помеѓу нив, и ги охрабри да не се плашат, туку дека треба да се сетат на Господ нивниот Бог и Тој ќе ги избави.

28 Затоа ги замолкнаа нивните стравови, и започнаа да го довикуваат Господ за Тој да ги омекне срцата на Ламанитите, за да ги поштедат, и нивните жени, и нивните деца.

29 И се случи Господ да ги омекне срцата на Ламанитите. И Алма и неговите браќа излегоа напред и им се предадоа во нивните раце; и Ламанитите ја заземаа земјата Хелам.

30 Сега војските на Ламанитите, кои беа го следеле народот на царот Лимхи, беа загубени во дивината многу денови.

31 И ете, беа ги пронашле тие свештеници на царот Ное, на место кое го нарекуваа Амулон; и беа започнале да ја заземаат

земјата Амулон и беа започнале да ја обработуваат земјата.

32 Сега името на водачот на тие свештеници беше Амулон.

33 И се случи Амулон да ги преколнува Ламанитите; и исто така ги испрати нивните жени, кои беа ќерки на Ламанитите, да молат со нивните браќа, да не ги погубат нивните сопрузи.

34 А Ламанитите имаа сочувство врз Амулон и неговите браќа, и не ги уништија, поради нивните жени.

35 А Амулон и неговите браќа им се придружија на Ламанитите, и патуваа во дивината во потрага по земјата Нефи кога ја открија земјата Хелам, која беше заземена од Алма и неговите браќа.

36 И се случи Ламанитите да му ветат на Алма и на неговите браќа, дека ако им го покажат патот кој води до земјата Нефи тие ќе им ги доделат нивните животи и нивната слобода.

37 Но откако Алма им го покажа патот кој води до земјата Нефи Ламанитите не го одржаа нивното ветување; туку поставија стражари околу земјата Хелам, врз Алма и неговите браќа.

38 А остатокот од нив отиде во земјата Нефи; а дел од нив се врати во земјата Хелам, и исто така ги доведоа со нив жените и децата на стражарите кои беа оставени во земјата.

39 И царот на Ламанитите беше му одобрил на Амулон да може да биде цар и владетел

врз неговиот народ, кои беа во земјата Хелам; сепак тој немаше моќ да направи било што спротивно на волјата на царот на Ламанитите.

ГЛАВА 24

Амулон ги пројондува Алма и неговиот народ—Тие ќе бидат усмршени ако се молат—Госпог прави нивните шовари да изгледаат лесни—Тој ги избавува од ройсиво, и тие се враќаат во Зарахемла. Околу 145–120 п.н.е.

И се случи Амулон да стекне благонаклонетост во очите на царот на Ламанитите; затоа, царот на Ламанитите му одобри на него и неговите браќа да бидат назначени за учители врз неговиот народ, да, дури и врз народот кој беше во земјата Шемлон, и во земјата Силом, и во земјата Амулон.

2 Зашто Ламанитите беа ги заземале сите овие земји; затоа, царот на Ламанитите назначи цареви врз сите овие земји.

3 И сега името на царот на Ламанитите беше Ламан, наречен по името на неговиот татко; и затоа беше наречен цар Ламан. И тој беше цар врз многуброен народ.

4 И тој назначи учители од браќата на Амулон во секоја земја која беше заземена од неговиот народ; и така јазикот на Нефи беше поучуван помеѓу целиот народ на Ламанитите.

5 И тие беа пријателски народ

едни со други; сепак не го познаваа Бог; ниту браќата на Амулон ги поучуваа нешто во врска со Господ нивниот Бог, ниту законот на Мојсеј; ниту ги поучуваа зборовите на Абинади;

6 Туку ги поучија дека треба да го чуваат нивниот запис, и дека можат да си пишуваат едни со други.

7 И така Ламанитите започнаа да се збогатуваат, и започнаа да тргуваат едни со други, и да се зацврстуваат, и започнаа да стануваат лукав и мудар народ, според мудроста на светот, да, многу лукав народ, водушевувајќи се на секаков вид на пакост и грабеж, освен помеѓу нивните сопствени браќа.

8 И сега се случи Амулон да започне да практикува власт врз Алма и неговите браќа, и започна да го прогонува, и нареди неговите деца да ги прогонуваат нивните деца.

9 Зашто Амулон го знаеше Алма, дека беше еден од царските свештеници, и дека беше тој што веруваше во зборовите на Абинади и беше изведен пред царот, и затоа му беше гневен на него; бидејќи беше поданик на царот Ламан, сепак практикуваше власт врз нив, и им даде задачи, и постави надзорници врз нив.

10 И се случи толку големи да се неговите маки што започнаа силно да Му довикуваат на Бог.

11 И Амулон им заповеда да престанат со нивното довику-

вање; и постави стражари врз нив да ги гледаат, така што секој што беше пронајден повикувајќи се на Бог требаше да биде усмртен.

12 А Алма и Неговиот народ не ги кренаа своите гласови кон Господ нивниот Бог, туку му ги излеваа нивните срца на Него; и Тој ги знаеше мислите на нивните срца.

13 И се случи Господовиот глас да им се приближи во нивните неволји, велејќи: Кренете ги главите и бидете добро утешени, бидејќи Јас знам за заветот кој ми го дадовте Мене; и Јас ќе се заветам со Мојот народ и ќе ги избавам од ропство.

14 И Јас исто така ќе ги олабавам товарите кои се ставени врз вашите рамења, за ни вие да не ги чувствувате на вашите грбови, дури и додека сте во ропство; и Јас ќе го направам ова за да стоите како сведоци за Мене после, и да знаете сигурно дека Јас, Господ Бог, го посетувам Мојот народ во нивните неволји.

15 И сега се случи товарите кои беа положени врз Алма и неговите браќа да бидат лесни; да, Господ ги зацврсти за да можат да ги носат своите товари со леснотија, и се потчинија весело и со трпение кон целата волја на Господ.

16 И се случи толку голема да биде нивната вера и трпение што гласот на Господ повторно дојде при нив, велејќи:

Бидете добро утешени, зашто утредента Јас ќе ве избавам од ропство.

17 И Тој му кажа на Алма: Ти ќе одиш пред овој народ, и Јас ќе одам со тебе и ќе го избавам овој народ од ропство.

18 Сега се случи Алма и неговиот народ за време на ноќта ги собраа нивните стада заедно, и исто така нивното жито; да, дури цела ноќ ги собираа своите стада заедно.

19 А наутро Господ предизвика длабок сон да ги стигне Ламанитите; да, и сите нивни надзорници беа во длабок сон.

20 И Алма и неговиот народ заминаа во дивината; и кога беа патувале цел ден ги распнаа нивните шатори во долината, и ја нарекоа долината Алма, бидејќи тој ги водеше во дивината.

21 Да, и во долината Алма тие му ја излеваа својата благодарност на Бог бидејќи Тој беше милостив со нив, и им ги олесни товарите, и беше ги избавил од ропство; бидејќи беа во ропство, и никој не можеше да ги избави освен Господ нивниот Бог.

22 И Му се заблагодарија на Бог, да, сите нивни мажи и сите нивни жени и сите нивни деца што може да зборуваат ги крепаа нивните гласови во пофалбите на нивниот Бог.

23 И сега Господ му кажа на Алма: Побрзај и заедно со овој народ замине од оваа земја, бидејќи Ламанитите се разбудуја и те следат; затоа замине од

оваа земја, и ќе ги запрам Ламанитите во нивната долина за повеќе да не го следат овој народ.

24 И се случи да заминат од долината, и патуваа во дивината.

25 И откако беа во дивината дванаесет дена пристигнаа во земјата Зарахемла; и царот Мосија исто така ги прими со радост.

ГЛАВА 25

Поштомциите на Мулек во Зарахемла сџануваат Нефији—Тие дознаваат за народот на Алма и Зениф—Алма го кришљава Лимхи и целиот негов народ—Мосија го овластува Алма да ја организира Божјата Црква. Околу 120 й.н.е.

И сега царот Мосија нареди целиот народ да биде собран заедно.

2 Сега немаше толку многу од децата на Нефи, или толку многу од оние кои беа потомци на Нефи, како што имаше од народот од Зарахемла, кој беше потомок на Мулек, и оние кои дојдоа со него во дивината.

3 И немаше толку многу од народот на Нефи и од народот од Зарахемла како што имаше од Ламанитите; да, не беа ни половина толку брјони.

4 И сега целиот народ на Нефи беше собран заедно, и исто така целиот народ на Зарахемла, и беа собрани во две групи.

5 И се случи Мосија да чита, и нареди да бидат прочитани,

записите од Зениф на неговиот народ; да, ги читаше записите од народот на Зениф, од времето кога ја напуштија земјата Зарахемла додека повторно не се вратија.

6 И исто така го прочита извештајот од Алма и неговите браќа, и сите нивни маки, од времето кога ја напуштија земјата Зарахемла до времето кога повторно се вратија.

7 И сега, кога Мосија беше завршил со читање на записите, неговиот народ кој остана во земјата беше погоден од чудење и изненадување.

8 Зашто тие не знаеја што да мислат; зашто кога ги здогледаа оние кои беа избавени од ропство, беа исполнети со премногу голема радост.

9 И повторно, кога помислија на нивните браќа кои беа убиени од Ламанитите беа исполнети со тага, и дури ронеа многу солзи од тага.

10 И повторно, кога помислија на непосредната добрина на Бог, и Неговата моќ за избавување на Алма и Неговите браќа од рацете на Ламанитите и од ропство, тие ги кренаа главите и Му се заблагодарија на Бог.

11 И повторно, кога помислија за Ламанитите, кои беа нивни браќа, за нивната грешна и загадена состојба, беа исполнети со болка и мачење за благосостојбата на нивните души.

12 И се случи оние кои се деца

на Амулон и неговите браќа, кои беа ги земале за жени ќерките на Ламанитите, беа незадоволни од постапките на нивните татковци, и повеќе не беа нарекувани по имињата на нивните татковци, затоа го земаа врз себе името на Нефи, за да можат да бидат наречени децата на Нефи, и да бидат вброени помеѓу оние кои се наречени Нефити.

13 И сега целиот народ на Зарахемла беа вброени со Нефитите, и ова затоа што царството не беше доделено на ниту еден туку на оние кои беа потомци на Нефи.

14 И сега се случи кога Мосија беше завршил со зборување и читање пред народот, тој посака Алма исто така да му зборува на народот.

15 И Алма исто така им зборуваше, кога беа собрани заедно во големи групи, и одеше од една група во друга, проповедајќи му на народот покајание и вера во Господ.

16 И го поттикна народот на Лимхи и неговите браќа, сите оние кои беа избавени од ропство, дека треба да запомнат дека тоа беше Господ кој ги избави.

17 И се случи откако Алма беше го поучувал народот на многу нешта, и беше престанал да им говори, царот Лимхи посакуваше да биде крстен; и целиот негов народ посакуваше исто така да биде крстен.

18 Затоа, Алма згази во водата и ги крсти; да, ги крсти на начинот на кој ги крсти неговите браќа во водите на Мормон; да, и онолку колку што крсти толку припаѓаа на Божјата црква; и ова е поради нивното верување на зборовите на Алма.

19 И се случи царот Мосија да му одобри на Алма да воспостави цркви низ целата земја Зарахемла; и му даде моќ да одреди свештеници и учители врз секоја црква.

20 Сега ова беше направено бидејќи имаше толку многу луѓе што не можеа сите да бидат управувани од еден учител; ниту сите можеа да го слушнат словото на Бог на еден собир;

21 Затоа се собраа заедно во различни групи, наречени цркви; секоја црква имајќи свештеници и учители, и секој свештеник го проповедаше словото како што му беше пренесено од устата на Алма.

22 И така, без оглед што постоеја многу цркви сите беа една црква, да, и тоа Божјата црква; бидејќи ништо не се проповедаше во ниедна црква освен покајание и вера во Бог.

23 И сега постоеја седум цркви во земјата Зарахемла. И се случи сите што посакуваа да го земат врз себе името на Христос, односно на Бог, им се придружија на Божјите цркви;

24 И тие беа наречени народот на Бог. И Господ го излеа Неговиот Дух врз нив, и беа

благословени, и напредуваа во земјата.

ГЛАВА 26

Многу од членовите на Црквата се водени во жрв од неверниците—На Алма му е вејен вечен живој—Оние кои се покажуваат и се крстени сѐкннуваат прошка—Членовите на Црквата во жрв, кои се покажуваат и им признаваат пред Алма и на Господ ќе им биде простиено; во сиротиливо, нема да бидат вброени помеѓу народот на Црквата. Околу 120–100 п.н.е.

СЕГА се случи да постојат многу од растечкото поколение кои не можеа да ги разберат зборовите на царот Венијамин, бидејќи беа мали деца во времето кога му зборуваше на неговиот народ; и тие не веруваа во традицијата на нивните татковци.

2 Тие не веруваа во тоа што беше кажано во врска со воскреснувањето на мртвите, ниту веруваа во доаѓањето на Христос.

3 И сега поради нивното неверување не можеа да го разберат Божјото слово; и нивните срца беа закоравени.

4 И тие не би биле крстени; ниту би се придружиле на црквата. И беа поделен народ што се однесува до верата, и такви останаа и после, дури и во нивната телесна и грешна состојба; зашто не би Го повикале Господ нивниот Бог.

5 И сега при владеењето на Мосија тие не беа ни половина бројни од народот на Бог; но поради раздорите помеѓу браќата станаа побројни.

6 Зашто се случи тие да измат многу со нивните ласкави зборови, кои беа во црквата, и ги натераа да направат многу гревови; затоа стана потребно оние кои грешеа, кои беа во црквата, да бидат опоменати од црквата.

7 И се случи тие да бидат доведени пред свештениците, и предадени на свештениците од учителите; и свештениците ги доведоа пред Алма, кој беше висок свештеник.

8 Сега царот Мосија му даде власт на Алма над црквата.

9 И се случи Алма да не знае во врска со нив; но постоеја многу сведоци против нив; да, народот стоеше и сведочеше изобилно за нивното беззаконие.

10 Сега такво нешто не се случило порано во црквата; затоа Алма беше вознемирен во неговиот дух, и нареди тие да бидат доведени пред царот.

11 И тој му кажа на царот: Ете, има многу кои ги доведовме пред тебе, кои се обвинети од нивните браќа; да, и беа одведени во разновидни беззаконија. И не се покајуваат за нивните беззаконија; затоа ги доведовме пред тебе, за да можеш да ги судиш според нивните злосторства.

12 Но царот Мосија му кажа

на Алма: Ете, јас не ги судам; затоа ги предавам во твои раце да бидат судени.

13 И сега духот на Алма повторно беше вознемирен; и тој отиде и го праша Господ што да прави во врска со оваа ситуација, бидејќи се плашеше дека ќе погреша во Божјите очи.

14 И се случи откако беше му ја излеал целата негова душа на Бог, гласот на Господ дојде кај него, велејќи:

15 Благословен си ти, Алма, и нека се благословени оние кои беа крстени во водите на Мормон. Благословен си ти поради твојата огромна вера во самите зборови на мојот слуга Аби-нади.

16 И нека се благословени поради нивната огромна вера во самите зборови кои ти им ги кажа.

17 И нека си благословен бидејќи си воспоставил црква помеѓу овој народ; и тие ќе бидат воспоставени, и ќе бидат Мојот народ.

18 Да, благословен е овој народ кој е спремен да го носи Моето име; зашто ќе биде нарекуван по Моето име; и тие се Мои.

19 И бидејќи ме праша Мене во врска со престапникот, ти си благословен.

20 Ти си Мој слуга; и Јас заветувам со тебе дека ќе имаш вечен живот; и ќе ми служиш Мене и ќе настапуваш во Мое име, и ќе ги собереш заедно Моите овци.

21 И Тој кој ќе го слушне Мојот глас ќе биде Моја овца; и Него ќе го примите во црквата, и него исто така Јас ќе го примам.

22 Зашто ете, ова е Мојата црква; кој и да е крстен ќе биде крстен во покајание. И кој и да примите ќе верува во Моето име; и на него слободно Јас ќе му простам.

23 Зашто Јас сум тој што ги презема врз Мене гревовите на светот; зашто Јас сум тој што ги создаде; и Јас сум тој што на оној кој верува на крајот му доделува место на Мојата десна рака.

24 Зашто ете, наречени се по Мое име; и ако ме знаат Мене ќе истапат, и ќе имаат вечно место на Мојата десна рака.

25 И ќе се случи кога втората труба ќе се огласи тогаш оние кои никогаш не ме познаваа Мене ќе истапат и ќе стојат пред Мене.

26 И тогаш ќе знаат дека Јас сум Господ нивниот Бог, дека Јас сум нивен Искупител; но не би биле искупени.

27 И тогаш Јас ќе им признаам на нив дека Јас никогаш не ги познавав и тие ќе заминат во вечен оган подготвен за ѓаволот и неговите ангели.

28 Затоа Јас ти велеам, дека оној кој нема да го слушне Мојот глас, истиот нема да го примите во Мојата црква, бидејќи него Јас нема да го примам на последниот ден.

29 Затоа Јас ти велеам, Оди;

и било кој да престапува против Мене, ќе го казните според гревовите кои ги извршил; и ако ги признае неговите гревови пред тебе и Мене, и се покае со искрено срце, на него ќе му простиш и Јас исто така ќе му простам.

30 Да, и онолку често колку што Мојот народ се покајува Јас толку ќе им ги простувам нивните престапи против Мене.

31 И вие исто така ќе си ги простувате вашите престапи едни на други; бидејќи Јас навистина ви велеам, оној кој не ги простува престапите на неговиот сосед кога вели дека се покајува, истиот се доведува себеси под осуда.

32 Сега Јас ти велеам, Оди; и оној што нема да се покае за неговите гревови истиот нема да биде вброен помеѓу Мојот народ; и ова ќе се практикува од сега па натаму.

33 И се случи кога Алма ги беше слушнал овие зборови ги запиша за да ги има, за да може да го суди народот од таа црква според Божјите заповеди.

34 И се случи Алма да тргне и да ги суди оние кои беа одведени во беззаконие, според Господовото слово.

35 И оние кои се покајуваа за своите гревови и ги признаваат, нив ги вброи помеѓу народот во црквата;

36 А оние кои не ги исповедаа своите гревови и не се покајаа за нивните беззаконија, истите не

беа вброени помеѓу народот во црквата, и нивните имиња беа избришани.

37 И се случи Алма да ги регулира сите црковни работи; и тие повторно започнаа да имаат мир и премногу да напредуваат во црковните работи, чекорејќи благоразумно пред Бог, примајќи многу, и крштавајќи многу.

38 И сега сите овие нешта ги правеа Алма и неговите соработници кои беа на чело на црквата, чекорејќи со сета трудољубивост, поучувајќи го Божјето слово во сите нешта, претрпувајќи секаков вид неволји, прогонувани од сите оние кои не припаѓаа на Божјата црква.

39 И тие ги опоменуваа нивните браќа; и тие исто така беа опоменувани, секој од Божјето слово, според неговите гревови, или според гревовите кои ги беше извршил, му беше заповедано од Бога да се моли без престан, и да се заблагодарува за сите нешта.

ГЛАВА 27

Мосија го забранува прогонувањето и зајоведува еднаквост—Алма помладиот и четворица синави на Мосија бараат да ја уништаат црквата—Ангел им се јавува и им зајоведува да зајраат во нивниот злобен правец—Алма е занемен—Целото човештво мора да се роди

повторно за да добие спасение—Алма и синовиите на Мосија објавуваат радосни вести. Околу 100–92 п.н.е.

И сега им се случи прогонувањата кои беа предизвикани на црквата од неверници станаа толку големи што црквата започна да мрмори, и да им се жали на нејзините водачи во врска со ситуацијата; и му се жалеа на Алма. А Алма го изложи случајот пред нивниот цар, Мосија. А Мосија разговараше со неговите свештеници.

2 И се случи царот Мосија да испрати проглас низ целата земја наоколу дека ниту еден неверник не треба да прогонува било кого од оние кои припаѓаат на црквата на Бог.

3 И постоеше строга заповед во сите цркви дека не треба да има прогонувања помеѓу нив, дека треба да постои еднаквост помеѓу сите луѓе;

4 Дека тие не треба да дозволуваат никаква гордост ниту надменост да им го уништи мирот; дека секој човек треба да си го цени соседот како себеси, работејќи со нивните сопствени раце за сопствено издржување.

5 Да, и сите нивни свештеници и учители треба да работат со нивните раце за нивно издржување, во сите случаи освен при болест, или при голем недостаток; и правејќи ги овие нешта, тие избилуваа во Божјата благодат.

6 И повторно започна да постои голем мир во земјата; и народот започна да биде многу броен, и започна да се распрснува насекаде врз лицето на земјата, да, на север и на југ, на исток и на запад, градејќи големи градови и села во сите краишта на земјата.

7 И Господ ги посети и ги унапреди, и тие станаа голем и богат народ.

8 Сега синовите на Мосија беа вброени помеѓу неверниците; и исто така еден од синовите на Алма беше вброен помеѓу нив, тој беше наречен Алма, по неговиот татко; сепак, тој стана многу пакосен и идолопоклонички човек. И тој беше човек со многу зборови, и многу му ласкаше на народот; затоа водеше многу од народот да прават по начиниот на неговите беззаконија.

9 И тој стана голема пречка за напредокот на Божјата црква; крадејќи ги срцата на народот; предизвикувајќи многу раздор помеѓу народот; давајќи му шанса на непријателот на Бог да ја практикува неговата моќ врз нив.

10 И сега се случи додека тој сакаше да ја уништи Божјата црква, бидејќи тајно одеше со синовите на Мосија барајќи да ја уништи црквата, и да го застрани народот на Господ, спротивно од заповедите на Бог, и дури и на царот—

11 И како што ви кажав, додека

се побунуваа против Бог, ете, Господовиот ангел им се појави; и тој се спушти како да беше во облак; и зборуваше како да беше со глас на гром, што предизвика земјата врз која тие стојеа да се тресе;

12 И толку големо беше нивното изненадување, што тие паднаа на земјата, и не ги разбраа зборовите што тој им ги зборуваше на нив.

13 Сепак тој повторно довикуваше, велејќи: Алма, стани и застани напред, бидејќи зошто да ја прогонуваш Божјата црква? Бидејќи Господ кажа: Ова е Мојата црква, и јас ќе ја воспоставам; и ништо нема да ја сруши, освен престапот на Мојот народ.

14 И повторно, ангелот кажа: Ете, Господ ги слушна молитвите на Неговиот народ, и исто така молитвите на Неговиот слуга, Алма, кој ти е татко; бидејќи тој се молеше со многу вера во врска со тебе за да можеш да бидеш доведен до знаењето за вистината; затоа, за оваа цел дојдов да те убедам во моќта и власта на Бог, за молитвите на Неговите слуги да можат да бидат одговорени според нивната вера.

15 И сега ете, можеш ли да ја оспориш Божјата моќ? Зашто ете, зарем мојот глас не ја тресе земјата? И зарем не можеш да ме видиш пред тебе? И јас сум пратен од Бог.

16 Сега ти велам: Оди, и сети

се на заробеништвото на твоите татковци во земјата Хелам, и во земјата Нефи; и сети се колку големи нешта Тој направи за нив; бидејќи беа во ропство, и Тој ги избави. И сега ти велам, Алма, оди по твојот пат, и повеќе не настојувај да ја уништиш црквата, за да можат да бидат одговорени нивните молитви, и за ти самиот да не бидеш отфрлен.

17 И сега се случи ова да се последните зборови кои ангелот му ги кажа на Алма, и тој замина.

18 И сега Алма и оние кои беа со него повторно паднаа на земјата, зашто големо беше нивното изненадување; бидејќи со сопствените очи беа здогледале ангел на Господ; и неговиот глас беше како гром, кој ја затресе земјата; и знаеја дека не постоеше ништо освен моќта на Бог што може да ја затресе земјата и да ја предизвика да трепери како да ќе се распадне на парчиња.

19 И сега изненадувањето на Алма беше толку големо што тој занеме, што тој не можеше да ја отвори неговата уста; да, и стана слаб, дури што не можеше да ги мрда своите раце; затоа беше одведен од оние кои беа со него, и носен беспомошен, дури додека не го положија пред татко му.

20 И тие му повторија на неговиот татко сè што им се беше случило; и неговиот татко се радуваше, бидејќи знаеше дека беше Божјата моќ.

21 И тој нареди мноштвото да

се собере заедно за да сведочат што Господ беше сторил за неговиот син, и исто така за оние кои беа со него.

22 И нареди свештениците да се соберат заедно; и започнаа да постат, и да му се молат на Господ нивниот Бог дека Тој ќе ја отвори устата на Алма, за да може да зборува, и исто така дека неговите екстремитети ќе можат да ја примат силата—за очите на народот да бидат отворени за да можат да видат и да знаат за добрината и славата на Бог.

23 И се случи откако беа се молеле и постеле во период од два дена и две ноќи, екстремитетите на Алма си ја добија силата, и тој застапа и започна да им зборува, посакувајќи им да бидат добро утешени:

24 Зашто, кажа тој, се покажав за моите гревови, и бев испкупен од Господ; ете роден сум од Духот.

25 И Господ ми кажа: Не се чуди дека целото човештво, да, мажи и жени, сите нации, колена, јазици, и народи, мора повторно да бидат родени; да, родени од Бог, променети од нивната телесна и падната состојба, во состојба на праведност, испкупени од Бог, станувајќи Негови синови и ќерки;

26 И така стануваа нови суштества; и ако не го направат ова, никако не можат да го наследат Божјото царство.

27 Ти велам, ако ова е случа-

јот, мораат да бидат отфрлени; и ова го знам, бидејќи за малку ќе бев отфрлен.

28 Сепак, откако се пробив низ многу страдања, покажувајќи се скоро до смрт, Господ со милост сметаше дека е соодветно да ме тргне од вечното горење, и роден сум од Бог.

29 Мојата душа беше испушена од жолчката на горчината и оковите на беззаконието. Бев во најмрачниот амбис; но сега ја гледам зачудувачката Божја светлина. Мојата душа беше погодена со вечно измачување; но јас сум оттргнат, и мојата душа повеќе не ме боли.

30 Јас Го одбив Мојот Искупител, и го негирав тоа кое беше зборувано од нашите татковци; но сега, за да можат да предвидат дека Тој ќе дојде, и дека Тој го помни секое битие на Неговото создавање, Тој ќе им се прикаже Самиот на сите.

31 Да, секое колено ќе клекне, и секој јазик ќе се исповеда пред Него. Да, дури и на последниот ден, кога сите луѓе ќе застанат да бидат судени од Него, тогаш ќе признаат дека Тој е Бог; тогаш ќе признаат, тие кои живеат без Бог во светот, дека пресудата на вечна казна е праведна врз нив; и тие ќе се тресат, и треперат, и ќе се смалат пред погледот на Неговото око што гледа сè.

32 И сега се случува Алма да започне од сега па натаму да го поучува народот, и оние кои

беа со Алма кога им се појави ангелот, патувајќи наоколу низ целата земја, објавувајќи му ги на целиот народ нештата кои ги слушнале и виделе, и проповедајќи го Божјото слово при многу страдања, многу прогонувани од оние кои беа неверници, удрени од многу од нив.

33 Но без оглед на сето ова, тие даваа многу утеха на црквата, потврдувајќи ја нивната вера, и охрабрувајќи ги со макотрпност и многу напор да ги одржуваат Божјите заповеди.

34 И четворица од нив беа синовите на Мосија; и нивните имиња беа Амон, и Арон, и Омнер, и Химни; ова беа имињата на синовите на Мосија.

35 И тие патуваа низ целата земја Зарахемла, и помеѓу целиот народ кој беше под владеење на царот Мосија, ревностно стремејќи се да ги поправат сите штети кои беа ги нанеле на црквата, исповедајќи ги сите нивни гревови, и објавувајќи ги сите нешта кои ги беа виделе, и објаснувајќи ги пророштвата и светите писма на сите кои посакуваа да ги слушнат.

36 И така беа инструменти во Божјите раце, во доведувањето на многу до знаењето за вистината, да, до знаењето за нивниот Искупител.

37 И еве благословени се! Зашто тие објавуваа мир; објавуваа добри вести за добрина; и му објавија на народот дека Господ владее.

ГЛАВА 28

Синовиите на Мосија огаи да им ѝроповедаат на Ламаниитиите— Корисџејки ги дваиша јасновидни камења, Мосија ги преведува Јаредийскиите ѝлочи. Околу 92 ѝ.н.е.

СЕГА се случи откако синовите на Мосија беа ги направиле сите овие нешта, тие земаа мал број со нив и се вратија кај татко им, царот, и посакуваа од него да им додели да можат, со овие кои беа ги одбрале, да тргнат горе во земјата Нефи за да можат да ги проповедаат нештата кои беа ги слушнале, и да можат да им го пренесат Божјото слово на нивните браќа, Ламанитите—

2 За можеби да можат да ги доведат до знаење за Господ нивниот Бог, и да ги убедат за незаконието на нивните татковци; и дека можеби можат да ги излекуваат од нивната омраза кон Нефитите, за да можат исто така да бидат доведени да Му се радуваат на Господ нивниот Бог, за да станат пријателски расположени едни со други, и повеќе да нема препирања во сета земја која Господ нивниот Бог беше им ја дал.

3 Сега тие посакуваа спасението да му биде објавено на секое суштество, бидејќи не би поднеле некоја човечка душа да умре; да, дури и мислата дека било која душа треба да издржи бескрајно мачење ги предизвика да се тресат и треперат.

4 И така Духот на Господ работеше помеѓу нив, бидејќи тие беа најгрешните меѓу грешниците. И така Господ сметаше дека е соодветно со Неговата бесконечна милост да ги поштеди; сепак претрпеа многу мачење на душата поради нивните беззаконија, страдајќи многу и плашејќи се дека ќе бидат отфрлени засекогаш.

5 И се случи тие да го молеа нивниот татко многу дена за да можат да одат горе во земјата Нефи.

6 И царот Мосија отиде и го праша Господ дали треба да дозволи неговите синови да одат помеѓу Ламанитите да го проповедаат словото.

7 И Господ му кажа на Мосија: Нека одат горе, бидејќи многумина ќе им поверуваат на нивните зборови, и ќе имаат вечен живот; и Јас ќе ги избавам твоите синови од рацете на Ламанитите.

8 И се случи дека Мосија им одобри да одат и да делуваат според нивното барање.

9 И тие го започнаа нивното патување во дивината да одат горе да го проповедаат словото помеѓу Ламанитите; и јас ќе дадам извештај за нивните постапки понатаму.

10 Сега царот Мосија немаше на кого да му го додели царството, бидејќи немаше никој од неговите синови кој би го прифатил царството.

11 Затоа ги одведе записите

кои беа врежани на плочите од месинг, и исто така плочите на Нефи, и сите нешта кои беше ги зачувал и заштитил според Божјите заповеди, откако ги преведе и нареди да бидат запишани записите кои беа на златните плочи кои беа пронајдени од народот на Лимхи, кои му беа доставени од рацете на Лимхи;

12 И го стори ова поради вистинскиот непокој на неговиот народ; бидејќи посакуваа вон мерките да знаат во врска со тој народ кој беше уништен.

13 И сега тој ги преведе со помош на оние два камења кои беа прицврстени за двата обрачи од лакот.

14 Сега овие нешта беа подготвени од почетокот, и беа пренесувани од поколение до поколение, со цел за толкување на јазици;

15 И беа зачувани и заштитени од раката на Господ, за Тој да открие на секое суштество кое ќе ја поседува земјата за беззаконијата и одвратностите на Неговиот народ;

16 И кој и да ги има овие нешта се вика јасновидец, како во старите времиња.

17 Сега откако Мосија беше завршил со преведувањето на овие записи, ете, даде извештај за народот кој беше уништен, од времето кога беа уништени до градењето на големата кула, во времето кога Господ го помеша јазикот на луѓето и беа распрнати ширум лицето на целата

земја, да, и дури од тоа време назад до создавањето на Адам.

18 Сега овој извештај предизвика народот на Мосија премногу да жали, да, беа исполнети со тага; сепак им даде многу знаење, во што се радуваа.

19 И овој извештај ќе биде запишан понатаму зашто ете, потребно е сите луѓе да знаат за нештата кои се запишани во овој извештај.

20 И сега, како што ви кажав, дека откако царот Мосија беше ги сторил овие нешта; ги зема плочите од месинг, и сите нешта кои ги беше зачувал, и му ги додели на Алма, кој беше син на Алма; да, сите записи, и исто толкувањата, и му ги додели на него, и му заповеда да ги зачува и да ги заштити, и исто така да пишува запис за народот, предавајќи ги од едно поколение на друго, дури како што беа предавани од времето кога Лехи го напушти Ерусалим.

ГЛАВА 29

Мосија предлага судии да бидат одбрани намесио цар—Нейправедниите цареви го водат својот народ во грев—Алма помладиот е одбран за главен судија преку гласот на народот—Тој е исцело така високиот свештеник над Црквата—Алма помладиот и Мосија умираат. Околу 92–91 п.н.е.

СЕГА кога Мосија беше го направил ова, тој испрати низ целата земја, помеѓу целиот народ,

посакувајќи да ја знае нивната волја во поглед на тоа кој треба да биде нивен цар.

2 И се случи гласот на народот да стигне, велејќи: Ние посакуваме Арон твојот син да биде наш цар и наш владетел.

3 Сега Арон беше заминал во земјата Нефи, затоа царот не можеше да му го додели царството на него; ниту Арон ќе го земеше царството; ниту било кои од синовите на Мосија не беа спремни да го преземат царството.

4 Затоа царот Мосија повторно испрати помеѓу народот; да, дури и пишан збор испрати помеѓу народот. И ова беа зборовите кои беа запишани, велејќи:

5 Ете, О вие народе мој, односно мои браќа, бидејќи ве ценам како такви, би сакал да ја земете во предвид причината поради која сте повикани да ја разгледате—бидејќи посакувате да имате цар.

6 Сега би објавувам дека оној кому царството праведно му припаѓа се откажа, и нема да го преземе царството.

7 И сега ако треба да постои некој друг назначен на негово место, ете се плашам дека ќе избувнат препирања помеѓу вас. И кој знае можеби мојот син, на кому му припаѓа царството, би можел да се налутуи и да повлече со него дел од овој народ со него, што би предизвикало војни и препирања помеѓу вас,

што би било причина за пролевање на многу крв и за искривување на Господовиот пат, да, и ќе ги уништи душите на многу луѓе.

8 Сега ви велама да бидеме мудри и да ги земеме во предвид овие нешта, бидејќи немаме право да го уништиме мојот син, ниту имаме право да уништиме друг ако треба да биде назначен на негово место.

9 А ако мојот син повторно се заврти кон неговата гордост и суетните нешта, тој би се откажал од нештата кои ги кажа, и ќе го бара правото на неговото царство, што би предизвикало тој и исто овој народ да извршат многу грев.

10 И сега да бидеме мудри и да ги очекуваме овие нешта, и да го направиме тоа што ќе донесе мир на овој народ.

11 Затоа јас ќе ви бидам цар до остатокот од моите денови; сепак, да назначиме судии, да му судат на овој народ според нашиот закон; и одново ќе ги уредиме работите на овој народ, бидејќи ќе назначиме мудри луѓе да бидат судии, што би му суделе на овој народ според Божјите заповеди.

12 Сега подобро е човек да е суден од Господ отколку од човек, бидејќи пресудите на Бог се секогаш праведни, но човечките пресуди не се секогаш праведни.

13 Затоа, ако беше можно да имате праведни луѓе да ви би-

дат цареви, кои би ги воспоставиле законите на Бог, и кои би го суделе овој народ според Неговите заповеди, да, ако би можеле да имате луѓе за ваши цареви кои би правеле дури како што мојот татко Венијамин правел за овој народ—Јас ви велеам, ако ова секогаш би можело да биде случајот тогаш би било целисходно секогаш да имате цареви да владеат над вас.

14 И дури јас се трудев со сета моќ и способности кои ги поседував, да ве поучам на Божјите заповеди, и да воспоставам мир низ земјата, за да нема војнититу препирања, ниту крадење, ниту ограбување, ниту убивање, ниту било каков вид на беззаконие;

15 И кој и да извршил беззаконие, него го казнив според злосторството кое го сторил, според законот кој ни е даден од нашите татковци.

16 Сега ви велеам, бидејќи не се сите луѓе праведни не е целисходно да имате цар или цареви да владеат над вас.

17 Зашто ете, колку беззаконие предизвикано од еден пакосен цар, да, и колку големо уништување!

18 Да, сетете се на царот Ное, неговата пакост и неговите одвратности, и исто така пакоста и одвратностите на неговиот народ. Ете колку големо уништување ги стигна; и исто така поради нивните беззаконија беа доведени во ропство.

19 И да не беше за посредништвото на нивниот премудар Создавач, и тоа поради нивното искрено покајание, тие неизбежно ќе останеа во ропство до сега.

20 Но ете, Тој ги избави бидејќи тие се понизија пред Него; и бидејќи силно му довикуваа на Него а Тој ги избави од ропство; и така Господ делува со Неговата моќ во сите случаи помеѓу човечките деца, испружувајќи ја раката на милоста кон оние кои ја потпираат нивната вера во Него.

21 И ете, сега ви велеам, не можете да отстраните неправеден цар освен преку многу препирање, и пролевањето на многу крв.

22 Зашто ете, тој ги има неговите пријатели во беззаконие, и ги држи неговите стражари околу него; и ги крши законите на оние кои владееле во праведност пред него; и ги гази под неговите нозе Божјите заповеди;

23 И тој донесува закони, и ги испраќа помеѓу неговиот народ, да, закони според начинот на неговата сопствена пакост; и тие што не ги почитуваат неговите закони, тој наредува да бидат уништени; и кои и да се побунат против него, тој ќе ги испрати неговите војски против нив во војна, и ако може, ќе ги уништи; и така неправеден цар ги искриви патиштата на сета праведност.

24 И сега ете ви велеам, не е

целисходно такви одвратности да ве стигнат.

25 Затоа, одберете според гласот на народот, судии, за да може да ви биде судено според законите кои ви беа дадени од нашите татковци, кои се правилни и кои им беа дадени од раката на Господ.

26 Сега не е вообичаено гласот на народот да посакува нешто спротивно од тоа што е правилно; но вообичаено е за помалиот дел од народот да посакува нешто што не е праведно; затоа почитувајте го ова и направете го ваш закон—да ја вршите работата според гласот на народот.

27 И ако дојде време гласот на народот да одбере беззаконие, тогаш е време пресудите на Бог да ве стигнат; да, тогаш е време Тој да ве посети со многу уништување дури како што Тој претходно ја посети оваа земја.

28 И сега ако имате судии, и тие не ве судат според законот кој беше даден, можете да наредите да бидат судени од повисок судија.

29 Ако вашите повисоки судии не донесуваат праведни пресуди, ќе наредите дел од вашите помали судии да се соберат заедно, и тие ќе ги судат вашите повисоки судии, според гласот на народот.

30 И ви заповедам да ги направите овие нешта со Господов страв; и ви заповедам да ги сторите овие нешта, и да немате цар; дека ако овој народ

извршува гревови и беззаконија одговорноста ќе падне на нивните сопствени глави.

31 Зашто ете ви велам, гревовите на многу луѓе беа предизвикани од беззаконијата на нивните цареви; затоа нивните беззаконија паѓаат врз главите на нивните цареви.

32 И сега посакувам повеќе да не постои оваа нееднаквост во оваа земја, особено помеѓу овој мој народ, туку посакувам оваа земја да биде земја на слободата, и секој човек да може да ужива во неговите права и привилегии, толку долго колку што Господ смета дека е соодветно да можеме да живееме и да ја наследиме земјата, да, и тоа дури и сè додека некој од нашето потомство останува на лицето на земјата.

33 И уште многу нешта царот Мосија им напиша, откривајќи им ги сите испити и неволји на еден праведен цар, да, сите маки на душата за нивниот народ, и исто така сите мрморенења на народот за нивниот цар; и тој им го објасни сето ова.

34 И тој им кажа дека овие нешта не треба да се случат; туку дека товарот треба да падне врз целиот народ, дека секој човек може да го носи својот дел.

35 И исто така им ги откри сите недостатоци под кои се трудеа, имајќи неправеден цар да владее врз нив;

36 Да, сите негови беззаконија и одвратности, и сите војни, и

препирања, и крвопролевање, и крадењето, и ограбувањето, и извршувањето на блудства, и секаков вид на беззаконија кои не можат да бидат избројани—говорејќи им дека овие нешта не треба да се случат, дека беа изразено спротивни од Божјите заповеди.

37 И сега се случи, откако царот Мосија беше ги испратил овие нешта помеѓу неговиот народ тие беа убедени за вистината на неговите зборови.

38 Затоа тие се откажаа од своите желби за цар, и станаа премногу вознемирени дека секој човек треба да има еднаква шанса низ целата земја; да, и секој човек изрази спремност да одговара за своите сопствени грехови.

39 Затоа, се случи да се соберат заедно во групи низ земјата, да го дадат својот глас во врска со тоа кои да им бидат судии, да им судат според законот кој им беше даден; и беа премногу радосни поради слободата која им беше доделена.

40 И нивната љубов кон Мосија се зголеми; да, го ценеа повеќе од секој друг човек; бидејќи не го гледаа како тиранин кој бараше добивка, да, за оние пари кои ја корумпираа душата; бидејќи не бараше богатства од нив, ниту беше се воодушевувал од крвопролевање; туку беше воспоставил мир во земјата, и беше му овозможил на неговиот народ

да биде избавен од секаков вид на ропство; затоа го ценеа, да, премногу неизмерно.

41 И се случи тие да назначат судии да владеат врз нив, или да ги судат според законот; и ова го направија низ целата земја.

42 И се случи Алма да биде назначен за прв главен судија, тој исто беше високиот свештеник, неговиот татко му ја додели службата на него, и му ја даде должноста во врска со сите работи на црквата.

43 И сега се случи Алма да чекори по Господовите патеки, и ги одржуваше Неговите заповеди, и донесуваше праведни пресуди; и постоеше постојан мир низ земјата.

44 И така започна владеењето на судиите низ целата земја Зарахемла, помеѓу целиот народ кој беше наречен Нефитите; и Алма беше првиот и главен судија.

45 И сега се случи неговиот татко да умре, имајќи осумдесет и две години, живеел и да ги исполни Божјите заповеди.

46 И се случи Мосија исто така да умре, во триесет и третата година од неговото владеење, имајќи шеесет и три години; во целина, петстотини и девет години од времето кога Лехи го напушти Ерусалим.

47 И така заврши владеењето на царевите врз народот на Нефи; и така завршија деновите на Алма, кој беше основач на нивната црква.

КНИГАТА НА АЛМА

СИНОТ НА АЛМА

Извештајот на Алма, кој беше син на Алма, првиот и главен судија врз народот на Нефи, и исто така висок свештеник над Црквата. Извештај за владеењето на судиите, и војните и препирањата меѓу луѓето. И исто така извештај за војна помеѓу Нефитите и Ламанитите, според записот на Алма, првиот и главен судија.

ГЛАВА 1

Нехор ѝоучува лажни учења, воспосѝавува црква, ја ѝреѝсѝавува ѝоѝовѝѝинаѝа, и ѝо убива Гидеон—Нехор е ѝоѓубен за неѓовѝѝе злосѝорсѝва—Поѝовѝѝинѝѝе и ѝроѓонуваѝаѝа се шираѝ ѝомеѓу народоѝ—Свеѝѝенициѝѝе се издржувааѝ самѝѝе себе, народоѝ се ѝрижи за сиромашниѝѝе, и Цркваѝа најредува. Околу 91–88 ѝ.н.е.

СЕГА се случи во првата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, од тогаш натаму, царот Мосија тргна по патот на сета земја, водеше праведна војна, чекореше исправено пред Бог, не оставајќи никој да владее наместо него; сепак тој беше воспоставил закони, и тие беа признаени од народот; затоа тие беа приморани да се придржуваат до законите кои тој ги беше донел.

2 И се случи во првата година од владеењето на Алма на судиската столица, пред него беше донесен човек да му се суди, човек кој беше крупен, и беше прочуен по својата голема сила.

3 И тој беше одел меѓу народот, проповедајќи им за тоа што тој го нарекуваше словото Божјо, а тоа беше насочено против црквата; објавувајќи им на луѓето дека секој свештеник и учител треба да стане популарен; и дека не треба да работат со своите раце, туку дека треба да бидат издржувани од народот.

4 И тој исто така му сведочеше на народот дека целото човештво треба да биде спасено на последниот ден, и дека не треба да се плашат ниту да треперат, туку да ги подигнат главите и да се радуваат; бидејќи Господ беше ги создал сите луѓе, и исто така беше ги искупил сите луѓе; и, на крајот, сите луѓе ќе имаат вечен живот.

5 И се случи тоа што тој многу ги поучуваше овие работи толку многу што многумина поверуваа на неговите зборови, дури толку многу што започнаа да го издржуваат и да му даваат пари.

6 И тој започна да се занесува во гордоста на неговото срце, и да носи многу скапа облека, да, и дури започна да воспоставува

црква според начинот на неговото проповедање.

7 И се случи додека одеше, да им проповеда на оние кои веруваа на неговото слово, тој запозна човек кој припаѓаше на црквата на Бог, да, и тоа еден од нивните учители; и тој започна остро да се препира со него, за да ги одведе луѓето од црквата; но човекот му се спротивстави, опоменувајќи го со Божјите зборови.

8 Сега, името на човекот беше Гидеон; и беше тој што беше инструмент во рацете на Бог избабувајќи го народот на Лимхи од ропство.

9 Сега, бидејќи Гидеон му се спротивстави со зборовите на Бог тој му беше гневен на Гидеон, и го извлече мечот и започна да го удира. Сега Гидеон беше погоден од многуте години, затоа не можеше да ги издржи неговите удари, затоа беше погубен со меч.

10 А човекот кој го уби беше одведен од народот на црквата, и беше доведен пред Алма, да му се суди според злосторствата кои ги беше извршил.

11 И се случи тој да застане пред Алма и се бранеше себеси со многу смелост.

12 Но Алма му кажа: Ете, ова е прв пат поповштина да се воведат меѓу овој народ. И ете, ти не само што си виновен за поповштината, туку и настојуваше да ја наметнеш со меч; и ако поповштината беше наметната

меѓу овој народ, тоа би го довело до негово целосно уништување.

13 А ти ја пролеа крвта на еден праведен човек, да, човек кој сторил многу добро меѓу овој народ; и ако те поштедевме, неговата крв поради одмазда ќе паднеше врз нас.

14 Затоа ти си осуден да умреш, според законот кој ни е даден од Мосија, нашиот последен цар; и беше признаен од овој народ; затоа овој народ мора да се придржува до законот.

15 И се случи тие да го одведат; и неговото име беше Нехор; и го носеа на врвот на ридот Манти, и таму беше принуден, или по прво призна, меѓу небото и земјата, дека тоа што тој го беше почувувал народот беше спротивно од Божјото слово; и таму тој доживеа срамна смрт.

16 Сепак, ова не стави крај на ширењето на поповштината низ земјата; бидејќи постоеја многу кои ги сакаа суетните нешта на овој свет, и тие излегоа проповедајќи лажни учења; и тие го правеа ова поради богатства и слава.

17 Сепак, не се осмелуваа да лажат, да се знае, поради стравот од законот, бидејќи лажговците беа казнети; затоа тие се преправаа дека проповедаат според нивното верување; и сега законот не можеше да има моќ над ниту еден човек поради неговото верување.

18 И тие не се осмелуваа да

крадат, поради стравот од законот, бидејќи таквите беа казнувани; ниту се осмелуваа да ограбуваат, ниту убиваат, бидејќи тој што убиваше беше казнуван со смрт.

19 Но се случи било кој што не припаѓаше на црквата на Бог да започне да ги прогонува тие кои припаѓаа на црквата на Бог, и беа го преземале врз себе Христовото име.

20 Да, тие ги прогонуваа, и ги мачеа со секакви зборови, и ова поради нивната понизност; бидејќи тие не беа горди во своите очи, и бидејќи го соопштуваа Божјото слово, еден со друг, без пари и без цена.

21 Сега, постоеше строг закон меѓу народот од црквата, дека ниту еден човек, кој припаѓа на црквата, не смее да се воздигне и да ги прогонува оние кои не припаѓаат на црквата, и дека не смее да има прогонувања помеѓу нив самите.

22 Сепак, постоеја многу помеѓу нив кои станаа горди, и започнаа вжештено да се препираат со нивните противници, дури и со удари; да, тие се удираа едни со други со своите тупаници.

23 Сега ова беше во втората година од владеењето на Алма, и тоа беше причина за многу маки во црквата; да, тоа беше причина за големо искушение во врска со црквата.

24 Зашто срцата на многумина беа закоравени, и нивните

имиња беа избришани, за повеќе да не бидат запомнети помеѓу Божјиот народ. И исто така многу се повлекоа помеѓу нив.

25 Сега ова беше големо искушение за оние кои беа цврсти во верата; сепак, тие беа постојани и непоколебливи во одржувањето на Божјите заповеди, и тие стрпливо го поднесуваа прогонувањето кое им беше натрупано врз нив.

26 И кога свештениците ја напуштија својата работа за да му го соопштат Божјото слово на народот, народот исто така ја напушти својата работа за да го слушне Божјото слово. И кога свештеникот им го соопшти Божјото слово, сите тие повторно трудољубиво им се вратија на своите работи; и свештеникот, не се почитуваше повеќе од своите слушатели, бидејќи проповедникот не беше подобар од слушателот, ниту пак учителот не беше подобар од ученикот; и така сите беа еднакви, и сите тие работеа, секој човек колку што му е силата.

27 И тие даваа од својот имот, секој човек според тоа што го имаше, на сиромавиот, и на бедниот, и на болниот, и на погодените; и тие не носеа скапа облека, а сепак беа уредни и привлечни.

28 И така ги воспоставија работите на црквата; така што почнаа повторно да имаат постојан мир, без оглед на сите нивни прогонувања.

29 И сега, поради постојаноста на црквата тие станаа премногу богати, имајќи во изобилство сè што им беше потребно—изобилство на стада и крда, и секаков вид на угоена стока, и исто така изобилство на жита, и на злато, и на сребро, и на скапоцени нешта, и изобилство на свила и фино плетен лен, и секаков вид на добра домашна облека.

30 И така, во нивните просперитетни околности, тие не ги протеруваа оние кои беа голи, или кои беа гладни, или кои беа жедни, или кои беа болни, или кои не биле негувани; и не ги насочија нивните срца кон богатства; затоа тие беа либерални кон сите, и на старите и на младите, и на заробените и на слободните, и на машкото и на женското, без разлика дали се надвор од црквата или во црквата, без да гледаат за кого се работи туку на кого му е потребно.

31 И така тие напредуваа и станаа далеку побогати од оние кои не припаѓаа на нивната црква.

32 Зашто оние кои не припаѓаа на нивната црква се препуштаа на магиите, и на идолопоклонството или на безделничењето, и во озборувања, и во завист, и кавги; носејќи скапа облека; занесувајќи се во гордоста на своите очи; прогонувајќи, лажејќи, крадејќи, ограбувајќи, извршувајќи блудства, и убиство, и секаков вид на пакост; сепак,

законот беше применуван над сите оние кои го престапуваа, онолку колку што можеше.

33 И се случи така што применувајќи го законот врз нив, секој човек страдаше според тоа што беше го сторил, тие станаа посмирени, и не се осмелуваа да сторат било каква пакост за да се знае; затоа, постоеше многу мир помеѓу народот на Нефи до петата година од владеењето на судиите.

ГЛАВА 2

Амлики бара да биде цар и е одбиен од ѓласој на народој—Неџовиџе следбеници ѓо ѓроѓласуваајќи за цар—Амликиџиџе војуваајќи ѓроѓив Нефиџиџе и се ѓоразени—Ламаниџиџе и Амликиџиџе се здружуваајќи и се ѓоразени—Алма ѓо убива Амлики. Околу 87 ѓ.н.е.

И се случи на почетокот на петтата година од нивното владеење да започне раздор помеѓу народот; поради некој човек наречен Амлики, тој беше многу лукав човек, да, мудар човек во поглед на мудроста на светот, и беше по редот на човекот кој го уби Гидеон со меч, кој според законот беше погубен—

2 Сега тој Амлики, со неговата лукавост, одвлече многу луѓе со себе; дури толку многу што тие започнаа да стануваат моќни; и тие настојуваа да го постават Амлики за цар над народот.

3 Сега ова беше вознемирувачко за народот од црквата,

и исто за сите оние кои не беа одвлечени од убедувањата на Амлики; бидејќи знаеја дека според нивниот закон, такви нешта треба да бидат воспоставени преку гласот на народот.

4 Затоа, ако беше возможно Амлики да го добие гласот на народот, тој, како злобен човек, би ги лишел од нивните права и привилегии на црквата; бидејќи неговата намера беше да ја уништи црквата на Бог.

5 И се случи народот да се соберат заедно низ целата земја, секој човек според неговото мислење, без разлика дали беа за или против Амлики, во посебни групи, имајќи многу спорови и зачудувачки препирања едни со други.

6 И така тие се собраа заедно за да ги дадат своите гласови во врска со случајот; и тие беа предадени на судиите.

7 И се случи гласовите на народот да бидат против Амлики, така што тој не беше прогласен за цар над народот.

8 Сега ова предизвика голема радост во срцата на оние кои беа против него; но Амлики ги наведуваше оние кои му беа наклонети за да се разгневат против оние кои не му беа наклонети.

9 И се случи тие да се соберат заедно, и да го осветат Амлики да биде нивен цар.

10 Сега штом Амлики стана цар над нив тој им нареди да

земат оружје против нивните браќа; и тој го стори тоа за да ги потчини.

11 Сега народот на Амлики беше препознаван по името Амлики, нарекувајќи се Амликити; а остатокот беа наречени Нефити, односно Божји народ.

12 Затоа народот на Нефитите беа свесни за намерата на Амликитите, и затоа тие се подготвија да ги дочекаат; да, тие се вооружија со мечеви, и со сабји, и со лакови, и со стрели, и со камења, и со прачки, и со секаков вид на воени оружја.

13 И така беа подготвени да ги дочекаат Амликитите кога ќе доаѓаат. И таму имаше назначени капетани, и повисоки капетани, и врховни капетани, според нивниот број.

14 И се случи Амлики да ги вооружи неговите војници со секаков вид на воени оружја; и исто така назначи владетели и водачи над неговиот народ, да ги водат во војна против нивните браќа.

15 И се случи Амликитите да стигнат на ридот Амниху, кој беше источно од реката Сидон, кој течеше покрај земјата на Зарахемла, и таму тие започнаа да војуваат со Нефитите.

16 Сега Алма, како главен судија и господар на народот на Нефи, затоа тргна горе со својот народ, да, со неговите капетани, и врховни капетани, да, на чело на неговите војски, да се бори против Амликитите.

17 И тие започнаа да ги уби-ваат Амликитите на ридот точно од Сидон. И Амликитите со голема сила се спротивставуваа со Нефитите, толку многу што голем број Нефити паднаа пред Амликитите.

18 Сепак Господ ја засили Нефитската рака, и тие ги убија Амликитите во голем колеж, така што тие започнаа да бегаат од нив.

19 И се случи Нефитите да ги следат Амликитите цел ден, и ги убија во голем колеж, толку многу што беа убиени дванаесет илјади петстотини триесет и две души; а од Нефитите шест илјади петстотини шеесет и две души.

20 И се случи кога Алма повеќе не можеше да ги следи Амликитите, тој нареди неговиот народ да ги постави нивните шатори во долината на Гидеон, долината која е наречена според Гидеон кој беше убиен од Нехор со меч; и во оваа долина Нефитите ги поставија нивните шатори преку ноќта.

21 И Алма испрати шпиони да го следат остатокот од Амликитите, за да може да знае за нивните планови и заговори, за да може да се одбрани од нив, за да го зачува неговиот народ од уништување.

22 Сега оние кои тој беше ги испратил да го набљудуваат кампот на Амликитите беа наречени Зерам, и Амнор, и Манти, и Лимер; овие беа оние

кои тргнаа со своите војници да го набљудуваат кампот на Амликитите.

23 И се случи утредента да се вратат во кампот на Нефитите со многу брзање, многу запрепастени, и обземени со многу страв, велејќи:

24 Ете, го следевме кампот на Амликитите, и на наше големо запрепастување, во земјата на Минон, над земјата на Зарахемла, во насока на земјата на Нефи, видовме бројна војска на Ламанитите; и ете, Амликитите им се придружија;

25 И тргнаа на нашите браќа во таа земја; и тие бегаат од нив со нивните стада, и со нивните жени, и со нивните деца, кон нашиот град; и ако не побрземе тие ќе го заземат нашиот град, и нашите татковци, и нашите жени, и нашите деца ќе бидат убиени.

26 И се случи народот на Нефи да ги земат своите шатори, и заминаа од долината на Гидеон кон нивниот град, а тоа беше градот Зарахемла.

27 И ете, додека ја преминуваа реката Сидон, Ламанитите и Амликитите, беа побројни речиси, како да беше морскиот песок, тргнаа на нив да ги уништат.

28 Сепак, Нефитите засилени со Господовата рака, моќно му се молеа на Него за Тој да ги избави од рацете на нивните непријатели, затоа Господ ги слушна нивните довикувања и

ги засили, и Ламанитите и Амликитите паднаа пред нив.

29 И се случи Алма да се бори со Амлики со меч, лице в лице; и тие жестоко се препираа, еден со друг.

30 И се случи Алма, бидејќи беше Божји човек, применувајќи многу вера, довикуваше, велејќи: О Господе, имај милост и поштеди ми го животот, за да можам да бидам инструмент во Твоите раце за да го спасам и зачувам овој народ.

31 Сега штом Алма беше ги изговорил овие зборови тој повторно се препираше со Амлики; и беше засилен, толку што го уби Амлики со мечот.

32 И исто така се соочи и со царот на Ламанитите; но царот на Ламанитите избега пред Алма и ги испрати неговите стражари да се соочат со Алма.

33 Но Алма, со неговите стражари, се соочуваше со стражарите на царот на Ламанитите сè додека не ги уби и ги потисна.

34 И така тој го расчисти полето, или попрво брегот, кој беше западно од реката Сидон, фрлајќи ги телата на Ламанитите кои беа убиени во водите на Сидон, за да може неговиот народ да има простор да премине и да се соочи со Ламанитите и Амликитите на западната страна од реката Сидон.

35 И се случи кога сите беа ја преминале реката Сидон, Ламанитите и Амликитите започнаа да бегаат пред нив, без

оглед што беа толку бројни што не можеа да се избројат.

36 И тие избегаа пред Нефитите кон дивината која беше западно и на север, далеку вон границите на земјата; и Нефитите ги следеа со својата моќ, и ги убиваа.

37 Да, тие беа дочекувани на секоја страна, и убивани и потиснувани, додека не беа распрснати на запад, и на север, додека не беа ја достигнале дивината, која беше наречена Хермаунтс; и тоа беше тој дел од дивината кој беше населен со диви и грабливи сверови.

38 И се случи многу да умрат во дивината од нивните рани, и беа проголтани од тие сверови и исто така од мршојадците од небото; и нивните коски беа пронајдени, и беа насобрани на земјата.

ГЛАВА 3

Амликииџиџе се обележуваа себеси сѝоред ѝророкувачкоџо слово—Ламаниџиџе беа ѝроколнаџи ѝоради нивниоџ бунџи—Луџеџо самиџе си џи навлекувааџ соџсџивениџе клеџџви—Нефиџиџиџе ѝоразувааџ уџиџе една Ламаниџска воџска. Околу 87–86 ѝ.н.е.

И се случи Нефитите кои не беа убиени од воените оружја, откако ги закопаа оние кои беа убиени—еве бројот на мртвите не беше избројан, поради големината на нивната бројка—откако беа завршиле со

погребување на нивните мртви сите се вратија во нивните земји, и во нивните куќи, и кај нивните жени, и кај нивните деца.

2 Сега многу жени и деца беа убиени со меч, и исто така многу од нивните стада и крда; и исто така многу од нивните житни полиња беа уништени, бидејќи тие беа прегазени од многу војници.

3 И сега онолку Ламанити и Амликити колку што беа убиени на брегот на реката Сидон, толку беа фрлени во водите на Сидон; и ете нивните коски се на дното на морето, и тие се многу.

4 И Амликитите се разликуваа од Нефитите, бидејќи тие беа се обележувале со црвено на нивните чела по начинот на Ламанитите; сепак не ги бричеа своите глави како Ламанитите.

5 Сега главите на Ламанитите беа избричени; и тие беа голи, освен кожата што беше завиткана околу нивните слабини, и исто така нивниот оклоп, кој беше на нив, и нивните лакови, и нивните стрели, и нивните камења, и нивните прачки, и така натаму.

6 И кожата на Ламанитите беа темни, според обележјето кое беше ставено од нивните татковци, кое беше клетва за нив поради нивните престапи и нивниот бунт против нивните браќа, кои се состоеа од Нефи, Јаков, и Џозев, и Сем, кои беа праведни и свети мажи.

7 А нивните браќа настојуваша да ги уништат, затоа беа проколнати; и Господ Бог им стави на нив обележје, да, врз Ламан и Лемуил, и исто така врз синовите на Исмаил, и на Исмаиловите жени.

8 И ова беше направено за нивното потомство да може да се разликува од потомството на нивните браќа, да може Господ Бог да го зачува Неговиот народ, за да не можат да изменаат и веруваат во погрешни традиции кои би довеле до нивното уништување.

9 И се случи кој и да го помешаше своето потомство со Ламанитското исто така навлекуваше клетва врз своето потомство.

10 Затоа, кој и да дозволеше да биде заведен од Ламанитите беше нарекуван со истото име, и на него беше ставено обележје.

11 И се случи кој и да не веруваше во традицијата на Ламанитите, туку веруваше во тие записи кои беа донесени од земјата на Ерусалим, и исто така во традицијата на нивните татковци, кои беа исправни, кои веруваа во заповедите на Бог и ги одржуваа, беа нарекувани Нефити, или народот на Нефи, од тогаш натаму—

12 И тоа се тие кои ги зачуваа записите од нивниот народ кои се вистинити, и исто така од народ на Ламанитите.

13 Сега повторно ќе се вратиме

кај Амликитите, бидејќи и тие исто така имаа обележја ставено на себе; да, тие си го ставија обележјето самите себеси, да, и тоа црвено обележје на своите чела.

14 Така се исполни словото Божјо, бидејќи ова се зборовите кои Тој му ги кажа на Нефи: Ете, Јас ги проколнав Ламанитите, и Јас ќе им ставам обележје за да можат тие и нивното потомство да бидат одделени од тебе и твоето потомство, од сега натаму и засекогаш, освен ако не се покажат од нивната пакост и се завртат кон Мене за Јас да можам да им се смилувам.

15 И повторно: Јас ќе ставам обележје на тој што го помеша неговото потомство со твоите браќа, па и тие да бидат проклети.

16 И повторно: Јас ќе ставам обележје на тој што се бори против тебе и твоето потомство.

17 И повторно, Јас велам дека оној кој си заминува од тебе повеќе нема да биде наречен твое потомство; и Јас ќе те благословам, и секој кој ќе се вика твое потомство, од сега па натаму и засекогаш; и ова беа ветувањата на Господ за Нефи и за неговото потомство.

18 Сега Амликитите не знаеја дека ги исполнуваат Божјите зборови кога започнаа да ги обележуваат своите чела; сепак тие отворено се побунија против Бог; затоа беше потребно клетвата да падне врз нив.

19 Сега би сакал да видите дека тие самите си ја донесоа клетвата; и така секој човек кој е проколнат самиот си ја навлекува својата осуда.

20 Сега се случи така што не многу дена од битката која се водеше во Зарахелма, од Ламанитите и Амликитите, друга војска на Ламанитите наиде на Нефитскиот народ, на истото место каде првата војска ги сретна Амликитите.

21 И се случи војската да беше испратена за да ги истера од нивната земја.

22 Сега Алма бидејќи самиот беше ранет овој пат не тргна во битка со Ламанитите;

23 Но испрати бројна војска против нив; и тие тргнаа горе и убија многу од Ламанитите, и го истераа остатокот од нив надвор од границите на нивната земја.

24 И тогаш тие се вратија и започнаа да воспоставуваат мир во земјата, и за некое време нивните непријатели не ги вознемируваа.

25 Сега сето тоа беше направено, да, сите овие војни и препирања започнаа и завршија во петата година од владеењето на судиите.

26 И во една година илјадници и десетици илјади души беа испратени во вечниот свет, за да можат да ги жнеат своите награди според своите дела, било да се добри или било да се лоши, да жнеат вечна среќа или вечна

мизерија, според духот кој одбраа да го слушаат, без разлика дали е добар дух или лош.

27 Зашто секој човек прима плата од оној кој одбира да го слуша, и тоа според зборовите на духот на пророштвото; затоа нека биде според вистината. И така заврши петтата година од владеењето на судиите.

ГЛАВА 4

*Алма кршџава и лјадници преоб-
рајшеници—Беззакониејто навле-
жува во Црквата, и најредувањејто
на Црквата е појречено—Нефи-
ха е назначен за главен судија—
Алма, како висок свештеник, се
посветува на служба. Околу
86–83 п.н.е.*

СЕГА се случи во шестата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ, немаше препирања ниту војни во земјата Зарахемла;

2 Но народот беше погоден, да, многу погоден од загубата на нивните браќа, и исто така поради загубата на нивните стада и крда, и исто така поради загубата на нивните житни полиња, кои Ламанитите ги прегазија со нозете и ги уништија.

3 А нивните неволји беа толку големи што секоја душа имаше причина да жали; и веруваа дека тоа беа Божјите пресуди испратени врз нив за нивните пакости и одвратности; затоа тие беа разбудени на сеќавање на нивната должност.

4 И тие започнаа уште поцелосно да ја воспоставуваат црквата; да, и многумина беа крстени во водите на Сидон и се придружија на Божјата црква; да, тие беа крстени од раката на Алма, кој беше осветен за висок свештеник над народот од црквата, од раката на својот татко Алма.

5 И се случи во седмата година од владеењето на судиите имаше околу три илјади и петстотини души кои се приклучија на Божјата црква и беа крстени. И така заврши седмата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ; и имаше постојан мир во тоа време.

6 И се случи во осмата година од владеењето на судиите, народот на црквата започна да се гордее, поради нивните преголеми богатства, и нивните убави свили, и фино превиткан лен, и поради нивните многубројни стада и крда, и нивното злато и нивното сребро, и секакви видови скапоцености, што ги беа добиле од тешката работа; и во сите овие нешта тие беа кренати во гордоста на нивните очи, бидејќи започнаа да носат скапа облека.

7 Сега ова беше причината за многу неволја за Алма, да, и за многу луѓе кои Алма беше ги осветил да бидат учители, и свештеници, и старешини на црквата; да, многу од нив беа тешко жалосни за пакоста која

видоа дека беше започнала да се шири меѓу нивниот народ.

8 Зашто тие видоа и гледаа со голема тага дека луѓето од црквата започнаа да бидат горделиво кренати во нивните очи, и да ги насочуваат нивните срца кон богатства и кон суетни работи на светот, и почнаа да се презираат, еден кон друг, и започнаа да ги прогонуваат оние кои не веруваа во согласност со нивната волја и задоволство.

9 И така, во осмата година од владеењето на судиите, започнаа да се појавуваат големи препирања помеѓу народот од црквата; да, постоеја завидувања, и препирања, и злоба, и прогонство, и гордост, дури и за да се надмине гордоста на оние кои не припаѓаа на црквата на Бог.

10 И така заврши осмата година од владеењето на судиите; и пакоста во црквата беше голем камен за сопнување за оние кои не припаѓаа на црквата; и така црквата започна да пропаѓа во своето напредување.

11 И се случи во почетокот на деветтата година, Алма ја виде пакоста во црквата, и тој исто виде дека примерот на црквата започна да ги води оние неверниците понатаму од едно незаконие во друго, така доведувајќи до уништување на народот.

12 Да, тој виде голема нееднаквост меѓу народот, некои се занесуваа со својата гордост,

презирајќи други, вртејќи им ги своите грбови на загрозените и на голите и на оние кои беа гладни, и оние кои беа жедни, и оние кои беа болни и погодени.

13 Сега ова беше голема причина за оплакување кај народот, додека други се покоруваа, помагајќи им на оние на кои им беше потребна нивната помош, така што им го даваа тоа што го имаат на сиромашните и на загрозените, хранејќи ги гладните, и претрпувајќи секакви видови неволји, за доброто на Христос, Кој ќе дојде според духот на пророштвото;

14 Очекувајќи го тој ден, при тоа обезбедувајќи опростување за своите гревови; и да бидат исполнети со голема радост поради воскреснувањето на мртвите; според волјата и моќта и избавувањето на Исус Христос од оковите на смртта.

15 И сега се случи Алма, гледајќи ги неволјите на понизните следбеници на Бог, и прогонувањата кои им се насобраа на нив од остатокот на неговиот народ, и гледајќи ја сета таа нееднаквост, започна многу да тагува; сепак Духот Господов не го изневери.

16 И тој избра мудар човек кој беше меѓу старешините од црквата, и му даде моќ во согласност со гласот на народот, за тој да може да има моќ да донесе закони според законите кои беа дадени, и да ги примени според

пакоста и злосторствата на народот.

17 Сега името на овој човек беше Нефиха, и тој беше назначен за главен судија; и тој седна на судиската столица за да го суди и да управува со народот.

18 Сега Алма не му ја додели службата да биде висок свештеник во црквата, туку тој самиот си ја задржа за себе; а судиската столица му ја препушти на Нефиха.

19 И ова го направи за да може самиот тој да оди помеѓу неговиот народ, односно помеѓу Нефитскиот народ, за да им го проповеда Божјото слово на нив, да ги наведе да се сетат на својата должност, и да ги отстрани, со Божјото слово, сета гордост и лукавост и сите препирања кои беа помеѓу неговиот народ, не гледајќи друг начин на кој би ги вратил на прав пат освен со искрено сведоштво против нив.

20 И така во почетокот на деветтата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ, Алма му ја препушти судиската столица на Нефиха, а себеси исклучиво се ограничи на високото свештенство на светиот Божји ред, на сведоштвото на словото, според духот на откровението и пророчството.

Зборовите кои Алма, Високиот Свештеник, според светиот Божји ред, му ги проповедаше

на народот во нивните градови и села низ земјата.

Зайочнува со глава 5.

ГЛАВА 5

За да добијат спасение, луѓето мораат да се покажат и да ги одржуваат заповедите, да се преподат, да ја очистиат својата облека преку крвта на Христос, да бидат покорни и да се ослободат од жордостта и зависноста, и да прават праведни дела—Добриот Пастир го повикува Неговиот народ—Оние кои прават зло се деца на ѓаволој—Алма сведочи за висшната на неговите учења и им заповеда на луѓето да се покажат—Имињата на праведните ќе бидат запишани во книгата на живојот. Околу 83 п.н.е.

СЕГА се случи Алма да го пренесува Божјото слово на народот, најпрво во земјата Зарахемла, а потоа во целата земја.

2 И ова се зборовите кои му ги кажа на народот во црквата која беше воспоставена во градот Зарахемла, според неговиот личен запис, велелки:

3 Јас, Алма, бев осветен од мојот татко, Алма, да бидам висок свештеник во Божјата црква, тој имајќи моќ и власт од Бог да ги прави овие нешта, ете, ти говорам дека тој почна да воспоставува црква во земјата која беше во Нефитските граници; да, земјата која беше наречена земјата на Мормон: да, и тој ги

крштаваше своите браќа во водите на Мормон.

4 И ете, ти велам, тие беа избавени од рацете на народот на царот Ное, преку милоста и моќта на Бог.

5 И ете, после тоа, тие беа одведени во ропство од рацете на Ламанитите во дивината; да, Јас ти велам, тие беа во заробеништво, и повторно Господ ги избави од ропство преку моќта на Неговото слово; и бевме доведени во оваа земја, и овде исто така почнавме да ја воспоставуваме Божјата црква низ оваа земја.

6 И сега ете, Јас ви велам, браќа мои, вие кои припаѓате во оваа црква, дали доволно го задржавте сеќавањето на заробеништвото на вашите татковци? Да, и дали доволно го задржавте сеќавањето за Неговата милост и макотрпност кон нив? И згора на тоа, дали доволно го задржавте сеќавањето дека Тој ги избави нивните души од пеколот?

7 Ете, Тој ги промени нивните срца; да, Тој ги разбуди од длабок сон, и тие се разбудија кај Бог. Ете, тие беа наред темни-ната; сепак, нивните души беа просветлени од светлината на вечното слово; да, тие беа опкружени со оковите на смртта, и синцирите на пеколот, и вечно уништување ги чекаше.

8 А сега ве прашувам, браќа мои, дали тие беа уништени? Ете, ви велам, Не, не беа.

9 И повторно прашувам, дали

оковите на смртта беа скршени, и синцирите на пеколот кои ги опкружуваа олабавени? Ви велам, Да, тие беа олабавени, и нивните души се проширија, и тие пееја со искупувачка љубов. И ви велам дека тие се спасени.

10 И сега ве прашувам под кои услови се спасени? Да, на која основа се надеваа на спасение? Која е причината за нивното ослободување од оковите на смртта, да, и исто така од синцирите на пеколот?

11 Ете, можам да ви кажам—зарем мојот татко не веруваше во зборовите кои му беа пренесени од устата на Абинади? И зарем тој не беше свет пророк? Зарем не ги зборуваше Божјите зборови, а мојот татко Алма им веруваше?

12 И според неговата вера имаше моќна промена која му го обзема неговото срце. Ете ви велам дека сето ова е вистина.

13 И ете, тој го проповедуваше словото на вашите татковци, и моќна промена ги обзема и нивните срца исто така, и тие се покорија и ја положија својата верба во вистинскиот и жив Бог. И ете, тие беа верни до крајот; затоа беа спасени.

14 И сега ете, Јас ве прашувам, мои браќа од црквата, дали вие духовно сте биле родени од Бог? Дали сте го добиле неговиот изглед на вашите лица? Дали сте ја искусиле оваа моќна промена во вашите срца?

15 Дали практикувате вера во

искупувањето на Тој кој ве создаде? Дали очекувате со око на вера и го гледате ова смртно тело како кренато во бесмртност, и оваа распадливост крената во нераспадливост, за да стоите пред Бог и да бидете судени според делата кои сте ги направиле во смртното тело?

16 Ви велем, дали можете да си замислите да го слушнете гласот Господов како ви вели, на тој ден: Дојдете кај Мене вие благословени, зашто ете, вашите дела биле праведни дела на лицето на земјата?

17 Или дали си замислувате дека можете да го лажете Господ на тој ден, и да кажете—Господе, нашите дела беа праведни на лицето на земјата—и дека Тој ќе ве спаси?

18 Односно спротивно, дали можете да се замислите себеси донесени пред судот на Бог со вашите души исполнети со вина и сожалување, имајќи сеќавање на сета ваша вина, да, совршено сеќавање на сета ваша пакост, да, сеќавање дека сте им пркоселе на Божјите заповеди?

19 Ви кажувам, дали можете на тој ден да погледнете кон Бог со чисто срце и чисти раце? Ви говорам, можете ли да погледнете нагоре, имајќи го изгледот на Бог врежан на вашите лица?

20 Ви кажувам, дали можете да замислите да бидете спасени кога вие сте си дозволиле да станете поданици на ѓаволот?

21 Ви кажувам, ќе знаете на тој

ден дека не можете да бидете спасени; бидејќи ниту еден човек не може да биде спасен освен ако неговите облеку не се избелени; да, неговите облеку мора да бидат прочистени додека не се исчистени од сите дамки, преку крвта на Тој за кого нашите татковци зборуваа, кој ќе дојде да го искупи Неговиот народ од нивните гревови.

22 И сега ве прашувам, браќа мои, како ќе се чувствува секој од вас, ако стоите пред судот Божји, со своите облеку испрскани со крв и со секаква нечистотија? Ете, што ќе сведочат овие нешта против вас?

23 Ете зарем нема да сведочат дека сте убијци, да, и исто така дека сте виновни за секакви видови пакости?

24 Ете, мои браќа, мислите ли дека некој таков може да има место да седне во царството Божјо, со Авраам, со Исак, и со Јаков, и исто така со сите свети пророци, чии облеку се прочистени и безпрекорни, чисти и бели?

25 Ви кажувам, Не; освен ако го направите лажго нашиот Создавач од почетокот, или ако претпоставите дека Тој е лажго од почетокот, не можете да претпоставите дека таков може да има место во небесното царство; туку тие ќе бидат отфрлени бидејќи тие се деца на царството на ѓаволот.

26 И сега ете, ви кажувам, браќа мои, ако сте искусиле

промена во срцето, и ако сте почувствувале да ја пеете песната на искупувачка љубов ќе ве прашам, дали можете да се чувствувате така сега?

27 Дали сте чекореле, држејќи се себеси невини пред Бог? Би можеле ли да кажете, ако бевте повикани да умрете сега, во самите себеси, дека сте биле доволно покорни? Така што вашите облекувања биле исчистени и обелени преку крвта на Христос, кој ќе дојде да го испусти Неговиот народ од нивните гревови?

28 Ете, дали сте лишени од гордоста? Јас ви кажувам, ако не сте тогаш не сте подготвени да се сретнете со Бога. Ете мора брзо да се подготвите; зашто небесното царство е близу, а никој таков нема да има вечен живот.

29 Ете, кажувам, постои ли некој помеѓу вас кој не е лишен од зависта? Ви кажувам дека таквиот не е спремен; и јас би сакал тој да се подготви брзо, бидејќи се ближи часот, и тој не знае кога ќе дојде времето; бидејќи таквиот не се смета за невин.

30 И повторно ви кажувам, постои ли некој помеѓу вас кој го исмева својот брат, или го натрупува со прогонства?

31 Тешко на тој, бидејќи тој не е подготвен, и времето се ближи за тој да мора да се покае или нема да може да биде спасен!

32 Да, тешко на сите вас сторители на беззаконие; покајте се,

покајте се, бидејќи Господ Бог тоа го кажал!

33 Ете, Тој испраќа покана до сите луѓе, бидејќи праведните раце се испружени кон нив, и Тој вели: Покајте се, и Јас ќе ве примам.

34 Да, Тој вели: Дојдете кај Мене и ќе земете од овошјето од дрвото на животот; да, ќе јадете и ќе пиете од лебот и од водите на животот слободно;

35 Да, дојдете кај Мене и донесете праведни дела, и нема да бидете исечени и фрлени во оганот—

36 Зашто ете, времето се ближи за било кој што не принесува добар плод, или било кој што не прави праведни дела, истите имаат причина да стенкаат и жалат.

37 О вие сторители на беззаконие; вие кои сте надуени во суетните нешта на светот, вие кои тврдевате дека ги знаете праведните патишта а сепак сте залутале, како овци кои немаат овчар, без оглед што овчарот ве повика и сè уште ве повикува, но вие нема да го послушате Неговиот глас!

38 Ете, ви кажувам, дека добриот овчар ве повикува; да, и Тој ве повикува во Негово име, кое е името на Христос; и ако не го послушате гласот на добриот овчар, по името по кое сте повикани, ете, вие не сте овца на добриот овчар.

39 И сега ако не сте овца на добриот овчар, од кое стадо

сте? Ете, ви кажувам, дека ѓаволот е вашиот овчар, и вие сте од неговото стадо; и сега, кој може да го негира ова? Ете, ви кажувам, кој и да го негира ова е лажго и дете на ѓаволот.

40 Зашто ви кажувам дека сè што е добро доаѓа од Бога, а сè што е зло доаѓа од ѓаволот.

41 Затоа, ако човекот принесува добри дела тој го слуша гласот на добриот овчар, и го следи Него; но кој и да принесува лоши дела, истиот станува дете на ѓаволот, бидејќи тој го слуша неговиот глас, и го следи.

42 И кој и да го прави ова мора од него да ја прими својата плата; затоа, како плата добива смрт, а што се однесува за праведните нешта, мртвов е во поглед на сите добри дела.

43 И сега, браќа мои, би сакал да ме слушнете, зашто јас зборувам со енергијата од мојата душа; зашто ете, јас ви говорев на вас јасно дека не можете да грешите, односно зборував според заповедите на Бог.

44 Зашто јас сум повикан да зборувам на овој начин, според светиот ред на Бог, кој е во Христос Исус; да, заповедано ми е да заставам и да сведочам пред овој народ за нештата кои биле говорени од нашите татковци во врска со нештата што ќе дојдат.

45 И ова не е сè. Зарем не мислите дека јас самиот знам за овие нешта? Ете, јас ви сведочам дека овие нешта за кои зборував

се вистинити. А како мислите дека не знам за нивната сигурност?

46 Ете, ви кажувам дека тие ми се познати преку Светиот Дух на Бог. Ете, постев и се молев многу денови за да можам самиот да ги знам овие нешта. И сега самиот знам дека тие се вистинити; бидејќи Господ Бог ми ги прикажа преку Неговиот Светиот Дух; а ова е духот на откровението кој е во мене.

47 Згора на тоа, ви кажувам дека така ми беше откриено, дека зборовите кои ги говореа нашите татковци се вистинити, дури и според духот на пророштвото кој е во мене, кој е исто така преку прикажувањето на Духот Божји.

48 Јас ви кажувам, дека знам самиот дека сè што ќе ви кажам, во врска со тоа што ќе дојде, е вистина; и ви кажувам, дека знам дека Исус Христос ќе дојде, да, Синот, Единородниот од Отецот, полн со благодат, и милост, и вистина. И ете, тоа е Тој што дојде да ги однесе гревовите на светот, да, гревовите на секој човек кој цврсто веруваше во Неговото име.

49 И сега ви кажувам дека ова е редот по кој сум повикан, да, да им проповедам на моите сакани браќа, да, и на секој кој живееше на земјата; да, да им проповедам на сите, и на старите и на младите, и на заробените и на слободните; да, ви кажувам на вас постарите, и на

средовечните, и на растечкото поколение; да, да ги довикам да се покајат и да бидат повторно родени.

50 Да, така вели Духот: Покајте се, сите вие краишта на земјата, бидејќи небесното царство наскоро се ближи; да, Синот Божји доаѓа со Неговата слава, со Неговата сила, величественост, моќ, и власт. Да, мои љубени браќа, ви кажувам, дека Духот вели: Ете ја славата на Царот на целата земја; а исто така Царот на небесата наскоро ќе блеска меѓу сите човечки деца.

51 А исто така Духот ми кажа, да, ми викна со силен глас, велјќи: Оди и кажи му на овој народ—Покајте се, зашто ако не се покаете не можете никако да го наследите небесното царство.

52 И повторно ви кажувам, Духот кажа: Ете, секирата е положена на коренот на дрвото; затоа секое дрво кое не носи добар плод ќе биде исечено и фрлено во огнот, да, оган кој не може да престане, и тоа неизгаслив оган. Ете, и запомнете, Светецот го кажа тоа.

53 А сега љубени мои браќа, ви кажувам, можете ли да се спротивставите на овие зборови; да, можете ли да ги тргнете на страна овие нешта, и да го гзатите Светецот под вашите нозе; да, можете ли да бидете надуени во гордоста на вашите срца; да, дали сè уште ќе истраете во носењето на скапа облека и потпирањето на вашите срца

на суетните нешта во светот, на вашето богатство?

54 Да, дали ќе истраете да мислите дека вие сте подобри од другите; да, дали ќе истраете во прогонувањата на вашите браќа, кои се покоруваат и чекорат по светиот ред на Бог, со кои беа доведени во оваа црква, беа осветени од Светиот Дух, и тие принесуваат дела кои доликуваат на покајание—

55 Да, и дали ќе истраете да им ги вртите грбовите на сиромашните, и на загрозените, и да го чувате вашиот имот од нив?

56 И конечно, сите вие кои ќе истраете во вашата пакост, ви кажувам дека овие се тие кои ќе бидат исечени и фрлени во огнот освен ако брзо не се покајат.

57 И сега ви кажувам, сите вие кои имате желба да го следите гласот на добриот овчар, излезете од пакосните, и разделете се, и не допирајте ги нивните нечисти нешта; и ете, нивните имиња ќе бидат избришани, за имињата на пакосните да не бидат вброени помеѓу имињата на праведните, за да биде исполнето Божјото слово, кое вели: Имињата на пакосните нема да бидат помешани со имињата на Мојот народ;

58 Зашто имињата на праведните ќе бидат запишани во книгата на животот, и на нив ќе им го доделам наследството од Мојата десна рака. И сега, браќа мои, што имате вие да кажете против ова? Ви кажувам, ако

зборувате против ова, нема да значи, бидејќи Божјото слово мора да биде исполнето.

59 Зашто кој овчар помеѓу вас има многу овци а не внимава на нив, за да не влезат волците и да не го растргнат стадото? И ете, ако волк влезе во неговото стадо нема ли да го истера? Да, и на крај, ако може, ќе го уништи.

60 И сега ви кажувам дека добриот овчар ве повикува; и ако го послушате Неговиот глас Тој ќе ве внесе во Неговото стадо, и вие сте Негови овци; и Тој ви заповеда да не го пуштате гладниот волк да влезе помеѓу вас, за да не бидете уништени.

61 И сега јас, Алма, ви заповедувам на јазикот на Тој кој мене ми заповеда, да настојувате да ги послушате зборовите кои ви ги говорев.

62 Јас ви говорам со заповед на вас кои припаѓате на црквата; а на оние кои не припаѓаат на црквата им говорам со покана, велелјќи: Дојдете и бидете крстени на покајание, за и вие исто така да можете да земете од плодот од дрвото на животот.

ГЛАВА 6

Црквата во Зарахемла е исчислена и доведена во ред—Алма оди во Гидеон за да ги проповеда. Околу 83 г.н.е.

И сега, се случи откако Алма беше престанал да му говори на народот од црквата, која беше воспоставена во градот

Зарахемла, тој одреди свештеници и старешини, по пат на положување на неговите раце според редот на Бог, да претседаваат и да внимаваат на црквата.

2 И се случи оние кои не припаѓаа на црквата кои се покажуваа за нивните гревови беа крстени во покајание, и беа примени во црквата.

3 И исто така се случи оние кои и да припаѓаа на црквата кои не се покажуваа за нивната пакост и не се покоруваа пред Бог—Мислам оние кои беа занесени во гордоста на нивните срца—истите беа одбиени, и нивните имиња беа избришани, за нивните имиња да не се вбројат помеѓу оние на праведните.

4 И така започнаа да го воспоставуваат редот на црквата во градот Зарахемла.

5 Сега би сакал да разберете дека зборот на Бог беше либерален за сите, затоа ниту едни не беа лишени од привилегијата да се соберат заедно да го слушнат Божјото слово.

6 Сепак, на децата на Бог им беше заповедано дека тие често би требало да се собираат заедно, и да се придружат во постење и моќна молитва во име на благосостојбата на душите на оние кои не го познаваа Бог.

7 И сега се случи кога Алма ги беше донел овие прописи тој се подели од нив, да, од црквата која беше во градот Зарахемла,

и се протегаше на исток од реката Сидон, во долината на Гидеон, таму беше изграден град, кој беше наречен градот на Гидеон, кој беше во долината која беше наречена Гидеон, наречена според човекот кој беше убиен од раката на Нехор со меч.

8 И Алма излезе и започна да го објавува словото на Бог во црквата, која беше воспоставена во долината на Гидеон, според откровението за вистината од словото што го говореа неговите татковци, и според духот на пророштвото кој беше во него, според сведоштвото на Исус Христос, Синот Божји, Кој ќе дојде да го искупи Неговиот народ од нивните гревови, и светиот ред по кој беше повикан. И така е напишано. Амин.

Зборовите на Алма кои тој ги пренесе на народот во Гидеон, според неговиот сопствен запис.

Ја оџфаќа глава 7.

ГЛАВА 7

Христос ќе биде роден од Марија—Тој ќе се ослободи од оковите на смртта и ќе ги носи жртовите на Неговиот народ—Оние кои се покажуваат, се крстени, и ги одржуваат заповедите ќе имаат вечен живот—Нечистотија не може да го наследи Божјото царство—Покорност, вера, надеж и

милосрдие се џшребни. Околу 83 џ.н.е.

Ете мои џубени браќа, гледате дека ми беше дозволено да дојдам кај вас, затоа ќе се обидам да ви се обратам на мојот јазик; да, со сопствената уста, гледајќи дека ова е прв пат да ви говорам зборови од мојата уста, јас бев целосно ограничен на судиската столица, имав многу работа и не можев да дојдам кај вас.

2 И дури не би можел да дојдам сега ако судиската столица не беше дадена на друг, да владее на мое место; и Господ со многу милост ми овозможи да дојдам кај вас.

3 И ете, јас дојдов имајќи големи надежи и голема желба да видам дека вие бевте се понизиле пред Бог, и бевте продолжиле да се молите за Неговата благодат, за да видам дека вие сте невини пред Него, да видам дека не бевте во страшна околност во каква што беа нашите браќа во Зарахемла.

4 Но благословено нека биде името Божјо, кое Тој ми даде да знам, да, ми ја даде огромната радост да знам дека тие се повторно воспоставени по патот на Неговата праведност.

5 И јас верувам, според Духот на Бог кој е во мене, дека и јас ќе се радувам и за вас; сепак не посакувам мојата радост за вас да дојде преку многу неволји и тага кои ги имав за браќата

во Зарахемла, зашто ете, мојата радост за нив дојде после пробивање низ многу неволји и тага.

6 Но ете, јас верувам дека вие не сте во состојба на толкаво неверување како што беа вашите браќа; јас верувам дека вие не сте занесени во гордоста на своите срца; да, јас верувам дека вие не сте ги насочиле вашите срца кон богатствата и суетните нешта на светот; да, јас верувам дека вие не обожавате идоли, туку дека го обожавате вистинскиот и жив Бог, и дека со нетрпение го очекувате опростувањето на вашите гревови, со вечна верба, која ќе дојде.

7 Зашто ете, ви кажувам дека има многу нешта што ќе дојдат; и ете, има едно нешто што е поважно од сите—зашто ете, не е далеку времето кога Искупителот ќе живее и ќе дојде помеѓу Неговиот народ.

8 Ете, не кажувам дека Тој ќе дојде кај нас за време на Неговото живеење во Неговиот смртен шатор; зашто ете, Духот не ми кажа дека така ќе биде. Сега што се однесува до тоа не знам; но волку знам, дека Господ Бог има моќ да ги направи сите нешта кои се според Неговото слово.

9 Но ете, Духот волку ми кажа, велејќи: Довикај го овој народ, велејќи—Покајте се, и подгответе го патот за Господ и чекорете по Неговите патишта, кои се прави; зашто ете, небесното

царство е близу, и Божјиот Син доаѓа на лицето на земјата.

10 И ете, Тој ќе биде роден од Марија, во Ерусалим која е земјата на нашите предци, таа ќе биде девица, скапоцен и одбран сад, која ќе биде засенета и ќе затрудни преку моќта на Светиот Дух, и ќе роди син, да, и тоа Божјиот Син.

11 И Тој ќе продолжи, трпејќи болки и неволји и искушенија од секаков вид; и тоа за да се исполни словото кое вели дека Тој ќе ги преземе врз Него болките и болестите на Неговиот народ.

12 И Тој ќе ја преземе врз Него смртта, за Тој да може да ги ослободи оковите на смртта кои го врзуваат Неговиот народ; и Тој ќе ги преземе врз Него нивните слабости, за да се исполни со милост Неговата утроба, според телото, за Тој да може да знае според телото како да му помогне на Неговиот народ според нивните слабости.

13 Сега Духот ги знае сите нешта; сепак Божјиот Син страдаше според телото за Тој да ги преземе врз Него гревовите на Неговиот народ, за Тој да ги избрише нивните престапи преку моќта на Неговото избавување; и сега ете, ова е сведоштвото кое е во мене.

14 Сега ви кажувам дека мора да се покаете, и повторно да бидете родени; зашто Духот кажа дека ако не сте родени повторно не можете да го наследите небесното царство; затоа дојдете

и крстете се во покајание, за да можете да бидете исперени од вашите гревови, за да можете да имате вера во Божјото Јагне, кое ги однесе гревовите на светот, кое е моќно да спасува и да исчисти секаква неправда.

15 Да, ви кажувам дојдете и не плашете се, и отфрлете ги на страна сите гревови, кои лесно ве опседнуваат, кои ве врзуваат до уништување, да, дојдете и излезете, и покажете му на вашиот Бог дека сте спремни да се покаете за вашите гревови и да влезете во завет со Него да ги одржувате Неговите заповеди, и да му го посведочите на Него овој ден одејќи во водите за крштавање.

16 И кој и да го направи ова, и ги одржува заповедите на Бог од сега па натаму, истиот ќе се сеќава дека му кажувам, да, ќе се сеќава дека му кажав, дека ќе има вечен живот, според сведоштвото на Светиот Дух, кој сведочи во мене.

17 И сега мои љубени браќа, дали им верувате на овие нешта? Ете, ви кажувам, да, знам дека им верувате; и начинот на кој знам дека им верувате е преку прикажувањето на Духот кој е во мене. И сега бидејќи вашата вера е силна во поглед на тоа, да, во поглед на нештата кои ги кажав, мојата радост е голема.

18 Зашто како што ви кажав од почетокот, дека многу сакав да не бевте во состојба на дилема како вашите браќа, така

открив дека моите желби беа остварени.

19 Зашто јас согледувам дека вие сте на патот на праведноста; согледувам дека сте на патот кој води до царството Божјо; да, согледувам дека ги правите Неговите патишта прави.

20 Согледувам дека ви е познато на вас, преку сведочењето на Неговото слово, дека Тој не може да чекори по кривите патишта, ниту Тој отстапува од тоа што Тој го кажал ниту пак кај Него има степен за вртење од десно на лево, ниту пак од она што е правилно кон она што е погрешно; затоа, Неговата насока е еден вечен круг.

21 И Тој не живее во храмови кои не се свети; ниту пак нечистотијата или пак нешто што е нечисто може да биде примено во царството Божјо; затоа ви велам дека времето ќе дојде, да, и ќе биде на последниот ден, дека оној кој е гнасен ќе остане во неговата нечистотија.

22 И сега, мои љубени браќа, ви ги кажав овие нешта за да можам да ве разбудам до чувство на вашата должност кон Бог, за да можете да чекорите безгрешни пред Него, за да можете да чекорите по светиот ред на Бог, по кој бевте примени.

23 И сега, би сакал да бидете понизни, и да бидете покорни и племенити; лесно да се смилувате; исполнети со трпение и макотрпност; да бидете воздржани во сите нешта; бидете

трудољубиви во одржување на заповедите на Бог во секое време; прашувајќи за сите нешта што ви требаат, и духовни и временски; секогаш благодарувајќи Му се на Бог за сите нешта што сте ги примиле.

24 И гледајте да имате вера, надеж, и милосрдие, и тогаш ќе изобилувате со добри дела засекогаш.

25 И Господ нека ве благослови, и ги чува вашите облекувања чисти, за да можете на крај да седнете со Авраам, Исак, и Јаков, и светите пророци кои постојат од основањето на светот, имајќи ги вашите облекувања чисти како што нивните облекувања се чисти, во небесното царство, за да не излезете повеќе.

26 И сега мои љубени браќа, ви ги кажав овие зборови на вас според Духот кој сведочи во мене; и мојата душа премногу се радува, поради преголемата трудољубивост и внимание кои му ги дадовте на моето слово.

27 И сега, нека мирот Божји почива врз вас, и врз вашите куќи и земји, и врз вашите стада и крда, и врз сè што поседувате, врз вашите жени и вашите деца, според вашата вера и добри дела, од сега натаму и засекогаш. И така јас говорев. Амин.

ГЛАВА 8

Алма пророкува и криштва во Мелек—Тој е одбиен во Амони-ха и си заминува—Еден ангел му

зайоведа да се врати и да ѝ довикува народот на покајување—Тој е примен од Амук, и ише двајцајца пророкуваат во Амони-ха. Околу 82 п.н.е.

И сега се случи Алма да се врати од земјата Гидеон, откако го учеше народот во Гидеон многу работи кои не можат да се напишат, воспоставувајќи го редот на црквата, како што тој претходно беше направил во земјата Зарахемла, да, тој се врати во неговата куќа во Зарахемла да одмори од делата кои беше ги извршил.

2 И така заврши деветата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ.

3 И се случи на почетокот од десеттата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ, Алма оттогаш отпатува и се упати кон земјата Мелек, западно од реката Сидон, на запад долж границите на дивината.

4 И тој започна да го поучува народот во земјата Мелек според светиот ред на Бог, по кој тој беше повикан; и започна да го поучува народот низ целата земја Мелек.

5 И се случи луѓето да дојдат кај него од сите краеве на земјата која беше во пределот на дивината. И тие беа крстени низ целата земја;

6 Па така откако ја беше завршил неговата работа во Мелек тој оттаму отпатува, и се

упати на тридневно патување северно од земјата Мелек; и тој пристигна во град кој се викаше Амониха.

7 Сега беше обичај со Нефитскиот народ да ги нарекуваат нивните земји, и нивните градови, и нивните села, да, дури и сите нивни мали села, по името на тој што прв ги поседуваше; и така беше со земјата Амониха.

8 И се случи кога Алма пристигна во градот Амониха започна да им го проповеда Божјото слово на нив.

9 Сега Сатаната многу беше ги обземал срцата на луѓето од градот Амониха; затоа тие не би ги послушале зборовите на Алма.

10 Сепак Алма многу се трудеше во духот, борејќи се со Бог со моќна молитва, дека Тој ќе го излие Неговиот Дух врз народот кој беше во градот; за Тој да може исто така да му одобри да може да ги крштава во покајание.

11 Сепак, тие ги закоравуваа нивните срца, велејќи му: Ете, знаеме дека ти си Алма; и знаеме дека иако си висок свештеник над црквата која си ја воспоставил во многу краевина на земјата, според твојата традиција; и ние не сме од твојата црква, и ние не веруваме во такви будалести традиции.

12 И сега знаеме дека бидејќи не сме од твојата црква, знаеме дека ти немаш моќ врз нас; и дека си ја отстапил судиската

столица на Нефиха; затоа ти не си главен судија над нас.

13 Сега кога народот беше го кажал ова, и му се спротивстави на сите негови зборови, и го навредуваше, и го плукаше, и наредија да биде исфрлен од нивниот град, тој оттаму отпатува и се упати кон градот кој беше наречен Арон.

14 И се случи додека патуваше таму, беше притиснат од жалост, пробивајќи се низ многу страдање и душевно мачење, поради пакоста на луѓето кои беа во градот Амониха, се случи додека Алма беше така притиснат од жалост, ете Господов ангел му се појави на него, велејќи:

15 Благословен си ти, Алма; затоа, крени ја главата и радувај се, бидејќи имаш голема причина да се радуваш; бидејќи ти беше верен во одржување на Божјите заповеди од времето кога ја прими првата порака од него. Ете, јас сум тој што ти ја пренесе.

16 И ете, јас сум испратен да ти заповедам да се вратиш назад во градот Амониха, и повторно да му проповедаш на народот од градот; да, проповедај им. Да, кажи им, доколку не се покајат Господ Бог ќе ги уништи.

17 Зашто ете, тие сега помислуваат како да ја уништат слободата на твојот народ, (бидејќи така кажа Господ) што е спротивно од одредбите, и пресудите, и заповедите кои Тој ги дал на Неговиот народ.

18 Сега се случи дека откако Алма беше ја примил неговата порака од Господов ангел тој брзо се врати во земјата Амониа. И тој влезе во градот преку друг пат, да, од патот кој е јужно од градот Амониа.

19 И додека влегуваше во градот беше огладнел, и му кажа на еден човек: Дали ќе му дадеш на еден понизен слуга на Бог нешто да јаде?

20 А човекот му рече: Јас сум Нефит, и знам дека си свет Божји пророк, бидејќи ти си човекот за кого ангелот ми кажа во визијата: Прими го. Затоа, дојди со мене во мојата куќа и јас ќе ти дадам од мојата храна; и знам дека ти ќе бидеш благослов за мене и мојата куќа.

21 И се случи човекот да го прими во неговата куќа; а човекот се викаше Амулек; и тој донесе леб и месо и ги постави пред Алма.

22 И се случи Алма да ја изеде храната и да се насити; и тој го благослови Амулек и неговата куќа, и Му се заблагодари на Бог.

23 И откако беше јадел и беше наситен му кажа на Амулек: Јас сум Алма, и јас сум висок свештеник на Божјата црква ширум земјата.

24 И ете, јас бев повикан да го проповедам Божјото слово помеѓу целиот овој народ, според духот на откровението и пророштвото; и јас бев во оваа земја и тие не ме примија, туку ме исфрлија и бев спремен да и

го завртам грбот на оваа земја засекогаш.

25 Но ете, ми беше заповедано да се вратам назад и да им проповедам на овој народ, да, и да сведочам против нив за нивните беззаконија.

26 И сега, Амулек, бидејќи ме нахрани и ме прими, ти си благословен; бидејќи јас бев гладен, бидејќи бев постел многу денови.

27 И Алма остана многу денови со Амулек пред да започне да му проповеда на народот.

28 И се случи народот да станува погрозен во нивните беззаконија.

29 И стигна словото кај Алма, велејќи: Оди; и исто така кажи му на мојот слуга Амулек, оди и пророкувај му на овој народ, велејќи—Покајте се, бидејќи така кажа Господ, доколку не се покаете Јас ќе го посетам овој народ со Мојот гнев; да, и Јас нема да го отргнам Мојот жесток гнев.

30 И Алма тргна, а исто и Амулек, помеѓу народот, да му ги објават Божјите зборови; и беа исполнети со Светиот Дух.

31 И тие имаа моќ што им беше дадена, толкава за да не бидат затворени во зандани; ниту пак беше возможно некој човек да ги убие; сепак тие не ја практикуваа нивната моќ сè додека не беа врзани во окови и фрлени во затвор. Сега, ова беше направено за да може Господ да ја истакне Неговата моќ во нив.

32 И се случи тие да тргнат и започнаа да проповедаат и да му пророкуваат на народот, според духот и моќта кои Господ им ги даде.

Зборовите на Алма, и исто и зборовите на Амулек, кои му беа објавени на народот кој беше во земјата Амониха. А тие исто така беа фрлени во затвор, и избавени со чудесната моќ на Бог која беше во нив, според записот на Алма.

Ги оџфаќа ̄лавииџе од 9 до 14.

ГЛАВА 9

Алма му зајоведа на народот на Амониха да се џоќае—Госџод ќе биде милосџив кон Ламаниџиџе во џоследниџе денови—Ако Нефиџиџе ја найуџиџаџи свейлиџнаџа, ќе бидаџи униџиџени од Ламаниџиџе—Божџиџи Син наскоро ќе доџде—Тоџ ќе џи искуџиџи оние кои се џоќаџувааџи, се криџиџавааџи, и имааџи вера во Неџовоџиџо име. Околу 82 џ.н.е.

И повторно, јас, Алма бидејќи ми беше заповедано од Бог дека треба да го земам Амулек и да тргнам и повторно да му проповедам на овој народ, односно на народот кој беше во градот Амониха, се случи додека започнав да им проповедам, тие започнаа да се препираат со мене, велејќи:

2 Кој си ти? Мислиш ли дека

ќе поверуваме на сведоштвото на еден човек, иако тој ни проповеда дека земјата ќе почине?

3 Сега тие не ги разбираа зборовите кои ги изговараа; бидејќи тие не знаеја дека земјата ќе почине.

4 И тие исто така рекоа: Нема да веруваме на твоите зборови иако пророкуваш дека овој град ќе биде уништен во еден ден.

5 Сега тие не знаеја дека Бог може да направи такви чудесни дела, бидејќи тие беа вкочанет народ со закоравени срца.

6 И тие рекоа: Кој е Бог, кога помеѓу овој народ не испраќа поголема власт туку еден човек, да им ја објави вистината за толку големи и чудесни нешта?

7 И тие истапија за да ги положат нивните раце врз мене; но ете, тие не го сторија тоа. И јас стоев со смелост за да им објавам, да, јас смело им сведочев, говорејќи:

8 Ете, О вие пакосно и развратно поколение, како сте ја заборавиле традицијата на вашите татковци; да, колку брзо ги заборавивте заповедите на Бог.

9 Зарем не се сеќавате дека нашиот татко, Лехи, беше донесен од Ерусалим преку Божјата рака? Зарем не се сеќавате дека сите тие беа водени од Него низ дивината?

10 И дали толку брзо заборавивте колку пати Тој ги избавуваше нашите татковци од

рацете на нивните непријатели, и ги зачува да не бидат уништени, дури и од рацете на нивните сопствени браќа?

11 Да, и доколку не беше Неговата неспоредлива моќ, и Неговата милост, и Неговата макотрпност кон нас, ние би требало неизбежно да бидеме отсечени од лицето на земјата долго пред овој временски период, а можеби би биле доведени во состојба на бескрајна мизерија и јад.

12 Ете, сега ви кажувам дека Тој ви заповедува да се покаете; а доколку не се покаете, не можете да го наследите Божјото царство. Но ете, ова не е сè—Тој ви заповедува да се покаете, или Тој целосно ќе ве уништи од лицето на земјата; да, Тој ќе ве посети со Неговиот гнев, и со Неговиот жесток гнев Тој нема да отстапи.

13 Ете, зарем не се сеќавате на зборовите кои Тој му ги кажа на Лехи, велејќи дека: Доколку ги одржувате Моите заповеди, ќе напредувате во земјата? И повторно кажано е: Доколку не ги одржувате Моите заповеди ќе бидете отсечени од присуството на Господ.

14 Сега би сакал да запомните, дека Ламанитите не ги одржуваа Божјите заповеди, тие беа отсечени од присуството на Господ. Сега гледаме дека Господовото слово беше потврдено во ова, и Ламанитите беа отсечени од Неговото присуство, од

почетокот на нивните престапи во земјата.

15 Сепак ви кажувам, ќе биде поподносливо за нив на судниот ден отколку за вас, ако останете со вашите гревови, да, и дури поподносливо за нив во овој живот отколку за вас, ако не се покаете.

16 Зашто има многу ветувања кои се протегаат на Ламанитите; тоа е поради традицијата на нивните татковци што предизвика да останат во нивната состојба на неукост; затоа Господ ќе биде милостив со нив и ќе го продолжи нивното постоење на земјата.

17 И во некој временски период ќе бидат наведени да веруваат во Неговото слово, и да дознаат за неточноста на традициите на нивните татковци; и многу од нив ќе бидат спасени, бидејќи Господ ќе биде милостив кон сите кои го довикуваат Неговото име.

18 Но ете, јас ви кажувам дека доколку сте упорни во вашата пакост вашите денови на земјата нема да бидат продолжени, бидејќи Ламанитите ќе бидат пратени на вас; и ако не се покаете ќе дојдат во време кога нема да знаете, и ќе бидете посетени со целосно уништување; и ќе биде во согласност со жестокиот гнев на Господ.

19 Зашто Тој нема да дозволи да живеете во вашите беззаконија, да го уништувате Неговиот народ. Јас ви кажувам,

Не; Тој попрво би дозволил Ламанитите да го уништат целиот Негов народ кој се нарекува Нефитски народ, ако беше можно да паднат во грехови и престапи, откако имаа толку многу светлина и толку многу знаење кое им беше дадено на нив од Господ нивниот Бог;

20 Да, откако беа толку високо благодатен народ на Господ; да, откако беа благодатни над секоја друга нација, колена, јазик, и народ; откако сите нешта им станаа познати, според нивните желби, и нивната вера, и молитви, за тоа што беше, и за тоа што е, и за тоа што ќе дојде;

21 Откако беа посетени од Божјиот Дух; откако разговарале со ангели, и откако Господовиот глас им говореше; и имајќи го духот на пророштвото, и духот на откровението, и исто така многу дарови, дарот на говорење јазици, и дарот на проповедање, и дарот на Светиот Дух, и дарот на преведување;

22 Да, и откако беа избавени од Бог надвор од земјата Ерусалим, преку Господовата рака; беа спасени од глад, и од болест, и секаков вид на заболувања; и бидејќи тие станаа силни во битка, за да не бидат уништени; откако многу пати беа ослободувани од ропство, и откако беа сочувани и заштитени до сега; и тие напредуваа додека не се збогатија на секакви нешта—

23 И сега ете ви кажувам, дека ако овој народ, кој примил толку многу благослови од Господовата рака, престапува спротивно од светлината и знаењето кое го имаат, ви кажувам дека ако ова е случајот, дека ако паднат во престап, ќе биде многу поподносливо за Ламанитите отколку за нив.

24 Зашто ете, ветувањата на Господ се протегаат на Ламанитите, но нема кај вас ако престапувате; зашто нели Господ јасно вети и цврсто прогласи, дека ако се побуните против Него, целосно ќе бидете уништени од лицето на земјата?

25 И сега од таа причина, за да не бидете уништени, Господ го прати Неговиот ангел да посети многу од Неговиот народ, објавувајќи им дека тие мора да тргнат и моќно да довикуваат на овој народ, велејќи: Покајте се, бидејќи небесното царство е близу;

26 И не многу дена од сега Синот Божји ќе дојде во Неговата слава; и Неговата слава ќе биде славата на Единородениот од Отецот, полн со благодат, праведност, и вистина, полн со трпение, милост, и макотрпност, брз да го чуе плачот на Неговиот народ и да им одговори на нивните молитви.

27 И ете, Тој дојде да ги искупи тие кои ќе бидат крстени во покајание, преку вера во Неговото име.

28 Затоа, подгответе го патот

на Господ, зашто времето се ближи кога сите луѓе ќе жнеат награда за нивните дела, според тоа што биле—ако биле праведни ќе го жнеат спасението на нивните души, според моќта и избавувањето на Исус Христос; а ако биле злобни тогаш ќе го жнеат проклетството на нивните души, според моќта и ропството на ѓвалот.

29 Сега ете, ова е гласот на ангелот, довикувајќи им на луѓето.

30 И сега, мои љубени браќа, бидејќи сте ми браќа, и треба да сте љубени, и треба да истакнувате дела кои доликуваат на покајание, гледајќи дека вашите срца беа многу закоравени против Божјото слово, и гледајќи дека вие сте изгубен и паднат народ.

31 Сега се случува кога јас, Алма, бев ги кажал овие зборови, ете, народот беше гневен на мене бидејќи им кажав дека беа народ со закоравени срца и вкочанети вратови.

32 И исто така бидејќи им кажав дека беа изгубен и паднат народ тие ми се налутија, и сакаа да ги положат нивните раце на мене, за да ме фрлат во затвор.

33 Но се случува Господ да не им дозволи да ме одведат тогаш и да ме фрлат во затвор.

34 И се случува Амулек да отиде и да истапи, и исто така започна да им проповеда. А сега зборовите на Амулек не се сите напишани, сепак дел од неговите

зборови се напишани во оваа книга.

ГЛАВА 10

Лехи пошккнува од Манасиј—Амулек раскажува за ангелската наредба да се пошккне за Алма—Моливиите на праведниите праваат народот да биде пошккден—Неправедниите правници и судии го положуваат шемелот за уништувањето на народот. Околу 82 п.н.е.

СЕГА ова се зборовите кои Амулек му ги проповедаше на народот кој беше во земјата Амониа, велејќи:

2 Јас сум Амулек; јас сум синот на Гедона, кој беше син на Исмаил, кој беше потомок на Аминади; а тоа беше истиот Аминади кој го протолкува записот кој беше на сидот на храмот, кој беше напишан од Божјиот прст.

3 И Аминади беше потомок на Нефи, кој беше син на Лехи, кој излезе од земјата Ерусалим, кој беше потомок на Манасиј, кој беше син на Јосиф кој беше продаден во Египет од рацете на неговите браќа.

4 И ете, јас исто не сум човек со мала репутација помеѓу сите оние кои ме познаваат; да, и ете, јас имам многу роднини и пријатели, и исто така стекнав многу богатства преку мојата трудољубивост.

5 Сепак, после сето ова, никогаш не сум знаел за патиштата

Господови, и за Неговите мистерији и чудесна моќ. Реков дека никогаш не сум знаел многу за овие нешта; но ете, грешам, бидејќи видов многу од Неговите мистерији и Неговата чудесна моќ; да, дури и до зачувувањето на животите на овој народ.

6 Сепак, јас го закоравив срцето, бидејќи многу пати бев повикуван и не слушав; затоа знаев во врска со овие нешта, а сепак не сакав да знам; затоа тргнав да се бунтувам против Бог, во пакоста на моето срце, дури до четвртиот ден од овој седми месец, кој е во десетата година од владеењето на судиите.

7 Додека патував да посетам многу близок роднина, ете ангел Господов се појави пред мене и кажа: Амулек, врати се во твојата сопствена куќа, бидејќи ти ќе го храниш Господовиот пророк; да, свет човек, кој е избран човек од Бог; бидејќи тој постеше многу денови поради гревовите на овој народ, и тој е гладен, и ти ќе го примиш во твојата куќа и ќе го нахраниш, и тој ќе те благослови тебе и твојата куќа; и Господовиот благослов ќе почива на тебе и твојата куќа.

8 И се случи да го послушам гласот на ангелот, и се вратив во мојата куќа. И додека одев таму го најдов човекот за кого ангелот ми кажа: Ти ќе го примиш во твојата куќа—и ете овој е тој ист човек што ти зборуваше во врска со Божјите нешта.

9 И ангелот ми кажа тој е свет човек; затоа знам дека е свет човек бидејќи беше кажано од Божјиот ангел.

10 И повторно, знам дека нештата за кои тој сведочеше се вистинити; бидејќи ете ви кажувам, дека како што Господ живее, така Тој го испрати Неговиот ангел да ми го објави тоа; и ова Тој го направи додека Алма престојуваше во мојата куќа.

11 Зашто ете, Тој ја беше благословил мојата куќа, и Тој ме благослови мене, и моите жени, моите деца, и мојот татко и мојот род; да, дури и ги благослови сите мои роднини, и Господовиот благослов почиваше на нас според зборовите кои Тој ги говореше.

12 И сега, кога Амулек беше ги говорел овие зборови народот беше изненаден, гледајќи дека имаше повеќе од еден сведок кој сведочеше за нештата за кои беа обвинети, и исто така за нештата кои ќе дојдат, во согласност со духот на пророштвото кој беше во нив.

13 Сепак, постоеја некои помеѓу нив кои размислуваа да ги испрашуваат, за со нивните лукави планови да ги фатат во нивните зборови, за да пронајдат сведоштво против нив, за да ги спроведат до нивните судии за да бидат судени според законот, и за да бидат убиени или фрлени во затвор, според злосторството за кои би

можеле да направат да се појави или да сведочат против нив.

14 Сега тие беа луѓето кои настојуваа да ги уништат, кои беа правници, кои беа најмени или назначени од народот да управуваат со законот во времето на судењата, или за судењата за злочините на народот пред судиите.

15 Сега овие правници беа научени на сите човечки вештини и лукавство; и ова беше да им овозможува да бидат вешти во нивната професија.

16 И се случи тие да го испрашуваат Амулек, за на тој начин да го наведат да им пркоси на неговите зборови, односно да им противречи на зборовите кои ќе ги каже.

17 Сега не знаеја дека Амулек би можел да знае за нивните намери. Но се случи додека го испрашуваа, тој ги согледа нивните мисли, и им кажа: О ти пакосно и развратно поколение, вие правници и лицемери, бидејќи вие ги положувате темелите на ѓаволот; бидејќи вие поставувате стапици и замки за да ги фатите светците на Бог.

18 Вие смислувате планови за да ги изопачите начините на праведните, и да си го навлечете на себе Божјиот бес, дури и за целосно уништување на овој народ.

19 Да, Мосија добро кажа, кој беше наш последен цар, пред да го додели царството, немајќи

на кого да го додели, предизвикувајќи овој народ да биде управуван од нивните сопствени гласови—да, тој добро кажа дека ако дојде времето кога гласот на народот ќе го одбере беззаконието, во тој случај, ако дојде времето овој народ да падне во престап, тие би биле зрели за уништување.

20 И сега ви кажувам дека Господ правилно суди за вашите беззаконија; Тој правилно му довикува на овој народ, со гласот на Неговите ангели: Покајте се, покајте се, бидејќи небесното царство е близу.

21 Да, правилно Тој довикува, со гласот на Неговите ангели: Јас ќе дојдам помеѓу Мојот народ, со еднаквост и правда во моите раце.

22 Да, и ви кажувам дека ако не беа молитвите на праведните, кои се сега на оваа земја, дека дури и сега би биле посетени со целосно уништување; сепак нема да биде со поплава, како што беше со народот во времето на Ное, туку би било со глад, и со чума, и со меч.

23 Но поради молитвите на праведните вие сте поштедени; сега затоа, ако ги отфрлите праведните помеѓу вас тогаш Господ нема да ја запре Неговата рака; туку во Неговиот жесток гнев Тој ќе излезе против вас; тогаш ќе бидете погодени од глад, и од чума, и од меч; а времето е наскоро близу освен ако не се покаете.

24 И сега се случи луѓето да бидат погневни на Амулек, и тие извикуваа, велејќи: Овој човек се побуни против нашите закони кои се праведни, и нашите мудри правници кои ние ги избравме.

25 Но Амулек ја испружи неговата рака, и посилено им довикна на нив, велејќи: О вие пакосно и развратно поколение, зошто Сатаната толку силно ги обзема вашите срца? Зошто ќе се предадете на него за да може да има моќ врз вас, да ви ги заслепи очите, за да не ги разберете зборовите кои се кажани, во согласност со нивната вистина?

26 Зашто ете, дали сведочев против вашиот закон? Вие не разбирате; вие велите дека јас зборував против вашиот закон; но јас не зборував, туку зборував во корист на вашиот закон, на ваша осуда.

27 И сега ете, ви кажувам, дека темелот за уништувањето на овој народ започнува да се положи со неправедноста на вашите правници и вашите судии.

28 И сега се случи кога Амулек ги говореше овие зборови луѓето извикуваа против него, велејќи: Сега знаеме дека овој човек е дете на ѓаволот, бидејќи тој нè лажеше, бидејќи тој зборуваше против нашиот закон. А сега тој вели дека не зборувал против тоа.

29 И повторно, тој се побунил против нашите правници, и нашите судии.

30 И се случи дека правниците си всадија во нивните срца дека треба да се сеќаваат на овие работи против него.

31 А имаше еден помеѓу нив чие име беше Зезром. Сега тој беше најистакнат да ги обвини Амулек и Алма, тој како еден од највештите помеѓу нив, им ајќи многу тргување помеѓу народот.

32 Сега целта на овие правници беше да стекнат добивка; и тие стекнаа добивка според нивната работа.

ГЛАВА 11

Нефијскиој монетарен сисџем е објаснеј—Амулек се ѝрејира со Зезром—Хрисџос нема да џи сџаси луѓето во нивниите џревови—Само оние кои џо наследуваат небеснојо царсџво се сџасени—Сиџе луѓе ќе се кренат во бесмрџноста—Не џосџои смрџ џосле Воскреснувањето. Околу 82 џ.н.е.

СЕГА според законот на Мосија секој човек што беше судија на законот, или оние кои беа назначени да бидат судии, треба да примаат плати според времето кое го потрошија да ги судат оние кои беа донесени пред нив за да им се суди.

2 Сега ако еден човек му должи на некој друг, и не би го платил тоа кое го должи, ќе беше обвинет кај судијата; а судијата ја извршува власта, и би испратил службеници да го

донесат човекот пред него; и би го судел човекот според законот и доказите кои се изнесени против него, и така тој човек би бил приморан да го плати тоа што го должи, или би бил лишен, односно би бил исфрлен од народот како крадец и ограбувач.

3 А судијата примаше своја плата според своето време—сенин злато на ден, или сенум сребро, што е еднакво на сенин злато; и тоа е според законот кој беше донесен.

4 Сега ова се имињата на различните парчиња на нивното злато, и на нивното сребро, според нивната вредност. А имињата се дадени од Нефитите, бидејќи тие не сметаа според обичаите на Евреите кои беа во Ерусалим; ниту пак мереа по обичајот на Евреите; туку ги променија нивното сметање и нивното мерење, во согласност со мислите и околностите на народот, во секое поколение, до владеењето на судиите, кога беа воспоставувани од царот Мосија.

5 Сега сметањето е вака—сенин злато, сеон злато, шум злато, и лимна злато.

6 Сенум сребро, амнор сребро, езром сребро, и онти сребро.

7 Сенум сребро беше еднаков на сенин злато, и едното и другото за мерка на јачмен, и исто така за мерка на секаков вид жито.

8 Сега вредноста на еден сеон

злато беше двојно поголема од вредноста на сенинот.

9 А шум злато беше двојно поголем од вредноста на сеон.

10 А лимна злато беше вредноста на сите нив заедно.

11 А амнор сребро беше вреден колку два сенума.

12 А езром сребро беше вреден колку четири сенума.

13 А онти вредеше колку сите нив.

14 Сега ова е вредноста на помалиот износ во нивното сметање—

15 Шиблон е половина од сенум; затоа, еден шиблон за половина мерка јачмен.

16 А шиблум е половина од шиблон.

17 А леа е половина од шиблум.

18 Сега ова се нивните мерки, според нивното сметање.

19 Сега антион злато е еднаков на три шиблона.

20 Сега, тоа беше единствено со цел да се стекне добивка, бидејќи тие ги примаа платите според нивната работа, затоа, тие го побунија народот на немири, и на сите видови вознемирувања и пакости, за да можат да имаат повеќе работа, за да добиваат пари за тужбите кои беа изнесувани пред нив; затоа тие го побунија народот против Алма и Амудек.

21 И овој Зезром започна да го испитува Амудек, велејќи: Дали ќе ми одговориш на неколку прашања кои ќе ти ги

поставам? Сега Зезром беше човек кој беше стручен за ѓаволските измами, за да може да го уништи тоа што е добро; затоа, тој му кажа на Амудек: Дали ќе ми одговориш на прашањата кои ќе ти ги поставам?

22 А Амудек му кажа на него: Да, ако е во согласност со Духот Господов кој е во мене, бидејќи јас нема да кажам ништо што е во спротивност со Духот Господов. А Зезром му кажа: Сега, овде има шест онтија сребро, и ќе ти ги дадам сите овие ако го негираш постоењето на Врховно Битие.

23 Сега, Амудек кажа: О ти дете на пеколот, зошто ме искушуваш? Зарем не знаеш дека праведните не попуштаат на такви искушенија?

24 Дали веруваш дека Бог не постои? Ти кажувам, Не, ти знаеш дека постои Бог, но повеќе ја сакаш добивката отколку Него.

25 И сега ти ме излага пред Бог. Ти ми кажа—Ете ги овие шест онтии, кои се од голема вредност, ќе ти ги дадам—додека ти во срцето сакаше да ми ги скратиш; а твојата желба беше да го негирам вистинскиот и жив Бог, за да имаш причина да ме уништиш. И сега ете, за тоа големо зло ќе ја примиш твојата награда.

26 А Зезром му кажа: Ти велиш дека постои вистински и жив Бог?

27 А Амудек кажа: Да, постои вистински и жив Бог.

28 Сега Зезром кажа: Дали постои повеќе од еден Бог?

29 А тој одговори: Не.

30 Сега Зезром повторно му кажа: Како ти ги знаеш овие нешта?

31 А тој кажа: Ангелот ми ги покажа.

32 А Зезром повторно кажа: Кој е Тој што ќе дојде? Дали е тоа Божиот Син?

33 А тој му кажа: Да.

34 А Зезром повторно кажа: Ќе го спаси Тој ли Неговиот народ во нивните гревови? А Амудек му одговори и му кажа: Ти кажувам Тој нема, бидејќи е невозможно за Него да го негира Неговиот збор.

35 Сега Зезром му кажа на народот: Гледајте да ги запамтите овие нешта; бидејќи тој кажа дека постои само еден Бог; сепак Тој кажа дека Божиот Син ќе дојде, но Тој нема да го спаси Неговиот народ—како тој да има власт да му заповеда на Бог.

36 Сега Амудек повторно му кажа: Ете ти лажеше, бидејќи велиш дека зборувам како да имам власт да му заповедам на Бог бидејќи реков дека Тој нема да го спаси Неговиот народ во нивните гревови.

37 И повторно ви кажувам дека Тој не може да ги спаси во нивните гревови; бидејќи јас не можам да го негирам Неговиот збор, и Тој кажа дека ништо нечисто не може да го наследи небесното царство; затоа, како можете да бидете спасени, ако

не го наследите небесното царство? Затоа, не можете да бидете спасени во вашите гревови.

38 Сега Зезром повторно му кажа: Дали Божјиот Син е самиот Вечен Отец?

39 А Амулек му кажа: Да, Тој е самиот Вечен Отец на небото и на земјата, и на сите нешта кои се во нив; Тој е почетокот и крајот, првиот и последниот;

40 И Тој ќе дојде во светот да го искупи Неговиот народ; и Тој ќе ги преземе врз Него престапите на оние кои веруваат во Неговото име; а тоа се оние кои ќе имаат вечен живот, и спасението не доаѓа кај никој друг.

41 Затоа пакосните остануваат како да не беше направено никакво искупување, освен ослободување од оковите на смртта; зашто ете, доаѓа денот кога сите ќе се кренат од мртвите и ќе стојат пред Бог, и ќе бидат судени според нивните дела.

42 Сега, постои смрт која е наречена привремена смрт, а Христовата смрт ќе ги прекине оковите на оваа привремена смрт, така што сите ќе бидат воскреснати од оваа привремена смрт.

43 Духот и телото повторно ќе бидат соединети во својата совршена форма; и екстремитетот и зглобот ќе бидат обновени во својата соодветна рамка, токму како што сме ние сега во овој момент; и ќе бидеме доведени да застанеме пред Бог, знаејќи

дури како што знаеме сега, и ќе имаме јасно сеќавање на целата наша вина.

44 Сега, ова обновување ќе дојде кај сите, и кај старите и кај младите, и кај поробените и кај слободните, и кај машките и кај женските, и кај пакосните и кај праведните; и нема ниту влакно од нивните глави да биде изгубено; туку сè ќе биде обновено во својата совршена рамка, како што е сега, односно во телото, и ќе бидат доведени и изнесени пред судот на Христос Синот, и Бог Отецот, и Светиот Дух, Кои се еден Вечен Бог, да бидат судени според нивните дела, било да се добри или било да се лоши.

45 Сега, ете, ви говорев во врска со смртта на смртното тело, и исто така во врска со воскреснувањето на смртното тело. Ви кажувам дека ова смртно тело е воскреснато во бесмртно тело, односно од смртта, дури и од првата смрт во животот, за повеќе да не умираат, нивните духови се соединуваат со нивните тела, за никогаш да не се одвојат; така што целината станува духовна и бесмртна, и повеќе не можат да видат распадливост.

46 Сега, кога Амулек беше завршил со овие зборови народот повторно започна да биде запрепастен, а исто така Зезром започна да трепери. И така завршија зборовите на Амулек, односно ова е сè што напишав.

ГЛАВА 12

*Алма зборува со Зезром—Божји-
ше мислери можат да бидат
дадени само на верниите—Луѓето
се судени според нивниите мисли,
верувања, зборови, и дела—Па-
косниите ќе страдаат со духов-
на смрт—Овој смртен животи е
пробна состојба—Планот за иску-
пувањето го исполнува Воскресну-
вањето и, преку вера, описување
од дрвовиите—Покајниците има-
ат право на милост преку Еди-
нородениот Син. Околу 82 г.н.е.*

СЕГА Алма, гледајќи дека збо-
ровите на Амудек беа го замол-
кнале Зезром, бидејќи тој запази
дека Амудек беше го фатил во
неговото лажење и измама за
да го уништи, и гледајќи дека
тој започна да трепери поради
свеста на неговата вина, тој ја
отвори неговата уста и започна
да му зборува, и да ги поткре-
пува зборовите на Амудек, и
да ги проширува и повеќе од
тоа, или да ги отвори светите
писма и повеќе од тоа што Амуд-
лек беше го правел.

2 Сега зборовите кои Алма му
ги говореше на Зезром беа слуш-
нати од луѓето наоколу; бидејќи
мноштвото беше големо, и тој
говореше на овој начин:

3 Сега Зезром, гледајќи дека си
фатен во твоето лажење и лука-
вост, зашто не ги излага само
луѓето туку и Бог; зашто ете, Тој
ги знае сите твои мисли, и гле-
даш како твоите мисли ни се
познати преку Неговиот Дух;

4 И гледаш дека знаеме дека
твојот план беше многу супти-
лен план, според суптилноста
на фаволот, за да се излаже и из-
мамаи овој народ за да го завр-
тиш против нас, да не нагрдат
и да не отфрлат—

5 Сега ова беше планот на тво-
јот противник, и тој ја прак-
тикуваше неговата моќ преку
тебе. Еве сега сакам да запом-
ниш дека ова што ти го говорам
тебе, им го говорам на сите.

6 И ете ви велам на сите дека
ова беше противничка замка,
која тој ја поставил да го фати
овој народ, за да може да ве
потчини, за да може да ве оп-
кружи со неговите синцири, за
да може да ве окува за вечно ун-
иштување, според моќта на не-
говото заработиштво.

7 Сега кога Алма беше ги из-
говорил овие зборови, Зезром
започна посилено да трепери,
бидејќи тој беше убеден по-
веќе и повеќе во Божјата сила;
и тој исто така беше убеден дека
Алма и Амудек имаа познавање
за него, бидејќи тој беше убеден
дека ги знаеја мислите и наме-
рите на неговото срце; бидејќи
им беше дадена моќ да знаат
за овие нешта според духот на
пророштвото.

8 И Зезром започна трудољу-
биво да ги испрашува, за да доз-
нае повеќе во врска со Божјото
царство. И тој му кажа на Алма:
Што значеше ова што го збору-
ваше Амудек во врска со вос-
креснувањето на мртвите, дека

сите ќе се кренат од мртвите и праведните и неправедните, и ќе бидат донесени да застанат пред Бога за да бидат судени според нивните дела?

9 И сега Алма започна да му ги образложува тие нешта, велејќи: На многу им е дадено да ги знаат Божјите тајни; сепак тие се положени под строга наредба да не се соопштуваат освен во согласност со Неговото слово кое Тој им го додели на човечките деца, според вниманието и трудољубивоста кои му ги даваат Него.

10 И затоа, оној кој ќе го закорави срцето, истиот ќе прими помал дел од словото; а оној кој нема да го закорави срцето, на него му е даден поголем дел од словото, сè додека не му се дава да ги дознае Божјите мистерии додека не ги дознае во целост.

11 А оние кои ќе ги закорават нивните срца, на нив им е даден помал дел од словото додека не знаат веќе ништо за Неговите мистерии; и тогаш ѓаволот ги заробува, и според неговата волја ги води до уништување. Сега ова е тоа на кое се мисли под оковите на пеколот.

12 А Амудек јасно зборуваше за смртта, и да се биде воздигнат од оваа смртност во состојба на бесмртност, и да се биде доведен пред Божјиот суд, за да ни се суди според нашите дела.

13 Тогаш ако нашите срца се закоравени, да, ако сме ги закоравиле нашите срца против

зборот, толку за да не се наоѓа во нас, тогаш нашата состојба ќе биде ужасна, бидејќи тогаш ќе бидеме осудени.

14 Бидејќи нашите зборови ќе не осудат, да, сите наши дела ќе не осудат; нема да бидеме безгрешни; и нашите мисли исто ќе не осудат; и во оваа ужасна состојба нема да се осмелиме да погледнеме нагоре кон нашиот Бог; и ние би биле многу среќни кога би можеле да им заповедаме на карпите и планините да паднат врз нас и да нè сокријат од Неговото присуство.

15 Но тоа не може да биде; ние мораме да истапиме напред и да застанеме пред Него во Неговата слава, и во Неговата моќ, и во Неговата сила, и величественост, и власт, и да признаеме на наш вечен срам дека сите Негови судови се праведни; дека Тој е праведен во сите Негови дела и дека Тој е милостив спрема човечките деца, и дека Тој ја има целата моќ да го спаси секој човек кој верува во Неговото име и раѓа плод кој доликува на покајанието.

16 И сега ете, ви велам, тогаш доаѓа смртта, и тоа втората смрт, која е духовна смрт; тогаш е времето кога кој и да умре во неговите гревови, во поглед на привремената смрт, исто така ќе умре и со духовна смрт; да, тој ќе умре според нештата кои се однесуваат на праведноста.

17 Тогаш е времето кога нивното мачење ќе биде како езеро

од оган и сулфур, чиј оган се воздигнува секогаш и засекогаш; и тогаш е времето кога тие ќе бидат оковани на вечно уништување, според моќта и заробеништвото на Сатаната, кој ги потчини според неговата волја.

18 Тогаш, ви кажувам, тие ќе бидат како да немало искупување бидејќи тие не можат да бидат искупени според Божјата правда; и тие не можат да умрат, гледајќи дека нема повеќе распадливост.

19 Сега се случува кога Алма беше престанал со говорење на овие зборови, народот започна да станува уште позапрепастен;

20 Но постоеше еден Антиона, кој беше главен владетел помеѓу нив, истапи напред и му кажа: Што е ова што ти го кажа, дека човекот треба да стане од мртвите и да биде променет од оваа смртна во бесмртна состојба, за душата никогаш да не умре?

21 Што значи писмото, кое вели дека Бог постави херувими и огнен меч источно од Едемската градина, за нашите први родители да не влезат и да не јадат од плодот од дрвото на животот, за да не живеат вечно? И така гледаме дека никако не беше возможно тие да живеат вечно.

22 Сега Алма му кажа: Ова е тоа што сакав да го објаснам. Сега гледаме дека Адам падна земајќи од забранетото овошје,

според Божјото слово; и така гледаме, дека со неговото паѓање, целото човештво стана загубен и паднат народ.

23 А сега ете, да беше возможно за Адам да земе од плодот од дрвото на животот во тоа време, немаше да постои смрт, и словото ќе беше бескорисно, правејќи го Бог лажго. Зашто Тој кажа: Ако јадете вие сигурно ќе умрете.

24 И гледаме дека смртта доаѓа кај човештвото, да, смртта за која беше зборувано од Амулек, која е привремена смрт; сепак постоеше време кое му беше дадено на човекот за да може да се покае; затоа овој живот стана пробна состојба, време да се подготвиме да го запознаеме Бог; време да се подготвиме за таа бескрајна состојба за која ние зборуваме, која е после воскреснувањето на мртвите.

25 Сега, да не беше планот за искупувањето, кој беше положен од основањето на светот, немаше да има вокреснување на мртвите; но имаше положено план за искупување, кој ќе го исполни воскреснувањето на мртвите, за кое се зборуваше.

26 А сега ете, да беше возможно нашите први родители да излезат и да земаат од дрвото на животот тие засекогаш ќе беа мизерни, немајќи подготвителна состојба; и така планот за искупувањето ќе беше спречен, и Божјото слово ќе беше бескорисно, без дејство.

27 Но ете, не беше така; туку им беше одредено на луѓето да мораат да умрат; и после смртта, мораат да дојдат на судење, дури истото тоа судење за кое зборувавме, кое е крајот.

28 А откако Бог ги одреди дека овие нешта треба да дојдат кај човекот, ете, тогаш Тој виде дека беше потребно човекот да знае во врска со нештата кои Тој беше им ги одредил;

29 Затоа Тој испрати ангели да разговараат со нив, кои предизвикаа луѓето да ја видат Неговата слава.

30 И тие започнаа од тогаш па наваму да го повикуваат Неговото име; затоа Бог разговараше со луѓето, и им го обелодени планот на искупување, кој беше спремен од основањето на светот; и Тој им го откри тоа според нивната вера и покајание и нивните свети дела.

31 Затоа, Тој им даде заповеди на луѓето, бидејќи тие прво ги престапуваа првите заповеди на тоа што беше временско, и станувајќи како богови, распознавајќи добро од зло, ставајќи се во состојба да делуваат, односно ставајќи се во состојба да делуваат според нивните волји и задоволства, било да прават зло или било да прават добро—

32 Затоа Бог им даде заповеди, откако им го обелодени планот за искупување, дека не треба да прават зло, затоа казната е втора смрт, која беше вечна смрт според нештата кои се однесуваат

на праведноста; бидејќи над таквите планот за искупување нема да има моќ, бидејќи делата на правдата не би можеле да бидат уништени, според врховната добрина на Бог.

33 Но Бог ги повика луѓето, во името на Неговиот Син, (ова е планот на искупување кој беше положен) велејќи: Ако се покаете, и не ги закоравувате вашите срца, тогаш Јас ќе имам милост над вас, преку Мојот Единороден Син;

34 Затоа, кој и да се покае, и не го закоравува срцето, тој ќе има право на милост преку Мојот Единороден Син, за опростување на неговите гревови; и таквите ќе влезат во Мојот покој.

35 А кој и да го закоравува неговото срце и прави беззаконие, ете, Јас се колнам во Мојот бес дека тој нема да влезе во Мојот покој.

36 И сега, браќа мои, ете ви велеам, дека ако ги закоравувате вашите срца нема да влезете во Господовиот покој; затоа вашите беззаконија го провоцираат Него да Тој ви го испрати Неговиот бес на вас како и во првата провокација, да, според Неговото слово во последната провокација исто како и во првата, до вечното уништување на вашите души; затоа, според Неговото слово, до последната смрт, исто како и за првата.

37 И сега, браќа мои, гледајќи дека ги знаеме овие нешта, и

тие се вистинити, да се покаме, и да не ги закоравуваме нашите срца, за да не го провоцираме Господ нашиот Бог да го спушти на нас Неговиот гнев во овие Негови втори заповеди кои Тој ни ги даде; туку да влеземе во Божјиот спокој, кој е подготвен според Неговото слово.

ГЛАВА 13

Мажиите се повикани за врховни свештеници поради нивната огромна вера и добри дела—Тие треба да ги поучуваат заповедите—Преку праведноста тие се осветени и влегуваат во Господовиот спокој—Мелхиседек беше еден од овие—Ангелиите објавуваат радосни вести ширум земјата—Тие ќе го навеситат висинскојо доаѓање на Христос. Околу 82 п.н.е.

И повторно, браќа мои, јас би сакал да ги наведам вашите мисли на времето кога Господ Бог ги даде овие заповеди на Неговите деца; и би сакал да запомнете дека Господ Бог одредувал свештеници, според Неговиот свет ред, кој беше по редот на Неговиот Син, да ги поучува овие нешта на луѓето.

2 И тие свештеници беа одредени преку редот на Неговиот Син, на начин за народот да знае на кој начин да се надева на Неговиот Син за искупување.

3 И ова е начинот на кој беа одредени—беа повикани и подготвувани од основањето на светот

според предзнаењето за Бог, заради нивната преголема вера и добри дела; најнапред беа препуштени да бираат добро или лошо; затоа тие одбраа добро, и практикувајќи преголема вера, се повикани на свет повик, да, на овој свет повик кој беше подготвен заедно, и во согласност со, подготвително искупување за такво нешто.

4 И така беа повикани на овој свет повик заради нивната вера, додека другите го одбиваа Божјиот Дух заради закоравеноста на нивните срца и слепоста на нивните умови, додека, да не беше ова тие можеа да имаат големи привилегии како нивните браќа.

5 Или накратко, најнапред беа на исто рамниште со нивните браќа; така овој свет повик кој беше подготвен од основањето на светот за оние кои нема да им ги закорави нивните срца, и тоа во и преку помирувањето на Единородениот Син, кој беше подготвен—

6 И така беа повикани на овој свет повик, и одредени за високото свештенство на светиот ред на Бог, да ги поучуваат Неговите заповеди на човечките деца, за и тие исто да можат да влезат во Неговиот спокој—

7 Ова високо свештенство според редот на Неговиот Син, чиј ред беше од основањето на светот; или со други зборови, кој е без почеток на денови или крај на години, да се биде подготвен

од вечноста до целата вечност, според Неговото предзнаење за сите нешта—

8 Сега тие беа одредени на овој начин—беа повикани со свет повик, и одредени со свет обред, и преземајќи го врз себе високото свештенство на светиот ред, чии повик, и обред, и високо свештенство, се без почеток или крај—

9 Така тие станаа високи свештеници засекогаш, по редот на Синот, Единородениот од Отецот, Кој е без почеток на денови или крај на години, Кој е полн со благодат, еднаквост и вистина. И така е. Амин.

10 Сега, како што реков во врска со светиот ред, односно ова високо свештенство, имаше многу кои беа одредени и станаа високи свештеници на Бог; и беше заради нивната извонредна вера и покајание, и нивната праведност пред Бог, тие одбирајќи да се покајат и да работат праведно отколку да загинаат;

11 Затоа беа повикани по овој свет ред, и беа осветени, и нивните облекувања беа обелени преку крвта на Јагнето.

12 Сега тие, откако беа осветени од Светиот Дух, бидејќи нивните облекувања беа избелени, беа чисти и безгрешни пред Бог, и не можеа да гледаат на гревот освен со одвратност; и имаше многу, премногу од оние, кои беа прочистени и влегоа во покојот на Господ нивниот Бог.

13 И сега, браќа мои, би сакал да се понизите пред Бог, и да раѓате плод кој доликува на покајание, за и вие исто така да можете да влезете во тој покој.

14 Да, понизете се дури и како луѓето во деновите на Мелхиседек, кој исто така беше висок свештеник по овој ист ред за кој зборував, за кој исто така го презеде врз него високото свештенство засекогаш.

15 И тоа беше овој ист Мелхиседек кому Авраам му плаќаше десеток; да, дури и нашиот татко Авраам плаќаше десеток од една десетина од сè што поседуваше.

16 Сега овие обреди беа дадени според овој начин, за да можат луѓето да се надеваат на Синот Божји, бидејќи тоа беше пример на Неговиот ред, или беше Неговиот ред, за да можат да очекуваат од Него опростување од нивните гревови, за тие да можат да влезат во Господовиот покој.

17 Сега овој Мелхиседек беше цар над земјата Салем; и неговиот народ зацврсте во беззаконието и одвратностите; да, сите тие беа застраниле; тие беа исполн со секаков вид на пакости;

18 Но Мелхиседек практикувајќи моќна вера, и ја доби службата за високото свештенство според светиот ред на Бог, тој проповедаше покајание на неговиот народ. И ете, тие се покајаа; и Мелхиседек постави мир во земјата во неговите

денови; затоа тој беше наречен кнез на мирот, бидејќи тој беше царот на Салем; и тој владееше под неговиот татко.

19 Сега, постоеја многу пред него, и исто така постоеја многу потоа, но ниту еден не беше поголем; затоа, особено повеќе го споменуваат.

20 Сега не треба да го повторувам тоа; тоа што го реков ќе биде доволно. Ете, светите писма се пред вас; ако ги изопачувате ќе биде за вашето лично уништување.

21 А сега се случи дека кога Алма им ги кажа овие зборови, тој ја испружи својата рака кон нив и довикна со силен глас, велејќи: Сега е времето да се покаете, бидејќи денот на спасението се ближи;

22 Да, и гласот на Господ, преку ангелските усти, го објавува тоа на сите нации; да, го објави тоа, за да можат да имаат радосни вести за голема среќа; да, и Тој ги нагласи овие радосни вести помеѓу целиот Негов народ, да, дури и на оние кои се распрнати во странство на лицето на земјата; затоа дојдоа при нас.

23 А тие ни се познати преку јасни изрази, за да разбереме, дека не можеме да грешиме; и ова поради тоа што сме скитници во туѓа земја; затоа, ние така сме високо благодатни, бидејќи ги имаме овие радосни вести кои ни се објавени во сите делови на нашето лозје.

24 Зашто ете, ангелите им објавуваат на многумина во ова време во нашата земја; и ова е со цел за подготвување на срцата на човечките деца да го примат Неговиот збор во времето на Неговото доаѓање во Неговата слава.

25 И сега ние само чекаме да ги слушнеме радосните вести кои ни се објавени преку ангелските усти, за Неговото доаѓање; бидејќи дојде времето, не знаеме колку скоро. Нека даде Бог тоа да може да биде во мојот ден; но дури и да биде порано или подоцна, во тоа ќе се радувам.

26 А тоа ќе им биде познато само на праведните и свети луѓе, преку ангелските усти, за време на Неговото доаѓање, за да се исполнат зборовите на нашите татковци, според тоа што го зборуваа во врска со Него, што беше според духот на проштвото кој беше во нив.

27 И сега, браќа мои, ви посакувам од најдлабокиот дел на моето срце, да, со голема вознемиреност дури и до болка, да ги послушате моите зборови, и да ги отфрлите вашите гревови, и да не го одложувате денот на вашето покајување;

28 Туку да се покорите пред Господ, и да го повикате Неговото свето име, и да внимавате и да се молите постојано, за да не бидете искушени повеќе од тоа што можете да поднесете, и така да бидете водени од Светиот Дух, станувајќи понизни,

питоми, покорни, трпеливи, полни со љубов и цела макор-трпност;

29 Имајќи вера во Господ; имајќи надеж дека ќе добиете вечен живот; имајќи ја Божјата љубов секогаш во вашите срца, за да бидете кренати на последниот ден и да влезете во Неговиот спокој.

30 А нека Господ ви додели покајание за да не го спуштите Неговиот гнев врз вас, за да не бидете оковани од синцирите на пеколот, за да не ја претрпите втората смрт.

31 И Алма му говореше на народот уште многу зборови, кои не се запишани во оваа книга.

ГЛАВА 14

Алма и Амулек се зајворени и удирани—Вернициите и нивните свети писма се изгорени со оган—Овие маченици се примени од Господ во слава—Зајворските сидови се распуцани и ѓаѓаат—Алма и Амулек се избавени, и нивните прогонувачи се убиени. Околу 82–81 п.н.е.

И се случи откако тој престана да му зборува на народот многумина од нив поверуваа на неговите зборови, и започнаа да се покајуваат, и да ги истражуваат светите писма.

2 Но поголемиот дел од нив имаа желба да ги уништат Алма и Амулек; бидејќи тие му беа лути на Алма, поради јасно-јата на неговите зборови кон

Зезром; и тие исто кажаа дека Амулек беше ги лажел, и беше се побунил против нивниот закон и исто така против нивните правници и судии.

3 И тие исто така беа лути на Алма и на Амулек; и бидејќи тие сведочеа толку јасно против нивната пакост, се обидоа скришум да ги усмртаат.

4 Но се случи да не го сторат тоа; туку ги однесоа и ги врзаа со силни конопи, и ги одведоа пред главниот судија на земјата.

5 А народот истапи и сведочеше против нив—сведочеше дека беа се побуниле против законот, и против нивните правници и судии во земјата, и исто така против сите луѓе кои беа во земјата; и исто така сведочеле дека постои само еден Бог, и дека Тој ќе Го испрати Неговиот Син помеѓу народот, но дека Тој нема да ги спаси; и многу такви нешта луѓето сведочеа против Алма и Амулек. Сега ова се случи пред главниот судија на земјата.

6 И се случи Зезром да биде запрепастен од зборовите кои беа кажани; и тој исто знаеше во врска со слепоста на умовите, што тој беше ја предизвикал помеѓу народот со неговите лажливи зборови; а неговата душа започна да му се мачи поради познавањето на неговата вина; да, тој започна да биде опкружен од пеколните болки.

7 И се случи тој да започне да му довикува на народот, велјќи: Ете, јас сум виновен, а

овие луѓе се безгрешни пред Бог. И тој започна да се зазема за нив од тој момент па наваму; но тие се побунија против него, велејќи: Дали си ти опседнат со ѓаволот? И тие плукаа на него, и го отфрлија од нив, и исто така сите оние кои веруваа во зборовите кои беа кажани од Алма и Амулек; и тие ги отфрлија, и испратија луѓе да ги каменуваат.

8 И тие ги донесоа нивните жени и деца заедно, и кој и да веруваше или беше учен да верува во Божјото слово тие направија да биде фрлен во огнот; и тие исто ги изнесоа записите кои ги содржеа светите писма, и исто така ги фрлија во огнот, за да можат да бидат изгорени и уништени од огнот.

9 И се случи тие да ги одведат Алма и Амулек, и ги одведоа до местото на мачеништвото, за да го посведочат уништувањето на оние кои беа обземани од оган.

10 И кога Амулек ги виде болките на жените и децата кои гореа во огнот, тој исто така беше болен; и тој му кажа на Алма: Како можеме да ја посведочиме оваа ужасна сцена? Затоа да ги испружиме нашите раце, и да ја практикуваме моќта на Бог која е во нас, и да ги спасиме од пламените.

11 Но Алма му кажа: Духот ме присилува да не ја испружувам мојата рака; бидејќи ете Господ ги прима горе кај Самиот, во слава; и Тој им дозволува да го прават тоа, односно

народот да им го прави тоа, според закоравеноста на нивните срца, дека пресудите кои Тој ги практикува врз нив во Неговиот бес можат да бидат праведни; и дека крвта на невините ќе стои како сведоштво против нив, да, и моќно ќе довикува против нив на последниот ден.

12 Сега Амулек му кажа на Алма: Ете, можеби исто така ќе нè изгорат.

13 И Алма кажа: Нека биде според Господовата волја. Но, ете, нашата работа не е завршена; затоа нема да нè изгорат.

14 Сега се случи кога телата на оние кои беа фрлени во огнот гореа, и исто така записите кои беа фрлени заедно со нив, главниот судија на земјата дојде и застапа пред Алма и Амулек, додека беа врзани; и тој ги удри со неговата рака по нивните образи, и им кажа: После тоа што го видовте, дали повторно ќе му проповедате на овој народ, дека ќе бидат фрлени во езеро од оган и сулфур?

15 Ете, вие гледате дека немате моќ да ги спасите оние кои беа фрлени во огнот; ниту пак Бог ги спаси бидејќи тие беа дел од вашата вера. И судијата повторно ги удри по нивните образи, и праша: Што ќе кажете за себеси?

16 Сега овој судија беше по редот и вербата на Нехор, кој го уби Гидеон.

17 И се случи Алма и Амулек да не му одговорат ништо;

а тој пак ги удри, и ги предаде на стражарите да ги фрлат во затвор.

18 А кога беа фрлени во затвор три дена, дојдоа многу правници, и судии, и свештеници, и учители, кои беа следбеници на Нехор; и тие дојдоа во затворот да ги видат, и тие ги испрашуваа за многу зборови; но тие ништо не им одговорија.

19 И се случи судијата да застане пред нив, и кажа: Зошто не одговарате на зборовите на овие луѓе? Зарем не знаете дека јас имам моќ да ве препуштам на пламенот? И тој им заповеда да зборуваат; но тие ништо не одговорија.

20 А се случи тие да се разделат и да тргнат по свои патишта, но повторно се вратија утредента; и судијата повторно ги удри по нивните образи. И многу доаѓаа исто така, и ги удираа, велејќи: Дали повторно ќе застанете и ќе му судите на овој народ, и ќе го осудувате нашиот закон? Ако имате толку голема моќ зошто самите не се избавите?

21 И многу такви нешта им кажуваа, крцкајќи со забите врз нив, и плукајќи на нив, и велејќи: Како ќе изгледаме кога ќе бидеме проколнати?

22 И многу такви нешта, да, секаков вид на такви нешта тие им кажуваа; и така им се исмејуваа многу денови. И им ја задржуваа храната за да изгладнат, и вода за да ожеднат;

и исто така им ги земаа облеките така што беа голи; и така беа врзани со силни конопи, и притворени во затвор.

23 И се случи откако тие така страдаа многу денови, (и беше на дванаесеттиот ден, во десетиот месец, во десетата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ) главниот судија на земјата Амониа и многу од нивните учители и нивните правници отидоа во затворот каде што Алма и Амуллек беа заврзани со конопи.

24 И главниот судија застана пред нив, и повторно ги удри, и им кажа: Ако ја имате Божјата моќ ослободете се од овие конопи, и тогаш ќе веруваме дека Господ ќе го уништи овој народ според вашите зборови.

25 И се случи сите тие да пристапат и да ги удрат, велејќи им ги истите зборови, дури до последниот; и кога последниот беше им зборувал, Божјата моќ беше врз Алма и Амуллек, и тие станаа и застанаа на нивните нозе.

26 И Алма довикуваше, велејќи: Колку долго ќе ги трпиме овие големи неволји, О Господе? О Господе, дај ни сила според нашата вера која е во Христос, дури и за избавување. И тие ги скинаа конопите со кои беа врзани; и кога народот го виде ова, тие започнаа да бегаат, бидејќи стравот од уништувањето беше ги стигнал.

27 И се случи толку голем

беше нивниот страв што тие паднаа на земјата, и не стигнаа до надворешната врата на затворот; и земјата се тресеше силно, и сидовите на затворот се распакаа на две, така да паднаа на земјата; и главниот судија, и правниците, и свештениците, и учителите, кои ги удираа Алма и Амулек, беа убиени од тој пад.

28 А Алма и Амулек излегоа од затворот, и тие не беа повредени; бидејќи Господ беше им доделил на нив моќ, според нивната вера која беше во Христос. И тие веднаш излегоа од затворот; и беа ослободени од своите конопи; и затворот беше паднал на земјата, и секоја душа во тие сидини, освен Алма и Амулек, беше убиена; и тие веднаш влегоа во градот.

29 Сега луѓето слушајќи голема врева започнаа да трчаат заедно во мноштва да ја дознаат причината за тоа; и кога ги видоа Алма и Амулек како излегуваат од затворот, и сидовите паднати на земјата, тие беа погодени од голем страв, и избегаа од присуството на Алма и Амулек како што козата бега со своите младенчиња од два лава; и така избегаа од присуството на Алма и Амулек.

ГЛАВА 15

Алма и Амулек одај во Сидом и воспоставуваат црква—Алма го исцелува Зезром, кој се приклу-

чува на Црквата—Многумина се крстени, и Црквата најредува—Алма и Амулек одај во Зарахемла. Околу 81 г.н.е.

И се случи на Алма и на Амулек да им биде заповедано да си заминат од тој град; и тие си заминаа, и излегоа дури во земјата на Сидом; и ете, таму ги беа пронашле сите луѓе кои си заминаа од земјата Амониња, кои беа отфрлени и каменувани, бидејќи веруваа во зборовите на Алма.

2 И тие им раскажаа за сè што им се случи на нивните жени и деца, и исто во врска со нив, и за нивната моќ за избавување.

3 И исто Зезром лежеше болен во Сидом, со силна треска, која беше предизвикана од големите страдања на неговиот ум поради неговата пакост, бидејќи тој претпоставуваше дека Алма и Амулек веќе ги нема; и тој претпостави дека тие беа убиени поради неговото беззаконие. И овој голем грев, и многуте други гревови, го измачуваа неговиот ум сè додека не стана премногу жалосен, немајќи избавување; затоа тој започна да гори со силна треска.

4 Сега, кога слушна дека Алма и Амулек беа во земјата на Сидом, неговото срце започна да се охрабрува; и тој веднаш им испрати порака, сакајќи да дојдат при него.

5 И се случи тие веднаш да заминат, послушувајќи ја по-

раката која тој беше им ја испратил; и тие влегоа во домот на Зезром; и тие го најдоа на креветот, болен, и многу слаб со силна треска; и неговиот ум беше исто така премногу жалосен поради неговите беззаконија; и кога ги виде тој ја испружи неговата рака, и ги преколнуваше да го исцелат.

6 И се случи Алма да му каже, фаќајќи го за раката: Дали веруваш во моќта на Христос за спасение?

7 А тој одговори и кажа: Да, верувам во сите зборови кои ги поучуваше.

8 И Алма кажа: Ако веруваш во искупувањето на Христос можеш да бидеш исцелен.

9 И тој кажа: Да, верувам во согласност со вашите зборови.

10 А тогаш Алма му довикуваше на Господ, велејќи: О Господе Боже наш, смилувај се на овој човек, и исцели го според неговата вера која е во Христос.

11 И кога Алма беше ги кажал овие зборови, Зезром скокна на неговите нозе, и започна да оди; и ова се случи на големо запрепастување на целиот народ; и ова се дозна низ целата земја Сидом.

12 И Алма го крштаваше Зезром кај Господ; и тој започна од тогаш наваму да проповеда на народот.

13 И Алма воспостави црква во земјата Сидом, и освети свештеници и учители во земјата, да ги крштаваат при Господ сите оние кои сакаа да бидат крстени.

14 И се случи да имаше многу; бидејќи тие се насобраа од целиот регион на Сидом, и беа крстени.

15 Но за луѓето кои беа во земјата Амониha, тие сè уште останаа народ со закоравено срце и со вкочанет врат; и тие не се покајуваа за своите гревови, препишувајќи ја целата моќ на Алма и на Амулек на ѓаволот; бидејќи тие беа следбеници на Нехор, и не веруваа во покајување од нивните гревови.

16 И се случи Алма и Амулек, Амулек оставајќи го целото негово злато, и сребро, и неговите скапоцени нешта, кои беа во земјата Амониha, зашто Божјото слово, беше отфрлено од оние кои некогаш му беа пријатели и исто така од татко му и неговото колено;

17 Затоа, откако Алма ја воспостави црквата во Сидом, гледајќи големо запирање, да, гледајќи народот да биде запрен во гордоста на нивните срца, и да започнат да се понизуваат пред Бога, и започнаа да се собираат заедно во нивните светилишта да му служат на Бог пред олтарот, внимавајќи и молејќи се постојано, за да можат да бидат избавени од Сатаната, и од смртта, и од уништувањето—

18 Сега како што реков, Алма гледајќи ги сите овие нешта, затоа го зема Амулек и пристигна во земјата Зарахемла, и го одведе во неговата сопствена куќа, и му служеше во неговите

страдања, и го зацврстуваше во Господ.

19 И така заврши десеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

ГЛАВА 16

Ламанијиие го уништуваат народот на Амониа—Зорам ги води Нефијиие до победа против Ламанијиие—Алма и Амулек и уште многу други го пројоведаат словото—Тие поучуваат дека после Неѓовојо Воскреснување Христос ќе им се јојави на Нефијиие. Околу 81–77 п.н.е.

И се случи во единаесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ, на петтиот ден од вториот месец, имајќи многу мир во земјата Зарахемла, немајќи ниту војни ниту препирања за извесен број години, дури и до петтиот ден од вториот месец во единаесеттата година, постоеше воен плач кој се слушна низ земјата.

2 Бидејќи ете, војските на Ламанитите влегоа во границите на земјата од дивината, дури и до градот Амониа, и започнаа да го убиваат народот и да го уништуваат градот.

3 А сега се случи, пред Нефитите да соберат доволна војска за да ги истераат од земјата, тие беа го уништиле народот кој беше во Амониа, и исто така некои околу границите на Ное, и ги одведоа другите заробеници во дивината.

4 Сега се случи Нефитите да сакаа да ги добијат оние кои беа одведени заробени во дивината.

5 Затоа, тој што беше назначен за главен капетан над Нефитските војски, (и неговото име беше Зорам, и тој имаше два сина, Лехи и Аха)—сега Зорам и неговите два сина, знаејќи дека Алма беше висок свештеник над црквата, и слушна дека тој го има духот на пророштвото, затоа тие отидоа кај него и сакаа од него да дознаат каде Господ би сакал да одат во дивината во потрага по своите браќа, кои беа заробени од Ламанитите.

6 И се случи Алма да Го праша Господ за тоа. И Алма се врати и им кажа: Ете, Ламанитите ќе ја преминат реката Сидон во јужниот дел на дивината, таму горе надвор од границите на земјата Манти. И ете таму ќе ги сретнете, источно од реката Сидон, и таму Господ ќе ви ги даде своите браќа кои беа заробени од Ламанитите.

7 И се случи Зорам и неговите синови да ја преминат реката Сидон, со нивните војски, и маршираа далеку горе вон границите на Манти во јужната дивина, која беше на источната страна на реката Сидон.

8 И тие дојдоа по Ламанитските војски, и Ламанитите беа распрнати и протерани во дивината; и тие ги земаа своите браќа кои беа заробени од

Ламанитите, и не беше изгубена ниту една душа од оние кои беа заробени. И тие беа доведени од нивните браќа да ги заземат нивните сопствени земји.

9 И така заврши единаесеттата година на судиите, Ламанитите беа протерани од земјата, и народот на Амониа беше уништен; да, секоја жива душа од Амониаитите беше уништена, и исто така нивниот голем град, кои рекоа дека Бог не може да го уништи, поради неговата големина.

10 Но ете, во еден ден беше оставен опустошен; и труповите беа распарчувани од кучињата и дивите сверови од дивината.

11 Сепак, после многу денови нивните мртви тела беа насобрани на лицето на земјата, и беа покриени со тенка покривка. И сега толку силен беше мирисот таму што луѓето не одеа да ја запоседнат земјата Амониа многу години. И тоа беше наречено Опустошувањето на Нехори; бидејќи тие беа следбеници на Нехор, кои беа убиени; а нивните земји останаа опустошени.

12 А Ламанитите не дојдоа да војуваат повторно со Нефитите до четиринаесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ. И така три години Нефитскиот народ имаше постојан мир во целата земја.

13 А Алма и Амудек тргнаа и проповедаа покајание на народот во нивните храмови, и

во нивните светилишта, и во нивните синагоги, кои беа изградени според начинот на Евреите.

14 И сите кои би сакале да ги слушнат нивните зборови, на нив им го соопштија Божјото слово, без пристрасност кон личности, постојано.

15 И така Алма и Амудек излегоа, и исто така многу други кои беа избрани за тоа дело, да го проповедаат словото низ целата земја. И воспоставувањето на црквата стана распространето низ земјата, во целиот регион наоколу, помеѓу целиот Нефитски народ.

16 И немаше нееднаквост помеѓу нив; Господ го изли Неговиот Дух на целото лице на земјата да ги подготви умовите на човечките деца, или да ги подготви нивните срца да го примат словото кое треба да се поучува помеѓу нив за време на Неговото доаѓање—

17 За тие да не бидат стврднати кон словото, за да не бидат неверни, и да одат во уништување, туку да го примат словото со радост, и како што гранката е накалимена на вистинската лоза, за да можат да влезат во покојот на Господ нивниот Бог.

18 Сега тие свештеници кои одеа помеѓу народот, проповедаа против сите лаги, и измами, и зависти, и раздори, и злоба, и нагдувања, и крадење, ограбување, одземање, убивање, вршење прелуба, и секаков вид

на блуд, довикуваа дека овие нешта не треба да бидат—

19 Најавувајќи ги нештата кои наскоро ќе дојдат; да, најавувајќи го доаѓањето на Синот Божји, Неговите страдања и смрт, и исто така воскреснувањето на мртвите.

20 И многу од народот се запрашуваа за местото каде ќе дојде Синот Божји, и тие беа поучени дека Тој ќе им се појави после Неговото воскреснување; и ова народот го слушна со голема радост и веселба.

21 И сега откако црквата беше воспоставена низ целата земја—извојувајќи победа над ѓаволот, и Божјото слово се проповедаше во својата чистота во целата земја, а Господ лееше Негови благослови врз народот—така заврши четиринаесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

Извештај на синовите на Мосија, кои се одрекоа од своите права на царството за Божјото слово, и отидоа во земјата Нефи да им проповедаат на Ламанитите; нивните страдања и избавување—според записот на Алма.

Ги оџфаќа 3 лавиие од 17 до 27.

ГЛАВА 17

Синовиите на Мосија зо имаат духој на пророштвојо и духој

на ойкровениејо—Тие огајт по различни џајишија за да им зо пророковедатт словојо на Ламаниитиите—Амон оги во Исмаиловата земја и сџанува слуга на Царој Ламони—Амон ги сџасува сџадајта на царој и ги уби ва незовиите нејријатели кај водајта на Себус. Сџихови 1–3, околу 77 џ.н.е.; сџих 4, околу 91–77 џ.н.е.; и сџихови 5–39, околу 91 џ.н.е.

И сега се случи додека Алма патуваше од земјата Гидеон на југ, кон земјата Манти, ете, на негово изненадување, се сретна со синовите на Мосија кои патуваа кон земјата Зарахемла.

2 Сега овие синови на Мосија беа со Алма во времето кога ангелот прв пат му се појави; затоа Алма премногу се израдува кога ги виде своите браќа; и тоа што повеќе придонесе за неговата радост, тие сè уште му беа браќа во Господ; да, и тие беа станале цврсти во знаењето на вистината; бидејќи тие беа мажи со длабоко разбирање и тие ги истражуваа светите писма трудољубиво, за да го знаат Божјото слово.

3 Но тоа не е сè; тие се посветија себеси на многу молење, и постеење; затоа го имаа духот на пророштвото, и духот на откровението, и кога поучуваа, поучуваа со моќ и власт од Бог.

4 А тие го поучуваа Божјото слово во период од четиринаесет години помеѓу Ламанитите,

имајќи многу успех во доведување на многумина до знаењето за вистината; да, преку моќта на нивните зборови многу беа доведени пред Божјиот олтар, да го повикаат Неговото име и да ги признаат нивните гревови пред Него.

5 Сега ова се околностите кои ги пратеа на нивните патувања, бидејќи имаа многу неволји; тие многу страдаа, и во телото и во умот, како глад, жед, и замор, и исто многу труд во духот.

6 Сега ова беа нивните патувања: Заминувајќи од нивниот татко, Мосија, во првата година на судиите; одбивајќи го царството кое нивниот татко сакаше да им го додели, и исто тоа беше и волјата на народот;

7 Сепак заминаа од земјата Зарахемла, и ги земаа своите мачеви, и нивните копја, и нивните лакови, и нивните стрели, и нивните прачки; и го направија ова за да обезбедат храна за нив во дивината.

8 И така заминаа во дивината со нивната група која беа ја избрале, да одат кон Нефитската земја, да го проповедаат Божјото слово на Ламанитите.

9 И се случи да патуваат многу денови во дивината, и тие постоа многу и се молеа многу за Господ да им додели дел од Неговиот Дух да оди со нив, и да се придржуваат до нив, за да можат да бидат инструмент во Божјите раце да ги доведат, ако е возможно, нивните браќа,

Ламанитите, до знаењето за вистината, до знаењето за подлост на традициите на нивните татковци, кои не беа точни.

10 И се случи Господ да ги посети со Неговиот Дух, и им кажа: Бидете утешени. И тие беа утешени.

11 И Господ исто така им кажа: Одете помеѓу Ламанитите, вашите браќа, и воспоставете го моето слово; сепак ќе бидете трпеливи во макотрпноста и неволјите, за да можете да им покажете добри примери на нив во Мене, и Јас ќе направам инструмент од вас во Моите раце за спасение на многу души.

12 И се случи срцата на синовите на Мосија, и исто така на оние кои беа со нив, се охрабрија да одат кај Ламанитите да им го објават Божјото слово.

13 И се случи кога беа пристигнале на границата на земјата на Ламанитите, тие се поделија и заминаа еден од друг, верувајќи во Господ дека повторно ќе се сретнат на крајот на својата жетва, бидејќи тие претпоставуваа дека е големо делото кое беа го преземале.

14 И навистина беше големо, бидејќи тие беа преземале да го проповедаат Божјото слово на див и закоравен и свиреп народ; народ кој се воодушевуваа во убивањето на Нефитите, и ограбувајќи ги и одземајќи од нив; и нивните срца беа насочени на богатства, односно на

злато и сребро, и скапоцени камења; сепак бараа да ги добијат овие нешта убивајќи и одземајќи, за да не работат за нив со своите раце.

15 Така беа многу мрзлив народ, многумина кои обожаваа идоли, и Божјата клетва падна врз нив поради традициите на нивните татковци; без оглед што ветувањата на Господ се протегала на нив под услови на покајание.

16 Затоа, ова беше причината поради која синовите на Мосија беа го преземале делото, за да можат да ги доведат до покајание; за да можат да ги доведат да знаат за планот за откупување.

17 Затоа се поделија еден од друг, и отидоа помеѓу нив, секој човек сам, според словото и моќта на Бог кои му беа дадени.

18 Сега Амон беше главен помеѓу нив, или подобро кажано тој им служеше, и се подели од нив, откако ги благослови според нивните различни служби, соопштувајќи им го Божјото слово, односно им послужи пред неговото заминување; и така тие одеа секој по својот пат низ земјата.

19 И Амон отиде во Исмаиловата земја, земјата која е наречена по синовите на Исмаил, кои исто станаа Ламанити.

20 И додека Амон влегуваше во Исмаиловата земја, Ламанитите го одведоа и го врзаа, како што им беше бичајот да

ги врзуваат сите Нефити кои им паѓаа во рацете, и да ги одведат пред царот; и така беше препуштено на задоволството на царот да ги погуби, или да ги задржи во заробеништво, или да ги фрли во затвор, или да ги исфрли од неговата земја, според неговата волја и задоволство.

21 И така Амон беше одведен пред царот кој беше над Исмаиловата земја; и неговото име беше Ламони; и тој беше потоком на Исмаил.

22 И царот го праша Амон дали неговата желба е да остане во земјата на Ламанитите, или помеѓу неговиот народ.

23 И Амон му кажа: Да, сакам да живеам помеѓу овој народ одредено време; да, и можеби до денот кога ќе умрам.

24 И се случи царот Ламони да биде многу задоволен со Амон, и нареди да му се пресечат преврските; и тој сакаше Амон да земе една од неговите ќерки за жена.

25 Но Амон му кажа: Не, но ќе бидам твој слуга. Така Амон стана слуга на царот Ламони. И се случи тој меѓу другите слуги да биде поставен да ги внимава стадата на Ламони, според обичајот на Ламанитите.

26 И откако тој беше во служба на царот три дена, додека одеше со Ламанитските слуги напред со нивните стада до местото на водата, кое се викаше водата на Себус, и сите Ламанити ги

водеа нивните стада таму, за да можат да се напијат вода—

27 Затоа, додека Амон и царските слуги ги водеа своите стада до местото на водата, ете, одреден број од Ламанитите, кои беа со своите стада да ги напојат, застапаа и ги растурија стадата на Амон и царските слуги, и ги растурија така што избегаа на многу страни.

28 Сега царските слуги започнаа да мрморат, велејќи: Сега царот ќе нè убие, како што ги уби нашите браќа бидејќи нивните стада беа растурени од овие луѓе. И започнаа горко да плачат, велејќи: Ете, нашите стада се распрснати веќе.

29 Сега плачеа од стравот да бидат убиени. Сега кога Амон го виде ова неговото срце се прошири од радост; бидејќи, вели тој, ќе им ја покажам мојата моќ на овие другари слуги, односно моќта која е во мене, враќајќи ги стадата кај царот, за да можам да ги освојам срцата на овие другари слуги, за да можам да ги водам да веруваат во моите зборови.

30 И сега, ова беа мислите на Амон, кога ги виде маките на оние кои ги нарече свои браќа.

31 И се случи да им ласка со своите зборови, велејќи: Браќа мои, расположете се и да одиме да ги побараме стадата и ќе ги собереме заедно и ќе ги вратиме до местото на водата; и така ќе ги заштитиме стадата на царот и тој нема да нè убие.

32 И се случи да отидат да ги бараат стадата, и го следеа Амон, и брзаа со голема леснотија и ги упатија стадата на царот, и ги собраа заедно на местото на водата.

33 И тие луѓе повторно застапаа да ги растурат нивните стада; но Амон им кажа на неговите браќа: Заобиколете ги стадата и тие нема да избегаат; и јас ќе одам и ќе се препирам со овие луѓе кои ги растураат нашите стада.

34 Затоа, тие направија како што им заповеда Амон, и тој истапи напред и застапа да се препира со оние кои стоеја покрај водите на Себус; и тие на број не беа малку.

35 Затоа не се исплашија од Амон, бидејќи претпоставуваа дека еден од нивните луѓе може да го убие според нивното задоволство, бидејќи тие не знаеја дека Господ беше му ветил на Мосија дека Тој ќе ги избави неговите синови од нивните раце; ниту пак не знаеја ништо во врска со Господ; затоа се воодушевуваа во уништувањето на нивните браќа; и поради оваа причина тие стоеја да ги растурат царските стада.

36 Но Амон застапа напред и започна да им фрла камења со неговата прачка на нив; да, со голема моќ тој фрлаше камења на нив; и така тој уби неколку од нив толку што започнаа да бидат запрепаствени од неговата моќ, сепак беа лути поради

убивањето на нивните браќа, и беа одлучни тој да падне; затоа, гледајќи дека не можат да го погодат со нивните камења, тие излегоа со палки да го убијат.

37 Но ете, на секој човек што ја крена палката да го удри Амон, тој им ги пресече рацете со неговиот меч; бидејќи ги издржа нивните удари удирајќи ги нивните раце со работ на неговиот меч, толку што започнаа да бидат запрепастени, и започнаа да бегаат пред него; да, и не беа малку на број; и тој направи да бегаат поради силата на неговата рака.

38 Сега шестмина од нив беа паднале од прачката, но тој со својот меч не уби никој од нив освен нивниот водач; и тој исече толку раце колку што беа кренати врз него, а тие не беа малку.

39 И кога беше ги протерал далеку, тој се врати и тие ги напоија стадата и ги вратија на царското пасиште, и потоа отидоа кај царот, носејќи ги рацете кои беа отсечени од Амоновиот меч, од оние кои настојуваа да го убијат; и тие беа однесени кај царот како сведоштво за нештата кои тие беа ги направиле.

ГЛАВА 18

Царој Ламони ѝрејѝосѝавува дека Амон е Големиој Дух—Амон го учи царој за Создавањето, однесувањето на Боѓ со луѓето, и искујувањето кое доаѓа ѝреку

Хрисѝос—Ламони верува и ѝаѓа на земјата како да е мрѝов. Околу 90 ѝ.н.е.

И се случи царот Ламони да нареди сите негови слуги да истапат и да сведочат за сите нешта кои беа ги виделе во врска со тоа.

2 И кога сите беа сведочеле за нештата кои беа ги виделе, и тој беше дознал за верноста на Амон да ги заштити неговите стада, и исто така за неговата голема моќ соочувајќи се со оние кои настојуваа да го убијат, тој беше премногу запрепастен, и кажа: Сигурно, ова е повеќе од маж. Ете, зарем не е ова Големиот Дух кој што испрати големи казни врз овој народ, поради нивните убиства?

3 И тие му одговорија на царот, и рекоа: Дали да биде Големиот Дух или човек, ние не знаеме; но волку знаеме, дека тој не може да биде убиен од царските непријатели; ниту пак тие можат да ги растурат царските стада кога тој е со нас, поради неговата вештина и голема сила; затоа, знаеме дека е пријател на царот. И сега, О цару, не веруваме дека човек има толку голема моќ, зашто знаеме дека тој не може да биде убиен.

4 И сега, кога царот ги слушна овие зборови, тој им кажа: Сега знам дека е Големиот Дух; и тој се симна во ова време за да ви ги зачува вашите животи, за да не ве убијам како што ги убив вашите браќа. Сега ова е

Големиот Дух за кого нашите татковци говореа.

5 Сега ова беше традицијата на Ламони, која ја беше примил од татко му, дека постоеше Голем Дух. Без оглед што веруваа во Големиот Дух, претпоставуваа дека сè што направија беше исправно; сепак, Ламони започна премногу да се плаши, со страв да не беше постапил погрешно убивајќи ги своите слуги;

6 Зашто тој беше убил многу од нив бидејќи нивните браќа ги беа растурале нивните стада на местото на водата; и така, поради тоа што ги беа имале нивните стада распрснати, беа погубени.

7 Сега беше обичај на овие Ламонити да стојат покрај водите на Себус за да ги распрснуваат стадата на луѓето, за така да можат да одведат многу кои беа распрснати во нивната земја, бидејќи помеѓу нив тоа беше обичај на грабнување.

8 И се случи царот Ламони да се распрашува кај неговите слуги, велејќи: Каде е тој човек што има толку голема моќ?

9 И тие му рекоа: Ете, тој ги храни коњите. Сега царот беше им заповедал на своите слуги, пред да ги напојат нивните стада, дека треба да ги подготват неговите коњи и кочии, и да го спроведат во земјата Нефи; бидејќи имаше голема гозба за-кажана во земјата Нефи, од таткото на Ламони, кој беше цар над целата земја.

10 Сега кога царот Ламони слушна дека Амон ги подготвува неговите коњи и неговите кочии беше уште повеќе запрепастен, поради верноста на Амон, велејќи: Сигурно нема ниту еден слуга помеѓу сите мои слуги кој бил толку верен како овој човек; бидејќи тој ги запомни сите мои заповеди за да ги изврши.

11 Сега сигурно знам дека ова е Големиот Дух, и би сакал тој да дојде кај мене, но не се осмелувам.

12 И се случи кога Амон беше ги спремил коњите и кочиите за царот и неговите слуги, тој отиде кај царот, и виде дека ликот на царот беше изменет; затоа беше подготвен да се оддалечи од неговото присуство.

13 И еден од царските слуги му кажа, Рабана, што е, како толкувано, моќен или голем цар, сметајќи ги нивните цареви за моќни; и така му кажа: Рабана, царот сака да останеш.

14 Затоа, Амон се заврте кон царот, и му кажа: Што сакате да направам за вас, О цару? И царот не му одговори за еден час, според нивното време, бидејќи не знаеше што да му каже.

15 И се случи Амон повторно да му каже: Што сакате од мене? Но царот не му одговори.

16 И се случи Амон, исполнет со Духот Божји, затоа ги согледуваше мислите на царот. И му кажа: Дали е тоа бидејќи ти слушна дека јас ги бранев

твоите слуги и стада, и убив седуммина од нивните браќа со прачката и со мечот, и ги отсеков рацете на другите, за да ги одбранам твоите стада и слуги; ете, дали е ова што те натера да се чудиш?

17 Ти кажувам, зошто твоите чудења се толку големи? Ете, јас сум човек, и сум слуга; затоа, што и да посакаш што е правилно, тоа ќе го направам.

18 Сега кога царот ги беше слушнал овие зборови, тој повторно се зачуди, бидејќи виде дека Амон можеше да ги спознае неговите мисли; но без оглед на ова, царот Ламони ја отвори својата уста, и му кажа: Кој си ти? Дали си тој Голем Дух, кој ги знае сите нешта?

19 Амон му одговори и му кажа: Не сум.

20 И царот кажа: Како ги знаеш мислите на моето срце? Можеш да зборуваш смело, и да ми кажеш во врска со овие работи; и исто да ми кажеш со која моќ ги уби и ги отсеков рацете на моите браќа што ги распрснуваа моите стада—

21 И сега, ако ми кажеш во врска со овие нешта, што и да посакаш ќе ти дадам; и ако е потребно, ќе те чувам со моите војски; но знам дека си помокен од сите нив; сепак, што и да посакаш од мене ќе ти доделам.

22 Сега Амон кој беше мудар, а сепак безопасен, му кажа на Ламони: Дали ќе ги послушаш моите зборови, ако ти кажам

со која моќ ги правам овие нешта? И ова е тоа што го сакам од тебе.

23 И царот му одговори, и кажа: Да, ќе верувам во сите твои зборови. И така беше фатен со лукавство.

24 И Амон започна да му зборува со смелост, и му кажа: Дали веруваш дека постои Бог?

25 И тој одговори, и му кажа: Не знам што тоа значи.

26 И потоа Амон кажа: Дали веруваш дека постои Големиот Дух?

27 И тој кажа, Да.

28 И Амон кажа: Ова е Бог. И Амон повторно му кажа Него: Дали веруваш дека овој Голем Дух, Кој е Бог, ги создаде сите нешта кои се на небото и на земјата?

29 И Тој кажа: Да, верувам дека Тој ги создал сите нешта кои се на земјата; но не знам за небото.

30 И Амон му кажа: Небото е место каде Бог живее и сите Негови свети ангели.

31 И царот Ламони кажа: Дали е над земјата?

32 И Амон кажа: Да, и Тој погледна доле кон сите човечки деца; и Тој ги знае сите мисли и намери на срцето; бидејќи од Неговата рака беа создадени уште од почетокот.

33 И царот Ламони кажа: Верувам во сите овие нешта што ти ги кажа. Дали си испратен од Бог?

34 Амон му кажа: Јас сум чо-

век; и човекот на почетокот беше создаден според ликот на Бог, и јас сум повикан од Неговиот Свет Дух да ги поучувам овие нешта на Неговиот народ, за да дојдат до знаење за тоа што е праведно и вистинито;

35 И дел од тој Дух живее во мене, кој ми даде знаење, и исто така моќ во согласност со мојата вера и желби кои се во Бог.

36 Сега кога Амон ги кажа овие зборови, тој започна со создавањето на светот, и исто создавањето на Адам, и му ги кажа сите нешта во врска со падот на човекот, и ги преслуша и положи пред него записите и светите писма на народот, кои беа говорени од пророците, дури до она време кога нивниот татко, Лехи, го напушти Ерусалим.

37 И тој исто им раскажа на нив (зашто беше тоа на царот и неговите слуги) сите патувања на нивните татковци во дивината, и сите нивни страдања со глад и жед, и нивната мака, и така натаму.

38 И тој исто така им раскажа во врска со бунтовите на Ламан и Лемуил, и синовите на Исмаил, да, сите нивни бунтови им ги раскажа на нив; и тој им ги изложи сите записи и свети писма од времето кога Лехи го напушти Ерусалим па до сегашното време.

39 Но ова не е сè; бидејќи тој им го претстави планот за искупување, кој беше подготвен од создавањето на светот; и исто

така и откри во врска со доаѓањето на Христос, и им ги откри сите Господови дела.

40 И се случи дека откако тој ги беше кажал сите овие нешта, и му ги изложи на царот, дека царот веруваше во сите негови зборови.

41 И тој започна да Му довикува на Господ, велејќи: О Господе, смилувај се; според Твојата изобилна милост која Ти ја имаше над Нефитскиот народ, имај ја и спрема мене, и мојот народ.

42 И сега, кога беше го кажал ова, тој падна на земјата, како да беше мртов.

43 И се случи неговите слуги да го одведат и го однесоа кај жена му, и го легнаа во кревет; и тој лежеше како да беше мртов два дена и две ноќи; и неговата жена, и неговите синови, и неговите ќерки тагуваа за него, по Ламанитскиот обичај, оплакувајќи ја многу неговата загуба.

ГЛАВА 19

Ламони ја ѝрима свейлиналиа на вечниој живој и го гледа Искупишелој—Незовојо домакинство ѝага во занос, и многумина гледаат анџели—Амон зачудувачки е зашпишен—Тој кршиава многу и воспитува црква ѝомеѓу нив. Околу 90 ѝ.н.е.

И се случи после два дена и две ноќи тие беа спремни да го земат неговото тело и да го положат во гробницата, која ја беа

направиле со цел за погребување на нивните мртви.

2 Сега, царицата слушна за славата на Амон, затоа таа испрати и посакуваше тој да дојде кај неа.

3 И се случи Амон да направи како што му беше заповедано, и отиде кај царицата, и сакаше да знае што би сакала таа тој да направи.

4 И таа му кажа: Слугите на мојот маж ми открија дека ти си пророк на еден свет Бог, и дека имаш моќ да направиш многу моќни дела во Неговото име;

5 Затоа, ако ова е случајот, јас би сакала да одиш и да го видиш маж ми, бидејќи тој лежи на креветот два дена и две ноќи; и некои велат дека не е мртов, но други велат дека е мртов и дека смрди, и дека треба да биде ставен во гробница; но за мене, тој не смрди.

6 Сега, ова беше тоа што Амон го сакаше, бидејќи знаеше дека царот Ламони беше под Божјата моќ; знаеше дека црниот превез на неверувањето беше отстранет од неговиот ум, и дека светлината која му го просветлува умот, што беше светлината на славата на Бог, која беше зачудувачка светлина на Неговата добрина—да, оваа светлина беше влеала толкава радост во неговата душа, што облакот на темнината беше растеран, и светлината на вечниот живот беше запалена во неговата душа, да, знаеше дека ова

беше ја надминало неговата природна рамка, и беше одведен кај Бог—

7 Затоа, тоа што царицата го посакуваше од него беше неговата единствена желба. Затоа, тој отиде да го види царот како што сакаше царицата; и го виде царот, и знаеше дека не е мртов.

8 И тој кажа на царицата: Тој не е мртов, туку спие во Бог, и утре повторно ќе стане; затоа не закопувајте го.

9 И Амон кажа: Дали веруваш во ова? И таа му кажа: Немав сведоци освен твоите зборови, и зборовите на нашите слути; сепак мислам дека ќе биде како што ти кажа.

10 И Амон ѝ кажа: Благословена си ти поради твојата огромна вера; ти велам, жено, не постоела толку голема вера помеѓу целиот Нефитски народ.

11 И се случи таа да бдееше над креветот на нејзиниот маж, од тогаш дури до изутрина кога Амон одреди дека ќе стане.

12 И се случи тој да стане, според зборовите на Амон; и како што стана, тој ја испружи раката кон жената, и кажа: Нека биде благословено Божјото име, и благословена си ти.

13 Зашто сигурно како што ти живееш, ете, го видов мојот Искупител; и Тој ќе излезе, и ќе биде роден од жена, и Тој ќе го искупи целото човештво што верува во Неговото име. Сега, кога Тој беше ги кажал овие зборови, неговото срце се рашири

во него, и повторно потона со радост; и царицата исто така потона, совладана од Духот.

14 Сега Амон гледајќи го духот на Господ според неговите молитви излиен врз Ламанитите, неговите браќа, кои беа причината за толку оплакување помеѓу Нефитите, и помеѓу сите Божји народи поради нивните беззаконија и нивните традиции, тој падна на колената, и започна да ја излива неговата душа со молитва и благодарност до Бог за тоа што Тој беше го сторил за неговите браќа; и тој исто така беше совладан од радост; и така сите тројца беа потонале во земјата.

15 Сега, кога царските слуги беа виделе дека тие беа паднале, тие исто така започнаа да го довикуваат Бог, бидејќи стравот од Господ исто така беше ги стигнал, бидејќи тие беа тие кои стоеја пред царот и сведочеа на него за големата моќ на Амон.

16 И се случи тие да го повикаат името Господово, со нивната моќ, сè додека сите не беа паднале на земјата, освен една од Ламанитските жени, чие име беше Абиш, таа беше преобразена во Господ многу години, на сметка на впечатлива визија на татко и—

17 Така, преобразена во Господ и никогаш не откривајќи го тоа, затоа, кога виде дека сите слуги на Ламони беа паднале на земјата, и исто и нејзината господарка, царицата, и царот, и

Амон лежеа испружени на земјата, знаеше дека тоа е Божјата моќ; и претпоставувајќи ја оваа можност, откривајќи му на народот што се беше случило помеѓу нив, дека гледајќи ја оваа сцена би предизвикало да веруваат во Божјата моќ, затоа таа трчаше од куќа до куќа, прогласувајќи му го тоа на народот.

18 И тие започнаа да се собираат заедно во куќата на царот. И дојде мноштво, и за нивно изненадување, тие го здогледаа царот, и царицата, и нивните слуги испружени на земјата, и сите тие лежеа таму како да беа мртви; и тие исто го видоа Амон, и ете, тој беше Нефит.

19 И сега народот започна да мрмори помеѓу себе; некои велеа дека големо зло дошло врз нив, односно врз царот и неговата куќа, бидејќи тој беше дозволил за Нефит да остане во земјата.

20 Но другите ги прекорија, велејќи: Царот го донесе ова зло на неговата куќа, бидејќи ги уби неговите слуги кои ги беа имале нивните стада распрснати кај водите на Себус.

21 И тие исто така беа прекорени од оние кои беа стоеле кај водите на Себус и ги распрснуваа стадата кои припаѓаа на царот, бидејќи тие му беа лути на Амон поради бројката на нивните браќа што беше ги убил кај водите на Себус, додека ги брањеше царските стада.

22 Сега, еден од нив, чиј брат

беше убиен со Амоновиот меч, беше премногу лут на Амон, го извлече неговиот меч и тргна да го нападне Амон, за да го убие; и штом го крена мечот за да го удри, ете, падна мртов.

23 Сега гледаме дека Амон не може да биде убиен, бидејќи Господ му кажа на Мосија, неговиот татко: Јас ќе го поштедам, и ќе му биде по твојата вера—затоа, Мосија го довери на Господ.

24 И се случува кога мноштвото здогледа дека човекот беше паднал мртов, што го крена мечот да го убие Амон, сите ги обзема страв, и не се осмелуваа да ги испружат нивните раце да го допрат ниту пак некој од оние кои беа паднале; и повторно започнаа да се чудат помеѓу себе што би можело да биде причина за оваа голема моќ, односно што сите овие нешта би можеле да значат.

25 И се случува да имаше многу помеѓу нив кои рекоа дека Амон беше Големиот Дух, а други велеа дека беше испратен од Големиот Дух;

26 Но другите ги прекорија сите, велејќи дека тој беше чудовиште, кој беше испратен од Нефитите да ги измачува.

27 А имаше некои кои велеа дека Амон беше испратен од Големиот Дух да ги измачува поради нивните беззаконија; и дека Светиот Дух беше тој што секогаш беше ги чувал Нефитите, кој секогаш беше ги

избавувал од нивните раце, и кажаа дека овој беше тој Голем Дух што беше уништил толку многу од нивните браќа, Ламанитите.

28 И така препирањето започна да станува премногу остро помеѓу нив. И додека тие се препираа, жената слуга која беше предизвикала мноштвото да се собере заедно дојде, и кога го виде препирањето помеѓу мноштвото таа беше премногу тажна, дури и до солзи.

29 И се случува таа да отиде и ја одведе царицата за рака, за да може да ја крене од земјата; и штом ја фати нејзината рака таа стана и застапа на нејзините нозе, и повика со силен глас, велејќи: О, благословен Исусе, Кој ме спаси од ужасен пекол! О, благословен Боже, смилувај му се на овој народ!

30 И кога таа го беше изговорила ова, таа ги спои рацете, исполнета со радост, зборувајќи многу зборови кои не беа разбирливи; и кога таа го беше направила ова, таа го одведе царот, Ламони, за рака, и ете тој стана и застапа на неговите нозе.

31 И тој, веднаш, гледајќи го препирањето помеѓу неговиот народ, истапи и започна да ги прекорува, и да ги поучува на зборовите кои беше ги слушнал од устата на Амон; и сите што ги слушнаа неговите зборови поверуваа, и беа преобратени во Господ.

32 Но постоеја многу помеѓу нив кои не ги слушаа неговите зборови; затоа тие тргнаа по својот пат.

33 И се случи кога Амон стана тој исто така им служеше, и исто така направија сите слуги на Ламони; и сите тие му прогласуваа на народот едно исто нешто—дека нивните срца беа променети; дека немаа повеќе желба да прават зло.

34 И ете, многу му објавија на народот дека беа виделе ангели и дека беа разговарале со нив; и така им беа кажале Божји нешта, и за Неговата праведност.

35 И се случи да имаше многу кои веруваа во нивните зборови; и оние кои веруваа беа крстени; и станаа праведен народ и воспоставија црква помеѓу нив.

36 И така Господовото дело започна помеѓу Ламанитите; така Господ започна да го излива Неговиот Дух врз нив; и гледаме дека Неговата рака е испружена кон сите луѓе кои ќе се покажат и веруваат во Неговото име.

ГЛАВА 20

Госпојд го испраќа Амон во Мидони да ги избави неѓовиите ѝришворени браќа—Амон и Ламони се среќнуваат со ѝајќојто на Ламони, кој е цар врз целата земја—Амон го ѝрисува сѝариој цар да го одобри ослободувањето на неѓовиите браќа. Околу 90 ѝ.н.е.

И се случи кога беа воспоставиле црква во таа земја, царот Ламони посака Амон да оди со него во земјата Нефи, за да може да му го покаже на својот татко.

2 И Господовиот глас дојде кај Амон, велејќи: Не оди во земјата Нефи, зашто ете, царот ќе го бара твојот живот; затоа ќе одиш во земјата Мидони; зашто ете, твојот брат Арон, и исто така Мулоки и Ама се во затвор.

3 Сега се случи кога Амон беше го слушнал ова, му кажа на Ламони: Ете, мојот брат и браќата се во затвор во Мидони, и јас одам за да ги избавам.

4 Сега Ламони му кажа на Амон: Знам, со силата на Господ можеш да сториш сè. Но ете, ќе одам со тебе во земјата Мидони; зашто царот на земјата Мидони, чие име е Антиомно, ми е пријател; затоа ќе одам во земјата Мидони, за да му ласкам на царот на земјата, и тој ќе ги извади твоите браќа од затвор. Сега Ламони му кажа на него: Кој ти кажа дека твоите браќа се во затвор?

5 И Амон му кажа: Никој не ми кажа, освен Бог; и Тој ми кажа—Оди и избави ги твоите браќа, бидејќи тие се во затвор во земјата Мидони.

6 Сега кога Ламони го беше слушнал ова тој нареди неговите слуги да ги подготват неговите коњи и кочици.

7 И тој му кажа на Амон: Дојди, јас ќе одам со тебе во

земјата Мидони, и таму ќе го замолам царот за да ги ослободи твоите браќа од затвор.

8 И се случи додека Амон и Ламони патуваа таму, тие го сретнаа таткото на Ламони, кој беше цар врз целата земја.

9 И ете, таткото на Ламони му кажа на него: Зошто не дојдовте на гозбата на тој голем ден кога направив гозба за моите синови, и за мојот народ?

10 И тој исто така кажа: Каде одиш со тој Нефит, кој е едно од децата на лажго?

11 И се случи Ламони да му образложи каде оди, бидејќи се плашеше да го навреди.

12 И тој исто така му ја кажа целата причина за своето останување во неговото сопствено царство, дека не отиде кај татко му на гозбата која тој ја беше подготвил.

13 И сега кога Ламони беше му образложил за сите овие нешта, ете, на негово изненадување, неговиот татко му беше лут, и кажа: Ламони, ти ќе ги избавиш овие Нефити, кои се синови на лажго. Ете, тој ги ограби нашите татковци; и сега неговите деца исто така дојдоа помеѓу нас за да можат, со нивната лукавост и нивното лажење, да нè измамат, за да можат повторно да ни го ограбат нашиот имот.

14 Сега таткото на Ламони му заповеда да го убие Амон со меч. И исто така му нареди да не оди во земјата Мидони, туку

да се врати со него во Исмаиловата земја.

15 Но Ламони му кажа: Нема да го убијам Амон, ниту пак ќе се вратам во Исмаиловата земја, туку ќе одам во земјата Мидони за да можам да ги ослободам браќата на Амон, бидејќи знам дека тие се праведни луѓе и свети пророци на вистинскиот Бог.

16 Сега кога татко му беше ги слушнал овие зборови, му беше лут, и го извлече неговиот меч за да може да го удри да падне на земјата.

17 Но Амон истапи и му кажа: Ете, не го уби твојот син; сепак, подобро е да падне тој отколку ти, зашто ете, тој се покаја за неговите гревови; но ако ти паднеш сега, во твојата лутина, твојата душа не би можела да биде спасена.

18 И повторно, треба да се воздржиш; бидејќи ако го убиеш твојот син, кој е невин човек, неговата крв ќе повикува од земјата до Господ неговиот Бог, за одмаздата да дојде врз тебе; и можеби би ја изгубил твојата душа.

19 Сега кога Амон беше му ги кажал овие зборови, тој му одговори, велејќи: Знаам дека ако го убијам мојот син, дека ќе пролеам невина крв; бидејќи ти си тој кој настојува да го уништи.

20 И тој ја испружи раката да го убие Амон. Но Амон ги издржа неговите удари, и исто

така му ја удри раката за да не може да ја користи.

21 Сега кога царот виде дека Амон би можел да го убие, тој започна да го моли Амон да му го поштеди животот.

22 Но Амон го крена неговиот меч, и му кажа: Ете, ќе те удрам освен ако не одобриш моите браќа да бидат пуштени од затвор.

23 Сега царот, плашејќи се дека ќе го загуби животот, кажа: Ако ме поштедиш ќе ти доделам што ќе посакаш, дури и половина од царството.

24 Сега кога Амон виде дека беше влијаел на стариот цар по негова желба, тој му кажа: Ако одобриш моите браќа да бидат ослободени од затвор, и исто така Ламони да може да си го задржи неговото царство, и да не бидеш незадоволен со него, туку одобри му да може да прави според неговите желби за што и да мисли, тогаш ќе те поштедам; во спротивно, ќе те удрам да паднеш на земјата.

25 Сега кога Амон беше ги кажал овие зборови, царот започна да се радува за неговиот живот.

26 И кога виде дека Амон нема желба да го уништи, и кога ја виде големата љубов што ја имаше за син му Ламони, тој беше премногу запрепастен, и кажа: Бидејќи ова е сè што бараше, да ти ги ослободам браќата, и да дозволам син ми Ламони да си го задржи

царството, ете, ќе ти одобрам мојот син да го задржи царството од сега и засекогаш; и јас повеќе нема да владееам—

27 И исто така ќе ти одобрам твоите браќа да бидат ослободени од затвор, и ти и твоите браќа можете да дојдете кај мене, во моето царство; бидејќи многу ќе сакам да ве видам. Зашто царот беше многу запрепастен од зборовите кои тој беше ги кажал, и исто така од зборовите кои беа кажани од неговиот син Ламони, затоа сакаше да ги научи.

28 И се случува Амон и Ламони да продолжат на нивното патување кон земјата Мидони. А Ламони пронајде благонаклонетост во очите на царот на земјата; затоа браќата на Амон беа доведени од затвор.

29 И кога Амон ги сретна беше премногу натажен, зашто ете беа голи, и нивните кожи беа премногу ранети бидејќи беа врзани со силни конопи. И тие исто така претрпеа глад, жед, и секаков вид на неволји; сепак беа трпеливи во сите нивни страдања.

30 И, како што се случува, нивната судбина беше да паднат во рацете на позакоравен и потврдоглав народ; затоа не би ги послушале нивните зборови, и тие беа ги исфрлиле, и беа ги удирале, и беа ги истерувале од куќа во куќа, и од место во место, додека не беа пристигнале во земјата Мидони; и таму

тие беа одведени и фрлени во затвор, и врзани со силни конопии, и држени во затвор многу денови, а беа избавени од Ламони и Амон.

Извештај за проповедањето на Арон, и Мулоки, и нивните браќа, на Ламанитите.

Ги оџфаќа жлавиџе од 21 до 25.

ГЛАВА 21

Арон ги поучува Амаликиџиџе за Хрисџос и Нежовоџо Помирување—Арон и нежовиџе браќа се заџворени во Мидони—По нивноџо избавување, џиџе поучувааџи во синагоџиџе и добивааџи мноџу преобраџениџи—Ламони доделува релиџиозна слобода за народоџи во Исмаиловаџа земја. Околу 90–77 п.н.е.

Сега кога Амон и неговите браќа се поделија на границите на Ламанитската земја, ете Арон се упати кон земјата која беше нарекувана од Ламанитите, Ерусалим, нарекувајќи ја според земјата на раѓањето на нивните татковци; и беше далеку спојувајќи ги Мормоновите граници.

2 Сега Ламанитите и Амаликитите и народот од Амулон беа изградиле голем град, кој беше наречен Ерусалим.

3 Сега Ламанитите самите по себе беа доволно закоравени, но Амаликитите и Амулонитите

беа сепак позакоравени; затоа направија Ламанитите да ги закорават нивните срца, за да се засилат во пакоста и нивните одвратности.

4 И се случи Арон да дојде во градот Ерусалим, и најпрво започна да им проповеда на Амаликитите. И тој започна да им проповеда во нивните синагоги, бидејќи тие беа изградиле синагоги според редот на Нехорците; бидејќи многу од Амаликитите и Амулонитите беа според редот на Нехорците.

5 Затоа, штом Арон влезе во една од нивните синагоги за да му проповеда на народот, и додека му зборуваше, ете еден Амаликит стана и започна да се препира со него, велеејќи: Што е тоа за кое сведочеше? Дали си видел ангел? Зошто ангелите не ни се појавуваат на нас? Ете, зарем не е овој народ добар колку и твојот народ?

6 Исто така велиш, освен ако не се покаеме ќе загинеме. Како ја знаеш мислата и намерата на нашите срца? Како знаеш дали имаме причина да се покаеме? Како знаеш дека не сме праведен народ? Ете, изградивме светишта, и се собираме заедно за да го обожаваме Бог. Ние веруваме дека Бог ќе ги спаси сите луѓе.

7 Сега Арон му кажа: Дали веруваш дека Божјиот Син ќе дојде да го искупи човештвото од нивните гревови?

8 А човекот му кажа: Не веру-

ваме дека знаеш нешто такво. Не веруваме во овие будалести традиции. Не веруваме дека знаеш за нештата кои следуваат, ниту пак веруваме дека вашите татковци знаеле во врска со нештата кои ги зборуваа, за тоа кое следува.

9 Сега Арон започна да им ги отвора светите писма во врска со доаѓањето на Христос, и исто така во врска со воскреснувањето на мртвите, и дека не може да има искупување за човештвото освен преку смртта и страдањата на Христос, и помирувањето на Неговата крв.

10 И се случи додека тој започнуваше да им ги образложува овие нешта на нив тие му беа лути, и започнаа да го исмеваат; и не ги слушаа зборовите кои ги зборуваше.

11 Затоа, кога тој виде дека нема да ги слушаат неговите зборови, си замина од нивната синагога, и дојде во едно село кое се викаше Ани-Анти, и таму го пронајде Мулоки како им го проповеда словото на нив; и исто така Ама и неговите браќа. И тие се препираа со многумина во врска со словото.

12 И се случи тие да видат дека народот ќе ги закорави неговите срца, затоа си заминаа и дојдоа во земјата Мидони. И го проповедаа словото на многу, а малкумина веруваа на зборовите кои ги поучуваа.

13 Сепак, Арон и одреден број

на неговите браќа беа одведени и фрлени во затвор, а остатокот од нив избегаа од земјата Мидони во околните области.

14 А оние кои беа фрлени во затвор претрпеа многу нешта, а беа избавени од раката на Ламони и Амон, и беа нахранети и облечени.

15 И повторно тргнаа да го проповедаат словото, и така за прв пат беа ослободени од затвор и така беа страдале.

16 И тргнаа каде и да ги водеше Господовиот Дух проповедајќи го Божјото слово во секоја синагога на Амаликитите, односно на секој собир на Ламанитите каде би можеле да бидат примени.

17 И се случи Господ да започне да ги благословува, толку што наведоа многумина до знаењето за вистината; да, тие уверија многумина за нивните гревови, и за традициите на нивните татковци, кои не беа исправни.

18 И се случи Амон и Ламони да се вратат од земјата Мидони во Исмаиловата земја, која беше земјата на нивното наследство.

19 И царот Ламони не дозволуваше Амон да му служи, односно да му биде слуга.

20 Туку нареди да се изградат синагоги во Исмаиловата земја; и нареди неговиот народ, односно народот кој беше под неговото владеење, да се собере заедно.

21 И тој се радуваше поради

нив, и тој ги научи многу нешта. И тој исто така им објави дека тие беа народ под него, и дека беа слободен народ, дека беа слободни од угнетувањата на царот, неговиот татко; бидејќи неговиот татко беше му одобрил да може да владее врз народот кој беше во Исмаиловата земја, и во целата земја наоколу.

22 И исто така им објави дека можат да имаат слобода на обожаване на Господ нивниот Бог според нивните желби, на било кое место да се наоѓаа, ако тоа беше во земјата која беше под владеење на царот Ламони.

23 И Амон му проповедаше на народот на царот Ламони; и се случи тој да ги поучува за сите нешта кои се однесуваа на праведноста. И тој дневно ги поттикнуваше, со сета трудољубивост; а тие обрнаа внимание на неговиот збор, и беа ревностни во одржување на Божјите заповеди.

ГЛАВА 22

Арон го поучува иајкошо на Ламони за Создавањето, Пагоиџ на Адам, и иланоиџ за искујување иреку Хрисиос—Цароиџ и целошо негово домакинство се иреобраишени—Поделбаиџа на земјаиџа иомеџу Нефијиџиџе и Ламаниџиџиџе е објаснеиџа. Околу 90–77 и.н.е.

СЕГА, додека Амон така постојано го поучуваше народот на Ламони, ќе се вратиме на извештајот на Арон и неговите браќа;

бидејќи откако си замина од земјата Мидони тој беше воден од Духот во земјата Нефи, дури до куќата на царот кој беше над целата земја освен во Исмаиловата земја; а тој беше таткото на Ламони.

2 И се случи тој да отиде кај него во царската палата, со неговите браќа, и се поклонил пред царот, и му кажа: Ете, О цару, ние сме браќата на Амон, кои ти ги избави од затвор.

3 И сега, О цару, ако ни ги поштедиш животите, ќе бидеме твои слуги. И царот им кажа: Станете, бидејќи ќе ви ги подарам вашите животи, и нема да дозволам да бидете мои слуги; но ќе настојувам да ми служите; зашто некако бев измачуван во мојот ум поради дарежливоста и големината на зборовите на твојот брат Амон; и сакам да ја знам причината поради која тој не дојде од Мидони со тебе.

4 А Арон му кажа на царот: Ете, Господовиот Дух го повика на друг пат; тој замина во Исмаиловата земја, да го поучува народот на Ламони.

5 Сега царот им кажа: Што е тоа што го рековте во врска со Господовиот дух? Ете, ова е тоа што ме вознемирува.

6 И исто така, што е ова што го кажа Амон—Ако се покаете ќе бидете спасени, а ако не се покаете, ќе бидете отфрлени на последниот ден?

7 И Арон му одговори и му кажа: Дали верувате дека

постои Бог? А царот кажа: Знам дека Амаликитите велат дека постои Бог, и им одобрил да изградат светилишта, за да се собираат заедно за да Го обожаваат Него. А ако ти сега велиш дека постои Бог, ете ќе верувам.

8 И сега кога Арон го слушна ова, неговото срце започна да се радува, и тој кажа: Ете, сигурно како што живееш, О цару, постои Бог.

9 И царот кажа: Дали Бог е тој Голем Дух што ги доведе нашите татковци од земјата Ерусалим?

10 И Арон му кажа: Да, Тој е Тој Голем Дух, и Тој ги создаде сите нешта и на небото и на земјата. Дали веруваш во ова?

11 И тој кажа: Да, верувам дека Големиот Дух ги создаде сите нешта, и сакам да ми кажеш во врска со сите овие нешта, и ќе верувам во твоите зборови.

12 И се случи кога Арон виде дека царот би им поверувал на неговите зборови, тој започна од создавањето на Адам, читајќи му ги светите писма на царот—како Бог го создаде човекот според Неговиот сопствен лик, и дека Бог му даде заповеди, и дека поради престапите, човекот беше паднал.

13 И Арон му ги образложуваше светите писма од создавањето на Адам, објаснувајќи му го човечкиот пад, и нивната телесна состојба и исто така планот на искупување, кој беше подготвен од создавањето на

светот, преку Христос, за сите кои веруваат во Неговото име.

14 И штом човекот беше паднал Тој не можеше ништо да заслужи сам по себе; но страдањата и смртта на Христос помируваат за нивните гревови, преку вера и покајание, и така натаму; и дека Тој ги кине оквите на смртта, за гробот да не победи, и за бодejот на смртта да биде проголтан во надежите на слава; и Арон му ги образложуваше сите овие нешта на царот.

15 И се случи откако Арон беше му ги образложил сите овие нешта на него, царот кажа: Што да направам за да го имам тој вечен живот за кој зборуваше? Да, што да направам за да бидам роден од Бог, искоренувајќи го овој пакосен дух од моите гради, и да го примам Неговиот Дух, за да бидам исполнет со радост, за да не бидам отфрлен на последниот ден? Ете, кажа тој, ќе се откажам од сè што поседувам, да, ќе го напуштам моето царство, за да ја примам оваа голема радост.

16 Но Арон му кажа: Ако го посакуваш ова нешто, ако се поклониш пред Бог, да, ако се покаеш за сите твои гревови, и се поклониш пред Бог, и го повикуваш Неговото име со верба, верувајќи дека ќе примиш, тогаш ќе ја примиш радоста која ја посакуваш.

17 И се случи кога Арон беше ги кажал овие зборови, царот

се поклони пред Господ, на неговите колена; да, дури и се испружи на земјата, и моќно викна, велејќи:

18 О Боже, Арон ми кажа дека постои Бог; и ако постои Бог, и ако Ти си Бог, дали Ти ќе се откриеш Самиот пред мене, а јас ќе ги отфрлам сите свои гревови за да те запознаам Тебе, и за да сум кренат од мртвите, и да бидам спасен на последниот ден. И сега кога царот беше ги кажал овие зборови, беше погоден како да беше мртов.

19 И се случи слугите да трчаат и да ѝ кажат на царицата за сè што беше му се случило на царот. И таа влезе кај царот; и кога го виде дека лежи како да беше мртов, и исто така Арон и неговите браќа кои стоеја како да беа причината за неговиот пад, таа им беше лута на нив, и заповеда нејзините слуги, или слугите на царот, да ги одведат и да ги погубат.

20 Сега слугите беа ја виделе причината за падот на царот, затоа не се осмелуваа да ги положат нивните раце на Арон и неговите браќа; и тие ја замолија царицата велејќи: Зошто заповедаш да ги погубиме овие луѓе, кога ете еден од нив е помоќен од сите нас? Затоа ќе паднеме пред нив.

21 Сега кога царицата го виде стравот кај слугите и таа исто така започна прекумерно да се плаши, за да не ја снајде некое зло. И таа им заповеда на своите

слуги да одат и да го повикаат народот, за да можат да ги убијат Арон и неговите браќа.

22 Сега кога Арон ја виде одлучноста на царицата, тој, исто така знаејќи ја закоравеноста на срцата на народот, се плашеше мноштвото да не се собере заедно, и да не биде големо препирање и вознемирување помеѓу нив; затоа ја испружи раката и го крена царот од земјата, и му кажа: Застани. И тој заста на своите нозе, добивајќи ја својата сила.

23 Сега ова беше направено во присуството на царицата и многумина од слугите. А кога го видоа тоа тие многу се зачудија, и започнаа да се плашат. А царот истапи, и започна да им служи. И им служеше, толку што целото негово домаќинство беше преобратено во Господ.

24 Сега имаше мноштво собрано заедно поради заповед на царицата, и започнаа многу мрморења помеѓу нив поради Арон и неговите браќа.

25 Но царот истапи помеѓу нив и им служеше. И тие беа смирени кон Арон и тие кои беа со него.

26 И се случи кога царот виде дека народот беше смирен, тој нареди Арон и неговите браќа да истапат среде мноштвото, и да им го проповедаат словото.

27 И се случи царот да испрати проглас низ целата земја, помеѓу сите негови луѓе кои беа во целата негова земја, кои беа во

сите околни области, кои граничеа дури и со морето, на исток и на запад, и која беше одделена од земјата Зарахемла со тесен појас на дивина, која се протегаше од морето на исток па сè до морето на запад, и околу границите на брегот, и границите на дивината која беше на север покрај земјата Зарахемла, преку границите на Манти, покрај изворот на реката Сидон, протегајќи се од исток кон запад—и така Ламанитите и Нефитите беа разделени.

28 Сега, помрзеливиот дел од Ламанитите живееја во дивината, и престојуваа во шатори; и беа распространети преку дивината на запад, во земјата Нефи; да, и исто така на запад во земјата Зарахемла, во границите на морскиот брег, и на запад во Нефитската земја, на местото на нивното прво татково наследство, и така граничејќи покрај морскиот брег.

29 И исто така имаше многу Ламанити на исток покрај морскиот брег, каде што Нефитите беа ги протерале. И така Нефитите беа речиси заобиколени од Ламанитите; сепак Нефитите ги беа заземале сите северни делови од земјата кои граничат со дивината, на изворот на реката Сидон, од исток на запад, околу пределот на дивината; на север, додека не пристигнаа до земјата која ја нарекуваа Изобилство.

30 И таа граничеше со земјата

која ја нарекуваа Пустош, бидејќи беше толку далеку на север што навлегуваше во земја која беше населена и уништена, за чии коски зборувавме, која беше откриена од народот на Зарахемла, тоа беше местото на нивното прво слегување.

31 И тие заминаа од таму во јужната дивина. Така земјата северно беше наречена Пустош, а земјата јужно се викаше Изобилство, бидејќи беше дивина исполнета со секаков вид на диви животни, дел кој беше дошол од земјата на север за храна.

32 И сега, за Нефит далечината беше само еден и пол ден патување, на границата помеѓу Изобилство и земјата Пустош, од источното до западното море; и така земјата Нефи и земјата Зарахемла беа речиси опколени со вода, а имаше само мал дел копно помеѓу земјата на север и земјата на југ.

33 И се случи Нефитите да ја беа населиле земјата Изобилство, дури од источното па сè до западното море, и така Нефитите во нивната мудрост, со нивните стражари и нивните војски, да ги беа отсекле Ламанитите на југ, за да немаат повеќе посед на север, за да не можат да се прошират во земјата на север.

34 Затоа не можеа да имаат повеќе посед освен во земјата Нефи, и во околната дивина. Сега ова беше мудроста

во Нефитите—штом Ламанитите им беа непријатели, не би ги претрпеле нивните неволји на сите страни, и исто така да можат да имаат земја каде би можеле да побегнат, според нивните желби.

35 И сега јас, откако го реков ова, повторно се враќам на извештајот на Амон и Арон, Омнер и Химни, и нивните браќа.

ГЛАВА 23

Прогласена е религиозна слобода—Ламаниите во седум земји и градови се преобработени—Тие се нарекуваат Анџи-Нефи-Лехији и се ослободени од клевелите—Амаликите и Амулониите ја оцфрлаат висината. Околу 90–77 п.н.е.

Ете, сега се случи царот на Ламанитите да испрати проглас помеѓу целиот негов народ, да не ги положуваат нивните раце на Амон, ниту Арон, ниту Омнер, ниту Химни, ниту пак на било кој друг од нивните браќа кој ќе тргна да го проповедаат Божјото слово, во било кое место и да се, во било кој дел на нивната земја.

2 Да, тој испрати одредба помеѓу нив, да не ги положуваат нивните раце на нив за да ги врзуваат, или да ги фрлат во затвор; ниту пак смеат да ги плукаат, ниту да ги удираат, ниту пак да ги исфрлаат од нивните синагоги, ниту да ги камшикуваат; ниту пак смеат да

ги каменуваат, туку тие имаат слободен пристап до нивните куќи, и исто и до нивните храмови, и нивните светилишта.

3 И така можат да тргнат и да го проповедаат словото според нивните желби, бидејќи царот беше преобратен во Господ, и целото негово домаќинство; затоа го испрати неговиот проглас низ земјата на неговиот народ, за Божјото слово да нема препреки, туку да се шири низ целата земја, за неговиот народ да биде убеден во врска со пакосните традиции на нивните татковци и да можат да бидат убедени дека сите беа браќа, и дека не треба да убиваат, ниту да одземаат, ниту да крадат, ниту да вршат прељуба, ниту да вршат било каков вид на пакост.

4 И сега се случи кога царот беше го испратил овој проглас, Арон и неговите браќа одеа од град до град, и од една куќа за богослужба до друга, воспоставувајќи цркви, и посветувајќи свештеници и учители низ земјата помеѓу Ламанитите, да го проповедаат и да го поучуваат Божјото слово помеѓу нив; и така започнаа да имаат голем успех.

5 И илјадници беа наведени на знаењето за Господ, да, илјадници беа наведени да веруваат во традициите на Нефитите; и беа поучувани за записите и пророштвата кои беа пренесувани сè до сегашно време.

6 И колку што е сигурно дека Господ живее, толку е сигурно дека сите кои веруваа, односно сите кои беа наведени на знаењето за вистината, преку проповедањето на Амон и неговите браќа, според духот на откровението и на пророштвото, и Божјата моќ која делуваше со чуда во нив—да, ви велам, како што Господ живее, толку многу од Ламанитите кои веруваа во нивното проповедање, и беа преобратени во Господ, никогаш не отпаднаа.

7 Бидејќи тие станаа праведен народ; ги положија оружјата на нивниот бунт, и повеќе не се бореа против Бог, ниту пак против некој од нивните браќа.

8 Сега, ова се тие кои беа преобратени во Господ:

9 Ламанитскиот народ кој беше во Исмаиловата земја;

10 И исто така Ламанитскиот народ кој беше во земјата Мидони;

11 И исто така Ламанитскиот народ кој беше во градот Нефи;

12 И исто така Ламанитскиот народ кој беше во земјата Шилом, и кои беше во земјата Шемлон, и во градот Лемуил, и во градот Шимнилом.

13 А ова се имињата на градовите на Ламанитите кои беа преобратени во Господ; и ова се тие кои ги положија оружјата на нивниот бунт, да, сите нивни воени оружја; и сите тие беа Ламанити.

14 И Амаликитите не беа пре-

обратени, освен само еден; ниту пак било кој од Амулонитите; туку ги закоравуваа нивните срца и исто така срцата на Ламанитите во делот на земјата каде и да живееја, да, и сите нивни села и сите нивни градови.

15 Затоа, ги именувавме сите Ламанитски градови во кои тие се покајаа и дојдоа до знаењето за вистината, и беа преобратени.

16 И сега се случи царот и тие кои беа преобратени посакуваа да имаат име, за да можат да бидат разликувани од нивните браќа; затоа царот се советувааше со Арон и многу од нивните свештеници, во врска со името кое ќе го преземат врз нив, за да можат да бидат разликувани.

17 И се случи тие да се нарекуваа Анти-Нефи-Лехијци; и беа нарекувани по ова име и повеќе не беа нарекувани Ламанити.

18 И тие започнаа да бидат многу вреден народ; да, и беа пријателски наклонети со Нефитите; затоа, воспоставија соодветност со нив, и Божјата клетва повеќе не ги следеше.

ГЛАВА 24

Ламаниитите до најпознатите Божјиот народ—Анти-Нефи-Лехијциите се радуваат во Христос и се пошеќени од ангели—Тие избираат појрво да доживеат смрт ојколку

да се бранат самите себеси—Повеќе Ламанитите се преобратени. Околу 90–77 п.н.е.

И се случи Амаликитите и Амулонитите и Ламанитите кои беа во земјата Амулон, и исто така во земјата Хелам, и кои беа во земјата Ерусалим, и накратко, во целата земја наоколу, кои не беа преобратени и кои не го беа преземале врз нив името Анти-Нефи-Лехијци, беа наведувани од Амаликитите и од Амулонитите да им се налутат на нивните браќа.

2 А нивната омраза стана премногу жестока против нив, дури толку многу што започнаа да се бунат против нивниот цар, толку многу што не би сакале тој да им биде цар; затоа, се наоружаа против народот на Анти-Нефи-Лехијците.

3 Сега царот му го додели царството на син му, и го повика по името Анти-Нефи-Лехи.

4 И царот умре во таа иста година кога Ламанитите започнаа да се подготвуваат за војна против Божиот народ.

5 Сега кога Амон и неговите браќа и сите оние кои дојдоа со нив ги видоа подготовките на Ламанитите да ги уништат нивните браќа, тие дојдоа од земјата Мидиан, и таму Амон ги сретна сите негови браќа; и од таму дојдоа во Исмаиловата земја за да можат да одржат совет со Ламони и исто со неговиот брат Анти-Нефи-Лехи,

што да прават за да се одбранат против Ламанитите.

6 Сега не постоеше ниту една душа помеѓу народот која беа преобратени во Господ која би земала оружје против нивните браќа; не, дури не би направиле никакви подготовки за војна; да, и исто така нивниот цар им заповеда да не го прават тоа.

7 Сега, ова се зборовите кои му ги кажа на народот во врска со работата: Му се заблагодарувам на мојот Бог, мој љубен народ, што нашиот голем Бог во добрина ги испрати овие наши браќа, Нефитите, помеѓу нас да ни проповедаат, и да нè убедат за традициите на нашите пакосни татковци.

8 И ете, Му се заблагодарувам на мојот голем Бог што Тој ни даде дел од Неговиот Дух да ни ги омекне срцата, што воспоставивме соодветност со овие браќа, Нефитите.

9 И ете, исто така Му се заблагодарувам на мојот Бог, дека со воспоставување на оваа согласност бевме убедени за нашите гревови, и за многуте убиства кои сме ги извршиле.

10 И исто така Му се заблагодарувам на мојот Бог, да, мојот голем Бог, што Тој ни овозможил да се покаеме од овие нешта, и дека Тој исто така ни опрости за многуте наши гревови и убиства кои ги извршивме, и што ја отстранивме вината од нашите срца, преку заслугите на Неговиот Син.

11 И сега ете, мои браќа, штом тоа беше сè што можевме да направиме (бидејќи бевме најизгубени од цело човештво) да се покаеме за сите гревови и многуте убиства кои сме ги извршиле, и да направиме Бог да ги отстрани од нашите срца, бидејќи тоа беше сè што можевме да направиме за да се покаеме доволно пред Бог за Тој да ја тргне нашата дамка—

12 Сега, мои најљубени браќа, штом Бог ни ги отстрани дамките, а нашите мечеви станаа светли, тогаш повеќе да не ги валкаме нашите мечеви со крвта на нашите браќа.

13 Ете, ви кажувам, Не, да ги задржиме нашите мечеви за да не бидат извалкани со крвта на нашите браќа; бидејќи можеби, ако повторно ги извалкаме нашите мечеви тие повеќе нема да можат да бидат блескаво измиени преку крвта на Синот на нашиот голем Бог, која ќе биде пролеана за помирувањето од нашите гревови.

14 А големиот Бог беше се смилувал на нас, и ни ги објави овие нешта за да не исчезнеме; да, и Тој однапред ни ги откри овие нешта, бидејќи Тој ги љуби нашите души исто како што Тој ги љуби нашите деца; затоа, со Неговата милост Тој нè посети со Неговите ангели, за планот на спасението да може да ни биде познат а исто и на идните поколенија.

15 О, колку милостив е нашиот

Бог! И сега ете, штом тоа беше најмногу што можевме да направиме за да ги тргнеме нашите дамки од нас, и нашите мечеви се блескави, да ги сокриеме за да останат блескави, како сведоштво за нашиот Бог на последниот ден, односно на денот кога ќе бидеме доведени да стоиме пред Него да бидеме судени, за да не сме ги извалкале нашите мечеви со крвта на нашите браќа откако Тој ни го соопшти Неговото слово на нас и така нè исчисти.

16 И сега, браќа мои, ако нашите браќа сакаат да нè уништат, ете, ќе ги сокриеме нашите мечеви, да, дури и ќе ги закопаме длабоко во земјата, за да бидат сочувани блескави, како сведоштво дека никогаш не сме ги употребиле, на последниот ден; и ако нашите браќа нè уништат, ете, ќе одиме кај нашиот Бог и ќе бидеме спасени.

17 И сега се случи кога царот беше завршил со овие кажувања, и целиот народ беше собран заедно, тие ги земаа нивните мечеви, и сите оружја кои беа употребувани за пролевање на човечка крв, и ги закопаа длабоко во земјата.

18 И го сторија тоа, кое според нив беше сведоштво кон Бог, и исто на луѓето, дека никогаш повеќе нема да користат оружја за пролевање на човечка крв; а го сторија тоа гарантирајќи и заветувајќи се со Бог, дека по прво ќе се откажат од нивните

животи отколку да ја пролеат крвта на нивните браќа; и по прво би му дале на братот отколку да земат од него; и по прво би работеле обилно со нивните раце отколку да ги поминат дените во мрзеливост.

19 И така го гледаме тоа, штом Ламанитите беа доведени да веруваат и да ја знаат вистината, тие беа цврсти, и би претрпеле дури и смрт отколку да извршат грев; и така гледаме дека тие ги закопаа нивните оружја на мир, односно ги закопаа воените оружја, за мир.

20 И се случи нивните браќа, Ламанитите, да се подготвуваа за војна, и пристигнаа во земјата Нефи со цел да го уништат царот, и да стават друг на негово место, и исто така да го уништат народот на Анти-Нефи-Лехи надвор од земјата.

21 Сега кога народот виде дека тие навалија против нив излегоа да ги пресретнат, и се испружија пред нив на земјата, и започнаа да го повикуваат Господовото име; и такви беа во тој став кога Ламанитите започнаа да ги напаѓаат, и започнаа да ги убиваат со мечот.

22 И така без да наидат на никаков отпор, тие убија илјада и пет од нив; и знаеме дека тие се благословени, бидејќи отидоа да живеат со нивниот Бог.

23 Сега кога Ламанитите видоа дека нивните браќа не бегаат од мечот, ниту пак се вртеа настрана на твојата десна рака

или на лево, туку дека лежеа и умреа, и го славеа Бог дури и при самиот чин на умирање од меч—

24 Сега кога Ламанитите го видоа ова тие престанаа да ги убиваат; и имаше многу чии срца беа се прошириле во нив за оние нивни браќа кои беа убиени од мечот, бидејќи се покајаа за нештата што ги беа направиле.

25 И се случи да ги фрлат нивните воени оружја, и повеќе не би ги кренале, бидејќи беа згрозени од убиствата кои беа ги извршиле; и паднаа како и нивните браќа, потпирајќи се на милостите на оние чии оружја беа кренати за да ги убиваат.

26 И се случи Божјиот народ да биде здружен тој ден со повеќемина отколку бројката на оние кои беа убиени; а оние кои беа убиени беа праведни луѓе, затоа немаме причина да се сомневаме дека беа спасени.

27 И помеѓу нив немаше пакосен човек што беше убиен; туку имаше повеќе од илјадници доведени до знаењето за вистината; така гледаме дека Господ работи на многу начини за спасение на Неговиот народ.

28 Сега најголемиот број на Ламанитите кои убија толку многу од нивните браќа беа Амаликитите и Амулонитите, од кои најголемиот број според редот на Нехорците.

29 Сега, помеѓу оние кои му се придружија на Божјиот народ,

немаше ниту еден што беше Амаликит ниту Амулонит, или кој беше според редот на Нехор, туку беа вистински потомци на Ламан и Лемуил.

30 И така можеме јасно да препознаеме, дека откако народот беше просветлен од Божјот Дух, и имаше големо познавање за нештата кои се однесуваат на правдата, и после падна во грев и престап, стана позакоравен, и така неговата состојба станува полоша отколку никогаш да не ги беше знаел овие нешта.

ГЛАВА 25

Ламанијскиите најади се ширај—Пошомсвојто на Ноевиите свештеници изумира како што Абинади пророкуваше—Многу Ламанијци се преобработени и се придружуваат на народот на Анџи-Нефи-Лехи—Тие веруваат во Христос и го одржуваат законот на Мојсеј. Околу 90–77 п.н.е.

И ете, сега се случи тие Ламанити да беа полути бидејќи беа ги убиле своите браќа; затоа се заколнаа на одмазда врз Нефитите; и повеќе не се обидуваа да го убиваат народот на Анти-Нефи-Лехи во тоа време.

2 Туку ги земаа своите војски и отидоа на границите на земјата Зарахемла, и се навалија на народот кој беше во земјата Амо-ниха и го уништија.

3 И после тоа, имаа многу борби со Нефитите, во кои беа протерани и убиени.

4 И помеѓу Ламанитите кои беа убиени беше речиси целото потомство на Амулон и неговите браќа, кои беа свештеници на Ное, и беа убиени од рацете на Нефитите;

5 И остатокот, побегна во источната дивина, и ја присвоија моќта и власта над Ламанитите, предизвикаа многу Ламанити да загинат од оган поради нивното верување—

6 Зашто многу од нив, откако претрпеа големи загуби и толку многу неволји, започнаа да бидат поттикнувани на сеќавање на зборовите кои Арон и неговите браќа им ги беа проповедале во нивната земја; затоа започнаа да не веруваат на традициите на нивните татковци, и да веруваат во Господ, и дека Тој им даде голема моќ на Нефитите; и така имаше многу од нив преобработени во дивината.

7 И се случи тие владетели кои беа остаток од децата на Амулон предизвикаа да бидат усмртени, да, сите тие кои веруваа во овие нешта.

8 Сега ова мачеништво предизвика многу од нивните браќа да бидат поттикнати на лутина; и започна препирање во дивината; и Ламанитите започнаа да го прогонуваат потомството на Амулон и неговите браќа и започнаа да ги убиваат; и тие избегаа во источната дивина.

9 И ете тие се прогонувани и денес од Ламанитите. Така

зборовите на Абинади се исполнија, кои ги кажа во врска со потомството на свештениците кои предизвикаа тој да биде усмртен со оган.

10 Зашто тој им кажа: Тоа што ќе ми го направите на мене ќе биде пример за нештата кои следат.

11 И сега Абинади беше првиот кој претрпе смрт од оган поради неговото верување во Бог; сега на ова мислеше, дека многу ќе претрпат смрт од оган, како што тој беше страдал.

12 И тој им кажа на свештеници на Ное дека нивното потомство ќе предизвика многу да бидат усмртени на ист начин како што беше и тој, и дека ќе бидат растурени и убиени, како што овцата без овчар е одведена и убиена од диви сверови; и сега ете, овие зборови беа потврдени, бидејќи тие беа протерани од Ламанитите, и беа прогонувани, и беа удирани.

13 И се случи кога Ламанитите видоа дека не можат да ги надвладаат Нефитите повторно се вратија во својата земја: и многу од нив дојдоа да живеат во Исмаиловата земја и земјата Нефи, и се придружија на Божјиот народ, кои беа народот на Анти-Нефи-Лехи.

14 И тие исто така ги закопаа нивните воени оружја, исто како и нивните браќа, и започнаа да стануваат праведен народ и чекореа по Господовите патишта, и гледаа да ги одржат

Неговите заповеди и Неговите одредби.

15 Да, и го одржуваа законот на Мојсеј; бидејќи беше потребно тие сè уште да го одржуваат законот на Мојсеј, се радуваа на доаѓањето на Христос, земајќи го во предвид законот на Мојсеј кој беше пример за Неговото доаѓање, и верувајќи дека мораа да ги одржат тие надворешни изведби до времето кога Тој ќе им се открие.

16 Сега не претпоставуваа дека спасението доаѓа преку законот на Мојсеј; но законот служеше да ја зацврсти нивната вера во Христос; и така тие преку верата ја задржаа надежта, за вечно спасение, потпирајќи се на духот на пророштвото, кој зборуваше за оние нешта кои следуваат.

17 И сега ете, Амон, и Арон, и Омнер, и Химни, и нивните браќа се радуваа премногу, за успехот кои го имаа помеѓу Ламанитите, гледајќи дека Господ беше им доделил во согласност со нивните молитви, и дека Тој исто така беше им го потврдил Неговото слово до најмал детаљ.

ГЛАВА 26

Амон слави во Господ—Верниите се зацврсени од Господ и им е дадено знаење—Со верба луѓето можат да доведат и младници души до покајување—Бој ја има сета моќ и ѝ разбира сите нешта. Околу 90–77 ѝ.н.е.

И сега, ова се зборовите на Амон на неговите побратими, кои велат вака: Браќа мои и побратими, ете ви кажувам, колку голема причина имаме да се радуваме; бидејќи можевме ли да замислиме кога тргнавме од земјата Зарахемла дека Бог ќе ни доделеше толку големи благослови?

2 И сега, прашувам, кои големи благослови Тој ни ги подари? Можете ли да кажете?

3 Ете, одговарам за вас; бидејќи нашите браќа, Ламанитите, беа во темнина, да, дури и во најмрачниот амбис, но ете, колкумина од нив се доведени да ја видат зачудувачката светлина на Бог! И ова е благословот кој ни е подарен, дека сме инструменти во рацете на Бог да го извршиме ова големо дело.

4 Ете, илјадници од нив се радуваат, и беа доведени во Божјото стадо.

5 Ете, нивата беше зрела, и благословени сте вие, бидејќи замавнувавте со српот, и жнеевте со вашата моќ, да, цел ден работевте; и ете го бројот на вашите снопови! И тие ќе бидат собрани во амбарите, да не се потрошат.

6 Да, нема да бидат соборени од бурата во последниот ден; да, ниту пак ќе бидат опустошени од виорите; туку кога ќе дојде бурата ќе бидат собрани заедно на нивното место, за бурата да не може да ги зафати; да, ниту пак ќе бидат разнесени

од жестоките ветрови таму каде што непријателот ќе одбере да ги одвее.

7 Но ете, тие се во рацете на Господ на жетвата, и тие се Негови; и Тој ќе ги воздигне на последниот ден.

8 Благословено нека е името на нашиот Бог; да му пееме пофалби на Него, да, да Му се благодариме на Неговото свето име, бидејќи Тој секогаш постапува праведно.

9 Зашто ако не бевме излегле од земјата Зарахемла, овие наши драги возљубени браќа, кои толку драго нè љубеа, сè уште ќе беа изложени на омраза против нас, да, и исто така ќе беа странци на Бог.

10 И се случува кога Амон беше ги кажал овие зборови, неговиот брат Арон го прекори, велејќи: Амон, се плашам дека твојата радост те занесува до фалење.

11 Но Амон му кажа: Не се фалам со сопствената сила, ниту со мојата мудрост; туку ете, мојата радост е полна, да, моето срце е исполнето со радост, и ќе се радувам со мојот Бог.

12 Да, знам дека сум ништо; според мојата сила сум слаб; затоа нема да се фалам себеси, туку ќе го фалам мојот Бог, бидејќи со Неговата сила можам да ги направам сите нешта; да, ете, многу моќни чуда направивме во оваа земја, заради кои ќе го славиме Неговото име за секогаш.

13 Ете, колкумина илјадници од нашите браќа Тој ослободи од болките на пеколот; и тие се доведени да пеат со покајувачка љубов, и тоа е поради моќта на Неговото слово кое е во нас, затоа зарем немаме голема причина да се радуваме?

14 Да, имаме причина да го славиме Него засекогаш, бидејќи Тој е Севишниот Бог, и ги ослободи нашите браќа од окочите на пеколот.

15 Да, тие беа опкружени со вечна светлина и уништување; но ете, Тој ги доведе во Неговата вечна светлина, да, во вечно спасение; и тие се опкружени од неспоредливата награда на Неговата љубов; да, и ние бевме инструменти во Неговите раце за извршување на оваа голема и зачудувачка работа.

16 Затоа, да славиме, да, ќе славиме во Господ; да, ќе се радуваме, бидејќи нашата радост е полна; да, ќе го славиме нашиот Бог засекогаш. Ете, кој може премногу да слави во Господ? Да, кој може да каже толку многу за Неговата голема моќ, и за Неговата милост, и за Неговата макотрпност кон човечките деца? Ете, ви кажувам, не можам да го искажам ни најмалиот дел од тоа што го чувствувам.

17 Кој би можел да претпостави дека нашиот Бог би бил толку милостив за да не отргне од нашата ужасна, грешна, и загадена состојба?

18 Ете, излеговме дури и во бес, со моќни закани да ја уништиме Неговата црква.

19 О тогаш, зошто Тој не не препушти на ужасно уништување, да, зошто Тој не дозволи мечот на Неговата правда да падне врз нас, и да не проколне на вечен очај?

20 О, мојата душа, речиси како да избега од самата помисла. Ете, Тој не ја практикуваше Неговата правда врз нас, туку во Неговата голема милост не пренесе преку таа вечна бездна на смртта и мизеријата, и тоа за спасување на нашите души.

21 И сега ете, браќа мои, постои ли природен човек што ги знае овие нешта? Ви кажувам, не постои никој што ги знае овие нешта, освен покајникот.

22 Да, тој кој се покајува и практикува вера, и раѓа добри дела, и се моли постојано без престан—на таков му е дадено да ги знае Божјите мистерији; да, на таков ќе му се даде да ги открие нештата кои никогаш не биле откриени; да, и на таков ќе му се дадат илјадници души да ги доведе до покајание, како што на нас ни беше дадено да ги доведеме нашите браќа до покајание.

23 Сега дали се сеќавате, браќа мои, дека им кажавме на нашите браќа во земјата Зарахемла, ќе одиме во земјата Нефи, да им проповедаме на нашите браќа, Ламанитите, а тие ни се потсмеваа со презир?

24 Зашто тие ни кажаа: Дали мислите дека можете да ги доведете Ламанитите до знаењето на вистината? Дали мислите дека можете да ги убедите Ламанитите за неточноста на традициите на нивните татковци, вкочанет народ како што се тие; чии срца се воодушевуваат во крвопролевање; чии денови биле поминати во најгрозното беззаконие; чии патеки од почетокот се патеки на престапникот? Сега мои браќа, се сеќавате дека ова беше нивниот јазик.

25 И згора на тоа тие рекоа: Да земеме оружја против нив, за да ги уништиме нив и нивното беззаконие од земјата, за да не нè прегазат и да нè уништат.

26 Но ете, мои љубени браќа, не дојдовме во дивината со намера да ги уништиме нашите браќа, туку со намера дека можеби би можеле да спасиме неколку од нивните души.

27 Сега кога нашите срца беа потиштени, и за малку ќе се вратевме, ете, Господ нè утеши, и кажа: Одете помеѓу браќата, Ламанитите, и поднесете ги со трпение вашите неволји, и Јас ќе ви дадам успех.

28 И сега ете, дојдовме, и бевме излезени помеѓу нив; и бевме трпеливи во нашите страдања, и го претрпевме секој недостаток; да, патувавме од куќа до куќа, потпирајќи се на милостите на светот—не само врз милостите на светот туку врз милостите на Бог.

29 И влеговме во нивните куќи и ги поучивме, и ги поучивме на нивните улици; да, и ги поучивме на нивните ридови; и исто така влеговме во нивните храмови и синагоги и ги поучивме; и бевме отфрлени, и исмејувани, и плукани, и удирани по образите; и бевме каменувани, и одведени и врзани со цврсти конопи, и фрлени во затвор; и преку моќта и мудроста на Бог повторно бевме избавени.

30 И претрпевме секаков вид на неволји, и сето ова, за можеби да бидеме средства за спасување на нечија душа; и мислевме дека нашата радост ќе биде полна ако можеби би можеле да бидеме средства за спасување на некои.

31 Сега ете, можеме да погледнеме напред и да ги видиме плодовите на нашите дела; и дали се малку? Ви кажувам, Не, тие се многу; да, и можеме да посведочиме за нивната искреност, поради нивната љубов кон нивните браќа и исто така кон нас.

32 Зашто ете, тие попрво би ги жртвувале нивните животи отколку да ги одземат животите на нивните непријатели; и ги закопаа нивните воени оружја длабоко во земјата, поради нивната љубов кон нивните браќа.

33 И сега ете, ви кажувам, дали постоела толку голема љубов во целата земја? Ете, ви кажувам, Не, не постоела, дури и помеѓу Нефитите.

34 Зашто ете, тие ќе ги земат оружјата против нивните браќа; тие нема да си дозволат себеси да бидат убиени. Но ете колку од нив ги положија нивните животи; и знаеме дека заминаа кај нивниот Бог, поради нивната љубов и нивната омраза да грешат.

35 Сега зарем немаме причина да се радуваме? Да, ви кажувам, никогаш немало луѓе кои имале толку голема причина да се радуваат како нас, откако започна светот; да, и мојата радост е занесена, дури и до фалење на мојот Бог; бидејќи Тој ја има сета моќ, сета мудрост, и сето разбирање; Тој ги сфаќа сите нешта, и Тој е милостиво Битие, дури и за спасение, на оние кои ќе се покајат и ќе веруваат во Неговото име.

36 Сега ако ова е фалење, така и јас ќе се фалам; бидејќи ова е мојот живот и мојата светлина, мојата радост и моето спасение, и моето искупување од вечна горчина. Да, нека е благословено името на мојот Бог, кој е совесен за Неговиот народ, кој е гранка од дрвото на Израел, и беше изгубена од нејзиното стебло во странска земја; да, велам, нека е благословено името на мојот Бог, кој беше совесен за нас, скитниците во странска земја.

37 Сега браќа мои, гледаме дека Бог е совесен за сите луѓе, во која земја и да се наоѓаат; да, Тој го брои Неговиот народ, и

Неговите утробы на милоста се низ целата земја. Сега ова е мојата радост, и мојата голема благодарност; да, и ќе му се заблагодарувам на мојот Бог засекогаш. Амин.

ГЛАВА 27

Господ му заповедува на Амон да го води народот на Анџи-Нефи-Лехи на безбедно—Веднаш по средбата со Алма, радоста на Амон му ја исцрпи силата—Нефијците им ја даваат на Анџи-Нефи-Лехијците земјата Јершон—Тие се наречени народот на Амон. Околу 90–77 п.н.е.

СЕГА се случи кога тие Лама-нити кои беа заминале да војуваат против Нефитите беа дознале, после многуте нивни измачувања да ги уништат, дека е залудно да го бараат нивното уништување, повторно се вратија во земјата Нефи.

2 И се случи Амаликитите, поради нивната загуба, да бидат премногу лути. И кога видоа дека не можат да им се одмаздат на Нефитите, започнаа да го поттикнуваат народот на лутина против нивните браќа, народот на Анти-Нефи-Лехијците; затоа повторно започнаа да ги уништуваат.

3 Сега овој народ повторно одби да го земе своето оружје, и тие дозволија да бидат убиени според волјата на нивните непријатели.

4 Сега кога Амон и неговите

браќа го видоа ова дело на уништување помеѓу оние кои тие толку драго ги љубеа—бидејќи постапуваа со нив како да беа ангели испратени од Бог да ги спаси од вечно уништување—затоа, кога Амон и неговите браќа го видоа ова големо дело на уништување, тие беа трогнати од сочувство, и му рекоа на царот:

5 Да го собереме заедно овој Господов народ, и да се симнеме во земјата Зарахемла кај нашите браќа Нефитите, и да избегаме од рацете на нашите непријатели, за да не бидеме уништени.

6 Но царот им кажа: Ете, Нефитите ќе нè уништат, поради многуте убиства и гревови кои ги извршивме против нив.

7 И Амон кажа: Јас ќе одам и ќе го прашам Господ, и ако Тој ни каже, симнете се кај нашите браќа, дали ќе одите?

8 И царот му кажа: Да, ако Господ ни каже да одиме, ќе се симнеме кај нашите браќа, и ќе им бидеме робови додека не им ги надоместиме многуте убиства и гревови кои им ги направивме.

9 Но Амон им кажа: Тоа е против законот на нашите браќа, кој беше воспоставен од мојот татко, да има робови помеѓу нив; затоа да се симнеме и да се потпреме на милостите на нашите браќа.

10 Но царот му кажа: Прашајте го Господ, и ако Тој ни

каже да одиме, ќе одиме; во спротивно ќе умреме во земјата.

11 И се случи Амон да отиде и го праша Господ, а Господ му кажа:

12 Одведи го овој народ надвор од оваа земја, за да не умрат; бидејќи Сатаната има големо влијание врз срцата на Амаликитите, кои ги поттикнуваат Ламанитите да се побунат против нивните браќа за да ги убијат; затоа излезете од оваа земја; и благословен е овој народ во ова поколение, бидејќи Јас ќе ги заштитам.

13 И сега се случи Амон отиде и му кажа на царот за сè што Господ му беше кажал.

14 И тие го собраа целиот нивен народ, да, целиот Господов народ, и ги собраа нивната стада и крда, и заминаа од земјата, и дојдоа во дивината која ја делеше земјата Нефи од земјата Зарахемла, и се приближуваа до границите на земјата.

15 И се случи Амон да им каже: Ете, јас и моите браќа ќе тргнеме во земјата Зархемла, и вие ќе останете овде додека не се вратиме; и ќе ги испробаме срцата на нашите браќа, дали ќе сакаат да дојдете во нивната земја.

16 И се случи додека Амон одеше кон земјата, тој и неговите браќа го сретнаа Алма, на местото за кое се зборуваше; и ете, ова беше радосна средба.

17 Сега радоста на Амон беше толку голема што тој беше

исполнет; да, беше проголтан во радоста на неговиот Бог, и тоа до исцрпување на неговата сила; и повторно падна на земјата.

18 Сега зарем ова не беше огромна радост? Ете, ова е радост која никој не ја прима освен ако биде вистински покајник и понизен трагач по среќата.

19 Сега радоста на Алма запознавајќи ги неговите браќа беше навистина голема, и исто така радоста на Арон, на Омнер, и Химни; но ете нивната радост не ја надмина нивната сила.

20 И сега се случи Алма да ги спроведе неговите браќа назад во земјата Зарахемла; и тоа во неговата куќа. И тие отидоа и му кажаа на главниот судија за сите нешта кои беа им се случиле во земјата Нефи, помеѓу нивните браќа, Ламанитите.

21 И се случи главниот судија да испрати проглас низ целата земја, барајќи го гласот на народот во врска со приемот на нивните браќа, кои беа народот Анти-Нефи-Лехијци.

22 И се случи да се слушне гласот на народот, велејќи: Ете, ќе се откажеме од земјата Јершон, која е на исток покрај морето, која ја спојува земјата Изобилство, која е јужно од земјата Изобилство; и ова земја Јершон е земјата која ќе ја дадеме на нашите браќа како наследство.

23 И ете, ќе ги поставиме нашите војски помеѓу земјата Јершон и земјата Нефи, за да ги

заштитиме нашите браќа во земјата Јершон; и ова го правиме за нашите браќа, поради нивниот страв да земат оружје против нивните браќа за да не извршат грев; а овој нивен голем страв се појави поради нивното жално покајание кое го имаа, поради нивните многу убиства и нивната ужасна пакост.

24 И сега ете, ова ќе го направиме на нашите браќа, за да ја наследат земјата Јершон; и ќе ги чуваме од нивните непријатели со нашите војски, под услов тие да ни дадат дел од нивниот имот да ни помогнат да ги издржуваме нашите војски.

25 Сега, се случи кога Амон беше го чул ова, тој се врати кај народот Анти-Нефи-Лехи, и исто така Алма со него, во дивината, каде беа ги поставиле нивните шатори, и им ги открија сите овие нешта. И Алма исто така ги поврза во неговото преобратување со Амон и Арон, и неговите браќа.

26 И се случи тоа да предизвика голема радост помеѓу нив. И заминаа во земјата Јершон; и тие беа повикувани од Нефитите како народот на Арон; затоа беа распознавани секогаш потоа.

27 И тие беа помеѓу Нефитскиот народ, и исто така вброени помеѓу народот од црквата. И исто така беа распознавани и по нивната ревност кон Бог, и исто така кон луѓето; бидејќи тие беа совршено чесни

и исправни во сите нешта и беа цврсти во вербата во Христос, и тоа до крајот.

28 И гледаа на пролевањето на крвта на нивните браќа со најголемо гадење; и никој не можеше да ги наговори да земат оружје против нивните браќа; и никогаш не гледаа на смртта со било каква мера на страв, поради нивните надеж и погледи на Христос и воскреснувањето; затоа, смртта беше проголтана за нив преку победата на Христос врз неа.

29 Затоа, би претрпеле смрт на најотежнувачки и вознемирувачки начин кој би можел да биде предизвикан од нивните браќа, пред да го земат мечот или сабјата за да ги удрат.

30 И така беа ревносен и љубен народ, високо благодатен народ на Господ.

ГЛАВА 28

Ламаниитите се поразени во огромна битка—Десетици илјади се убиени—Пакосниите се испрашени во сосвојба на бескрајна жорчина; праведниите досијужнуваат бескрајна среќа. Околу 77–76 п.н.е.

И сега се случи откако народот на Амон беше воспоставен во земјата Јершон, и исто така црква беше воспоставена во земјата Јершон, и Нефитските војски беа поставени околу земјата Јершон, да, на сите граници околу земјата Зарахемла;

ете војските на Ламанитите беа ги следеле нивните браќа во дивината.

2 И така имаше огромна битка; да, и тоа таква за каква што никогаш не се знаело помеѓу целиот народ од времето кога Лехи го напушти Ерусалим; да, и десетици илјади Ламанити беа убиени и распрснати на сите страни.

3 Да, и исто така имаше огромен колеж помеѓу народот на Нефи; сепак, Ламанитите беа протерани и распрснати, и народот на Нефи повторно се врати во нивната земја.

4 И сега ова беше време кога имаше големо жалење и оплакување кое се слушаше низ целата земја, помеѓу целиот Нефитски народ—

5 Да, плачот на вдовиците кои жалеа за своите сопрузи, и исто така на татковците кои жалеа за своите синови, и ќерката за братот, да, братот за таткото; и така плачот на жалењето се слушаше помеѓу сите нив, жалење за нивните роднини кои беа убиени.

6 И сега со сигурност ова беше тажен ден; да, време на свеченост, и време за многу постење и молење.

7 И така заврши петнаесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ;

8 И ова е извештајот на Амон и неговите браќа, нивните патувања во земјата Нефи, нивните страдања во земјата, нивните

таги, и нивните неволји, и нивната неразбирлива радост, и примањето и заштитувањето на браќата во земјата Јершон. И сега нека Господ, Искупителот на сите луѓе, ги благослови нивните души засекогаш.

9 И ова е извештајот на војните и препирањата помеѓу Нефитите, и исто така војните помеѓу Нефитите и Ламанитите; и завршува петнаесеттата година од владеењето на судиите.

10 И од првата година до петнаесеттата се исполни уништувањето на многу илјадници животи; да, се исполни ужасна глетка на крвопролевање.

11 И телата на многу илјадници се положени ниско во земјата, додека пак телата на многу илјадници скапуваат на купови врз лицето на земјата, да, и многу илјадници жалат за загубата на нивните роднини, бидејќи имаат причина да се плашат, според ветувањата на Господ, дека се испратени во состојба на бескрајна тешкотија.

12 Додека илјадници други искрено жалат за загубата на нивните роднини, сепак се радуваат и веселат во надеж, дури и знаат, според ветувањата на Господ, дека се одгледани да живеат на десната рака на Бог, во состојба на бескрајна среќа.

13 И така гледаме колку е голема нееднаквоста помеѓу луѓето поради грев и престап, и моќта на ѓаволот, која доаѓа од

лукавите планови кои тој ги измисли за да ги зароби срцата на луѓето.

14 И така го гледаме големиот повик на луѓето за трудољубивост за да работат во Господовите лозја; и така ја гледаме големата причина за тага, и исто така за радост—тага поради смрт и уништување помеѓу луѓето, и радост поради светлината на Христос за живот.

ГЛАВА 29

Алма ѓосакува да ѓовикува ѓокајание со анѓелска ревности—Госѓод им дарува учииѓели на сииѓе нации—Алма слави во Госѓодовоѓо дело и во усѓехоѓи на Алмон и неѓовиѓе брака. Околу 76 ѓ.н.е.

О да бев ангел, и да можев да ја имам желбата на моето срце, да можам да излезам и да говорам со Божјата труба, со глас што ја тресе земјата, и да повикувам покајание на сите народи!

2 Да, јас би објавил на секоја душа, како гласот на грмењето, покајување и планот на искупувањето, да се покајат и да дојдат при нашиот Бог, за да нема повеќе тага врз целото лице на земјата.

3 Но ете, човек сум, и грешам во мојата желба; бидејќи треба да бидам задоволен со нештата кои Господ ми ги додели.

4 Не треба со моите желби да ја мачам цврстата одредба на праведен Бог, бидејќи знам дека Тој им додели на луѓето во сог-

ласност со нивните желби, без разлика дали е за смрт или за живот; да, знам дека Тој им додели на луѓето, да, им заповеда одредби кои се непроменливи, во согласност со нивните волји, било да се за спасение или за уништување.

5 Да, знам дека доброто или злото пристигнаа пред сите луѓе; тој што не го разликува доброто од злото е невин; но тој што го знае доброто од злото, на него му се дава во согласност со неговите желби, било да сака добро или зло, живот или смрт, радост или грижа на совест.

6 Сега, гледајќи дека ги знам овие нешта, зошто би сакал повеќе од тоа да ја изведам работата за која сум повикан?

7 Зошто би сакал да сум ангел, за да зборувам на сите краишта на земјата?

8 Зашто ете, Господ им додели на сите нации, на сопствената нација и јазик, да го поучуваат Неговото слово, да, со мудрост, сè што Тој мисли дека е соодветно да имаат; затоа гледаме дека Господ советува со мудрост, според тоа што е праведно и вистинито.

9 Јас го знам тоа што ми го заповеда Господ, и славам во тоа. Не се славам самиот себеси, туку го славам тоа што ми го заповеда Господ; да, и ова е мојата слава, за можеби да можам бидам инструмент во рацете на Бог да доведам некоја душа до покајание; и ова е мојата радост.

10 И ете, кога гледам дека многу од моите браќа се навистина покајнички, и доаѓаат до Господ нивниот Бог, тогаш мојата душа е исполнета со радост; тогаш се сеќавам што Господ беше направил за мене, да, и тоа дека Тој ја слушна мојата молитва; да, тогаш се сеќавам на Неговата милостива рака која Тој ја испружи кон мене.

11 Да, исто така се сеќавам на заробеништвото на моите татковци; бидејќи со сигурност знам дека Господ ги избавил од ропство, и со ова ја воспостави Неговата црква; да, Господ Бог, Богот на Авраам, Богот на Исак, и Богот на Јаков, ги избави од ропство.

12 Да, секогаш се сеќавав на заробеништвото на моите татковци; и истиот Бог кој ги избави од рацете на Египќаните ги избави од ропство.

13 Да, и истиот Тој Бог ја воспостави Неговата црква помеѓу нив; да, и истиот Тој Бог ме повика со свет повик, да го проповедам словото на овој народ, и ми даде многу успех, со кој мојата душа е полна.

14 Но не се радувам во сопствениот успех сам, туку мојата радост е посполнета поради успехот на моите браќа, кои беа горе во земјата Нефи.

15 Ете, тие работеа премногу, и родија многу плод; и колку голема ќе биде нивната награда!

16 Сега, кога размислувам за успехот на овие мои браќа

мојата душа е занесена, дури и до одвојување од телото, како да беше, толку голема е мојата радост.

17 И сега нека Бог им додели на овие, мои браќа, да можат да седат во Божјото царство; да, и исто така сите оние кои се плод на нивните трудови за повеќе да не излегуваат, туку да Го слават засекогаш Него. И нека Бог даде да биде направено според моите зборови, и тоа како што реков. Амин.

ГЛАВА 30

Корихор, анџи-Хрисџој, љо исмева Хрисџос, Помирувањето, и духој на пророшџојо—Тој џоучува дека нема Боџ, нема човечки џад, нема казна за грев, и нема Хрисџос—Алма сведочи дека Хрисџос ќе дојде и дека сџе нешџа укажуваат дека џосџојо Боџ—Корихор бара знак и сџанува нем—Ѓаволој беше му се џојавил на Корихор како анџел и љо џоучуваше шџо да каже—Корихор е преџазен и умира. Околу 76–74 џ.н.е.

Ете, сега се случи откако народот на Амон се смести во земјата на Јершон, да, и исто така откако Ламанитите беа протерани од земјата, и нивните мртви беа закопани од народот на земјата—

2 Сега нивните мртви не беа преброени поради големината на нивната бројка; ниту мртвите на Нефитите не беа

преброени—но се случи откако беа ги закопале нивните мртви, и исто така после деновите за пост, и оплакување, и молење (а тоа беше во шеснаесеттата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ) започна да владее постојан мир низ целата земја.

3 Да, и луѓето гледаа да ги одржуваат заповедите на Господ; и беа строги во одржување на Божјите обреди, според Мојсиевиот закон; бидејќи беа поучени да го одржуваат законот на Мојсеј додека да биде исполнет.

4 И така народот немаше вознемирувања во шеснаесеттата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ.

5 И се случи на почетокот на седумнаесеттата година од владеењето на судиите, постоеше постојан мир.

6 Но се случи во подоцнежниот крај на седумнаесеттата година, да дојде човек во земјата Зарахемла, и тој беше Анти-Христ, бидејќи започна да му проповеда на народот против пророштвата кои беа кажани од пророците, во врска со доаѓањето на Христос.

7 Сега не постоеше закон против човечките верувања; бидејќи беше строго спротивно од Божјите заповеди да постои закон кој би ги довел луѓето во нерамноправни позиции.

8 Зашто така вели светото писмо: Одберете вие денес, на кого ќе му служите.

9 Сега ако човекот посакуваше да му служи на Бог, тоа беше негова привилегија; односно прво, ако веруваше во Бог беше привилегија да му служи; но Тој ако не веруваше во Него не постоеше закон да го казни.

10 Но ако убиеше се казнуваше со смрт; и ако ограбуваше исто така се казнуваше; и ако крадеше исто така се казнуваше; и ако извршеше прељуба исто така се казнуваше; да, за целата оваа пакост беа казнети.

11 Зашто постоеше закон по кој народот требаше да биде суден според нивните злосторства. Сепак, не постоеше закон против човечките верувања; затоа, човекот беше казнет само за злосторствата кои беше ги сторил; затоа сите луѓе беа на рамноправни позиции.

12 И овој Анти-Христ, чие име беше Корихор, (а законот не можеше да го задржи) започна да му проповеда на народот дека не постои Христос. И на овој начин проповедаше, велејќи:

13 О вие кои сте оковани под будалеста и залудна надеж, зошто се оптоварувате со толку будалести нешта? Зошто барате еден Христос? Зашто ниту еден човек не може да знае за тоа што следува.

14 Ете, овие нешта што ги нарекувате пророштва, за кои вие велите дека се пренесувани од свети пророци, ете, тие се будалестите традиции на вашите татковци.

15 Како знаете за нивната сигурност? Ете, не можете да знаете за нештата кои не ги гледате; затоа не можете да знаете дека ќе постои Христос.

16 Вие очекувате и велите дека гледате опростување од вашите гревови. Но ете, тоа е последицата на пореметениот ум; и ова помрачување на вашите умови е резултат на традициите на вашите татковци, кои ве водеа во верување за нешта кои не се точни.

17 И многу повеќе такви нешта им кажа на нив, кажувајќи им дека не може да постои помирување за човечките гревови, но секој човек поминува низ овој живот според управувањето на суштеството; затоа секој човек напредуваше според неговата генијалност, и дека секој човек освојува според неговата сила; и што и да стореше човекот не беше злосторство.

18 И така тој им проповедаше на нив, одведувајќи ги срцата на многу, предизвикувајќи ги да ги кренат нивните глави во нивната пакост, да, одведувајќи многу жени, и исто така мажи, да извршуваат блудства—кажувајќи им дека кога човекот е мртов, тоа е крајот.

19 Сега овој човек исто така замина во земјата Јершон, за да ги проповеда овие нешта помеѓу народот на Амон, кој некогаш беше Ламанитски народ.

20 Но ете тие беа помудри од многумина од Нефитите;

бидејќи тие го зедаа и го вратија, и го однесоа пред Амон, кој беше висок свештеник врз тој народ.

21 И се случи тој да предизвика да биде одведен од земјата. И тој дојде во земјата Гидеон, и започна исто така да им проповеда на нив; и овде немаше многу успех, бидејќи беше одведен и врзан и однесен пред високиот свештеник, и пред главниот судија над земјата.

22 И се случи високиот свештеник да му каже: Зошто одиш наоколу и ги изопачуваш Господовите патишта? Зошто го поучуваш овој народ дека нема Христос, за да го спречиш нивното радување? Зошто зборувааш против сите пророштва од светите пророци?

23 Сега името на високиот свештеник беше Гидона. И Корихор му кажа: Бидејќи не ги поучувам будалестите традиции на вашите татковци, и бидејќи не го учам овој народ да се заслепи под будалестите обреди и изведби кои се положени од древните свештеници, да ја узурпираат моќта и власта над нив, да ги држат во незнаење, за да не ги креваат нивните глави, туку да бидат соборени поради твоите зборови.

24 Велите дека овој народ е слободен народ. Ете, ти велам дека се во ропство. Велиш дека тие древни пророштва се вистинити. Ете, велам дека не знаеш дали се вистинити.

25 Велите дека овој народ е виновен и паднат народ, поради престапот на родителот. Ете, велам дека детето не е виновно поради родителите.

26 И исто така велите дека ќе дојде Христос. Но ете, велам дека не знаете дали ќе постои Христос. И исто така велите дека Тој ќе биде убиен поради гревовите на светот—

27 И така го водите овој народ според будалестите традиции на вашите татковци, и според вашите сопствени желби; и ги држите потчинети, и тоа како да се во ропство, за да можете да се заситите со трудот на нивните раце, за да не се осмелат да погледнат нагоре со смелост, и да не се осмелуваат да ги уживаат нивните права и привилегии.

28 Да, тие не се осмелуваат да го искористат тоа што е нивно за да не ги навредат нивните свештеници, кои ги оптоваруваат според нивните желби, и ги доведоа да веруваат, по нивните традиции и нивните сониништа и нивните каприци и нивните визии и нивните преправени мистерии, дека ако не направат според неговите зборови, ќе навредат некое непознато битие, за кои велат дека е Бог—битие кое никогаш не било видено ниту познато, кое никогаш не било ниту ќе биде.

29 Сега кога високиот свештеник и главниот судија ја видоа закоравеноста на неговото

срце, да, кога видоа дека ќе се побуни дури и против Бог, тие не одговорија на неговите зборови; но наредија тој да биде врзан; и го предадоа во рацете на стражарите, и го испратија во земјата Зарахемла, за да биде доведен пред Алма, и главниот судија кој беше владетел над целата земја.

30 И се случи кога беше доведен пред Алма и главниот судија, тој продолжуваше на истиот начин како што правеше во земјата Гидеон; да, тој продолжуваше да богохули.

31 И тој истапи пред Алма со силни преувеличени зборови, и се побуни против свештениците и учителите, обвинувајќи ги дека го заведуваат народот по глупавите традиции на нивните татковци, за да се наситат со трудот на народот.

32 Сега Алма му кажа: Знаеш дека не се наситуваме со трудот на овој народ; зашто ете јас работев од почетокот на владеењето на судиите до сега, со моите сопствени раце за мојата поддршка, без оглед на многуте мои патувања околу земјата да го објавам Божјото слово на мојот народ.

33 И без оглед на многуте работи кои ги изведов во црквата, ниту еднаш не добив ниту еден сенин за мојот труд; ниту некој од моите браќа, освен ако не беше на судиската столица; и тогаш примивме само според законот за нашето време.

34 И сега, ако не примаме ништо за нашите трудови во црквата, која ни е користа да работиме во црквата освен за да ја објавуваме вистината, за да можеме да имаме радување во радоста на нашите браќа?

35 Тогаш зошто велиш дека ние му проповедаме на овој народ за да стекнеме добивка, кога ти, самиот, знаеш дека не стекнуваме добивка? И сега, веруваш ли дека го мамиме овој народ, што предизвикува толкава радост во нивните срца?

36 И Корихор му одговори, Да.

37 И тогаш Алма му кажа: Дали веруваш дека постои Бог?

38 И тој одговори, Не.

39 Сега Алма му кажа: Дали повторно ќе негираш дека постои Бог, и исто така ќе Го негираш Христос? Зашто ете, ти кажувам, знам дека постои Бог, и исто така дека Христос ќе дојде.

40 И сега каков доказ имаш дека не постои Бог, или дека Христос нема да дојде? Ти кажувам дека немаш ниту еден, освен твоите зборови.

41 Но, ете, ги имам сите нешта како сведоштво дека овие нешта се вистинити; и ти исто така ги имаш сите нешта како сведоштво дека се вистинити; и дали ќе ги негираш? Дали веруваш дека овие нешта се вистинити?

42 Ете, знам дека веруваш, но опседнат си од лажлив дух, и го отфрли Божјиот Дух за да нема

место во тебе; но ѓаволот има моќ врз тебе, и тој те носи наоколу, правејќи измами за да може да ги уништи Божјите деца.

43 И сега Корихор му кажа на Алма: Ако ми покажеш знак, за да можам да бидам убеден дека постои Бог, да, покажи ми дека Тој има моќ, и тогаш ќе бидам убеден за вистината на твоите зборови.

44 Но Алма му рече: Имаше доволно знаци; дали ќе Го искушуваш твојот Бог? Дали ќе кажеш, Покажи ми знак, кога го имаш сведоштвото на сите овие твои браќа, и исто така од светите пророци? Светите писма се положени пред тебе, да, и сите овие нешта укажуваат дека постои Бог; да, дури и земјата, и сите нешта кои се врз нејзиното лице, да, и нејзиното движење, да, и исто така сите планети кои се движат во нивната вообичаена форма сведочат дека постои Врховен Создавач.

45 А сепак, дали одиш наоколу заведувајќи ги срцата на овој народ, сведочејќи им дека не постои Бог? И сепак дали ќе негираш против сите овие сведоци? И тој кажа: Да, ќе негирам, освен ако ми покажеш знак.

46 И сега се случи Алма да му каже: Ете, нажален сум поради закоравеноста на твоето срце; да, дека сè уште се спротивставуваш на духот на вистината, за да може твојата душа да биде уништена.

47 Но ете, подобро е твојата душа да биде загубена отколку ти да бидеш причината за доведување на многу души до уништување, со твоите лажливи и ласкави зборови; затоа ако повторно негираш, ете Бог ќе те удри, за да станеш нем, за никогаш повеќе да не ја отвориш устата, за повеќе да не го мамиш овој народ.

48 Сега Корихор му кажа: Не го негирам постоењето на Бог, но не верувам дека постои Бог; и исто така велам, дека не знаете дали постои Бог; и ако не ми покажеш знак, нема да верувам.

49 Сега Алма му кажа: Ова ќе ти го дадам како знак, да занемеш, според моите зборови; и велам, дека во името на Бог, ќе бидеш занемен, така што повеќе нема да имаш изговор.

50 Сега кога Алма ги беше кажал овие зборови, Корихор беше занемен, за да нема изговор, според зборовите на Алма.

51 И сега кога главниот судија го виде ова, ја испружи неговата рака и му напиша на Корихор, велејќи: Дали си убеден во моќта на Бог? На кого сакаше Алма да му го покаже неговиот знак? Би сакал ли тој да мачи други, за да ти покаже знак? Ете, тој ти беше покажал знак; и сега дали уште ќе го оспоруваш?

52 А Корихор ја испружи раката и напиша, велејќи: Знам дека сум нем, бидејќи не можам да зборувам; и знам дека ништо

освен моќта на Бог не може да го доведе ова врз мене; да, и секогаш знаев дека постоеше Бог.

53 Но ете, гаволот ме измами; бидејќи се појави пред мене во форма на ангел, и ми кажа: Оди и врати го овој народ, бидејќи сите тие застранија по непознат Бог. И тој ми кажа: Не постои Бог; да, и ме поучи што да кажам. И ги поучував неговите зборови; и ги поучував бидејќи беа задоволувачки за телесниот ум; и ги поучував сè додека не стекнав голем успех, во толкава мера што јас навистина верував дека беа вистинити; и поради оваа причина се воздржував од вистината, сè додека не ја донесов оваа голема клетва врз мене.

54 Сега кога го беше кажал ова, го преколнуваше Алма да Му се моли на Бог, за да може клетвата да биде тргната од него.

55 Но Алма му кажа: Ако оваа клетва е тргната од тебе, ти повторно ќе ги заведуваш срцата на овој народ; затоа, ќе биде онака како што сака Господ.

56 И се случи клетвата да не биде тргната од Корихор; но тој беше исфрлен, и одеше наоколу од куќа до куќа да моли за неговата храна.

57 Сега веста за тоа што му се случи на Корихор беше веднаш објавена низ целата земја; да, прогласот беше испратен од главниот судија до целиот народ во земјата, објавувајќи им на оние кои беа верувале во зборовите на Корихор дека мораа

брзо да се покајат, за да не дојдат истите пресуди при нив.

58 И се случи сите да бидат убедени за пакоста на Корихор; затоа сите повторно беа преобратени во Господ; и ова стави крај на беззаконието по начинот на Корихор. А Корихор одеше наоколу од куќа до куќа, молејќи за храна за неговата поддршка.

59 И се случи додека одеше помеѓу народот, да, помеѓу народот кој беше се одвоил од Нефитите и се нарекуваа Зорамити, предводени од човек чие име беше Зорам—и додека одеше помеѓу нив, ете, беше згазен и смачкан, сè додека не беше мртов.

60 И така го гледаме крајот на оној кој ги изопачуваше Господовите патишта; и така гледаме дека гаволот нема да ги поддржи неговите деца на последниот ден, туку брзо ги повлекува долу во пеколот.

ГЛАВА 31

Алма предводи мисија за да ги врати и најнајмише Зорамити—Зорамитиите го негираа Христос, веруваат во лажен концевити на избори, и служат со поставени моливти—Мисионериите се исполнеа со Светиот Дух—Нивниите неволји се прогледани во радоста на Христос. Околу 74 и.н.е.

СЕГА се случи по крајот на Корихор, Алма прими вести дека

Зорамитите ги изопачуваа Господовите патишта, и дека Зорам, кој беше нивен водач, ги заведуваше срцата на народот да се поклонува на неми идоли, неговото срце повторно започна да боли поради беззаконието на народот.

2 Зашто тоа беше причината за голема тага кај Алма да знае за беззаконието на неговиот народ; затоа неговото срце беше премногу тажно поради одвојувањето на Зорамитите од Нефитите.

3 Сега беа се собрале заедно во земја која ја нарекуваа Антионум, која беше источно од земјата Зарахемла, која се простираше граничејќи со морскиот брег, кој беше јужно од земјата Јершон, која исто така граничеше со дивината на југ, која беше полна со Ламанитите.

4 Сега Нефитите многу се плашеа дека Зорамитите би воспоставиле согласност со Ламанитите, и дека тоа ќе биде причина за голем пораз од страна на Нефитите.

5 И сега, додека проповедањето на словото имаше намера да го предводи народот да го прави тоа што е праведно—да, беше имало помоќно дејство врз умовите на народот од мечот, или било што друго, што беше им се случило—затоа Алма мислеше дека беше потребно да ја пробаат доблеста на Божјото слово.

6 Затоа го одведе Амон, и

Арон, и Омнер; а Химни го остави во црквата во Зарахемла; но претходните тројца ги поведе со него, и исто така Амук и Зезром, кои беа кај Мелек; и исто така поведе двајца од неговите синови.

7 Сега најстариот од неговите синови не го зема со него, и неговото име беше Хеламан; а имињата на оние кои ги поведе со него беа Шиблон и Кориантон; а ова се имињата на оние кои отидоа со него помеѓу Зорамитите, да им го проповедаа словото.

8 Сега Зорамитите беа одметници од Нефитите; затоа Божјото слово им беше проповедано.

9 Но тие беа паднале во големи грешки, бидејќи не гледаа да ги одржуваат заповедите на Бог, и Неговите одредби, според законот на Мојсеј.

10 Ниту би се придружиле до црковните уредби, да продолжат со молење и секојдневна молба на Бог, за да не можат да влезат во искушение.

11 Да, накратко, во многу прилики ги изопачија Господовите патишта; затоа, поради ова, Алма и неговите браќа заминаа во земјата да им го проповедаат словото.

12 Сега, кога беа дошле во земјата, ете, на нивно чудење открија дека Зорамитите беа изградиле синагоги, и дека се собираа заедно еден ден во неделата, кој го нарекуваа Господов

ден; и служеа на начин на кој Алма и неговите браќа никогаш не го беа виделе;

13 Зашто имаа место изградено во центарот на нивната синагога, место за стоење, кое беше високо над главата; а на врвот би стоела само една личност.

14 Затоа, кој и да сакаше да обожава, мораше да истапи напред и да застане на врвот, и да ги испружи напред рацете, кон небото, и да повикува со силен глас, велејќи:

15 Свети, свети Господе; веруваме дека Ти си Бог, и веруваме дека Ти си свет, и дека Ти беше дух, и дека Ти си дух, и дека Ти засекогаш ќе бидеш дух.

16 Свети Боже, веруваме дека Ти нè раздели од нашите браќа; а ние не веруваме во традицијата на нашите браќа, која им беше предавана од детството на нивните татковци; но веруваме дека Ти нè одбра да бидеме Твоите свети деца; и исто така Ти ни откри дека нема да постои Христос.

17 Но Ти си истиот вчера, денес, и засекогаш; и Ти нè одбра за да бидеме спасени, додека сите околу нас се одбрани преку Твојот гнев да бидат во пеколот; за таа светост, О Боже, ние Ти благодариме Тебе; и ние исто така Ти благодариме Тебе што нè одбра нас, за да не бидеме водени по будалестите традиции на нашите браќа, кои ги врзаа за верување во Христос, што ги

водеше нивните срца да лутаат далеку од Тебе, наш Господе.

18 И повторно Ти благодариме Тебе, О Боже, дека сме одбран и свет народ. Амин.

19 Сега се случи откако Алма и неговите браќа и неговите синови беа ги слушнале овие молитви, тие беа запрепаствени над секоја мера.

20 Зашто ете, секој човек истапи напред и ги понуди истите молитви.

21 Сега местото тие го нарекуваа Рамеумптом, кое, како преведено, е свето стојалиште.

22 Сега, од ова стојалиште тие понудија, секој човек, потполно истата молитва на Бог, благодарувачки Му се на нивниот Бог што беа одбрани од Него, и што Тој не ги заведе според традицијата на нивните браќа, и дека нивните срца не беа украдени за да веруваат во нештата кои следуваат, за кои не знаеја ништо.

23 Сега, откако целиот народ понуди благодарност на овој начин, се вратија во нивните домови, не зборувајќи за нивниот Бог никогаш повеќе сè додека повторно не се беа собрале на светото стојалиште, за да изразат благодарност на нивен начин.

24 Сега кога Алма го виде тоа, неговото срце беше натажено; бидејќи тој виде дека тие се пакосен и изопачен народ; да, тој виде дека нивните срца беа насочени врз злато, и врз сребро,

и на секаков вид на префинети стока.

25 Да, и тој виде дека нивните срца беа кренати во големо фалење, во нивната гордост.

26 И го крена гласот свој кон небото, и повика, велејќи: О, колку долго, О Господе, Ти ќе дозволуваш Твоите слуги да живеат овде долу во тело, да набљудуваат таква грозна пакост помеѓу човечките деца?

27 Ете, О Боже, тие Те повикуваат, а сепак нивните срца се проголтани од нивната гордост. Ете, О Боже, тие Те довикуваат Тебе со нивните усти; додека се надувани, и тоа до големина, со суетните нешта на светот.

28 Ете, О мој Боже, нивната скапа облека, и нивните прстени, и нивните бразлетни, и нивните златни украси, и сите нивни скапоцени нешта со кои се украсени; и ете, нивните срца се насочени на нив, а сепак Те довикуваат Тебе и велат—Ти благодариме Тебе, О Боже, бидејќи ние Ти сме одбран народ за Тебе, додека други ќе умрат.

29 Да, и велат дека Ти си им открил дека нема да постои Христос.

30 О Господе Боже, колку долго Ти ќе дозволуваш таква пакост и неверност да биде помеѓу овој народ? О Господе, дали Ти ќе ми дадеш сила, за да се носам со своите слабости. Бидејќи јас сум немоќен, и таква пакост помеѓу овој народ ја боли мојата душа.

31 О Господе, моето срце е премногу тажно; дали Ти ќе ја утешиш мојата душа во Христос. О Господе, дали Ти ќе ми доделиш да имам сила, да можам со трпение да ги претрпам овие неволји кои ќе дојдат врз мене, поради беззаконието на овој народ.

32 О Господе, дали Ти ќе ја утешиш мојата душа, и ќе ми дадеш успех, и исто на моите блиски соработници кои се со мене—да, Амон, и Арон, и Омнер, и исто така моите двајца синови—да, и тоа сите овие Ти ќе ги утешиш, О Господе. Да, дали Ти ќе ги утешиш нивните души во Христос.

33 Дали Ти ќе им доделиш да имаат сила, за да ги поднесат нивните неволји кои ќе дојдат врз нив поради беззаконието на овој народ.

34 О Господе, дали Ти ќе ни доделиш да имаме успех доведувајќи ги повторно кај Тебе во Христос.

35 Ете, О Господе, нивните души се скапоцени, и многу од нив се наши браќа; затоа, дај ни, О Господе, моќ и мудрост за да ги доведеме овие, наши браќа, повторно кај Тебе.

36 Сега се случи откако Алма беше ги рекол овие зборови, ги положи рацете на сите кои беа со него. И ете, додека ги положува со рацете, тие беа исполнети со Светиот Дух.

37 И откако се поделија еден од друг, не размислувајќи што

треба да јадат, или што треба да пијат, или што треба да об-лечат.

38 А Господ обезбеди за нив за да не гладуваат, ниту да бидат жедни; да, и исто така им даде сила, за да не трпат никакви неволји, освен да не бидат про-голтани во радоста на Христос. Сега ова беше во согласност со молитвата на Алма; и тоа би-дејќи Тој се молеше со вера.

ГЛАВА 32

Алма ги учи сиромасиите, чии несреќи ги понижиле—Верата е верба во што што не е видено но е висшението—Алма сведочи дека ангелиите им пројоведаат на ма-жи, жени, и деца—Алма го споредува словото со семе—Мора да се засади и храни—Пошто израсну-ва во дрво од кое се бере плодот на вечниот живот. Околу 74 ѝ.н.е.

И се случи тие да појдат, и поч-наа да им го проповедаат сло-вото Божјо на луѓето, влегувајќи во нивните синагоги, и во нив-ните куќи; да, и дури го про-поведаа словото на нивните улици.

2 И се случи дека после многу труд помеѓу нив, тие почнаа да имаат успех меѓу луѓето од сиромашната класа; зашто ете, тие беа исфрлени од синагогите заради грубоста на нивната облека—

3 Затоа не им беше дозволено да влезат во нивните синагоги да Го слават Бог, затоа што ги

сметаа за нечистотија; затоа беа сиромашни; да, нивните браќа ги сметаа за безвредни; затоа беа сиромашни што се одне-сува до земните нешта; и исто така беа сиромашни во срцето.

4 Сега, додека Алма ги поучу-ваше луѓето и им зборуваше на ридот Онида, му дојде многу големо мноштво, кои беа оние за кои зборуваме, кои беа си-ромашни во срцето, заради нивната сиромаштија што се од-несува до земните работи.

5 И тие дојдоа кај Алма; и тој што беше прв меѓу нив му рече: Ете, што да прават овие мои браќа, зашто тие се прези-рани од сите луѓе заради нив-ната сиромаштија, да, и особено од нашите свештеници затоа не исфрлија од нашите синагоги во кои работевме макотрпно да изградиме со наши раце; и не отфрлија поради нашата си-ромаштија; и немаме место да го обожаваме Бог; и ете, што ќе правиме?

6 И сега кога Алма го слушна ова, тој го сврте наоколу, него-вото лице веднаш кон него, и по-гледна со голема радост; зашто тој виде дека нивната несреќа навистина беше ги понизила, и дека беа подготвени да го чу-јат словото.

7 Затоа тој не им рекол ништо повеќе на другото мноштво; но ја испружи неговата рака, и до-викуваше кон тие што ги гледа, кои навистина беа покајнички, и им кажа:

8 Гледам дека сте понизни во срцето; и ако е така благословени сте вие.

9 Ете, вашиот брат рече, Што да правиме?—зашто сме исфрлени од нашите синагоги, така што не можеме да го обожаваме нашиот Бог.

10 Ете ви велам, дали мислите дека не можете да го обожавате Бог освен само во вашите синагоги?

11 И згора на тоа, јас би прашал, дали мислите дека не сметете да го обожавате Бог повеќе од еднаш неделно?

12 Јас ви велам, добро е што сте исфрлени од вашите синагоги, за да бидете понизни, и за да можете да научите мудрост; затоа неопходно е да научите мудрост; зашто поради тоа што сте исфрлени, поради тоа што ве презираат вашите браќа заради вашата голема сиромаштија, затоа сте станале понизни во срцето; затоа мора да станете понизни.

13 И сега, затоа што сте приморани да бидете понизни благословени сте; затоа што човекот, понекогаш, ако е приморан да биде понизен, бара покајание; и сега сигурно, кој и да се покае ќе наоѓа милост; и тој што ќе најде милост и ќе издржува до крај, истиот ќе биде спасен.

14 И сега, како што ви кажав, бидејќи бевте приморани да бидете понизни, вие бевте благословени, зарем не мислите дека тие се поблагословени

кои навистина се понизуваат себеси заради словото?

15 Да, тој што навистина се понижи, и се покајува за своите гревови, и издржува до крајот, истиот ќе биде благословен—да, многу поблагословен отколку тие што се принудени да бидат понизни поради нивната преголема сиромаштија.

16 Затоа, благословени се тие што се понизни без да бидат принудени да бидат понизни; или поточно, со други зборови, благословен е оној што верува во словото Божјо, и е крстен без тврдоглавост во срцето, да, без да биде доведен да го знае словото, или без да биде приморан да знае, пред да верува.

17 Да, има многу кои велат: Ако ти ни покажеш знак од небесата, тогаш ќе знаеме со сигурност; тогаш ќе веруваме.

18 Сега, прашувам, дали е тоа вера? Ете, ви велам, Не; зашто ако човек знае нешто, тој нема причина да верува во тоа, зашто го знае.

19 И сега, колку попроконат е тој што ја знае волјата Божја и не ја следи, отколку тој што само верува, или само има причина да верува, и паѓа во престап?

20 Сега за ова мора да пресудите. Ете, ви велам, од една страна да биде еднакво како што е и од друга; и ќе му биде на секој човек според неговите дела.

21 И сега како што реков за

верата—вера не е да се има совршено знаење за нештата; затоа ако имате вера, се надевате за нештата кои не се видени, кои се вистинити.

22 И сега, ете, Јас ви велеам, и би сакал да запомнете, дека Бог е милостив кон сите што веруваат во Неговото име; затоа Тој посакува, како прво, да верувате, да, дури и во Неговото слово.

23 И сега, Тој им го пренесува Неговото слово од ангели на луѓето, да, не само на мажи туку и на жени исто така. Сега тоа не е сè: и на мали деца многу пати им беа дадени слова, кои ги збунуваат мудрите и учените.

24 И сега, мои сакани браќа, како што сте сакале да знаете од мене што ќе правиме бидејќи сте погодени и исфрлени—сега јас не сакам да претпоставувате дека мислам да ве осудувам само според тоа што е вистинито—

25 Зашто не мислам дека вие сите сте принудени да се понижите; зашто јас навистина верувам дека меѓу вас има некои кои би станале понизни, во било какви околности.

26 Сега, како што реков за верата—дека тоа не е совршено знаење—така е и со моите зборови. Не можете да знаете за нивната сигурност од прво, со совршеност, исто како што и верата не е совршено знаење.

27 Но ете, ако се разбудите и ги возбудите вашите сетила,

дури и до проверка на моите зборови, и примените една честичка на вера, да, дури ако не можете да правите повеќе од тоа да посакувате да верувате, дозволете ѝ на таа желба да делува во вас, сè додека не поверувате на начин таков што можете да дадете место за дел од моите зборови.

28 Сега, ќе го споредиме словото со семе. Сега, ако дадете место да се насади тоа семе во срцето, ете, ако тоа е вистинско семе, или добро семе, ако не го исфрлите со својата недоверба, така што ќе се спротивставувате на Духот на Господ, ете, ќе почне да набабрува во вашите гради; и кога ќе ги почувствувате овие набабрени движења ќе почнете да велите во себе—Ова мора да е добро семе, односно словото е добро, зашто почнува да ја зголемува мојата душа; да, почнува да го просветува моето разбирање, да, почнува да ми биде вкусно.

29 Сега ете, зарем ова не би ја зголемило вашата вера? Ви велеам, Да; иако не израснала уште во совршено знаење.

30 Но ете, како што семето набабрува, и никнува, и започнува да расте, тогаш вие морате да кажете дека семето е добро; зашто ете, тоа набабрува, и никнува, и започнува да расте. И сега, ете, зарем ова нема да ја зацврсти вашата вера? Да, ќе ја зацврсти вашата вера: зашто вие ќе речете знам дека ова е добро

семе; зашто ете, никнува и започнува да расте.

31 И сега, ете, дали сте сигурни дека ова е добро семе? Ви велам, Да; зашто секое семе дава плод како својот изглед.

32 Затоа, ако едно семе расте, тоа е добро, но ако не расте, ете, не е добро, затоа се исфрла.

33 И сега, ете, бидејќи сте го провереле опитот, и го засадивте семето, и тоа набабрува и никнува, и започнува да расте, мора да знаете дека семето е добро.

34 И сега, ете, дали вашето знаење е совршено? Да, вашето знаење е совршено во тоа, и вашата вера не е заспана и ова е бидејќи знаете, зашто знаете дека словото ги набабрило вашите души, и исто така знаете дека никнувало, дека вашето разбирање почнува да станува просветено, и дека вашиот ум почнува да се проширува.

35 О тогаш, зарем ова не е вистинско? Ви велам, Да, бидејќи е светлина; и кој и да е светлина е добар, бидејќи умее да распознава, затоа мора да знаете дека тоа е добро; и сега ете, откако сте ја пробале оваа светлина дали е вашето знаење совршено?

36 Ете ви велам, Не; ниту пак морате да ја тргнете на страна својата вера, зашто само сте ја практикувале вашата вера да го засадите семето за да можете да го пробате опитот да знаете дали семето беше добро.

37 И ете, како што дрвото за-

почнува да расте, вие ќе кажете: Да го негуваме со голема грижа, за тоа да се закорени, за да израсне, и да ни роди плод. И сега ете, ако го храните со голема грижа, ќе се закорени, и ќе израсне, и ќе роди плод.

38 Но ако го запоставите дрвото, и не мислите за неговото негување, ете нема да се закорени; и кога жештината на сонцето ќе дојде и ќе го изгори, затоа што немало корен ќе се исуши, и ќе го искубете и исфрлите.

39 Сега, ова не е затоа што семето не беше добро, ниту затоа што неговиот плод не беше пожелен; туку затоа што вашата почва е неплодна, и вие не го негувате дрвото, затоа не можете да го имате неговиот плод.

40 И така, ако не го негувате словото, надевајќи се на неговиот плод со око на вера, вие никогаш не ќе можете да го берете плодот на дрвото на животот.

41 Но ако го негувате словото, да, го негувате дрвото додека започнува да расте, со вашата вера и со голема трудољубивост, и со трпение, очекувајќи го неговиот плод, ќе се закорени; и ете ќе стане дрво што расте кон вечен живот.

42 И заради вашата трудољубивост и вашата вера и вашето трпение со словото хранејќи го, за да се закорени во вас, ете, малку по малку ќе го берете неговиот плод, кој е најскапоцен

кој е посладок од сè што е слатко, и побел од сè што е бело, да, и почист од сè што е чисто; и ќе се гоштевате со овој плод додека не се наситите, нема да бидете ниту гладни, ниту жедни.

43 Тогаш, мои браќа, ќе ги жнеете наградите на вашата вера, и вашата трудољубивост и трпение, и макотрпност, чекајќи го дрвото да ви роди плод.

ГЛАВА 33

Зенос поучуваше дека луѓето ѝ треба да се молат и да обожават на сите месии, и дека пресудите се одвраќени поради Синои—Зенос поучуваше дека милоста е дарувана поради Синои—Мојсеј во дивината беше кренал симбол на Синои Божји. Околу 74 г.н.е.

СЕГА откако Алма беше ги кажал овие зборови, тие ја истакнаа нивната желба да знаат дали треба да веруваат во еден Бог, за да го добијат овој плод за кој тој беше зборувал, односно како треба да го засадат семето, односно словото за кое тој беше зборувал, за кое кажа дека мора да биде засадено во нивните срца; инаку на кој начин треба да почнат да ја практикуваат нивната вера.

2 И Алма им кажа: Ете, вие рековте дека не можете да му служите на вашиот Бог бидејќи сте отфрлени од вашите синагоги. Но ете, ви кажувам, ако мислите дека не можете да му служите на Бог, вие многу грешите,

и треба да ги пребарате светите писма; ако мислите дека ве поучуваа на ова, не ги разбирате.

3 Дали се сеќавате дека сте го прочитале тоа што Зенос, пророкот од минатото, кажа во врска со молитвата или обожавањето?

4 Зашто тој кажа: Ти си милостив, О Боже, зашто Ти ја слушна мојата молитва, дури и кога бев во дивината; да, Ти беше милостив кога се молев во врска со оние кои беа мои непријатели, и Ти ги заврте кон мене.

5 Да, О Боже, и Ти беше милостив кон мене кога Јас те повикував Тебе во моето поле; кога Јас Те повикував Тебе во мојата молитва, и Ти ме послуша.

6 И повторно, О Боже, кога се завртев кон мојата куќа, Ти ме слушна во мојата молитва.

7 И кога се завртев кон мојата одаја, О Господе, и Ти се молев Тебе, Ти ме слушна.

8 Да, Ти си милостив кон Твоите деца кога Те повикуваат Тебе, да бидат слушнати од Тебе а не од луѓето, и Ти ќе ги ислушаш.

9 Да, О Боже, Ти беше милостив кон мене, и ги слушна моите повици среде Твоите собири.

10 Да, и Ти исто така ме слушна кога бев отфрлен и бев презиран од моите непријатели; да, Ти ги слушна моите повици, и им беше лут на моите непријатели, и Ти ги посети со Твојот бес со брзо уништување.

11 И Ти ме слушна поради

моите маки и мојата искреност; и поради Твојот Син си Ти така милостив кон мене, затоа ќе те довикувам Тебе во сите мои маки, бидејќи во Тебе е мојата радост; бидејќи Ти ги одврати од мене Твоите пресуди, поради Твојот Син.

12 И сега Алма им кажа: Дали верувате во тие свети писма што беа напишани од оние одamna?

13 Ете, ако верувате, мора да верувате во што Зенос кажа; бидејќи, ете тој кажа: Ти ги одврати Твоите пресуди поради Твојот Син.

14 Сега ете, браќа мои, ќе ве прашам дали сте ги прочитале светите писма? Ако сте ги прочитале, како може да не верувате во Синот Божји?

15 Зашто не е запишано дека само Зенос зборуваше за овие нешта, туку Зенос исто така зборуваше за овие нешта—

16 Зашто ете, тој кажа: Ти си лут, О Господе, на овој народ, бидејќи нема да ги разберат Твоите милости кои Ти им ги даруваше поради Твојот Син.

17 И сега, браќа мои, вие гледате дека втор пророк од минатото сведочеше за Синот Божји, и бидејќи народот не ги разбираше неговите зборови, го удира со камења до смрт.

18 Но ете, ова не е сè; овие не се единствените кои зборуваа во врска со Синот Божји.

19 Ете, за него зборуваше и Мојсеј; да, и ете таков пример

беше кренат во дивината, за кој и да го погледне да може да живее. И многумина го погледнаа и живеја.

20 Но малкумина го разбираа значењето на тие нешта, и ова поради закоравеноста на нивните срца. Но постоеја многу кои беа толку закоравени што не би погледнале, затоа умреа. Сега причината поради која не гледаа е поради тоа што не веруваа дека би ги исцелило.

21 О браќа мои, ако би можеле да бидете исцелени само со фрлање на погледот за да можете да бидете излечени, зарем не би погледнале брзо, или попрво би ги закоравиле вашите срца во неверување, и би биле мрзливи, за да не го фрлите погледот, за да умрете?

22 Ако е така, тешко ќе ве стигне; но ако не е така, тогаш фрлете го погледот и започнете да верувате во Синот Божји, дека Тој ќе дојде да го откупи Неговиот народ, и дека Тој ќе страда и ќе умре за да помири за нивните гревови; и дека Тој повторно ќе се крене од мртвите, што ќе го исполни воскреснувањето, за да застанат сите луѓе пред Него, да бидат судени на последниот и суден ден, според нивните дела.

23 И сега, браќа мои, посакувам да го засадите ова слово во вашите срца, и како што започнува да се зголемува негувајте го со вашата вера. И ете, ќе стане дрво, растејќи во вас

кон вечен живот. И тогаш Бог нека ви подари вашите товари да бидат лесни, преку радоста на Неговиот Син. И дури сето ова можете да го направите ако сакате. Амин.

ГЛАВА 34

Амулек сведочи дека словото е во Христос за спасение—Доколку не се изврши помирување, целото човештво мора да умре—Целиот Мојсиев закон укажува кон жртва на Синој Божји—Вечниот план на испување е основан на вера и покајание—Молејте се за временски и вечни блајсови—Овој живот е времето за луѓето да се подготват да Го срејнат Бој—Градејте го своето спасение со страв пред Бога. Околу 74 г.н.е.

И СЕГА се случи откако Алма беше им ги кажал овие зборови, тој седна на земјата, и Амулек стана и започна да ги поучува, велејќи:

2 Браќа мои, мислам дека е невозможно да бидете неуки за нештата кои беа кажани во врска со доаѓањето на Христос, за кого поучуваме дека е Синој Божји; да, знам дека бевте обилно поучувани на овие нешта пред вашиот раздор помеѓу нас.

3 И како што сакавте од мојот љубен брат да ви открие што би требало да правите, поради вашите неволји; и тој ви говорел малку за да ги подготви вашите умови; да, и тој ве поттикна на вера и трпение—

4 Да, и тоа за да имате толку вера да го насадите словото во вашите срца, за да можете да го пробате опитот на неговата добрина.

5 И ние здогледавме дека големото прашање кое е во вашите умови е дали е словото во Синој Божји, или дали не постои Христос.

6 И вие исто така здогледавте дека мојот брат ви докажа, со многу примери, дека словото е во Христос за спасение.

7 Мојот брат се повика на зборовите на Зенос, дека испувањето доаѓа преку Синој Божји, и исто така преку зборовите на Зенок; и исто така тој бараше од Мојсеј, да докаже дека овие нешта се вистинити.

8 И сега, ете, ќе ви сведочам дека овие нешта се вистинити. Ете, ви кажувам, дека знам дека Христос ќе дојде помеѓу човешките деца, да ги преземе врз Него престапите на Неговиот народ, и дека Тој ќе помири за гревовите на светот; зашто Господ Бог го кажа тоа.

9 Зашто е потребно да се изврши помирување; бидејќи според големиот план на Вечниот Бог мора да се изврши помирување, инаку целото човештво мора неизбежно да умре; да, сите се закоравени; да, сите се паднати и изгубени, и мора да умрат освен преку помирувањето кое е потребно да се изврши.

10 Зашто е потребно да има

голема и последна жртва; да, не човечка жртва, ниту животинска, ниту од било какви птици; бидејќи нема да биде човечка жртва; туку мора да биде бесконечна и вечна жртва.

11 Сега не постои човек кој може да ја жртвува сопствената крв која ќе помири за гревовите на друг. Сега, ако човек убие, ете дали нашиот закон, кој е праведен, ќе го земе животот на неговиот брат? Ви кажувам, Не.

12 Туку законот го бара животот на оној кој убил; затоа не може да постои ништо помалку од бесконечно помирување кое ќе биде доволно за гревовите на светот.

13 Затоа, потребно е да има голема и последна жртва, и тогаш ќе има, односно потребно е да има, запирање на крвопролевањето; тогаш Мојсиевиот закон ќе биде исполнет; да, сè ќе биде исполнето, секоја трошка и пртичка, и никој нема да почине.

14 И ете, ова е целото значење на законот, секој дел укажува на таа голема и последна жртва; а таа голема и последна жртва ќе биде Синот Божји, да, бесконечен и вечен.

15 И така Тој ќе донесе спасение на сите оние кои веруваат во Неговото име; ова е намерата на последната жртва, да ги обезбедува утробите на милоста, која ја надвладува правдата, и му исполнува средства на народот за да можат да имаат вера во покајание.

16 И така милоста може да ги задоволи барањата на правдата, и ги опкружи во рацете на сигурност, додека тој кој не искусува вера во покајание е изложен на целиот закон на барањата на правдата; затоа само на оној кој има вера во покајание му се пружа големиот и вечен план на искупување.

17 Затоа Бог нека ви подари, браќа мои, да започнете да ја практикувате вашата вера во покајание, да започнете да го повикувате Неговото свето име, да може Тој да има милост врз вас;

18 Да, довикувајте Го Него за милост, бидејќи Тој е моќен да спасува.

19 Да, покорете се, и продолжете да му се молите на Него.

20 Довикувајте Го Него кога сте на вашите полиња, да, врз сите ваши стада.

21 Довикувајте Го Него во вашите куќи, да, врз целото ваше домаќинство, и наутро, и напладне, и навечер.

22 Да, довикувајте Го Него против моќта на вашите непријатели.

23 Да, довикувајте Го Него против ѓаволот, кој е непријател на целата праведност.

24 Довикувајте Го врз посежите на вашите полиња, да напредуваат.

25 Довикувајте врз стадата на вашите полиња, за да се зголемат.

26 Но ова не е сè; морате да ги

излеете вашите души во вашите одаи, и вашите тајни места, и во вашата дивина.

27 Да, а кога не го довикувате Господ, нека бидат исполнети вашите срца, водени во молитва постојано за Тој вашата благосостојба, и исто така за благосостојбата на оние кои се околу вас.

28 И сега ете, мои љубени браќа, ви кажувам, не мислете дека ова е сè; зашто откако ќе ги направите сите овие нешта, ако ги одбиете сиромашните, и голите, и не ги посетувате болните и погодените, и не им дадете од вашиот имот ако имате, на оние на кои им треба—Ви кажувам, ако не направите ништо од овие нешта, ете, вашата молитва е залудна, и не ви користи за ништо, а вие сте како лицемери кои ја негираат вратата.

29 Затоа, ако не се сетите да бидете милосрдни, вие сте како згура, кое пречистувачите го исфрлаат, (бидејќи е без вредност) и е прегазено под човечките нозе.

30 И сега, браќа мои, јас би сакал, откако добивте толку многу сведоштва, гледајќи дека светите писма сведочат за овие нешта, истапете и донесете плод до покајание.

31 Да, би сакал да истапите и да не ги закоравувате вашите срца повеќе; зашто ете, сега е времето и денот на вашето спасение; и затоа, ако се покаете и

не ги закоравувате вашите срца, веднаш големиот план на искупување ќе биде исполнет за вас.

32 Зашто ете, овој живот е времето за луѓето да се подготват да Го сретнат Бог; да, ете, денот од овој живот е денот за луѓето да ги извршат нивните дела.

33 И сега, како што ви кажав порано, како што имавте толку многу сведоштва, затоа, јас ве преколнувам да не го одложувате денот на вашето покајание до крајот; бидејќи после овој ден од животот, кој ни е даден да подготвиме за вечноста, ете, ако не го подобриме нашето време додека сме во овој живот, тогаш доаѓа ноќта на темнина каде што не можат да се извршуваат дела.

34 Не можете да кажете, кога сте доведени до таа ужасна криза, дека јас ќе се покајам, дека ќе се вратам кај мојот Бог. Не, не можете да го кажете ова; зашто истиот дух кој ги поседува вашите тела кога ќе си заминете од овој живот, истиот тој дух ќе има моќ да го поседува твоето тело во тој вечен свет.

35 Зашто ете, ако го одложувате денот на вашето покајание дури до смрт, ете, станавте потчинети на духот на ѓаволот, и тој ви го запечати неговиот; затоа, Господовиот Дух се повлекол од вас, и нема место во вас, и ѓаволот ја има целата моќ врз вас; и ова е крајната состојба на пакосните.

36 И ова го знам, бидејќи Господ кажа дека Тој не живее во несвети храмови, туку во срцата на праведните Тој живее; да, и Тој исто така кажа дека праведните ќе седнат во Неговото царство, за да не излегуваат повеќе; туку нивните облекувања ќе бидат избелени преку крвта на Јагнето.

37 И сега, мои љубени браќа, посакувам да ги запомнете овие нешта, и да ги изготвувате вашето спасение со страв пред Бог, и повеќе да не го негирате доаѓањето на Христос;

38 Повеќе да не се препирате против Светитот Дух, туку да го примите, и да го преземете на вас Христовото име; за да се покорите сè до правта, и да Му обожавате на Бог, во било какво место да се наоѓате, во дух и во вистина; и да живеете во благодарност дневно, за многуте милости и благослови кои Тој ви ги дарува.

39 Да, и јас исто така ве охрабрувам, браќа мои, да внимавате да се молите постојано, да не бидете водени од искушенијата на ѓаволот, за тој да не ве совлада, за да не станете негови поданици на последниот ден; зашто ете, тој не ве наградува со ништо добро.

40 И сега мои љубени браќа, би ве охрабрил да имате трпение, и да поднесувате секакви неволји; за да не се побуните против оние кои ве отфрлаат поради вашата огромна

сиромаштија, за да не станете грешници како нив;

41 Туку да имате трпение, и да ги поднесувате тие маки, со цврста надеж дека еден ден ќе одмарате од сите ваши маки.

ГЛАВА 35

Пройоведанејто на словото ја уништува лукавоста на Зорамитите—Тие ги поштерувале преобращениците, кои постоа се придружувале на народот на Амон во Јершон—Алма шаѓува поради ѓаволот на народот. Околу 74 п.н.е.

СЕГА се случи откако Амулек беше завршил со овие зборови, тие се повлекоа од мноштвото и преминаа во земјата Јершон.

2 Да, и остатокот од браќата, откако беа го проповедале словото на Зорамитите, исто така дојдоа во земјата Јершон.

3 И се случи откако поугледниот дел од Зорамитите беа разговарале заедно во врска со зборовите кои им беа проповедани на нив, тие беа лути поради словото, бидејќи ја уништи нивната лукавост; затоа не би ги послушале словата.

4 И тие испратија и го собраа заедно низ целата земја целиот народ, и се консултираа помеѓу нив во врска со зборовите кои беа кажани.

5 Сега нивните владетели и свештеници и учители не дозволија народот да знае во врска со нивните желби; затоа скришно

дознаа за мислењата на целиот народ.

6 И се случи откако беа дознале за мислењата на целиот народ, оние кои беа склони на зборовите кои беа кажани од Алма и неговите браќа беа отфрлени од земјата; и тие беа многу; и тие исто така дојдоа во земјата Јершон.

7 И се случи Алма и неговите браќа да им служат.

8 Сега народот на Зорамитите беше лут на народот на Амон кои беа во Јершон, а врховниот владетел на Зорамитите, кој е многу пакосен човек, испрати по народот на Амон посакувајќи тие да ги истераат од нивната земја сите оние кои од кај нив доаѓале во нивната земја.

9 И тој изустуи многу закани против нив. И сега народот на Амон не се плашеше од нивните зборови; затоа тие не ги истераа, туку ги примија сите сиромашни од Зорамитите кои дојдоа кај нив; и тие ги негуваа, и ги облекоа, и им дадоа земји за наследство; и ги послужуваа според нивните потреби.

10 Сега ова ги наведе Зорамитите на гнев против народот на Амон, и тие започнаа да се мешаат со Ламанитите и да ги наведуваат за да им се лутат исто така.

11 И така Зорамитите и Ламанитите започнаа да прават подготовки за војна против народот на Амон, и исто така против Нефитите.

12 И така заврши седумнаесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

13 И народот на Амон замина од земјата Јершон, и пристигна во земјата Мелек, и им отстапи место во земјата Јершон на војските на Нефитите, за да можат да се соочат со војските на Ламанитите; и така започна војната помеѓу Ламанитите и Нефитите, во осумнаесеттата година од владеењето на судиите; а извештај од нивните војни ќе биде даден подоцна.

14 И Алма, и Амон, и нивните браќа, и исто така двајцата синови на Алма се вратија во земјата Зарахемла, откако беа инструменти во рацете на Бог за доведување на многумина од Зорамитите до покајание; и онолку колку што беа доведени до покајание беа протерани од нивната земја; но имаат земји за наследување во земјата Јершон, и земаа оружја за да се бранат, и нивните жени, и деца, и нивните земји.

15 Сега Алма, бидејќи се растажи поради беззаконието на неговиот народ, да поради војните, и крвопролевањата, и препирањата кои постоеја помеѓу нив; и бидејќи беше да го прогласува словото, односно беше испратен да го прогласува словото, помеѓу целиот народ во секој град; и гледајќи дека срцата на народот започнуваат да се закоравуваат, и дека започнаа да бидат навредени поради

строгоста на словото, неговото срце беше премногу тажно.

16 Затоа, тој нареди неговите синови да се соберат заедно, за да може да им ги даде сите нивни должности, посебно, во врска со нештата кои се однесуваат на правдата. И имаме извештај за неговите заповеди, кои им ги даде според неговиот сопствен запис.

Заповедите на Алма за неговиот син Хеламан.

Ги оџфака злавиие 36 и 37.

ГЛАВА 36

Алма му сведочи на Хеламан за неговото преобработување ојќако виде анџел—Тој сѝрадал од болкиџе на џроколнаџаџаа душа; џој зџо џовика имейџо на Исус, и џоџаш беше роден од Боџ—Слаџка радосџ му ја исџолни душайџа—Тој виде мношџво на анџели како Го фалаџџ Боџ—Мноџу џреобраџениџи вкусиле и виделе како шџџо џој вкусил и видел. Околу 74 џ.н.е.

Сине мој, послушај ги моите зборови; бидејќи ти се колнам, дека доколку ги одржуваш заповедите на Бог ќе напредуваш во земјата.

2 Јас би сакал да направив јас, во сеќавање на заробеништвото на нашите татковци; бидејќи тие беа во ропство, и никој не можеше да ги избави освен Богот

на Авраам, и Богот на Исак; и Богот на Јаков; и Тој навистина ги избави од нивните неволји.

3 И сега, О мој сине Хеламан, ете, ти си во младоста, и затоа, те преколнувам да ги послушаш моите зборови и да научиш од мене; бидејќи знам дека кој и да ја стави својата доверба во Бог ќе биде поддржан во своите испити, и своите грижи, и своите неволји, и ќе биде кренат на последниот ден.

4 И јас не би сакал да мислите дека ова го знам од себе—не од привременото туку од духовното, не од телесниот ум, туку од Бог.

5 Сега, ете, ти кажувам, да не бев роден од Бог немаше да ги знам овие нешта; но Бог, преку устата на Неговиот свет анџел, ми ги откри овие нешта, не заради мојата достоинство.

6 Зашто јас одев наоколу со синовите на Мосија, барајќи да ја уништам црквата на Бог; но ете, Бог го испрати Неговиот свет анџел да не спречи патем.

7 И ете, тој ни зборуваше, како да беше гласот на гром, и целата земја се тресеше под нашите стапала; и паднавме на земјата, бидејќи стравот од Господ не стигна.

8 Но ете, гласот ми кажа: Стани. И јас станав и застанав, и го видов анџелот.

9 И тој ми кажа: Ако сакаш од себеси да бидеш уништен, не барај повеќе да ја уништиш Божјата црква.

10 И се случи јас да паднам на земјата; и беше во траење од три дена и три ноќи да не можев да ја отворам устата, ниту можев да ги користам моите екстремитети.

11 И ангелот ми кажа уште нешта, кои моите браќа ги слушнаа, но јас не ги слушнав; бидејќи кога ги слушнав зборовите—Ако сакаш од себеси да бидеш уништен, не барај да ја уништиш црквата на Бог—Јас бев погоден од толку голем страв и зачудување можеби да не бидам уништен, што паднав на земјата и не слушнав ништо повеќе.

12 Но бев потресен со вечно измачување, бидејќи мојата душа беше вознемирена до најголем степен и измачувана од сите мои гревови.

13 Да, се сеќавав на сите мои гревови и беззаконија, за кои бев измачуван со пеколни болки; да, видов дека бев се побунил против мојот Бог, и дека не ги бев одржувал Неговите свети заповеди.

14 Да, и бев убил многу од Неговите деца, или попрво ги одведов до уништување; да, и накратко толку големи беа моите беззаконија, што самата помисла да дојдам во присуството на мојот Бог ја мачеше мојата душа со неизразен хорор.

15 О, помислив јас, дека можам да бидам прогонет и да бидам истребен и со душа и со тело, за да не бидам доведен да стојам во

присуството на мојот Бог, да бидам суден за моите дела.

16 И сега, за три дена и три ноќи бев мачен и тоа со болки на проколната душа.

17 И се случи додека бев така потресен со измачување, додека бев вознемируван од сеќавањето на многуте мои гревови, ете, се сетив исто дека го слушнав татко ми да пророкува на народот во врска со доаѓањето на еден Исус Христос, Божји Син, да помири за гревовите на светот.

18 Сега, штом мојот ум се задржа на оваа мисла, плачев во срцето; О Исусе, Ти Сине Божји, смилувај ми се, кој сум во жолчката на горчината, и сум опкружен од вечните окови на смртта.

19 И сега, ете, кога го помислив ова, не можев да се сетам повеќе на моите болки; да, повеќе не бев вознемируван од сеќавањето на моите гревови.

20 И о, каква радост, и каква зачудувачка светлина видов; да, мојата душа беше исполнета со радост толку огромна колку што беше и мојата болка!

21 Да, ти кажувам, сине мој, дека нема ништо толку исклучително и толку горко како што беа моите болки. Да, и повторно ти велеам, сине мој, дека од друга страна, не може да постои ништо толку исклучително и слатко како што беше мојата радост.

22 Да, ми се причини дека го

видов, и тоа како што нашиот татко Лехи го виде, Бог како седи на Неговиот престол, опколен од безбројни мноштва на ангели, во став на пеење и фалење на нивниот Бог; да, и мојата душа копнееше да биде таму.

23 Но ете, моите екстремитети повторно ја добија својата сила, и застанав на нозете, и му објавив на народот дека сум роден од Бог.

24 Да, и од тоа време дури до сега, работам без престан, за да можам да ги доведам душите до покајание; за да можам да ги доведам да вкусат од огромната радост од која и јас вкусив; за и тие исто да можат да бидат родени од Бог, и да бидат исполнети со Светиот Дух.

25 Да, и сега ете, О сине мој, Господ ми даде извонредно голема радост во плодот на моите трудови;

26 Бидејќи поради зборот кое тој ми го соопшти, ете, многу беа родени од Бог, и тие вкусиле како што вкусив и јас, и виделе очи во очи како што видов и јас; затоа тие знаат за овие нешта за кои зборував, како што знам и јас; и знаењето кое го имам е од Бог.

27 И бев поддржан во испитите и грижите од секаков вид, да, и во секаков вид на неволји; да, Бог ме избави од затвор, и од окови, и од смрт; да, и ја влевам мојата доверба во Него, и Тој уште ќе ме избавува.

28 И знам дека Тој ќе ме крене на последниот ден, да живеам со Него во слава; да, и ќе Го фалам Него засекогаш, бидејќи Тој ги изнесе нашите татковци од Египет, и Тој ги проголта Египќаните во Црвеното Море; и Тој ги водеше со Неговата моќ во ветената земја; да, и Тој ги избави од ропство и заробеништво од време на време.

29 Да, и исто така Тој ги изнесе нашите татковци од земјата Ерусалим; и Тој исто така, преку Неговата вечна моќ, ги избави од ропство и заробеништво, од време на време сè до сегашен ден; и секогаш го задржав во сеќавање нивното заробеништво; да, и вие исто така треба да го задржите во сеќавање, како што сторив јас, нивното заробеништво.

30 Но ете, сине мој, ова не е сè; бидејќи треба да знаеш како што знам јас, дека доколку ги одржуваш Божјите заповеди ќе напредуваш во земјата; и исто така треба да знаеш, дека доколку не ги одржуваш Божјите заповеди ќе бидеш отсечен од Неговото присуство. Сега ова е според Неговото слово.

ГЛАВА 37

Плочиие од месинџ и друѓи свеџи ѝисма се зачувани за да џи доведат душиите до сѝасение—Јаредииџиите беа унишиџени ѝоради нивнаџа ѝакосиџ—Нивниите ѝајни заклейви и завейи мораат да

бидат чувани од народот—Совешувај се со Господ во сите твои дела—Како што Лиахонаја ги водеше Нефиитите, така и Христовото слово го води народот до вечен живот. Околу 74 и.н.е.

И сега, синко мој Хеламан, ти заповедам да ги земеш записите кои ми беа доверени на мене;

2 И исто така ти заповедам да водиш запис за овој народ, како што правев јас, врз плочите на Нефи, и чувај ги свети сите овие нешта кои јас ги чував, и тоа како што ги чував јас; бидејќи тие се чувани за мудра причина.

3 И овие плочи од месинг, кои ги содржат овие гравури, кои имаат запис за светите писма врз нив, кои го имаат родословието на нашите предци, и тоа од почетокот—

4 Ете, беше пророкувано од нашите татковци, дека ќе бидат зачувани и предадени од едно поколение на друго, и ќе бидат чувани и заштитени од раката на Господ сè додека не да се објават на секоја нација, колени, јазик, и народ, за да знаат за мистериите кои ги содржат.

5 И сега ете, ако се чувани мораат да ја задржат својата јаснотија; да, и ќе ја задржат својата јаснотија; да, и исто така сите плочи кои го содржат тоа што е свето пишување.

6 Сега можеш да претпоставиш дека ова е будалаштина од мене; но ете ти велам, дека

преку мали и едноставни нешта големи нешта се исполнуваат; и малите средства во многу случаи ги збунуваат мудрите.

7 И Господ Бог делува преку средства за да ги исполни Неговите големи и вечни цели; и преку многу мали средства Господ ги збунува мудрите и го исполнува спасението на многу души.

8 И сега, до сега беше мудрост во Бог дека овие нешта треба да бидат зачувани; зашто ете, тие го зголемија сеќавањето на овој народ; да, и убедија многумина за погрешноста на нивните патешта, и ги доведоа до знаењето за нивниот Бог до спасението на нивните души.

9 Да, ви кажувам, да не беа овие нешта кои овие записи ги содржат, кои се на овие плочи, Амон и неговите браќа не би можеле да убедат толку многу илјадници Ламанити за погрешната традиција на нивните татковци; да, овие записи и нивните зборови ги доведоа до покајание; односно, ги доведоа до знаење за Господ нивниот Бог, и да се радуваат на Исус Христос нивниот Искупител.

10 И кој знае дали тие ќе бидат средствата за да се доведат многу илјадници од нив, да, и исто така многу илјадници од нашите вкочанети браќа, Нефитите, кои сега ги закоравуваат нивните срца со грев и беззаконија, до знаењето за нивниот Искупител?

11 Сега овие мистерији сè уште не ми се целосно познати; затоа јас ќе се воздржам.

12 И може да е доволно ако само кажам дека се зачувани за мудра цел, која цел е позната на Бог; бидејќи Тој се советува со мудрост врз сите Негови дела, и Неговите патишта се прави, и Неговата насока е еден вечен круг.

13 О, запомни, запомни, сине мој Хеламан, колку се строги заповедите на Бог. И Тој кажа: Ако ги одржувате Моите заповеди ќе напредувате во земјата—но ако не ги одржувате Неговите заповеди ќе бидете отсечен од Негово присуство.

14 И сега запомни, сине мој, дека Бог ти ги довери овие нешта, кои се свети, кои Тој ги чуваше свети, и исто така кои Тој ќе ги чува и заштити за мудра цел во Него, за Тој да може да ја истакне Неговата моќ на идните поколенија.

15 И сега ете, ти зборувам преку духот на пророштвото, дека ако ги престапиш заповедите на Бог, ете, овие нешта кои се свети ќе ти бидат одземени преку Божјата моќ, и ќе бидеш предаден на Сатаната, за Тој да може да те сее како плевел пред ветерот.

16 Но ако ги одржуваш Божјите заповеди, и правиш со овие нешта кои се свети според тоа што ти заповедува Господ (бидејќи мораш да Му се обратиш на Господ за сè што сакаш да

правиш со нив) ете, ниту една моќ од земјата или пеколот не може да ти ги земе; бидејќи Бог е моќен за исполнувањето на сите Негови зборови.

17 Зашто Тој ќе ги исполни сите Негови ветувања кои Тој ќе ти ги даде, бидејќи Тој ги исполнил Неговите ветувања кои Тој ги дал на нашите татковци.

18 Зашто Тој им ветил дека Тој ќе ги зачува овие нешта за мудра цел во Него, за Тој да може да ја покаже Неговата моќ на идните поколенија.

19 И сега ете, една цел Тој исполни, и тоа до обновувањето на многу илјадници Ламанити до знаењето за вистината; и Тој ја покажа Неговата моќ во нив, и Тој исто така сè уште ќе им ја покажува Неговата сила на идните поколенија; затоа тие ќе бидат зачувани.

20 Затоа ти заповедам, сине мој Хеламан, да бидеш трудољубив во исполнувањето на сите мои зборови, и да бидеш трудољубив во одржувањето на Божјите заповеди како што се напишани.

21 И сега, ќе ви зборувам на вас во врска со тие дваесет и четири плочи, за да ги чувате, за мистериите и делата на темнина, и нивните тајни дела, или тајните дела на тие луѓе кои биле уништени, да може да се прикаже на овој народ; да, сите нивни убиства, и ограбувања, и нивните грабежи, и сите нивни пакости и одвратности,

да можат да му се прикажат на овој народ; да, и да ги зашти- тиш овие толкувачи.

22 Зашто ете, Господ виде дека Неговиот народ започна да работи во темнина, да, извршува тајни убиства и одвратности; затоа Господ кажа, ако не се покајат треба да бидат уништени од лицето на земјата.

23 И Господ кажа: Јас ќе му подготвам на Мојот слуга Газелем, еден камен, кој ќе сјае со светлина во темнината, за Јас да му откријам на Мојот народ кој ми служи Мене, за Јас да им ги откријам делата на нивните браќа, да, нивните тајни дела, нивните дела на темнината, и нивните пакости и одвратности.

24 И сега, синко мој, овие толкувачи беа подготвени за да може Божјото слово да се исполни, кое Тој го говореше, велјќи:

25 Јас ќе ги истакнам од темнината на виделина сите нивни тајни дела и нивните одвратности; и освен ако не се покајат ќе ги уништам од лицето на земјата; и ќе ги откријам сите нивни тајни и одвратности, на секоја нација која понатаму ќе ја поседува земјата.

26 И сега, синко мој, гледаме дека не се покајаа; затоа беа уништени, и така Божјото слово беше исполнето; да, нивните тајни одвратности беа изведени од темнината и откриени на нас.

27 И сега, синко мој, заповедам да ги задржиш сите нивни заклетви, и нивните завети, и нивните договори во нивните тајни одвратности; да, и сите нивни знаци и чуда ќе ги чуваш од овој народ, за да не ги знаат, можеби за да не паднат во темнина исто така и бидат уништени.

28 Зашто ете, постои клетва врз целата оваа земја, дека уништувањето ќе дојде врз сите оние извршители на темнината, според моќта на Бог, кога се целосно зрели; затоа посакувам овој народ да не биде уништен.

29 Затоа ќе ги чуваш овие тајни планови на нивните заклетви и завети од овој народ, и само нивната пакост и нивните убиства и нивните одвратности ќе им ги откриеш; и ќе ги поучиш да се гадат на таквите пакости и одвратности и убиства; и исто така ќе ги поучиш дека овој народ беше уништен поради нивните пакости и одвратности и убиства.

30 Зашто ете, ги убија сите Господови пророци кои дојдоа помеѓу нив за да им ги објават во врска со нивните беззаконија; и крвта на оние кои ги убија по-викуваше на Господ нивниот Бог за одмазда врз нивните убијци; и така Божјиот суд ги стигна овие извршители на темнината и тајни сојузи.

31 Да, и нека е проколната земјата секогаш и засекогаш на тие извршители на темнина и тајни сојузи, и тоа до уништување,

освен ако не се покајат пред целосно да се зрели.

32 И сега, синко мој, запомни ги зборовите кои ти ги кажав; не доверувај ги тие тајни планови на овој народ, туку научи ги на вечна омраза кон гревот и беззаконието.

33 Проповедај им покајание, и вера во Господ Исус Христос; научи ги да се понизат самите себеси и да бидат питоми и смирени во срцето; научи ги да го издржат секое искушение на гаволот, со нивната вера во Господ Исус Христос.

34 Научи ги никогаш да не бидат уморни од добри дела, туку да бидат питоми и смирени во срцето; бидејќи таквите ќе најдат мир за нивните души.

35 О, запомни, сине мој, и научи се на мудрост во твојата младост; да, научи во твојата младост да ги одржуваш заповедите на Бог.

36 Да, и довикувај Го Бог за сета твоја поддршка; да, нека сите твои постапки да бидат за Господ и каде и да појдеш нека биде тоа кај Господ; да, нека сите твои мисли се насочени на Господ; да, нека љубовта на твоето срце почиваат врз Бог засекогаш.

37 Советувај се со Господ за сите твои постапки, и Тој ќе те насочи кон добро; да, кога лежиш навечер лежи кај Господ, за Тој да може да те чува во сонот; и кога ќе станеш наутро нека твоето срце биде исполнето со

благодарност кон Бог; и ако ги направиш овие нешта, ќе бидеш кренат на последниот ден.

38 И сега, синко мој, имам да кажам нешто во врска со тоа што нашите татковци го нарекуваа топка односно патоказ—односно нашите татковци го нарекуваа Лиахона, што е, толкувано, како еден компас; и Господ го подготви.

39 И ете, ниту еден човек не може да направи ништо по начинот на толку љубопитна изработка. И ете, беше подготвено за да им ја покаже на нашите татковци насоката по која треба да патуваат во дивината.

40 И работеше за нив во согласност со нивната вера во Бог; затоа, ако имаа вера да веруваат дека Бог можеше да предизвика тие вретена да покажуваат по кој пат да одат, ете, беше сторено; затоа тие го имаа ова чудо, и исто така многу други чуда исполнети преку Божјата моќ, ден по ден.

41 Сепак, поради тоа што тие чуда беа направени преку мали начини им покажаа зачудувачки дела. Тие беа мрзливи, и заборавија да ја практикуваат нивната вера и трудољубивост и тогаш тие зачудувачки дела престанаа, и не напредуваа во нивното патување;

42 Затоа, тие останаа во дивината, односно не патуваа во директна насока, и беа погодени од глад и жед, поради нивните престапи.

43 И сега, синко мој, би сакал да разбереш дека овие нешта не се без сенка; бидејќи како што нашите татковци беа мрзливи да обрнат внимание на овој компас (сега овие нешта беа привремени) тие не напредуваа; така е и со нештата кои се духовни.

44 Зашто ете, лесно е да се обрнува внимание на словото Христово, кое ќе ти покаже права насока за вечно блаженство, како што нашите татковци требаше да обрнат внимание на компасов, кој би им покажал права насока кон ветената земја.

45 И сега велам, не постои ли пример за ова нешто? Зашто исто толку сигурно колку што овој патоказ ги доведе нашите татковци, следејќи ја неговата насока, до земјата на ветување, Христовите зборови, ако ја следиме нивната насока, ќе нè пренесат преку оваа долина на тагата во многу подобра ветената земја.

46 О сине мој, не дозволувај да бидеме мрзливи поради леснотијата на патот; бидејќи така беше со нашите татковци; бидејќи така беше подготвен за нив, дека ако би погледнале би можеле да живеат; така е дури и со нас. Патот е подготвен, и ако погледнеме можеме да живееме засекогаш.

47 И сега, синко мој, гледај да се погрижиш за овие свети нешта, да, погрижи се да гледаш кон Бог и да живееш. Оди кај

овој народ и објави го словото, и биди трезен. Сине мој, збогум.

Заповедите на Алма за неговиот син Шиблон.

Ја оџфака ѓлава 38.

ГЛАВА 38

Шиблон беше зоней йоради йраведносџа—Сџасениеџо е во Хрисџос, Кој е живоџоџ и свеџлинайџа на свеџоџ—Зауздајџе ѓи сџџе ваши сџрасџи. Околу 74 џ.н.е.

Сине мој, слушни ги моите зборови, бидејќи ти зборувам, и тоа како што му говорев на Хеламан, дека доколку ги одржуваш заповедите на Бог ќе напредуваш во земјата; и доколку не ги одржуваш заповедите на Бог ќе бидеш отсечен од Неговото присуство.

2 И сега, синко мој, верувам дека многу ќе ти се радувам, поради твојата стабилност и верност во Бог; бидејќи како што започна во твојата младост да гледаш кон Господ твојот Бог, дури и така се надевам дека ќе продолжиш да ги одржуваш Неговите заповеди; бидејќи благословен е тој што издржува до крај.

3 Ти велам, сине мој, дека веќе бев имал голема радост за тебе поради твојата верност и твојата трудољубивост, и твојата трпеливост и твојата макотрпност помеѓу народот на Зорамитите.

4 Зашто знам дека ти беше во окови; да, и знам исто така дека беше каменуван за доброто на словото; и ги поднесе сите овие нешта со трпение бидејќи Господ беше со тебе; и сега знаеш дека Господ те избави.

5 И сега сине мој, Шиблон, би сакал да запомниш, дека колку повеќе ја потпираш твојата доверба во Бог толку повеќе ќе бидеш избавен од твоите искушенија, и твоите неволји, и твоите маки, и ќе бидеш кренат на последниот ден.

6 Сега, сине мој, не би сакал да мислиш дека ги знам овие нешта од самиот себеси, туку од Божјиот Дух кој е во мене кој ми ги откри овие нешта; бидејќи да не бев роден од Бог не би требало да ги знам овие нешта.

7 Но ете, Господ во Неговата голема милост го испрати Неговиот ангел да ми објави дека морам да го прекинам делото на уништување помеѓу Неговиот народ; да, и видов ангел лице во лице, и Тој зборуваше со мене, и Неговиот глас беше како гром, и ја тресеше целата земја.

8 И се случи да бидам три дена и три ноќи во најгорчливата душевна болка и мака; и никогаш, додека не Го повикав Исус Христос за милост, не примив опростување за моите гревови. Но ете, Го довикав Него и пронајдов мир за мојата душа.

9 И сега, синко мој, ти го кажав ова за да научиш мудрост, за да научиш од мене дека не постои

друг начин или средства преку кои човекот може да биде спасен, само во и преку Христос. Ете, Тој е животот и светлината на светот. Ете, Тој е словото на вистината и праведноста.

10 И сега, како што ти почна да го поучуваш словото така би сакал да продолжиш да поучуваш; и би сакал да бидеш трудољубив и воздржан во сите нешта.

11 Гледај да не си кренат во гордоста; да, гледај да не се фалиш со сопствената мудрост, ниту со твојата голема сила.

12 Употребувај смелост, но не и надмоќ; и исто така гледај да ги зауздаш сите твои страсти, за да бидеш исполнет со љубов; гледај да се воздржуваш од мрзливоста.

13 Не се моли како што прават Зорамитите, бидејќи гледаш дека тие се молат за да бидат слушнати од луѓето, и да бидат фалени за нивната мудрост.

14 Не вели: О Боже, ти благодарам што сме подобри од нашите браќа; туку наместо тоа кажи: О Господе, прости ми за мојата недостојност, и запомни ги моите браќа во милост—да, признај ја твојата недостојност пред Бога секогаш.

15 И Господ нека ти ја благослови душата, и нека те прими на последниот ден во Неговото царство, да седиш во мир. Сега оди, синко мој, и поучувај го словото кај овој народ. Биди трезен. Синко мој, збогум.

Заповедите на Алма за неговиот син Кориантон.

Ги оџфаќа ʒлавиие од 39 до 42.

ГЛАВА 39

Сексуалниот ʒрев е одврајносој—Гревовиие на Кориантон ʒи сиречија Зорамииије да ʒо иримаи словошо—Хрисиовошо искујување е реишоактивно во сисасување на вернициије кои му иреишодеа. Околу 74 и.н.е.

И сега, синко мој, имам нешто повеќе да ти кажам од тоа што му го кажав на брат ти; зашто ете, зарем не ја набљудуваше стабилноста на брат ти, неговата верност, и неговата трудољубивост во одржувањето на Божјите заповеди? Ете, зарем тој не постави добар пример за тебе?

2 Зашто ти не обрна толку внимание на моите зборови како брат ти, помеѓу народот на Зорамитите. Сега ова го имам против тебе; ти продолжи да се фалиш со твојата сила и мудрост.

3 И тоа не е сè, синко мој. Ти го направи тоа што беше жалосно за мене; бидејќи ја напушти службата, и замина во земјата Сирон помеѓу границите на Ламанитите, по блудницата Изабел.

4 Да, таа ги украде срцата на многумина; но ова не беше изговор за тебе, синко мој. Требаше да ја чуваш службата која ти беше доверена.

5 Зарем не знаеш, синко мој, дека овие нешта се одвратност во Господовите очи; да, најодвратен од сите гревови освен од пролевањето на невина крв или негирањето на Светиот Дух?

6 Зашто ете, ако го негираш Светиот Дух што е еднаш се беше сместил во тебе, и знаеш дека го негираш, ете, ова е грев кој е неопростив; да, и кој и да убива против светлината и знаењето на Бог, не е лесно за него да добие прошка; да, ти кажувам, синко мој, дека не е лесно за него да добие прошка.

7 И сега, синко мој, јас би сакал од Бог да не беше виновен за толку големо злосторство. Не би се задржувал на твоите злосторства, да ја измачувам твојата душа, ако не беше за твоје добро.

8 Но ете, не можеш да ги сокриеш твоите злосторства од Бог; и освен ако не се покаеш тие ќе стојат како сведоштво против тебе на последниот ден.

9 Сега синко мој, би сакал да се покаеш и да ги оставиш твоите гревови, и не ја следи повеќе жедта на твоите очи, туку одречи се од сите овие нешта; зашто ако не го направиш тоа никако не можеш да го наследиш Божјото царство. О, запомни, и преземи го врз тебе, и одречи се од овие нешта.

10 И јас ти заповедам да го преземеш врз себе за да се советуваш со твоите постари браќа во твоите потфати; зашто ете, ти си во младоста, и стоиш со

потреба да бидеш негуван од твоите браќа. И обрни внимание на нивниот совет.

11 Не дозволувај да бидеш заведен од било какво суетно или будалесто нешто; не дозволувај ѓаволот повторно да ти го одведе срцето по тие пакосни блудници. Ете, О синко мој, колку големо беззаконие ти донесе врз Зорамитите; зашто кога го видоа твоето однесување не би поверувале на моите зборови.

12 И сега Духот на Господ ми кажа: Заповедај им на твоите деца да прават добро, за да не ги водат срцата на многу луѓе во уништување; затоа ти заповедам, синко мој, со Божји страв, да се воздржиш од твоите беззаконија;

13 Да се завртиш кон Господ со целиот твој ум, моќ, и сила; за повеќе да не ги водиш срцата да постапуваат пакосно; туку попрво врати им се, и признај им ги твоите грешки и тоа погрешно што си го направил.

14 Не ги барај богатствата ниту суетните нешта на светот; зашто ете, не можеш да ги понесеш со тебе.

15 И сега, синко мој, би ти рекол нешто на тебе во врска со доаѓањето на Христос. Ете, ти кажувам, дека тоа е Тој што сигурно ќе дојде да ги земе гревовите на светот; да, Тој доаѓа да му објави радосни вести на Неговиот народ.

16 И сега, синко мој, ова беше службата за која ти беше

повикан, да ги објавиш овие радосни вести на овој народ, да ги подготвиш нивните умови; или попрво да може да дојде спасението при нив, за да ги подготват умовите на нивните деца да го слушнат словото во времето на Неговото доаѓање.

17 И сега малку ќе ти го олеснам умот во поглед на оваа тема. Ете, се чудиш зошто овие нешта треба да бидат познати толку многу однапред. Ете, ти кажувам, не Му е ли една душа во овој момент исто толку драгоцен на Бог колку што една душа ќе Му биде во времето на Неговото доаѓање?

18 Не е ли неопходно планот за искупување да му се открие на овој народ а исто и на нивните деца?

19 Не е ли толку лесно во овој момент Господ да го испрати Неговиот ангел да ни ги објави овие радосни вести на нас како и на нашите деца, или после времето на Неговото доаѓање?

ГЛАВА 40

Христос го исполнува воскреснувањето на сите луѓе—Праредните мрјви одај во рајот а пакосните во најкрајната ѓемнина да го чекаат денот на нивното воскреснување—Сите нешта ќе бидат обновени во нивната соодветна и совршена рамка при Воскреснувањето. Околу 74 й.н.е.

СЕГА синко мој, има уште нешто што би ти кажал зашто

согледувам дека твојот ум е загрижен во врска со воскреснувањето на мртвите.

2 Ете, ти велам, дека не постои воскреснување—односно, би ти кажал, со други зборови, дека оваа смртност не се претвора во бесмртност, оваа распадливост не се претвора во нераспадливост—до после доаѓањето на Христос.

3 Ете, Тој го исполни воскреснувањето на мртвите. Но ете, синко мој, воскреснувањето сè уште не е. Сега, ти откривам мистерија; сепак, постојат многу мистерии кои се чуваат, кои не ги знае никој освен Саммиот Бог. Но ти покажувам едно нешто за кое трудољубиво го прашав Бог за да можам да го знам—тоа е во врска со воскреснувањето.

4 Ете, постои одредено време кога сите ќе истапат од мртвите. Сега никој не знае кога ќе дојде ова време; но Бог го знае времето што е одредено.

5 Сега, не е важно дали ќе постои едно време, или втото време, или трето време за луѓето да доаѓаат од мртвите; бидејќи Бог ги знае сите овие нешта; и доволно ми е да знам дека ова е случајот—дека постои одредено време кога сите ќе станат од мртвите.

6 Сега мора да постои простор помеѓу времето на смртта и времето на воскреснувањето.

7 И сега би прашал што станува со човечките души од ова

време на смртта до времето одредено за воскреснувањето?

8 Сега без разлика дали има повеќе од едно време одредено за луѓето да станат, не е важно; бидејќи сите не умираат одеднаш, и ова не е важно; сè е како еден ден со Бог, а времето е само мерено кај луѓето.

9 Затоа, постои одредено време за луѓето за да станат од мртвите; и постои простор помеѓу времето на смртта и воскреснувањето. И сега, во врска со овој период на време, тоа што се случува со човечките души е тоа за што јас трудољубиво го прашав Господ за да го знам; и ова е тоа што го знам.

10 И кога ќе дојде времето кога сите ќе станат, тогаш ќе знаат дека Бог знае за сите времиња кои биле одредени за човекот.

11 Сега, во врска со состојбата на душата помеѓу смртта и воскреснувањето—Ете, ми беше откриено од ангел, дека душите на сите луѓе, што се одвоени од ова смртно тело, да, душите на сите луѓе, без разлика дали се добри или лоши, се одведени дома кај Тој Бог што им даде живот.

12 И тогаш ќе се случи, душите на оние кои се праведни да се примени во состојба на среќа, која се вика рај, состојба на одмор, состојба на мир, каде ќе одмараат од сите нивни неволји и од сета грижа, и тага.

13 И тогаш ќе се случи, душите на пакосните, да, кои

се злобни—зашто ете, немаат ниту дел ниту удел од Господовиот Дух; зашто ете, одбираат злобни дела наместо добри; затоа духот на ѓаволот влегол во нив, и ја зазема нивната куќа—и овие ќе бидат отфрлени во најкрајната темнина; ќе има плач, и лелекање, и крцање со забите, и тоа поради нивното сопствено беззаконие, водени заробени од волјата на ѓаволот.

14 Сега ова е состојбата на душите на пакосните, да, во темнина, и во состојба на ужасно, страшно очекување на жестокото негодување од бесот на Бог врз нив; така остануваат во оваа состојба, исто како и праведните во рајот, до времето на нивното воскреснување.

15 Сега, постојат некои кои разбрале дека оваа состојба на среќа и оваа состојба на мизерија на душата, пред воскреснувањето, беше прво воскреснување. Да, признавам дека може да се нарече воскреснување, воздигнување на духот односно душата и нивно праќање во среќа односно мизерија, според зборовите кои беа кажани.

16 И ете, повторно беше кажано, дека постои прво воскреснување, воскреснување на сите оние кои биле, или кои се, или кои ќе бидат, до воскреснувањето на Христос од мртвите.

17 Сега, не претпоставуваме дека ова прво воскреснување,

за кое се зборува на овој начин, може да биде воскреснувањето на душите и нивно испраќање во среќа или мизерија. Не можеш да претпоставиш дека ова го значи тоа.

18 Ете, ти велам, Не; но тоа значи обединување на душата со телото, на оние од деновите на Адам до воскреснувањето на Христос.

19 Сега, без разлика дали душите и телата на оние за кои се зборува ќе бидат сите обединети одеднаш, пакосните а исто и праведните, не велам; доволно е, кога велам дека сите ќе истапат напред; или со други зборови, нивното воскреснување се случува пред воскреснувањето на оние кои умираат после воскреснувањето на Христос.

20 Сега, синко мој, не велам дека нивното воскреснување доаѓа при воскреснувањето на Христос; но ете, го давам како мое мислење, дека душите и телата се обединети, на праведните, при воскреснувањето на Христос, и Неговото воздигнување на небото.

21 Но дали тоа е на Неговото воскреснување или после, не велам; но ова го велам, дека постои период помеѓу смртта и воскреснувањето на телото, и состојба на душата на среќа или мизерија до времето кое е одредено од Бог кога мртвите ќе истапат, и ќе бидат обединети, и со душа и со тело, и ќе бидат доведени да стојат пред Бог, и да

бидат судени според нивните дела.

22 Да, ова го предизвикува обновувањето на оние нешта за кои се зборува од устите на пророците.

23 Душата ќе биде обновена за телото, и телото за душата; да, и секој екстремитет и зглоб ќе биде обновен во неговото тело; да, и тоа нема да фали ниту едно влакно на главата; туку сите нешта ќе бидат обновени во нивната соодветна и совршена рамка.

24 И сега, синко мој, ова е обновувањето за кое се зборуваше од устите на пророците—

25 И тогаш праведните ќе сјајат понатаму во Божјото царство.

26 Но ете, ужасна смрт им следува на пакосните; зашто тие умираат во поглед на нештата кои се праведни; бидејќи тие се нечисти, и ништо нечисто не може да го наследи Божјото царство; туку се отфрлени, и испратени да земат од плодовите на нивните трудови односно нивните дела, кои беа зловни; и тие ги пијат талозите од горка чаша.

ГЛАВА 41

При Воскреснувањето луѓето доаѓаат во состојба на бескрајна среќа или бескрајна мизерија—Пакосиџа никогаш не беше среќа—Телесниџе луѓе се без Боѓ во свейоџи—Секоја личносџи

џири Обновувањето џовџорно џи џирима особиниџе и својсџиваџа сџекнаџи во смрџносџа. Околу 74 џ.н.е.

И сега, синко мој, имам нешто да кажам во врска со обновувањето за кое се зборува; зашто ете, некои ги извртеа светите писма, и застранија поради ова. И согледав дека твојот ум исто така беше загрижен во врска со ова нешто. Но ете, ќе ти го објаснам.

2 Ти кажувам, синко мој, дека планот на обновувањето е потребен со Божјата правда; бидејќи е потребно сите нешта да бидат обновени во нивниот соодветен ред. Ете, потребно е и праведно, во согласност со моќта и воскреснувањето на Христос, дека душата на човекот ќе биде обновена во нејзиното тело, и дека секој дел од телото ќе биде обновен за себе.

3 И потребно е со Божјата правда луѓето да бидат судени според нивните дела; и ако нивните дела беа добри во овој живот, и желбите на нивните срца беа добри, дека и тие исто така, на последниот ден, ќе бидат обновени во тоа што е добро.

4 А ако нивните дела се зловни ќе бидат обновени во нив за зло. Затоа, сите нешта ќе бидат обновени во соодветен ред, сè во својата природна рамка—смртноста крената во бесмртност, распадливоста во нераспадливост—крената во бескрајна

среќа за да се наследи Божјото царство, или во бескрајна мизерија за да се наследи царството на ѓаволот, еден од една страна, другиот на другата—

5 Едниот кренат во среќа според неговите желби за среќа, или за добро според неговите желби за добро; а другиот во зло според неговите желби за зло; бидејќи како што посакуваше да прави зло цел ден исто така ќе ја добие неговата награда која е зло кога ќе дојде ноќта.

6 И така е и од другата страна. Ако се покаеше од своите гревови, и посакуваше праведност до крајот на неговите денови, исто така ќе биде награден со праведност.

7 Овие се оние кои се искупени од Господ; да, овие се оние кои се извлечени, кои се избавени од таа бескрајна ноќ на темнината; и така стојат или паѓаат; зашто ете, тие се сопствени судии, било да прават добро или зло.

8 Сега, Божјите одредби се непроменливи; затоа, патот е подготвен за било кој што ќе сака да може да оди таму и да биде спасен.

9 И сега ете, синко мој, не ризикувај уште еден прекршок против твојот Бог врз тие точки на учењето, за кои досега си ризикувал да извршиш грев.

10 Не претпоставувај, бидејќи беше кажано во врска со обновувањето, дека ќе бидеш обновен од грев во среќа. Ете, ти

кажувам, пакоста никогаш не беше среќа.

11 И сега, синко мој, сите луѓе кои се во природна состојба, односно би рекол, во телесна состојба, се во жолчката на горчината и во оковите на беззаконието; тие се без Бог во светот, и тие тргнаа спротивно од Божјата природа; затоа, тие се во состојба спротивна од природата на среќа.

12 И сега ете, дали значењето на зборот обновување е да земеш нешто во природна состојба и да го ставиш во неприродна состојба, односно да го ставиш во состојба спротивна од неговата природа?

13 О, синко мој, ова не е случајот; туку значењето на зборот обновување е повторно да врати зло за зло, или телесно за телесно, или ѓаволско за ѓаволско—добро за тоа што е добро; праведно за тоа што е праведно; исправно за тоа што е исправно, милостиво за тоа што е милостиво.

14 Затоа, синко мој, гледај да си милостив кон твоите браќа; постапувај исправно, суди праведно, и постојано прави добро; и ако ги правиш сите овие нешта тогаш ќе ја примиш твојата награда; да, повторно ќе ја имаш милоста обновена во тебе; повторно ќе ја имаш правдата обновена во тебе; повторно ќе ја имаш праведната пресуда обновена во тебе; и повторно добротото во тебе ќе се награди.

15 Зашто тоа што го испраќаш, повторно ќе ти се врати, и ќе биде обновено; затоа, зборот обновување поцелосно го осудува грешникот, и воопшто не го оправдува.

ГЛАВА 42

Смртноста е време за проба за да му овозможи на човекот да се покае и да му служи на Бог—Падот донесе привремена и духовна смрт врз целото човештво—Искупувањето доаѓа преку покајание—Бог Самостојно помирува за тревовието на светиот—Милоста е за што што се покајуваат—Сите дружи се подложни на Божјата правда—Милост доаѓа поради Помирувањето—Само виситинскиот покајници се спасени. Околу 74 ѝ.н.е.

И сега, синко мој, согледувам дека постои нешто друго што ти го вознемирува умот, што не можеш да го разбереш—што е во врска со Божјата правда во казнувањето на грешникот; бидејќи ти се обидуваш да претпоставиш дека е неправда тоа што грешникот ќе биде испратен во состојба на мизерија.

2 Сега ете, синко мој, ќе ти го објаснам ова на тебе. Зашто ете, откако Господ Бог ги испрати нашите први родители од Едемската градина, да ја обработуваат земјата, од каде што беа земени—да, Тој го извлече човекот, и Тој постави на источниот дел на Едемската градина,

херувими, и огнен меч кој се вртеше на сите страни, да го чува дрвото на животот—

3 Сега, гледаме дека човекот беше станал како Бог, знаејќи добро и зло; и за да не ја испружи својата рака, и исто така да земе од дрвото на животот, и да јаде и да живее вечно, Господ Бог ги постави херувимите и огнениот меч, за да не земе од плодот—

4 И така гледаме, дека постоеше време дадено на човекот да се покае, да, време за проба, време да се покае и да Му служи на Бог.

5 Зашто ете, ако Адам веднаш ја беше испружил неговата рака, и земеше од дрвото на животот, ќе живееше вечно, според Божјото слово, немајќи простор за покајание; да, и исто така Божјото слово ќе беше бескорисно, и големиот план за спасение ќе беше спречен.

6 Но ете, на човекот му беше назначено да умре—затоа, штом беа отсечени од дрвото на животот требаше да бидат отсечени од лицето на земјата—и човекот засекогаш стана изгубен, да, тие станаа паднати луѓе.

7 И сега, преку ова гледате дека нашите први родители беа отсечени и привремено и духовно од присуството на Господ; и така гледаме дека станаа подложни да ја следат својата сопствена волја.

8 Сега ете, не беше потребно човекот да биде вратен од оваа

привремена смрт, бидејќи тоа би го уништило големиот план за среќа.

9 Затоа, како што душата никогаш не може да умре, а падот беше му донел на целото човештво духовна смрт а исто и привремена, односно, тие беа отсечени од присуството на Господ, беше целисходно човештвото да се врати од оваа духовна смрт.

10 Затоа, штом беа станале телесни, сензуални, и ѓаволски, по природа, оваа состојба за проба стана состојба за нив да се подготват; стана подготвителна состојба.

11 И сега запомни, синко мој, да не беше планот на искупувањето, (положувајќи го настрана) штом би умреле нивните души би биле мизерни, би биле отсечени од присуството на Господ.

12 И сега, не постоеја начини да се вратат луѓе од оваа падната состојба, што човекот беше ја навлекол на себеси поради неговата сопствена непослушност;

13 Затоа, според правдата, планот за искупувањето не можеше да биде исполнет, само преку услови на покајание на луѓето во оваа состојба на проба, да, оваа подготвителна состојба; бидејќи без овие услови, милоста не би можела да има дејство освен ако го уништи делото на правдата. Сега делото на правдата не може да биде

уништено; ако е така, Бог би престанал да биде Бог.

14 И така гледаме дека целото човештво беше паднато, и беа во дофат на правдата; да, Божјата правда, која ги испрати засекогаш да бидат отсечени од Неговото присуство.

15 И сега, планот на милоста не би можел да се исполни освен ако не се направеше помирување; затоа Бог Самиот помирува за гревовите на светот, да го исполни планот на милоста, да ги задоволи барањата за правда, за Бог да би можел да биде совршен, праведен Бог, и исто така милостив Бог.

16 Сега, покајанието не би желело да дојде кај луѓето освен ако немаше казна, која исто така е вечна како што и животот на душата ќе биде, прицврстена спротивно од планот на среќа, кој беше вечен како и животот на душата.

17 Сега, како може човекот да се покае освен ако не греша? Како може да греша ако не постоеше закон? Како може да постои закон освен ако нема казна?

18 Сега, постоеше прицврстена казна, и исправен закон даден, кој донесе грижа на совест кај човекот.

19 Сега, да не постоеше даден закон—ако човек убиеше требаше да умре—би се плашел ли дека ќе умре ако убие?

20 И исто така, да не постоеше даден закон против грев луѓето не би се плашеле да грешат.

21 И да не постоеше даден закон, ако луѓето грешеа што би можела да стори правдата, или милоста, бидејќи би немале право врз битието?

22 Но постои даден закон, и прицврстена казна, и доделено покајание; тоа покајание на кое милоста има право; во спротивно, правдата има право врз битието и го извршува законот, и законот ја применува казната; да не е така, праведните дела би биле уништени, и Бог би престанал да биде Бог.

23 Но Бог не престанува да биде Бог, и милоста има право врз покајниците, и милоста доаѓа поради помирувањето; и помирувањето го исполнува воскреснувањето на мртвите; и воскреснувањето на мртвите ги враќа луѓето во присуството на Бог; и така тие се обновени во Негово присуство, да бидат судени според нивните дела, според законот и правдата.

24 Зашто ете, правдата ги практикува сите негови барања, и исто така милоста зема сè што е нејзино; и така, никој не се спасува освен вистинските покајници.

25 Што, дали мислиш дека милоста може да ја скрати правдата? Ти кажувам, Не; ни најмалку. Ако е така, Бог би престанал да биде Бог.

26 И така Бог ги исполнува Неговите големи и вечни цели, кои беа подготвени од основањето на светот. И така доаѓаат

спасението и искупувањето на луѓето, и исто така нивното уништување и мизерија.

27 Затоа, О синко мој, кој и да дојде може да дојде и слободно да земе од водите на животот; а тој што нема да дојде истиот не е принуден да дојде; туку на последниот ден ќе му биде обновено според неговите дела.

28 Ако тој посакуваше да прави зло, и не се покајал во неговите денови, ете, зло ќе му биде сторено, според обновувањето на Бог.

29 И сега, синко мој, посакувам повеќе да не дозволиш овие нешта да те вознемируваат, и само дозволи твоите гревови да те вознемируваат, со таа неволја која ќе те собори во покајување.

30 О синко мој, посакувам повеќе да не ја негираш Божјата правда. Не настојувај да се оправдуваш ни најмалку поради твоите гревови, преку негирање на Божјата правда; туку дозволи им на Божјата правда, и Неговата милост, и Неговата макотрпност да имаат полна контрола во твоето срце; и нека те собори во правта на понизноста.

31 И сега, О синко мој, повикан си од Бог да го проповедаш словото кај овој народ. И сега, синко мој, оди по својот пат, објавувај го словото со вистина и трезвеност, за да можеш да доведеш души до покајание, за големиот план на милост да има право врз нив. И Бог нека ти

додели и тоа според моите зборови. Амин.

ГЛАВА 43

Алма и неговите синови го проповедаат својо—Зорамитите и дружите Нефитски одмејници сџануваат Ламанитите—Ламанитите се соочуваат против Нефитите во војна—Морони ги вооружува Нефитите со одбранбен оклој—Господ му ја ојкрива на Алма сџрајгејата на Ламанитите—Нефитите ги бранат нивните домови, слободата, семејствата, и религијата—Војските на Морони и Лехи ги ојколуваат Ламанитите. Околу 74 п.н.е.

И СЕГА се случи синовите на Алма да тргнат меѓу народот, за да му го објават зборото. И Алма, исто така, самиот, не можеше да мирува, и тој исто така тргна.

2 Сега повеќе нема да зборувате за нивното проповедање, освен дека тие го проповедаат зборото, и вистината, според духот на пророштвото и откровението; и проповедаат според светиот ред на Бог по кој беа повикани.

3 И сега се враќам на извештај од војните помеѓу Нефитите и Ламанитите, во осумнаесеттата година од владеењето на судиите.

4 Зашто ете, се случи Зорамитите да станат Ламанити; затоа, на почетокот на осумнаесет-

тата година Нефитскиот народ виде дека Ламанитите навалуваа на нив; затоа направија подготовки за војна; да, ги собраа заедно нивните војски во земјата Јершон.

5 И се случи Ламанитите да дојдат со своите илјадници; и дојдоа во земјата Антионум, која е земја на Зорамитите; и човек по име Зерахемна беше нивен водач.

6 И сега, штом Амаликитите беа со попракосна и убиствена склоност отколку што беа Ламанитите, самите по себе, затоа, Зерахемна назначи главни капетани над Ламанитите, и сите тие беа Амаликити и Зорамити.

7 Сега тој го направи ова за да може да ја зачува нивната омраза кон Нефитите, за да ги доведе во потчинување под достигнувањата на неговите планови.

8 Зашто ете, неговите намери беа да ги наведе Ламанитите да се разгневат на Нефитите; ова го стори за да може да присвои голема моќ врз нив, и исто така за да може да стекне моќ врз Нефитите доведувајќи ги во ропство.

9 И сега намерата на Нефитите беше да ги поддржат нивните земји, и нивните куќи, и нивните жени, и нивните деца, за да можат да ги зачуваат од рацете на нивните непријатели; и исто така да можат да ги заштитат нивните права и привилегии; да, и исто така нивната

слобода, за да можат да Му служат на Бог според нивната желба.

10 Зашто знаеја дека ако паднат во рацете на Ламанитите, дека кој и да Му служи на Бог во дух и во вистина, на вистинскиот и жив Бог, Ламанитите би го уништиле.

11 Да, и тие исто така ја знаеја прекумерната омраза на Ламанитите кон нивните браќа, кои беа народот на Анти-Нефи-Лехи, кои беа наречени народот на Амон—и тие не би земале оружја, да, влегоа во завет и не би го прекршиле—затоа, ако паднат во рацете на Ламанитите би биле уништени.

12 А Нефитите не би дозволиле тие да бидат уништени; затоа тие им дадоа земји како нивно наследство.

13 И народот на Амон им даде на Нефитите голем дел од нивниот имот за да ги издржува нивните војски; и така Нефитите беа принудени, сами, да се спротивстават на Ламанитите, кои беа мешавина од Ламан и Лемуил, и синовите на Исмаил, и сите оние кои не беа се согласувале со Нефитите, кои беа Амаликити и Зорамити, и потомците на свештениците на Ное.

14 Сега тие потомци беа толку бројни, речиси, колку што беа Нефитите; и така Нефитите беа приморани да се препираат со нивните браќа, дури до крвопролевање.

15 И се случи додека војските на Ламанитите беа се собрале заедно во земјата Антионум, ете, војските на Нефитите беа подготвени да ги пресретнат во земјата Јершон.

16 Сега, водачот на Нефитите, односно човекот кој беше назначен да биде главен капетан на Нефитите—сега главниот капетан ја презема командата врз сите војски на Нефитите—и неговото име беше Морони;

17 И Морони ја презема сета команда, и управувањето на нивните војни. И тој имаше само дваесет и пет години кога беше назначен за главен капетан врз Нефитските војски.

18 И се случи да ги пресретне Ламанитите на границите на Јершон, и неговиот народ беше вооружен со мечеви, и со сабји, и со секаков вид на воени оружја.

19 И кога војските на Ламанитите видоа дека народот на Нефи, односно дека Морони, беше го подготвил неговиот народ со градни оклопи и со рачни штитови, да, и исто така штитови да им ги чуваат главите, и исто така носеа дебела облека—

20 Сега војската на Зерахемна не беше подготвена со такви нешта; тие ги имаа само нивните мечеви и сабји, нивните лакови и стрели, нивните камења и прачки; и беа голи, освен кожата која беше опасена околу нивните бедра; да, сите

беа голи освен Зорамитите и Амаликитите;

21 Но не беа вооружени со градни оклопи, ниту со штитови—затоа, беа премногу исплашени од војските на Нефитите поради нивниот оклоп, без оглед што нивниот број беше многу поголем од Нефитите.

22 Ете, сега се случи тие да не се осмелат да тргнат против Нефитите на границите на Јершон; затоа си заминаа од земјата Антионум во дивината, и го продолжија нивното патување околу дивината; далеку кај изворот на реката Сидон, за да можат да дојдат во земјата Манти и да ја заземат земјата; бидејќи не мислеа дека војските на Морони би знаеле каде беа заминале.

23 Но се случи, штом беа заминале во дивината Морони испрати шпиони во дивината да го набљудуваат нивниот камп; и Морони, исто така, знаејќи за пророштвата на Алма, испрати одредени луѓе кај него, посакувајќи да го праша Господ каде Нефитските војски треба да одат да се бранат против Ламанитите.

24 И се случи Господовото слово да дојде до Алма, и Алма ги извести гласниците на Морони, дека војските на Ламанитите маршираа наоколу во дивината, за да можат да дојдат во земјата Манти, за да започнат напад врз послабиот дел

од народот. И тие гласници заминаа и ја доставија пораката до Морони.

25 Сега Морони, оставајќи дел од неговата војска во Јершон, за да не дојдат војските на Ламанитите на некој начин во таа земја и да го заземат градот, тој го зема остатокот од неговата војска и маршираше во земјата Манти.

26 И тој нареди целиот народ во тој дел на земјата да се собере заедно за да се борат против Ламанитите, да ги бранат нивните земји и татковина, нивните права и нивните слободи; затоа беа подготвени за времето на доаѓањето на Ламанитите.

27 И се случи Морони да нареди неговата војска да биде скриена во долината која беше во близина на брегот на реката Сидон, која беше западно од реката Сидон во дивината.

28 И Морони постави шпиони наоколу, за да може да знае кога ќе дојде дружината на Ламанитите.

29 И сега, штом Морони ја знаеше намерата на Ламанитите, дека намерата им беше да ги уништат нивните браќа, односно да ги потчинат и да ги доведат во ропство за да можат да воспостават за нив самите низ целата земја;

30 И тој исто така знаејќи дека им беше единствена желба на Нефитите да ги заштитат нивните земји, и нивната слобода, и нивната црква, затоа помисли

дека не е грев да ги одбрани со тактика; затоа, дозна преку неговите шпиони во кој правец Ламанитите сакаа да тргнат.

31 Затоа, тој ја подели неговата војска и доведе еден дел во долината, и ги скри на исток, и на југ од ридот Рипла;

32 А остатокот го скри во западната долина, на запад од реката Сидон, и така долу по границата на земјата Манти.

33 И така поставувајќи ја неговата војска според негова желба, беше подготвен да ги пресретне.

34 И се случи Ламанитите да дојдат од северот на ридот, каде што дел од војската на Морони беше скриена.

35 И штом Ламанитите го беа поминале ридот Рипла, и дојдоа во долината, и започнаа да ја преминуваат реката Сидон, војската која беше скриена на југот од ридот, која беше водена од човек чие име беше Лехи, и тој ја водеше неговата војска напред и ги опколи Ламанитите околу исток зад нивниот грб.

36 И се случи Ламанитите, кога видоа дека Нефитите доаѓаат на нив од зад грб, се завртија и започнаа да се соочуваат со војската на Лехи.

37 И делото на смртта започна на двете страни, но беше погрдно на страната на Ламанитите, бидејќи нивната голоотија беше изложена на тешките удари на Нефитите со нивните мечеви и сабји, кои носеа смрт со секој удар.

38 Додека од другата страна, овде и таму по некој човек да падне помеѓу Нефитите, од нивните мечеви и крварење, беа заштитени на повиталните делови од телото, односно повиталните делови на телото беа заштитени од ударите на Ламанитите, со нивните градни оклопи, и со нивните рачни штитови, и нивните шлемови; и така Нефитите го извршија делото на смртта помеѓу Ламанитите.

39 И се случи Ламанитите да се исплашат, поради големото уништување помеѓу нив, и тоа додека да започнат за бегаат кон реката Сидон.

40 И беа следени од Лехи и неговите луѓе; и беа протерани од Лехи во водите на Сидон. А Лехи ги задржа неговите војски на брегот на реката Сидон за да не преминат.

41 И се случи Морони и неговата војска да ги сретнат Ламанитите во долината, на другата страна на реката Сидон, и започнаа да им се нафрлаат и да ги убиваат.

42 И Ламанитите повторно бегаа пред нив, кон земјата Манти; и тие повторно беа пресретнати од војските на Морони.

43 Сега во овој случај Ламанитите премногу се бореа; да, никогаш не биле познати Ламанитите да се борат со таква премногу голема сила и храброст, не, дури ни од почетокот.

44 И тие беа инспирирани од

Зорамитите и Амаликитите, кои им беа главни капетани и водачи, и од Зерахемна, кој им беше главен капетан, односно нивен главен водач и командант; да, се бореа како змејови, и многу од Нефитите беа убиени од нивните раце, да, бидејќи удираа многу по нивните шлемови, и пробија многу од нивните градни оклопи, и отсекоа многу од нивните раце; и така Ламанитите удираа со нивниот жесток гнев.

45 Сепак, Нефитите беа инспирирани од подобра цел, бидејќи не се бореа за монархија ниту моќ туку се бореа за нивните домови, и нивната слобода, нивните жени и нивните деца, и сè што е нивно, да, за нивните ритуали за богослужба и нивната црква.

46 И тие го правеа тоа што сметаа дека е нивна должност што Му ја должеа на нивниот Бог; бидејќи Господ беше им кажал, а исто така и на нивните татковци, дека: Доколку не сте виновни за првиот напад, ниту за вториот, нема да дозволите да бидете убиени од рацете на вашите непријатели.

47 И повторно, Господ кажа дека: Ќе ги браните вашите семејства дури до крвопролевање. Затоа за оваа цел Нефитите се соочуваа со Ламанитите, да се одбранат себеси, и нивните семејства, и нивните земји, нивната татковина, и нивните права, и нивната религија.

48 И се случи кога војниците на Морони ја видоа жестокоста и гневот на Ламанитите, сакаа да се повлечат и да избегаат од нив. И Морони, согледувајќи ја нивната намера, ги испрати неговите зборови и им ги инспирираше срцата со овие мисли—да, мислите за нивните земји, нивната слобода, да, нивната слобода од ропство.

49 И се случи тие да се завртат кон Ламанитите, и повикаа со еден глас кон Господ нивниот Бог, за нивната слобода и нивното ослободување од ропство.

50 И тие започнаа да им се спротивставуваат на Ламанитите со моќ; и во истиот тој час кога довикаа кон Господ за нивната слобода, Ламанитите започнаа да бегат пред нив; и беа дури до водите на Сидон.

51 Сега, Ламанитите беа побројни, да, за повеќе од двојно од бројката на Нефитите; сепак, беа протерани толку што се собраа во една група во долината, на брегот кај реката Сидон.

52 Затоа војските на Морони ги опколија наоколу, да, и тоа од двете страни на реката, зашто ете, на исток беа војниците на Лехи.

53 Затоа кога Зерахемна ги виде војниците на Лехи источно од реката Сидон, и војските на Морони западно од реката Сидон, дека беа опколени наоколу од Нефитите, беа погодени од ужас.

54 Сега Морони, кога го виде нивниот ужас, им заповеда на неговите војници да престанат да ја пролеваат нивната крв.

ГЛАВА 44

Морони им зајоведа на Ламаниџиите да најраваат завети за мир или да бидат унишени—Зерахемна ја одбива понудата, и борбата продолжува—Војскиите на Морони ги поразуваат Ламаниџиите. Околу 74–73 п.н.е.

И се случи да застанат и да се повлечат чекор од нив. И Морони му кажа на Зерахемна: Ете, Зерахемна, не посакуваме да бидеме крволочни луѓе. Знаете дека сте во наши раце, сепак не сакаме да ве убиеме.

2 Ете, не излеговме да се бориме против вас за да можеме да ви ја пролееме крвта за моќ; ниту сакаме некого да го донесеме на јаремот на ропството. Но ова е единствената причина поради која вие тргнавте против нас; да, и сте ни лути поради нашата религија.

3 Но сега, гледате дека Господ е со нас; и гледате дека Тој ве предаде во наши раце. И сега би сакал да разберете дека ова ни е сторено поради нашата религија и нашата вера во Христос. И сега гледате дека не можете да ја уништите оваа наша вера.

4 Сега вие гледате дека ова е вистинската вера на Бог; да, гледате дека Бог ќе ве поддржува,

и чува, и штити, сè додека сме му верни на Него, и на нашата вера, и нашата религија; и Господ никогаш нема да дозволи да бидеме уништени освен ако не паднеме во престап и ја негираме нашата вера.

5 И сега, Зерахемна, ти заповедам, во името на Тој Семокен Бог, кој ги зацврсти нашите раце така што стекнавме моќ врз тебе, преку нашата вера, преку нашата религија, и преку нашите ритуали за богослужба, и преку нашата црква, и преку светата поддршка која им ја должиме на нашите жени и деца, преку таа слобода која нè врзува за нашите земји и нашата татковина; да, и исто така преку одржувањето на светото слово на Бог, на кого му ја должиме сета наша среќа; и преку сето тоа што ни е најдраго—

6 Да, и ова не е сè; ви заповедам заради сите желби што ги имате за живот, да ни ги предадете вашите воени оружја на нас, и нема да ја бараме вашата крв, туку ќе ви ги поштедиме животите, ако си одите по патот и повторно не се вратите да војувате против нас.

7 И сега, ако не го направите ова, ете, вие сте во наши раце, и ќе им заповедам на моите војници да ви се нафрлат, и да ви нанесат смртни рани на телата, за да бидете истребени; и тогаш ќе видиме кој ќе има моќ врз овој народ; да, ќе видиме кој ќе биде доведен во ропство.

8 И сега се случи кога Зерахемна беше ги слушнал овие зборови тој истапи и го предаде мечот и неговата сабја, и неговиот лак во рацете на Морони, и му кажа: Ете, еве ги нашите војни оружја; ќе ви ги предадеме, но нема да дозволиме да ви дадеме заклетва за која знаеме дека сепак ќе ја прекршиме, и исто така и нашите деца; но земете ги нашите воени оружја, и дозволете ни да заминеме во дивината; во спротивно ќе ги задржиме нашите мечеви, и ќе загинеме или победиме.

9 Ете, не сме од вашата вера; не веруваме дека Бог нè предал во ваши раце; туку дека вашата лукавост ве зачува од нашите мечеви. Ете, вашите градни оклопи и штитови ве заштитија.

10 И сега кога Зерахемна беше завршил со зборувањето, Морони ги врати мечот и воените оружја, кои беше ги примил, на Зерахемна, велејќи: Ете, ќе го завршиме конфликтот.

11 Сега не можам да се сетам на зборовите кои ги кажав, затоа како што Господ живее, нема да заминете освен ако не заминете со заклетва дека нема повторно да се вратите да војувате против нас. Сега штом сте во наши раце ќе ја пролееме вашата крв на земјата, или ќе се потчините на условите кои ги предложив.

12 И сега кога Морони беше ги кажал овие зборови, Зерахемна го задржа мечот, и му беше лут

на Морони, и се залета напред за да може да го убие Морони; но штом го крена мечот, ете, еден од војниците на Морони го удри на земјата, и ја скрши дршката; и исто така го удри Зерахемна така што му го пресече скалпот и падна на земјата. И Зерахемна се повлече од нив кон средината на неговите војници.

13 И се случи војникот до кого стоеше, кој му го пресече скалпот на Зерахемна, го крена скалпот од земјата за косата, и го положи на врвот на неговиот меч, и му го испружи, велејќи им со силен глас:

14 Како што овој скалп падна на земјата, што е скалп на вашиот поглавар, така и вие ќе паднете на земјата освен ако не ги предадете вашите воени оружја и заминете со завет за мир.

15 Сега имаше многу, кога ги слушнаа овие зборови и го видоа скалпот кој беше врз мечот, беа погодени со страв; и многу истапија напред и ги фрлија нивните воени оружја пред нозете на Морони, и влегоа во завет за мир. И на оние кои влегоа во завет за мир им беше дозволено да заминат во дивината.

16 Сега се случи дека Зерахемна беше премногу гневен, и го наведе остатокот од неговите војници на лутина, да се борат уште помоќно против Нефитите.

17 И сега Морони беше лут, поради тврдоглавоста на Лама-

нитите; затоа му нареди на неговиот народ да им се нафрлат и да ги убијат. И се случи да започнат да ги убиваат; да, а Ламанитите се бореа со нивните мечеви и нивната моќ.

18 Но ете, нивните голи кожи и нивните голи глави беа изложени на острите мечеви на Нефитите; да, ете беа прободени и удирани, да, и тие пагаа премногу брзо пред мечевите на Нефитите; и беа збришани, и тоа како што проповедаше војникот на Морони.

19 Сега Зерахемна, кога виде дека сите наскоро ќе бидат уништени, силно го повика Морони, ветувајќи му дека тој ќе се завети а исто така и неговиот народ, ако го поштедат остатокот на нивните животи, ако никогаш повеќе не се вратат да војуваат против нив.

20 И се случи Морони да нареди да запре делото на смртта помеѓу народот. И ги одзема воените оружја од Ламанитите; и откако беа влегле во завет со него за мир, им беше дозволено да заминат во дивината.

21 Сега бројот на нивните мртви не беше изброен поради големината на нивниот број; да, бројот на нивните мртви беше премногу голем, и од Нефитите и од Ламанитите.

22 И се случи да ги фрлат нивните мртви во водите на Сидон, и тие беа однесени и се закопани во длабочините на морето.

23 И војските на Нефитите,

односно на Морони, се вратија и дојдоа во нивните куќи и нивните земји.

24 И така заврши осумнаесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи. И така заврши записот на Алма, кој беше напишан врз плочите на Нефи.

Извештајот за народот на Нефи, и нивните војни и раздори, во деновите на Хеламан, според записот на Хеламан, кој го водеше во неговите денови.

Ги оџфаќа ̄лавиџе од 45 до 62.

ГЛАВА 45

Хеламан верува во зборовиџе на Алма—Алма ̄о ̄пророкува уништувањеиџо на Нефиџиџе—Тој ја бла̄ословува и ̄проколнува земјаџа—Алма можеби бил обземен од сџрана на Духоџ, дури како Мојсеј—Раздороџ расџе во Цркваџа. Околу 73 ̄.н.е.

Ете, сега се случи народот на Нефи да биде премногу радосен, бидејќи Господ повторно беше ги избавил од рацете на нивните непријатели; затоа Му се заблагодарија на Господ нивниот Бог; да, и многу постеа и се молеа, и Му служеа на Бог со премногу голема радост.

2 И се случи во деветнаесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, дека Алма дојде при неговиот

син Хеламан и му кажа: Дали веруваш во зборовите кои ти ги зборував во врска со тие плочи кои беа зачувани?

3 И Хеламан му кажа: Да, верувам.

4 И Алма повторно кажа: Дали веруваш во Исус Христос Кој ќе дојде?

5 И тој кажа: Да, верувам во сите зборови кои ти ги кажа.

6 И Алма повторно му кажа: Дали ќе ги одржуваш моите заповеди?

7 И тој кажа: Да, ќе ги одржувам твоите заповеди со сето мое срце.

8 Тогаш Алма му кажа: Благословен си ти; и Господ ќе те унапреди во оваа земја.

9 Но ете, имам да ти пророкувам нешто; но тоа што ќе ти го пророкувам нема да го откриеш; да, тоа што ќе ти го пророкувам нема да биде откриено, сè додека не се исполни пророштвото; затоа напиши ги зборовите кои ќе ти ги кажам.

10 И ова се зборовите: Ете, согледувам дека самиот овој народ, Нефитите, според духот на откровението кој е во мене, после четиристотини години од времето кога Исус Христос ќе им се прикаже Самиот, ќе западне во неверување.

11 Да, и тогаш ќе видат војни и чуми, да, гладови и крвопролевање, сè додека народот на Нефи не биде истребен—

12 Да, ова е бидејќи тие ќе западнат во неверување и ќе

паднат во делата на темнината, и сладострастието, и секаков вид на беззаконија; да, ти велам, бидејќи ќе грешат против толку голема светлина и знаење, да, ти велам, дека од тој ден, дури и четвртото поколение нема да помине пред ова големо беззаконие да дојде.

13 И кога ќе дојде тој голем ден, ете, времето многу брзо доаѓа кога тие кои се сега, односно потомството на тие кои се сега вброени помеѓу народот на Нефи, нема повеќе да бидат вброени помеѓу народот на Нефи.

14 Но кој и да остане, и не е уништен на тој голем и ужасен ден, ќе биде вброен помеѓу Ламанитите, и ќе стане како нив, сите, освен неколкумина кои ќе бидат наречени Господовите ученици; и Ламанитите ќе ги прогонуваат нив сè додека не бидат истребени. И сега, поради беззаконие, ова пророштво ќе биде исполнето.

15 И сега се случи откако Алма беше му ги кажал овие нешта на Хеламан, тој го благослови, и исто така другите негови синови; и тој исто така ја благослови земјата за доброто на праведните.

16 И тој им кажа: Така кажа Господ Бог—Земјата ќе биде проколната, да, оваа земја, за секоја нација, колена, јазик, и народ, до уништување, на оние кои пакосно прават, кога се потполно зрели; и како што

кажав така и ќе биде; бидејќи ова е проклетството и благословот на Бог врз земјата, бидејќи Господ не може да гледа врз гревот ни со најмал степен на дозвола.

17 И сега, кога Алма беше ги кажал овие зборови тој ја благослови црквата, да, сите оние кои ќе останат цврсто во верата од тогаш па натаму.

18 И кога Алма беше го направил ова тој замина во земјата Зарахемла, како да оди во земјата Мелек. И се случи повеќе да не се слушна за него; а што се однесува до неговата смрт или погреб, ние не знаеме.

19 Ете, ова го знаеме, дека беше праведен човек; и гласината се ширеше во црквата дека тој беше земен од Духот, односно погребан од Господовата рака, и тоа како Мојсеј. Но ете, светите писма велат дека Господ го зема Мојсеј кај Него; и претпоставиме дека Тој исто така го примил Алма со духот, кај Него; затоа, за оваа причина не знаеме ништо во врска со неговата смрт и погреб.

20 И сега се случи на започнувањето на деветнаесеттата година на владеењето на судиите врз Нефитскиот народ, Хеламан да тргне помеѓу народот да им го објави словото на нив.

21 Зашто ете, поради нивните војни со Ламанитите и многуте мали раздори и вознемирувања кои беа помеѓу народот, стана целиходно Божјото слово да се

објави помеѓу нив, да, и дека регулација треба да се направи низ црквата.

22 Затоа, Хеламан и неговите браќа тргнаа повторно да ја воспостават црквата во целата земја, да, во секој град низ целата земја која беше поседувана од народот на Нефи. И се случи да назначат свештеници и учители низ целата земја, во сите цркви.

23 И сега се случи откако Хеламан и неговите браќа беа назначиле свештеници и учители во црквите да настане раздор помеѓу нив, и не обрнуваа внимание на зборовите на Хеламан и неговите браќа;

24 Туку станаа горди, занесени во нивните срца, поради нивните премногу големи богатства; затоа станаа богати во сопствените очи, и не обрнуваа внимание на нивните зборови, да чекорат исправено пред Бог.

ГЛАВА 46

Амаликија задовара да биде цар—Морони го крева знамето на слободата—Тој го собира народот да ја бранат нивната религија—Виситинскиите верници се наречени Хриситијани—Осјаток од Јосиф ќе биде зачуван—Амаликија и одмејнициите бегаат во земјата Нефи—Оние кои нема да ја поддржат целта за слобода се усмршени. Околу 73–72 п.н.е.

И се случи дека оние кои не ги послушаа зборовите на Хеламан

и неговите браќа беа собрани заедно против нивните браќа.

2 И сега ете, тие беа премногу гневни, толку што беа одлучни да ги погубат.

3 Сега водачот на оние кои беа гневни против нивните браќа беше голем и силен маж; и неговото име беше Амаликија.

4 И Амаликија посакуваше да биде цар; и оние луѓе кои беа гневни исто така посакуваа тој да им биде цар; а поголемиот дел од нив беа помалите судии во земјата, и тие бараа моќ.

5 И беа водени од ласкањето на Амаликија, дека ако го поддржат и го постават да им биде цар, тој би ги направил владетели над народот.

6 Така беа водени од Амаликија во раздори, без оглед на проповедањата на Хеламан и неговите браќа, да, без оглед на нивната премногу голема грижа за црквата, бидејќи беа високи свештеници над црквата.

7 И постоеја многу во црквата кои веруваа на ласкавите зборови на Амаликија, затоа се одметнаа од црквата; и така оклоностите на народот на Нефи беа премногу несигурни и опасни, без оглед на нивната голема победа што ја имаа врз Ламанитите, и големата радост што ја имаа поради нивното избавување преку рацете на Господ.

8 Така гледаме колку брзо човечките деца го забораваат Господ нивниот Бог, да, колку брзо

прават беззаконие, и се одведени од злобниот.

9 Да, и исто така ја гледаме големата пакост која може еден многу пакосен човек да предизвика да се случи помеѓу човечките деца.

10 Да, гледаме дека Амаликија, бидејќи беше човек со лукава тактика и човек со многу ласкави зборови, дека тој ги водеше срцата на многу луѓе да постапуваат пакосно; да, и да бараат да ја уништат црквата на Бог, и да ја уништат основата на слободата која Бог беше им ја доделил, односно благословот кој Бог беше го испратил врз лицето на земјата за доброто на праведните.

11 И сега се случи дека кога Морони, кој беше главен командант на Нефитските војски, беше слушнал за овие раздори, му се налути на Амаликија.

12 И се случи да го искине палтото; и зема дел од него, и напиша врз него—Во сеќавање на нашиот Бог, нашата религија, и нашата слобода, и нашиот мир, нашите жени, и нашите деца—и го прицврсти на крајот на една шипка.

13 И го прицврсти својот шлем, и неговиот граден оклоп, и го опаша неговиот оклоп околу бедрата; и ја зема шипката, која на крајот го имаше неговото искинато палто; (и го нарече знамето на слободата) и се поклонил на земјата, и му се молеше моќно на неговиот

Бог за благословите на слободата да почиваат врз неговите браќа, толку долго колку што група Христијани ќе остане да ја поседува земјата—

14 Зашто такви беа сите вистински верници на Христос, кои припаѓаа на Божјата црква, наречени така од оние кои не припаѓаа на црквата.

15 И оние кои припаѓаа во црквата беа верни; да, сите оние кои беа вистински верници во Христос го преземаа врз нив, со задоволство, името на Христос, односно Христијани како што беа наречени, поради нивното верување во Христос кој ќе дојде.

16 И затоа, на ова време, Морони се молеше целта на Христијаните, и слободата на земјата да бидат поддржани.

17 И се случи кога му ја излеа својата душа на Бог, ја нарече целата земја која беше јужно од земјата Пустош, да, и накратко, целата земја, и на север и на југ—Избрана земја, и земја на слободата.

18 И тој кажа: Сигурно Бог нема да дозволи ние, кои сме презирани што го преземаме името на Христос, да бидеме прегазени и уништени, додека не го навлечеме тоа на нас преку нашите престапи.

19 И кога Морони беше ги кажал овие зборови, тргна помеѓу народот, веејќи го искинатиот дел од неговата облека во воздухот, за сите да можат да го

видат пишувањето што тој беше го напишал врз искинатиот дел, и викајќи со силен глас, велејќи:

20 Ете, кои и да го одржуваат ова знаме во земјата, нека истапат со Господовата сила, и нека влезат во завет дека ќе ги одржуваат нивните права, и нивната религија, за Господ Бог да може да ги благослови.

21 И се случи кога Морони беше ги објавил овие зборови, ете, народот дојде трчајќи со нивните градни оклопи опашани околу нивните бедра, кинејќи ја својата облека како знак односно како завет, дека нема да го напуштат Господ нивниот Бог; или, со други зборови, ако ги престапат Божјите заповеди, или паднат во престап, и се срамот да го преземат името на Христос, Господ ќе ги искине како што тие беа ги искинале нивните облеку.

22 Сега ова беше заветот што го направија, и ги фрлија нивните облеку пред нозете на Морони, велејќи: Заветуваме со нашиот Бог, дека ќе бидеме уништени, и тоа како нашите браќа во земјата северно, ако паднеме во престап; да, Тој може да нè фрли пред нозете на нашите непријатели, и тоа како што ние ги фрливме нашите облеку пред твоите нозе да бидат згазени, ако паднеме во престап.

23 Морони им кажа: Ете, ние сме остаток од потомството на Јаков; да, ние сме остаток

од потомството на Јосиф, чие палто беше искинато од неговите браќа на многу парчиња; да, и сега ете, да се сетиме да ги одржуваме Божјите заповеди, или нашите облекувања ќе бидат искинати од нашите браќа, и ќе бидеме фрлени во затвор, или ќе бидеме продадени, или убиени.

24 Да, да ја зачуваме нашата слобода како остаток од Јосиф; да, да се сетиме на зборовите на Јаков, пред неговата смрт, зашто ете, тој виде дека дел од остатокот од палтото на Јосиф беше зачувано и не беше скапало. И тој кажа—Како што овој остаток од облеката на мојот син беше зачуван, така и остаток од потомството на мојот син ќе биде зачувано од Божјата рака, и ќе биде земено кај Него, додека остатокот од потомството на Јосиф ќе умре, и тоа како остатокот од неговата облека.

25 Сега ете, ова ѝ даде тага на мојата душа; сепак, мојата душа се радува на мојот син, поради делот од неговото потомство кој ќе биде одведено кај Бог.

26 Сега ете, ова беше јазикот на Јаков.

27 И сега кој знаеше дали остатокот од семето на Јосиф, кое ќе загина како неговите облекувања, се оние кои отстапија од нас? Да, и дури тоа ќе бидеме самите ние ако не сме цврсти во верата во Христос.

28 И сега се случува кога Морони

беше ги кажал овие зборови тој истапи напред, и исто така испрати во сите делови на земјата каде што имаше раздори, и ги собра заедно сите луѓе кои посакуваа да ја одржат својата слобода, да се соочат против Амаликија и оние кои беа отстапиле, кои беа наречени Амаликити.

29 И се случи кога Амаликија виде дека народот на Морони беше поброен отколку Амаликитите—и исто така виде дека неговиот народ беше сомнителен во врска со правдата на целта која ја беа преземале—затоа, плашејќи се дека нема да ја постигне целта, тој ги зема оние од неговиот народ кои сакаа и заминаа во земјата Нефи.

30 Сега Морони мислеше дека не беше целисходно Ламанитите да имаат повеќе сила; затоа помисли да го отсече народот на Амаликија, односно да ги одведе и да ги врати, и да го усмрти Амаликија; да, бидејќи знаеше дека ќе ги наведе Ламанитите на лутина против нив; и предизвика да дојдат и да се борат против нив; и знаеше дека Амаликија би го сторил тоа за да може да ги исполни своите цели.

31 Затоа Морони помисли дека беше целисходно да ги одведе неговите војски, кои беа се собрале заедно, и се вооружиле, и влегоа во завет да го одржуваат мирот—и се случува да ја земе неговата војска и да маршира со

неговите шатори во дивината, да го пресече правецот на Амаликија во дивината.

32 И се случи тој да стори според неговите желби, и маршираше во дивината, и ги пресретна војските на Амаликија.

33 И се случи Амаликија да избега со мал број од неговите војници а остатокот беа предадени во рацете на Морони и беа вратени назад во земјата Зарахемла.

34 Сега, Морони како човек кој беше назначен од главните судии и гласот на народот, затоа имаше моќ според неговата волја со војските на Нефитите, да воспостави и да практикува власт над нив.

35 И се случи кој и да е од Амаликитите кој немаше да влезе во завет да ја поддржи оваа цел за слобода, за да одржат слободно управување, нареди да бидат усмртени; и постоеа само неколкумина кои го негираа заветот на слободата.

36 И исто така се случи, знамето на слободата да биде крепато на секоја кула која беше во целата земја, која беше поседувана од Нефитите; и така Морони го засади знамето на слободата помеѓу Нефитите.

37 И тие повторно започнаа да имаат мир во земјата; и така одржаа мир во земјата речиси до крајот на осумнаесеттата година од владеењето на судиите.

38 И Хеламан и високите свештеници исто така го одржаа

мирот во црквата; да, дури во период од четири години имаа многу мир и радост во црквата.

39 И се случи да има многу кои умреа, цврсто верувајќи дека нивните души беа искупени од Господ Исус Христос; така заминаа од светот радувајќи се.

40 И имаше некои кои умреа од треска, која во некои сезони на годината беше многу честа во земјата—но не толку од треска, поради одличните квалитети на многу растенија и корени кои Бог беше ги подготвил да ја отстрани причината за болести, на која луѓето беа подложени поради природата на климата—

41 Но имаше многу кои умреа од старост; и оние кои умреа со вера во Христос се среќни во Него, како што мора да претпоставиме.

ГЛАВА 47

Амаликија ујошребува предавство, убисство, и иншрига за да стјане цар на Ламанийиите—Нефијскиите одмејници се јојакосни и јосвиреји од Ламанийиите. Околу 72 й.н.е.

СЕГА ќе се вратиме во нашиот запис со Амаликија и оние кои со него избегаа во дивината; зашто, ете, тој беше ги земал оние кои беа со него, и замина во земјата Нефи помеѓу Ламанитите, и ги наведе Ламанитите да се разгневат против народот на Нефи, толку многу што

царот на Ламанитите испрати проглас кон целата земја, помеѓу целиот негов народ, дека повторно треба да се соберат заедно за да се борат против Нефитите.

2 И се случи кога прогласот беше објавен помеѓу нив, тие премногу се плашеа; да, се плашеа да го налутат царот, и исто така се плашеа да тргнат во борба против Нефитите за да не ги изгубат животите. И се случи да не сакаа, односно поголем дел од нив да не сакаа да послушаа заповедите на царот.

3 И сега се случи царот да биде гневен поради нивната непослушност; затоа тој му ја даде командата на Амаликија над оној дел од неговата војска кој беше послушен на неговите заповеди, и му заповеда да тргне и да ги принуди да се вооружаат.

4 Сега ете, ова беше желбата на Амаликија; бидејќи тој како многу суптилен човек прави зло затоа го скрои планот во неговото срце да го симне од престолот царот на Ламанитите.

5 И сега тој ја доби командата врз тие делови на Ламанитите кои му беа благонаклонети на царот; и сакаше да добие благонаклонетост од оние кои не беа послушни; затоа тргна до место кои се викаше Онида, бидејќи таму сите Ламанити избегаа; бидејќи открија дека доаѓа војската, и, претпоставуваа дека доаѓаа да ги уништат,

затоа избегаа во Онида, до местото со оружје.

6 И беа назначиле човек да им биде цар и водач над нив, насочени во нивните умови со одлучно решение дека нема да бидат подложени да одат против Нефитите.

7 И се случи да се соберат заедно на врвот на планината која се викаше Антипас, подготвувајќи се за борба.

8 Сега не беше намера на Амаликија да се бори со нив според заповедите на царот; туку ете, неговата намера беше да добие благонаклонетост помеѓу Ламанитските војски, за да може да се постави како нивен водач и да го симне од престолот царот и да го преземе царството.

9 Но ете, се случи да нареди на неговата војска да ги распне нивните шатори во долината која беше близу планината Антипас.

10 И се случи кога падна мрак испрати таен гласник на планината Антипас, посакувајќи водачот на оние кои се врз планината, чие име е Лехонти, да се симне во подножјето на планината, бидејќи сакаше да зборува со него.

11 И се случи кога Лехонти ја прими пораката, тој не се осмели да се симне во подножјето на планината. И се случи Амаликија повторно да испрати по втор пат, посакувајќи да се симне. И се случи Лехонти да не се симне; и повторно го испрати по трет пат.

12 И се случи кога Амаликија дозна дека не можеше да го на-тера Лехонти да се симне од планината, тој се качи на планината, во близина на кампот на Лехонти, и повторно му ја испрати по четврти пат неговата порака на Лехонти, посакувајќи да се симне, и да ги поведе неговите стражари со него.

13 И се случи кога Лехонти беше се симнал долу со неговите стражари кај Амаликија, Амаликија посака да се симне со неговата војска преку ноќта, и да ги опколи тие војници во нивните кампови над кого царот беше му дал команда, и дека тој ќе ги предаде во рацете на Лехонти, ако го направи него (Амаликија) втор водач врз неговата војска.

14 И се случи Лехонти да се симне со неговите војници и ги опколи војниците на Амаликија, така што пред да се разбудат во зората на денот беа опколени од војските на Лехонти.

15 И се случи кога видоа дека се опколени, го преколнуваа Амаликија да им дозволи да се обединат со нивните браќа, за да не бидат уништени. Сега Амаликија го посакуваше токму ова.

16 И се случи да ги предаде своите војници, спротивно од заповедите на царот. Сега ова беше тоа што Амаликија го посакуваше, за да ги исполни неговите планови за симнување од престолот на царот.

17 Сега беше обичај помеѓу Ламанитите, ако нивниот главен водач е убиен, да го назначат нивниот втор водач да им биде главен водач.

18 И се случи Амаликија да нареди еден од неговите слуги да го послужи со отров во мала мера Лехонти, така што тој умре.

19 Сега, штом Лехонти беше мртов, Ламанитите го назначија Амаликија да им биде водач и главен командант.

20 И се случи Амаликија да маршира со своите војски (бидејќи беше ги стекнал неговите желби) во земјата Нефи, во градот Нефи, кој беше главен град.

21 И царот излезе да го пресретне со неговите стражари, бидејќи беше претпоставил дека Амаликија ги беше исполнил неговите заповеди, и дека Амаликија беше собрал толку голема војска да тргне против Нефитите во борба.

22 Но ете, додека царот излегуваше да го пресретне, Амаликија нареди неговите слуги да тргнат напред и да го пресретнат царот. И тие тргнаа и му се покорија на царот, како да му укажат почит поради неговата големина.

23 И се случи царот да ја испружи раката да ги крене, кој беше обичајот со Ламанитите, како знак за мир, тој обичај кои беа го земале од Нефитите.

24 И се случи кога беше го кренал првиот од земјата, ете

го прободете царот во срцето; и тој падна на земјата.

25 Сега слугите на царот избегаа; а слугите на Амаликија викаа, велејќи:

26 Ете, слугите на царот го прободоа во срцето, и тој падна а тие избегаа; ете, дојдете и видете.

27 И се случи Амаликија да заповеда неговите војски да маршираат напред и да видат што беше се случило со царот; и кога беа пристигнале до местото, и го најдоа царот како лежи во неговата крв, Амаликија се преправаше дека е гневен, и кажа: Тие што го сакаа царот, нека тргнат напред, и нека ги следат неговите слуги за да можат тие да бидат убиени.

28 И се случи сите тие кои го сакаа царот, кога ги слушнаа овие зборови, истапија и ги следеа слугите на царот.

29 Сега кога слугите на царот видоа војска како ги следи, повторно беа исплашени, и избегаа во дивината, и дојдоа во земјата Зарахемла и му се придружија на народот на Амон.

30 А војската која ги следеше се врати, следејќи ги залудно; и така Амаликија, со неговата измама, ги придоби срцата на народот.

31 И се случи утредента да влезе во градот Нефи со неговите војски, и го зазема градот.

32 И сега се случи царицата, кога слушна дека царот беше убиен—бидејќи Амаликија

беше испратил гласник до царицата што ја извести дека царот беше убиен од неговите слуги, дека беше ги следел со неговата војска, но беше залудно, и беа успеале да избегаат—

33 Затоа, кога царицата беше ја примила оваа порака таа му испрати на Амаликија, посакувајќи од него да го поштеди народот во градот; и таа исто така посакуваше тој да дојде кај неа; и исто така посакуваше да донесе сведоци со него кои ќе сведочат во врска со смртта на царот.

34 И се случи Амаликија да го земе истиот слуга кој го уби царот, и сите тие кои беа со него, и тргна кај царицата, на местото каде што таа седеше; и сите и сведочеа дека царот беше убиен од неговите сопствени слуги; и тие исто така рекоа: Тие избегаа; зарем ова не сведочеа против нив? И така ја задоволија царицата во врска со смртта на царот.

35 И се случи Амаликија да ја бара благонаклонетоста на царицата, и ја зема за жена; и така со неговата измама, и со помошта на неговите лукави слуги, го стекна царството; да, беше признат за цар низ целата земја, помеѓу целиот народ на Ламанитите, кој беше составен од Ламанити и Лемуилити и Исмаилити, и сите Нефитски одметници, од владеењето на Нефи до сегашното време.

36 Сега овие одметници, им-

ајќи го истото упатство и знаење од Нефитите, да, упатени со истото знаење за Господ, сепак, чудно е да се раскажува, дека не долго после нивните раздори тие станаа позакоравени и непокајнички, и подиви, по-пакосни, и посвирепи од Ламанитите—опијанувајќи се со традициите на Ламанитите; отворајќи пат за мрзеливоста, и секаков вид на сладострастие; да, целосно заборавајќи Го Господ нивниот Бог.

ГЛАВА 48

Амаликија ги попијикнува Ламаниите преку Нефитите—Морони го подготвува неговниот народ да ја брани целина на Христијаниите—Тој се радува во слобода и ослободување и е моќен Божји човек. Околу 72 п.н.е.

И сега се случи, штом Амаликија беше го добил царството, тој започна да ги инспирира срцата на Ламанитите против народот на Нефи; да, назначи луѓе да им зборуваат на Ламанитите од нивните кули, против Нефитите.

2 И така ги инспирираше нивните срца против Нефитите, толку многу што во доцниот крај од деветнаесеттата година од владеештето на судиите, тој беше ги исполнил неговите желби то тогаш, да, беше станал цар на Ламанитите, исто така сакаше да владее врз целата земја, да, и врз целиот народ

кој беше во земјата, Нефитите а исто така и Ламанитите.

3 Затоа беше го исполнил неговиот план, бидејќи беше ги закоравил срцата на Ламанитите и ги заслепил нивните умови, и ги наведе на гнев, толку многу што собра заедно бројна војска да оди да се бори против Нефитите.

4 Зашто беше одлучен, поради големината на бројот на неговиот народ, да ги совлада Нефитите и да ги доведе во ропство.

5 И така беше назначил главни капетани помеѓу Зорамитите, тие како најзапознаени со силата на Нефитите, и со нивните засолништа, и со најслабите делови на нивните градови; затоа беше ги назначил да бидат главни капетани на неговите војски.

6 И се случи тие да го земат кампот, и се преселија напред кон земјата Зарахемла во дивината.

7 Сега се случи додека Амаликија така беше добивал моќ преку измама и мамење, Морони од другата страна, беше ги подготвувал умовите на неговиот народ да бидат верни на Господ нивниот Бог.

8 Да, беше ги зацврстувал војските на Нефитите, и креваше мали тврдини, односно места за засолниште; кревајќи насипи од земјата наоколу за да ги огради неговите војски, и исто така градејќи камени сидови за да ги опколи, наоколу нивните градови

и границите на нивните земји; да, насекаде околу земјата.

9 А во најслабите нивни тврдини тој стави голем број на војници; и така ја утврди и зацврсти земјата која беше поседувана од Нефитите.

10 И така тој се подготвуваше да ја поддржи нивната слобода, нивните земји, нивните жени, нивните деца, и нивниот мир, и за тие да можат да живеат кај Господ нивниот Бог, и да можат да го одржат тоа што беше наречено од нивните непријатели целта на Христијаните.

11 И Морони беше моќен и силен човек; беше човек со совршено разбирање; да, човек кој не се воодушевуваше во крвопролевање; човек чија душа се радуваше во слободата и слободата на неговата земја, и неговите браќа од заробување и ропство;

12 Да човек чие срце се полнеше со благодарност за неговиот Бог, за многуте привилегии и благослови што Тој му ги даруваше на неговиот народ; човек кој премногу работеше за благосостојбата и безбедноста на неговиот народ.

13 Да, и беше човек кој беше цврст во верата во Христос, и се заколна со заклетва да го брани неговиот народ, неговите права, и неговата земја, и неговата религија, и тоа до губење на неговата крв.

14 Сега Нефитите беа поучени да се бранат против нивните непријатели, и тоа до крвопроле-

вање ако беше потребно; да, и исто така беа поучени никогаш да не навредуваат, да, и никогаш да не го креваат мечот освен ако е против непријател, освен ако беше да ги зачува нивните животи.

15 И ова беше нивната вера, дека правејќи така Бог ќе ги унапреди во земјата, или до други зборови, ако се верни во одржување на заповедите на Бог дека Тој ќе ги унапреди во земјата; да, предупредете ги да избегаат, или да се подготват за војна, според нивната опасност;

16 И исто така, дека Бог ќе им открие дали треба да одат и да се бранат против нивните непријатели, и правејќи така, Господ ќе ги избави; и ова е верата на Морони, и неговото срце славеше; не во пролевањето на крвта туку во правењето добро, зачувувајќи го неговиот народ, да, во одржување на заповедите на Бог, да, и спротивставувајќи се на беззаконието.

17 Да, вистинина, вистина ви велам, ако сите луѓе биле, а беа, и некогаш ќе бидат како Морони, ете, самите моќи на пеколот ќе беа затресени засекогаш; да, ѓаволот никогаш не би имал моќ врз срцата на човечките деца.

18 Ете, тој беше човек како Амон, синот на Мосија, да, и дури другите синови на Мосија, да, и исто така Алма и неговите синови, бидејќи сите тие беа Божји луѓе.

19 Сега ете, Хеламан и неговите браќа беа не помалку услужни на народот од Морони; бидејќи го проповедаа Божјото слово, и ги крштаваа во покајание сите луѓе кои ги послушаа нивните зборови.

20 И така тие тргнаа напред, и луѓето се понизија поради нивните зборови, толку многу што беа многу благодатни кај Господ, и така беа слободни од војни и препирања помеѓу нив самите, да, дури и за период од четири години.

21 Но, како што реков, во доцниот крај на деветнаесеттата година, да, без оглед на нивниот мир помеѓу нив, беа принудени неодлучно да се препираат со нивните браќа, Ламанитите.

22 Да, и накратко, нивните војни никогаш не престануваа за период од многу години со Ламанитите, без оглед на нивната голема неодлучност.

23 Сега, им беше жал да земат оружја против Ламанитите, бидејќи не се воодушевуваа во пролевањето на крв; да, и ова не беше сè—им беше жал да бидат причина за праќање на нивните браќа од овој свет во вечен свет, неподготвени да го запознаат нивниот Бог.

24 Сепак, не би дозволиле да ги положат нивните животи, за нивните жени и деца да бидат масакрирани од варварската суровост на оние кои некогаш беа нивни браќа, да, и се тргнаа од нивната црква, и беа ги

напуштиле, и беа заминале да ги уништат здружувајќи се со Ламанитите.

25 Да, не можеа да поднесат нивните браќа да се радуваат врз крвта на Нефитите, сè додека постои било кој што ќе ги одржува Божјите заповеди, бидејќи Господовото ветување беше, ако ги одржуваат Неговите заповеди ќе напредуваат во земјата.

ГЛАВА 49

Ламанијините шио најпаѓаат не можат да ги освојат ујвргениите градови на Амониа и Ное—Амаликија Го проколнува Боѓ и се заколнува дека ќе ја тие крвта на Морони—Хеламан и неговиите браќа продолжуваат да ја зацврстуваат Црквата. Околу 72 п.н.е.

И СЕГА се случи во единаесеттиот месец од деветнаесеттата година, на десеттиот ден од месецот, војските на Ламанитите беа видени како се приближуваат кон земјата Амониа.

2 И ете, градот беше обновен, и Морони беше поставил војска на границите на градот, и беа нафрлиле земја наоколу за да се заштитат од стрелите и камењата на Ламанитите; зашто ете, се бореа со камења и со стрели.

3 Ете, реков дека градот Амониа беше обновен. Ти велам, да, дека беше делумно обновен; и бидејќи Ламанитите беа го уништиле еднаш поради беззаконието на народот, тие

претпоставуваа дека повторно ќе биде лесен плен за нив.

4 Но ете, колку големо беше нивното разочарување; зашто ете, Нефитите беа ископале гробен од земја околу нив, што беше толку висок што Ламанитите не можеа да ги фрлаат нивните камења и стрели за да ги погодат, ниту можеа да дојдат кај нив освен преку влезот.

5 Сега во ова време главните капетани на Ламанитите беа премногу запрепастени, поради мудроста на Нефитите во подготвување на нивните обезбедени места.

6 Сега водачите на Ламанитите беа претпоставиле, поради големината на нивните броеви, да, претпоставија дека треба да бидат привилегирани да дојдат на нив како што направија овде; да, и исто така се подготвија со штитови, и со градни оклопи; и исто така се подготвија со кожни облекувања, да, многу дебелите облекувања да ја покријат нивната голотија.

7 И така подготвени тие претпоставуваа дека лесно ќе ги совладаат и потчинат нивните браќа во јаремот на ропството, односно ќе ги убијат и масакрираат според нивно задоволство.

8 Но ете, на нивно најголемо изненадување, тие беа подготвени за нив, на начин кој никогаш не бил познат помеѓу децата на Лехи. Сега беа подготвени за Ламанитите, да се

борат според начинот на упатствата на Морони.

9 И се случи Ламанитите, односно Амаликитите, беа премногу запрепастени на нивниот начин на подготовка за војна.

10 Сега, ако царот Амаликија беше се симнал и од земјата Нефи, на чело на неговата војска, можеби тој би наредил Ламанитите да ги нападнаат Нефитите во градот Амониха; зашто ете, тој не се грижеше за крвта на неговиот народ.

11 Туку ете, Амаликија самиот не се симна да се бори. И ете, неговите главни капетани не се осмелуваа да ги напаѓаат Нефитите во градот Амониха, бидејќи Морони го промени воденето на работите кај Нефитите, толку што Ламанитите беа разочарани на нивните места за повлекување и не можеа да ги стигнат.

12 Затоа се повлекоа во дивината, и го земаа нивниот камп и маршираа кон земјата Ное, претпоставувајќи дека тоа е наредното најдобро место за нив да тргнат на Нефитите.

13 Зашто тие не знаеја дека Морони беше ги утврдил, односно дека беше изградил тврдини за безбедност, за секој град во секоја земја наоколу; затоа, тие маршираа напред во земјата Ное со цврста одлучност; да, нивните главни капетани истапија напред и се заколнаа дека ќе го уништат народот од тој град.

14 Но ете, на нивно изненадување, градот Ное, што сè до тогаш беше слабо место, сега, преку начините на Морони, стана силен, да, дури да ја надмина силата на градот Амо-ниха.

15 И сега, ете, ова беше мудрост на Морони; бидејќи тој беше претпоставил дека тие би биле исплашени во градот Амо-ниха; и бидејќи градот Ное овде беше најслабиот дел од земјата, затоа би марширале таму да се борат; и така беше според неговите желби.

16 И ете, Морони беше го назначил Лехи да биде главен капетан врз војниците во тој град; и беше истиот тој Лехи кој се бореше против Ламанитите во долината на исток од реката Сидон.

17 И сега ете се случи, дека кога Ламанитите дознаа дека Лехи го командува градот повторно беа разочарани, бидејќи се плашеа од Лехи премногу; сепак нивните главни капетани беа дале заклетва да го нападнаат градот; затоа, ги доведоа нивните војски.

18 Сега ете, Ламанитите не можеа да влезат во нивните обезбедени тврдини на ниту еден друг начин освен преку влезот, поради висината на гребенот кој беше натрупан, и длабочината на ровот кој беше ископан, освен преку влезот.

19 И така Нефитите беа подготвени да ги уништат сите тие

кои би се обиделе да се качат за да влезат во тврдината на било кој друг начин, фрлајќи камења и стрели врз нив.

20 Така беа подготвени, да, група од нивните најсилни војници, со нивните мечеви и прачки, да ги удрат сите оние кои ќе се обидат да влезат во нивното обезбедено место преку влезот; и така беа подготвени да се бранат против Ламанитите.

21 И се случи капетаните на Ламанитите да ги доведат нивните војски пред влезот, и започнаа да се борат со Нефитите, да влезат во нивните обезбедени места; но ете, од време на време беа протерувани, толку што беа заклани во огромен колеж.

22 Сега кога видоа дека не можат да добијат моќ врз Нефитите преку преминот, започнаа да ги копаат нивните земјени гребени за да можат да поминат кај нивните војски, за да имат еднакви услови да се борат; но ете; во овие обиди беа збришани од камењата и стрелите кои беа фрлени на нив; и наместо да ги исполнат нивните ровови рушејќи ги земјените ровови, тие беа исполнети во мера со нивните мртви и ранети тела.

23 Така Нефитите ја имаа сета моќ врз нивните непријатели; и така Ламанитите се обидуваа да ги уништат Нефитите додека сите нивни капетани не беа убиени; да, и повеќе од

илјадници Ламанити беа убиени; додека, од друга страна, немаше ниту една душа од Нефитите која беше убиена.

24 Имаше околу педесет кои беа ранети, кои беа изложени на стрелите на Ламанитите преку преминот, но беа заштитени со нивните штитови, и нивните градни оклопи, и нивните шлемови, толку многу што нивните рани беа на нивните нозе, од кои многу беа тешки.

25 И се случи, кога Ламанитите видоа дека нивните главни капетани беа убиени тие избегаа во дивината. И се случи да се вратат во земјата на Нефи, да го известат нивниот цар, Амаликија, кој беше Нефит од раѓање, во врска со оваа голема загуба.

26 И се случи да биде премногу лут на неговиот народ, бидејќи не беше ја стекнал неговата желба врз Нефитите; не беше ги подложил на јаремот на ропството.

27 Да, тој беше премногу гневен, и го проколна Бог, и исто така Морони, заколнувајќи се дека ќе му ја испие крвта; и тоа бидејќи Морони беше ги одржувал заповедите на Бог во подготовка за безбедноста на неговиот народ.

28 И се случи, од друга страна, народот на Нефи му се заблагодари на Господ нивниот Бог, поради Неговата неспоредлива моќ за избавување од рацете на нивните непријатели.

29 И така заврши деветнаесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

30 Да, и постоеше постојан мир помеѓу нив, и премногу големо напредување во црквата поради нивното внимание и трудољубивост кои му ги посветија на Божјото слово, кое им беше објавено преку Хеламан, и Шиблон, и Кориантон, и Амон и неговите браќа, да, и од сите оние кои беа одредени преку светиот ред на Бог, крстени на покајание, и испратени да проповедаат помеѓу народот.

ГЛАВА 50

Морони ги утврдува земјиите на Нефиџиите—Тие градај многу нови градови—Војни и уништување им се случија на Нефиџиите во деновиите на нивнаа ѓакоси и одврајносии—Морианџон и неговиие одмејници се ѓоразени од Теанкум—Нефиха умира, и неговиот син Пахоран ја ѓоѓолнува судискааа сиѓолицца. Околу 72–67 ѓ.н.е.

И сега се случи Морони да не запре да прави подготовки за војна, односно да го брани неговиот народ од Ламанитите; бидејќи нареди неговите војски на почетокот од дваесеттата година од владеењето на судиите, да започнат да копаат купишта земја околу сите градови, низ целата земја која беше поседувана од Нефитите.

2 И на врвот на овие гребени

од земја тој нареди да се постават стебла, да, дрвени градби изградени колку висината на човекот, околу градовите.

3 И тој нареди врз тие дрвени градби да има рамка од колци изградени околу стеблата; и беа силни и високи.

4 И тој нареди да се подигнат кули кои се издигнуваа над тие градби од колци, и нареди да се изградат безбедносни места врз тие кули, за камењата и стрелите на Ламанитите да не ги повредат.

5 И беа подготвени да фрлаат камења од врвот, според нивното задоволство и сила, и да ги убијат оние кои ќе се обидат да пристапат близу сидовите на градот.

6 Така Морони подготвуваше упоришта против доаѓањето на нивните непријатели, околу секој град во целата земја.

7 И се случи Морони да нареди неговите војски да тргнат во дивината на исток; да, и тие тргнаа и ги протераа сите Ламанити кои беа на дивината на исток во нивните сопствени земји, кои беа јужно од земјата Зарахемла.

8 И земјата Нефи се протегаше во права линија од источното море до западното.

9 И се случи кога Морони беше ги протерал сите Ламанити надвор од дивината на исток, која беше северно од земјите кои ги поседуваа, нареди жителите кои беа во земјата Зарахемла и

во земјата наоколу да тргнат во источната дивина, дури до границите на морскиот брег, и да ја заземат земјата.

10 И тој исто така постави војски на југ, во границите кои ги поседуваа, и нареди да дигнат тврдини за да ги обезбедат нивните војски и народ од рацете на нивните непријатели.

11 И така тој ги отсеке сите упоришта на Ламанитите во источната дивина, да, и исто така на запад, утврдувајќи ја линијата помеѓу Нефитите и Ламанитите, помеѓу земјата Зарахемла и земјата Нефи, од западното море протегалќи се до изворот на реката Сидон—Нефитите ја поседуваа сета земја на север, да, и тоа сета земја која беше северно од земјата Изобилство, според нивното задоволство.

12 Така Морони, со неговите војски, кои се зголемуваа дневно поради сигурноста за заштита кои неговите дела им ја дадоа, настојуваше да ги отсечат силата и моќта на Ламанитите од земјите на нивниот posed, за да немаат моќ врз земјите на нивно наследство.

13 И се случи Нефитите да ја започнат основата на град, и го нарекоа градот Морони; и беше покрај источното море; и беше на југ покрај линијата на поседите на Ламанитите.

14 И тие исто така започнаа со основање на град помеѓу градот Морони и градот

Арон, спојувајќи ги границите на Арон и Морони; и го нарекоа градот, односно земјата, Нефиха.

15 И исто така започнаа во таа иста година да градат многу градови на север, еден на посебен начин кого нарекоа Лехи, кој беше на север покрај границите на морскиот брег.

16 И така заврши дваесеттата година.

17 И во овие напредни околности беше народот на Нефи на почетокот на дваесет и првата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

18 И тие напредуваа премногу, и станаа премногу богати; да, и се размножуваа и зацврстија во земјата.

19 И така гледаме колку милостиви и праведни се сите Господови постапки, за исполнување на сите Негови зборови за човечките деца; да, можеме да видиме дека Неговите зборови се потврдени, дури и во ова време, кога Тој му кажа на Лехи, велејќи:

20 Благословен си ти и твоите деца; и тие ќе бидат благословени, доколку ги одржуваат Моите заповеди ќе напредуваат во земјата. Но запомни, ако не ги одржуваат Моите заповеди ќе бидат отсечени од Господовото присуство.

21 И гледаме дека овие ветувања беа потврдени кај народот на Нефи; зашто беше поради нивните расправи и

препирања, да, нивните убиства, и нивните грабежи, нивното идолопоклонство, нивните блудства, и нивните одвратности, кои беа помеѓу нив, кои им ги донесоа нивните војни и уништувања.

22 А оние кои беа верни во одржувањето на Господовите заповеди беа избавени во секое време, додека илјадници од нивните браќа беа пратени во ропство, или да умрат од мечот, или да загинат во неверство, и да се помешаат со Ламанитите.

23 Но ете никогаш не постоеше посреќно време за народот на Нефи, од деновите на Нефи, отколку во деновите на Морони, да, дури и во ова време, во дваесет и првата година од владеењето на судиите.

24 И се случи дваесет и втората година од владеењето на судиите исто така да заврши во мир; да, и исто така дваесет и третата година.

25 И се случи на почетокот од дваесет и четвртата година од владеењето на судиите, исто така ќе постоеше мир помеѓу народот на Нефи да не беше препирање кое се случи во врска со земјата на Лехи, и земјата Мориантон, која граничи со земјата Лехи; и двете беа на границите кај морскиот брег.

26 Зашто ете, народот кој ја поседуваше земјата Мориантон бараше дел од земјата на Лехи; затоа започна да постои

жестоко препирање помеѓу нив, толку што народот на Мориантон се крена на оружја против нивните браќа, и беа одлучни да ги убијат со мечот.

27 Но ете, народот кој ја поседуваше земјата Лехи избега во кампот на Морони, и му се обрати за помош; зашто ете не беа неправедни.

28 И се случи кога народот на Мориантон, кои беа водени од човек чие име беше Мориантон, дознаа дека луѓето на Лехи избегаа во кампот на Морони, премногу се исплашија за војската на Морони да не дојде по нив и да ги уништи.

29 Затоа, Мориантон им всади во нивните срца дека треба да бегаат во земјата која беше северно, која беше покриена со големи водени површини, и да ја заземат земјата која беше северно.

30 И ете, тие ќе го изведоа овој план, (кој би бил причина за оплакување) но ете, Мориантон како човек со многу страст, се налути на една од неговите слугинки, и тој ѝ се нафрли и многу ја истепа.

31 И се случи таа да избега, и дојде во кампот на Морони, и му кажа на Морони за сите нешта во врска со работата, и исто така во врска со нивните намери да избегаат во земјата северно.

32 Сега ете, народот кој беше во земјата Изобилство, односно Морони, се плашеше дека ќе ги

послушаат зборовите на Мориантон и ќе се обединат со неговиот народ, и така ќе ги заземе тие делови на земјата, кое би положило темел за сериозни последици помеѓу народот на Нефи, да, чии последици би воделе до рушење на нивната слобода.

33 Затоа Морони испрати војска, со нивниот камп, да го води народот на Мориантон, да го запре нивното бегство во земјата северно.

34 И се случи да не ги пресретнаа додека не беа дошле до границите на земјата Пустош; и таму ги пресретнаа, преку тесниот премин кој водеше покрај морето кон земјата северно, да, покрај морето, на запад и на исток.

35 И се случи војската која беше испратена од Морони, која беше водена од човек чие име беше Теанкум, го сретна народот на Мориантон; и толку тврдоглав беше народот на Мориантон; (инспирирани од неговата пакост и неговите ласкави зборови) што започна борба помеѓу нив, во која Теанкум го уби Мориантон и ја порази неговата војска, и ги зема како затвореници, и се врати во кампот кај Морони. И така заврши дваесет и четвртата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

36 И така беше вратен народот на Мориантон. И врз нивниот завет да го одржуваат мирот беа

вратени во земјата Мориантон, и се случи обединување помеѓу нив и народот на Лехи; и тие исто така беа вратени во нивните земји.

37 И се случи во истата година кога народот на Нефи го поврати мирот помеѓу нив, Нефиха, вториот главен судија, да умре, пополнувајќи ја судиската столица со совршена исправност пред Бог.

38 Сепак, тој беше одбил Алма да ги преземе тие записи и оние нешта кои беа проценети од Алма и неговите татковци како најсвети; затоа Алма беше му ги доделил на неговиот син, Хеламан.

39 Ете, се случи синот на Нефиха да биде назначен да ја пополни судиската столица, на местото на неговиот татко; да, беше назначен за главен судија и управник врз народот, со заклетва и свет обред да суди праведно, и да го одржува мирот и слободата на народот, и да им ги одобри светите привилегии да му служат на Господ нивниот Бог, да, да ја поддржи и одржи целта на Бог сите негови денови, и да ги изведат пакосните пред правда според нивното злосторство.

40 Сега ете, неговото име беше Пахоран. И Пахоран ја пополни столицата на неговиот татко, и го започна неговото владеење врз народот на Нефи, на крајот на дваесет и четвртата година.

ГЛАВА 51

Царскиите поддржувачи сакааи да го променат законот и да воспостават цар—Пахоран и слободарите се поддржани од гласот на народот—Морони ги принудува царските поддржувачи да ја бранат својата земја или да бидат усмрени—Амаликија и Ламаниите освојуваат многу ујвргени градови—Теанкум го одбива најдобриот на Ламаниите и го убива Амаликија во неговиот шатор. Околу 67–66 п.н.е.

И сега се случи на почетокот на дваесет и петтата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, тие воспоставија мир помеѓу народот на Лехи и народот на Мориантон во врска со нивните земји, и ја започнаа дваесет и петтата година во мир;

2 Сепак, тие не одржаа целосен мир во земјата, бидејќи започна да има препирање помеѓу народот во врска со главниот судија Пахоран; зашто ете, постоеше дел од народот кој посакуваше неколку посебни точки од законот да бидат променети.

3 Но ете, Пахоран не промени ниту дозволи законот да биде променет; затоа, не беше ги послушал оние кои беа ги кренале нивните гласови со нивните барања во врска со промената на законот.

4 Затоа, оние кои посакуваа законот да биде променет му беа лути, и посакуваа тој повеќе да

не биде главен судија врз земјата; затоа се крена жесток спор во врска со работата, но не до крвопролевање.

5 И се случи оние кои посакуваа Пахоран да биде симнат од судиската столица беа наречени царски поддржувачи, бидејќи посакуваа законот да биде променет на начин за да го сруши слободното управување и да воспостави цар врз земјата.

6 А оние кои посакуваа Пахоран да остане главен судија врз земјата го преземаа името слободари; и така беше поделбата помеѓу нив, бидејќи слободарите се заколнаа односно заветија да ги одржат нивните права и привилегии од нивната религија преку слободно управување.

7 И се случи овој предмет на нивно препирање да биде смирен од гласот на народот. И се случи гласот на народот да биде во корист на слободарите, и Пахоран ја задржа судиската столица, што предизвика многу радост помеѓу браќата на Пахоран и исто така многу врз слободните луѓе, кои исто така ги замолчија царските поддржувачи, што не се осмелуваа да се спротивстават туку беа приморани да ја одржат целта на слобода.

8 Сега оние кои беа наклонети за цареви беа оние од високо потекло, и тие бараа да станат цареви; и беа поддржани од оние

кои бараа моќ и власт врз народот.

9 Но ете, ова беше критично време да има такви препирања помеѓу народот на Нефи; зашто ете, Амаликија повторно беше ги поттикнал срцата на народот на Ламанитите против народот на Нефитите, и тој собираше војски од сите краишта на земјата, и ги вооружуваше, и се подготвуваше за војна со сета трудољубивост; бидејќи беше се заколнал да ја пие крвта на Морони.

10 Но ете, ќе видиме дека неговото ветување кое го даде беше избрзано; сепак, тој се подготви самиот и неговите војски да дојдат да се борат против Нефитите.

11 Сега неговите војски не беа толку големи како што беа досега, поради многуте илјадници кои беа убиени од рацете на Нефитите; но без оглед на нивната голема загуба, Амаликија беше собрал заедно невообичаено голема војска, толку што не се плашеше да слезе во земјата Зарахемла.

12 Да, дури и Амаликија самиот слезе, на челото на Ламанитите. И беше во дваесет и петтата година од владеењето на судиите; и беше во исто време кога тие започнаа да ги смируваат околностите на нивните препирања во врска со главниот судија, Пахоран.

13 И се случи кога луѓето кои беа нарекувани царски

поддржувачи беа слушнале дека Ламанитите доаѓаат да се борат против нив, им беше мило на срцата, и одбија да земат оружја, бидејќи беа толку гневни на главниот судија, и исто така со слободниот народ, што не зема оружја за да ја брани нивната земја.

14 И се случи кога Морони го виде ова, и исто така виде дека Ламанитите доаѓаа во границите на земјата, тој беше премногу гневен поради тврдоглавоста на тој народ кој беше работел со толку многу трудољубивост да ги зачува; да, беше премногу гневен; неговата душа беше исполнета со лутина против нив.

15 И се случи тој да испрати барање, со гласот на народот, до управникот на земјата, посакувајќи да го прочита, и да му даде (на Морони) моќ да ги принуди тие одметници да ја бранат нивната земја или да ги усмрти.

16 Зашто неговата прва грижа беше да стави крај на такви препирања и раздори помеѓу народот; зашто ете, ова досега беше причина за сето нивно уништување. И се случи да биде одобрено според гласот на народот.

17 И се случи Морони да заповеда неговата војска да тргне против тие царски поддржувачи, да ја спушти нивната гордост и нивното благородништво и да ги срамни со земјата, или да земат оружја и да ја поддржат целта на слобода.

18 И се случи војските да мар-

шираат напред против нив; и тие ја спуштија нивната гордост и нивното благородништво, толку што додека ги креваа своите воени оружја за да се борат против војниците на Морони беа пресечени и срамнети со земјата.

19 И се случи да постојат четири илјади од тие одметници кои беа пресечени од мечот; а оние од нивните водачи кои не беа убиени во борба беа земени и фрлени во затвор, бидејќи немаше време за нивните судења во тоа време.

20 А остатокот од тие одметници, наместо да бидат удруени долу на земјата со мечот, се предадоа на знамето на слободата, и беа принудени да го кренат правото на слобода врз нивните кули, и во нивните градови, и да земат оружја во одбрана на нивната земја.

21 И така Морони им стави крај на тие царски поддржувачи, така што немаше познати под името царски поддржувачи; и така стави крај на тврдоглавоста и гордоста на тие луѓе кои ја тврдеа благородничката крв; но беа доведени да се понизат како нивните браќа, и да се борат храбро за нивната слобода од ропство.

22 Ете, се случи додека Морони беше ги сперчувал војните и препирањата помеѓу неговиот сопствен народ, и подложувајќи ги на мир и цивилизација, и правејќи регулации за

да се подготви за војна против Ламанитите, ете, Ламанитите стигнаа во земјата Морони, која беше во границите покрај морскиот брег.

23 И се случи Нефитите да не бидат доволно силни во градот Морони; затоа Амаликија беше ги протерал, убивајќи многу. И се случи Амаликија да го заземе градот, да, посед врз сите нивни тврдини.

24 А оние кои избегаа од градот Морони дојдоа во градот Нефиха; и исто така народот од градот Лехи се собра заедно, и се подготвија и беа подготвени да ги дочекаат Ламанитите за борба.

25 Но се случи Амаликија да не дозволи Ламанитите да тргнат против градот Нефиха во борба, туку ги држеше долу покрај морскиот брег, оставајќи војници во секој град да го одржуваат и бранат.

26 И така тој тргна, заземајќи многу градови, градот Нефиха, и градот Лехи, и градот Моринтон, и градот Омнер, и градот Гид, и градот Мулек, сите кои беа на источната граница покрај морскиот брег.

27 И така Ламанитите стекнаа, преку лукавоста на Амаликија, толку многу градови, со нивните безбројни војски, сите што беа цврсто утврдени по начинот на тврдините на Морони; сите кои овозможуваа упоришта за Ламанитите.

28 И се случи да маршираат до

границите на земјата Изобилство, протерувајќи ги Нефитите пред нив и убивајќи многу.

29 Но се случи да бидат сретнати од Теанкум, кој беше го убил Мориантон и беше го водел неговиот народ во неговите бегства.

30 И се случи дека исто така го водеше Амаликија, додека маршираше напред со неговата бројна војска за да ја заземе земјата Изобилство, и исто така земјата северно.

31 Но ете се соочи со разочарување додека беше одбиен од Теанкум и неговите војници, зашто тие беа големи војници; зашто секој човек на Теанкум ги надминуваше Ламанитите во сила и во нивната воена вештина, толку што стекнаа предност врз Ламанитите.

32 И се случи тие да ги притиснат, толку што ги убија дури сè додека не беше темно. И се случи Теанкум и неговите војници да ги распнат нивните шатори на границите на земјата Изобилство; а Амаликија ги распна неговите шатори на границите на плажата покрај морскиот брег, и на овој начин беа протерани.

33 И се случи кога беше дошла ноќта, Теанкум и неговиот слуга се прикрадоа и тргнаа во ноќта, и заминаа во кампот на Амаликија; и ете, сонот ги совлада поради нивниот голем замор, кој беше предизвикан од напорите и жештината на денот.

34 И се случи Теанкум да се прикраде тајно во шаторот на царот, и го забодe со копје во срцето; и ја предизвика смртта на царот веднаш така што не ги разбуди неговите слуги.

35 И тој се врати тајно во неговиот камп, и ете, неговите војници беа заспани, и ги разбуди и им кажа за сите нешта кои беше ги направил.

36 И тој нареди неговите војски да бидат спремни, за да не се разбудат Ламанитите и да не дојдат по нив.

37 И така заврши дваесет и петтата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи; и така завршија деновите на Амаликија.

ГЛАВА 52

Аморон го наследува Амаликија како цар на Ламанијийе—Морони, Теанкум, и Лехи ги водајќи Нефијийе во победничка војна преоив Ламанијийе—Градој Мулек е преземен, а Јаков Зорамийој е убиен. Околу 66–64 п.н.е.

И сега, се случи во дваесет и шестата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, ете, кога Ламанитите се разбудија на првото утро во првиот месец, ете, го пронајдоа Амаликија мртов во неговиот шатор; и исто така видоа дека Теанкум беше спремен да им приреди борба тој ден.

2 И сега, кога Ламанитите го

видоа ова тие беа исплашени; и го прекинаа нивниот план да маршираат во земјата северно, и се повлекоа со сета војска во градот Мулек, и бараа заштита во нивните тврдини.

3 И се случи братот на Амаликија да биде назначен за цар врз народот; и неговото име беше Аморон; така царот Аморон, братот на царот Амаликија, беше назначен да владее на негово место.

4 И се случи тој да нареди неговиот народ да ги одржува тие градови, кои тие ги заземаа со крвопролевање; бидејќи не беа освоиле ниту еден град освен што изгубија многу крв.

5 И сега, Теанкум виде дека Ламанитите беа одлучни да ги задржат тие градови кои беа ги заземале, и оние делови од земјата кои ги стекнале; и исто така гледајќи ја тежината на нивиот број, Теанкум помисли дека не е целисходно да се обиде да ги нападне во нивните тврдини.

6 Туку ги држеше неговите војници наоколу, како да се подготвуваше за војна; да, и навистина се подготвуваше да се одбрани против нив, поставувајќи сидови наоколу и подготвувајќи засолништа.

7 И се случи така да се подготвува за војна додека Морони не беше испратил голем број на војници да ја засилат неговата војска.

8 И Морони исто така му испрати наредби дека треба да ги

задржи сите затвореници кои паднаа во негови раце; бидејќи како што Ламанитите земаа многу затвореници, тој требаше да ги задржи сите Ламанитски затвореници како откуп за оние кои Ламанитите беа ги земале.

9 И тој исто така му испрати наредби на тој дека треба да ја утврди земјата Изобилство, и да го обезбеди тесниот премин кој води до земјата на север, за Ламанитите да не ја стекнат таа точка и да имаат моќ да ги притиснат од секоја страна.

10 И Морони исто така му испрати, посакувајќи да биде верен во задржување на тој дел од земјата, и дека ќе ја бара секоја можност за да ги казни Ламанитите во тој дел, колку што е во негова моќ, дека можеби некако може преку тактика повторно да ги преземе тие градови кои беа одземени од нивни раце; и дека тој исто така ќе ги зацврсти и утврди градовите околу, кои не беа паднале во рацете на Ламанитите.

11 И тој исто така му кажа, јас ќе дојдам при тебе, но ете, Ламанитите нè напаѓаат на границите на земјата од западното море; и ете, одам против нив, затоа не можам да дојдам при тебе.

12 Сега, царот (Аморон) си замина од земјата Зарахемла, и беше ја известил царицата за смртта на брат му, и се собраа заедно во голема бројка на војници, и беа марширале напред

против Нефитите на гранците на западното море.

13 И така тој настојуваше да ги притисне Нефитите, и да повлече дел од нивните сили во тој дел на земјата, додека им заповедаше на оние кои ги остави да ги заземат градовите кои ги поседуваше, исто така да ги притиснат Нефитите покрај границите на источното море, и да ги заземат нивните земји колку што им беше во моќта, според моќта на нивните војски.

14 И така беа Нефитите во тие опасни околности на крајот од дваесет и шестата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

15 Но ете, се случи во дваесет и седмата година од владеењето на судиите, Теанкум, преку наредба на Морони—кој беше воспоставил војски да ги заштитуваат јужните и западните граници на земјата, и беше го започнал неговиот марш кон земјата Изобилство, за да може да му помогне на Теанкум со неговите војници во преземање на градовите кои беа ги загубиле—

16 И се случи Теанкум да беше примил наредби да го нападне градот Мулек, и да го преземе ако беше возможно.

17 И се случи Теанкум да направи подготовки за да го нападне градот Мулек, и да маршира напред со неговата војска против Ламанитите; но тој виде дека е невозможно да ги совлада додека беа во нивните тврдини;

затоа ги прекина неговите намери и се врати во градот Изобилство, да го чека доаѓањето на Морони, за да може да добие сила за неговата војска.

18 И се случи Морони да пристигне со неговата војска во земјата Изобилство, во подоцниот крај на дваесет и седмата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

19 И на почетокот на дваесет и осмата година, Морони и Теанкум и многу од главните капетани да одржат воен совет—што да направат за да ги натераат Ламанитите да излезат на борба против нив; или преку некои начини да можат да ги намамат од нивните упоришта, за да стекнат предност врз нив и повторно да го земат градот Мулек.

20 И се случи да испратат пратеници кај војската на Ламанитите, кои го штитеа градот Мулек, кај нивниот водач, чие име беше Јаков, посакувајќи тој да излезе со неговите војски да ги пресретнат на рамнините помеѓу двата града. Но ете, Јаков, кој беше Зорамит, не излезе со неговата војска да ги пресретне на рамнините.

21 И се случи Морони, немајќи надеж да ги сретне на неутрални полиња, тој се реши на план за да може да ги намами Ламанитите надвор од нивните упоришта.

22 Затоа тој нареди Теанкум да земе мал број на војници и

да маршира долу во близина на морскиот брег; а Морони и неговата војска, преку ноќ, маршираа во дивината, западно од градот Мулек; и така, утредента, кога стражарите на Ламанитите беа го откриле Теанкум, истрчаа и му кажаа на Јаков, нивниот водач.

23 И се случи војските на Ламанитите да маршираат против Теанкум, претпоставувајќи по нивниот број да го совладаат Теанкум поради нивната мала бројка. И штом Теанкум ги виде војските на Ламанитите напаѓајќи го започна да се повлекува долу покрај морскиот брег, на север.

24 И се случи кога Ламанитите видоа дека тој започна да бега, собраа храброст и ги следеа со енергичност. И додека Теанкум така ги истеруваше Ламанитите кои ги следеа залудно, ете, Морони нареди дел од неговата војска кои беа со него да маршираат во градот, и да го заземат.

25 И така тие направија, и ги заклаа сите оние кои беа оставени да го заштитиуваат градот, да, сите оние кои не ги предадоа нивните воени оружја.

26 И така Морони го доби поседот врз градот Мулек со дел од неговата војска, додека маршираше со остатокот да ги пресретне Ламанитите кога ќе се вратат од потерата по Теанкум.

27 И се случи Ламанитите да го следат Теанкум додека

не стигнаа покрај градот Изобилство, и беа пресретнати од Лехи и мала војска, која беше оставена да го заштитува градот Изобилство.

28 И сега ете, кога главните капетани на Ламанитите го здогледаа Лехи со неговата војска како ги напаѓа, тие избегаа со голема збунетост, за можеби да не го добијат градот Мулек пред Лехи да ги претигне; бидејќи беа изморени од нивниот марш, а војниците на Лехи беа свежи.

29 Сега Ламанитите не знаеја дека Морони беше во нивната позадина со неговата војска; и сè од што се плашеа беше Лехи и неговите војници.

30 Сега Лехи не сакаше да ги претигне додека не го пресретнат Морони и неговата војска.

31 И се случи пред Ламанитите да се повлечат далеку, тие беа опколени од Нефитите, од војниците на Морони од едната страна, и од луѓето на Нефи од другата, сите кои беа свежи и полни со сила; но Ламанитите беа изморени поради нивниот долг марш.

32 И Морони им заповеда на неговите војници да им се нафрлат додека не ги предадат нивните воени оружја.

33 И се случи Јаков, како водач, исто така Зорамит, и имажќи несовладлив дух, ги водеше Ламанитите во борба со огромен бес против Морони.

34 Морони беше во нивниот правец на марш, затоа Јаков

беше одлучен да ги убие и да го пресече неговиот пат до градот Мулек. Но ете, Морони и неговите војници беа помоќни; затоа не се предаваа пред Ламанитите.

35 И се случи тие да се бореа на двете страни со огромен бес; и имаше многу убиени на двете страни; да, и Морони беше ранет а Јаков беше убиен.

36 А Лехи ги притисна од нивната позадина со таков бес со неговите силни војници, така што Ламанитите во позадината ги предадоа нивните воени оружја; а остатокот од нив, многу збунети, не знаеја каде да одат или да нападнат.

37 Сега Морони гледајќи ја нивната збунетост, тој им кажа: Ако ги донесете вашите воени оружја и ги предадете, ете ќе се воздржиме од пролевање на вашата крв.

38 И се случи кога Ламанитите беа ги слушнале овие зборови, нивните главни капетани, сите оние кои не беа уништени, истапија и ги фрлија нивните воени оружја пред нозете на Морони, и исто така им заповедаа на нивните војници да го сторат истото.

39 Но ете, имаше многу кои не го сторија тоа; а оние кои не ги предаваа своите мечеви беа одведени и врзани, и нивните воени оружја им беа одземени, и беа принудени да маршираат со нивните браќа во земјата Изобилство.

40 И сега бројот на затворениците кои беа одведени го надминуваше бројот на оние кои беа убиени, да, повеќе од оние кои беа убиени на двете страни.

ГЛАВА 53

Ламанијскиите затвореници се искориситени да го уишврдаат градој Изобилство—Раздориите помеѓу Нефијиите дојринесуваат за Ламанијскиите победи—Хеламан ја презема командата врз две илјади млади синови од народот на Амон. Околу 64–63 п.н.е.

И се случи тие да постават стражари врз Ламанитските затвореници, и ги принудија да тргнат и да ги закопаат нивните мртви, да, и исто така мртвите Нефити кои беа убиени; а Морони постави војници врз нив да ги чуваат додека ги извршуваат нивните работи.

2 И Морони отиде во градот Мулек со Лехи, и ја презема командата на градот и му ја даде на Лехи. Сега ете, овој Лехи беше човек кој беше со Морони во поголемиот дел од сите негови битки; и тој беше човек како Морони, и тие се радуваа во меѓусебната безбедност; да, тие се сакаа еден со друг, и исто така беа возљубени од целиот народ на Нефи.

3 И се случи откако Ламанитите завршија со погребувањето на нивните мртви и исто така мртвите Нефити, тие се вратија во земјата Изобилство; и

Теанкум, преку наредбите на Морони, нареди да започнат да копаат ров околу земјата, односно градот, Изобилство.

4 И тој нареди да изградат ѕид од дрва врз внатрешниот бедем на ровот; и исфрлаа земја од ровот кон дрвена ограда и така тие ги натераа Ламанитите да работат додека не го опколија наоколу градот Изобилство со силен ѕид од дрва и земја, со огромна висина.

5 И овој град стана огромно упориште после тоа; и во овој град тие ги чуваа затворениците на Ламанитите; да, и тоа во ѕидот кој тие ги натераа да го изградат со нивните раце. Сега Морони беше принуден да ги натера Ламанитите да работат, бидејќи беше лесно да се чуваат додека работеа; и тој ги посакуваше сите негови војски кога ќе ги нападне Ламанитите.

6 И се случи Морони така да беше стекнал победа врз една од најголемите војски на Ламанитите, и го зазема градот Мулек, кој беше еден од најсилните упоришта на Ламанитите во земјата Нефи; и така тој исто така изгради упориште за да ги задржи неговите затвореници.

7 И се случи тој повеќе да не се обидува да се бори со Ламанитите во таа година, туку ги вработи неговите војници да се подготвуваат за војна, да, и да прават тврдини за да ги чуваат од Ламанитите, да, и исто така

да ги избават нивните жени и нивните деца од глад и неволји, и да обезбедат храна за нивните војски.

8 И сега се случи војските на Ламанитите, на западното море, на југ, за време на отсуството на Морони поради некои сплетки помеѓу Нефитите, што предизвикаа раздори помеѓу нив, беа стекнале некое земјиште врз Нефитите, да, во толкава мера што беа стекнале посед на број на градови во тој дел од земјата.

9 И така поради беззаконие помеѓу самите себе, да, поради раздори и сплетки помеѓу нив беа поставени во најопасните околности.

10 И сега ете, јас имам да кажам нешто во врска со народот на Амон, кој, на почетокот, беа Ламанити; но покрај Амон и неговите браќа, односно попрво преку моќта и словото на Бог, беа преобратени во Господ; и беа доведени во земјата Зарахемла, и од тогаш беа заштитени од Нефитите.

11 И поради нивната заклетва тие беа спречени да се вооружуваат против своите браќа; бидејќи се заколнаа дека никогаш повеќе нема да пролеат крв; и според нивната заклетва, тие би умреле; да, ќе си дозволеа да паднат во рацете на нивните браќа, да не беше сожалувањето и огромната љубов која Амон и неговите браќа ја имаа за нив.

12 И за оваа причина тие беа

доведени во земјата Зарахемла; и оттогаш беа заштитени од Нефитите.

13 Но се случи кога тие ја видоа опасноста, и многу неволји и страдања кои Нефитите ги поднесуваа за нив, беа трогнати со сочувство и беа желни да се вооружат за одбраната на нивната земја.

14 Но ете, додека се спремаа да се вооружаат, беа совладани од убедувањата на Хеламан и неговите браќа, бидејќи за малку ќе ја прекршеа заклетвата која ја дадоа.

15 А Хеламан се плашеше да не ги изгубат своите души ако направат така; затоа сите оние кои влегоа во овој завет беа принудени да гледаат како нивните браќа газат низ нивните неволји, во нивните опасни околности во тоа време.

16 Но ете, се случи да имаат многу синови, кои не се заветија дека нема да се кренат на оружје за да се одбранат против нивните непријатели; затоа се собраа заедно во ова време, онолку колку што можеа да носат оружје, и се нарекоа Нефити.

17 И тие влегоа во завет да се борат за слободата на Нефитите, да, да ја заштитат земјата положувајќи ги нивните животи; да, дури и се заветија дека никогаш не би се откажале од нивната слобода, туку ќе се борат во сите случаи да ги заштитат Нефитите и самите себеси од ропство.

18 Сега ете, имаше две илјади од тие млади војници, кои влегоа во овој завет и земаа нивни воени оружја да ја бранат нивната земја.

19 И сега ете, иако тие никогаш досега не беа слабост на Нефитите, во овој период станаа голема поддршка; бидејќи ги земаа своите воени оружја, и посакуваа Хеламан да биде нивниот водач.

20 И сите тие беа млади мажи и беа премногу одлучни за храброст, и исто така за сила и активност; но ете, ова не беше сè—беа луѓе кои беа верни секогаш во што и да им беше доверено.

21 Да, беа мажи на вистината и трезвеноста, бидејќи беа поучени да ги одржуваат заповедите на Бог и да чекорат исправено пред Него.

22 И сега се случи Хеламан да маршира на чело на неговите две илјади млади војници, за поддршка на народот на границите на земјата на југ покрај западното море.

23 И така заврши дваесет и осмата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

ГЛАВА 54

Аморон и Морони ѓреговараат за размена на затвореници—Морони бара Ламанијците да се ѓовлечат и да зајрајат со нивните убисивени најади—Аморон бара Нефиците да ги ѓоложат

нивните оружја и да се ѓојчат на Ламанијците. Околу 63 ѓ.н.е.

И сега се случи на почетокот на дваесет и деветтата година на судиите, Аморон му порача на Морони желба да ги размени затворениците.

2 И се случи Морони премногу да се израдува на ова негово барање, бидејќи тој сакаше залихите кои беа дадени за одржување на Ламанитските затвореници да бидат за неговиот народ; и тој исто така го посакуваше неговиот народ за зацврстување на неговата војска.

3 Сега Ламанитите беа земале многу жени и деца, а немаше ниту жена ниту дете помеѓу сите затвореници на Морони, односно затворениците кои Морони беше ги земал; затоа Морони се реши на тактика да добие колку што може повеќе Нефитски затвореници од Ламанитите.

4 Затоа тој напиша писмо, и го испрати преку слугата на Аморон, истиот што му донесе писмо на Морони. Сега ова се зборовите кои му ги напиша на Аморон, велејќи:

5 Ете, Аморон, ти напишав нешто во врска со оваа војна што ја водиш против мојот народ, односно таа која твојот брат ја водеше против нив, и која ти сè уште си одлучен да ја продолжиш после неговата смрт.

6 Ете, би ти кажал нешто во врска со Божјата правда, и мечот на Неговиот семоќен бес, кој виси над тебе освен ако не се покаеш и не ги повлечеш твоите војски во твоите земји, односно земјата во твој посед, која е земјата Нефи.

7 Да, би ти ги кажал овие нешта да можеше да ги послушаш; да, би ти кажал за тој ужасен пекол кој чека да прими такви убијци како што ти и твојот брат бевте, освен ако не се покаете и не ги повлечете вашите убиствени цели, не се вратите со вашите војски во вашите земји.

8 Но како што еднаш ги одбивте овие нешта, и се боревте против Господовиот народ, дури и јас очекувам да го сторите тоа повторно.

9 И сега ете, подготвени сме да ве дочекаме; да, и освен ако не ги повлечете вашите цели, ете, ќе го навлечете врз вас бесот на Тој Бог Кој го одбивте, и тоа до ваше целосно уништување.

10 Но, како што живее Господ, нашите војски ќе ве нападнат освен ако не се повлечете, и наскоро ќе бидете посетени со смрт, бидејќи ќе ги задржиме нашите градови и земји; да, и ќе ја задржиме нашата религија и целта на нашиот Бог.

11 Но ете, претпоставувам дека залудно ти ги кажувам овие нешта; односно претпоставувам дека си дете на пеколот; затоа ќе го завршам моето

писмо кажувајќи ти дека нема да разменам затвореници, освен ако е под услови да ослободувате маж со неговите жена и деца, за еден затвореник; ако го направите ова, јас ќе разменам.

12 И ете, ако не го направите ова, ќе ве нападнам со моите војски; да, дури ќе ги вооружам и моите жени и деца, и ќе ве нападнам, и ќе ве следам и тоа во вашата земја, која е земјата на нашето прво наследство; да, и ќе биде крв за крв, да, живот за живот; и ќе ви приредам борба дури додека не бидете уништен од лицето на земјата.

13 Ете, се лутам, и исто така мојот народ; сакаше да не убиеш, а ние само баравме да се одбраниме. Но ете, ако уште сакаш да не уништиш ние ќе те уништиме; да, и ќе ја бараме нашата земја, земјата на нашето прво наследство.

14 Сега го завршувам моето писмо. Јас сум Морони; јас сум водач на народот на Нефитите.

15 Сега се случи Аморон, кога го прими ова писмо, се лути; и му напиша друго писмо на Морони, и ова се зборовите кои ги напиша, велејќи:

16 Јас сум Аморон, царот на Ламанитите; јас сум брат на Амаликија кого го убивте. Ете, ќе ја одмаздам неговата крв врз тебе, да, и ќе те нападнам со моите војски бидејќи не се плашам од твоите закани.

17 Зашто ете, вашите татковци им згрешија на нивните браќа,

во толкава мера што ги ограбија од нивното право за управување кога праведно им припаѓаше на нив.

18 И сега ете, ако ги положите вашите оружја, и се потчините да бидете управувани од оние на кои управувањето праведно им припаѓа, тогаш ќе наредам мојот народ да ги положи нивните оружја и нема повеќе да има војна.

19 Ете, ти изговори многу закани против мене и мојот народ; но ете, не се плашине од твоите закани.

20 Сепак, јас ќе одобрам да размениме затвореници според твоето барање, со задоволство, за да ја зачувам храната за моите војници и ќе водиме војна која ќе биде вечна, или ќе ги потчиниме Нефитите под наша власт или до нивно вечно истребување.

21 И во врска со Бог за Кого велите дека сме Го одбиле, ете, не познаваме такво битие; ниту вие; но ако постои такво битие, знаеме само дека Тој нè создал нас и вас.

22 И ако се случи да постои ѓавол и пекол, ете зарем нема да те испрати таму да живееш со брат ми кого го уби, кого го наговори дека оди на такво место? Но ете, овие нешта не се важни.

23 Јас сум Аморон, и потомок на Зорам, кого вашите татковци го притиснаа и го доведоа од Ерусалим.

24 И ете сега, јас сум смел Ла-

манит; ете, оваа војна се водеше да се одмаздат нивните грешки, и да се одржат и добијат нивните права за управување; и го завршувам моето писмо до Морони.

ГЛАВА 55

Морони одбива да размени затвореници—Ламанийскиите сиражари се намамени да се оијанат, и Нефијскиите затвореници се ослободени—Градој Гид е освоен без крвопролевање. Околу 63–62 п.н.е.

СЕГА се случи кога Морони беше го примил ова писмо да стане полут, бидејќи знаеше дека Аморон совршено ја знае својата измама; да, знаеше дека Аморон знае дека не беше праведна причина што го натера да води војна против народот на Нефи.

2 И тој кажа: Ете, јас нема да разменам затвореници со Аморон освен ако тој не ја повлече неговата цел, како што изјавив во моето писмо; бидејќи јас нема да му одобрам да има повеќе моќ од таа што ја има.

3 Ете, јас го знам местото на кое Ламанитите го чуваат мојот народ кои ги земаа за затвореници; и штом Аморон нема да ми го одобри писмото, ете, ќе му приредам според моите зборови; да, ќе барам смрт помеѓу нив додека не молат за мир.

4 И сега се случи кога Морони беше ги кажал овие зборови, тој

нареди да се направи претрес помеѓу неговите војници, дека можеби би можел помеѓу нив да пронајде човек кој беше потомок на Ламан.

5 И се случи да пронајдат еден, чие име беше Ламан; и тој беше еден од царските слуги кој беше убиен од Амаликија.

6 Сега Морони нареди Ламан и мал број од неговите војници да тргнат кај стражарите кои ги нагледуваа Нефитите.

7 Сега Нефитите беа чувани во градот Гид; затоа Морони го назначи Ламан и нареди мал број од неговите војници да оди со него.

8 И кога падна ноќ Ламан тргна кај стражарите кои беа над Нефитите, и ете, тие го видоа дека доаѓа и го повикаа; но тој им кажа: Не плашете се; ете, јас сум Ламанит. Ете, избегавме од Нефитите, и тие спијат; и ете ние земавме од нивното вино и го донесовме со нас.

9 Сега кога Ламанитите ги слушнаа овие зборови, тие го примија со радост; и му кажаа: Дај ни од твоето вино, да можеме да пиеме; мило ни е што земавте вино бидејќи сме изморени.

10 Но Ламан им кажа: Да го чуваме нашето вино додека да одиме во борба против Нефитите. Но ова кажување ги направи само пожелни да пијат од виното;

11 Зашто, кажаа тие: Изморени сме, затоа да земеме од

виното, и за кратко време ќе добиеме вино за нашите следувања, кои ќе нè зацврстат да ги нападнеме Нефитите.

12 И Ламан им кажа: Можете да правите како што сакате.

13 И се случи тие слободно да си земат од виното; и беше со пријатен вкус, затоа уште слободно си земаа; и беше силно, подготвено да биде силно.

14 И се случи да пијат и да бидат весели, и за кратко време сите беа пијани.

15 И сега кога Ламан и неговите војници видоа дека сите беа пијани, и беа во длабок сон, се вратија кај Морони и му рекоа за сите нешта кои беа се случиле.

16 И сега ова беше според планот на Морони. И Морони ги подготви неговите војници со воени оружја; и тргна во градот Гид, додека Ламанитите беа во длабок сон и пијани, и им фрли на сите затвореници воени оружја, толку што сите беа вооружени;

17 Да, дури и на нивните жени, и на сите нивни деца, онолку колку што можеа да носат воени оружја, кога Морони беше ги вооружал сите тие затвореници; и сите тие нешта беа направени во длабока тишина.

18 Но ако тие ги разбудија Ламанитите, ете беа пијани и Нефитите ќе можеа да ги убијат.

19 Но ете, ова не беше желбата на Морони; тој не се воодушевуваше во убиство или

крвопролевање, туку се воодушевуваше во спасувањето на неговиот народ од уништување, и за оваа причина не може да си нанесе неправда, нема да им се нафрли на Ламанитите и да ги уништи додека беа пијани.

20 Но тој ги стекна неговите желби; зашто беше ги вооружал тие затвореници од Нефитите кои беа внатре во градскиот сид, и им даде моќ да стекнат посед врз оние делови кои беа внатре во сидовите.

21 И потоа тој нареди војниците кои беа со него малку да се повлечат од нив, и да ги опколат Ламанитските војски.

22 Сега ете ова беше сторено за време на ноќта, така што кога Ламанитите се разбудиле наутро, видоа дека се опколени од Нефитите еднадвор, и дека нивните затвореници беа вооружени одвнатре.

23 И така тие видоа дека Нефитите имаа моќ врз нив; и во овие околности видоа дека не беше целисходно да се борат со Нефитите; затоа нивните главни капетани ги бараа нивните воени оружја, и ги донесоа и ги фрлија пред нозете на Нефитите, преколнувајќи за милост.

24 Сега ете, ова беше желбата на Морони. Тој ги зема како воени затвореници, и нареди сите затвореници да бидат ослободени, кои беа Нефити; и тие му се придружија на војската на Морони, и беа големо засилување за неговата војска.

25 И се случи тој да ги натера Ламанитите, кои ги зема за затвореници, да започнат да работат за зацврстување на тврдините околу градот Гид.

26 И се случи кога беше го утврдил градот Гид, според неговите желби, тој нареди неговите затвореници да бидат одведени во градот Изобилство; и исто така го чуваше тој град со премногу голема сила.

27 И се случи да го сторат тоа, без оглед на сите сплетки од Ламанитите, тие ги чуваа и заштитиуваа сите затвореници кои беа ги земале, и исто така ја задржаа сета земја и предноста која повторно ја стекнаа.

28 И се случи Нефитите да започнат повторно да победуваат, и да ги повратат нивните права и привилегии.

29 Многу пати Ламанитите се обидуваа да ги опколат за време на ноќта, но во овие обиди изгубија многу затвореници.

30 И многу пати тие се обидуваа да им го послужат своето вино на Нефитите, за да ги уништат со отров или со пијаност.

31 Но ете, не беа бавни за да се сетат на Господ нивниот Бог во ова нивно време на неволји. Тие не можеа да бидат фатени во нивните замки; да, не би земале од нивното вино, освен ако прво не дадоа на некои од Ламанитските затвореници.

32 И тие беа така претпазливи никаков отров да не им биде послужен; бидејќи ако нивното

вино би отруло Ламанит исто така би отруло Нефит; и така ги пробаа сите нивни пијалаци.

33 И сега се случи да биде целисходно за Морони да направи подготовки да го нападне градот Моринтон; зашто ете, Ламанитите, според нивните напори, беа го утврдиле градот Моринтон додека не стана огромно упориште.

34 И тие постојано доведуваа нови сили во тој град, и исто така нови намирници со залихи.

35 И така заврши дваесет и деветата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

ГЛАВА 56

Хеламан му испраќа писмо на Морони, раскажувајќи за воена-ша сосиојба со Ламанијиите— Анџијус и Хеламан извојуваат голема победа над Ламанијиите— Две илјади млади синови на Хеламан се борат со зачудувачка моќ, и ниту еден од нив не е убиен. Сџих 1, околу 62 ѝ.н.е.; сџихови 2–19, околу 66 ѝ.н.е.; и сџихови 20–57, околу 65–64 ѝ.н.е.

И сега се случи на почетокот на триесеттата година на владеењето на судиите, на вториот ден од првиот месец, Морони прими писмо од Хеламан, изјавувајќи ги околностите на народот во тој дел на земјата.

2 И ова се зборовите кои тој ги запиша, велејќи: Мој драг љубен брате, Морони, како и во Господ така и во страдањата на

нашето војување; ете, мој љубен брате, имам да ти кажам нешто во врска со нашето војување во овој дел на земјата.

3 Ете, две илјади од синовите на оние луѓе кои Амон ги доведе од земјата Нефи—сега знаеше дека ова се потомци на Ламан, кој беше најстариот син на нашиот татко Лехи;

4 Сега не треба да ти повторувам во врска со нивните традиции или нивното неверување, бидејќи знаеш во врска со сите овие нешта—

5 Затоа доволно ми е да ти кажам дека две илјади од овие млади мажи ги земаа нивните воени оружја, и би сакале јас да им бидам водач; и ние дојдовме да ја браниме нашата земја.

6 И сега исто така знаеш во врска со заветот кој нивните татковци го направија, да не ги кренат нивните воени оружја против нивните браќа да пролеат крв.

7 Но, во дваесет и шестата година, кога ги видоа нашите неволји и страдања за нив, за малку ќе го прекршеа заветот кој беа го направиле и ќе ги земаа нивните воени оружја во наша одбрана.

8 Но јас не би им дозволил да го прекршат заветот кој беа го направиле, претпоставувајќи дека Бог ќе не зацврсти, толку што нема да страдаме повеќе поради исполнувањето на заклетвата која тие беа ја положиле.

9 Но ете, еве нешто во што можеме многу да се радуваме. Зашто ете, во дваесет и шестата година, јас, Хеламан, марширав на чело на овие две илјади млади мажи кон градот Јудеа, да му помогнам на Антипус, кого вие бевте го назначиле за водач над народот во тој дел на земјата.

10 И јас ги здружив моите две илјади синови, (бидејќи вредат да бидат наречени синови) со војската на Антипус, во чија сила Антипус премногу се радуваше; зашто ете, неговата војска беше намалена од Ламанитите бидејќи нивните сили беа убиле огромен број од нашите војници, заради што мораме да жалиме.

11 Сепак, можеме да се утешиме со тоа, дека тие умреа за целта на нивната земја и нивниот Бог, да, и тие се среќни.

12 И Ламанитите исто така задржаа многу затвореници, сите кои се главни капетани, бидејќи никој друг не поштедија жив. И претпоставуваме дека тие сега се во земјата Нефи; така е ако не се убиени.

13 И сега ова се градовите кои Ламанитите ги заземаа пролевајќи крв на толку многу од нашите храбри војници:

14 Земјата Манти, односно градот Манти, и градот Зезром, и градот Кумени, и градот Антипара.

15 И ова се градовите кои тие ги поседуваа кога јас пристигнав во градот Јудеа; и ги најдов

Антипус и неговите војници како се трудат со нивната моќ да го утврдат градот.

16 Да, и беа очајни во телото а исто и во духот, зашто беа се бореле храбро преку ден а навечер се трудеа да ги задржат нивните градови; и така беа претрпеле големи неволји од секаков вид.

17 И сега беа одлучни да го освојат ова место или да умрат; затоа можете да претпоставите дека оваа мала сила која ја доведов со мене, да, тие мои синови, им даде големи надежи и многу радост.

18 И сега се случи кога Ламанитите видоа дека Антипус беше добил поголемо засилување на неговата војска, тие беа принудени од наредбите на Аморон да не го напаѓаат градот Јудеа, односно нас, во борба.

19 И така ние бевме благодатни од Господ; зашто ако нè нападнеа во оваа наша слабост можеби би можеле да ја уништат нашата мала војска; но така ние бевме зачувани.

20 На нив им беше заповедано од Аморон да ги задржат тие градови кои ги беа заземале. И така заврши дваесет и шестата година. И на почетокот на дваесет и седмата година бевме го подготвиле нашиот град и себеси за одбрана.

21 Сега посакувавме Ламанитите да нè нападнаат нас; зашто ние не посакувавме да ги нападнеме во нивните упоришта.

22 И се случи дека чувавме шпиони наоколу, да ги следат движењата на Ламанитите, за да не поминат покрај нас преку ноќ ниту преку ден да не ги нападнат нашите други градови кои се на север.

23 Зашто знаевме дека во тие градови не беа доволно силни да ги пресретнат; затоа посакувавме, ако поминат покрај нас, да им се нафрлиме одзади, и така да ги доведеме нагоре од позадината истовремено кога ќе бидат нападнати однапред. Ние претпоставивме дека можеме да ги совладаме; но ете, бевме разочарани во оваа наша желба.

24 Тие не се осмелуваа да поминат покрај нас со целата нивна војска, ниту пак со еден дел, за да не се случи тие да не бидат доволно силни и да паднат.

25 Тие ниту се осмелија да маршираат кон земјата Зарахемла; ниту се осмелија да го преминат изворот на Сидон, кон градот Нефиха.

26 И така, со нивните сили, беа одлучни да ги задржат тие градови кои беа ги заземале.

27 И сега се случи во вториот месец на оваа година, многу залихи ни беа донесени од татковците на тие мои две илјади синови.

28 И исто така ни беа испратени две илјади војници од земјата Зарахемла. И така бевме подготвени со десет илјади вој-

ници, и залихи за нив, и исто така за нивните жени и деца.

29 И Ламанитите, така гледајќи како нашите сили се зголемуваат дневно, и залихи стигаат за наша поддршка, тие започнаа да се плашат, и започнаа да се залетаат ако беше возможно да стават крај на нашето примање залихи и засилувања.

30 Сега кога видовме дека Ламанитите започнаа да стануваат неспокојни ние посакувавме да спроведуваме план врз нив; затоа Антипус нареди дека јас треба да марширам со моите млади синови до соседен град, како да носевме залихи до соседен град.

31 И требаше да маршираме до градот Антипара, како да одевме до подалечен град, во границите покрај морскиот брег.

32 И се случи дека марширавме напред, како со нашите залихи, да одиме во тој град.

33 И се случи Антипус да маршира напред со дел од неговата војска, оставајќи го остатокот да го задржи градот. Но тој не маршираше напред додека јас не марширав напред со мојата мала војска, и се доближив до градот Антипара.

34 И сега, во градот Антипара беше сместена најсилната војска на Ламанитите; да, најбројната.

35 И се случи кога тие беа известени од нивните шпиони, истапија со нивната војска и маршираа против нас.

36 И се случи да избегаме пред нив, на север. И така ја тргнавме најмоќната војска на Ламанитите;

37 Да, и тоа на значајна далечина, толку што кога тие видоа дека војската на Антипус ги следеше, со нивната моќ, тие не се завртија на десно ниту на лево, туку го следеа нивниот марш во права насока по нас; и, како што претпоставуваме, намерата им беше да нè убијат пред Антипус да ги претстигне, и ова за да не бидат опколени од нашиот народ.

38 И сега Антипус, гледајќи ја нашата опасност, го забрза маршот на неговата војска. Но ете, беше ноќ; затоа тие не нè претстигнаа, ниту Антипус ги претстигна; затоа преспавме преку ноќта.

39 И се случи пред зората на утрото, ете, Ламанитите нè следеа. Сега не бевме доволно силни да се бориме со нив; да, јас не би дозволил моите млади синови да паднат во нивни раце; затоа го продолживме нашиот марш, и тргнавме да маршираме во дивината.

40 Сега тие не се осмелуваа да се завртат на десно ниту на лево за да не бидат опколени; ниту ќе се завртам на десно ниту на лево за да не ме претстигнат, и да не можевме да им се спротивставиме, туку да бидеме убиени, и тие би побегнале; и така побегнавме цел ден во дивината, дури сè додека не се стемни.

41 И се случи повторно, кога дојде утринската светлина ги видовме Ламанитите како се приближуваат, и избегавме пред нив.

42 Но се случи тие да не нè следат далеку пред да застанат; и беше наутро на третиот ден од седмиот месец.

43 И сега, дали тие беа претстигнати од Антипус не знаевме, но им кажав на моите војници: Ете, не знаеме но тие застанаа со причина ние да ги нападнеме, за да нè фатат во нивната замка;

44 Затоа што велите, синови мои, дали ќе се борите против нив?

45 И сега ти велам, мој љубен брату Морони, дека никогаш не сум видел толку голема храброст, не, не помеѓу сите Нефити.

46 Зашто како што секогаш ги нарекував моите синови (бидејќи сите тие беа многу млади) така и тие ми рекоа: Татко, ете нашиот Бог е со нас, и Тој нема да дозволи да изгубиме; затоа да тргнеме напред; не би ги убиле нашите браќа ако нè остават на мира; затоа да одиме, за да не ја совладаат војската на Антипус.

47 Сега тие никогаш не се бореа, сепак не се плашеа од смртта; и размислуваа за слободата на нивните татковци повеќе од тоа што размислуваа за нивните животи; да, беа поучени од нивните мајки, дека ако не се сомневаат, Бог ќе ги избави.

48 И тие ми ги повторија зборовите на нивните мајки, велјќи: Не се сомневаме дека нашите мајки го знаеја тоа.

49 И се случи јас да се вратам со моите две илјади против овие Ламанитите кои нè следеа. И сега ете, војските на Антипус беа ги престигнале, и ужасна борба започна.

50 Војската на Антипус беше изморена, поради нивниот долг марш за толку кратко време, за малку ќе паднеше во рацете на Ламанитите; и ако не бев се вратил со моите две илјади тие ќе ја оствареа нивната цел.

51 Зашто Антипус падна од мечот, и многу од неговите водачи, поради нивната измореност, што беше предизвикана од брзината на нивниот марш—затоа војниците на Антипус, збунети поради падот на нивните водачи, започнаа да се предаваат пред Ламанитите.

52 И се случи Ламанитите да се охрабрат, и да започнат да ги следат; и така Ламанитите ги следеа со голема одлучност кога Хеламан ги нападна од позади со неговите две илјади, и започна прекумерно да ги убива, толку што целата војска на Ламанитите застапа и се заврте кон Хеламан.

53 Сега кога војниците на Антипус видоа дека Ламанитите се тргнаа од нив, ги собраа нивните војници и ги нападнаа Ламанитите од позади.

54 И сега се случи ние, народот

на Нефи, народот на Антипус, и јас со моите две илјади, да ги опколиме Ламанитите, и да ги убиеме; да, толку што беа приморани да ги предадат нивните воени оружја а исто и нив самите како воени затвореници.

55 И сега се случи кога тие ни се предадоа, ете, јас ги броев тие млади мажи кои се бореа со мене, плашејќи се да не бидат многу од нив убиени.

56 Но ете, на моја голема радост, ниту една душа од нив не паднала на земја; да, и тие се бореа како да е со силата Божја; да, никогаш не било познато војници да се борат со таква чудувачка сила; и со таква голема моќ им се нафрлија на Ламанитите, што ги исплашија; и за оваа причина Ламанитите се предадоа како воени затвореници.

57 И штом немавме место за нашите затвореници, за да можеме да ги чуваме од војските на Ламанитите, затоа ги испративме во земјата Зарахемла, и дел од оние војници на Антипус кои не беа убиени, со нив; а остатокот го земав и го здружив со моите млади Амонити, и продолживме со нашиот марш назад во градот Јудеа.

ГЛАВА 57

Хеламан го раскажува заземањето на Анџиџара и предавањето и йодоцна одбраната на Кумени—Неговиите млади Амонити се

борай храбро; сиѝе се ранеѝи, но ниѝу еден не е убиен—Гид извесѝува за убивањето и беѝсивоѝо на Ламаниѝскиѝе заѝворениѝи. Околу 63 п.н.е.

И сега се случи јас да примам писмо од Аморон, царот, изјавувајќи дека ако јас ги предадам тие воени затвореници кои беше ги земал дека тој ќе ни го предаде градот Антипара на нас.

2 Но му испратив писмо на царот, дека бевме сигурни дека нашите сили беа доволни за да го заземат градот Антипара со наша сила; и да ги предадовме затворениците за тој град ние би се сметале неразумни, и дека би ги предале нашите затвореници само за замена.

3 А Аморон го одби моето писмо, бидејќи тој не би разменувајќи затвореници; затоа започнавме да се подготвуваме да го нападнеме градот Антипара.

4 Но народот на Антипара го напушти градот, и избега во другите нивни градови, кои ги поседуваа, да ги утврдат; и така градот Антипара падна во наши раце.

5 И така заврши дваесет и осмата година од владеењето на судиите.

6 И се случи на почетокот на дваесет и деветата година, да примиме намирници со залихи, и исто така дополнување на нашата војска, од земјата Зарехемла, и од земјата наоколу, со

бројка од шест илјади војници, покрај шеесетте Амонитски синови кои дојдоа да им се придружат на нивните браќа, мојата мала група од две илјади. И сега ете, бевме силни, да, и исто така имавме многу залихи кои ни беа доведени.

7 И се случи да биде наша желба да водиме борба со војска која беше поставена да го заштитува градот Кумени.

8 И сега ете, јас ќе ви покажам дека наскоро ја исполнивме нашата желба; да, со нашата голема сила, или со дел од нашата голема сила, ние го опколивме, навечер, градот Кумени, малку пред да примат намирници со залихи.

9 И се случи да кампуваме околу градот многу ноќи; но спиевме со нашите мечеви, и поставивме стражари, за Ламанитите да не дојдат навечер и не нè убијат, што многу пати се обидоа да го направат; но колку пати и да се обидоа, нивната крв беше пролеана.

10 Најпосле нивните залихи пристигнаа, и за малку ќе влегоа во градот навечер. А ние, наместо Ламанитите, бевме Нифити; затоа, ги земавме и нивните залихи.

11 И без оглед што Ламанитите беа отсечени од нивната поддршка на овој начин, сè уште беа одлучни да го задржат градот; затоа стана целисходно да ги земеме тие залихи и да ги испратиме во Јудеа, а нашите

затвореници во земјата Зарахемла.

12 И се случи да не поминат многу денови пред Ламанитите да започнат да ја губат сета надеж за помош; затоа тие го предадоа градот во наши раце; и така ги исполнивме нашите намери за преземање на градот Кумени.

13 Но се случи нашите затвореници да бидат толку бројни што, без оглед на големината на нашата бројност, бевме приморани да ги искористиме сите наши сили да ги задржиме, или да ги усмртиме.

14 Зашто ете, тие би се распрснале на големи бројки, и ќе се борат со камења, и со палки, или било што можат да дофатат, толку што убивме повеќе од две илјади од нив откако се предадоа како воени затвореници.

15 Затоа стана целисходно за нас, да ставиме крај на нивните животи, или да ги чуваме, меч во рака, до земјата Зарахемла; и исто така нашите залихи не беа ништо повеќе од доволни за нашиот народ, без оглед на тоа што го земавме од Ламанитите.

16 И сега, во тие критични околности, беше многу сериозна работа да се одлучи во врска со овие воени затвореници; сепак, решивме да ги испратиме долу во земјата Зарахемла; затоа одбравме дел од нашите војници, и им дадовме должност над нашите затвореници да одат долу во земјата Зарахемла.

17 Но се случи наутро да се вратат. И сега ете, не ги прашавме во врска со затворениците; зашто ете, Ламанитите нè нападнаа, и тие се вратија да нè спасат од паѓање во нивните раце. Зашто ете, Аморон беше им испратил како поддршка нови намирници со залихи и исто така бројна војска војници.

18 И се случи оние војници кои ги испративме со затворениците да пристигнат на време за да ги проверат, бидејќи за малку ќе нè совладаа.

19 Но ете, мојата мала група од две илјади и шеесет се бореа најочајно; да, беа цврсти пред Ламанитите, и ги послужија со смрт сите оние кои им се спротивставуваа.

20 И додека остатокот од нашата војска за малку ќе се предадеше пред Ламанитите, ете, тие две илјади и шеесет беа цврсти и бестрашни.

21 Да, и тие го послушаа и внимаваша да го изведат секој збор од заповед со точност; да, и тоа според нивната вера беше сторено за нив; и се сеќавам на зборовите кои ми ги кажаа на кои ги научија нивните мајки.

22 И сега ете, беа овие мои синови, и оние војници кои беа одбрани да ги водат заробенниците, на кои им ја должиме оваа голема победа; бидејќи тие ги победија Ламанитите; затоа беа протерани назад во градот Манти.

23 И ние го задржавме градот Кумени, и не беа сите уништени од мечот; сепак, претрпевме голема загуба.

24 И се случи откако Ламанитите беа изгубиле, јас веднаш дадов наредби моите војници кои беа ранети да бидат тргнати од мртвите, и наредив нивните рани да бидат завиткани.

25 И се случи да има двесте, од моите две илјади и шеесет, кои беа се онесвестиле поради губење на крв; сепак, според Божјата добрина, и на наше големо изненадување, и исто така радост на целата војска, не постоеше ниту една душа од нив која загина; да, и не постоеше ниту една душа помеѓу нив која не беше се здобила со многу рани.

26 И сега, нивното сочувување беше изненадувачко за целата наша војска, да, да бидат поштедени додека илјадници од нашите браќа беа убиени. И ние праведно го препишуваме на чудесната моќ на Бог, поради нивната огромна вера во тоа во кое беа поучени да веруваат—дека постои праведен Бог, и сите кои не се сомневаат, ќе бидат сочувани од Неговата зачувувачка моќ.

27 Сега ова беше верата на оние за кои зборував; тие се млади, и нивните умови се цврсти, и тие ја положуваат својата вера во Бог постојано.

28 И сега се случи откако така

се погриживме за нашите повредени војници, и бевме ги закопале нашите мртви и исто така мртвите на Ламанитите, кои беа многу, ете, го прашавме Гид во врска со затворениците со кои започнаа да слегуваат во земјата Зарахемла.

29 Сега Гид беше главен капетан на групата која беше назначена да ги чува долу во земјата.

30 И сега, ова се зборовите кои Гид ми ги кажа: Ете, започнавме да одиме долу во земјата Зарахемла со нашите затвореници. И се случи да ги сретнеме шпионите на нашите војски, кои беа испратени да го надгледуваат кампот на Ламанитите.

31 И тие нè довикуваа, велјќи—Ете, војските на Ламанитите маршираат кон градот Кумени; и ете, тие ќе им се нафрлат, да, и ќе го уништат нашиот народ.

32 И се случи нашите затвореници да ги слушнат нивните извици, што ги натера да се охрабрат; и тие се кренаа на бунт против нас.

33 И се случи поради нивниот бунт, ние да направиме нашите мечеви да се спуштат на нив. И се случи тие како група да трчаат кон нашите мечеви, при што, поголемиот број од нив беа убиени; а остатокот од нив се пробија и избегаа од нас.

34 И ете, кога тие побегнаа и кога не можевме да ги прес-тигнеме, ние продолживме со

нашиот марш со брзина кон градот Кумени; и ете, пристигнавме на време за да можеме да им помогнеме на нашите браќа во зачувување на градот.

35 И ете, ние повторно сме избавени од рацете на нашите непријатели. И нека е благословено Божјето име; зашто ете, Тоа е Тој кој нè избави; да, Оној кој го направи ова големо нешто за нас.

36 Сега се случи кога јас, Хеламан, бев ги слушал овие зборови на Гид, бев исполнет со огромна радост поради добрината на Бог во зачувување на нас, за да не можеме да умремесите; да, и верувам дека душите на оние кои беа убиени влегоа во почивката на нивниот Бог.

ГЛАВА 58

Хеламан, Гид, и Теомнер го заземаат градот Манти со помош на Ламанитите—Синовиите на народот на Амон се зачувани додека ситојат цврсто во одбрана на нивната слобода и вера. Околу 63–62 п.н.е.

И ете, сега се случи нашата наредна цел да биде да го заземеме градот Манти; но ете, не постоеше начин да ги одведеме надвор од градот со нашите мали чети. Зашто ете, тие запомнија што направивме овде; затоа не можевме да ги намамиме од нивните упоришта.

2 И тие беа многу побројни од нашата војска што не се

осмеливме да ги нападнеме во нивните упоришта.

3 Да, и стана целисходно да ги вработиме нашите војници да ги одржуваат тие делови на земјата кои ги стекнавме повторно; затоа стана целисходно да чекаме, за да можеме да примиме повеќе сила од земјата Зарахемла и исто така нови залихи со намирници.

4 И се случи јас така да испратам пратеници кај управникот на нашата земја, да го запознам со околностите на нашиот народ. И се случи да чекаме да добиеме залихи и сила од земјата Зарахемла.

5 Но ете, ова ни донесе малку корист; бидејќи и Ламанитите добиваа голема сила од ден на ден, и исто така многу залихи; и такви беа нашите околности во тоа време.

6 И Ламанитите јуришаа на нас од време на време, решавајќи со тактика да нè уништат; сепак не можевме да дојдеме да се бориме со нив, поради нивните засолниште и нивните упоришта.

7 И се случи да чекаме во овие тешки услови за време од многу месеци, дури и кога за малку ќе умревме поради недостатокот на храна.

8 Но се случи да примиме храна, која беше чувана за нас од страна на две илјади војници за наша помош; и ова е сета помош што ја примивме, да се браниме себеси и нашата татковина

од паѓање во рацете на нашите непријатели, да, да се бориме со непријател кој беше безброен.

9 И сега причината за овие наши посрамувања, односно причината зошто не ни испратија повеќе засилување, не знаевме; затоа бевме нажалени и исполнети со страв, за Божјите пресуди на некој начин да не паднат врз нашата земја, за наше рушење и целосно уништување.

10 Затоа ние ги излеавме нашите души во молитва кон Бог, дека Тој ќе нè засили и ќе нè избави од рацете на нашите непријатели, да, и исто така да ни даде сила да ги задржиме нашите градови, и нашите земји, и нашите поседи, за издржување на нашиот народ.

11 Да, и се случи Господ нашиот Бог да нè посети со уверување дека Тој ќе нè избави; да, толку што Тој им објави мир на нашите души, и ни додели голема вера, и нè натера да се надеваме на наше избавување преку Него.

12 И ние се охрабривме со нашата мала сила која ја примивме, и бевме исполнети со одлучност да ги победиме нашите непријатели, и да ги задржиме нашите земји, и нашите поседи, и нашите жени, и нашите деца, и целта на нашата слобода.

13 И така тргнавме со сета наша сила против Ламанитите, кои беа во градот Манти; и ги распнавме нашите шатори

покрај страната на дивината, која беше во близина на градот.

14 И се случи следниот ден, кога Ламанитите видоа дека бевме во близина на границите покрај дивината која беше во близина на градот, тие ги испратија нивните шпиони околу нас за да можат да го откријат бројот и силата на нашата војска.

15 И се случи кога тие видоа дека не бевме силни, според нашата бројка, и плашејќи се дека ние ќе ги отсечеме од нивната поддршка освен ако тие не излезат да се борат против нас и да нè убијат, и исто претпоставувајќи дека тие лесно можат да нè уништат со нивните бројни војски, затоа започнаа да се подготвуваат да излезат против нас да се борат.

16 И кога видовме дека тие се подготвуваа да излезат против нас, ете, наредив Гид, со мал број на војници, да се скрие во дивината, и исто така Теомнер и мал број на војници да се скријат во дивината.

17 Сега Гид и неговите војници беа на десно а другите на лево; и кога така се скрија, ете, јас останав, со остатокот од мојата војска, на она исто место на кое првиот пат ги распнавме нашите шатори во подготовка за времето кога Ламанитите требаше да излезат во борба.

18 И се случи дека Ламанитите излегоа со нивната бројна војска против нас. И кога излегоа и наскоро би нè нападнале со

меч, наредив моите војски, оние кои беа со мене, да се повлечат во дивината.

19 И се случи Ламанитите да нè следат со голема брзина, бидејќи беа премногу желни да нè претстигнат за да нè убијат; затоа нè следеа во дивината; и поминавме низ средината на Гид и Теомнер, толку што тие не беа откриени од Ламанитите.

20 И се случи кога Ламанитите беа поминале, односно кога војската беше поминала, Гид и Теомнер се кренаа од нивните тајни места, и ги пресекоа шпионите на Ламанитите за да не се вратат во градот.

21 И се случи кога беа ги отсекле, трчаа кон градот и им се нафрлија на стражарите кои беа оставени да го чуваат градот, толку што ги уништија и го заземаа градот.

22 Сега ова се случи бидејќи Ламанитите дозволија целата нивна војска, освен неколку стражари, да биде одведена во дивината.

23 И се случи Гид и Теомнер на овој начин да ги заземат нивните упоришта. И се случи ние да тргнеме по нашиот правец, откако патувавме многу во дивината кон земјата Зарахемла.

24 И кога Ламанитите видоа дека тие маршираат кон земјата Зарахемла, беа премногу исплашени, да не постои некој план кој ќе ги одведе до уништување; затоа повторно започнаа да се повлекуваа во дивината,

да, и тоа на истиот пат на кој беа дошле.

25 И ете, беше ноќ и ги распнаа нивните шатори, зашто главните капетани на Ламанитите претпоставија дека Нифитите беа изморени поради нивниот марш; и препоставувајќи дека беа ја протерале целата нивна војска затоа тие не помислија во врска со градот Манти.

26 Сега се случи кога беше ноќ, јас наредив моите војници да не спижат, туку да маршираат напред преку друг пат кон земјата Манти.

27 И поради ова нашиот марш навечер, ете, утрешниот ден бевме подалеку од Ламанитите, толку што пристигнавме пред нив во градот Манти.

28 И така се случи, дека со оваа тактика го заземавме градот Манти без пролевање на крв.

29 И се случи кога војските на Ламанитите пристигнаа близу до градот, и видоа дека бевме подготвени да ги пресретнеме, беа премногу изненадени и погодени со голем страв, толку што избегаа во дивината.

30 Да, и се случи војските на Ламанитите да избегаат од овој дел на земјата. Но ете, со нив носеа многу жени и деца надвор од земјата.

31 И оние градови кои беа заземени од Ламанитите, сите од нив во ова време се во наш посед; и нашите татковци и жени и деца се враќаат во своите

домови, сите освен оние кои беа земени за затвореници и одведени од Ламанитите.

32 Но ете, нашите војски се мали за да задржат толку голем број на градови и поседи.

33 Но ете, ние веруваме во нашиот Бог кој ни даде победа врз тие земји, толку што ги добивме тие градови и тие земји, кои беа наши сопствени.

34 Сега не ја знаеме причината зошто управувањето не ни даде поголемо засилување; ниту оние војници кои дојдоа при нас не знаат зошто не добивме поголемо засилување.

35 Ете, не знаеме но можеби вие претрпевте неуспех, и ги повлековте силите во тој дел на земјата; ако е така, не посакуваме да мрмориме.

36 И ако не е така, ете, се плашиме дека постои некоја неслога во управувањето, што не ни праќаат повеќе војници на наша помош; зашто знаеме дека тие се побројни од тоа што ни испратија.

37 Но, ете, не е важно—веруваме дека Бог ќе не избави, без оглед на слабоста на нашите војски, да, и ќе не избави од рацете на нашите непријатели.

38 Ете, ова е дваесет и деветтата година, во доцниот крај, и ние ги поседуваме нашите земји; и Ламанитите избегаа во земјата Нефи.

39 И оние синови од народот на Амон, за кои многу високо зборував, се со мене во градот

Манти; и Господ ги издржува, да, и ги чува да не паднат од мечот, толку што ниту една душа не е убиена.

40 Но ете, тие се здобија со многу рани; сепак стојат цврсто во таа слобода во која Бог ги ослободи; и строго се сеќаваат на Господ нивниот Бог од ден на ден; да, внимаваат да ги одржуваат Неговите одредби, и Неговите пресуди, и Неговите заповеди постојано; и нивната вера е силна во пророштвата во врска со тоа што следува.

41 И сега, мој љубен брате, Морони, нека Господ нашиот Бог, кој нè искупи и нè ослободи, те чува постојано во Негово присуство; да, Тој и нека му е благонаклонет на овој народ, и тоа да имате успеси во стекнување посад на сè што Ламанитите земаа од нас, што беше за наше издржување. И сега, ете, го завршувам моето писмо. Јас сум Хеламан, синот на Алма.

ГЛАВА 59

Морони бара од Пахоран да ги засили силиите на Хеламан—Ламанијите го заземаат градот Нефиха—Морони е луѓе на управувањето. Околу 62 п.н.е.

СЕГА се случи во триесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, откако Морони беше го примил и прочитал писмото на Хеламан, тој беше премногу радосен поради благосостојбата, да, огромниот

успех кој Хеламан го имаше, во стекнување на оние земји кои беа загубени.

2 Да, и му го откри на целиот негов народ, во целата земја наоколу во тој дел каде што беше, за да можат исто така да се радуваат.

3 И се случи тој веднаш да испрати писмо до Пахоран, покасувајќи да нареди војници да бидат собрани заедно да го засилат Хеламан, односно војските на Хеламан, толку што тој може со леснотија да го задржи делот на земјата во која тој толку зачудувачки успеа да ја стекне повторно.

4 И се случи кога Морони беше го испратил ова писмо во земјата Зарахемла, повторно започна да кова план за да може да го добие остатокот од оние поседе и градови кои Ламанитите беа ги земале од нив.

5 И се случи додека Морони така правеше подготовки да се бори против Ламанитите, ете, народот на Нефиха, кој беше собран заедно од градот Морони и градот Лехи и градот Мориантон, беа нападнати од Ламанитите.

6 Да, дури и оние кои беа принудени да бегаат од земјата Манти, и од земјата наоколу, беа дошле и им се придружиле на Ламанитите во овој дел на земјата.

7 И така беа премногу бројни, да, и добивајќи сила од ден на ден, преку командата на

Аморон тие тргнаа против народот на Нефиха, и започнаа да ги убиваат во премногу голем колеж.

8 И нивните војски беа толку бројни што остатокот од народот на Нефиха беа принудени да бегаат пред нив; и дојдоа и се придружија на војската на Морони.

9 И сега како што Морони претпоставуваше дека треба да бидат испратени војници во градот Нефиха, во помош на луѓето да го задржат тој град, и знаејќи дека беше полесно да го задржат градот од паѓање во рацете на Ламанитите отколку да го земат пак од нив, претпоставуваше дека лесно би го задржале градот.

10 Затоа тој ја задржа сета негова сила да ги одржи тие места кои беше ги повратил.

11 И сега, кога Морони виде дека градот Нефиха беше изгубен тој беше премногу тажен, и започна да се сомнева, поради пакоста на народот, дали ќе паднат во рацете на нивните браќа.

12 Сега ова беше случајот со сите негови главни капетани. Тие се сомневаа и чудеа поради пакоста на народот, и ова поради успехот на Ламанитите врз нив.

13 И се случи Морони да биде лут на управувањето, поради нивната рамнодушност во врска со слободата на нивната татковина.

ГЛАВА 60

Морони му се жали на Пахоран за владинојо зајосіавување на војскијџе—Госіод дозволува јраведнијџе да бидат убиени—Нефијијџе мораат да ја искорисіат сејџа нивна моќ и средсіва да се избават од нивнијџе нејријџе—Морони се заканува да се бори јрошјв јравувањејо доколку јомошјџа не биде снабдена за нејовијџе војски. Околу 62 ј.н.е.

И се случи тој повторно да му напише на управникот на земјата, кој беше Пахоран, и ова се зборовите кои ги напиша, велејќи: Ете, му го порачувам моето писмо на Пахоран, во градот Зарахемла, кој е главен судија и управник на земјата, и исто така на сите оние кои беа одбрани од овој народ да водат и да ги управуваат воените работи.

2 Зашто ете, јас имам да им кажам нешто на нив како осуда; зашто ете, вие самите знаете дека бевте назначени да соберете војници, и да ги вооружате со мечеви, и со сабји, и со секакви воени оружја, и да тргнат против Ламанитите, во било кои делови на нашата земја да дојдат.

3 И сега ете, ви велама дека јас самиот, и исто така моите војници, и исто така Хеламан и неговите војници, претрпевме премногу големи страдања; да, дури и глад, жед, и замор, и секаков вид на неволји.

4 Но ете, да беше тоа сè што ние претрпевме немаше да мрмориме ниту да се жалиме.

5 Но ете, голем беше колежот помеѓу нашиот народ; да, илјадници паднаа од мечот, додека би можело поинаку да биде ако им пружевте на нашите војски доволно засилување и помош за нив. Да, големо беше вашето заповставување кон нас.

6 И сега ете, сакаме да ја знаеме причината за ова премногу големо заповставување; да, сакаме да ја знаеме причината за вашата непромислена состојба.

7 Можете ли да замислите да седите на вашите престоли во состојба на непромислена тапост, додека вашите непријатели ја шират смртта околу вас? Да, додека убиваат илјадници од вашите браќа—

8 Да, дури и оние кои се заклучени со ваша заштита, да, ве ставија во ситуација во која можеби ќе им помогневте, да, можеби ќе испратевте војски кај нив да ги засилите, и ќе спасевте илјадници од нив од паѓање од мечот.

9 Но ете, ова не е сè—вие ги задржавте вашите залихи од нив, толку што многу беа се бореле и крвавеле поради нивните големи желби кои ги имаа за благосостојбата на овој народ; да, и го сторија ова кога за малку ќе умреа со глад, поради вашето премногу големо заповставување кон нив.

10 И сега, мои љубени браќа—

бидејќи вие требаше да бидете љубени; да, и требаше да бидете поттикнати потрудољубиво за благосостојбата и слободата на овој народ; но ете, ги запоставивте толку многу што крвта на илјадници ќе падне врз вашите глави за одмазда; да, бидејќи на Бог Му беа познати сите нивни плачови, и сите нивни страдања—

11 Ете, можете ли да претпоставите да седите врз вашите тронове, и поради прекумерната добрина на Бог да можете да не правите ништо и Тој да ве избави? Ете, ако го претпоставувате ова залудно претпоставувате.

12 Дали претпоставувате, дека поради тоа што толку многу од вашите браќа беа убиени дека е поради нивната пакост? Ви велам, ако претпоставувате вака тогаш залудно претпоставувате; зашто ви велам, има многу кои паднаа од мечот; и ете тоа е за ваша осуда;

13 Зашто Господ дозволи праведните да бидат убиени за Неговата праведност и пресуда да падне врз пакосните; затоа не треба да претпоставувате дека праведните се загубени бидејќи се убиени; но ете, тие влегуваат во почивката на Господ нивниот Бог.

14 И сега ете, ви велам, премногу се плашам дека Божјите пресуди ќе паднат врз овој народ, поради нивната прекумерна мрзливост, да, дури и

мрзливоста на нашето управување, и нивното премногу големо запоставување кон нивните браќа, да, кон оние кои беа убиени.

15 Зашто да не беше пакоста која прво започна на нашата глава, ние би можеле да ги задржиме нашите непријатели за да не можеа да стекнат моќ врз нас.

16 Да, да не беше војната која избувна помеѓу нас; да, да не беа овие царски поддржувачи, кои предизвикаа толку многу крвопролевање помеѓу нас; да, во тоа време се препиравме помеѓу себе да се бевме обединиле како што претходно направивме; да, да не беше желбата за моќ и власт која тие царски поддржувачи ја имаа над нас; да беа искрени за целта на нашата слобода, и обединети со нас, и тргнаа против нашите непријатели, наместо да ги земат нивните мечеви против нас, што беше причината за толку многу крвопролевање помеѓу нас; да, да бевме тргнале на нив со Господовата сила, ќе ги растуревме нашите непријатели, бидејќи ќе беше сторено, според исполнувањето на Неговото слово.

17 Но ете, сега Ламанитите нè напаѓаат, заземајќи ги нашите земји, и го убиваат нашиот народ со мечот, да, нашите жени и деца, и исто така ги водат заробени, натерувајќи ги да претрпат секаков вид на неволји, а ова поради големата пакост на

оние кои бараат моќ и власт, да и тоа тие царски поддржувачи.

18 Но зошто да зборувам многу во врска со оваа работа? Зашто ние не знаеме но можеби и вие барате власт. Не знаеме но можеби и вие сте предавници на вашата татковина.

19 Или дали вие нè запоставивте бидејќи сте во срцето на нашата земја и сте опкружени со безбедност, така што не наредувате да ни биде испратена храна, и исто така војници да ги засилат нашите војски?

20 Дали ги заборавивте заповедите на Господ вашиот Бог? Да, дали го заборавивте ропството на вашите татковци? Дали ги заборавивте многуте времиња кога бевме избавувани од рацете на нашите непријатели?

21 Или дали вие сè уште мислите дека Господ ќе нè избави, додека седиме на нашите троновни и не ги користиме средствата кои Господ беше ги обезбедил за нас?

22 Да, дали ќе седите во безделничење додека сте опкружени со илјадници такви, да, и десетици илјадници, кои исто така седат во безделничење, додека има илјадници околу границите на земјата кои паѓаат од мечот, да, ранети и крварат?

23 Дали претпоставувате дека Бог ќе ве гледа како невини додека сè уште седите и ги гледате овие нешта? Ете ви велам, не. Сега би сакал да се сетите дека Бог кажа дека најнапред

внатрешниот сад ќе биде исчистен, и после надворешниот сад исто така ќе биде исчистен.

24 И сега, освен ако не се покаете за тоа што сте го направиле, и започнете да делувате, и ни пратите храна и војници, и исто така на Хеламан, за тој да може да ги издржува тие делови на земјата кои тој ги поврати, и исто така за да го повратиме остатокот од нашите посеци во овие делови, ете ќе биде целисходно повеќе да не се препираме со Ламанитите сè додека најнапред не го исчистиме нашиот внатрешен сад, да, и тоа врховната глава на нашата влада.

25 И доколку вие не го одобрите моето писмо, и излезете и ми покажете вистински дух на слободата, и се стремите да ги зацврстите и утврдите нашите војски, и да им доделите храна за нивно издржување, ете јас ќе оставам дел од моите слободари да го одржуваат овој дел на наша земја, и ќе ги оставам силата и благословите на Бог врз нив, за ниту една друга моќ да не може да оперира против нив—

26 И ова е поради нивната прекумерна вера, и нивното трпение во нивните страдања—

27 И јас ќе дојдам кај вас, и ако постои некој помеѓу вас кој посакува слобода, да, ако постои дури и искра на слобода, ете ќе поттикнам востание помеѓу вас, сè додека оние кои имаат желби

да ја узурпираат моќта и власта не бидат истребени.

28 Да, ете јас не се плашам од вашата моќ ниту власт, туку се плашам од мојот Бог; и според Неговите заповеди да го земам мечот да ја бранам целта на мојата татковина, и поради вашето беззаконие ние претрпевме толку многу загуби.

29 Ете време е, да, сега е времето, дека доколку не се залагате за одбрана на вашата татковина и вашите млади, мечот на правдата ќе висе над вас; да, и ќе падне врз вас и ќе ве посети за ваше целосно уништување.

30 Ете, јас чекам помош од вас; и, ако не ни послужите за поддршка, ете, ќе дојдам кај вас, и тоа во земјата Зарахемла, и ќе ве пресечам со мечот, толку што повеќе нема да имате моќ да го спречите напредокот на овој народ во целта за наша слобода.

31 Зашто ете, Господ нема да дозволи да живеете и да се зацврстите во вашите беззаконија да го уништите Неговиот праведен народ.

32 Ете, можете ли да претпоставите дека Господ ќе ве поштеди и ќе излезе со осуда против Ламанитите, кога е традицијата на нивните татковци што беше ја предизвикала нивната омраза, да, и беше удвоена од оние кои отстапија од нас, додека вашето беззаконие е за целта на вашата љубов кон слава и кон суетните нешта на светот?

33 Вие знаете дека ги преставувате Божјите закони, и знаете дека ги газите под вашите нозе. Ете, Господ ми кажа: Ако оние кои ги назначивте за ваши управници не се покајат за нивните гревови и беззаконија, вие ќе одите да се борите против нив.

34 И сега ете, јас Морони, јас сум ограничен, според заветот што го направив да ги одржувам заповедите на мојот Бог; затоа би сакал да се придржувате до Божјото слово, и брзо да ми испратите од вашите залихи и од вашите војници, и исто така на Хеламан.

35 И ете, ако не го направите ова ќе дојдам брзо кај вас; зашто ете, Бог нема да дозволи да умреме од глад; затоа Тој ќе ни даде од вашата храна, дури и ако мора да биде со мечот. Сега гледајте да го исполните Божјото слово.

36 Ете, јас сум Морони, вашиот главен капетан. Не барам моќ, туку да ја срушам. Не барам чест од светот, туку слава за мојот Бог, и слобода и благосостојба на мојата татковина. И така го завршувам моето послание.

ГЛАВА 61

Пахоран му кажува на Морони за востанието и бунтоот против владата—Царскиот поддржувачи ја преземаат Зарахемла и се во сојуз со Ламанитите—Пахоран

бара воена помош против бунтовниците. Околу 62 п.н.е.

Ете, сега се случи наскоро откако Морони беше го испратил неговото послание на главниот управник, тој прими послание од Пахоран, главниот управник. И ова се зборовите кои ги прими:

2 Јас, Пахоран, кој сум главен управник на оваа земја, му ги испраќам овие зборови на Морони, главниот капетан на војската. Ете, ти велам, Морони, дека не се радувам во твоите големи неволји, да, ми ја нажалува душата.

3 Но ете, постојат такви кои се радуваат во твоите неволји, да, толку што тие се кренаа во бунт против мене, и исто така тие од мојот народ што се слободари, да, и оние кои се кренаа се премногу бројни.

4 И тоа се тие кои бараа да ми ја одземат судиската столица кои се причина за ова големо беззаконие; зашто користеа големо ласкање, и ги отргнаа срцата на многу луѓе, што ќе биде причина за тешки неволји помеѓу нас; тие ги задржаа нашите залихи, и ги заплашија нашите слободари да не дојдат при тебе.

5 И ете, тие ме протераа пред нив, и избегав во земјата Гидеон, со онолку војници колку што можев да соберам.

6 И ете, испратив проглас низ овој дел на земјата; и ете, секој-

дневно се собираат со нас, со оружја, во одбрана на нивната татковина и нивната слобода, и да ги одмаздат нашите грешки.

7 И тие дојдоа при нас, толку што оние кои се кренаа на бунт против нас се насочени на пркос, да, толку што ни се плашат и не се осмелуваат да излезат против нас во борба.

8 Тие ја заземаа земјата, односно градот, Зарахемла; назначија цар врз нив, и тој му напиша на Ламанитскиот цар, со што тие се здружува во сојуз со него; во кој сојуз тој се согласи да го задржи градот Зарахемла, чие задржување тој мисли дека ќе им помогне на Ламанитите да го освојат остатокот од земјата, и тој ќе биде поставен за цар врз овој народ кога ќе бидат освоени од Ламанитите.

9 И сега, во твоето послание ме укори, но не е важно; јас не сум лут, туку се радувам на големината на твоето срце. Јас, Пахоран, не барам моќ, освен да ја задржам мојата судиска столица за да ги зачувам правата и слободата на мојот народ. Мојата душа стои цврсто во таа слобода во која Бог нè ослободи.

10 И сега, ете, ние ќе се спротивставиме на пакоста дури и до крвопролевање. Ние не би ја пролеале крвта на Ламанитите ако останат во нивната сопствена земја.

11 Ние нема да ја пролееме

крвта на нашите браќа ако не се кренат на бунт и не го земат мечот против нас.

12 Ние ќе се покориме на јаремот на ропството ако е услов со Божјата правда, односно ако Тој ни заповеда да направиме така.

13 Но ете Тој не ни заповеда да се покориме на нашите непријатели, туку дека треба да се потпираме на Него, и Тој ќе нè избави.

14 Затоа, мој љубен брате, Морони, да му одолееме на злото, и било кое зло што не можеме да му одолееме со нашите зборови, да, како бунтови и раздори, да им одолееме со нашите мечеви, за да ја задржиме нашата слобода, за да можеме да се радуваме на нашата привилегија на нашата црква, и за целта на нашиот Искупител и нашиот Бог.

15 Затоа, дојдете брзо кај мене со неколку од твоите војници, и оставете го остатокот во должност на Лехи и Теанкум; дај им моќ да ја спроведат војната во тој дел на земјата, според Божјиот Дух, кој е исто така духот на слободата кој е во нив.

16 Ете испратив неколку залихи за нив, за да не умрат додека да дојдете кај мене.

17 Соберете колку што можете сили додека марширате овде, и брзо ќе тргнеме против тие одметници, со силата на нашиот Бог според верата која е во нас.

18 И ние ќе го заземеме градот Зарахемла, за да стекнеме повеќе храна да му испратиме на

Лехи и Теанкум; да, ќе тргнеме против нив со Господовата сила, и ќе ставиме крај на ова големо беззаконие.

19 И сега, Морони, јас се радувам што го примив твоето писмо, бидејќи бев малку загрижен што ќе правиме, дали ќе биде праведно да тргнеме против нашите браќа.

20 Но ти кажа, освен ако не се покајат Господ ти заповеда да тргнеш против нив.

21 Ете да ги зацврстиш Лехи и Теанкум во Господ; кажи им да не се плашат, бидејќи Бог ќе ги избави, да, и сите оние кои стојат цврсто во таа слобода во која Бог ги ослободи. И сега го завршувам моето писмо до мојот љубен брат, Морони.

ГЛАВА 62

Морони маршира за помош на Пахоран во земјата Гидеон—Царскиите поддржувачи кои одбиваат да ја бранат нивната ташковина се усмрпени—Пахоран и Морони го преземаат Нефиха—Многу Ламаниити се придружуваат на народот на Амон—Тенакум го убива Аморон и за возврат е љубен—Ламаниитите се прошерани од земјата, и мир е воспоставен—Хеламан се враќа во служба и ја изградува Црквата. Околу 62–57 п.н.е.

И сега се случи кога Морони го прими ова послание неговото срце се охрабри, и беше исполнето со премногу голема радост

поради верноста на Пахоран, дека тој не беше исто така предавник на слободата и целта на неговата татковина.

2 Но тој исто така жалеше премногу за беззаконието на оние кои го протераа Пахоран од судиската столица, да, накратко поради оние кои беа се побуниле против нивната татковина и исто нивниот Бог.

3 И се случи Морони да земе мал број војници, според желбата на Пахоран, и им даде на Лехи и Теанкум команда врз остатокот од неговата војска, и тргна кон земјата Гидеон.

4 И тој го креваше знамето на слободата во било кое место да влезеше, и доби било каква сила што можеше во целиот негов марш кон земјата Гидеон.

5 И се случи илјадници да се соберат под неговото знаме, и ги земаа нивните мечови во одбрана на нивната слобода, за да не паднат во ропство.

6 И така, кога Морони беше собрал колку војници што можеше во неговиот марш, дојде во земјата Гидеон, и ги обедини неговите сили со оние на Пахоран тие станаа премногу силни, дури посилни и од војниците на Пакус, кој беше цар на оние одметници кои беа ги протерале слободарите од земјата Зарахемла и ја заземаа земјата.

7 И се случи Морони и Пахоран да се симнат со нивните војски во земјата Зарахемла, и тргнаа против градот, и ги

пресретнаа војниците на Пакус, толку што тие дојдоа да се борат.

8 И ете, Пакус беше убиен и неговите војници беа одведени како затвореници, а Пахоран беше вратен на неговата судиска столица.

9 А војниците на Пакус ја добија нивната пресуда, според законот, и исто така оние царски поддржувачи кои беа одведени и фрлени во затвор; и беа погубени според законот; да, тие војници на Пакус и оние царски поддржувачи, кои не би ги кренале своите оружја во одбрана на нивната татковина, туку би се бореле против тоа, беа усмртени.

10 И така стана целисходно овој закон да биде строго почитуван за безбедноста на нивната земја; да, и кој и да беше пронајден да ја негира нивната слобода беше набрзина погубен според законот.

11 И така заврши триесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи; Морони и Пахоран повратувајќи го мирот во земјата Зарахемла, помеѓу нивниот народ, нанесувајќи смрт на сите оние кои не беа вистински во целта на слобода.

12 И се случи на почетокот на триесет и првата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, Морони веднаш да нареди залихи да бидат испратени, и исто така војска од

шест илјади војници да биде испратена кај Хеламан, да му помогне во зачувување на тој дел од земјата.

13 И тој исто така нареди војска од шест илјади војници, со доволен број на храна, да им бидат испратени на војските на Лехи и Теанкум. И се случи така да биде сторено да се утврди земјата против Ламанитите.

14 И се случи дека Морони и Пахоран, оставајќи голема група на војници во земјата Зарахемла, тргнаа со голема група војници кон земјата Нефиха, одлучни да ги симнат Ламанитите во тој град.

15 И се случи додека тие маршираа кон земјата, земаа голема група војници од Ламанитите, и убија многу од нив, и ги земаа нивните залихи и нивните воени оружја.

16 И се случи откако тие беа ги земале, наредија да влезат во завет дека повеќе нема да ги креваат воените оружја против Нефитите.

17 И кога тие беа влегле во овој завет ги испратија да живеат со народот на Амон, и беа на број околу четири илјади кои не беа убиени.

18 И се случи откако тие беа ги испратиле, го продолжија нивниот марш кон земјата Нефиха. И се случи кога беа пристигнале во градот Нефиха, ги распнаа нивните шатори во рамнините на Нефиха, кои се во близина на градот Нефиха.

19 Сега Морони беше желеен Ламанитите да излезат и да се борат против нив, на рамнините; но Ламанитите, знаејќи за нивната премногу голема храброст, и гледајќи ја големината на нивните бројки, затоа не се осмелија да тргнат против нив; затоа не дојдоа да се борат на тој ден.

20 И кога пристигна ноќта, Морони тргна во темнината на ноќта, и дојде на врвот на сидот да ги шпионира во тој дел на земјата каде Ламанитите кампуваа со нивната војска.

21 И се случи тие да бидат на исток, кај влезот; и сите беа заспани. И сега Морони се врати на неговата војска, и нареди брзо да подготват силни јажиња и скали, да бидат спуштени од врвот на сидот во внатрешниот дел на сидот.

22 И се случи Морони да предизвика неговите војници да маршираат напред и да дојдат на врвот на сидот, и да се спуштат долу во тој дел на градот, да, и тоа на запад, каде Ламанитите не кампуваа со нивните војски.

23 И се случи сите да бидат пуштени во градот преку ноќ, преку нивните силни јажиња и скали; така што кога дојде утрото сите тие беа во сидините на градот.

24 И сега, кога се разбудија Ламанитите и видоа дека војските на Морони беа во сидините на градот, беа премногу исплашени, толку што избегаа преку преминот.

25 И сега кога Морони виде дека бегаат пред него, нареди неговите војници да маршираат против нив, и уби многу, и опколи многу други, и ги одведе како затвореници; а остатокот од нив избегаа во земјата Морони, која беше во границите кај морскиот брег.

26 Така Морони и Пахоран го заземаа градот Нефиха без да изгубат ниту една душа; а имаше многу од Ламанитите кои беа убиени.

27 Сега се случи многу од Ламанитите кои беа затвореници посакуваа да му се придружат на народот на Амон и да станат слободен народ.

28 И се случи сите што беа желни, им беше одобрено според нивните желби.

29 Затоа, сите затвореници на Ламанитите му се придружија на народот на Амон, и започнаа да работат премногу, обработувајќи ја земјата, одгледувајќи секаков вид на жито, и стада и крда од секаков вид; и така Нефитите беа ослободени од голем товар; да, толку што беа ослободени од сите затвореници на Ламанитите.

30 Сега се случи Морони, откако беше го заземал градот Нефиха, земајќи многу затвореници, што премногу ги намали Ламанитските војски, и поврати многу од Нефитите кои беа одведени како затвореници, што премногу ја засили војската на Морони; затоа Морони тргна

од земјата Нефиха во земјата Лехи.

31 И се случи кога Ламанитите видоа дека Морони ги напаѓаше, повторно беа исплашени и избегаа пред војската на Морони.

32 И се случи Морони и неговата војска да ги следат од град во град, додека не беа пресретнати од Лехи и Теанкум; а Ламанитите избегаа од Лехи и Теанкум, и тоа долу до границите покрај морскиот брег, сè додека не стигнаа во земјата Морони.

33 И војските на Ламанитите беа сите собрани заедно, толку што сите беа во една група во земјата Морони. Сега Аморон, царот на Ламанитите, исто така беше со нив.

34 И се случи дека Морони и Лехи и Теанкум кампуваа со нивните војски наоколу во границите на земјата Морони, толку што Ламанитите беа опкружени наоколу во границите покрај дивината на југ, и на границите покрај дивината на исток.

35 И така тие кампуваа во ноќта. Зашто ете, Нефитите и Ламанитите исто така беа изморени поради должината на маршот; затоа не се одлучија на никаква стратегија за време на ноќта, освен Теанкум; бидејќи тој беше премногу лут на Аморон, толку што сметаше дека Аморон, и Амаликија неговиот брат, беа причината за оваа

голема и долга војна помеѓу нив и Ламанитите, што беше причината за толку многу војна и крвопролевање, да, и толку многу глад.

36 И се случи Теанкум разгневен да оди во кампот на Ламанитите, и се спушти преку сидините на градот. И тргна со коноп, од место до место, толку што го пронајде царот; и го погоди со копје, што го прободде близу до срцето. Но ете, царот ги разбуди неговите слуги пред да умре, толку што тие го следеа Теанкум, и го убија.

37 Сега се случи кога Лехи и Морони дознаа дека Теанкум е мртов беа премногу тажни; зашто ете, тој беше човек што се бореше храбро за неговата земја, да, вистински пријател на слободата; и беше претрпел премногу тешки неволји. Но ете, беше мртов, и го помина патот на сета земја.

38 Сега се случи Морони да маршира следниот ден, и ги нападна Ламанитите, толку што ги убија во голем колеж; и тие ги протераа од земјата; и избегаа, така што не се вратија во тоа време против Нефитите.

39 И така заврши триесет и првата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ; и така беа имале војни, и крвопролевање, и глад, и неволја, за време од многу години.

40 И постоеја убиства, и препирања, и раздори, и сеакаков вид на беззаконие помеѓу

народот на Нефи; сепак за доброто на праведните, да, поради молитвите на праведните, беа поштедени.

41 Но ете, поради премногу големото траење на војната помеѓу Нефитите и Ламанитите многу беа станале стврднати, поради преголемото траење на војната; а многу беа омекнати поради нивните неволји, толку што се понизија пред Бог, и тоа со длабока понизност.

42 И се случи откако Морони беше ги утврдил тие делови на земјата кои беа најизложени на Ламанитите, додека не станат доволно силни, тој се врати во градот Зарахемла; и исто така Хеламан се врати во местото на неговото наследство; и уште еднаш беше воспоставен мир помеѓу народот на Нефи.

43 И Морони ја предаде командата на неговите војски во рацете на неговиот син, чие име беше Морониха; и тој се повлече во неговата куќа за да може да го помине остатокот од неговите денови во мир.

44 А Пахоран се врати на неговата судиска столица; а Хеламан повторно превзема врз него да го проповеда Божјото слово; зашто поради толку многу војни и препирања стана целисходно повторно да се направи проверка во црквата.

45 Затоа, Хеламан и неговите браќа тргнаа напред, и го објавија Божјото слово со многу моќ за убедување на многу луѓе за

нивната пакост, што ги натера да се покајат за нивните гревови и да бидат крстени во Господ нивниот Бог.

46 И се случи тие повторно да ја воспостават црквата на Бог, низ целата земја.

47 Да, и беа донесени прописи во врска со законот. И нивните судии, и нивните главни судии беа одбрани.

48 И народот на Нефи повторно започна да напредува во земјата, и да се размножува и да се зацврстува премногу во земјата. И тие започнаа да стануваат премногу богати.

49 Но без оглед на нивните богатства, или нивната сила, или нивниот напредок, тие не беа кренати со гордост во очите; ниту беа бавни да се сетат на Господ нивниот Бог; туку се понизија премногу пред Него.

50 Да, тие се сетија колку големи нешта Господ направи за нив, дека Тој ги избави од смрт, и од окови, и од затвори, и од секаков вид на неволји, и Тој ги избави од рацете на нивните непријатели.

51 И тие Му се моела на Господ нивниот Бог постојано, толку што Господ ги благослови, според Неговото слово, за да се зацврстат и напредуваат во земјата.

52 И се случи сите овие нешта да бидат сторени. И Хеламан умре, во триесет и петата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

ГЛАВА 63

Шиблон и ѱодоцно Хеламан ги земаат своите зайиси—Многу Нефи ги патуваат во земјата на север—Хагот гради бродови, кои ѱловат најпред кон западното море—Морониха ги ѱоразува Ламаниите во борба. Околу 56–52 п.н.е.

И се случи на почетокот на триесет и шестата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ, Шиблон да ги земе тие свети нешта кои им беа доставени на Хеламан од Алма.

2 И тој беше праведен човек, и чекореше исправено пред Бог; и настојуваше постојано да прави добро, да ги одржува заповедите на Господ неговиот Бог; и исто така правеше неговиот брат.

3 И се случи исто така Морони да умре. И така заврши триесет и шестата година од владеењето на судиите.

4 И се случи во триесет и седмата година од владеењето на судиите, постоеше голема група на мажи, и тоа на број од пет илјади и четиристотини мажи, со нивните жени и деца, заминеа од земјата Зарахемла во земјата која беше на север.

5 И се случи Хагот, бидејќи беше премногу љубопитен човек, затоа истапи и изгради за себе премногу голем брод, на границите на земјата Изобилство, покрај земјата Пустош, и го пушти напред кон западното

море, по тесната клисура која водеше во земјата на север.

6 И ете, постоеја многу од Нефитите кои влегоа таму и пловеа со многу залихи, и исто со многу жени и деца; и тргнаа во правец на север. И така заврши триесет и седмата година.

7 И во триесет и осмата година, овој човек изгради други бродови. И првиот брод исто се врати, и уште многу луѓе влегоа во него; и тие исто така земаа многу залихи, и повторно испловија кон земјата на север.

8 И се случи никогаш повеќе да не се слушне за нив. И ние претпоставуваме дека беа удавени на длабочините на морето. И се случи уште еден друг брод да исплови; а каде отиде не знаеме.

9 И се случи во оваа година да има многу луѓе кои отидоа во земјата на север. И така заврши триесет и осмата година.

10 И се случи во триесет и деветтата година од владеењето на судиите, Шиблон исто така умре, а Кориантон замина на север со брод, да однесе залихи на народот кој замина во таа земја.

11 Затоа беше целисходно за Шиблон да ги додели тие свети нешта, пред неговата смрт, на синот на Хеламан, кој беше

наречен Хеламан, наречен според името на татко му.

12 Сега ете, сите тие гравури кои беа во посед на Хеламан беа напишани и испратени помеѓу човечките деца низ целата земја, освен оние делови кои Алма заповеда да не бидат откриени.

13 Сепак, овие нешта требаше да бидат зачувани свети, и доделени од едно поколение на друго; затоа, во оваа година, му беа предадени на Хеламан, пред смртта на Шиблон.

14 И се случи исто така во оваа година да постојат некои одметници кои беа заминале кај Ламанитите; и тие повторно беа наведени на гнев против Нефитите.

15 И исто така во оваа иста година се симнаа со бројна војска да војуваат против народот на Морониха, односно против војската на Морониха, при што беа претепани и повторно протерани во нивните земји, претрпувајќи голема загуба.

16 И така заврши триесет и деветтата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ.

17 И така заврши извештајот на Алма, и Хеламан неговиот син, и исто така Шиблон, кој беше негов син.

КНИГАТА НА ХЕЛАМАН

Извештај на Нефитите. Нивните војни и препирања, и нивните раздори. Исто и пророштвата на многу свети пророци, пред доаѓањето на Христос, според записите на Хеламан, кој беше синот на Хеламан, а и според записите на неговите синови, дури и до доаѓањето на Христос. А исто многу од Ламанитите се преобратени. Извештај за нивното преобратување. Извештај на праведноста на Ламанитите, и на пакоста и одвратностите на Нефитите, според записот на Хеламан и неговите синови, дури и до доаѓањето на Христос, што се нарекува книгата на Хеламан, и така натаму.

ГЛАВА 1

Пахоран виџориош сџанува глaвен судија и е убиен од Кишкумен—Пакумени ја појолнува судиска-ша сџолица—Корианџумир гџи води Ламаниџскиџе војски, ја зазема Зарахемла, и гџо убива Пакумени—Морониха гџи победува Ламаниџскиџе и поџорно ја зазема Зарахемла, и Корианџумир е убиен. Околу 52–50 п.н.е.

ИСЕГА ете, се случи во почетокот на четириесеттата година на владеењето на судиите над Нефитскиот народ, почнуваше да има сериозна потешкотија помеѓу народот на Нефитите.

2 Зашто ете, Пахоран беше умрел, и беше поминал по патот на целата земја; затоа почнуваше да има преголемо препирање односно кој треба да ја има судиската столица од браќата, кои беа синовите на Пахоран.

3 Сега овие се имињата на оние кои се препираа за судиската столица, кои и народот го

предизвикаа да се препира: Пахоран, Панки, и Пакумени.

4 Сега овие не се сите синови на Пахоран (зашто тој имаше многу), но овие се тие кои се препираа за судиската столица; затоа, предизвикаа три поделби меѓу народот.

5 Сепак, се случи дека Пахоран беше назначен од гласот на народот да биде главен судија и управник над Нефитскиот народ.

6 И се случи дека Пакумени, кога виде дека не може да ја добие судиската столица, тој се обедини со гласот на народот.

7 Но ете, Панки, и тој дел на народот кои посакуваа тој да биде нивниот управник, беше премногу разгневен; затоа, беше спремен да го поттикне тој народ да се дигне на бунт против нивните браќа.

8 И се случи дека штом тој беше спремен да го прави тоа, ете, беше фатен, и според гласот на народот беше изведен на суд, и осуден на смрт; зашто

беше се дигнал на бунт и побарал да ја уништи слободата на народот.

9 Сега кога оние луѓе кои посакаа тој да биде нивниот управник видоа дека беше осуден на смрт, затоа беа гневни, и ете, пратија еден Кишкумен, дури до судиската столица на Пахоран, и го уби Пахоран додека седеше на судиската столица.

10 И слугите на Пахоран го гонеа; но ете, толку брзо беше бегањето на Кишкумен што никој не можеше да го претстигне.

11 И тој отиде кај оние кои го пратија, и тие сите влегоа во завет, да, се заколнаа во нивниот вечен Творец, дека нема да му кажат никому дека Кишкумен беше го убил Пахоран.

12 Затоа, Кишкумен не беше познат меѓу Нефитскиот народ, бидејќи кога го уби Пахоран беше преправен. А Кишкумен и неговата дружина, кои со него склучија завет, се вмешаа среде народот, така да не можеа сите да се најдат; но колку се најдоа толку беа осудени на смрт.

13 И сега ете, Пакумени беше назначен, според гласот на народот, да биде главен судија и управник над народот, да владее во местото на неговиот брат Пахоран; и тоа беше според неговото право. И сето ова се случи во четириесеттата година на владеењето на судиите; и таа се заврши.

14 И се случи во четириесет и првата година на владеењето

на судиите, дека Ламанитите беа собрале заедно безбројна војска на војници, и ги наоружаа со мечеви, и со сабји и со лакови, и со стрели, и со шлемови, и со градни оклопи, и со секакви штитови од секој вид.

15 И тие пак се симнаа за да можат да започнат борба против Нефитите. И беа водени од човек чие име беше Кориантумир; и тој беше потомок на Зарахемла; и беше одметник од меѓу Нефитите; и беше голем и силен човек.

16 Затоа, Ламанитскиот цар, чие име беше Тубалот, кој беше Амороновиот син, мислеше дека Кориантумир, бидејќи е силен човек, може да им се спротивстави на Нефитите, со својата моќ а исто и со својата голема мудрост, така да го прати напред да стекне моќ над Нефитите—

17 Затоа тој ги поттикна на гнев, и ги собра заедно неговите војски, и го назначија Кориантумир за нивниот водач, и нареди да маршираат во земјата Зарахемла за да се борат против Нефитите.

18 И се случи дека поради толку многу препирање и толку многу тешкотии во управувањето, тие не поставиле доволно стражари во земјата Зарахемла; зашто претпоставиле дека Ламанитите не смееја да влезат во срцето на нивните земји да го нападнаат оној голем град Зарахемла.

19 Но се случи дека Кориантумир маршираше напред на чело на неговата бројна војска, и се нафрли на жителите на градот, и нивниот марш беше со толку многу силна брзина што немаше време за Нефитите да ги соберат нивните војски заедно.

20 Затоа Кориантумир ја отсече стражата покрај влезот на градот, и маршираше напред со целата своја војска во градот, и го убија секој човек кој им се спротивстави, толку многу што го зазедоа целиот град.

21 И се случи дека Пакумени, кој беше главниот судија, избега пред Кориантумир, дури до сидовите на градот. И се случи Кориантумир да го удираше него во сидот, толку многу што тој умре. И така завршија деновите на Пакумени.

22 И сега кога Кориантумир виде дека го освои градот Зарахемла, и виде дека Нефитите избегаа пред нив, и беа убиени, и беа одведени, и беа фрлени во затвор, и дека го зазема поседот на најсилното упориште во целата земја, срцето негово се охраби толку многу што беше спремен да оди против целата земја.

23 И сега тој не остана во земјата Зарахемла, туку маршираше напред со голема војска, сè до градот Изобилство; зашто неговата решителност беше да појде напред и со меч да го пресече својот пат, за да може да ги добие северните делови на земјата.

24 И, претпоставувајќи дека нивната најголема моќ беше во центарот на земјата, затоа тој маршираше напред, не давајќи им време да се соберат заедно освен тоа во мали групи; и на овој начин ги нападнаа и ги заклаа на земјата.

25 Но ете, маршот на Кориантумир низ центарот на земјата му даде на Морониха голема предност над нив, без оглед на големината на бројот на Нефитите кои беа убиени.

26 Зашто ете, Морониха беше претпоставил дека Ламанитите не смееја да дојдат во центарот на земјата, а дека би ги нападнале градовите наоколу во границите како што правеле порано; затоа Морониха беше наредил дека нивните силни војски треба да ги чуваат тие окolini делови покрај границите.

27 Но ете, Ламанитите не беа исплашени според неговата желба, но беа дошле во центарот на земјата, и беа го зеле главниот град што беше градот Зарахемла, и маршираа низ најглавните делови на земјата, и го убиваа народот со големо колење, и мажи, жени, и деца, и освојуваа многу градови и многу упоришта.

28 Но кога Морониха беше го открил ова, веднаш го испрати Лехи со војската наоколу да им го пресече патот пред да дојдат во земјата Изобилство.

29 И така направи; и тој ги пресече пред да дојдат во земјата

Изобилство, и се бореше со нив, толку многу што започнуваа да се повлекуваат кон земјата За-рахемла.

30 И се случи дека Морониха ги пресече во нивното повлекување, и се бореше со нив, толку многу што стана премногу крвава борба; да, многу беа убиени, а меѓу бројот на убиените беше најден и Кориантумир.

31 И сега, ете, Ламанитите не можеа никаде да се повлечат, ниту на север, ни на југ, ни на исток, ни на запад, затоа што на секоја страна беа опкружени од Нефитите.

32 И така Кориантумир беше ги турнал Ламанитите среде Нефитите, толку многу што беа во моќта на Нефитите, и тој самиот беше убиен, и Ламанитите се предадоа самите себе во рцете на Нефитите.

33 И се случи Морониха повторно да го освои градот Зарахемла, и нареди Ламанитите кои беа заробени да заминат од земјата во мир.

34 И така заврши четириесет и првата година на владеењето на судиите.

ГЛАВА 2

Хеламан, синој на Хеламан, сѝанува гласен судија—Гадијаншон ја води дружината на Кишкумен—Хеламанов слуга до убива Кишкумен, а Гадијаншовата дружина бега во јусѝината. Околу 50–49 п.н.е.

И се случи во четириесет и втората година од владеењето на судиите, откако Морониха повторно беше воспоставил мир меѓу Нефитите и Ламанитите, ете немаше никој да ја пополни судиската столица; затоа повторно започна да има препирање помеѓу народот во врска со тоа кој да ја пополни судиската столица.

2 И се случи дека Хеламан, кој беше синот на Хеламан, беше назначен да ја пополни судиската столица, од гласот на народот.

3 Но ете, Кишкумен, кој беше го убил Пахоран, постави заседа да го уништи и Хеламан; и тој беше поддржан од неговата дружина, која беше влегла во завет дека никој не треба да ја знае неговата пакост.

4 Бидејќи постоеше еден Гадијантон, кој беше прекумерно вешт во многу зборови, а и во неговиот занает, да ја извршува тајната работа на убиство и на кражба; затоа стана водачот на Кишкуменовата дружина.

5 Затоа тој им ласка, а и Кишкумен, дека ако тие би го поставиле во судиската столица ќе им даде на оние кои припаѓаат на неговата дружина да бидат поставени во сила и власт меѓу народот; затоа Кишкумен бараше да го убие Хеламан.

6 И се случи додека одеше кон судиската столица да го уништи Хеламан, ете еден од Хеламановите слуги, бидејќи беше надвор

ноќе, и, преправени, стекна знаење за замислите кои ги скрои оваа дружина да го уништи Хеламан—

7 И се случи дека тој се сретна со Кишкумен, и му даде нему знак; затоа Кишкумен му ја откри целта на неговата желба, посакувајќи да го води тој при судиската столица за да би можел да го убие Хеламан.

8 И штом Хеламановиот слуга препозна сè што му беше во срцето на Кишкумен, и дека му беше намерата да убива, а исто и дека им беше намерата на сите кои припаѓаа на неговата дружина да убиваат, и да крадат, и да стекнат моќ, (и тоа беше нивниот таен план и нивниот сојуз) Хеламановиот слуга му рече на Кишкумен: Да тргнеме при судиската столица.

9 Сега ова го задоволи силно Кишкумен, зашто претпостави дека ќе ја оствари својата намера; но ете, слугата на Хеламан, додека одеа кон судиската столица, го прободо Кишкумен дури до срцето, така што падна мртов без воздишка. А тој истрча и му кажа на Хеламан сè што беше видел, и слушнал, и правел.

10 И се случи дека Хеламан нареди да ја одведат таа дружина на разбојници и тајни убијци, за да бидат погубени според законот.

11 Но ете, штом Гадијантон беше открил дека Кишкумен не се врати, тој се уплаши да

не биде уништен; затоа нареди дека неговата дружина треба да го следи. И тие избегаа од земјата, по таен пат до пустината; И така штом пратила Хеламан да ги фати, никаде не можеа да се најдат.

12 И повеќе за овој Гадијантон ќе се зборува понатаму. И така заврши четириесет и втората година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

13 И ете, во крајот на оваа книга ќе видите дека овој Гадијантон го предизвика собокувањето, да, речиси целото уништување на Нефитскиот народ.

14 Ете не мислам на крајот на книгата на Хеламан, туку мислам на крајот на книгата на Нефи, од која го зедев целиот извештај што го напишав.

ГЛАВА 3

Многу Нефиџи се преселуваат во земјата на север—Тие градат куќи од џемени и водај многу зайиси—Десетини илјади се преобројени и крстени—Божјо слово ги води луѓето до спасение—Нефи, синој на Хеламан, ја појолнува судиската столица. Околу 49–39 и.н.е.

И СЕГА се случи во четириесет и третата година на владеењето на судиите, немаше препирања меѓу Нефитскиот народ освен малку гордост што беше во црквата, што предизвикуваше некои мали раздори меѓу народот,

чии работи беа решени во завршувањето на четириесет и третата година.

2 И немаше препирање меѓу народот во четириесет и четвртата година; ниту немаше многу препирање во четириесет и петтата година.

3 И се случи во четириесет и шестата година, да, имаше многу препирања и многу раздори; поради кои имаше прекумерно многу кои ја напуштија земјата Зарахемла, и тргнаа во земјата на север да ја наследат земјата.

4 И тие патуваа на прекумерно голема должина, толку многу што дојдоа до големи водени површини и многу реки.

5 Да, и тие се проширија во сите делови на земјата, во сите делови кои не беа опустошени и без дрвја, поради многуте жители кои порано ја беа наследиле земјата.

6 И сега ни еден дел на земјата не беше пуст, освен во поглед на дрвја; но поради големото уништување на народот кој порано ја наследил земјата таа беше наречена пуста.

7 И бидејќи немаше многу дрвја на лицето на земјата, сепак луѓето кои одеа таму станаа премногу вешти во изработувањето на цемент; затоа градеа куќи од цемент, во кои живееше.

8 И се случи дека тие се размножија и се проширија, и одеа од земјата на југ до земјата на север, и се проширија толку

многу што почнаа да го покриваат лицето на целата земја, од морето на југ до морето на север, од морето на запад до морето на исток.

9 И народот што беше во земјата на север живееше во шатори, и во куќи од цемент, и дозволија секое дрво што би изникнало на лицето на земјата да расте, така на време би можеле да имаат дрвја да ги градат нивните куќи, да, нивните градови, и нивните храмови, и нивните синагоги, и нивните светилишта, и сите видови на нивните градби.

10 И се случи бидејќи дрвјата во земјата на север беше многу ретко, тие испраќаа многу преку бродови.

11 И така овозможуваа народот во земјата на север да можат да изградат многу градови, и од дрвја и од цемент.

12 И се случи дека имаше многу од народот на Амон, кои беа родени Ламанити, а и тие отидоа во оваа земја.

13 И сега има многу записи за постапките на овој народ, од многу на овој народ, кои се прецизи и многу опширни, во врска со нив.

14 Но ете, стотиот дел на постапките на овој народ, да, извештајот на Ламанитите и на Нефитите, и нивните војни, и препирања, и раздори, и нивното проповедање, и нивните пророштва, и нивните испораки, и нивното градење на

бродови, и нивното градење на храмови, и на синагогите, и на нивните светилишта, и нивната праведност, и нивната пакост, и нивните убиства, и нивните крајби, и нивните грабежи, и секакви одвратности и блудства, не можат да бидат опфатени во овој запис.

15 Но ете, има многу книги и многу записи од секаков вид, и тие биле водени воглавно од Нефитите.

16 И Нефитие ги предаваа од едно поколение до другото, сè додека не паднале во престап и биле убиени, ограбени, и ловени, и протерувани, и заклани, и расејани по лицето на земјата, и измешани со Ламанитите сè додека повеќе не се нарекуваат Нефитите, станувајќи пакосни, и диви, и свирепи, да, дури станувајќи Ламанити.

17 И сега повторно се враќам на мојот извештај; затоа, она што реков се случи откако имаше големи препирања, и немири, и војни, и раздори, меѓу народот на Нефи.

18 Заврши четириесет и шестата година на владеењето на судиите;

19 И се случи дека уште имаше големо препирање во земјата, да, дури и во четириесет и седмата година, а и во четириесет и осмата година.

20 Сепак Хеламан ја исполни судиската столица со правда и еднаквост; да, тој гледаше да

ги одржува одредбите, и пресудите, и заповедите Божји; и тој постојано го извршуваше тоа што е праведно во Божјите очи; и одеше по патиштата на татко му, толку многу што напредуваше во земјата.

21 И се случи дека тој имаше два сина. На постариот му го даде името Нефи, и на помладиот, името Лехи. И тие започнаа да раснат во Господ.

22 И се случи дека војните и препирањата започнаа да престануваат, во мал степен, меѓу народот на Нефитите, во крајот на четириесет и осмата година на владеењето на судиите над народот на Нефи.

23 И се случи во четириесет и деветтата година на владеењето на судиите, во земјата се воспостави постојан мир, освен тајните дружини кои Гаддијантон разбојникот беше ги воспоставил во понаселените делови на земјата, што во тоа време не биле познати на оние кои беа на челото на управување; затоа не беа уништени од земјата.

24 И се случи дека во оваа истата година имаше премногу големо напредување во црквата, толку многу што имаше илјадници кои се собраа во црквата и се крстеа на покајание.

25 И толку многу големо беше просперирањето на црквата, и толку многу благословите што се излеваа на народот, дека дури и високите свештеници и

учителите самите се зачудија вон мерка.

26 И се случи дека Господовото дело успеваше во крштавањето и обединувањето на многу души во црквата Божја, да, дури десетини илјади.

27 Така можеме да гледаме дека Господ е милостив кон сите кои, во искреноста на нивните срца, ќе го повикаат Неговото свето име.

28 Да, така гледаме дека портата небесна е отворена кон сите, дури и на оние кои ќе веруваат на името на Исус Христос, Кој е Синот Божји.

29 Да, гледаме дека сите кои ќе сакаат, можат да го задржат словото Божјо, што е живо и моќно, кое го разделува сето лукавство и замките и измамите на ѓаволот, и го води Христовиот човек во прав и тесен пат преку она вечна бездна на мизеријата што е подготвена да ги проголта пакосните—

30 И да ги постави душите нивни, да, нивните бесмртни души, на десната рака на Бог во царството небесно, да седнат со Авраам, и Исак, и со Јаков, и со сите наши свети татковци, никогаш да не излегуваат повеќе.

31 И во оваа година имаше постојано радување во земјата Зарахемла, и во сите краевина околу, дури во сета земја што ја поседуваа Нефитите.

32 И се случи дека имаше мир и извонредно голема радост во остатокот на четириесет

и деветта година; да, а исто имаше постојан мир и голема радост во педесеттата година на владеењето на судиите.

33 И во педесет и првата година на владеењето на судиите имаше мир, освен гордоста што почнуваше да навлегува во црквата—не во Божјата црква, туку во срцата на луѓето кои тврдеа дека ѝ припаѓаат на Божјата црква—

34 И тие беа издигнати во гордоста, дури до прогонување на многу од нивните браќа. Сега ова беше големо зло, што предизвикаше понизниот дел на народот да претрпува големи прогонувања, и да помине низ голема неволја.

35 Сепак тие постеа и се молеа често, и стануваа сè појаки и појаки во својата понизност, и сè поцврсти и поцврсти во верата на Христос, до исполнувањето на нивните души со радост и утеха, да, сè до прочистување и осветување на нивните срца, а тоа осветување дојде поради тоа што му ги предадоа нивните срца на Бог.

36 И се случи дека педесет и втората година заврши во мир исто така, освен таа премногу голема гордост што беше навлезна во срцата на луѓето; и беше тоа поради нивните премногу големи богатства и нивното напредување во земјата: и тоа се зголемуваше од ден на ден.

37 И се случи во педесет и третата година на владеењето

на судиите, да умре Хеламан, и најстариот син Нефи почна да владее на неговото место. И се случи тој да ја пополни судиската столица со правда и еднаквост; да, тој ги одржуваше Божјите заповеди, и чекореше по патиштата на татко му.

ГЛАВА 4

Нефијскиите одметници и Ламанијскиите здружуваат сили и ја освојуваат земјата Зарахемла— Нефијскиите поразуваат доаѓаат поради нивната ѝакоси—Црквата се намалува, и народот сѐ станува слаб како Ламанијскиите. Околу 38–30 п.н.е.

И се случи во педесет и четвртата година да има многу раздори во црквата, а и имаше препирања меѓу народот, толку многу што имаше многу крвопролевање.

2 И побунетиот дел беа убиени и протерани од земјата, и тие отидоа при царот на Ламанитите.

3 И се случи дека тие настојуваа да ги поттикнат Ламанитите на војна против Нефитите; но ете, Ламанитите беа премногу исплашени, толку многу што не би ги послушале зборовите на тие одметници.

4 Но се случи дека во педесет и шестата година на владеењето на судиите, имаше одметници кои тргнаа од Нефитите кај Ламанитите; и успеале со тие други да ги поттикнат на гнев

против Нефитите; и целата таа година се подготвуваа за војна.

5 И во педесет и седмата година се спуштија да се борат против Нефитите, и го почнаа делото на смрта; да, толку што во педесет и осмата година на владеењето на судиите успеале да ја освојат земјата Зарахемла; да, и сите земји, сè до земјата што беше во близина на земјата Изобилство.

6 И Нефитите и војските на Морониха беа протерани дури до земјата Изобилство;

7 И таму тие се утврдија против Ламанитите, од западното море, па сè до источното; и тоа беше ден одење за Нефит, на линијата која ја беа утврдиле и на која ги поставија нивните војски да ја бранат нивната земја на север.

8 И така оние одметници на Нефитите, со помошта на многубројна војска на Ламанитите, го беа добиле сиот посед на Нефитите што беше во земјата на југ. А сето ова беше направено во педесет и осмата и деветата години на владеењето на судиите.

9 И се случи во шеесеттата година на владеењето на судиите, Морониха успеа со неговите војски да добие многу делови на земјата; да, тие повторно освоиле многу градови кои беа паднале во рацете на Ламанитите.

10 И се случи во шеесет и првата година на владеењето на судиите успеаја да ја вратат

дури половината од сите свои посеци.

11 Сега ова голема загуба за Нефитите, и големиот колеж што беше меѓу нив, не ќе се случеше да не беше нивната пакост и нивната одвратност што беше меѓу нив; да, и тоа беше меѓу оние кои исто така тврдеа дека ѝ припаѓаат на Божјата црква.

12 И тоа беше поради гордоста на нивните срца, поради своите големи богатства, да, тоа беше поради угнетувањето на сиромашните, задржување на својата храна од гладните, задржување на својата облека од голите, и удирањето на понизните браќа по образот, исмејување на тоа што е свето, одрекувањето од духот на пророштвото и на откровението, убивање, ограбување, лажење, крадење, извршување на прељуба, избувнување на големи препирања, и напуштање на земјата Нефи, помеѓу Ламанитите—

13 И поради ова нивната голема злоба, и нивните фалења во својата моќ, беа оставени во својата моќ; затоа не напредуваа, а беа погодени и удирани, и протерани пред Ламанитите, сè додека не беа загубиле посед на речиси сите нивни земји.

14 Но ете, Морониха многу проповедаше на луѓето поради нивното беззаконие, а и Нефи и Лехи, кои беа синовите на Хеламан, многу проповедаа на луѓето, да, и пророкуваа многу

на нив за нивното беззаконие, и она што ќе им се случи ако не се покајат за своите гревови.

15 И се случи дека тие се покајаа, и колку што се покајаа толку започнаа да напредуваат.

16 Зашто кога Морониха виде дека тие се покајаа, тој се осмели да ги води од место до место, и од град до град, сè додека не беа ја вратиле половината на нивниот посед и половината на сите свои земји.

17 И така заврши шеесет и првата година на владеењето на судиите.

18 И се случи во шеесет и втората година на владеењето на судиите, Морониха да не можеше да освои уште посеци над Ламанитите.

19 Затоа тие го откажаа нивниот план да го освојат остатокот на своите земји, зашто Ламанитите беа толку бројни што стана невозможно за Нефитите да стекнат уште моќ над нив; затоа Морониха ги постави сите негови војски во задржувањето на тие делови кои беше ги зел.

20 И се случи, поради големината на бројот на Ламанитите, Нефитите беа во голем страв, да не бидат надвладени, и презазени, и убиени, и уништени.

21 Да, тие почнаа да се сеќаваат на пророштвата на Алма, а и на словата на Мосија; и видоа дека беа вкочанет народ, и дека беа ги сметале за ништо Божјите заповеди;

22 И дека беа ги промениле и прегазиле под нивните нозе законите на Мосија, односно тоа што му заповеда Господ да му даде на народот; и тие видоа дека нивните закони им беа станале корумпирани, и дека беа станале злобен народ, толку многу што беа злобни дури и како Ламанитите.

23 И поради нивното беззаконие црквата почна да се намалува; и тие почнаа да не веруваат во духот на пророштвото ниту во духот на откровението; и пресудите Божји ги гледаа во лицето.

24 И видоа дека беа станале слаби, како нивните браќа, Ламанитите, и дека Духот Господов веќе не ги чува; да, беше се повлекол од нив затоа што Духот Господов не живее во несвети храмови—

25 Затоа Господ престана да ги зачува со Неговата чудесна и неспоредлива моќ, бидејќи беа паднале во состојба на неверување и ужасна пакост; и тие видоа дека Ламанитите беа многу побројни од нив, и доколку не би се придржувале кон Господ нивниот Бог неизбежно мораат да загинат.

26 Зашто ете, видоа дека силата на Ламанитите беше толку голема колку што беше нивната сила, дури човек за човек. И така беа паднале во овој голем престап; да, така беа станале слаби, поради нивното беззаконие, во текот на малку години.

ГЛАВА 5

Нефи и Лехи се посветуваат на пророкувањето—Нивниите имиња ги покануваат да ги обликуваат своите животи по своите предци—Христос ги искушува оние кои се покажуваат—Нефи и Лехи прават многу преобращеници и се зајворени, и оџан ги ојкружува—Облак на ѓемнина засенува ѓрисиа луѓе—Земјата се пошресува, и еден глас им заповеда на луѓето да се покажат—Нефи и Лехи разговораат со ангели, и мноштво е ојкружено со оџан. Околу 30 ѓ.н.е.

И се случи во таа иста година, ете, Нефи му ја предаде судиската столица на човек чие име беше Цезорам.

2 Зашто штом беа воспоставени нивните закони и нивните управувања според гласот на народот, и оние кои бираа зло беа побројни од оние кои бираа добро, затоа созреаа за уништување, бидејќи законите беа станале корумпирани.

3 Да, а тоа не беше сè; тие беа вкочанет народ, толку многу што ниту законот ниту правдата не можеа да ги управуваат, освен за нивното уништување.

4 И се случи Нефи да беше станал многу уморен поради нивното беззаконие; и тој ја напушти судиската столица, и презеде врз себе да го проповеда словото Божје преку сиот остаток на своите денови, а исто и неговиот брат Лехи,

целиот остаток од своите делови.

5 Зашто тие се сеќаваа на словата што им ги кажа нивниот татко Хеламан на нив. И ова се зборовите кои ги кажа:

6 Ете, синови мои, посакувам да се сеќавате да ги одржувате заповедите Божји; и би сакал да му ги објавите овие зборови на народот. Ете, ви ги дадов имињата на нашите први родители кои дојдоа од земјата Ерусалим; и тоа го направив, за кога ќе се сетите на вашите имиња да се сетите на нив; и кога ќе се сетите на нив да се сетите на нивните дела; и кога ќе се сетите на нивните дела да знаете дека е кажано, а и запишано, дека беа добри.

7 Затоа, синови мои, би сакал да го правите тоа што е добро, да може да биде кажано за вас, а и запишано, онако како што е кажано и запишано за нив.

8 И сега синови мои, ете имам уште нешто што посакувам од вас, а таа желба е, не да ги правите овие нешта за да можете вие да се пофалите, туку да ги правите овие работи да стекнете за себе богатство на небото, да, кое е вечно, и кое не избледува; да, да можете да го имате тој скапоцен дар на вечен живот, за кој со причина мислиме дека им беше даден на нашите татковци.

9 О сетете се, сетете се, синови мои, на зборовите кои му ги изрече Цар Венијамин на својот

народ; да, сетете се дека нема друг пат ниту средства по кои може човек да се спаси, само преку помирувачката крв на Исус Христос, Кој ќе дојде; да, сетете се дека Тој доаѓа да го искупи светот.

10 И сетете се исто на зборовите кои му ги рече Амулек на Зезром, во градот Амониха; зашто тој му рече дека Господ сигурно ќе дојде да го искупи Неговиот народ, но нема Тој да дојде да ги искупи во нивните гревови, туку да ги искупи од нивните гревови.

11 И Тој има сила што му е дадена на Него од Отецот да ги искупи од нивните гревови поради покајание; затоа Тој ги испратил Неговите ангели да ги објават вестите за условите на покајание, што приближува до моќта на Искупителот, за спасението на нивните души.

12 И сега, синови мои, сетете се, сетете се дека е врз карпата на нашиот Искупител, кој е Христос, Синот Божји, дека морате да ја градите вашата основа; за кога ѓаволот ќе ги прати своите силни ветрови, да, своите стрели во виорот, да, кога сиот град негов и силна бура негова ќе ве удри вас, нема да има моќ над вас да ве повлече долу во бездната на беда и бескраен јад, поради тој камен врз кој сте изградени, кој е сигурен темел, темел на кој луѓе не можат да паднат ако на него градат.

13 И се случи дека овие се

зборовите кои Хеламан ги поучуваше на неговите синови; да, ги поучуваше многу нешта што не се запишани, а и многу нешта што се запишани.

14 И тие се секаваа на неговите зборови; и затоа одеа напред, и ги одржуваа заповедите Божји, да го поучуваат Божјото слово меѓу сиот народ на Нефи, почнувајќи во градот Изобилство;

15 И оттаму до градот Гид; а од градот Гид до градот Мулек;

16 И така од еден град до другиот, додека не беа отишле меѓу целиот народ на Нефи кои беа во земјата на југ; и од таму до земјата Зарахемла, среде Ламанитите.

17 И се случи дека тие проповедаа со голема сила, толку многу што збунуваа многу од одметниците кои беа заминале од Нефитите, толку многу што дојдоа и ги исповедаа нивните гревови и се крстеа во покајание, и веднаш се вратија кај Нефитите да се обидат да го поправат тоа што го беа направиле.

18 И се случи Нефи и Лехи да им проповедаат на Ламанитите со толку голема сила и власт, бидејќи имале сила и власт дадена на нив за да можат да зборуваат, а и тоа што треба да кажат им беше дадено—

19 Затоа тие говореа на големото чудење на Ламанитите, убедувајќи ги, толку многу што беа осум илјади Ламанити кои беа во земјата Зарахемла и наоколу кои се крстија во

покајание, и се уверија во пакоста на традициите на своите татковци.

20 И се случи Нефи и Лехи оттаму да одат во земјата Нефи.

21 И се случи да ги фати војска на Ламанитите и беа фрлени во затвор; да, дури во тој ист затвор во кој слугите на Лимхи ги фрлија Амон и неговите браќа.

22 И откако тие беа фрлени во затвор многу денови без храна, ете, влегоа во затворот да ги фатат за да можат да ги убијат.

23 И се случи Нефи и Лехи да беа опкружени како со оган, и тоа толку многу што не осмелуваа да ги стават своите раце на нив од страв да не бидат изгорени. Сепак, Нефи и Лехи не изгореа; и тие стоеја во средината на оган а не гореа.

24 И кога видоа дека се опкружени наоколу со огнен столб, и дека не ги гореше, нивните срца се охрабрија.

25 Зашто видоа дека Ламанитите не смееја да ги стават рацете на нив; ниту не смееја да се приближат кон нив, туку стоеја како да беа занемеле од запрестување.

26 И се случи Нефи и Лехи да излезат и почнаа да им зборуваат, велејќи: Не плашете се, зашто ете, тоа е Бог што ви го покажа ова чудо, во кое ви се покажува дека не можете да ги ставате вашите раце на нас да нè убиете.

27 И ете, штом ги рекоа овие зборови, земјата се потресе

премногу, и сидовите на затворот се затресоа како за малку да ќе паднат на земјата. И ете, оние кои беа во затворот беа Ламанитите и Нефитите кои беа одметници.

28 И се случи да беа засенети со облак на темнина, и ги обзема ужасен голем страв.

29 И се случи да дојде некој глас како да беше над облакот на темнината, велејќи: Покајте се, покајте се, и не барајте повеќе да ги уништите Моите слуги кои Јас ви ги испратив да ви објават добри вести.

30 И се случи штом го слушнаа овој глас, и видоа дека не беше глас на громот, ниту беше глас на голема бурна врева, но ете, беше тоа тивок глас на совршена благост, како да беше шепот, а продираше дури и до самата душа—

31 И покрај благоста на гласот, ете се потресе земјата премногу, и сидовите на затворот пак се потресоа, како да беа спремни да паднат на земјата; и ете облакот на темнина, што ги беше засенил, не се расеја—

32 И ете повторно дојде глас, велејќи: Покајте се, покајте се, зашто се приближи царството небесно; и не барајте повеќе да ги уништите Моите слуги. И се случи земјата повторно да се потресе, и сидовите се потресоа.

33 И повторно, по трет пат, дојде гласот, и им говореше чудесни зборови кои човек не може да ги изрече; и сидовите

пак се потресоа, и земјата се потресе како да ќе се подели на парчиња.

34 И се случи дека Ламанитите не можеа да бегаат поради облакот на темнината што ги засенуваше; да, а исто и беа неподвижни поради нивниот страв што ги обзеде.

35 Сега имаше еден меѓу нив кој беше Нефит по раѓање, кој еднаш беше припаѓал на црквата Божја, но беше отстапил од нив.

36 И се случи тој да се заврте, и ете, ги виде низ облакот на темнина лицата на Нефи и Лехи; и ете, тие многу сјаеја, дури и како на лицата на ангелите. И тој виде дека ги дигнаа нивните очи кон небо; и беа во положбата како да разговораат или пак да ги дигнат нивните гласови на некое битие кого го видоа.

37 И се случи овој човек го довикуваше мноштвото, да можат да се завртат и да погледнат. И ете, имаше сила дадена на нив така што се завртеа и погледнаа; и тие ги видоа лицата на Нефи и на Лехи.

38 И тие му рекоа на човекот: Ете, што значат сите овие нешта, и кој е оној со кого разговораат овие луѓе?

39 Сега, името на тој човек беше Аминадаб. И Аминадаб им рече: Тие разговорат со Божјите ангели.

40 И се случи Ламанитите да му речат: Што да правиме, за

да може овој облак на темнина да биде отстранет за да не нè засенува?

41 И Аминадаб им рече: Морате да се покаете, и да го довикате гласот, сè додека да не имате вера во Христос, за кој ве проучуваа Алма, и Амулек, и Зезром; и штом го направите ова, облакот на темнина ќе биде отстранет за да не ве засенува.

42 И се случи дека започнаа да го повикуваат гласот на Него кој ја беше потресол земјата; да, повикуваа сè додека не се расеа облакот на темнината.

43 И се случи кога го фрлија својот поглед наоколу, и видноа дека беше расеан облакот на темнина така што не ги засени, ете, видноа дека беа опкружени, да секоја душа, со огнен столб.

44 И Нефи и Лехи беа среде нив; да, беа опкружени; да, како да беа среде пламен оган, сепак не им наштети, ниту не ги фати сидовите на затворот; и беа исполнети со таква радост што е неопислива и полна со слава.

45 И ете, Светиот Божји Дух се спушти од небо, и влезе во нивните срца, и тие се исполнија како со оган, и можеа да изустат чудесни зборови.

46 И се случи да им дојде глас на нив, да, мирен глас, како да беше шепот, велејќи:

47 Мир, мир нека има врз вас, поради вашата вера во Мојот Возљубен, кој е од основањето на светот.

48 А сега, кога го слушнаа ова

ги фрлија нивните погледи да видат од каде доаѓаше гласот; и ете, видноа небото да се отвори; и ангели излегоа од небото и им служеа.

49 И беа околу триста души кои ги видноа и слушнаа овие работи; и им беше заповедано да одат и да не се чудат, ниту да се сомневаат.

50 И се случи дека тие излегоа, и му служеа на народот, објавувајќи ги нештата кои беа ги слушнале и виделе низ сите области наоколу, толку многу што поголемиот дел од Ламанитите беа убедени од нив, поради големината на доказите што беа ги добиле.

51 И колку што беа убедени толку ги положија своите воени оружја, и исто нивната омраза и традицијата на своите татковци.

52 И се случи да им ги предадат на Нефитите земјите на нивниот посед.

ГЛАВА 6

Праведниите Ламанијци им ѝ роповедоаат на ѝакосниите Нефијци—Двајца народа најредуваат за време на ерајта на мирој и избилсјвойто—Луцифер, авјорой на тревой, ѝи ѝојѝијкнуба срцајта на ѝакосниите и на Гадјанјовиите разбојници на убисјиво и зло—Разбојнициите ја ѝреземаат Нефијскајта влада. Околу 29–23 ѝ.н.е.

И се случи кога беше завршила

шеесет и втората година на владеењето на судиите, сето тоа се беше случило и Ламанитите беа станале, поголемиот дел од нив, праведен народ, толку многу што нивната праведност ја надмине таа на Нефитите, поради својата цврстина и постојаност во верата.

2 Зашто ете, имаше многу од Нефитите кои беа станеле тврди и непоправливи и исклучиво пакосни, толку многу што го отфрлија словото Божјо и сето проповедање и пророкување што дојде среде нив.

3 Сепак, луѓето од црквата имаа голема радост поради преобратувањето на Ламанитите, да, поради црквата Божја, која беше воспоставена меѓу нив. И беа во заедница еден со друг, и се радуваа еден со друг, и имаа голема радост.

4 И се случи дека многу Ламанити се симнаа во земјата Зарахемла, и му го објавија на Нефитскиот народ начинот на преобратување, и ги поттикнаа на вера и покајание.

5 Да, и многу проповедаа со премногу голема моќ и власт, водејќи многу од нив во длабочините на понизноста, за да бидат понизни следбеници на Бог и на Јагнето.

6 И се случи дека многу Ламанити одеа во земјата на север; а исто така Нефи и Лехи отидоа во земјата на север, да му проповедаат на народот. И така се заврши шеесет и третата година.

7 И ете, имаше мир во сета земја, толку многу што Нефитите одеа во било која земја што ја посакуваа, било меѓу Нефитите или Ламанитите.

8 И се случи Ламанитите да одат исто така каде и да посакуваа, било меѓу Ламанитите или меѓу Нефитите; и така имаа слободно взаемни односи еден со друг, да купуваат и да продаваат, и да стекнуваат добивка, според својата желба.

9 И се случи дека станаа многу богати, и Ламанитите и Нефитите; и имаа големо изобилство на злато и сребро и на секакви скапоцени метали, и во земјата на југ и во земјата на север.

10 Сега земјата на југ се викаше Лехи, а земјата на север се викаше Мулек, што беше според синот на Зедекија; бидејќи Господ го донесе Мулек во земјата на север, а Лехи во земјата на југ.

11 И ете, имаше секој вид злато во овие две земји, и сребро и скапоцена руда од секаков вид; а и имаше внимателни работници, кои изработуваа секакви видови руда и ја пречистуваа; и така стануваа богати.

12 Тие одгледуваа жито во изобилство, и на север и на југ; и премногу напредуваа, и на север и на југ. И се размножуваа и премногу зацврстуваа во земјата. И одгледуваа многу стада и крда, да, и многу угоени животни.

13 Ете нивните жени се трудеа

и предеа, и правеа секаков вид платно, и преден лен и платно од секаков вид, за да ја облечат својата големина. И така во мир се заврши шеесет и четвртата година.

14 И во шеесет и петтата година исто така имаа голема радост и мир, да, многу проповедања и многу пророштва во врска со тоа што ќе се случи. И така се заврши шеесет и петтата година.

15 И се случи во шеесет и шесттата година на владеењето на судиите, ете, Цезорам беше убиен од некоја непозната рака додека седеше на судиската столица. И се случи во истата година, дека неговиот син, кој беше назначен од народот во негово место, да биде убиен. И така се заврши шеесет и шесттата година.

16 И во почетокот на шеесет и седмата година луѓето пак почнаа да стануваат премногу пакосни.

17 Зашто ете, Господ беше ги благословил толку долго со богатствата на светот што не беа поттикнати на гнев, на војни, ни на крвопролевање; затоа почнаа да ги управуваат срцата свои на богатствата свои; да, почнуваа да бараат да стекнат добивка за да можат да бидат кренати едни над други; затоа почнаа да вршат тајни убиства, и да ограбуваат и да крадат, за да можат да стекнат добивка.

18 И сега ете, тие убијци и разбојници беа една дружина

што беше создадена од Кишкумен и Гадијантон. И сега беше се случило дека имаше многу, дури среде Нефитите, од Гадијантовата дружина. Но ете, беа побројни среде попакосниот дел на Ламанитите. И се нарекоа Гадијантови разбојници и убијци.

19 И беа оние кои го убија главниот судија Цезорам, и неговиот син, додека беа на судиската столица; и ете, не беа пронајдени.

20 И сега се случи Ламанитите да се сожалат многу штом открија дека имаше разбојници среде нив; и тие направија сè што беше во својата моќ да ги уништат од лицето на земјата.

21 Но ете, Сатаната ги поттикна срцата на поголемиот дел на Нефитите, толку многу што се соединија со оние дружини на разбојници, и навлегоа во нивните завети и нивните заклетва, така што би се штителе и сочувале меѓусебно во било какви тешки прилики да се најдат, за да не страдат за своите убиства, и своите грабежи, и своите крајби.

22 И се случи дека имаа своите знаци, да, своите тајни знаци, и своите тајни зборови; и тоа за да би разликувале некој брат што беше навлегол во заветот, за било какво злосторство братот да изврши да не го повреди братот, ни оние кои припаѓаа на неговата дружина, кои го беа дале овој завет.

23 И тоа за да можат да уби-ваат, и да крадат, и да извршуваат блудства и секакви злосторства, а тоа против законите на нивната земја а и законите на својот Бог.

24 И ако било кој од оние кои припаѓаа на нивната дружина би му ги открил на светот нивните злосторства и нивните одвратности, ќе биде суден, не според законите на нивната земја, туку според законите на својата пакост, што беше даден од Гадијантон и Кишкумен.

25 Сега ете, овие се тајните заклетви и завети што му беше заповедал Алма на неговиот син дека не треба да одат во светот, така да не бидат средства за соборување на народот до уништување.

26 Сега ете, оние тајни заклетви и завети не му дојдоа на Гадијантон од записите што му беа предадени на Хеламан; туку ете, беа ставени во срцето на Гадијантон од тоа истото битие кое ги беше измамило нашите први родители да земат од забранетиот плод—

27 Да, тоа истото битие кое заговора со Каин, дека ако би го убил братот Авел нема да се познае на светот. И така заговори со Каин и неговите следбеници од тоа време натаму.

28 А исто така е тоа истото битие кое всади во срцата на луѓето да изградат кула доволно висока да можат да стигнат во небото. И беше тоа истото

битие кое го вовело народот од онаа кула до оваа земја; кое ги прошири делата на темнината и одвратностите преку целото лице на земјата, додека не го повлече народот долу во целосно уништување, и во бескраен пекол.

29 Да, тоа е истото битие кое всади во срцето на Гадијантон да го продолжи делото на темнината, и на тајното убиство; и го довел од почетокот на време па сè до ова време.

30 И ете, тој е оној кој е авторот на секаков грев. И ете, тој ги извршува неговите дела на темнината и тајното убиство, и ги предава нивните заговори, и нивните клетви, и нивните завети, и нивните планови на страшна пакост, од поколение до поколение толку колку што може да влијае на срцата на човечките деца.

31 И сега ете, тој силно ги владееше срцата на Нефитите; да, толку многу што беа станале премногу пакосни; да, повеќето од нив беа застраниле од патот на праведноста, и ги прегазија заветите Божји под нивните нозе, и ги завртеа по своите пастишта, и градеа за себе идоли од своето злато и своето сребро.

32 И така се случи дека сите овие беззаконија им дојдоа во текот на не многу години, толку кратко што повеќето им беа дошле во шеесет и седмата година на владеењето на судиите врз народот на Нефи.

33 И тие исто така растеа во своите беззаконија во шеесет и осмата година, до големата тага и оплакување на праведните.

34 И така гледаме дека Нефитите почнаа да запаѓаат во неверување, и да растат во зло и одвратности, додека Ламанитите почнаа силно да растат во знаењето на својот Бог; да, почнаа да ги држат Неговите уредби и заповеди, и во вистината и праведноста да одат пред Него.

35 И така гледаме дека Духот Господов почнуваше да се повлекува од Нефитите, поради пакоста и тврдината на нивните срца.

36 И така гледаме дека Господ почнуваше да го излева Неговиот Дух врз Ламанитите, поради нивната леснотија и подготвеност да веруваат во Неговите слова.

37 И се случи Ламанитите да ја ловат дружината на разбојници на Гадијантон; и го проповедаа словото Божјо среде попакосниот дел од нив, толку многу што оваа дружина на разбојници беше целосно уништена од страна на Ламанитите.

38 И се случи на другата страна, Нефитите да ги развијат и поддржат, почнувајќи со попакосниот дел од нив, додека не ја беа пренатрупале сета земја на Нефитите, и беа ги завеле повеќето од праведните додека не беа се увериле во нивните дела земајќи од нивниот плен, и да

им се придружат во нивните тајни убиства и сојузи.

39 И така стекнаа единствено управување на владата, толку многу што ги прегазуваа и удираа и мачеа и им го вртеа грбот на сиромашните и на кротките, и на понизните следбеници на Бог.

40 И така гледаме дека беа во ужасна состојба, и созреваа за вечно уништување.

41 И се случи така да заврши шеесет и осмата година од владењето на судиите над Нефитскиот народ.

Пророштвото на Нефи, Синот на ХЕЛАМАН—Бог му се заканува на Нефитскиот народ дека Тој ќе ги посети со Неговата лутина, до нивно целосно уништување освен ако не се покајат од нивната пакост. Бог го удри со чума Нефитскиот народ; тие се покајуваат и се вртат кон Него. Самуел, Ламанит, им проповеда на Нефитите.

Ги оџфаќа главите од 7 до 16.

ГЛАВА 7

Нефи е одбиен на север и се враќа во Зарахемла—Тој се моли врз нежовата кула во жрадинајта и пошоа жо повикува народот да се покае или да загина. Околу 23–21 п.н.е.

Ете, сега се случи во шеесет и деветтата година од владењето на судиите врз Нефитскиот

народ, дека Нефи, синот на Хеламан, се врати во земјата Зарахемла од земјата на север.

2 Зашто тој беше излегол помеѓу народот што беше во земјата на север, и им го проповедаше Божјото слово на нив, и им проповедаше многу нешта;

3 И ги одбија сите негови зборови, толку што тој не можеше да остане помеѓу нив, туку се врати во неговата родна земја.

4 И гледајќи го народот во состојба на толку ужасна пакост, и тие Гадијантови разбојници како ги пополнуваат судиските столици—ја узурпираа моќта и власта на земјата, запоставувајќи ги Божјите заповеди, и ни најмалку исправно пред Него; не спроведувајќи правда врз човечките деца.

5 Осудувајќи ги праведните поради нивната праведност; оставајќи ги виновните и пакосните да поминат неказнето поради нивните пари; и згора на тоа да бидат задржани на чело на владата, да владеат и да прават според нивната волја, за да стекнат добивка и слава од светот, и, згора на тоа, да можат полесно да извршуваат прељуба, и да крадат, и да убиваат, и да прават според сопствената волја—

6 Сега ова големо безаконие беше дошло на Нефитите, за време од не многу години; и кога Нефи го виде, неговото срце беше отечено од тага во

градите; и извика во мачење на неговата душа:

7 О, да можев да ги доживеам моите денови во деновите кога мојот татко Нефи прв пат излезе од земјата Ерусалим, да можев да се радувам со него во ветената земја; тогаш неговиот народ беше лесно замолен, цврсто да ги одржува заповедите на Бог, а беше тешко да биде заведен да врши безаконие; и брзо ги послуша зборовите на Господ—

8 Да, ако моите денови би можеле да бидат во тие денови, тогаш мојата душа би се радувала во праведноста на моите браќа.

9 Но ете, доверени ми се овие денови, и мојата душа да биде исполнета со тага поради пакоста на моите браќа.

10 И ете, сега се случи да беше на кула, која беше во градината Нефи, која беше покрај главниот пат кој водеше до главниот пазар, кој беше во земјата Зарахемла; затоа, Нефи беше се поклонил на кулата која беше во неговата градина, чија кула беше исто така близу до портата на градината покрај која поминуваше патот.

11 И се случи да имаше одредени луѓе кои поминуваа и го видоа Нефи како му ја излеваше својата душа на Бог врз кулата; и истрчаа и му кажаа на народот што беа виделе, и народот дојде во мноштва за да можат да ја знаат причината за толку

големо жалење заради пакоста на народот.

12 И сега, кога Нефи стана, ги виде мноштвата на луѓе кои беа се собрале заедно.

13 И се случи тој да ја отвори својата уста и им кажа: Ете, зошто се собравте заедно? За да ви кажам за вашите беззаконија?

14 Да, бидејќи јас се качив на мојата кула за да можам да му ја излеам мојата душа на Бог, поради огромната тага на моето срце, која е поради вашите беззаконија!

15 И поради моето жалење и оплакување вие се собравте заедно, и се чудите; да, и имате голема потреба да се чудите, да; треба да се чудите бидејќи дозволивте ѓаволот толку силно да ги обземе вашите срца.

16 Да, како можевте да му дозволите заведување на оној кој сака да ги турне вашите души долу во вечна мизерија и бескрајна тешкотија?

17 О покајте се, покајте се! Зошто да умрете? Завртете се, завртете се кон Господ вашиот Бог. Зошто Тој ве напуштил?

18 Тоа е бидејќи сте ги заковале вашите срца; да, нема да го послушате гласот на добриот овчар; да, го испровоцирале Него да ви се налути.

19 И ете, наместо да ве собере, освен ако се покаете, ете, Тој ќе ве расее за да станете месо за кучиња и диви сверови.

20 О, како можевте да Го за-

боравите вашиот Бог на самиот ден кога Тој ве избави?

21 Но ете, тоа е да се стекнете добивка, да бидете пофалени од луѓето, да, и за да можете да добиете злато и сребро. И ги насочивте вашите срца на богатствата и суетните нешта на овој свет, за кои убивате, и ограбувате, и крадете, и лажно сведочите против вашиот сосед, и правите секаков вид на беззаконие.

22 И поради оваа причина тешко на вас освен ако не се покаете. Зашто ако не се покаете, ете, овој голем град, и исто така сите тие големи градови кои се наоколу, кои се во земјата на нашиот посед, ќе бидат одземени за вие да немате место во нив; зашто ете, Господ нема да ви додели сила, како што Тој претходно направи, да издржите против вашите непријатели.

23 Зашто ете, така кажа Господ: Јас нема да им ја покажам на пакосните Мојата сила, на едниот повеќе од другиот, освен на оние кои ќе се покајат од своите гревови, и ги послушаат Моите зборови. Сега затоа, би сакал да погледнете, браќа мои, дека е подобро за Ламанитите отколку за вас освен ако не се покаете.

24 Зашто ете, тие се поправедни од вас, бидејќи не грешеа против тоа големо знаење кое вие го примивте; затоа Господ ќе биде милостив со нив; да, Тој ќе ги продолжи нивните

денови и го зголеми нивното потомство, дури и кога вие ќе бидете целосно уништени освен ако не се покаете.

25 Да, тешко на вас поради таа голема одвратност која дојде помеѓу вас; а вие се обединивте во тоа, да, во таа тајна дружина која ја основаше Гадиантон!

26 Да, тешкотија ќе дојде кај вас поради таа гордост која дозволите да влезе во вашите срца, која ве крена повеќе од тоа што е добро поради вашите премногу големи богатства!

27 Да, тешко на вас поради вашата пакост и одвратности!

28 И освен ако не се покаете ќе загинете; да, дури и вашите земји ќе ви бидат одземени, и ќе бидете уништени од лицето на земјата.

29 Ете сега, не велам дека ќе се случат овие нешта, од мене, бидејќи не е од мене да ги знам овие нешта; туку ете, знам дека овие нешта се вистинити бидејќи Господ Бог ми ги откри, затоа сведочам дека ќе бидат.

ГЛАВА 8

Корумпираниите судии сакаат да го наведат народот против Нефи. Авраам, Мојсеј, Зенос, Зенок, Езијас, Исаија, Еремија, Лехи, и Нефи—сите сведочеа за Христос. Преку инспирација Нефи го објавува убисвојето на главниот судија. Околу 23–21 п.н.е.

И сега се случи кога Нефи ги кажа овие зборови, ете, постоеја

луѓе кои беа судии, кои исто така припаѓаа на тајната дружина на Гадиантон, и беа лути, и повикуваа против него, кажувајќи му на народот: Зошто не го фатите овој човек и не го доведете, да биде осуден според злосторството кое го сторил?

2 Зошто го гледате овој човек, и го слушате како се бунтува против овој народ и против нашиот закон?

3 Зашто ете, Нефи им зборувааше во врска со корумпираноста на нивниот закон; да, многу нешта кажа Нефи кои не можат да бидат запишани; и не кажа ништо што беше спротивно на Божјите заповеди.

4 И тие судии му беа лути бидејќи тој им зборувааше јасно во врска со нивните тајни мрачни дела; сепак не се осмелуваа да ги положат нивните раце на него, бидејќи се плашеа од народот за да не викаат против нив.

5 Затоа тие го довикуваа народот, велејќи: Зошто дозволувате овој човек да се бунтува против нас? Зашто ете тој го осуди целиот овој народ, и тоа до уништување; да, и исто така дека овие големи градови ќе ни бидат одземени, дека ќе немаме место во нив.

6 И сега знаеме дека ова е невозможно, зашто ете, ние сме моќни, и нашите градови големи, затоа нашите непријатели не можат да имаат моќ врз нас.

7 И се случи тие така да го наведуваат народот да се лутат

против Нефи, и предизвикаа препирања помеѓу нив; бидејќи постоеја некои кои повикуваа: Оставете го овој човек на мир, зашто е добар човек, и тие нешта кои ги кажа сигурно ќе се случат освен ако не се покаеме;

8 Да, ете, сите пресуди ќе нè стигнат кои тој ни ги сведочеше; бидејќи знаеме дека добро ни сведочеше во врска со нашите беззаконија. И ете има многу, и Тој знае за сите нешта кои ќе паднат врз нас исто како што знае за нашите беззаконија;

9 Да, и ете, да не беше пророк не можеше да сведочи во врска со тие нешта.

10 И се случи оние луѓе кои настојуваа да го уништат Нефи беа принудени поради нивниот страв, да не ги положиле нивните раце на него; затоа тој повторно започна да им говори, гледајќи дека доби благонаклоност во очите на некои од нив, толку што остатокот од нив се плашеа.

11 Затоа тој беше принуден да им говори повеќе на нив, велјќи: Ете, браќа мои, зарем не прочитавте дека Бог му даде моќ на еден човек, и тоа Мојсеј, да ги удри водите на Црвеното Море, а тие се одделија овде и таму, толку што Израелитите, кои беа наши татковци, поминаа на сува почва, и водите ги покрија војските на Египќаните и ги проголтаа?

12 И сега ете, ако Бог му даде на овој човек таква моќ, тогаш зошто да се оспорувате меѓусебно, и велите дека Тој не ми даде мене моќ за да можам да знам во врска со пресудите кои ќе ве стигнат освен ако не се покаете?

13 Но, ете, не само што ги негирате моите зборови, туку исто така ги негирате сите зборови кажани од нашите татковци, и исто така зборовите кои беа кажани од овој човек, Мојсеј, кој имаше толку голема моќ која му беше дадена, да, зборовите кои тој ги кажа во врска со доаѓањето на Месијата.

14 Да, зарем не сведочеше дека Божјиот Син ќе дојде? И како што ја подигна бронзената змија во дивината, дури така Тој ќе биде кренат Тој што ќе дојде.

15 И онолку колку што ќе ја погледнат змијата ќе живеат, и така толку што ќе Го погледнат Божјиот Син со вера, имајќи покајнички дух, би можеле да живеат, дури до тој живот што е вечен.

16 И сега ете, Мојсеј не само што сведочеше за овие нешта, туку исто така сите свети пророци, од неговите денови дури до деновите на Авраам.

17 Да, и ете, Авраам го виде Неговото доаѓање, и беше исполнет со среќа и се радуваше.

18 Да, и ете ти велам, дека Авраам не знаеше за овие нешта, туку постоеја многу пред деновите на Авраам кои

беа повикани преку Божјиот ред; да, и тоа според редот на Неговиот Син; и ова за да биде покажано на луѓето, многу илјадници години пред Неговото доаѓање, дека дури и искупување ќе им дојде.

19 И сега би сакал да знаете, дека од деновите на Авраам постоеја многу пророци кои ги сведочеа овие нешта; да, ете, пророкот Зенос сведочеше смело; за тоа беше убиен.

20 И ете, исто Зенок, и исто Езијас, и исто Исаија, и Еремија, (Еремија е истиот тој пророк кој сведочеше за уништувањето на Ерусалим) и сега знаеме дека Ерусалим беше уништен според зборовите на Еремија. О тогаш зошто да не дојде Синот Божји, според неговото пророштво?

21 И сега дали ќе оспорувате дека Ерусалим беше уништен? Ќе кажете ли дека синовите на Зедекија не беа убиени, сите освен Мулек? Да, и зарем не гледате дека потомството на Зедекија е со нас, и беа протерани од земјата Ерусалим? Но ете, ова не е сè—

22 Нашиот татко Лехи беше протеран од Ерусалим бидејќи сведочеше за овие нешта. Нефи исто така сведочеше за овие нешта, и исто така речиси сите наши татковци, сè до ова време; да, сведочеа за доаѓањето на Христос, и се радуваа, и се радуваа на Неговиот ден кој следува.

23 И ете, Тој е Бог, и Тој е со нив, и Тој им се прикажа Саммиот, така што беа икупени од Него; и тие Му дадоа слава на Него, поради тоа што следува.

24 И сега, гледајќи дека ги знаете овие нешта и не можете да ги негирате освен ако ќе лажете, затоа во ова грешите, бидејќи ги одбивте сите овие нешта, без оглед на толку многу докази кои сте ги добиле; да, и тоа ги добивте сите нешта, и небесни нешта, и сите земни нешта, како сведок дека се вистинити.

25 Но ете, ја одбивте вистината, и се побунивте против вашиот свет Бог; и тоа во ова време, наместо да положувате за себеси богатства на небесата, каде ништо не е расипан, и каде што ништо нечисто не може да влезе, вие натрупувате бес за самите за судниот ден.

26 Да, дури и во ова време созревате, поради вашите убиства и блуд, и пакост, за вечно уништување; да, и ако не се покаете, брзо ќе ве стигне.

27 Да, ете дури и сега е пред вашите врати; да, одете на судиската столица, и пребарајте; и ете, вашиот судија е убиен, и лежи во неговата крв; и беше убиен од неговиот брат, кој сакаше да седи на судиската столица.

28 И ете, тие двајцата припаѓаат на вашата тајна дружина, чиј основач е Гаддиантон и злобниот кој настојува да ги уништи човечките души.

ГЛАВА 9

Гласниците љо наоѓаат главниот судија мртв на судиската столица—Затворени се а подоцна ослободени—Преку инспирација Нефи љо идентификува Сеаниум како убиецот—Нефи е пророк од неког како пророк. Околу 23–21 п.н.е.

Ете, сега се случи кога Нефи ги кажа овие зборови, одредени луѓе кои беа помеѓу нив истрчаа до судиската столица; да, и тоа имаше пет кои отидоа, и си кажаа помеѓу себе додека одеа:

2 Ете, сега ќе знаеме со сигурност дали овој човек е пророк и дали Бог му заповеда да ни пророкува такви зачудувачки нешта. Ете, ние не веруваме дека Тој му заповеда; да, не веруваме дека тој е пророк; сепак, ако ова нешто што тој го кажа во врска со главниот судија е вистина, дека е мртов, тогаш ќе веруваме дека другите зборови што ги кажа се вистинити.

3 И се случи тие да трчаат со својата сила, и дојдоа до судиската столица; и ете, главниот судија падна на земјата, и лежеше во својата крв.

4 И сега ете, кога го видоа ова беа премногу зачудени, толку што паднаа на земјата; зашто не веруваа на зборовите кои Нефи беше ги кажал во врска со главниот судија.

5 Но сега, кога тие гледаа, тие веруваа, и ги стигна страв за пресудите кои ги зборуваше

Нефи да не дојдат врз народот; затоа се тресеа, и беа паднале на земјата.

6 Сега, веднаш штом судијата беше убиен—тој беше прободен од неговиот брат во маскирана облека, и тој избега, а слугите истрчаа и му кажаа на народот, викајќи за убиството помеѓу нив;

7 И ете народот се собра заедно на местото на судиската столица—и ете, на нивно изненадување, ги видоа тие пет луѓе кои беа паднале на земјата.

8 И сега ете, народот не знаеше ништо во врска со мноштвото кое беше се собрало заедно во градината на Нефи; затоа си кажаа помеѓу себеси: Овие луѓе се оние кои беа го убиле судијата, а Бог ги удри за да не можат да бегаат од нас.

9 И се случи тие да ги задржат, и ги врзаа и ги фрлија во затвор. И имаше проглас испратен во странство дека судијата беше убиен, и дека убијците беа земени и фрлени во затвор.

10 И се случи дека следниот ден луѓето се собраа заедно да жалат и да постат, на погребот на големиот главен судија кој беше убиен.

11 И така исто тие судии кои беа во градината на Нефи, и ги слушнаа неговите зборови, исто така беа собрани заедно на погребот.

12 И се случи тие да го распрашуваат народот, велејќи: Каде се петмината кои беа испратени

да истражуваат дали главниот судија е мртов? И тие одговорија и рекоа: Во врска со овие петмина кои велите дека ги испративте, ние не знаеме; но постојат петмина кои се убијците, кои ги фрливме во затвор.

13 И се случи судиите да покааат да бидат доведени; и беа доведени, и ете тоа беа петмината кои беа испратени; и ете судиите ги прашуваа да дознаат во врска со состојбата, и тие им рекоа сè што беа сториле, велејќи:

14 Ние трчавме и дојдовме до местото на судиската столица, и кога ги видовме сите нешта како што Нефи сведочеше, бевме запрепастени толку што паднавме на земјата; и кога се повративме од нашето запрепастување, ете тие нè фрлија во затвор.

15 Сега, за убиството на овој човек, не знаеме кој го сторил; и само толку знаеме, трчавме и дојдовме како што посакавте, и ете тој беше мртов, според зборовите на Нефи.

16 И сега се случи судиите да ја рашират работата помеѓу народот, и да повикуваат против Нефи, велејќи: Ете, знаеме дека овој Нефи сигурно се согласил со некого да го убие судијата, и тогаш тој може да ни објави, за да може да нè преобрати во неговата вера, за да може да се издигне да биде голем човек, одбран од Бог, и пророк.

17 И сега ете, ние ќе го забележиме овој човек, и тој ќе ја

признае неговата вина и ќе ни го открие вистинскиот убиец на овој судија.

18 И се случи петмината да бидат ослободени на денот на погребот. Сепак, ги прекорија судиите за зборовите кои ги изговорија против Нефи, и се препираа со нив еден по еден, толку што ги збунија.

19 Сепак, наредија Нефи да биде одведен и врзан и доведен пред мноштвото, и тие започнаа да го прашуваат на најразлични начини за да го измамат, за да го обвинат на смрт—

20 Велејќи му: Ти си соучесник; кој е тој човек што го изврши ова убиство? Сега кажи ни, и признај ја твојата вина; велејќи: Ете, еве има пари; и исто така ние ќе ти го доделиме животот ако ни кажеш, и ако го признаеш договорот што го направи со него.

21 Но Нефи им кажа: О вие будали, вие со необрезани срца, вие слепци, и вие вкочанет народе, знаете ли колку долго Господ вашиот Бог ќе ви дозволи да продолжите на овој ваш грешен пат?

22 О вие треба да почнете да завивате и да жалите, поради големото уништување кое ве чека во ова време, освен ако не се покаете.

23 Ете вие велите дека јас сум се договорил со некој човек да го убие Сезорам, нашиот главен судија. Но ете, ви велам, ова е бидејќи сведочев пред вас за

да можете да знаете за тоа; да, дури како ваш сведок на вас, дека знаев за пакоста и одвратностите кои се помеѓу вас.

24 И бидејќи јас го сторив ова, велите дека сум се согласил со некој човек да го изврши ова; да, бидејќи ви го покажав овој знак лути сте ми, и барате да го уништите мојот живот.

25 И сега ете, јас ќе ви покажам уште еден знак, и ќе видам дали ќе настојувате да ме уништите со ова.

26 Ете ти велам: Одете во домот на Сеантум, кој е брат на Сезорам, и кажете му—

27 Дали Нефи, преправен пророк, кој проповедаше толку многу зло помеѓу овој народ, се согласи со тебе, дека си го убил Сезорам, кој ти е брат?

28 И ете, тој ќе ви каже, Не.

29 И вие ќе му кажете: Дали си го убил твојот брат?

30 И тој ќе стои со страв, и нема да знае што да каже. И ете, тој ќе негира; и ќе направи да изгледа како да е запрепастен; сепак, ќе ви објави дека е невин.

31 Но ете, вие ќе го испитате, и ќе пронајдете крв врз краевите на неговата наметка.

32 И кога вие ќе го видите тоа, ќе кажете: Од каде доаѓа оваа крв? Зарем не знаеме дека тоа е крвта на брат ти?

33 И тогаш тој ќе трепери, и ќе изгледа блед, и тоа како смртта да го стигнала.

34 И тогаш ќе кажете: Поради овој страв и оваа бледост кои се

појавија на твоето лице, ете, знаеме дека си виновен.

35 И тогаш поголем страв ќе го стигне; и тогаш ќе ви признае, и нема повеќе да негира дека го извршил ова убиство.

36 И тогаш тој ќе ви каже, дека јас, Нефи, не знам ништо во врска со состојбата освен ако не ми беше дадена преку моќта на Бог. И тогаш ќе знаете дека сум чесен човек, и дека сум испратен кај вас од Бог.

37 И се случи да тргнат и да направат, и тоа како што им кажа Нефи. И ете, зборовите кои тој ги кажа беа вистинити; зашто според неговите зборови тој негираше; и исто според неговите зборови тој призна.

38 И тој беше доведен да докаже дека тој самиот беше убиецот, толку што петмината беа ослободени, и исто така Нефи.

39 И имаше некои од Нефитите кои веруваа на зборовите на Нефи; и исто така имаше некои, кои веруваа поради сведоштвото на петмината, бидејќи беа преобратени додека беа во затвор.

40 И сега имаше некои помеѓу народот, кои кажаа дека Нефи беше пророк.

41 И имаше други кои рекоа: Ете, тој е бог, бидејќи да не беше бог не би можел да знае за сите нешта. Зашто ете, тој ни кажа за мислите на нашите срца, и исто така ни кажа нешта; и дури ни го откри вистинскиот убиец на нашиот главен судија.

ГЛАВА 10

Господ му ја дава на Нефи зајечайувачката моќ—Тој е овластен да врзува и да ослободува на земјата и на небојо—Тој му заповедува на народот да се ѝокае или ќе заѓине—Духот го носи од мноштво во мноштво. Околу 21–20 п.н.е.

И се случи да настане поделба меѓу народот, толку што се поделија овде и таму и тргнаа по нивни патишта, оставајќи го Нефи сам, додека стоеше среде нив.

2 И се случи Нефи да тргне кон неговата куќа, размислувајќи за нештата кои Господ му ги покажа.

3 И се случи додека тој така размислуваше—многу потиштен поради пакоста на Нефитскиот народ, нивните тајни мрачни дела, и нивните убиства, и нивните ограбувања, и секаков вид на беззаконија—и се случи додека така размислуваше во неговото срце, ете, еден глас дојде кај него, велејќи:

4 Благословен си ти, Нефи, за оние нешта кои си ги сторил; бидејќи Јас сум видел како со неуморност го објавуваше словото, кое Јас ти го дадов, на овој народ. И не се плашеше од нив, и не го бараше твојот сопствен живот, туку ја бараше Мојата волја, и да ги одржуваш Моите заповеди.

5 И сега, бидејќи си го направил ова со таква неуморност,

ете, Јас ќе те благословам засекогаш; и Јас ќе те направам моќен на збор и на дело, во вера и во дејства; да, дури и сите нешта да бидат направени на тебе според твоето слово, зашто нема да прашуваш за тоа што е спротивно на Мојата волја.

6 Ете, ти си Нефи, а Јас сум Бог. Ете, Јас ти објавувам во присуството на Моите ангели, дека ќе имаш моќ врз овој народ, и ќе ја погодиш земјата со глад, и со чума, и уништување, според пакоста на овој народ.

7 Ете, Јас ти давам моќ, за било што да запечатиш на земјата ќе биде запечатено и на небото; и што и да ослободиш на земјата ќе биде ослободено и на небото; и така ќе имаш моќ меѓу овој народ.

8 И така, ако кажеш на овој храм да се распадне на две парчиња, тоа ќе биде направено.

9 И ако кажеш на оваа планина, Сруши се, и стани мазна, и тоа ќе биде сторено.

10 И ете, ако кажеш дека Бог ќе го удри овој народ, ќе се случи.

11 И сега ете, Јас ти заповедам, дека ќе одиш и ќе му објавиш на овој народ, дека така кажа Господ Бог, кој е Семоќниот: Освен ако не се покаете ќе бидете удрени, и тоа до уништување.

12 И ете, сега се случи кога Господ му ги кажа овие зборови на Нефи, тој застана и не отиде во неговата сопствена куќа, туку се врати на мноштвата кои беа

распрснати врз лицето на земјата, и започнаа да им го објавуваат Господовото слово кое му беше кажано, во врска со нивното уништување ако не се покаеја.

13 Сега ете, без оглед на големото чудо што Нефи беше го сторил кажувајќи им во врска за смртта на главниот судија, ги закоравуваа нивните срца и не ги послушаа словата на Господ.

14 Затоа Нефи им го објави Господовото слово, велејќи: Освен ако не се покаете, така кажа Господ, ќе бидете удрени и тоа до уништување.

15 И се случи кога Нефи беше им го објавил словото, ете, тие сè уште ги закоравуваа нивните срца и не ги послушаа неговите зборови; затоа се побунија против него, и сакаа да ги положат нивните раце врз него за да можат да го фрлат во затвор.

16 Но ете, Божјата моќ беше со него, и тие не можеа да го фатат и да го фрлат во затвор, бидејќи беше земен од Духот и пренесен од нивната средина.

17 И се случи тој така да чекори со Духот, од мноштво до мноштво, објавувајќи го Божјото слово, дури додека не им го објави на сите, односно го испрати помеѓу целиот народ.

18 И се случи тие да не ги послушаат неговите зборови; и започнаа препирања, толку што беа поделени помеѓу себеси и започнаа да се убиваат едни со други со меч.

19 И така заврши седумдесет и првата година од владеењето на судиите врз Нефитскиот народ.

ГЛАВА 11

Нефи го убедува Господ да ја замени нивнајаша војна со глад—Многу луѓе умираат—Се покажуваат, и Нефи го преколнува Господ за дожд—Нефи и Лехи примат многу ошкровенија—Крадциите на Гадианшон се смесуваат во земјата. Околу 20–6 п.н.е.

И СЕГА се случи во седумдесет и втората година од владеењето на судиите да се зголеми препирањето, толку што имаше војни низ целата земја помеѓу целиот Нефитски народ.

2 И беше оваа тајна дружина крадци кои го извршуваа ова дело на уништување и пакост. И оваа војна траеше цела таа година; и во седумдесет и третата година исто така траеше.

3 И се случи во оваа година Нефи да го повика Господ, велејќи:

4 О Господе, не дозволувај овој народ да биде уништен од мечот; туку О Господе, попрво дозволи да има глад во земјата, да ги наведе на сеќавање на Господ нивниот Бог, и можеби ќе се покајат и ќе се завртат кон Тебе.

5 И така беше сторено, според зборовите на Нефи. И имаше голем глад во земјата, помеѓу целиот Нефитски народ. И така во седумдесет и четвртата година гладот продолжи, и делото

на уништување од мечот запрено стана тешко поради гладот.

6 И ова дело на уништување исто така продолжи во седумдесет и петтата година. Бидејќи земјата беше погодена така што беше сува, и не даваше жито во житната сезона; и целата земја беше погодена, дури и меѓу Ламанитите исто како и меѓу Нефитите, така што беа погодени што загинаа илјадници во попакосните делови на земјата.

7 И се случи народот да види дека наскоро ќе загине од глад, и започна да се сеќава на Господ нивниот Бог; и започна да се сеќава на зборовите на Нефи.

8 И народот започна да ги моли нивните главни судии и нивните водачи, за да му кажат на Нефи: Ете, знаеме дека си Божји човек, и затоа довикај Го Господ нашиот Бог за Тој да го тргне од нас овој глад, за да не се исполнат сите зборови кои ги кажа во врска со нашето уништување.

9 И се случи судиите да му кажат на Нефи, според зборовите кои беа посакувани. И се случи кога Нефи виде дека народот беше се покајал и се понизил во вреќа, тој повторно го повика Господ, велејќи:

10 О Господе, ете овој народ се покаја; и ја збришаа дружината на Гадантон од среде нив толку што беа истребени, и ги криеја нивните тајни планови во земјата.

11 Сега, О Господе, поради

оваа нивна понизност дали Ти ќе го оттргнеш Твојот бес, и нека Твојот бес биде смирен во уништувањето на тие пакосни луѓе кои Ти веќе ги уништи.

12 О Господе, дали Ти ќе го оттргнеш Твојот бес, да, Твојот жесток бес, и направиш овој глад да запрено во оваа земја.

13 О Господе, дали Ти ќе ме послушаш, и направиш да биде сторено според моите зборови, и испратиш дожд врз лицето на земјата, за таа да роди својот плод, и нејзиното жито во сезоната за жито.

14 О Господе, Ти ги послуша моите зборови кога кажав, Нека има глад, за чумата од мечот да престане; и знам дека Ти дури и во ова време, ќе ги послушаш моите зборови, бидејќи Ти кажа дека: Ако овој народ се покае, Јас ќе го поштедам.

15 Да, О Господе, и Ти гледаш дека тие се покајаа, поради гладот и чумата и уништувањето кои ги стигнаа.

16 И сега, О Господе, дали Ти ќе го оттргнеш Твојот бес, и повторно ќе провериш дали тие ќе Ти служат Тебе? И ако е така, О Господе, Ти можеш да ги благословиш според Твоите зборови кои Ти ги кажа.

17 И се случи во седумдесет и шестата година Господ го оттргна Неговиот бес од народот, и предизвика да падне дожд на земјата, толку што го роди нејзиниот плод во сезоната за нејзиниот плод. И се случи да роди

нејзиното жито во сезоната за нејзиното жито.

18 И ете, народот се радуваше и го величеше Бог, и целото лице на земјата беше исполнето со радување; и повеќе не сакаа да го уништат Нефи, туку го ценеа како голем пророк, и Божји човек, имајќи голема моќ и власт дадена од Бог.

19 И ете, Лехи, неговиот брат, не заостануваше ни малку зад него за нештата во врска со праведноста.

20 И така се случи Нефитскиот народ повторно да започна да напредува во земјата, и започнаа да ги градат нивните пусти места, и започнаа да се размножуваат и шират, и тоа додека не го покрија целото лице на земјата, и на север и на југ, од морето на запад до морето на исток.

21 И се случи седумдесет и шестата година да заврши во мир. И седумдесет и седмата година започна во мир; и црквата се ширеше низ лицето на целата земја; и поголемиот дел на луѓето, и Нефитите и Ламанитите, припаѓаа на црквата; и имаа премногу голем мир во земјата; и така заврши седумдесет и седмата година.

22 И исто така имаа мир во седумдесет и осмата година, освен неколку препирања во врска со точките на учењето кои беа поставени од пророците.

23 И во седумдесет и деветата година започна да има голем

конфликт. Но се случи Нефи и Лехи, како и многу од нивните браќа кои знаеја во врска со вистинските точки на учењето, имајќи многу откровенија дневно, затоа му проповедаа на народот, толку што ставија крај на нивниот конфликт во истата година.

24 И се случи во осумдесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи, постоеше одреден број од Нефитските одметници, кои неколку години порано беа заминале кај Ламанитите, и беа го преземале името на Ламанитите, и исто така одреден број кои исто така беа вистински потомци на Ламанитите, наведени на гнев од нив, односно од тие одметници, така што започнаа војна со нивните браќа.

25 И извршија убиства и ограбувања; и тогаш се вратија во планините, и во дивината и тајните места, криејќи се да не бидат откриени, дневно примајќи засилување на нивните бројки, бидејќи имаше одметници кои заминаа кај нив.

26 И така со време, да, и тоа не за многу години, тие станаа премногу голема група на крадци; и ги пребараа сите тајни планови на Гадантон; и така станаа крадци на Гадантон.

27 Сега ете, овие крадци предизвикаа голем пустош, да, и тоа големо уништување помеѓу Нефитскиот народ, и исто така помеѓу Ламанитскиот народ.

28 И се случи да биде целисходно да престане ова дело на уништување; затоа испратија војска од силни војници во дивината и во планините да ја бараат оваа дружина крадци, и да ги уништат.

29 Но ете, се случи во истата година да бидат протерани и тоа во нивната сопствена земја. И така заврши осумдесеттата година од владеењето на судиите врз народот на Нефи.

30 И се случи на почетокот на осумдесет и првата година тие повторно тргнаа напред против таа дружина крадци, и уништија многу; и исто така беа посетени со многу уништување.

31 И повторно беа приморани да се вратат од дивината и од планините во нивните сопствени земји, поради огромната бројка на тие крадци кои се населија по планините и дивината.

32 И се случи така да заврши оваа година. И крадците сè уште се зголемуваа и се зацврстуваа, толку што им пркосеа на сите војски на Нефитите, а исто и на Ламанитите; и предизвикаа голем страв да го стигне целиот народ врз целото лице на земјата.

33 Да, зашто тие посетија многу делови на земјата, и им направија големо уништување; да, убија многу, и одведоа други заробени во дивината, да, и повеќе особено нивните жени и нивните деца.

34 Сега ова големо зло, кое го

стигна народот поради нивното беззаконие, ги наведе повторно во сеќавање на Господ нивниот Бог.

35 И така заврши осумдесет и првата година од владеењето на судиите.

36 И во осумдесет и втората година повторно започнаа да Го забораваат Господ нивниот Бог. А во осумдесет и третата година започнаа да се зацврстуваат во беззаконието. А во осумдесет и четвртата година не ги исправија нивните патеки.

37 И се случи во осумдесет и петтата година да станат сè појаки и појаки во нивната гордост, и во нивната пакост; и така тие повторно созреваа за уништување.

38 И така заврши осумдесет и петтата година.

ГЛАВА 12

Луѓето се несџабилни и будалести и брзи да најраваат зло—Господ го укорува Неговиот народ—Човечката нишџожност е сџоредена со Божјата моќ—На судниот ден, луѓето ќе добијат вечен живој или вечно џроклејство. Околу 6 џ.н.е.

И така можеме да погледнеме колку се лажни, и нестабилни срцата на човечките деца; да, можеме да видиме дека Господ во Неговата голема бесконечна добрина ги благословува и унапредува оние кои веруваа во Него.

2 Да, и можеме да видиме во истото време кога Тој го унапредува Неговиот народ, да, во зголемување на нивните полиња, нивните стада и крда, и во злато, и во сребро, и во секаков вид на скапоцени нешта од секаков вид и уметност; поштедувајќи им ги животите, и избавувајќи ги од рацете на нивните непријатели; омекнувајќи ги срцата на нивните непријатели за да не објавуваат војни против нив; да, и накратко, правејќи ги сите нешта за благосостојбата и среќата на Неговиот народ; да, тогаш е времето кога ги забораваат нивните срца, и го забораваат Господ нивниот Бог, и под нозете нивни го газат Светиот—да, и ова поради нивната леснотија, и нивното премногу големо напредување.

3 И така гледаме дека доколку Господ не го укори Неговиот народ со многу неволји, да, доколку Тој не ги посети со смрт и терор, и со глад и со секаков вид на чума, тие нема да Го запомнат Него.

4 О колку будалести, и колку суетни, и колку зловни, и ѓаволски, и колку брзи се да прават беззаконие, а колку бавни се да прават добро, човечките деца; да, колку брзо ги слушаат зборовите на зловниот, и ги насочуваат нивните срца кон суетните нешта на светот!

5 Да, колку брзо се креваат во гордоста; да, колку брзо се фалат, и прават секаков вид на

тоа што е беззаконие; а колку се бавни да се сетат на Господ нивниот Бог, и да ги послушаат Неговите совети, да, колку се бавни да чекорат по патиштата на мудроста!

6 Ете, не посакуваат Господ нивниот Бог, кој ги создаде, да владее и управува над нив; без оглед на Неговата голема добрина и Неговата милост кон нив, тие не ги ценат Неговите совети, и не сакаат Тој да им биде водач.

7 О колку голема е ништожноста на човечките деца; да, и дури и поништожни се од правта на земјата.

8 Зашто ете, правта на земјата се поместува овде и таму, делејќи се на парчиња, на заповед на нашиот голем и вечен Бог.

9 Да, ете од Неговиот глас ридовите и планините треперат и се тресат.

10 И преку моќта на Неговиот глас тие се разбиени, и стануваат мазни, да, и тоа како долина.

11 Да, преку моќта на Неговиот глас целата земја се тресе;

12 Да, преку моќта на Неговиот глас, темелите се тресат, дури до самиот центар.

13 Да, и ако Тој ѝ каже на земјата—Помести се—поместена е.

14 Да, ако Тој ѝ каже на земјата—Ќе се вратиш назад, за да се продолжи денот за многу часови—сторено е;

15 И така, според Неговото слово земјата се врати назад, а

на човекот му се чинеше дека сонцето стои; да, и ете, така е; бидејќи сигурно земјата се движи а не сонцето.

16 И ете, исто така, ако Тој им каже на водите на големата длабочина—Пресушете се—тогаш сторено е.

17 Ете, ако Тој ѝ каже на планината—Крени се, дојди и сруши се врз оној град за да биде законпан—ете, сторено е.

18 И ете, ако човекот скрие богатство во земјата, и Господ ќе каже—Нека биде проклето, поради беззаконието на тој кој го скрил—ете, ќе биде проклето.

19 И ако Господ каже—Биди проклет, за ниту еден човек да не те пронајде отсега натаму и засекогаш—ете, ниту еден човек не го добива отсега натаму и засекогаш.

20 И ете, ако Господ му каже на човекот—Поради твоите беззаконија, ќе бидеш проклет засекогаш—ќе биде сторено.

21 И ако Господ каже—Поради твоите беззаконија ќе бидеш отсечен од Моето присуство—Тој ќе предизвика да биде така.

22 И тешко на Тој на кого ќе му го каже ова, бидејќи ќе биде на оној кој ќе направи беззаконие, и не може да биде спасен; затоа, за оваа цел, за луѓето да бидат спасени, покајанието беше објавено.

23 Затоа, благословени се оние кои ќе се покајат и ќе го слушаат гласот на Господ нивниот

Бог; бидејќи овие се тие кои ќе бидат спасени.

24 И нека Бог им додели, во Неговата голема целина, луѓето да бидат доведени до покајание и добри дела, за да можат да бидат обновени од благодат во благодат, според нивните дела.

25 И би сакал сите луѓе да бидат спасени. Но читаме дека на големиот и последен ден ќе постојат некои кои ќе бидат отсечени, да, кои ќе бидат отфрлени од Господовото присуство;

26 Да, кој ќе биде испратен во состојба на бескрајна мизерија, исполнувајќи ги зборовите кои велат: Тие кои правеа добро ќе имаат вечен живот; а оние кои правеа зло ќе имаат вечно проклетство. И така е. Амин.

Пророштвото на Самуел, Ламанитот, за Нефитите.

Ги оџфаќа главиите од 13 до 15.

ГЛАВА 13

Самуел Ламанијоџ до пророкува уништувањето на Нефиџиите освен ако не се џокајат—Тие и нивниите богајисџва се џроколнаџи—Ги одбиваат и каменуваат пророциите, оџкружени се со демони, и бараат среќа џравејќи беззаконие. Околу 6 џ.н.е.

И сега се случува во осумдесет и шестата година, Нефитите сè уште останаа во пакост, да, во голема пакост, додека

Ламанитите строго гледаа да ги одржуваат Божјите заповеди, според Мојсиевиот закон.

2 И се случи во оваа година постоеше еден Самуел, Ламанит, кој дојде во земјата Зарахемла, и започна да му проповеда на народот. И се случи да им проповеда, многу денови, покајание на народот, и тие го отфрлија, и за малку ќе се вратеше во неговата сопствена земја.

3 Но ете, Господовиот глас дојде кај него, да се врати повторно, и да му проповеда на народот секакви нешта што му доаѓаат во неговото срце.

4 И се случи да не дозволат да влезе во градот; затоа отиде и застана на сидот, и ја испружи неговата рака и повика со силен глас, и му проповедаше на народот секакви нешта што Господ му ги вметна во срцето.

5 И тој им кажа: Ете, Јас, Самуел, Ламанит, ги зборувам Господовите зборови што Тој ми ги вметна во моето срце; и ете Тој ми го вметна во моето срце да му кажам на овој народ дека мечот на правдата виси над овој народ; и нема да поминат четиристотини години а мечот на правдата да не падне на овој народ.

6 Да, тешко уништување го чека овој народ, и сигурно доаѓа врз овој народ, и ништо не може да го спаси овој народ освен покајанието и верата во Господ Исус Христос, Кој сигурно ќе дојде во светот, и ќе претрпи

многу нешта и ќе биде убиен за Неговиот народ.

7 И ете, Господовиот ангел ми го објави, и донесе радосни вести на мојата душа. И ете, бев испратен кај вас за да ви го објавам и на вас, за да можете да имате радосни вести; но ете не би ме примиле.

8 Затоа, така кажа Господ: Поради закоравеноста на срцата на Нефитскиот народ, доколку не се покајат Јас ќе го одземам од нив Моето слово, и Јас ќе го повлечам Мојот Дух од нив, и Јас нема повеќе да им дозволувам, и Јас ќе ги завртам срцата на нивните браќа против нив.

9 И нема да поминат четиристотини години пред Јас да направам да бидат удруени; да, Јас ќе ги посетам со меч, со глад, и со чума.

10 Да, Јас ќе ги посетам со Мојот жесток гнев, и ќе бидат тие од четвртото поколение кои ќе живеат, од вашите непријатели, да го гледаат вашето целосно уништување; и ова сигурно ќе дојде ако не се покаете, кажа Господ; и тие од четвртото поколение ќе ве посетат со уништување.

11 Но ако се покаете и се вратите кај Господ вашиот Бог, Јас ќе го тргнам Мојот гнев, кажа Господ; да, така кажа Господ, благословени се тие кои ќе се покајат и завртат кон Мене, но тешко на оној кој не се покајува.

12 Да, тешко на овој голем град Зарахемла; зашто ете, тој

е спасен поради тие кои се праведни; да, тешко на овој голем град, зашто Јас согледувам, кажа Господ, дека постојат многу, да, и тоа поголемиот дел од овој град, што ќе ги закорават нивните срца против Мене, кажа Господ.

13 Но благословени се оние кои ќе се покајат, бидејќи нив Јас ќе ги поштедам. Но ете, да не беа праведните кои се во овој голем град, ете, Јас ќе предизвикам оган да се спушти од небото и да го уништи.

14 Но ете, за доброто на праведните е поштеден. Но ете, доаѓа времето, кажа Господ, дека кога ќе ги отфрлите праведните од помеѓу вас, тогаш ќе бидете созреани за уништување; да, тешко на овој голем град, поради пакоста и одвратностите кои се во него.

15 Да, и тешко на градот Гидеон, поради пакоста и одвратностите кои се во него.

16 Да, и тешко на сите градови кои се во земјата наоколу, кои се поседувани од Нефитите, поради пакоста и одвратностите кои се во нив.

17 И ете, клетва ќе ја стигне земјата, кажа Господ на Војските, за доброто на луѓето кои се во земјата, да, поради нивната пакост и одвратности.

18 И ќе се случи, кажа Господ на Војските, да, нашиот голем и вистински Бог, дека кој и да крие богатства во земјата нема повеќе да ги најде, поради

големата клетва на земјата, освен ако е праведен човек и ги скрие кај Господ.

19 Зашто Јас сакам, кажа Господ, да ги скријат нивните богатства кај Мене; и проклети се оние кои нема да ги скријат нивните богатства кај Мене; бидејќи никој не ги крие нивните богатства кај Мене освен праведните; а Тој кој нема да ги скрие неговите богатства кај Мене, тој е проклет, и исто така богатството, и никој нема да го искупи поради клетвата на земјата.

20 И ќе дојде денот кога ќе ги скријат нивните богатства, бидејќи ги насочиле нивните срца на богатства; и бидејќи ги насочиле нивните срца на нивните богатства, и ќе ги скријат нивните богатства кога ќе бегаат пред нивните непријатели; бидејќи нема да ги скријат кај Мене, нека се проклети а исто и нивните богатства; и на тој ден ќе бидат погодени, кажа Господ.

21 Ете вие, народот на овој голем град, и послушајте ги моите зборови; да, послушајте ги зборовите кои ги кажа Господ; зашто ете, Тој кажа дека сте проколнати поради вашите богатства, и исто вашите богатства се проколнати бидејќи ги насочивте вашите срца на нив, и не ги послушавте зборовите на Тој кој ви ги даде.

22 Не се сеќавате на Господ вашиот Бог во нештата во кои Тој

ве благослови, туку секогаш се сеќавате на вашите богатства, а не да Му се заблагодарувате на Господ вашиот Бог за нив; да, вашите срца не се привлечени кон Господ, туку отекуваат од голема гордост, во фалење, и големо отекување, завидувања, расправи, злоба, прогонувања, и убиства, и секаков вид на беззаконија.

23 Зашто поради оваа причина Господ Бог предизвика клетва да дојде врз земјата, и исто така врз вашите богатства, а ова поради вашите беззаконија.

24 Да, тешко на овој народ, поради ова време што дојде, што ги отфрлате пророците, и исмејувате, и ги каменуваат, и ги убивате, и им правите секаков вид на беззаконие на нив, и тоа како што правеа во старите времиња.

25 И сега кога зборувате, велите: Ако нашите денови беа во деновите на нашите татковци од минатото, немаше да ги убиеме пророците; немаше да ги каменуваме, и да ги отфрлиме.

26 Ете вие сте полоши од нив; бидејќи како што живее Господ, ако дојде пророк помеѓу вас и ви го објави Господовото слово, кое сведочи за вашите гревови и беззаконија, вие сте му лути, и го отфрлувате и барате секаков начин да го уништите; да, ќе кажете дека е лажен пророк, и дека е грешник, и од ѓаволот, бидејќи сведочеше дека вашите дела се зловни.

27 Но ете, ако дојде човек помеѓу вас и ако каже: Правете го ова, и нема никакво беззаконие; правете го тоа и нема да страдате; да, ќе каже: Чекорете по гордоста на вашите срца; да, чекорете по гордоста на вашите очи; и правете што и да ви посакува срцето—и ако човек дојде помеѓу вас и ви го каже ова, ќе го примите, и ќе кажете дека е пророк.

28 Да, ќе го кренете, и ќе му дадете од вашиот имот; ќе му дадете од вашето злато, и од вашето сребро, и ќе го облечете со скапа облека; и бидејќи ви зборува со ласкави зборови, и кажа дека сè е добро, тогаш нема да пронајдете вина кај него.

29 О вие пакосно и перверзно поколение; вие закоравен и вкочанет народе, уште колку мислите дека Господ ќе ви дозволува? Да, уште колку ќе дозволувате да бидете водени од будалести и слепи водачи? Да, уште колку долго ќе одбирате темнина наместо светлина?

30 Да, ете, гневот на Господ веќе е распален против вас; ете, Тој ја проколна земјата поради вашето беззаконие.

31 И ете, дојде времето Тој да ги проколне вашите богатства, за да станат лизгави, за да не можете да ги држите; и во деновите на вашата сиромаштија не можете да ги задржите.

32 И во деновите на вашата сиромаштија ќе го довикате Господ; и залудно ќе молитете

бидејќи вашиот пустош веќе е стигнат врз вас, и вашето уништување е сигурно; и тогаш ќе плачете и лелекате, кажа Господ на Војските. И тогаш ќе молите и ќе кажете:

33 О да се покајав, и не ги убив пророците, и не ги каменував, и не ги отфрлив. Да, на тој ден ќе кажете: О да се сетивме на Господ нашиот Бог на денот кога Тој ни ги даде нашите богатства, и тогаш немаше да станат лизгави за да ги изгубиме; зашто ете, нашите богатства исчезнаа од нас.

34 Ете, оставаме алат овде а следниот ден го нема; и ете, нашите мечови се земено од нас на денот кога ги баравме за борба.

35 Да, ги скривме нашите богатства и се лизнаа од нас, поради клетвата на земјата.

36 О да се покајавме на денот кога Господовото слово дојде кај нас; зашто ете земјата е проколната, и сите нешта станаа лизгави, и не можеме да ги држиме.

37 Ете, опкружени сме со демони, да, опкружени сме околу со ангели на оној кој настојува да ги уништи нашите души. Ете, нашите беззаконија се големи. О Господе, зарем не можеш Ти да го тргнеш Твојот гнев од нас? И ова ќе биде твојот јазик во тие денови.

38 Но ете, деновите на вашата проба се поминати; го оддолжувајте денот на вашето спасение додека е вечно предоцна, и вашето уништување е сигурно;

да, бидејќи сите денови од вашите животи го баравте тоа што не можете да го стекнете; и баравте среќа правејќи беззаконие, што е спротивно на природата на таа праведност која е во нашиот голем и Вечен Водач.

39 О вие народе на земјата, да ги слушнете моите зборови! И се молам Господовиот гнев да биде тргнат од вас, и да се покаете и да бидете спасени.

ГЛАВА 14

Самуел предвидува свејлина за време на ноќта и нова ѕвезда на Христјовото раѓање—Христјос ги искупува луѓето од временската и духовната смрт—Знациите на Неговата смрт вклучуваат иридена темнина, раздвојување на карјите, и големи природни пресврти. Околу 6 п.н.е.

И сега се случи Самуел, Ламанитот, пророкуваше уште многу нешта кои не можат да бидат запишани.

2 И ете, тој им кажа на нив: Ете, ви давам знак; бидејќи ќе поминат уште пет години, и ете, тогаш ќе дојде Божјиот Син да ги искупи сите оние кои ќе веруваат во Неговото име.

3 И ете, ова ќе ви го дадам како знак во времето на Неговото доаѓање; зашто ете, ќе има големи светла на небото, толку што во ноќта пред Тој да дојде нема да има темнина, толку што ќе му изгледа на човекот како да е ден.

4 Затоа, ќе има еден ден и ноќ и ден, како да беше еден ден и да не постои ноќ; и ова ќе ви биде знакот; бидејќи ќе знаете за изгревањето на сонцето и исто така за неговото заоѓање; затоа ќе знаат со сигурност дека ќе постојат два дена и една ноќ; сепак ноќта нема да биде затемнета; и тоа ќе биде ноќта пред да се роди Тој.

5 И ете, ќе изгрее нова ѕвезда, таква каква што никогаш не сте виделе; и ова исто така ќе ви биде знак.

6 И ете ова не е сè, ќе има многу знаци и чуда на небото.

7 И ќе се случи сите вие да бидете зачудени, и да се прашувате, толку што ќе паднете на земјата.

8 И ќе се случи сите што веруваат во Божјиот Син, истите ќе имаат вечен живот.

9 И ете, така ми заповеда Господ, преку Неговиот ангел, дека треба да дојдам и да ви го кажам ова; да, Тој ми нареди дека треба да ви ги пророкувам овие нешта на вас; да, Тој ми кажа: Довикни му на народот, покајте се и подгответе го патот на Господ.

10 И сега, бидејќи сум Лама-нит, и ви ги кажав зборовите кои Господ ми ги заповеда, и бидејќи беше тешко против вас, вие сте ми лути и настојувате да ме уништите, и ме отфрливте од помеѓу вас.

11 И ќе ги слушнете моите зборови, бидејќи, поради оваа

намера се искачив на сидините на овој град, за да слушнете и да знаете за Божјите пресуди кои ве чекаат поради вашите беззаконија, и исто така да ги знаете условите за покајание;

12 И исто така да знаете за доаѓањето на Исус Христос, Божјиот Син, Отецот на небесата и земјата, Создавачот на сите нешта од почетокот; и за да знаете за знаците на Неговото доаѓање, во намерата да можете да верувате во Неговото име.

13 И ако верувате во Неговото име, вие ќе се покаете од сите ваши гревови, за да добиете опростување за нив преку Неговите заслуги.

14 И ете, повторно, ви давам уште еден знак, да, знак за Неговата смрт.

15 Зашто ете, Тој сигурно мора да умре за да дојде спасението; да, неопходно Му е Него, и станува целисходно Тој да умре, да го исполни воскреснувањето на мртвите, за на тој начин да може човекот да биде доведен во Господовото присуство.

16 Да, ете, оваа смрт го исполнува воскреснувањето, и го искупува целото човештво од првата смрт—таа духовна смрт; за сето човештво, поради падот на Адам отсечен од присуството на Господ, се сметани за мртви, и за привремените нешта и за духовните нешта.

17 Но ете, Христовото воскреснување го искупи човештвото, да, и тоа цело човештво,

и ги врати во Господово присуство.

18 Да, и ја исполни состојбата на покајание, дека сите што се покајуваат исто не се пресечени и не се фрлени во оган; туку сите што не се покајуваат се пресечени и фрлени во оган; и повторно им следува духовна смрт, да, втора смрт, бидејќи се отсечени повторно од нештата што се однесуваат на праведноста.

19 Затоа покајте се, покајте се, инаку со знаење на овие нешта без да ги правите вие ќе се предизвикувате да дојдете под пресуда, и сте доведени во оваа втора смрт.

20 Но ете, како што ви реков во врска со уште еден знак, знакот на Неговата смрт, ете, на тој ден кога Тој ќе доживее смрт, сонцето ќе биде затемнето и Тој ќе одбива да ве осветли; и исто така месечината и ѕвездите; и нема да има светлина врз лицето на оваа земја, и тоа од времето кога Тој ќе умре, за време од три дена, до времето кога Тој повторно ќе се крене од мртвите.

21 Да, во времето кога Тој ќе го испушти духот ќе има грмотевици и молњи за многу часови, и земјата ќе се тресе и трепери; а карпите кои се врз лицето на оваа земја, кои се и над земјата и под неа, за кои знаете дека сега се цврсти, односни поголемиот дел од нив се една цврста маса, ќе бидат разбиени;

22 Да, ќе бидат расцепени на две, и отпосле засекогаш ќе бидат наоѓани во слоеви и пукнатини, и во скршени делови на лицето на целата земјата, да, и над земјата и под неа.

23 И ете, ќе има големи невремиња, и многу планини ќе се спуштат, како долината, и ќе постојат многу места кои сега се нарекуваат долини кои ќе станат планини, чија височина е голема.

24 И многу патишта ќе се распакаат, и многу градови ќе бидат опустошени.

25 И многу гробови ќе бидат отворени, и ќе испуштат многу од своите мртви; и многу светци ќе им се појават на многумниа.

26 И ете, така ми говореше ангелот; бидејќи тој ми кажа дека ќе има грмотевици и молњи за времето од многу часови.

27 И тој ми кажа дека додека грмотевиците и молњите траат, и невремето, дека ќе се случат овие нешта, и дека темнината ќе го покрие лицето на целата земја за време од три дена.

28 И ангелот ми кажа дека многумина ќе видат поголеми нешта од овие, до толку што би можеле да поверуваат дека овие знаци и чуда би се исполниле врз целото лице на оваа земја, со намера да нема причина за неверување помеѓу човечките деца—

29 И ова со намера дека сите што веруваат можат да бидат спасени, и дека сите што нема

да веруваат, праведна пресуда би можела да ги стигне; а исто така ако се осудени ќе си доведат нивна сопствена пресуда.

30 И сега сетете се, сетете се, браќа мои, дека кој и да загина, загинува самиот; и кој и да прави беззаконие, го прави за себе; зашто ете, слободни сте; дозволено ви е да дејствувате за себеси; зашто ете, Бог ви даде знаење и Тој ве направи слободни.

31 Тој ви даде за да распознавате добро од зло, и Тој ви даде за да можете да одберете живот или смрт; и можете да правите добро и да бидете обновени во тоа што е добро, односно да го имате тоа што е добро да биде обновено кај вас; или можете да правите зло, и да го имате тоа што е злбно обновено кај вас.

ГЛАВА 15

Госпоѓо ѓи укори Нефиџиџиџи бидејќи Тој ѓи љубеше—Преобразениџиџи Ламаниџиџи се цврсти и џосџојани во вераџа—Госпоѓо ќе биде милосџив кон Ламаниџиџиџи во џоследниџиџи денови. Околу 6 џ.н.е.

И СЕГА, мои љубени браќа, ете, ви објавувам дека ако не се покаете вашите домови ќе ви бидат оставени опустошени.

2 Да, ако не се покаете, вашите жени ќе имаат голема причина да жалат на денот кога ќе дојат; бидејќи ќе се обидете да избегате и нема да има засолниште; да, и тешко на оние кои се со дете,

бидејќи ќе бидат тешки и нема да можат да бегаат; затоа, ќе бидат прегазени и оставени да загинат.

3 Да, тешко на овој народ кој е наречен Нефитскиот народ освен ако не се покајат, кога ќе ги видат сите овие знаци и чуда кои ќе им бидат покажани, зашто ете, беа одбран Господов народ; да, Тој го љубеше Нефитскиот народ, и исто така Тој ги укори; да, во деновите на нивните беззаконија Тој ги укори бидејќи Тој ги љубеше.

4 Но ете браќа мои, Ламанитите Тој ги мразеше бидејќи нивните дела беа злбни постојано, и тоа поради беззаконието на традицијата на нивните татковци. Но ете, спасението дојде при нив преку проповедањето на Нефитите; и со оваа намера Господ им ги продолжи деновите.

5 И би сакал да видите дека поголемиот дел од нив се на патот на нивната должност, и тие чекорат блогоразумно пред Бог, и гледаат да ги одржат Неговите заповеди и Неговите одредби и Неговите пресуди според Мојсиевиот закон.

6 Да, ви велам, дека поголемиот дел од нив го прават тоа, и се стремат со неизморена трудољубивост да можат да го доведат остатокот од нивните браќа до знаењето за вистината; затоа постојат многу кои им се придружуваат на нивните броеви дневно.

7 И ете, знаете за себеси, бидејќи посведочивте, дека сите оние кои се доведени до знаење за вистината, и да знаат за пакосните и одвратни традиции на нивните татковци, и се водени да веруваат во светите писма, да, пророштвата на светите пророци, кои се запишани, кои ги водеа до вера во Господ, и до покајание, кои вера и покајание им ги промениле срцата—

8 Затоа, сите што дојдоа до ова, знаете дека самите сте цврсти и постојани во верата, и во нештата во кои сте биле ослободени.

9 И исто така знаете дека тие ги закопаа нивните воени оружја, и се плашат да ги кренат за да не згрешат на некој начини; да, можете да гледате дека се плашат да грешат—зашто ете, би дозволиле да бидат прегазени и убиени од нивните непријатели, и нема да ги кренат нивните мечеви против нив, и тоа поради нивната вера во Христос.

10 И сега, поради нивната постојаност кога веруваат во тоа во што веруваат, бидејќи поради нивната цврстина кога еднаш се осветлени, ете, Господ ќе ги благослови и продолжи нивните денови, без оглед на нивното беззаконие—

11 Да, дури и ако исчезнат во неверување Господ ќе ги продолжи нивните денови, додека да дојде времето за кое ни е зборувано од нашите татковци, и

исто така од пророкот Зенос, и многу други пророци, во врска со обновувањето на нашите браќа, Ламанитите, повторно до знаењето на вистината—

12 Да, ви велам дека во подоцните времиња ветувањата на Господ се протегат на нашите браќа, Ламанитите; и без оглед на многуте неволји кои ќе ги имаат, и без оглед што ќе бидат протерани таму и ваму врз лицето на земјата, и ќе бидат ловени, и ќе бидат удирани и распрснати наоколу, немајќи место за засолниште, Господ ќе им се смилува.

13 И ова е според пророштвото, дека повторно ќе бидат доведени до вистинското знаење, кое е знаењето за нивниот Искупител, и нивниот голем и вистински овчар, и ќе бидат вброени помеѓу Неговите овци.

14 Затоа ви велам, ќе биде подобро за нив отколку за вас освен ако не се покаете.

15 Зашто ете, да им беа покажани моќните дела на нив како што ви беа покажани на вас, да, на оние кои западнаа во неверување поради традициите на нивните татковци, можете самите да видите дека тие никогаш не ќе исчезнуваа во неверување.

16 Затоа, кажа Господ: Јас нема целосно да ги уништам, но Јас ќе предизвикам на денот на Мојата мудрост повторно да се вратат кај Мене, кажа Господ.

17 И сега ете, кажа Господ, во

врска со Нефитскиот народ: Ако не се покајат, и гледаат да ја прават Мојата волја, Јас целосно ќе ги уништам, кажа Господ, поради нивното неверување без оглед на многуте моќни дела кои Јас ги направив помеѓу нив; и сигурно како што живее Господ така ќе бидат и овие нешта, кажа Господ.

ГЛАВА 16

Нефиџиите кои му веруваат на Самуел се крстени од Нефи— Самуел не може да биде убиен со сирелиите и камењата на нејокајничките Нефиџи—Некои људи закоравуваат нивните срца, а други зледаат ангели—Неверниците велат дека не е разумно да веруваат во Христос и Неговото доаѓање во Ерусалим. Околу 6-1 п.н.е.

И СЕГА, се случува дека постоеја многу кои ги слушнаа зборовите на Самуел, Ламанитот, кои ги зборуваше на сидините на градот. И сите што веруваа во неговите зборови тргнаа и го бараа Нефи; и кога дојдоа и го пронајдоа, му ги признаа нивните гревови и не ги негираа, посакувајќи да бидат крстени во Господ.

2 Но сите што не веруваа во зборовите на Самуел му беа лути; и фрлаа камења по него на сидот; и исто многу стрелаа на него додека стоеше на сидот, но Господовиот Дух беше со него, толку што не можеа да го удрат

со нивните камења ниту со нивните стрели.

3 Сега кога видоа дека не можеа да го удрат, постоеја многу повеќе кои веруваа во неговите зборови, толку што отидоа кај Нефи да бидат крстени.

4 Зашто ете, Нефи крштаваше, и пророкуваше, и проповедаше, довикувајќи покајание кај народот, покажувајќи знаци и чудеса, правејќи чуда помеѓу народот, за да знаат дека Христос мора за кратко да дојде—

5 Кажувајќи им за нешта кои мора за кратко да дојдат, за да знаат и да се сетат во времето на нивно доаѓање дека им биле откриени однапред, со намера да можат да веруваат; затоа сите што веруваа во зборовите на Самуел тргнаа кај него да бидат крстени, бидејќи дојдоа покажувајќи се и признавајќи ги нивните гревови.

6 Но поголемиот дел од нив не веруваше во зборовите на Самуел; затоа кога видоа дека не можеа да го удрат со нивните камења и стрели, им довикуваа на нивните капетани, велејќи: Земете го овој човек и врзете го, зашто ете тој има ѓавол; и поради моќта на ѓаволот која е во него не можеме да го удриме со нашите камења и нашите стрели; затоа земете го и врзете го, и одведете го.

7 И како што тие тргнаа да ги положат нивните раце врз него, ете, тој се фрли од сидот, и избега од нивните земји, да, и тоа

во неговата сопствена земја, и започна да проповеда и пророкува помеѓу неговиот сопствен народ.

8 И ете, повеќе не се слушна за него помеѓу Нефитите; и такви беа околностите на народот.

9 И така заврши осумдесет и шестата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

10 И така исто заврши осумдесет и седмата година од владеењето на судиите, поголемиот дел на народот остана во нивната гордост и пакост, а помалиот дел чекорејќи поблагоразумно пред Бог.

11 И ова исто така беа условите, во осумдесет и осмата година од владеењето на судиите.

12 И немаше многу промени во околностите на народот, освен што народот започна да биде постврднат во беззаконие, и да прави повеќе и повеќе од тоа што беше спротивно на Божјите заповеди, во осумдесет и деветтата година од владеењето на судиите.

13 Но се случи во деведесеттата година од владеењето на судиите, на народот да му бидат дадени големи знаци, и чуда; и зборовите на пророците започнаа да се исполнуваат.

14 И ангелите им се појавија на луѓето, на мудреци, и им објавија мили вести за голема радост; така во оваа година светите писма започнаа да се исполнуваат.

15 Сепак, народот започна да ги закоравува срцата, сите освен оној дел што најмногу верува, и од Нефитите и исто така од Ламанитите, и започнаа да зависат од сопствената сила и сопствената мудрост, велејќи:

16 Можеби некои нешта ги погодија точно, помеѓу толку други; но ете, знаеме дека сите овие големи и зачудувачки нешта не можат да се случат, за кои беше зборувано.

17 И тие започнаа да расудуваат и да се препираат помеѓу себе, велејќи:

18 Дека не е разумно такво битие како Христос да дојде; ако е така, и Тој е Божји Син, Отецот на небото и на земјата, како што беше кажано, зошто Тој нема да ни се покаже Самиот на нас а исто и на нив кои ќе бидат во Ерусалим?

19 Да, зошто Тој не се покаже Самиот во оваа земја а исто и во земјата Ерусалим?

20 Но ете, знаеме дека ова е пакосна традиција, која ни беше предадена од нашите татковци, да нè натера да веруваме во некое големо и зачудувачко нешто кое треба да се случи, но не помеѓу нас, туку во земја која е далечна, земја која не ја знаеме; затоа можат да нè држат во неуверност, бидејќи не можеме да сведочиме со сопствените очи дека е вистина.

21 И тие, преку лукавите и мистериозни вештини на злобниот, ќе направат некоја голема

мистерија која не можеме да ја разбереме, што ќе нè држи да бидеме слуги на нивните зборови, и исто така нивни слуги, бидејќи зависиме од нив да нè поучуваат за словото; бидејќи така ќе нè држат во неукост ако им се предадеме, сите денови од нашите животи.

22 И уште многу други нешта народот замислуваше во нивните срца, кои беа будалести и суетни; и беа многу вознемирени, бидејќи Сатаната ги наведе да прават беззаконие постојано; да, тој одеше наоколу ширејќи гласини и препирања врз целото лице на земјата,

за да може да ги закорави срцата на народот против тоа што беше добро и против тоа што ќе дојде.

23 И без оглед на знаците и чудата кои беа исполнети помеѓу Господовиот народ, и многуте чуда што ги направија, Сатаната силно ги обзема срцата на луѓето врз целото лице на земјата.

24 И така заврши деведесеттата година од владеењето на судиите над Нефитскиот народ.

25 И така заврши книгата на Хеламан, според записот на Хеламан и неговите синови.

ТРЕТИ НЕФИ КНИГАТА НА НЕФИ

СИНОТ НА НЕФИ, КОЈ БЕШЕ СИНОТ НА ХЕЛАМАН

И Хеламан беше синот на Хеламан, кој беше синот на Алма, кој беше синот на Алма, кој е потомок на Нефи кој беше син на Лехи, кој излезе од Ерусалим во првата година на владеењето на Зедекија, царот на Јудеја.

ГЛАВА 1

Нефи, синои на Хеламан, си заминува од земјата, и неговииот син Нефи ги води записите—Иако знаци и чуда избилуваат, пакосните планираат да ги убијат праведните—Ноктиа на Христово раѓање присвиџнува—Знакои е даден, и нова звезда се појавува—Ладиие и измамиие се

зголемуваат, и крадциите на Гадантјон кољаат многу. Околу 1–4 н.е.

СЕГА се случи дека помина деведесет и првата година и беше шестотини години од времето кога Лехи го напушти Ерусалим; и беше во годината кога Лаконеус беше главен судија и управник врз земјата.

2 И Нефи, синот на Хеламан, си замина од земјата Зарахемла, давајќи му должност на неговиот син Нефи, кој беше негов најстар син, во врска со плочите од месинг, и сите записи кои беа чувани, и сите тие нешта кои беа зачувани свети од заминувањето на Лехи од Ерусалим.

3 Тогаш тој си замина од земјата, и каде замина, никој не знае; и неговиот син Нефи ги водеше записите на негово место, да, записот на овој народ.

4 И се случи на почетокот на деведесет и втората година, ете, пророштвата на пророците започнаа да се исполнуваат поцелосно; бидејќи започнаа да се појавуваат поголеми знаци и поголеми чуда направени помеѓу народот.

5 Но постоеја некои кои започнаа да велат дека помина времето за да се исполнат зборовите, кои беа говорени од Самуел, Ламанитот.

6 И тие започнаа да се радуваат врз нивните браќа, велејќи: Ете, помина времето, а зборовите на Самуел не се исполнети; затоа, вашата радост и вашата вера во врска со ова беше залудна.

7 И се случи да направат голема врева низ земјата; а народот кој веруваше започна да станува многу тажен, од страв за било која причина да не се случат тие нешта кои беа говорени.

8 Но ете, тие гледаа постојано

за тој ден и таа ноќ и тој ден кои ќе бидат како еден ден, како да нема ноќ, за да можат да знаат дека нивната вера не беше залудна.

9 Сега се случи дека неверниците одделија ден, за сите оние кои веруваа во тие традиции да бидат усмртени освен ако не се појави знакот, кој беше даден од Самуел пророкот.

10 Сега се случи кога Нефи, синот на Нефи, ја виде пакоста на неговиот народ, неговото срце премногу се натажи.

11 И се случи тој да тргне и да се поклони врз земјата, и моќно Му довикна на неговиот Бог во име на неговиот народ, да, тие кои наскоро ќе беа уништени поради нивната вера во традицијата на нивните татковци.

12 И се случи тој силно да му довикуваше на Господ целиот тој ден; и ете, Господовиот глас дојде при него, велејќи:

13 Крени ја главата и биди весел; бидејќи ете, се ближи времето, и на оваа ноќ ќе биде даден знакот, и утре Јас ќе дојдам во светот, да му покажам на светот дека Јас ќе го исполнам сето тоа што Јас предизвикав да биде кажано од устата на Моите свети пророци.

14 Ете, Јас доаѓам кај Моите своите, за да ги исполнам сите нешта кои Јас им ги открив на човечките деца од основањето на светот, и да ја правам волјата, и на Отецот и на Синот—на Отецот поради Мене, а на

Синот поради Моето тело. И ете, се ближи времето, и оваа ноќ ќе биде даден знакот.

15 И се случи дека зборовите кои дојдоа кај Нефи беа исполнети, како што беа кажани; зашто ете, при заоѓањето на сонцето немаше темнина; а народот започна да станува запрепастен бидејќи немаше темнина кога дојде ноќта.

16 И постоеја многу, кои не веруваа во зборовите на пророците, кои паднаа на земјата и изгледаа како да се мртви, бидејќи знаеја дека големиот план за уништување кои го скроија за оние кои веруваа во зборовите на пророците беше спречен; бидејќи знакот кој беше даден веќе следуваше.

17 И тие започнаа да сфаќаат дека Божјиот Син мора наскоро да се појави; да, накратко, целиот народ на лицето на оваа земја од западот до истокот, и на земјата на север и на земјата на југ, беа толку прекумерно запрепастени што паднаа на земјата.

18 Зашто знаеја дека пророците беа сведочеле за овие нешта многу години, и дека знакот кој беше даден веќе следуваше; и започнаа да се плашат поради нивното беззаконие и неверување.

19 И се случи да нема темнина за сета таа ноќ, туку беше светла како да беше средина од денот. И се случи повторно сонцето да изгрее наутро, според

соодветниот ред; и знаеја дека е денот кога ќе се роди Господ, поради знакот кој беше даден.

20 И се случија, да, сите нешта, секое делче, според зборовите на пророците.

21 И се случи исто така нова звезда да се појави, според зборот.

22 И се случи од ова време натаму, започнаа лагите испратени помеѓу народот, од Сатаната, да ги закорават нивните срца, со намера да не веруваат во тие знаци и чуда кои беа ги виделе; но без оглед на овие лаги и измами, поголемиот дел од народот веруваше и беа преобратени кај Господ.

23 И се случи Нефи да тргне помеѓу народот, и исто така многу други, крштавајќи во покајание, поради што имаше големо опростување на гревовите. И така народот повторно започна да има мир во земјата.

24 И немаше препирања, освен неколкумина кои започнаа да проповедаат, настојувајќи да докажат преку светите писма дека повеќе не беше целисходно да се одржува Мојсиевиот закон. Сега за ова грешеа, бидејќи не ги разбраа светите писма.

25 Но се случи дека тие наскоро станаа преобратени, и беа убедени за тоа што грешеа, бидејќи им беше откриено дека законот сè уште не беше исполнет, и дека мора да биде исполнет во секој дел; да, им стигна зборот дека мора да биде исполнет; да,

дека ниту една ситница или пртичка нема да помине додека сè не се исполни; затоа во оваа иста година беа доведени до знаење за нивната грешка и ги признаа своите грешки.

26 И така помина деведесет и втората година, носејќи мили вести на народот поради знаците кои се случилја, според зборовите на пророштвото на сите свети пророци.

27 И се случи исто така и деведест и третата година да помине во мир, освен крадците на Гадиантон, кои престојуваа во планините, кои ја пустошеја земјата; бидејќи толку силни беа нивните упоришта и тајни места што народот не можеше да ги совлада; затоа извршија многу убиства, и направија голем колеж помеѓу народот.

28 И се случи во деведесет и четвртата година да се зголемуваат во голема мера, бидејќи имаше многу одметници од Нефитите кои избегаа кај нив, што предизвика многу тага кај Нефитите кои останаа во земјата.

29 И исто така постоеше причина за голема тага помеѓу Ламанитите; бидејќи ете, имаа многу деца кои пораснаа и започнаа да стареат и станаа себични, и беа одведени од некои кои беа Зорамити, со нивните лаги и ласкави зборови, да им се придружат на крадците на Гадиантон.

30 И така Ламанитите исто така беа погодени, и започнаа

да се намалуваат во нивната вера и праведност, поради пакоста на помладото поколение.

ГЛАВА 2

Пакосиџа и одврајносиииџе се зголемуваат помеѓу народот—Нефиџиџе и Ламаниџиџе се обединуваат за да се одбранат од крадциџе на Гадианџон—Преобрајениџе Ламаниџи сџануваат бели и се наречени Нефиџи. Околу 5–16 н.е.

И се случи така да помине деведесет и петата година исто така, а народот започна да ги заборава тие знаци и чуда што ги слушна, и започна да станува сè помалку и помалку запрепастен од знак или чудо од небесата, толку што стана тврд во нивните срца, и слеп во нивните умови, и започна да не верува во сè што беше слушал и видел—

2 Замислувајќи нешто суетно во нивните срца, што беше направено од луѓе и со моќта на ѓаволот, да ги одведе и измами срцата на народот; и така Сатаната повторно ги зазема срцата на народот, толку што им ги заслепи очите и ги одведе за да веруваат дека учењето на Исус Христос беше будалесто и суетно нешто.

3 И се случи народот да започне да се зацврстува во пакоста и одвратностите; и не верува дека ќе биде даден уште знаци и чуда; а Сатаната кружеше, одведувајќи ги срцата на

народот, искушувајќи го и предизвикувајќи го да прави голема пакост во земјата.

4 И така помина деведесет и шестата година; и исто така деведесет и седмата година; и исто деведесет и осмата година; и исто деведесет и деветтата година;

5 И исто сто години поминаа од деновите на Мосија, кој беше цар врз Нефитскиот народ.

6 И шестотини и девет години поминаа откако Лехи го напушти Ерусалим.

7 И девет години поминаа од времето кога беше даден знакот, за кој се зборуваше од пророците, дека Христос ќе дојде во светот.

8 Сега Нефитите започнаа да го сметаат своето време од овој период кога знакот беше даден, односно од доаѓањето на Христос; затоа, девет години беа поминале.

9 И Нефи, кој беше татко на Нефи, кој ја имаше должноста на записите, не се врати во земјата Зарахемла, и никаде во целата земја не можеше да се пронајде.

10 И се случи народот сè уште да остане во пакост, без оглед на многуте проповедања и прокувања кои беа испратени помеѓу нив; и така помина десеттата година исто така; и единаесеттата година исто помина во беззаконие.

11 И се случи во тринаесеттата година да има војни и препи-

рања низ целата земја; бидејќи крадците на Гадиантон станаа толку бројни, и убија толку многу луѓе, и опустошија толку многу градови, и раширија толку многу смрт и крвопролевање низ земјата, што стана целисходно целиот народ, и Нефитите и Ламанитите, да ги земат оружјата против нив.

12 Затоа, сите Ламанити кои се преобратија кај Господ се обединија со нивните браќа, Нефитите, и беа принудени, за безбедноста на нивните животи и нивните жени и деца, да земат оружја против тие крадци на Гадиантон, да, и исто така да ги задржат своите права, и предности на нивната црква и нивното служење, и нивната слобода и ослободување.

13 И се случи пред да помине тринаесеттата година Нефитите беа под закана од целосно уништување поради оваа војна, која стана прекумерно тешка.

14 И се случи дека оние Ламанити кои се беа обединиле со Нефитите беа вброени помеѓу Нефитите;

15 И нивната проклетство беше тргната од нив, и нивната кожа стана бела како на Нефитите;

16 И нивните млади момчиња и млади ќерки станаа премногу убави, и беа вброени помеѓу Нефитите, и беа наречени Нефити. И така заврши тринаесеттата година.

17 И се случи на почетокот на

четиринаесеттата година, војната помеѓу крадците и народот на Нефи продолжи и стана прекумерно тешка; сепак, Нефитскиот народ стекна одредена предност врз крадците, толку што ги протераа назад од нивните земји во планините и во нивните тајни места.

18 И така заврши четиринаесеттата година. И во петнаесеттата година тргнаа против Нефитскиот народ; и поради пакоста на Нефитскиот народ, и многуте нивни препирања и раздори, крадците на Гадиянтон стекнаа многу предности врз нив.

19 И така заврши петнаесеттата година, и така народот беше во состојба на многу неволји; и мечот на уништувањето висеше над нив, толку што за малку ќе беа удрени од него, и ова поради нивното беззаконие.

ГЛАВА 3

Гидианхи, водачот на дружината на Гадиянтон, ги бара Лаконеус и Нефиитите да се предадат заедно и со своите земји—Лаконеус го назначува Гидгидони за главен каетан на војскиите—Нефиитите се собираат во Зарахемла и Изобилство да се бранат. Околу 16–18 н.е.

И сега се случува во шеснаесеттата година од доаѓањето на Христос, Лаконеус, управникот на земјата, прими писмо од водачот и управникот на оваа

дружина на разбојници; и ова беа зборовите што беа запишани, велејќи:

2 Лаконеус, најблагороден и главен управник на земјата, ете, ти го пишувам писмото, и ти давам прекумерно големи пофалби за цврстината, и исто така за цврстината на твојот народ, во одржувањето на тоа што сметате дека е ваше право и слобода; да, добро се спротивставувате, како да сте поддржани од раката на бог, во одбрана на вашата слобода, и вашиот имот, и вашата земја односно таа што така ја нарекувате.

3 И ми изгledаше жално, најблагороден Лаконеус, да бидеш толку будалест и суетен за да претпоставиш дека можеш да се спротивставиш на толку многу храбри луѓе кои се под моја командата, кои сега во овој момент се наоружани, и чекаат со големо нетрпение за командата—Одете кај Нефитите и уништете ги.

4 И јас, знаејќи за нивниот несовладлив дух, докажувајќи го на бојното поле, и знаејќи за нивната вечна омраза кон вас поради многуте неправди кои им ги направивте, затоа ако ве нападнаат ќе ве посетат со целосно уништување.

5 Затоа го напишав ова писмо, запечатувајќи го со мојата сопствена рака, чувствувајќи ја вашата благосостојба, поради вашата цврстина во тоа што верувате дека е праведно, и

вашиот благороден дух на бојното поле.

6 Затоа ви пишувам, посакувајќи да му ги предадете на овој мој народ, вашите градови, вашите земји, и вашите посеци, наместо да ве нападнаат со мечот и да ве стигне тоа уништување.

7 Односно со други зборови, предадете ни се, и обединете се со нас и запознајте ги нашите тајни дела, и станете наши браќа за да бидете како нас—не наши робови, туку наши браќа и соработници во целиот наш имот.

8 И ете, ви се колнам, ако го направите ова, со заклетва, нема да бидете уништени; но ако не го направите ова, ви се заколнувам, дека за следниот месец ќе им наредам на моите војски да ве нападнаат, и тие нема да ги повлечат нивните раце ниту да ве поштедат, туку ќе ве убијат, и ќе го остават мечот да падне на вас, сè додека не станете истребени.

9 И ете, јас сум Гидианхи; и сум управник на тајното здружение на Гадиантон; чие здружение и неговите дела знам дека се добри; и се од древното време и ни беа пренесувани.

10 И јас го пишувам ова писмо за тебе, Лаконеус, и се надевам дека ќе ги предадеш твоите земји и посеци, без крвопролевање, за овој мој народ да си ги поврати нивните права и управување, кои отстапија од вас

поради вашата пакост во задржување на нивните права на управување, а доколку не го направите тоа, ќе ги одмаздам нивните неправди. Јас сум Гидианхи.

11 И сега се случи дека кога Лаконеус го прими ова писмо тој беше прекумерно изненаден, поради смелоста на Гидианхи да го бара поседот на Нефитската земја, и исто така за заканите на народот и одмаздување за неправдите на оние кои не претрпеле неправди, освен оние кои самите си нанеле неправди отстапувајќи кај тие пакосни и одвратни крадци.

12 Сега ете, Лаконеус, управникот, беше праведен човек, и не можеше да биде исплашен од барањата и заканите на еден крадец; затоа не го послуша писмото на Гидианхи, управникот на крадците, туку го натера својот народ да Го довика Господ за сила во времето кога крадците ќе ги нападнаат.

13 Да, тој испрати проглас низ целиот народ, да ги соберат заедно нивните жени, и нивните деца, и нивните стада и крда, и целиот нивен имот, освен нивната земја, на едно место.

14 И нареди да се изградат тврдини околу нив, и нивната сила да биде прекумерно голема. И нареди војските, и од Нефитите и од Ламанитите, односно од сите оние кои беа вброени помеѓу Нефитите, да бидат поставени како стражари

да ги набљудуваат и да ги чуваат од крадците ден и ноќ.

15 Да, тој им кажа: Како што живее Господ, освен ако не се покаете од сите ваши беззаконија и Го довикате Господ, вие никако нема да бидете избавени од рацете на тие крадци на Гадиантон.

16 И толку големи и зачудувачки беа пророштвата на Гадиантон што предизвикаа страв кај целиот народ; и се напрегаа со нивната моќ да прават според зборовите на Лаконеус.

17 И се случи Лаконеус да постави главни капетани врз сите војски на Нефитите, да им заповедаат во времето кога крадците ќе ги нападнаат од дивината.

18 Сега најглавниот помеѓу сите главни капетани и големиот командант на сите војски на Нефитите беше назначен, и неговото име беше Гидгидони.

19 Сега беше обичај помеѓу Нефитите да назначат за нивните главни капетани, (освен во нивните пакосни времиња) некој кој имаше дух на откровение и исто пророштво; затоа, овој Гидгидони беше голем пророк помеѓу нив, исто како што беше главниот судија.

20 Сега народот му кажа на Гидгидони: Моли Му се на Господ, и нека одиме во планините и во дивината, за да ги нападнеме крадците и да ги уништиме во нивните сопствени земји.

21 Но Гидгидони им кажа:

Господ забрани; бидејќи ако ги нападнеме Господ ќе нè предаде во нивни раце; затоа ќе се подготвиме во средината на нашите земји, и ќе ги собереме сите наши војски заедно, и нема да ги нападнеме; затоа како што живее Господ, ако го направиме ова Тој ќе ги предаде во нашите раце.

22 И се случи во седумнаесеттата година, во подоцнежниот дел на годината, прогласот на Лаконеус се разшири низ целото лице на земјата, и тие ги земаа нивните коњи, и нивните колесници, и нивната стока, и сите нивни стада, и нивните јата, и нивното жито, и целиот нивен имот, и маршираа по илјадници и десетици илјади, додека сите не заминаа на местото што беше назначено за да се соберат заедно, за да се одбранат против нивните непријатели.

23 И земјата што беше назначена беше земјата Зарахемла, и земјата која беше помеѓу земјата Зарахемла и земјата Изобилство, да, до границата која беше помеѓу земјата Изобилство и земјата Пустош.

24 И имаше многу луѓе кои беа наречени Нефити, кои се собираа заедно во оваа земја. Сега Лаконеус нареди да се соберат заедно во земјата на југ, поради големото проклетство која беше врз земјата на север.

25 И тие се утврдија против нивните непријатели; и живееше во една земја, и во една група,

и се плашеа од зборовите кои беа кажани од Лаконеус, толку што се покажаа за сите нивни гревови; и Му се молеа на Господ нивниот Бог, за Тој да ги избави во времето кога нивните непријатели ќе слезат против нив во битка.

26 И тие беа прекумерно тажни поради нивните непријатели. И Гидгидони нареди да направат воени оружја од секаков вид, и да се засилат со оклоп, и со штитови, и со заштита, според начинот на неговото почувување.

ГЛАВА 4

Нефијскиите војски ги поразуваат крадците на Гидианџон— Гидианхи е убиен, и неговиот наследник, Земнарџа, е обесен— Нефијскиите Го славаат Господ за нивните победи. Околу 19–22 н.е.

И се случи во подоцнежниот крај на осумнаесеттата година тие војски на крадци се беа подготвиле за борба, и започнаа да се симнуваат и да се залетуваат од брдата, и надвор од планините, и дивината, и нивните упоришта, и нивните тајни места, и започнаа да ги заземаат земјите, и оние кои беа на југ и оние кои беа на север, и започнаа да ги заземаат сите земји што беа напуштени од Нефитите, и градовите кои беа оставени опустошени.

2 Но ете, немаше диви ѕверови ниту дивеч во оние земји кои

беа напуштени од Нефитите, и немаше дивеч за крадците освен во дивината.

3 И крадците не можеа да постојат освен во дивината, поради недостатокот на храна; бидејќи Нефитите ги напуштија нивните земји, и ги собраа нивните стада и крда и целиот нивен имот, и беа во една група.

4 Затоа, немаше шанса за крадците да ограбуваат и да стекнат храна, освен да влезат во отворена битка со Нефитите; а Нефитите беа во една група, и беа во голем број, и си обезбедија залихи, и коњи и стока, и стада од секаков вид, за да можат да се издржуваат за период од седум години, при што се надеваа да ги уништат крадците од лицето на земјата; и така заврши осумнаесеттата година.

5 И се случи во деветнаесеттата година Гидианхи дозна дека е целисходно да оди во борба против Нефитите, бидејќи не постоеше начин да се издржуваат освен ако не ограбуваат и одземаат и убиваат.

6 И тие не се осмелуваа да се рашират толку многу врз лицето на земјата за да одгледуваат жито, за да не ги нападнат Нефитите и да не ги убијат; затоа Гидианхи даде заповед на неговите војски дека во оваа година ќе ги нападнат Нефитите.

7 И се случи дека дојдоа да се борат; и тоа беше во шестиот месец; и ете, голем и ужасен беше денот кога дојдоа да

се борат; и беа обвинени според начинот на крадците; и имаа јагнешка кожа околу бедрата, и беа обоени во крв, и нивните глави беа избричени, и имаа шлемови на нив; а голем и ужасен беше изгледот на војските на Гидианхи, поради нивниот оклоп, и поради тоа што беа обоени во крв.

8 И се случи дека војските на Нефитите, кога го видоа изгледот на војската на Гидианхи, сите беа паднале на земјата, и Го повикаа Господ нивниот Бог, за Тој да ги поштеди и ги избави од рацете на нивните непријатели.

9 И се случи дека кога војските на Гидианхи го видоа ова, тие започнаа да викаат со силен глас, поради нивната радост, бидејќи мислеа дека Нефитите беа паднале од страв поради ужасот на нивните војски.

10 Но во ова нешто беа разочарани, бидејќи Нефитите не се плашеа од нив; туку се плашеа од нивниот Бог и Го молеа Него за заштита; затоа, кога војските на Гидианхи им се нафрлија беа подготвени да ги пресретнат; да, со Господовата сила ги пресретнаа.

11 И борбата започна на шестиот месец; и голема и ужасна беше тамошната битка, да, и голем и ужасен беше тамошниот колеж, толку што никогаш не беше виден толку голем колеж помеѓу целиот народ на Лехи отколку тој го напушти Ерусалим.

12 И без оглед на заканите и заклетвите кои Гидианхи ги направи, ете, Нефитите ги победија, толку што се повлекоа од нив.

13 И се случи Гидгидони да им нареди да ги следат до границите на дивината, и да не поштедат ниту еден што ќе падне во нивни раце; и така ги следеа и ги убиваа, до границите на дивината, дури сè додека не ја исполнија заповедта на Гидгидони.

14 И се случи Гидианхи, кој стоеше и се бореше со смелост, беше следен додека бегаше; и бидејќи беше изморен од многу борење тој беше претигнат и убиен. И таков беше крајот на Гидианхи крадецот.

15 И се случи војските на Нефитите повторно да се вратат во нивните безбедни места. И се случи оваа деветнаесетта година да помине, а крадците не се вратија повторно да се борат; ниту дојдоа во дваесеттата година.

16 И во дваесет и првата година не дојдоа да се борат, туку дојдоа од сите страни да го опсадат народот на Нефи; бидејќи мислеа дека ако го отсечат народот на Нефи од нивните земји, и ги ограничат од сите страни, и ако ги отсечат од нивните надворешни предности дека ќе ги натераат да се предадат според нивните желби.

17 Сега тие си назначија друг водач, чие име беше Земнареха;

затоа Земнариxa беше тој што нареди да се започне оваа опсада.

18 Но ете, ова беше предност за Нефитите; бидејќи беше невозможно за крадците да држат опсада доволно долго за да има некаков ефект на Нефитите, поради нивните многу залихи кои ги имаа во складиштето,

19 И поради недостатокот на залихите помеѓу крадците; зашто ете, немаа ништо освен месо за нивно издржување, кое месо го стекнаа во дивината;

20 И се случи дивечот да станува редок во дивината толку што крадците за малку ќе загинаа од глад.

21 И Нефитите постојано маршираа преку ден и преку ноќ, и ги напаѓаа нивните војски, и ги отсекуваа по илјадници и по десетици илјадници.

22 И така стана желбата на народот на Земнариxa да се повлечат од нивниот план, поради големото уништување кое ги стигна преку ноќ и ден.

23 И се случи Земнариxa да му заповеда на својот народ да се повлечат од опсадата, и да маршираат во најдалечните делови на земјата на север.

24 И сега, Гидгидони беше свесен за нивниот план, и знаејќи за нивната слабост поради недостатокот на храна, и големиот колеж кој беше направен помеѓу нив, затоа ги испрати неговите војски навечер, и го пресече патот на нивното

повлекување, и ги постави неговите војски на патот на нивното повлекување.

25 И го направија ова навечер, и својот марш го продолжија подалеку од рабојниците, за следниот ден, кога крадците го започнаа нивниот марш, беа пресретнати од војските на Нефитите и од напред и одзади.

26 А крадците кои беа на југ исто така беа отсечени од нивните места за повлекување. И сите овие нешта беа направени преку команда на Гидгидони.

27 И имаше многу илјадници кои се предадоа како затвореници на Нефитите, а остатокот од нив беа убиени.

28 И нивниот водач, Земнариxa, беше одведен и заврзан за дрво, да, дури и на врвот додека не умре. И кога го обесија додека не умре и го бутнаа дрвото на земја, и повикаа со силен глас, велејќи:

29 Нека Господ го зачува Неговиот народ со праведност и светост на срцето, и нека направи да паднат на земјата сите оние кои сакаат да ги убијат поради моќ и тајни сојузи, и тоа како што овој човек падна на земјата.

30 И тие се радуваа и повторно повикаа со еден глас, велејќи: Нека Богот на Авраам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков, го заштитува овој народ со праведност, сè додека не го повикуваат името на нивниот Бог за заштита.

31 И се случи да истапат, сите како еден, во пеење, и славење на нивниот Бог за големото нешто што Тој го направи за нив, заштитивајќи ги од паѓање во рацете на нивните непријатели.

32 Да, тие повикаа: Осана на Највисокиот Бог. И повикаа: Нека биде благословено името на Господ Бог Семокниот, Највисокиот Бог.

33 И нивните срца беа преплавени со радост, до изливање на многу солзи, поради добрината на Бог во избавување од рацете на нивните непријатели; и знаеја дека беше поради нивното покајание и нивната понизност што беа избавени од вечно уништување.

ГЛАВА 5

Нефиитиите се покажуваат и ги оставаат своите гресови—Мормон ја пишувa исцоријата на неговитиот народ и им го објавува вечното слово на нив—Израел ќе биде собран од неговото големо расејување. Околу 22–26 н.е.

И сега ете, не постоеше жива душа помеѓу целиот Нефитски народ кој се сомневаше и најмалку во зборовите на сите пророци кои беа зборувале; бидејќи знаеја дека мора да бидат исполнети.

2 И тие знаеја дека мора да е целисходно да дојде Христос, поради многуте знаци кои беа дадени, според зборовите на

пророците; и поради нештата кои се случија веќе знаеја дека мора да се случи сите тие нешта според тоа што беше кажано.

3 Затоа ги оставија сите нивни гресови, и нивните одвратности, и нивните блудства, и Му служеа на Бог со сета трудољубивост деќе и ноќе.

4 И сега се случи кога тие ги заробија сите крадци како затвореници, толку што ниту еден што не беше убиен не избега, ги фрлија нивните затвореници во затвор, и наредија Божјото слово да им биде проповедано; и сите кои ќе се покаеја за своите гресови и влезеа во завет дека повеќе нема да убиваат беа ослободени.

5 Но сите кои не влегоа во завет, и кои сè уште продолжија да ги имаат тие тајни убиства во нивните срца, да, сите што се сметаа дека се закануваа против браќата беа осудени и казнети според законот.

6 И така тие ставија крај на сите тие пакосни, и тајни, и одвратни сојузи, во кои имаше толку многу пакост, и толку многу убиства извршени.

7 И така помина дваесет и втората година, и исто дваесет и третата година, и дваесет и четвртата, и дваесет и петтата; и така дваесет и пет години беа поминале.

8 И многу нешта се случија кои, во очите на некои, ќе беа големи и зачудувачки; сепак, не можат сите да бидат запишани

во оваа книга; да, оваа книга не може да се содржи дури еден стоти дел за тоа што беше направено помеѓу толку многу луѓе за време од дваесет и пет години;

9 Но ете, постојат записи кои ги содржат сите постапки на овој народ; и пократок но вистинит извештај беше даден од Нефи.

10 Затоа јас си направив свој запис од овие нешта според записот на Нефи, кој беше врежан на плочите кои беа наречени плочите на Нефи.

11 И ете, го правам записот на плочите кои ги направив со сопствените раце.

12 И ете, се нарекувам Мормон, наречен според земјата Мормон, земјата во која Алма ја воспостави црквата помеѓу народот, да, првата црква која беше воспоставена помеѓу нив после нивниот престап.

13 Ете, јас сум ученик на Исус Христос, Божјиот Син. Бев повикан од Него да го објавам Неговото слово помеѓу Неговиот народ, за да имаат вечен живот.

14 И стана целисходно дека јас, според Божјата волја, за молитвите на оние кои веќе поминаа, кои беа светите, да бидат исполнети според нивната вера, треба да направам запис за овие нешта кои биле направени—

15 Да, мал запис за тоа што се случило од времето кога Лехи го напушти Ерусалим, дури до сегашно време.

16 Затоа правам запис од извештаите кои ми беа дадени од оние кои беа пред мене, до почетокот на мојот ден;

17 И потоа правам запис за нештата кои ги видов со сопствените очи.

18 И знам дека записот кој го правам е праведен и вистински запис; сепак постојат многу нешта кои, според нашиот јазик, не можеме да ги напишеме.

19 И сега завршувам со моето зборување, кое се однесува со мене, и продолжувам да давам извештај за нештата кои се случуваат пред мене.

20 Јас сум Мормон, и чист потомок на Лехи. Јас имам причина да Му благодарам на мојот Бог и мојот Спасител Исус Христос, што Тој ги изведе нашите татковци од земјата Ерусалим, (и никој не знаеше освен Самиот и тие што Тој ги изведе од таа земја) и за тоа што Тој ми даде мене и на мојот народ толку многу знаење за спасението на нашите души.

21 Сигурно Тој го благослови домот на Јаков, и беше милостив со потомството на Јосиф.

22 И толку колку што децата на Лехи ги одржуваа Неговите заповеди, Тој ги благослови и унапреди според Неговото слово.

23 Да, и сигурно Тој повторно ќе донесе остаток од потомството на Јосиф до знаењето на Господ нивниот Бог.

24 И сигурно како што Господ

живее, Тој ќе го собере целиот остаток од потомството на Јаков од четирите краишта на земјата, кои се распрскани врз целото лице на земјата.

25 И како што Тој се завети со целиот дом на Јаков, така заветот кој го направи со домот на Јаков ќе биде исполнет во Неговото одредено време, во обновувањето на целиот дом на Јаков до знаењето за заветот кој Тој го направи со нив.

26 И тогаш тие ќе го знаат нивниот Искупител, кој е Исус Христос, Божјиот Син; и тогаш ќе бидат собрани од четирите краишта на земјата во нивните сопствени земји, од каде беа распрскани; да, како што живее Господ така ќе биде. Амин.

ГЛАВА 6

Нефиџиите најпредуваат—Гордостта, богајсџивото, и класните разлики се појавуваат—Црквата е раздвоена со раздори—Сајанајта го води народот во ошворен бун—Многу пророци повикуваат покаяние и се убиени—Нивните убијци заговараат да ја преземаат власта. Околу 26–30 н.е.

И сега се случи Нефитскиот народ да се вратат сите во нивните сопствени земји во дваесет и шестата година, секој човек, со неговото семејство, неговите стада и крда, неговите коњи и стока, и сите нешта што им припаѓаа на нив.

2 И се случи да не ги јадат сите нивни залихи; затоа земаа со нив сè што не проголтаа, од сето нивно жито од секаков вид, и нивното злато, и нивното сребро, и сите нивни скапоцени нешта, и се вратија на нивните сопствени земји и поседе, и на север и на југ, и на земјата на север и на земјата на југ.

3 И тие им одобрија на оние крадци, кои влегоа во завет да го чуваат мирот во земјата, кои посакуваа да останат Ламанити, земји, според нивните броеви, за да можат да имаат, со нивните трудови, со што да се издржуваат; и така воспоставија мир во целата земја.

4 И тие повторно започнаа да напредуваат и да се зголемуваат; и дваесет и шестата и дваесет и седмата година поминаа, и постоеше голем ред во земјата; и ги создадоа нивните закони според еднаквоста и правдата.

5 И сега не постоеше ништо во целата земја да ги спречи луѓето да напредуваат постојано, освен ако не паднат во престап.

6 И сега тоа беше Гидгидони, и судијата Лаконеус, и оние кои беа назначени за водачи, кои го воспоставија овој голем мир во земјата.

7 И се случи да има многу градови кои одново беа изградени, и многу стари градови беа поправени.

8 И имаше многу изградени патишта, и многу улици направени, кои водеа од град до град,

и од земја до земја, и од место до место.

9 И така помина дваесет и осмата година, и народот имаше постојан мир.

10 Но се случи во дваесет и деветтата година да започне да има оспорување помеѓу народот; и некои беа кренати во гордост и фалење поради нивните прекумерно големи богатства, да, и тоа до големи прогонувања;

11 Бидејќи во земјата постоеја многу трговци, и исто така многу адвокати, и многу службеници.

12 И народот започна да се разликува според класите според нивните богатства и нивните шанси за учење; да, некои беа неуки поради нивната сиромаштија, а други добија големо учење поради нивните богатства.

13 Некои беа кренати во гордост, а други беа прекумерно понизни; некои се возвратија карање со карање додека други добиваа карање и прогонување и секаков вид на неволји, и повеќе не се вртеа да се бунтуваат, туку беа понизни и покајнички пред Бог.

14 И така стана голема нееднаквост во целата земја, толку што црквата започна да се руши; да, толку што во триесеттата година црквата беше поделена во целата земја освен кај неколку Ламанити кои беа преобратени во вистинската вера; и тие не си

заминуваа од неа, бидејќи беа цврсти, и постојани, и непоколебливи, спремни со сета трудољубивост да ги одржуваат Господовите заповеди.

15 Сега причината за ова беззаконие на народот беше ова—Сатаната имаше голема моќ, во наведување на народот да прават секаков вид на беззаконие, и да ги крева во гордост, искушувајќи ги да бараат моќ, и власт, и богатства, и суетните нешта на светот.

16 И така Сатаната ги водеше срцата на народот да прават секаков вид на беззаконие; затоа тие уживаа во мир само неколку години.

17 И така, на почетокот на триесеттата година—луѓето беа предадени долго време за да бидат одведени од искушенијата на ѓаволот каде и да сакаше да ги носи, и да прават било какво беззаконие кое тој го посакуваше—и така на почетокот на оваа, триесетта година, беа во состојба на ужасна пакост.

18 Сега тие не згрешија несвесно, бидејќи ја знаеја Божјата волја за нив, бидејќи им беше поучена; затоа тие намерно се побунија против Бог.

19 И сега тоа се случи во дените на Лаконеус, синот на Лаконеус, бидејќи Лаконеус ја пополни столицата на татко му и го владееше народот таа година.

20 И започна да има луѓе инспирирани од небото и испра-

тени, стоејќи помеѓу народот во целата земја, проповедајќи и сведочејќи смело за гревовите и беззаконието на народот, и сведочејќи им во врска со искупувањето кое Господ ќе го направи за Неговиот народ, односно со други зборови, воскреснувањето на Христос; и смело сведочеа за Неговата смрт и страдања.

21 Сега постоеја многу луѓе кои беа премногу лути поради оние кои сведочеа за овие нешта; а оние кои беа лути беа воглавно главни судии, и тие кои беа високи свештеници и адвокати; да, сите тие кои беа адвокати беа лути со оние кои сведочеа за овие нешта.

22 Сега немаше ниту адвокат ниту судија ниту висок свештеник кој имаше моќ да осуди било кој на смрт освен ако нивната пресуда не беше потпишана од управникот на земјата.

23 Сега постоеја многу од тие кои сведочеа за нештата што се однесуваа на Христос и кои сведочеа смело, кои беа одведени и усмртени тајно од судиите, за знаењето на нивната смрт да не стигна до управникот на земјата до после нивната смрт.

24 Сега ете, ова беше спротивно на законите на земјата, за некој човек да биде усмртен, освен ако нема овластување од управникот на земјата—

25 Затоа во земјата Зарахемла стигна жалба, до управникот на земјата, против овие судии кои

ги осудија пророците на Господ на смрт, не според законот.

26 Сега се случи да бидат земени и доведени пред судијата, да бидат судени за злосторството што го направиле, според законот кој беше утврден од народот.

27 Сега се случи тие судии да имаат многу пријатели и колена; и остатокот, да, и тоа речиси сите судии и високи свештеници, се собраа заедно, и се обединија со колената на оние судии кои требаше да бидат судени според законот.

28 И тие влегоа во завет еден со друг, да, и тоа во завет што им беше даден од минатото, кој завет беше даден и послужен од Ѓаволот, да се здружи против сета праведност.

29 Затоа се здружија против Господовиот народ, и влегоа во завет да ги уништат, и да ги избават оние кои беа виновни за убиство од дофат на правдата, која за малку ќе беше послужена според законот.

30 И тие му пркосеа на законот и на правата на нивната земја; и се заветија еден со друг да го уништат управникот, и да воспостават цар врз земјата, за земјата повеќе да не биде слободна туку да се подлежи на цареви.

ГЛАВА 7

Главниот судија е убиен, владата е уништена, и народот е поделен

на йлемиња—Јаков, анџи-Хрисиј, сџанува цар на йаен сојуз—Нефи йройоведа йокајание и вера во Хрисијос—Анџелиџе му служай днешно, и йшој до крева браји му од мрџивџе—Многу се йокајуваат и се крсиени. Околу 30–33 н.е.

Сега ете, јас ќе ви покажам дека тие не поставија цар на земјата; туку во истата година, да, триесеттата година, тие го уништија врз судиската столица, да, го убија главниот судија на земјата.

2 И народот беше поделен едни против други; и се поделија едни против други во племиња, секој човек според неговото семејство и неговото колена и пријатели; и така ја уништија владата на земјата.

3 И секое племе назначи поглавар односно водач над нив; и така станаа племиња и водачи на племиња.

4 Сега ете, не постоеше ниту еден човек помеѓу нив кој немаше многу семејство и многу колена и пријатели; затоа нивните племиња станаа прекумерно големи.

5 Сега сето ова беше сторено, и сè уште немаше војни помеѓу нив; и сето ова беззаконие го стигна народот бидејќи тие се предадоа на моќта на Сатаната.

6 И прописите на владата беа уништени, поради тајниот сојуз на пријателите и колената на оние кои ги убија пророците.

7 И тие предизвикаа големо

препирање во земјата, толку што поправедниот дел од народот речиси целиот стана пакосен; да, постоеја само неколку праведни луѓе околу нив.

8 И така не поминаа шест години од кога поголемиот дел на народот беше се тргнал од неговата праведност, како кучето на својата блујавица, или како свињата која се тркала во тиња.

9 Сега овој тајен сојуз, кој донесе толку големо беззаконие на народот, се собра заедно, и постави на чело човек кого го викаа Јаков;

10 И тие го нарекоа нивен цар; затоа тој стана цар врз пакосната дружина; и беше еден од најглавните кој го крена својот глас против пророците кои сведочеа за Исус.

11 И се случи да не бидат големи во бројот како племињата на народот, кои беа обединети заедно освен што нивните водачи ги поставуваа нивните закони, секој според неговото племе; сепак беа непријатели; без оглед што не беа праведни луѓе, сепак беа обединети во омразата на оние кои влегоа во завет да ја уништат владата.

12 Затоа, Јаков гледајќи дека нивните непријатели беа побројни отколку нив, тој беше цар на дружината, затоа му заповеда на својот народ дека треба да избегаат во најсеверниот дел на земјата, и таму да си изградат царство, додека не им се придружат одметниците,

(бидејќи тој им ласкаше дека ќе има многу одметници) и не станат доволно силни да се препираат со племињата на народот; и така направија.

13 И толку брз беше нивниот марш што не можеше да се спречи додека не заминаа надвор од дофат на народот. И така заврши триесеттата година; и такви беа околностите на народот на Нефи.

14 И се случи во триесет и првата година да бидат поделени во племиња, секој човек според своето семејство колена и пријатели; сепак дојдоа до договор дека нема да одат во војна едни со други; но не беа обединети во нивните закони, и видот на нивната влада, бидејќи беа поставени според умот на оние кои беа нивни поглавари и нивни водачи. Но поставија многу строги закони дека едно племе не треба да му згреши на друго, толку што до некоја мера имаа мир во земјата; сепак, нивните срца беа тргнати од Господ нивниот Бог, и ги каменуваа пророците и ги отфрлија од помеѓу нив.

15 И се случи дека Нефи—бидејќи беше посетен од ангели и исто од Господовиот глас, затоа виде ангели, и беше жив сведок, и му беше дадена моќ за да може да знае во врска со службата на Христос, и исто така да биде сведок на нивното брзо враќање од правда во нивната пакост и одвратности;

16 Затоа, бидејќи беше тажен

поради тврдината на нивните срца и заслепеноста на нивните умови—тргна помеѓу нив во таа иста година, и започна да сведочи, смело, покајание и опростување од гревовите преку вера во Господ Исус Христос.

17 И тој им служеше многу нешта; и сите тие не можат да бидат запишани, и дел од нив не би бил доволен затоа не се напишани во книгава. А Нефи служеше со моќ и со голема власт.

18 И се случи да му бидат лути на него, и тоа бидејќи тој имаше поголема моќ од нив, бидејќи не беше можно да не му веруваат на неговите зборови, бидејќи толку голема беше неговата вера во Господ Исус Христос што ангелите му служеа дневно.

19 И во името на Исус тој истеруваше ѓаволи и нечисти духови; и дури го крена неговиот брат од мртвите, откако беше каменуван и претрпе смрт од народот.

20 И народот го виде тоа, и сведочеше за тоа, и му беа лути поради неговата моќ; и исто така направи уште многу повеќе чуда, во очите на народот, во името на Исус.

21 И се случи триесет и првата година да помине, и имаше само малку кои беа преобратени кај Господ; но сите оние кои се преобратија навистина му потврдија на народот дека беа посетени од моќта и Духот Божји, кои беа во Исус Христос, во Кого веруваа.

22 И сите што имаа ѓаволи ис-терани од нив, и беа исцелувани од нивната болест и нивните слабости, навистина му покажаа на народот дека беа обземани од Божјиот Дух, и беа исцелувани; и исто така покажуваа знаци и направија некои чуда помеѓу народот.

23 Така помина триесет и втората година исто така. И Нефи му довикна на народот во почетокот на триесет и третата година; и тој му проповедаше покајание и опростување од гревови.

24 Сега исто така би сакал да се сетите, дека немаше ниту еден што беше доведен до покајание кој не беше крстен со вода.

25 Затоа, мажи одредени од Нефи за оваа служба, за сите такви кои ќе дојдат при нив да бидат крстени со вода, и ова како сведочење и сведоштво пред Бог, и пред народот, дека се покајале и примиле опростување за нивните гревови.

26 И постоеја многу на почетокот на оваа година кои беа крстени на покајание; и така помина поголемиот дел од годината.

ГЛАВА 8

Невремиња, земјојреси, пожари, виори, и нагли природни промени сведочај за расипувањето на Христос—Многу луѓе се унишени—Темнината ја покрива земјата три дена—Оние кои

осиануваат ја оилакуваат својата судбина. Околу 33–34 н.е.

И СЕГА се случи според нашиот запис, и знаеме дека нашиот запис е вистина, бидејќи ете, праведен човек го водеше записот—бидејќи тој навистина направи многу чуда во името на Исус; и не постоеше ниту еден човек што може да направи чудо во името на Исус освен ако не беше исчистен секој дел од неговото беззаконие—

2 И сега се случи, ако немаше грешка направена од овој човек во сметањето на нашето време, да помине триесет и третата година;

3 И народот започна со голема сериозност да го бара знакот кој беше даден од пророкот Самуел, Ламанитот, да, за времето кога ќе има темнина за време од три дена врз лицето на земјата.

4 И започнаа да се појавуваат големи сомнежи и спорови помеѓу народот, без оглед што беа дадени толку многу знаци.

5 И се случи во триесет и четвртата година, во првиот месец, на четвртиот ден од месецот, се појави голема бура, таква каква што никогаш не беше видена во целата земја.

6 И исто така имаше големо и ужасно невреме; и имаше ужасна грмотевица, толку што ја затресе целата земја како да ќе се поделише на две.

7 И имаше прекумерно остри молњи, такви какви што нико-

гаш не биле видени во целата земја.

8 И градот Зарахемла го зафати пожар.

9 И градот Морони потона во длабочините на морето, и тамошните жители беа удавени.

10 И земјата беше крената врз градот Морониха, така што на местото на градот се појави голема планина.

11 И се случи големо и ужасно уништување на земјата на југ.

12 Но ете, имаше уште поголемо и поужасно уништување на земјата на север; бидејќи ете, целото лице на земјата беше променето, поради невремето и виорите, и грмотевиците и молњите, и прекумерното големо тресење на целата земја;

13 И патиштата беа распукани, и рамните улици беа распарчени, и многу мазни места станаа груби.

14 И многу големи и забележителни градови беа потонати, и многу беа изгорени, и многу без затресени додека нивните градби не се срушија на земјата, и тамошните жители беа убиени, и местата беа оставени опустошени.

15 И имаше некои градови кои останаа; но нивната штета беше премногу голема, и имаше многу во нив кои беа убиени.

16 И имаше некои кои беа однесени од виорот; и никој не знае каде отидоа, освен што знаат дека беа однесени.

17 И така лицето на целата

земја се деформираше, поради невремињата, и грмотевиците, и молњите, и тресењето на земјата.

18 И ете, карпите беа распукани на две; беа разбиени на лицето на целата земја, толку што беа пронајдени во скршени делови, и во слоеви и во пукнатини, врз лицето на целата земја.

19 И се случи кога грмотевиците, и молњите, и бурата, и невремето, и тресењето на земјата запреа—бидејќи ете, траеја за времето од три часа; а некои велеа дека траело повеќе; сепак, сите овие големи и ужасни нешта беа направени за времето од три часа—и тогаш ете, имаше темнина врз лицето на земјата.

20 И се случи да има густа темнина врз лицето на целата земја, толку што тамошните жители кои не паднаа можеа да ја почувствуваат пареата од темнината;

21 И не можеше да има светлина, поради темнината, ниту свеќи, ниту факели; ниту можеше да се запали оган со нивните добри и премногу суви дрва, затоа не можеше да има воопшто светлина;

22 И не беше видена никаква светлина, ниту оган, ниту сјај, ниту сонцето, ниту месечината, ниту ѕвездите, бидејќи толку големи беа маглите на темнината кои беа врз лицето на земјата.

23 И се случи да трае за времето од три дена да не биде видена светлина; и имаше големо

жалење и завивање и цимолење помеѓу целиот народ постојано; да, силни беа стенкањата на народот, поради темнината и големото уништување кои ги стигна.

24 И на едно место се слушна како плачат, велејќи: О да се покаевме пред овој голем и ужасен ден, и тогаш нашите браќа би биле поштедени, и не би биле запалени во големиот град Зарахемла.

25 И на друго место се слушна да плачат и жалат, велејќи: О да се покаевме пред овој голем и ужасен ден, и да не ги убиевме и каменувавме пророците, и да не ги отфрлевме; тогаш нашите мајки и нашите убави ќерки, и нашите деца би биле поштедени, и не би биле закопани во тој голем град Морониха. И така завивањата на народот беа големи и ужасни.

ГЛАВА 9

Во шемнинаџа, ѓласоџ на Хрисџос до објавува уништувањето на многу луѓе и ѓрадови за нивнаџа џакоџ—Тој исџо џака ја објавува Неџоваџа божесџвеносџ, изјавува дека закономџ на Мојсеј е исџолней, и ѓи џоканува луѓето да дојдаџ кај Неџо и да бидаџ сџасени. Околу 34 н.е.

И се случува да има еден глас слушнат од сите жители на земјата, врз целото лице на оваа земја, повикувајќи:

2 Тешко, тешко, тешко на овој

народ; тешко на жителите на целата земја освен ако не се покајат; бидејќи ѓаволот се смее, и неговите ангели се радуваат, поради убиството на убавите синови и ќерки на Мојот народ; и поради нивното беззаконие и одвратности тие се паднати!

3 Ете, Јас го изгорев со оган тој голем град Зарахемла, и тамошните жители.

4 И ете, тој голем град Морони Јас го предизвикав да потоне во длабочините на морето, и тамошните жители да бидат удавени.

5 И ете, Јас го покрив со земја тој голем град Морониха, и тамошните жители, за да ги скријам нивните беззаконија и одвратности од Моето лице, за крвта на пророците и светците да не Ми доаѓа Мене повеќе против нив.

6 И ете, градот Гилгал Јас направив да потоне, и тамошните жители да бидат закопани во длабочините на земјата;

7 Да, и градот Ониха и тамошните жители, и градот Мокум и тамошните жители, и градот Ерусалим и тамошните жители; и Јас направив да се појави вода на нивно место, за да ги скрие нивните пакости и одвратности од пред Моето лице, за крвта на пророците и светците повеќе да не Ми доаѓа Мене против нив.

8 И ете, градот Гадианди, и градот Гадиомна, и градот Јаков, и градот Гимгимно, сите

овие предизвикав да потонат, и на нивните места направив ридови и долини; и тамошните жители ги закопав во длабочините на земјата, за да ги скријам нивните пакости и одвратности од Моето лице, за крвта на пророците и светците повеќе да не Ми доаѓа против нив.

9 И ете, тој голем град Јаковугат, кој беше населен од народот на царот Јаков, направив да биде изгорен со оган поради нивните гревови и пакост, која беше над секоја пакост на целата земја, поради нивните тајни убиства и сојузи; бидејќи тие го уништија мирот на Мојот народ и владата на земјата; затоа направив да бидат изгорени, да ги уништам од Моето лице, за крвта на пророците и светците повеќе да не Ми доаѓа Мене против нив.

10 И ете, градот Ламан, и градот Још, и градот Гад, и градот Кишкумен, Јас направив да бидат запалени со оган, и тамошните жители, поради нивната пакост во отфрлање на пророците, и каменување на оние кои Јас ги испратив да им објават во врска со нивната пакост и нивните одвратности.

11 И поради тоа што ги отфрлија сите, така што немаше ниту еден праведен помеѓу нив, Јас испратив оган и ги уништив, за нивните пакости и одвратности да можат да бидат скриени од пред Моето лице, за крвта на пророците и светците

кои ги испратив помеѓу нив да не Ми довика од земјата против нив.

12 И направив многу големи уништувања да дојдат на оваа земја, и врз овој народ, поради нивните пакости и одвратности.

13 О сите вие кои сте поштедени бидејќи бевте поправедни од нив, зарем сега нема да се вратите кај Мене, и да се покаете за вашите гревови, и да бидете преобратени, за Јас да ве исцелам?

14 Да, навистина Јас ви кажувам, ако дојдете кај Мене ќе имате вечен живот. Ете, Мојата рака на милоста е испружена кон вас, и кој и да дојде, Јас ќе го примам; и нека се благословени оние кои доаѓаат кај Мене.

15 Ете, Јас сум Исус Христос Божјиот Син. Јас ги создадов небесата и земјата, и сите нешта кои се во нив. Јас бев со Отецот од почетокот. Јас сум во Отецот, и Отецот во Мене; и во Мене Отецот го прослави Неговото име.

16 Јас им дојдов на Моите, а Моите не Ме примија Мене. И светите писма во врска со Моето доаѓање се исполнети.

17 И сите што Ме примиле Мене, на нив Јас им овозможив да станат Божјите синови; и така ќе продолжам Јас за сите кои веруваат во Моето име, бидејќи ете, преку Мене доаѓа искупување, и во Мене е исполнет Мојсиевиот закон.

18 Јас сум светлината и животот на светот. Јас сум Алфа и Омега, почетокот и крајот.

19 И повеќе нема да Ми нудите Мене крвопролевање; да, вашите жртвувања и вашите запалени приноси ќе бидат укинати, бидејќи Јас нема да прифатам од вашите жртви и изгорени приноси.

20 И вие ќе ми понудите за жртва скршено срце и покајувачки дух. И сите што ќе дојдат кај Мене со скршено срце и покајувачки дух, нив Јас ќе ги крштавам со оган и со Светиот Дух, и тоа како Ламанитите, поради нивната вера во Мене за време на нивното преобратување, беа крстени со оган и со Светиот Дух, и не знаеја.

21 Ете, Јас дојдов на светот да му донесам искупување на светот, да го спасам светот од грев.

22 Затоа, секој кој ќе се покае и дојде при Мене како мало дете, Јас ќе го примам, бидејќи за такви е Божјото царство. Ете, за такви Јас го положив Мојот живот, и повторно го земав; затоа покајте се, и дојдете при Мене вие краишта на земјата, и бидете спасени.

ГЛАВА 10

Во земјата има тишина многу часови—Гласот на Христос вејнува да го собере Неговиот народ како што кокошката ги собира нејзините пилиња—Поправедниот

дел од народот беше зачуван. Околу 34–35 н.е.

И сега ете, се случи целиот народ на земјата да ги слушне овие кажувања, и да посведочи. И после овие кажувања имаше тишина во земјата неколку часа;

2 Бидејќи толку големо беше изненадувањето на народот што тие престанаа да оплакуваат и да завиваат за загубата на нивните колена кои беа убиени; затоа постоеше тишина во земјата неколку часа.

3 И се случи повторно да дојде глас до народот, и сите луѓе го слушнаа, и посведочија за тоа, велејќи:

4 О народе на овие големи градови кои паднаа, кои се потомци на Јаков, да, кои се од Израеловиот дом, колку често Јас ве собирав како што кокошката ги собира пилињата под нејзините крила, и ве негував.

5 И повторно, колку често Јас ве собирав како што кокошката ги собира нејзините пилиња под крилјата, да, О народе од Израеловиот дом, кои паднавте; да, О народе од Израеловиот дом, вие кои живеете во Ерусалим, како вие кои паднавте; да, колку често Јас ќе ве соберев како што кокошката ги собира пилињата, а вие не сакавте.

6 О вие Израелово dome кого Јас го поштедив, колку често Јас ќе ве собирам како што кокошката ги собира пилињата под нејзи-

ните крилја, ако се покаете и ми се вратите Мене со полна намера во срцата.

7 Но ако не, О Израелов доме, местата на вашите живеалишта ќе станат пустошени до времето на исполнување на заветот на вашите татковци.

8 И сега се случи откако народот ги слушна овие зборови, ете, повторно започнаа да цимолат и да завиваат поради загубата на нивните колена и пријатели.

9 И се случи така да поминат три дена. И беше наутро, и темнината се распрсна од лицето на земјата, и земјата престана да се тресе, и карпите престанаа да се распарчуваат, и ужасното стенкање престана, и сите бучни вреви престанаа.

10 И земјата повторно заедно се спои, толку што стоеше; и жалењето, и цимолењето, и лелекањето на народот кој беше поштеден престана; и нивното жалење беше претворено во радост, и нивното оплакување во пофалба и благодарудување на Господ Исус Христос, нивниот Искупител.

11 И така беа исполнети светите писма кои беа зборувани од пророците.

12 И беше поправедниот дел од луѓето кои беа спасени, и тие беа оние кои ги примија пророците и не ги каменуваа; и беа оние кои не ја пролеваа крвта на светците, кои беа поштедени—

13 И беа поштедени и не беа

потонати и закопани во земјата; и не беа удавени во длабочините на морето; и не беа изгорени од оган, ниту пак нешто падна врз нив и ги смачка до смрт; и не беа однесени од виорот; ниту беа совладани од пареата на чадот и на темнината.

14 И сега, кој чита, нека разберат; тој што ги има светите писма, нека ги пребара, и нека ги виде и здогледа дали сите овие уништувања со оган, и со чад, и со невремиња, и со виори, и со отворање на земјата да ги голтне, и сите овие нешта не се исполнувањето на пророштвата на многу свети пророци.

15 Ете, јас ви велеам, Да, многу сведочеа за овие нешта при доаѓањето на Христос, и беа убиени бидејќи сведочеа за овие нешта.

16 Да, пророкот Зенос сведочеше за овие нешта, и исто така Зенок зборуваше во врска со овие нешта, бидејќи сведочеа особено за нас, кои сме остаток од нивното семе.

17 Ете, нашиот татко Јаков исто така сведочеше во врска со остаток од семето на Јосиф. И ете, зарем не сме ние остаток од семето на Јосиф? И овие нешта што сведочат за нас, зарем не се напишани на плочите од месинг кои нашиот татко Лехи ги изнесе од Ерусалим?

18 И се случи на крајот на триесет и четвртата година, ете, ќе ви покажам дека на народот на Нефи кој беше поштеден, и исто

на оние кои беа наречени Ламанити, кој беше поштеден, им беа покажани големи благонаклонетости, и големи благослови им се излеаја врз главите, толку што скоро после воздигнувањето на Христос на небесата Тој навистина им се прикажа Самиот на нив—

19 Покажувајќи им го Неговото тело, и служејќи им; и извештај за Неговата служба ќе биде даден подоцна. Затоа засега ставам крај на моите кажувања.

Исус Христос му се покажа Самиот на Нефитскиот народ, додека мноштвото беше собрано во земјата Изобилство, и им служеше; и на овој начин Тој им се покажа Самиот.

Зайочнува со глава 11.

ГЛАВА 11

Отецот сведочи за Неговиот Возљубен Син—Христос се јавува и го прогласува Своето Помирување—Луѓето ги чувствувашаат раните на Неговите раце и нозе и ребро—Тие довикуваат Осана—Тој го покажува начинот на кришавање—Кавџацискиот дух е од џаволој—Христовото учење е дека луѓето треба да веруваат и да бидат крстени и да го примат Својот Дух. Околу 34 н.е.

И СЕГА се случува дека имаше големо мноштво собрано, од Не-

фитскиот народ, околу храмот што беше во земјата Изобилство; и тие се чудеа и се прашуваа едни со други, и си ја покажуваа еден на друг големата и прекрасна промена што се случи.

2 И тие исто така разговараа за овој Исус Христос, за кого беше даден знакот за Неговата смрт.

3 И се случи додека така разговараа едни со други, тие слушнаа глас како да излегува од небесата; и тие гледаа наоколу, зашто не го разбираа гласот што го слушнаа; и тоа не беше груб глас, ниту пак беше бучен глас; но иако беше тивок глас, ги прободеше оние што го слушнаа до центарот, така што немаше ни еден дел од нивната става што не се тресеше; да, ги прободеше до самата душа, и предизвика да горат нивните срца.

4 И се случи тие повторно да го слушнат гласот, и не го разбраа.

5 И повторно по трет пат го слушнаа гласот, и ги отворија ушите да го слушнат; и нивните погледи беа насочени кон звукот; и тие гледаа на кај небесата, од каде што дошол звукот.

6 И ете, третиот пат тие го разбраа гласот што го слушнаа; и им рече:

7 Ете Го Мојот Возљубен Син, со Кого сум задоволен, во Кого Јас сум го прославил Моето име—Него слушнете Го.

8 И се случува како што разбраа, тие повторно погледнаа нагоре кон небесата; и ете, видоа Човек

како слегува од небесата; и Тој беше облечен во бела наметка; и Тој слезе и застапа меѓу нив; и прочите на целото мноштво беа свртени кон Него, и тие не се осмелуваа да ги отворат устите, ни да зборуваат еден со друг, и не знаеја што значи сето тоа, зашто мислеа дека е ангел што им се појави.

9 И се случи дека Тој ја испружи Неговата рака и им рече на луѓето, велејќи:

10 Ете, Јас сум Исус Христос, за Кого пророците пророкуваа дека ќе дојде на светот.

11 И ете, Јас сум светлината и животот на светот; и Јас се напиив од таа горчлива чаша која што Отецот Ми ја даде, и Го прославив Отецот со тоа што ги преземав врз Мене гревовите на светот, во што Јас ја претрпев волјата на Отецот во сите нешта од почетокот.

12 И се случи кога Исус беше ги изговорил овие зборови целото мноштво падна на земјата; бидејќи се сетија на тоа што било пророкувано меѓу нив дека Христос ќе им се покаже Самиот по Неговото воздигнување на небесата.

13 И се случи Господ да им зборува, велејќи:

14 Станете и дојдете кај Мене, за да можете да ги ставите рацете на Моето ребро, и исто да ги почувствувате лузните од колците во Моите раце и во Моите нозе, за да можете да познате дека Јас сум Бог на Израел,

и Бог на целата земја, и сум бил убиен за гревовите на светот.

15 И се случи мноштвото да Му пристапи, и ги ставија нивните раце на Неговото ребро, и ги почувствуваа лузните од колците во Неговите раце и Неговите нозе; и ова го направија, одејќи еден по еден додека не поминаа сите, и навистина видоа со свои очи и почувствуваа со свои раце, и дознаа со сигурност и сведочеа, дека тоа беше Тој, за Кого пророците напишале, дека ќе дојде.

16 И кога сите беа поминале и посведочиле за себе, извикаа во еден глас, велејќи:

17 Осана! Благословено да биде името на Севишниот Бог! И тие паднаа пред нозете на Исус, и Му се поклонија на Него.

18 И се случи Тој да му зборува на Нефи (зашто Нефи беше меѓу мноштвото) и Тој му нареди да пристапи.

19 И Нефи стана и пристапи, и се поклони пред Господ и ги бакна Неговите нозе.

20 И Господ му нареди Него да стане Тој. И Тој стана и стоеше пред Него.

21 И Господ му рече Него: Јас ти давам моќ за да го крштаваш овој народ кога Јас повторно сум воздигнат на небесата.

22 И повторно Господ ги повика другите, и им го рече истото; и Тој им даде моќ да крштаваат. И Тој им рече: На овој начин ќе крштавате; и нема да се расправате меѓу себе.

23 Вистина Јас ви велам, дека тие кои ќе се покајат за своите гревови поради вашите зборови, и кои ќе сакаат да бидат крстени во Мое име, на овој начин ќе ги крштавате—Ете, ќе слезете и застанете во водата, и во Мое име ќе ги крштавате.

24 И сега ете, ова се зборовите што ќе ги изговорите, повикувајќи ги по име, велејќи:

25 Со власта која ми е дадена од Исус Христос, те крштавам во името на Отецот, и на Синот, и на Светиот Дух. Амин.

26 И потоа ќе ги потопите во водата, и ќе излезете повторно од водата.

27 И на овој начин ќе ги крштавате во Мое име; зашто ете, вистина Јас ви велам, дека Отецот, и Синот, и Светиот Дух се едно; и Јас сум во Отецот, и Отецот е во Мене, и Отецот и Јас сме едно.

28 И како што Јас сум ви наредил така ќе крштавате. И нема да има расправи меѓу вас, како што имало до сега; ниту ќе има несогласувања меѓу вас околу точките на Моето учење, како што имало до сега.

29 Зашто вистина, вистина Јас ви велам, Тој што го има духот на препирање не е од Мене, туку е од ѓаволот, кој е татко на препирање, и ги замешува срцата на луѓето да се препираат со гнев еден со друг.

30 Ете, ова не е Мое учење, да се замешуваат срцата на луѓето со гнев, еден против друг; туку

ова е Моето учење, дека такви нешта треба да се отфрлат.

31 Ете, вистина, вистина, Јас ви велам, Јас ќе ви го кажам Моето учење.

32 И ова е Моето учење, и ова е учењето кое Отецот Ми го даде; и Јас сведочам за Отецот, и Отецот сведочи за Мене, и Светиот Дух сведочи за Отецот и за Мене; и Јас сведочам дека Отецот им заповеда на сите луѓе, секаде, да се покајат и да веруваат во Мене.

33 И оној кој верува во Мене, и се крсти, истиот ќе биде спасен; и тие се оние кои ќе го наследат царството на Бог.

34 И тие кои не веруваат во Мене, и не се крстат, ќе бидат проколнати.

35 Вистина, вистина, Јас ви велам дека ова е Моето учење, и Јас сведочам за тоа од Отецот; и тие кои веруваат во Мене веруваат исто така и во Отецот; и нив Отецот ќе им сведочи за Мене, зашто Тој ќе ги посети со оган и со Светиот Дух.

36 И така Отецот ќе сведочи за Мене, и Светиот Дух ќе му сведочи Него за Отецот и за Мене; зашто Отецот, и Јас, и Светиот Дух сме едно.

37 И повторно Јас ви велам, мора да се покаете, и да станете како мало дете, и да бидете крстени во Мое име, инаку во никој случај нема да можете да ги примите овие нешта.

38 И повторно Јас ви велам, мора да се покаете, и да бидете

крстени во Мое име, и да стаете како мало дете, зашто инаку нема да можете да го наследите Божјото царство.

39 Вистина, вистина, Јас ви велам дека ова е Моето учење, и оној кој гради врз ова, гради врз Мојата карпа, и портите на пеколот нема да преовладаат против него.

40 И оној кој ќе прогласи повеќе или помалку од ова, и го прогласи тоа како Мое учење, истиот доаѓа од зло, и не е изграден врз Мојата карпа; туку е изграден врз песочен темел, и портите на пеколот чекаат отворени да ги прифатат таквите кога ќе дојдат поплавите и кога ветровите ќе ги завејат.

41 Затоа, одете кај овој народ, и прогласете ги зборовите кои Јас сум ги рекол, до краиштата на земјата.

ГЛАВА 12

Исус ги повикува и овластува дванаесетте ученици—Тој им дојде воува на Нефиитите збор сличен на Пророкот на Планината—Зборува за Блаженството—Неговиите учења надминуваат и го заменуваат Мојсеевиот закон—На луѓето им е заповедано да бидат совршени и јоа како што Тој и Неговиот Отиец се совршени—Споредете со Мајтеј 5. Околу 34 н.е.

И се случи кога Исус му ги кажа овие зборови на Нефи, и на оние кои беа повикани, (сега

бројот на оние кои беа повикани, и примија моќ и власт да крштаваат, беше дванаесет) и ете, Тој ја испружи Неговата рака кон мноштвото, и довика, велејќи: благословени сте вие ако обрнете внимание на зборовите на овие дванаесетмина кои Јас ги одбрав помеѓу вас да ви служат, и да ви бидат слуги; и Јас им дадов моќ да ве крштаваат со вода; и откако ќе бидете крстени со вода, ете, Јас ќе ве крштавам со оган и со Светиот Дух; затоа благословени сте вие ако верувате во Мене и бидете крстени, откако Ме видовте Мене и знаете дека сум Јас.

2 И повторно, уште поблагословени се оние кои ќе веруваат во вашите зборови бидејќи ќе сведочите дека сте Ме виделе Мене, и дека знаете дека сум Јас. Да, нека се благословени оние кои ќе веруваат во вашите зборови, и да се симнат во длабочините на понизноста и да бидат крстени, зашто тие ќе бидат посетени со оган и со Светиот Дух, и ќе добијат опростување за своите гревови.

3 Да, благословени се бедните во духот кои доаѓаат кај Мене, бидејќи нивно е царството небесно.

4 И повторно, благословени се сите кои жалат, бидејќи тие ќе бидат утешени.

5 И благословени се питомите, бидејќи тие ќе ја наследат земјата.

6 И благословени се сите тие кои се гладни и жедни за праведност, бидејќи тие ќе бидат исполнети со Светиот Дух.

7 И благословени се милостивите, бидејќи тие ќе добијат милост.

8 И благословени се сите чисти во срцето, бидејќи тие ќе Го видат Бог.

9 И благословени се сите миротворци, бидејќи ќе бидат наречени Божји деца.

10 И благословени се сите тие кои се прогонувани поради Моего име, бидејќи нивно е небесното царство.

11 И благословени сте кога луѓето ќе ве навредуваат и ќе ве прогонуваат, и лажно ќе кажат секаков вид на зло против вас, заради Мое добро;

12 Зашто вие ќе имате голема радост и ќе бидете премногу среќни, бидејќи голема ќе биде вашата награда на небото; бидејќи така ги прогонуваа и пророците пред вас.

13 Вистина, вистина, Јас ви велам, Јас ви давам да бидете сол на земјата; но ако солта го изгуби вкусот, со што ќе се посоли земјата? Тогаш солта нема да биде добра за ништо, туку да биде фрлена и згазена под човечките стапала.

14 Вистина, вистина, Јас ви велам, Јас ви давам да бидете светлината на овој народ. Град кој е поставен на рид не може да биде скриен.

15 Ете, дали луѓето палат свеќа

и ја ставаат под поклопец? Не, туку на држач за свеќи, и им дава светлина на сите во куќата;

16 Затоа нека свети вашата светлина пред овој народ, за да ги видат вашите добри дела и да Го величат вашиот Отец кој е на небесата.

17 Не мислете дека Јас сум дошол да го уништам законот ниту пророците. Јас не сум дошол да уништам туку да исполнам;

18 Зашто навистина ви велам, ниту една црточка ни делче не поминала од законот, туку во Мене сè е исполнето.

19 И ете, Јас ви го дадов законот и заповедите на Мојот Отец, за да верувате во Мене, и за да се покаете од вашите гревови, и да дојдете кај Мене со скршено срце и покајнички дух. Ете, ги имате заповедите пред вас, и законот е исполнет.

20 Затоа дојдете кај Мене и бидете спасени; бидејќи навистина ви кажувам, дека ако не ги одржувате Моите заповеди, кои Јас ви ги заповедав сега, вие никако нема да влезете во небесното царство.

21 Вие сте слушнале дека беше кажано од тие од минатото, и исто така беше запишано пред вас, не убивајте, и сите што убиваат ќе бидат во опасност од Божјата пресуда;

22 Но Јас ви велам, дека секој што ќе се налуту на својот брат ќе биде во опасност од Неговата пресуда. И секој што ќе му рече на својот брат, Празноглав, ќе

биде во опасност од советот; и секој што ќе рече, Ти будало, ќе биде во опасност од пеколен оган.

23 Затоа, ако дојдете кај Мене, или посакувате да дојдете кај Мене, и се сетите на тоа што вашиот брат има нешто против вас—

24 Одете кај својот брат, и прво помири се со својот брат, и тогаш дојди кај Мене со цела намера во срцето, и Јас ќе те примам.

25 Согласете се брзо со противникот додека не си на патот со него, за да не те фати, и да не те фрли во затвор.

26 Вистина, вистина, Јас ти кажувам, дека никако нема да излезеш од таму сè додека не го платиш и последниот сенин. А додека не си во затвор можеш ли да платиш дури и еден сенин? Вистина, вистина, Јас ти велеам, Не.

27 Ете, запишано е од оние од старите времиња, да не извршувате прељуба;

28 Но Јас ти велеам, дека секој што ќе погледне на жена, да се жедни за неа, веќе извршил прељуба во своето срце.

29 Ете, Јас ви давам заповед, да не дозволите ништо од овие нешта да ви влезе во срцето;

30 Зашто подобро е да се откажете од овие нешта, така што ќе го земете вашиот крст, отколку да бидете фрлени во пекол.

31 Запишано е, дека секој што ќе ја остави својата жена, нека ѝ даде разводно писмо.

32 Вистина, вистина, Јас ви велеам, дека секој што ќе ја остави својата жена, освен поради блуд, ја тера да прави прељуба; а кој и да се венча со неа кој е разведен извршува прељуба.

33 И повторно е запишано, не заколнувај се лажно, туку исполнувај ги заклетвите пред Господ;

34 Но вистина, вистина, Јас ти велеам, немој воопшто да се заколнуваш; ни на небесата, бидејќи е Божји престол;

35 Ниту на земјата, бидејќи е Негово подножје;

36 Ниту ќе се колнеш во главата, бидејќи не можеш да направиш ниту едно влакно црно или бело;

37 Туку нека твојот збор биде Да, да; Не, не; бидејќи сè што е повеќе од ова е зло.

38 И ете, запишано е, око за око, и заб за заб;

39 Но Јас ви велеам, дека нема да му одолеете на злото, но кој и да ве удри на десниот образ, завртете му го и другиот;

40 И ако некој ве тужи пред законот и ви го одземе вашето палто, дадете му ја и наметката;

41 И оној што ќе ве принуди да чекорите една милја со него, одете со него две.

42 Дај му на тој што ти бара, и не отргнувај го оној што сака да позајмува од тебе.

43 И ете исто така е запишано, да го љубите својот сосед и мразите својот непријател;

44 Но ете Јас ви велеам, љубете

ги вашите непријатели, благословувајте ги оние кои ве проколнуваат, правете им добро на оние кои ве мразат, и молете се за оние кои и покрај тоа ве користат и ве прогонуваат;

45 За да можете да бидете деца на вашиот Отец Кој е на небесата; бидејќи Тој прави Неговото сонце да изгрева сонцето и над лошите и над добрите.

46 Затоа тие нешта кои се од старите времиња, кои беа под законот, во Мене се исполнети.

47 Старите нешта се укинати, и сите нешта станаа нови.

48 Затоа Јас би сакал да бидете совршени како што Јас, или вашиот Отец Кој е на небесата е совршен.

ГЛАВА 13

Исус ги поучува Нефиитиите на Господовата Молишва—Тие иреба да складираат бојатствата на небесата—На дванаесетте ученици во нивна служба им е заповедано да не размислуваат за привремени нешта—Спореди Мајтеј 6. Околу 34 н.е.

Вистина, вистина, Јас велам дека Јас би сакал да им покажете милост на сиромашните; но внимавајте да не ја покажувате својата милост пред луѓето, за да ве видат; инаку нема да имате награда од вашиот Отец, Кој е на небесата.

2 Затоа, кога ќе давате милостина не трубете пред себе, како што прават лицемерите во

синагогите и на улиците, за да имаат слава од луѓето. Вистина ви велам, тие ја добиваат нивната награда.

3 Но ти кога даваш милостина, нека твојата лева рака не знае што прави твојата десна рака;

4 За твоите милостини да бидат тајни; и твојот Отец Кој гледа во тајност, Тој Самiot ќе те награди отворено.

5 И кога се молиш не се прави како лицемерите, зашто тие сакаат да се молат, стоејќи во синагогите и во аглите на улиците, за да бидат видени од луѓето. Вистина Јас ви велам, тие ја добиваат нивната награда.

6 Но ти, кога се молиш, влез во плакарот, и кога си ја затворил вратата, моли Му се на твојот Отец, Кој е во тајност; и твојот Отец, Кој гледа во тајност, ќе те награди отворено.

7 Но кога се молиш, не користи суетни повторувања, како безбожниците, бидејќи тие мислат дека ќе бидат слушнати поради многу зборување.

8 Не бидете како нив, бидејќи вашиот Отец знае што ви треба пред да Го прашате Него.

9 Според овој начин молете се: Оче наш, Кој си на небесата, нека се свети името Твое.

10 Нека биде волјата Твоја како на небото, така и на земјата.

11 И опрости ни ги долговите наши, како што и ние им простуваме на нашите должници.

12 И не воведувај нè во искушение, туку избави нè од зло.

13 Бидејќи Твое е царството, и моќта, и славата, засекогаш. Амин.

14 Зашто, ако им ги опростите на луѓето нивните престапи вашиот небесен Отец исто ќе ви прости на вас;

15 Но ако не им ги опростите на луѓето нивните престапи ниту вашиот Отец ќе ви ги прости вашите престапи.

16 Згора на тоа, кога постите, не бидете како лицемерите, со тажен изглед, бидејќи тие ги избличуваат лицата за да се покажат пред луѓето дека постат. Вистина Јас ви велеам, тие ја добиваат нивната награда.

17 Но ти, кога постиш, помази ја својата глава, и измиј го своето лице;

18 За да не им изгледаш на луѓето дека постиш, туку на твојот Отецот, Кој е во тајност; и твојот Отец, Кој гледа во тајност, ќе те награди отворено.

19 Не собирајте за себе богатства на земјата, каде молецот и рѓата ги расипуваат, и крадците се пробиваат и крадат;

20 Туку собирајте за себе богатства на небесата, каде ниту молецот ниту рѓата не ги расипуваат, и каде крадците не се пробиваат ниту крадат.

21 Зашто каде што е вашето богатство, таму е и вашето срце.

22 Светлината на телото е окоето; ако, затоа, твоето око е посветено, и целото твоје тело ќе биде исполнето со светлина.

23 Но ако твоето око е злобно, целото твоје тело ќе биде полно со темнина. Ако, затоа, светлината што е во тебе стане темнина, колку е голема таа темнина!

24 Никој не може да им служи на два господара; бидејќи или ќе го мрази едниот а љуби другиот, или кон едниот ќе се приврзе а другиот ќе го презира. Не можете да им служите на Бог и Мамон.

25 И сега се случи кога Исус ги проговори овие зборови, Тој ги погледна дванаесеттемината кои Тој ги одбра, и им кажа: Сетете се на зборовите кои Јас ги кажав. Зашто ете, вие сте тие кои ги одбрав да му служат на овој народ. Затоа Јас ви велеам, не мислете на вашиот живот, што ќе јадете, или што ќе пиете; ниту за вашето тело, што ќе облечете. Зарем животот не е повеќе од храната, и телото од облеката?

26 Ете птици на небото, бидејќи тие не сеат, ниту жнеат ниту собираат во амбари; сепак вашиот небесен Отец ги храни. Зарем не сте многу подобри од нив?

27 Кој од вас со загриженост може да додаде еден лакт на својот раст?

28 И зошто се грижите за облеката? Погледнете ги полските лилјани како растат; тие не се мачат, ниту предат;

29 А сепак Јас ви велеам, дека дури и Соломон, во сета негова

слава, не беше облечен како еден од овие.

30 Заради што, ако Бог ја облекува тревата на полето, која денес постои, а утре е фрлена во печка, така Тој ќе ве облече и вас, ако не сте со малку вера.

31 Затоа, не загрижувајте се, велејќи, Што ќе јадеме? или, Што ќе пиеме? или, во што ќе се облечеме?

32 Зашто вашиот небесен Отец знае дека имате потреба од сите овие нешта.

33 Но прво побарајте го Божјото царство и Неговата праведност, и сите овие нешта ќе ви бидат додадени.

34 Затоа не загрижувајте се за утре, бидејќи утрешниот ден ќе се грижи сама за себе. На секој ден доволно му е неговото зло.

ГЛАВА 14

Исус заповеда: Не судејте; пра-шајте го Бог; чувајте се од лажни пророци—Тој ве шува спасение на оние кои ќе ја прават волјата на Оцецој—Спореди Мајкеј 7. Околу 34 н.е.

И СЕГА се случува кога Исус ги проговори овие зборови Тој повторно се заврте кон мноштвото, и ја отвори Неговата уста повторно, велејќи: Вистина, вистина, Јас ви велеам, Не судете, за да не бидете судени.

2 Зашто со каква пресуда судите, со таква ќе бидете судени; и со каква мера мерите, повторно ќе ви биде мерено.

3 И зошто ја гледаш раската во околото на твојот брат, а не ја земаш во предвид гредата што е во твоето сопствено око?

4 Или како ќе му кажеш на братот: Да ја извадам раската од твоето око—и ете, има греда во твоето око?

5 Ти лицемеру, прво извади го гредата од твоето око; и тогаш ќе гледаш јасно за да ја исфрлиш раската од околото на твојот брат.

6 Не давајте го тоа што е свето на кучињата, ниту фрлајте ги вашите бисери пред свињите, за да не ги згазат под своите нозе, и да се завртат и да ве растргнат.

7 Прашајте, и ќе ви биде дадено; барајте, и ќе најдете; тропнете, и ќе ви биде отворено.

8 Зашто секој што прашува, добива; и тој што бара, наоѓа; и на оној кој тропна, ќе му биде отворено.

9 Или кој е тој човек помеѓу вас, кој, ако неговиот син побара леб, ќе му даде камен?

10 Или ако побара риба, ќе му даде змија?

11 Тогаш ако вие, кои сте зловни, знаете да им давате добри дарови на вашите деца, колку повеќе вашиот Отец на небесата ќе им даде добри нешта на оние кои ќе Го прашаат Него?

12 Затоа, сите нешта што сакате луѓето да ви ги прават, и вие правете им ги истите, зашто тоа е законот и пророците.

13 Влезете низ правата порта;

бидејќи широка е портата, и широк е патот, кој води до уништување, а има многумина кои наидоа на него;

14 Зашто права е портата, и тесен е патот, кој води до живот, а има малкумина кои го наоѓаат.

15 Чувајте се од лажни пророци, кои ви доаѓаат во овча облека, а одвнатре се грабливи волци.

16 Вие ќе ги познаете по нивните плодови. Дали луѓето собираат грозје од трње, или смокви од трстови?

17 И така, секое добро дрво дава добар плод; а расипано дрво дава злобен плод.

18 Добро дрво не може да раѓа злобен плод, ниту расипано дрво носи добар плод.

19 Секое дрво кое не дава добар плод е пресечено, и фрлено во оган.

20 Заради што, по нивните плодови ќе ги познаете.

21 Не секој што Ми кажува Мене, Господе, Господе, ќе влезе во небесното царство; туку оној кој ја прави волјата на Мојот Отец, Кој е на небесата.

22 Многумина ќе Ми кажат Мене во тој ден: Господе, Господе, зарем не пророкувавме во Твоето име, и во Твое име истерувавме ѓаволи, и во Твое име правевме многу прекрасни дела?

23 И тогаш Јас ќе им кажам: Никогаш не ве познавав; заминете од Мене, вие кои правите беззаконие.

24 Затоа, кој и да ги слуша овие Мои кажувања и ги прави, Јас ќе го споредам со мудар човек, кој ја изградил неговата куќа врз камен—

25 И врне дожд, и дојдоа поплавите, и ветриштата дуваа, и навалија на таа куќа; и не се сруши, бидејќи беше основана на камен.

26 И секој што ги слуша овие Мои кажувања а не ги прави ќе го споредам со будалест човек, кој ја изгради својата куќа врз песокот—

27 И врне дожд, и дојдоа поплавите, и ветриштата дуваа, и навалија на таа куќа; и се сруши, и голем беше нејзиниот пад.

ГЛАВА 15

Исус изјавува дека Мојсиевиот закон е исполнет во Неѓо—Нефијините се друѓините овци за кои зборуваше во Ерусалим—Поради беззакониешто, Господовиот народ во Ерусалим не знаат за расирнатите овци на Израел. Околу 34 н.е.

И сега се случи кога Исус заврши со овие кажувања, Тој го фрли Неговиот поглед на мноштвото, и им кажа: Ете, ги слушнавате нештата кои Јас ги поучував пред Јас да се воздигнам кај Мојот Отец; затоа, сите што се сеќаваат на овие Мои кажувања и ги прават, нив Јас ќе ги кренам на последниот ден.

2 И се случи кога Исус ги кажа овие зборови, Тој согледа дека има некои помеѓу нив кои се зачудија, и се прашуваа што Тој би сакал во врска со законот на Мојсеј; бидејќи не ја разбираа изреката дека старите нешта беа поминале, и дека сите нешта беа станале нови.

3 И Тој им кажа: Не чудете се што Јас ви реков дека старите нешта беа поминале, и дека сите нешта беа станале нови.

4 Ете, Јас ви велеам дека законот е исполнет што му беше даден на Мојсеј.

5 Ете, Јас сум Тој што го донесе законот, Јас сум Тој што се завети со Мојот народ Израел; затоа, законот во Мене е исполнет, бидејќи Јас дојдов да го исполнам законот; затоа има крај.

6 Ете, Јас не ги уништувам пророците, зашто колку што се исполнија преку Мене, вистина Јас ви велеам, толку ќе бидат исполнети.

7 И зашто Јас ви реков дека старите нешта беа поминале, Јас не го уништувам тоа што е кажано за нештата кои следуваат.

8 Зашто ете, заветот што го направив со Мојот народ не е целиот исполнет; но законот што беше донесен на Мојсеј има крај во Мене.

9 Ете, Јас сум законот, и светлината. Гледајте Ме Мене, и издржете до крај, и ќе живеете; бидејќи на Тој што издржува

до крајот Јас ќе му дадам вечен живот.

10 Ете, ви ги дадов заповедите; затоа одржувајте ги Моите заповеди. И ова е законот и пророците, бидејќи тие навистина сведочеа за Мене.

11 И сега се случи кога Исус ги кажа овие зборови, Тој им кажа на тие дванаесет кои ги одбра:

12 Вие сте Мои ученици; и вие сте светлина на овој народ, кои се остаток од домот на Јосиф.

13 И ете, ова е земјата на вашето наследство; и Отецот ви ја даде.

14 И Отецот никогаш не Ми даде Мене заповед Јас да им го кажам тоа на вашите браќа во Ерусалим.

15 Ниту Отецот не Ми дал Мене заповед Јас да им кажам во врска со другите племиња од Израеловиот дом, кои Отецот ги изведе од земјата.

16 Толку Ми заповеда Отецот, да им кажам:

17 Дека Јас имам и други овци кои не се од ова стадо; и нив Јас исто морам да ги доведам, и ќе го чујат Мојот глас; и ќе постои едно стадо, и еден овчар.

18 И сега, поради вкочанетоста и неверувањето не го разбраа Моето слово; затоа Ми беше заповедано повеќе да не им зборувам за Отецот во врска со ова нешто.

19 Но, вистина, Јас ви велеам дека Отецот Ми заповеда Мене, и Јас ви велеам, дека бевте одвоени од нив поради нивното

беззаконие; затоа поради нивното беззаконие тие не знаат за вас.

20 И вистина, Јас ви велам дека другите племиња Отецот ги раздели од нив; и тоа е поради нивното беззаконие што не знаат за нив.

21 И вистина Јас ви велам, дека вие сте тие за кои Јас реков: Јас Имам и други овци кои не се од ова стадо; и нив Јас исто морам да ги доведам, и ќе го чујат Мојот глас; и ќе постои едно стадо, и еден овчар.

22 И тие не Ме разбраа Мене, бидејќи мислеа дека тоа се Невреите; бидејќи не разбираа дека Невреите ќе бидат преобратени преку нивното проповедање.

23 И не Ме разбраа Мене кога Јас реков дека ќе го слушнат Мојот глас; и не Ме разбраа Мене дека Невреите нема никогаш да го слушаат Мојот глас—дека Јас нема да им се прикажам Самиот освен преку Светиот Дух.

24 Но ете, вие и го слушнавте Мојот глас и Ме видовте Мене; и вие сте Мое стадо, и сте вброени помеѓу оние кои Отецот Ми ги даде Мене.

ГЛАВА 16

Исус ќе ги посетил другите изгубени овци на Израел—Во подоцнежните денови евангелието ќе оди кај Невреите и појдоа во Израеловиот дом—Господовиот

народ ќе ѝ лега око со око кога Тој поворно ќе го доведе Сион. Околу 34 н.е.

И вистина, вистина, Јас ви велам дека Јас имам други овци, кои не се од оваа земја, ниту од земјата Ерусалим, ниту во ниту еден дел на таа земја наоколу каде што Јас бев да служам.

2 Зашто тие за кои Јас зборувам се оние кои сè уште не го слушнале Мојот глас; ниту Јас им се прикажам Самиот во било кое време.

3 Но Јас примив заповед од Отецот дека Јас ќе одам кај нив, и дека тие ќе го слушнат Мојот глас, и ќе бидат вброени помеѓу Моите овци, за да постои едно стадо и еден овчар; затоа Јас одам да им се покажам Самиот на нив.

4 И Јас ви заповедам да ги напишете овие кажувања откако Јас ќе заминам, за во случајот Мојот народ во Ерусалим, оние кои Ме видоа и беа со Мене при Мојата служба, да не Го прашуваат Отецот во Мое име, за да добијат знаење за вас преку Светиот Дух, и исто за другите племиња за кои не знаат, за овие кажувања кои ќе ги напишете да бидат зачувани и прикажани на Невреите, и преку целината на Невреите, остатокот од нивното потомство, кое ќе биде распрнато низ лицето на земјата поради нивното неверување, може да биде доведено, или може да биде доведено до

знаење за Мене, нивниот Искупител.

5 И тогаш Јас ќе ги соберам од четирите страни на земјата; и тогаш Јас ќе го исполнам заветот кој Отецот го даде на целиот народ од Израеловиот дом.

6 И благословени се Неевреите, поради нивното верување во Мене, и во Светиот Дух, кој им сведочи за Мене и за Отецот.

7 Ете, поради нивното верување во Мене, кажа Отецот, и поради своето неверување, О доме Израелов, во подоцнежните денови ќе дојде вистината кај Неевреите, за да им се открие целината на овие нешта.

8 Но тешко, кажа Отецот, на неверниците на Неевреите— бидејќи без оглед што дојдоа врз лицето на оваа земја, и го распрснаа Мојот народ кој е од Израеловиот дом; и Мојот народ кој е од Израеловиот дом беше отфрлен помеѓу нив, и беше прегазен под нивните нозе;

9 И поради милостите на Отецот кон Неевреите, и исто пресудата на Отецот кон Мојот народ кои се од Израеловиот дом, вистина, вистина, Јас ви велам, дека после сето ова, и после Јас да предизвикав Мојот народ кои се од Израеловиот дом да бидат удрени, и да бидат погодени, и да бидат убиени, и да бидат отфрлени од помеѓу нив, и да бидат мразени од нив, и да станат свиреж и потсмев помеѓу нив—

10 И така заповеда Отецот да Јас ви кажам: На тој ден кога Неевреите ќе грешат против Моето евангелие, и ќе ја одбијат целината на Моето евангелие, и ќе бидат кренати во гордоста на нивните срца над сите нации, и над сите луѓе на целата земја, и ќе бидат исполнети со секаков вид на лаги, и измами, и палавости, и секаков вид на лицемерие, и убиства, и поповштини, и блудства, и тајни одвратности; и ако ги прават сите тие нешта, и ќе ја одбијат целината на Моето евангелие, ете, кажа Отецот, Јас ќе ја однесам целината на Моето евангелие од помеѓу нив.

11 И тогаш Јас ќе се сетам на Мојот завет што Јас го направив со Мојот народ, О доме Израелов, и Јас ќе го донесам Моето евангелие на нив.

12 И Јас ќе ти покажам, О доме Израелов, дека Неевреите нема да имаат моќ над вас; но Јас ќе се сетам на Мојот завет кон вас, О доме Израелов, и ќе дојдете до знаење за целината на Моето евангелие.

13 Но ако Неевреите ќе се покајат и Ми се вратат Мене, кажа Отецот, ете ќе бидат вброени помеѓу Мојот народ, О доме Израелов.

14 И Јас нема да дозволам Мојот народ, кои се од Израеловиот дом, да поминат низ нив, и да ги прегазат, кажа Отецот.

15 Но ако не се завртат кај Мене, и не го послушаат Мојот глас, Јас ќе им дозволам, да,

Јас ќе му дозволам на Мојот народ, О доме Израелов, да поминат низ нив, и да ги прегазат, и ќе бидат како сол што го изгубила својот вкус, што оттогаш не е добра за ништо туку да биде отфрлена, и да биде прегазена под стапалата на Мојот народ, О доме Израелов.

16 Вистина, вистина, Јас ви велам, така Отецот ми заповеда Мене—Јас да му ја дадам на овој народ оваа земја за нивното наследство.

17 И тогаш словата на пророкот Исаија ќе бидат исполнети, кои велат:

18 Твоите чувари ќе го кренат гласот; со нивните гласови заедно ќе пеат, бидејќи ќе гледаат око со око кога Господ повторно ќе го донесе Сион.

19 Радувајте се, пејте заедно, вие потрошени места на Ерусалим; бидејќи Господ го утеша Неговиот народ, Тој го искупи Ерусалим.

20 Господ ја направи Својата света рака изложена во очите на сите нации; и сите краишта на земјата ќе го видат Божјото спасение.

ГЛАВА 17

Исус го насочува народот да размислува за Неговиите зборови и да се моли за разбирање—Тој ги исцелува нивните болни—Тој се моли за народот, корисејќи јазик кој не може да биде најишан—Ангелиите им служат, и

оѓан ги ојкружува нивните малечки. Околу 34 н.е.

Ете, сега се случи кога Исус ги кажа овие зборови Тој повторно погледна на мноштвото, и Тој им кажа: Ете, Моето време доаѓа.

2 Јас согледувам дека сте слаби, така што не можете да ги разберете сите Мои зборови што ми се заповедани Мене од Отецот да ви ги кажам во ова време.

3 Затоа, одете во вашите домови, и размислувајте за нештата кои Јас ви ги кажав, и прашајте Го Отецот, во Мое име, за да можете да разберете и да ги подготвите вашите умови за утре, и Јас повторно ќе дојдам кај вас.

4 Но сега Јас одам кај Отецот, и исто така да им се покажам Самиот на изгубените племиња од Израел, бидејќи не се изгубени за Отецот, бидејќи Тој знае каде ги одведе.

5 И се случи кога Исус така проговори, Тој повторно го фрли погледот на мноштвото, и здогледа дека беа во солзи, и Го гледаа Него постојано како да ќе го прашаа Него уште малку да остане со нив.

6 И Тој им кажа: Ете, Моите утробы се полни за сочувство кон вас.

7 Имате ли некои личности кои се болни помеѓу вас? Доведете ги овде. Имате ли некои кои се тромави, или слепи, или повредени, или сакати, или

лепрозни, или кои се оштетени, или глуви, или кои се погодени на некој начин? Доведете ги овде и Јас ќе ги исцелам, бидејќи Јас имам сочувство кон вас; Моите утроби се полни со милост.

8 Зашто Јас согледувам дека сакате Јас да ви покажам што Јас им направив на вашите браќа во Ерусалим, бидејќи Јас гледам дека вашата вера е доволна за Јас да ве исцелам.

9 И се случи кога така Тој проговори, целото мноштво, истовремено, истапи со своите болни и погодени, и нивните тромави, и со нивните слепи, и со нивните неми, и со сите тие кои беа погодени на некој начин; и Тој ги исцели сите како што беа изведени кај Него.

10 И сите, и тие што беа исцелени и тие што беа целосни, се поклониле пред Неговите нозе, и Го обожаваа Него; и сите кои можеа да дојдат од мноштвото Му ги бакнуваа Неговите нозе, толку што Му ги миеја Неговите нозе со нивните солзи.

11 И се случи дека Тој им заповеда да ги донесат нивните мали деца.

12 Така ги донесоа нивните мали деца и ги седнаа долу на земјата околу Него, и Исус стоеше во средина; и мноштвото направи пат додека сите не беа доведени при Него.

13 И се случи кога сите беа доведени, и Исус стоеше во средина, Тој му заповеда на мноштвото да клекне на земја.

14 И се случи кога клекнаа на земја, Исус воздивна во Самиот, и кажа: Оче, Јас сум измачен поради пакоста на народот од Израеловиот дом.

15 И кога Тој ги беше кажал овие зборови, и Тој Самиот исто така клекна на земјата; и ете, Тој Му се молеше на Отецот, и нештата за кои Тој се молеше не можат да бидат запишани, и мноштвото сведочеше кои Го слушнаа Него.

16 И на овој начин сведочат: Окото никогаш не беше видело, ниту увото слушнало, претходно, толку големи и зачудувачки нешта како што ние видовме и слушнавме Исус да Му ги говори на Отецот;

17 И ниту еден јазик не може да ги изговори, ниту можат да бидат запишани од некој човек, ниту човечките срца можат да замислат толку големи и зачудувачки нешта како што ние ги видовме и слушнавме Исус да говори; и никој не може да ја замисли радоста која ги исполни нашите души во времето кога Го слушнавме Него да Му се моли на Отецот за нас.

18 И се случи кога Исус заврши да Му се моли на Отецот, Тој стана; а толку голема беше радоста на мноштвото што беа совладани.

19 И се случи Исус да им зборува, и им нареди да станат.

20 И станаа од земјата, и Тој им кажа: Благословени сте поради вашата вера. И сега ете, Мојата радост е целосна.

21 И кога Тој ги беше кажал овие зборови, Тој заплака, и мноштвото сведочеше за тоа, и Тој ги зема нивните мали деца, едно по едно, и ги благослови, и Му се молеше на Отецот за нив.

22 И кога Тој го стори тоа, Тој заплака повторно;

23 И Тој му кажа на мноштвото, и му кажа: Ете ги вашите малечки.

24 И додека гледаа да здогледаат, го фрлија погледот кон небото, и видоа дека небото се отвори, и видоа дека ангелите се спуштаа од небото како да беа на сред оган; и се симнаа и ги опкружија тие малечки, и беа опкружени со оган; и ангелите им служеа.

25 И мноштвото виде и слушна и сведочеше и тие знаат дека нивниот запис е точен бидејќи сите тие видоа и слушнаа, секој човек за себе; и беа на број околу две илјади и петстотини души; и се состоела од мажи, жени, и деца.

ГЛАВА 18

Исус го воведува сакраментот меѓу Нефиитите—Им е заповедано секогаш да се молат во Негово име—Тие кои го јадаат Неговото тело и ја пијат Неговата крв недоскојно се проколнајќи—На учениците им е дадена моќ да го иренесуваат Својот Дух. Околу 34 н.е.

И се случи Исус да им заповеда на Неговите ученици да

Му донесат малку леб и вино на Него.

2 И додека тие бараа леб и вино, Тој му заповеда на мноштвото да седне на земјата.

3 И кога учениците дојдоа со леб и вино, Тој зема од лебот и го скрши и го благослови; и Тој им додели на учениците и им заповеда да јадат.

4 И кога јадеа и се наполнија, Тој им заповеда да му дадат на мноштвото.

5 И кога мноштвото јадеше и се наполни, Тој им кажа на учениците: Ете еден ќе биде одреден помеѓу вас, и на него Јас ќе му дадам моќ да го крши лебот и да го благослови и да го даде на народот од Мојата црква, на сите оние кои ќе веруваат и ќе бидат крстени во Мое име.

6 И ова секогаш ќе гледате да го правите, и тоа како што Јас правев, и тоа како што Јас кршев леб и го благословував и ви го дадов.

7 И ова ќе го правите во секавање на Моето тело, кое Јас ви го покажав. И ќе биде сведоштво за Отецот дека секогаш се секавате на Мене. И ако се секавате на Мене ќе го имате Мојот Дух со вас.

8 И се случи кога Тој ги кажа овие зборови, Тој им заповеда на Неговите ученици да земат од виното од чашата и да го пијат од него, и исто така да му дадат на мноштвото за тие да можат да го пијат од него.

9 И се случи да направат така,

и пиеја од тоа и се заситија; и му дадоа на мноштвото, и пиеја, и се заситија.

10 И кога учениците го направија ова, Исус им кажа: Благословени сте за ова што го направивте, бидејќи ова е исполнување на Моите заповеди, и ова Му сведочи на Отецот дека сте спремни да го направите тоа што Јас ви го заповедав.

11 И секогаш ќе го правите ова на оние кои се покајуваат и се крстени во Мое име; и ќе го правите во сеќавање на Мојата крв, која Јас ја пролеав за вас, за да Му сведочите на Отецот дека секогаш се сеќавате на Мене. И ако секогаш се сеќавате на Мене, ќе го имате Мојот Духот да биде со вас.

12 И Јас ви давам заповед дека треба да ги правите овие нешта. И ако секогаш ги правите овие нешта, благословени сте, бидејќи сте изградени врз Мојата карпа.

13 Но оние помеѓу вас кои ќе прават повеќе или помалку од овие не се изградени на Мојата карпа, туку се изградени на песочна основа; и кога ќе врне дожд, и дојдат поплави, и ветерот дува, и ги удира, ќе паднат, и портите на пеколот се подготвени и отворени да ги примат.

14 Затоа благословени сте ако ги одржувате Моите заповеди, кои Отецот Ми ги заповеда Јас да ви ги дадам.

15 Вистина, вистина, Јас ви велам, морате да гледате и да се

молите секогаш, за да не бидете искушени од ѓаволот, и да не бидете одведени заробени од него.

16 И како што Јас се молев за вас така и вие ќе се молите во Мојата црква, помеѓу Мојот народ кој се покајува и е крстен во Мое име. Ете Јас сум светлината; Јас поставив пример за вас.

17 И се случи кога Исус ги кажа овие зборови на Неговите ученици, Тој се заврти кон мноштвото и им кажа:

18 Ете, вистина, вистина, Јас ви велам, морате секогаш да внимавате и да се молите да не влезете во искушение; бидејќи Сатаната посакува да ве има, за да може да ве просејува како пченица.

19 Затоа секогаш морате да Му се молите на Отецот во Мое име;

20 И што и да го прашате Отецот во Мое име, што е праведно, верувајќи дека ќе примите, ете ќе ви биде дадено.

21 Молете се во вашите семејства на Отецот, секогаш во Мое име, за вашите жени и вашите деца да бидат благословени.

22 И ете, често ќе се сретнувате заедно; и нема да му забраните на ниту еден човек да доаѓа кај вас кога ќе се сретнувате, туку ќе им дозволите да доаѓаат кај вас и нема да им забранувате;

23 Туку ќе се молите за нив, и нема да ги отфрлите; и ако се

случи често да доаѓаат кај вас ќе се молите за нив на Отецот, во Мое име.

24 Затоа, кренете ја вашата светлина за да му блеска на светот. Ете Јас сум светлината која ќе ја кренете—тоа што ме видовте Мене дека го правам. Ете Ме видовте дека Јас Му се молам на Отецот, и сите вие посведочивте.

25 И гледате дека Јас заповедав ниту еден од вас да не си оди, туку попрво ви заповедав да дојдете кај Мене, за да можете да чувствувате и видите; и така ќе правите и во светот; и кој и да ја прекрши оваа заповед дозволува себеси да биде воден во искушение.

26 И сега се случи кога Исус ги кажа овие зборови, Тој повторно ги заврте Неговите очи кон неговите ученици кои Тој ги одбра, и им кажа:

27 Ете, вистина, вистина, Јас ви велама, Јас ви давам уште една заповед, и тогаш Јас морам да одам кај Мојот Отец за Јас да можам да ги исполнам другите заповеди кои Тој Ми ги даде Мене.

28 И сега ете, ова е заповедта која Јас ви ја давам, дека нема да дозволите никој свесно да земе недостојно од Моето тело и крв, кога ќе го служите;

29 Зашто кој и да го јаде и пие Моето тело и крв недостојно, јаде и пие проклетство за неговата душа; затоа ако знаете дека некој човек е недостоен да го

јаде и пие Моето тело и крв ќе му забраните.

30 Сепак, нема да го отфрлите од помеѓу вас, туку ќе му служите и ќе Му се молите на Отецот, во Мое име; и ако се случи да се покае и да биде крстен во Мое име, тогаш ќе го примите, и ќе му служите од Моето тело и крв.

31 Но ако тој не се покае нема да биде вброен помеѓу Мојот народ, за да не го уништи Мојот народ, зашто ете ги знам Моите овци, и тие се избројани.

32 Сепак, нема да го исфрлите од вашите синагоги, или вашите места за богослужба, бидејќи на такви ќе продолжите да им служите; бидејќи не знаете дали ќе се вратат и покајат, и дојдат при Мене со целосна намера на срцето, и ќе ги исцелувам; и ќе бидете средства за донесување спасение на нив.

33 Затоа, запазете ги овие кажувања кои Јас ви ги заповедав, за да не дојдете под осуда; бидејќи тешко на оној кој е осуден од Отецот.

34 И Јас ви ги давам овие заповеди поради оспорувањата кои се помеѓу вас. И благословени сте ако немате оспорувања помеѓу вас.

35 И сега Јас одам кај Отецот, бидејќи е целисходно Јас да одам кај Отецот за ваше добро.

36 И се случи кога Исус заврши со овие кажувања, Тој ги допре со Неговите раце учениците кои Тој ги одбра, еден по

еден, сè додека Тој не ги допресите, и им зборуваше додека Тој ги допираше.

37 А мноштвото не ги слушна зборовите кои Тој ги кажа, затоа тие не сведочеа; туку учениците посведочија дека Тој им даде моќ да го даваат Светиот Дух. И Јас ќе ви покажам подоцно дека овој запис е вистина.

38 И се случи кога Исус беше ги допрел сите, се појави облак и го засени мноштвото така што не можеа да Го видат Исус.

39 И додека беа засенети Тој си замина од нив, и се воздигна на небото. И учениците видоа и посведочија дека Тој повторно се воздигна на небото.

ГЛАВА 19

Дванаесетте ученици му служеа на народот и се молаа за Светиот Дух—Учениците се крстени и го примаа Светиот Дух и служеа на ангелиите—Исус се моли корисној зборови кои не можат да бидат напишани—Тој сведочи за прекумерно големата вера на овие Нефиити. Околу 34 н.е.

И сега се случи кога Исус се воздигна на небесата, мноштвото се распрна, и секој маж ја зема својата жена и своите деца и се врати во сопствениот дом.

2 И веднаш се разгласи наоколу помеѓу целиот народ, пред да биде уште мрак, дека мноштвото Го беше видело Исус, и дека Тој им беше служел на нив,

и дека Тој исто така ќе му се покаже Самиот следниот ден на мноштвото.

3 Да, и дури цела ноќ се разгласуваше во врска со Исус; и толку разгласуваа помеѓу народот што беа многу, да, премногу голема бројка, кои работеа премногу цела таа ноќ, за да можат следниот ден да бидат на местото каде Исус ќе се покаже на мноштвото.

4 И се случи следниот ден, кога мноштвото беше собрано заедно, ете, Нефи и неговиот брат кој го беше кренал од мртвите, чие име беше Тимотеј, и исто така неговиот син, чие име беше Јона, и исто Матони, и Матониха, неговиот брат, и Кумен, и Куменонхи, и Еремија, и Шемнон, и Јона, и Зедекија, и Исаија—сега овие беа имињата на учениците кои Исус ги одбра—и се случи да тргнат напред и да стојат на среде мноштвото.

5 И ете, мноштвото беше толку големо што нареди да бидат разделени на дванаесет групи.

6 И дванаесетте го поучуваа мноштвото; и ете, наредија мноштвото да клекне врз лицето на земјата, и да Му се моли на Отецот во името на Исус.

7 И учениците Му се молеа на Отецот исто во името на Исус. И се случи да станат и да му служат на народот.

8 И кога ги проповедаа истите зборови што Исус ги кажа—не променувајќи ништо од

зборовите што Исус ги кажа—ете, повторно клекнаа и Му се молеа на Отецот во името на Христос.

9 И тие се молеа за тоа што најмногу го посакуваа; и посакуваа да им биде даден Светиот Дух.

10 И додека така се молеа се спуштија до работ на водата, и мноштвото ги следеше.

11 И се случи Нефи да влезе во водата и да биде крстен.

12 И тој излезе од водата и започна да крштава. И ги крштаваше сите оние кои Исус ги беше одбрал.

13 И се случи кога сите беа крстени и беа излегле од водата, Светиот Дух се спушти врз нив, и беа исполнети со Светиот Дух и со оган.

14 И ете, беа опкружени како да беше со оган; и се спушти од небесата, и мноштвото го виде тоа, и посведочи за тоа; и ангели се спуштија од небесата и им служеа.

15 И се случи додека ангелите им служеа на учениците, ете, Исус дојде и застана на средина и им служеше.

16 И се случи дека Тој му проговори на мноштвото, и им заповеда да клекнат повторно на земјата, а исто така и Неговите ученици да клекнат на земјата.

17 И се случи кога сите беа клекнале врз лицето на земјата, Тој им заповеда на Неговите ученици да се молат.

18 И ете, започнаа да се молат; и Му се молеа на Исус,

нарекувајќи Го Него нивен Господ и нивен Бог.

19 И се случи Исус да си замине од среде нив, и се тргна малку од нив и се поклони на земјата, и Тој кажа:

20 Оче, Јас Ти благодарам Тебе што Ти им го даде Светиот Дух на овие кои Јас ги одбрав; и поради нивното верување во Мене Јас ги одбрав од светот.

21 Оче, Јас Ти се молам дека Ти ќе им го дадеш Светиот Дух на сите тие кои ќе веруваат во нивните зборови.

22 Оче, Ти им го даде Светиот Дух бидејќи тие веруваат во Мене; и Ти гледаш дека веруваат во Мене бидејќи Ти ги слушаш, и ми се молат на Мене; и тие ми се молат на Мене бидејќи Јас сум со нив.

23 И сега Оче, Јас Ти се молам за нив, и исто за сите тие кои ќе веруваат во нивните зборови, за да можат да веруваат во Мене, за да бидам Јас во нив како што си Ти, Оче, во Мене, за да можеме да бидеме едно.

24 И се случи кога Исус така Му се помоли на Отецот, Тој дојде при Неговите ученици, и ете, тие сè уште продолжија, без запирање, да Му се молат Него; и не повторуваа многу зборови, бидејќи им беше дадено за што да се молат, и беа исполнети со копнеж.

25 И се случи Исус да ги благослови додека Му се молеа Него; и Неговиот лик им се насмеа, и светлината на Неговиот

лик блескаше на нив, и ете беа бели како ликот и исто облеките на Исус; и ете таа белина ја надминуваше секоја белина; да, дури и не можеше да има ништо на земјата толку бело како таа белина.

26 И Исус им кажа: Продолжете да се молите, сепак не запреа да се молат.

27 И Тој повторно се тргна од нив, и замина малку настрана и се поклони Самиот на земјата; и Тој повторно Му се молеше на Отецот, велејќи:

28 Оче, Јас ти благодарам што Ти си ги прочистил тие кои Јас ги одбрав, поради нивната вера, и Јас се молам за нив, и исто за тие кои ќе им веруваат на нивните зборови, за да можат да бидат прочистени во Мене, преку вера во нивните зборови, и тоа како што се прочистени во Мене.

29 Оче, Јас не се молам за светот, туку за тие кои Ти ми ги даде од светот, поради нивната вера, за да можат да бидат прочистени во Мене, за да бидам Јас во нив како што си Ти, Оче, во Мене, за да можеме да бидеме едно, за Јас да можам да бидам прославен во нив.

30 И кога Исус ги изговори овие зборови Тој повторно дојде кај Неговите ученици; и ете Му се молеа постојано, без запирање, на Него; и Тој повторно им се насмевна; и ете беа бели, и тоа како Исус.

31 И се случи повторно Тој

малку да се тргне и да Му се моли на Отецот;

32 А јазикот не може да ги изговори зборовите на кои Тој се молеше, ниту можат да бидат напишани од човеко зборовите со кои Тој се молеше.

33 И мноштвото ги слушна и посведочи; и нивните срца беа отворени и ги разбираа во нивните срца зборовите со кои Тој се молеше.

34 Сепак, толку големи и зачудувачки беа зборовите со кои Тој се молеше што не можат да бидат запишани, ниту можат да бидат изговорени од човекот.

35 И се случи кога Исус заврши со молење Тој повторно дојде кај учениците, и им кажа: Толку голема вера Јас никогаш не сум видел помеѓу сите Евреи; затоа што Јас не можев да им покажам на нив толку големи чуда, поради нивното неверување.

36 Вистина Јас ви велама, нема никој од нив што видел толку големи нешта како што вие сте виделе; ниту слушнале толку големи нешта како што вие слушнавте.

ГЛАВА 20

Исус чудесно набавува леб и вино и повторно дојде до служување сакраментот на народот—Освајачот од Јаков ќе дојде до знаењето за Господот нивниот Бог и ќе ги наследат Американските земји—Исус е пророк како Мојсеј, а Нефиитите се деца на пророците—Друзи од

Господовиот народ ќе бидат собрани во Ерусалим. Околу 34 н.е.

И се случи Тој да му заповеда на мноштвото да престанат да се молат, и исто на Неговите ученици. И Тој им заповеда да не запираат да се молат во своите срца.

2 И Тој им заповеда да станат и да застанат на нозете. И станаа и застапаа на нозете.

3 И се случи Тој повторно да скрши леб и да го благослови, и им го даде на учениците да го јадат.

4 И кога го изедоа, Тој им заповеда да скршат леб, и да му го дадат на мноштвото.

5 И кога му го дадоа на мноштвото Тој исто им даде вино да го пијат, и им заповеда да му го дадат на мноштвото.

6 Сега, немаше леб, ниту вино, донесено од учениците, ниту од мноштвото;

7 Но Тој навистина им даде леб да јадат, и исто вино да пијат.

8 И Тој им кажа: Тој што ќе го јаде овој леб ќе го јаде Моето тело за Неговата душа; и Тој што ќе го пие ова вино, ќе ја пие Мојата крв за Неговата душа; и Неговата душа никогаш нема да биде ниту гладна ниту жедна, туку ќе се наполни.

9 Сега, кога целото мноштво јаде и пие, ете, беа исполнети со Духот; и тие повикаа со еден глас, и Го славеа Исус, кого и Го видоа и го слушнаа.

10 И се случи кога сите беа го

славеле Исус, Тој им кажа: Ете сега Јас ја завршувам заповедта која Отецот Ми ја нареди во врска со овој народ, кои се остаток од Израеловиот Дом.

11 Се сеќавате на тоа што Јас ви зборував, и ви кажав дека кога ќе се исполнат зборовите на Исаија—ете, запишани се, ги имате пред вас, затоа пребрајте ги—

12 И вистина, вистина, Јас ви велам, кога ќе бидат исполнети тогаш ќе се исполни заветот на Отецот кој му го даде на Неговиот народ, О доме Израелов.

13 И тогаш остатоците, кои ќе бидат распрсани ширум врз лицето на земјата, ќе бидат собрани од исток и од запад, и од југ и од север; и ќе бидат доведени до знаењето за Господ нивниот Бог, Кој ги искупил.

14 И Отецот Ми заповеда Мене да Јас ви ја дадам оваа земја, за ваше наследство.

15 И Јас ви велам, дека ако Невреите не се покајат откако ќе го примат благословот, откако го распрскаа Мојот народ—

16 Тогаш вие, кои сте остаток од домот на Јаков, ќе одите помеѓу нив; и ќе бидете среде нив што ќе биде мноштво; и ќе бидете помеѓу нив како лав помеѓу шумските сверови, и како млад лав помеѓу стадата овци, кои, ако помине ќе ги газе и ги распарчува, и никој не може да се избави.

17 Твојата рака ќе биде крепната врз твоите непријатели, и

сите твои непријатели ќе бидат отсечени.

18 И Јас ќе го собирам Мојот народ заедно како што човекот ги собира своите снопови на подот.

19 Зашто Јас ќе го направам Мојот народ со кого Отецот заветуваше, да, Јас ќе го направам твојот рог железен, и ќе ги направам твоите копита од месинг. И ќе разбиеш на парчиња многу луѓе; и Јас ќе ја осветам нивната добивка на Господ, и нивниот имот на Господ од целата земја. И ете, Јас сум Тој што го прави тоа.

20 И ќе се случи, кажа Отецот, дека мечот на Мојата правда ќе виси над нив во тој ден; и ако не се покајат ќе падне врз нив, кажа Отецот, да, и тоа врз сите нации на Неевреите.

21 И ќе се случи Јас да го воспоставам Мојот народ, О доме Израелов.

22 И ете, Јас ќе го воспоставам овој народ во оваа земја, за исполнување на заветот што Јас го направив со вашиот татко Јаков; и ќе биде Нов Ерусалим. И моќите на небесата ќе бидат на среде овој народ; да, дури и Јас ќе бидам помеѓу вас.

23 Ете, Јас сум Тој за Кого Мојсеј зборуваше, велејќи: Пророк ќе Го воздигне Господ вашиот Бог, од вашите браќа, како мене; Него ќе Го слушате во сè што Тој ќе ви каже. И ќе се случи секоја душа која нема да Го слуша Тој пророк ќе биде отсечена од помеѓу народот.

24 Вистина Јас ви велеам, да, и сите пророци од Самуел и сите кои следат, и колку што зборуваа, сведочеа за Мене.

25 И ете, вие сте деца на пророците; и сте од Израеловиот дом; и сте од заветот кој Отецот го направи со вашите татковци, велејќи му на Авраам: И преку твоето потомство ќе бидат благословени сите колена на земјата.

26 Отецот Ме крена Мене при вас прво, и Ме испрати Мене да ве благословам отргнувајќи го секој од вас од неговите беззаконија; и ова бидејќи сте деца на заветот—

27 И откако бевте благословени тогаш Отецот го исполни заветот кој го направи со Авраам, велејќи: Преку твоето потомство ќе бидат благословени сите колена на земјата— со излевање на Светиот Дух преку Мене врз Неевреите, кој благослов врз Неевреите ќе ги направи моќни над сè, до распрскувањето на Мојот народ, О доме Израелов.

28 И тие ќе бидат камшик за народот на оваа земја. Сепак, кога ќе ја примат целината на Моето евангелие, тогаш ако ги стврдуваат нивните срца против Мене Јас ќе им ги вратам нивните неправди врз нивните сопствени глави, кажа Отецот.

29 И Јас ќе се сетам на заветот што Јас го направив со Мојот народ; и Јас се заветив со нив дека Јас ќе ги собирам заедно во

Моето соодветно време, за повторно Јас да им ја дадам земјата на нивните татковци за нивно наследство, која е земјата на Ерусалим, која им е ветената земја засекогаш, кажа Отецот.

30 И ќе се случи да дојде времето, кога целината на Моето евангелие ќе им биде проповедана;

31 И тие ќе веруваат во Мене, дека Јас сум Исус Христос, Божјиот Син, и ќе Му се молат на Отецот во Мое име.

32 Тогаш нивните стражари ќе ги кренат гласовите, и со еден глас заедно ќе пеат; бидејќи ќе видат око со око.

33 Тогаш Отецот повторно ќе ги собере заедно, и ќе им го даде Ерусалим како земја за нивно наследство.

34 Тогаш ќе прснат од радост— Пејте заедно, вие пусти места на Ерусалим; бидејќи Отецот го утеши Неговиот народ, го купи Ерусалим.

35 Отецот ја покажа Неговата света рака во очите на сите нации; и сите краишта на земјата ќе го видат спасението на Отецот; и Отецот и Јас сме едно.

36 И тогаш ќе се исполни тоа што е напишано: Разбуди се, разбуди се повторно, и добиј сила, О Сион; облечи ги твоите убави облеку, О Ерусалиме, светиот град, бидејќи отсега натаму во тебе нема да влегуваат необрезаните и нечистите.

37 Истреси се од правта; стани, седни, О Ерусалиме; ослободи

се од оковите на вратот, О заробена ќерко на Сион.

38 Зашто така кажа Господ: Вие се продадовте за ништо, и ќе бидете икупени без пари.

39 Вистина, вистина, Јас ви велам, дека Мојот народ ќе го знае Моето име; да, на тој ден ќе знаат дека Јас сум Тој што зборува.

40 И тогаш тие ќе кажат: Колку убави врз планините се стапалата на тој што им донесе добри вести; кој објавува мир; кој им носи мили вести за добрина, кој објавува спасение; кој му вели на Сион: Твојот Бог владее!

41 И тогаш извик ќе се слушне: Заминете, заминете, одете си од таму, не допирајте го тоа што е нечисто; одете си од среде неа; бидете чисти вие кои ги носите Господовите садови.

42 Зашто нема да си одите брзо ниту со јуриш; бидејќи Господ ќе оди пред вас, и Богот од Израел ќе биде ваша заштита одзади.

43 Ете, Мојот слуга разумно ќе постапува; Тој ќе биде возвишен и прославен и многу висок.

44 Како што многу се запрепастија на тебе—Неговото лице беше многу оштетено, повеќе од секој човек, и Неговата форма повеќе од човечките синови—

45 Така Тој ќе испрска многу нации; царевите ќе ги затворат устите пред Него, бидејќи тоа што не им беше кажано ќе го видат; и тоа што не го слушнале ќе го земат во предвид.

46 Вистина, вистина, Јас ви велам, сите овие нешта сигурно ќе дојдат, и тоа како што Ми заповеда Отецот. Тогаш овој завет што Отецот го заветуваше со Неговиот народ ќе биде исполнет; и тогаш Ерусалим повторно ќе биде населен со Мојот народ, и ќе биде земјата на нивно наследство.

ГЛАВА 21

Израел ќе биде собран кога ќе се објави Книѓата на Мормон—Неевреите ќе бидат основани како слободен народ во Америка—Тие ќе бидат спасени ако веруваат и се покажуваат; во сиротино, ќе бидат оштетени и уништени—Израел ќе изгради Нов Ерусалим, и изгубените племиња ќе се враќаат. Околу 34 н.е.

И вистина Јас ви велам, Јас ви давам знак, за да знаете за времето кога ќе се случат овие нешта—дека Јас ќе го собирам, од нивното долго распрснување, Мојот народ, О доме Израелов, и повторно ќе го воспоставам Мојот Сион помеѓу нив;

2 И ете, ова е она што Јас ќе ви го дадам како знак—бидејќи вистина Јас ви велам дека кога овие нешта што Јас ви ги соопштувам, и кои Јас ќе ви ги соопштам подоцна Самиот, и преку моќта на Светиот Дух која ќе ви биде дадена од Отецот, ќе им биде откриено на Невреите за да можат да знаат во врска со овој народ кој е остаток

од домот на Јаков, и во врска со овој Мој народ кој ќе биде распрнат од нив;

3 Вистина, вистина, Јас ви велам, кога овие нешта ќе им бидат откриени од Отецот, и ќе излезат од Отецот, од нив кај вас;

4 Зашто тоа е мудроста на Отецот да бидат воспоставени на оваа земја, и ќе бидат поставени како слободен народ преку моќта на Отецот, за овие нешта да дојдат од нив на остатокот од вашето потомство, за да биде исполнет заветот на Отецот за кој Тој се завети со Неговиот народ, О доме Израелов;

5 Затоа, кога овие дела и делата кои ќе бидат направени помеѓу вас подоцна ќе се појават од Невреите на вашето потомство, кое ќе запаѓаат во неверување поради беззаконие;

6 Зашто таква е волјата на Отецот да се појави од неевреите, за да може да им ја покаже Неговата моќ на Невреите, за оваа цел, за Невреите, ако не ги закорават нивните срца, да можат да се покажат и да дојдат кај Мене и да бидат крстени во Мое име и да знаат за вистинските точки на Моето учење, за да можат да бидат вброени помеѓу Мојот народ, О доме Израелов;

7 И кога овие нешта ќе се случат, така што вашето потомство ќе започне да ги знае овие нешта—тоа ќе биде знак за нив, за да можат да знаат дека делото

на Отецот веќе започнало за исполнувањето на заветот што Тој го склучил со народот кој е од домот Израелов.

8 И кога ќе дојде тој ден, ќе се случи царевите да ги затворат устите; бидејќи тоа што не им беше кажано ќе го видат; и тоа што не го слушнале ќе го земат во предвид.

9 Зашто на тој ден, за Мое добро Отецот ќе прави дело, кое ќе биде големо и зачудувачко дело помеѓу нив; и помеѓу нив ќе постојат тие што нема да веруваат во тоа, иако човек ќе им го објави.

10 Но ете, животот на Мојот слуга ќе Ми биде во Мојата рака; затоа тие нема да го повредат, иако ќе биде оштетен поради нив. Сепак Јас ќе го исцелам, бидејќи Јас ќе му покажам дека Мојата мудрост е поголема отколку лукавоста на ѓаволот.

11 Затоа ќе се случи сите тие кои не веруваат во Моите зборови, Кој сум Исус Христос, што Отецот ќе го натера да ги истакне при Неевреите, и ќе му дадам моќ да ги доведе кај Неевреите, (ќе биде сторено дури и како што кажа Мојсеј) ќе бидат отсечени од Мојот народ кој е од заветот.

12 И Мојот народ кој е остаток од Јаков ќе бидат помеѓу Неевреите, да, на среде нив како лав помеѓу сверовите на шумата, како млад лав помеѓу стадата овци, кој, ако помине ќе тури и

распарчува, и никој не може да избави.

13 Нивната рака ќе биде крената врз нивните непријатели, и сите нивни непријатели ќе бидат отсечени.

14 Да, тешко на Неевреите освен ако не се покајат; бидејќи ќе се случи на тој ден, кажа Отецот, да Јас ги отсекам твоите коњи од среде тебе, и Јас ќе ги уништам твоите кочији;

15 И Јас ќе ги отсекам градовите на твојата земја, и ќе ги срушам сите твои упоришта;

16 И Јас ќе ги отсекам вештерствата од твојата земја, и веќе нема да има јасновидци;

17 Твоите врежани ликови Јас исто така ќе ги отсекам, и твоите стоечки идоли од среде тебе, и повеќе нема да ги обожаваш делата од своите раце;

18 И Јас ќе ги искорнам шумичките од среде тебе; така Јас ќе ги уништам твоите градови.

19 И ќе се случи сите лаги, и измами, и завидливости, и расправији, и поповштини, и блудства, да исчезнат.

20 Зашто ќе се случи, кажа Отецот, дека на тој ден кој и да не се покае и дојде при Мојот Возљубен Син, нив Јас ќе ги отсекам од Мојот народ, О доме Израелов;

21 И Јас ќе извршам одмазда и бес врз нив, и тоа како врз безбожниците, таква што за каква не слушнале.

22 Но ако се покајат и ги послушаат Моите зборови, и не ги

закорават нивните срца, Јас ќе ја основам Мојата црква помеѓу нив, и тие ќе влезат во заветот и ќе бидат вброени помеѓу остатокот од Јаков, на кого Јас му ја дадов оваа земја за нивно наследство;

23 И тие ќе му помогнат на Мојот народ, остатокот од Јаков, и исто на сите од Израеловиот дом кои ќе дојдат, за да можат да изградат град, кој ќе биде наречен Новиот Ерусалим.

24 И тогаш тие ќе му помогнат на Мојот народ за да бидат собрани, кои се распрснати врз целото лице на земјата, во Новиот Ерусалим.

25 И тогаш моќта на небесата ќе се спушти помеѓу нив; и Јас исто така ќе бидам помеѓу нив.

26 И тогаш ќе започне делото на Отецот на тој ден, и тоа кога ова евангелие ќе биде проповедано помеѓу остатокот од овој народ. Вистина Јас ви велама, на тој ден ќе започне работата на Отецот врз сите распрснати од Мојот народ, да, дури и племињата кои беа изгубени, кои Отецот ги одведе од Ерусалим.

27 Да, делото ќе започне помеѓу сите распрснати од Мојот народ, со Отецот да го подготви патот преку кој ќе можат да доаѓаат кај Мене, за да можат да Го повикуваат Отецот во Мое име.

28 Да, и тогаш ќе започне делото, со Отецот помеѓу сите нации да го подготвува патот

преку кој Неговиот народ може да бидат собрани дома во земјата на нивното наследство.

29 И тие ќе излезат од сите нации; и нема да излезат набрзина, ниту јуришаат, бидејќи Јас ќе одам пред нив, кажа Отецот, и Јас ќе бидам нивната заштита одзади.

ГЛАВА 22

Во последниите денови, Сион и неговите колови ќе бидат воспоставени, и Израел ќе биде собран во милосрдие и нежност—Тие ќе ириумфираат—Спореди Исаија 54. Околу 34 н.е.

И тогаш тоа што е напишано ќе се случи: Пеј, О неплодна, ти што не раѓаш; бликни во пеење, и повикај гласно, не си трпела породилни маки; бидејќи повеќе се децата на пустошот отколку децата на венчаната жена, кажа Господ.

2 Зголеми го местото на својот шатор, и нека ги испружат завесите на своето живеалиште; не штеди, издолжи ги своите јажиња и зацврсти ги своите колови;

3 Зашто ќе се распрснеш на десната рака и на лево, и твоето потомство ќе го наследат Неевреите и ќе ги направи пустите градови да бидат населени.

4 Не плаши се, зашто нема да бидеш засрамена; ниту биди понижена, зашто нема да бидеш исмеана, зашто ќе го заборавиш срамот на твојата младост,

и нема да се секаваш на прекорот на твојата младост, и нема повеќе да се секаваш на прекорот на твоето вдовство.

5 Зашто твојот создавач, твојот сопруг, Господ на Војските е Неговото име; и твојот Искупител, Светиот на Израел—Тој ќе биде наречен Бог на целата земја.

6 Зашто Господ те повика како напуштена жена и тажна во духот, и млада жена, кога беше одбиена, кажа твојот Бог.

7 За мал момент Јас те напуштив, но со голема милост Јас ќе те соберам.

8 Со мал бес Јас го скрив Моето лице од тебе за момент, но со вечна љубезност Јас ќе ти се смилувам, кажа Господ твојот Искупител.

9 Зашто ова е како водите на Ное кај Мене, бидејќи Јас како што се заколнав дека водите на Ное повеќе нема да ја потопуваат земјата, така Јас се заколнав дека Јас повеќе нема да ти бидам гневен на тебе.

10 Зашто планините ќе се разделат и ридовите ќе се поместат, но Мојата љубезност нема да се тргне од тебе, ниту ќе се поништи заветот на Мојот мир, вели Господ Кој има милост за тебе.

11 О ти погодена, мачена од невреме, и неутешена! Ете, Јас ќе ги положам твоите камења со блескави бои, и ќе ги поставам твоите основи од сафири.

12 И Јас ќе ги направам твоите

прозори од агати, и твоите порти од рубини, и сите твои граници од скапоцени камења.

13 И сите твои деца ќе бидат поучувани од Господ; и голем ќе биде мирот на твоите деца.

14 Ти ќе бидеш воспоставена во праведност; ќе бидеш далеку од угнетување бидејќи нема да се плашиш, и од ужас бидејќи нема да се приближи до тебе.

15 Ете, тие сигурно ќе се собираат против тебе, не од Мене; кој и да ги собере против тебе ќе падне за твое добро.

16 Ете, Јас го создадов ковачот кој ги распалува јаглените во огнот, и кој носи инструмент за неговото дело; и Јас го создадов пакосникот да уништува.

17 Ниедно оружје што е направено против тебе нема да влијае; и ќе го осудиш секој јазик што ќе се бунтува против тебе на пресуда. Тоа е наследство на Господовите слуги, и нивната праведност е од Мене, кажа Господ.

ГЛАВА 23

Исус ги одобрува зборовите на Исаија—Тој му зайоведа на народот да ги ипроучуваат пророциите—Зборовите од Самуел Ламанијот во врска со Воскреснувањето се догадени на нивните зайиси. Околу 34 н.е.

И сега, ете, Јас ви велеам, дека треба да ги проучувате овие нешта. Да, Јас ви давам заповед да ги пребарувате овие нешта

се случи кога беа запишани да Тој ги образложи. И ова се зборовите кои Тој им ги кажа, велјќи: Така Отецот му кажа на Малахија—Ете, Јас ќе го испратам Мојот гласник, и тој ќе го подготви патот пред Мене, и Господ кој Го барате ќе дојде одненадеж во Неговиот храм, и тоа гласникот од заветот, во кого се воодушевувате; ете, Тој ќе дојде, кажа Господ на Војските.

2 Но кој ќе го издржи денот на Неговото доаѓање, и кој ќе стои кога Тој ќе се појави? Бидејќи Тој е како огнот на прочистувачот, и како сапунот на чистачот.

3 И Тој ќе седи како прочистувач и чистач на сребро; и Тој ќе ги прочисти синовите на Леви, и ќе ги исчисти како злато и сребро, за да можат да Му принесат жртва на Господ во праведност.

4 Тогаш приносите на Јуда и Ерусалим ќе бидат задоволувачки за Господ, како во старите денови, така и во претходните години.

5 И Јас ќе дојдам близу до вас за пресуда; и Јас ќе бидам брз сведок против волшебниците, и против прељубниците, и против тие кои лажно се колнат, и против тие кои го угнетуваат наемникот во неговата плата, и вдовиците и сираците, и кои го враќаат странецот, и кои не се плашат од Мене, кажа Господ на Војските.

6 Зашто Јас сум Господ, Јас не

се променувам; затоа вие синовите на Јаков не сте обземени.

7 Дури и од деновите на вашите татковци оддалечени сте од Моите обреди, и не ги одржувавте. Вратете се вие кај Мене и Јас ќе се вратам кај вас, кажа Господ на Војските. Но вие велите: Каде да се вратиме?

8 Дали човекот ќе го ограби Бог? А сепак Ме ограбивте Мене. Но велите: Како те ограбивме Тебе? Со десетоци и приноси.

9 Проколнати сте со клетва, бидејќи Ме ограбивте Мене, и тоа цела оваа нација.

10 Донесете ги сите десетоци во складиштето, за да има месо во Мојата куќа; и испитајте Ме Мене, кажа Господ на Војските, дали Јас ќе ви ги отворам прозорците на небесата, и ви излеам благослов така што нема да има доволно простор за да го примите.

11 И Јас ќе го прекорам прогонуваачот за ваше добро, и нема да ги уништи плодовите од вашата земја; ниту вашата лоза ќе роди свој плод пред време во полињата, кажа Господ на Војските.

12 И сите нации ќе ве нарекуваат благословени, бидејќи ќе бидете воодушевувачка земја, кажа Господ на Војските.

13 Вашите зборови беа силни против Мене, кажа Господ. Сепак велите: Што зборувавме против Тебе?

14 Вие рековте: Залудно е да

Му се служи на Бог, и каква корист има што ги одржувавме Неговите обреди и чекоревме тажно пред Господ на Војските?

15 И сега ги нарекуваме гордите среќни; да, тие кои прават пакост се поставени; да, тие кои Го искушуваат Бог се дури избавени.

16 Тогаш тие кои се плашеа од Господ често зборуваа еден со друг, а Господ послуша и слушна; и книга на сеќавањето беше напишана пред Него за тие кои се плашеа од Господ, и кои мислеа на Неговото име.

17 И тие ќе бидат Мои, кажа Господ на Војските, на тој ден кога Јас ќе ги соберам Моите накити; и Јас ќе ги поштедам како што човекот го поштедува Неговиот син кој му служи Него.

18 Тогаш ќе се вратите и ќе распознаете помеѓу праведните и пакосните, помеѓу Тој што Му служи на Бог и тој што не Му служи Него.

ГЛАВА 25

При Вийоројшо Доаѓање, ѓордиџе и џакосниџе ќе бидат џајлени како слама—Илија ќе се врати џред џој ѓолем и ужасен ден—Сџореди Малахија 4. Околу 34 н.е.

Зашто ете, доаѓа денот што ќе гори како печка; и сите горди, да, и сите што прават пакост, ќе бидат слама; и денот што доаѓа ќе ги изгори, кажа Господ на Војските, така што ќе им остави ниту корен ниту гранка.

2 Но на вас кои се плашите од Моето име, Синот на Праведноста ќе стане со исцелување во Неговите крилја; и ќе излезете и ќе пораснете како телиња во штала.

3 И ќе ги згазите пакосните; зашто ќе бидат пепел под табаните на вашите стапала на денот кога Јас ќе го направам ова, кажа Господ на Војските.

4 Сетете се на законот на Мојсеј, Мојот слуга, на кого Јас му наредив во Хореб за целиот Израел, со одредбите и пресудите.

5 Ете, Јас ќе ви го испратам Илија пророкот пред доаѓањето на големиот и ужасен ден на Господ;

6 И тој ќе ги сврти срцата на татковците кон децата, и срцата на децата кон нивните татковци, за Јас да не дојдам и не ја удрам земјата со проклетство.

ГЛАВА 26

Исус ѓи образложува сиџе нешџа од џочейокоџ до крајоџ—Бебињаџа и деџаџа изѓоварааџ чудесни нешџа кои не можат да бидат најшшани—Тие во Црквата на Христџос ѓи имаат сиџе нешџа заеднички џомеѓу нив. Околу 34 н.е.

И сега се случува кога Исус ги беше кажал овие нешта, Тој му ги образложи на мноштвото; и Тој им ги изложи сите нешта, и големи и мали.

2 И Тој кажа: Овие свети писма, кои ги немавте со вас,

Отецот Ми заповеда Јас да ви ги дадам; бидејќи беше според Неговата мудрост што треба да бидат дадени на идните поколенија.

3 И Тој им ги образложи сите нешта, и тоа од почетокот до времето кога Тој ќе дојде во Неговата слава—да, и тоа сите нешта кои ќе дојдат врз лицето на земјата, и тоа дури елементите не се стопат од страсна жештина, и земјата не биде завиткана како свиток, и небесата и земјата не поминат;

4 И дури на големиот и последен ден, кога сите луѓе, и сите колена, и сите нации и јазици ќе стојат пред Бог, да бидат судени за нивите дела, било да се добри или лоши—

5 Ако се добри, до воскреснување на вечен живот; и ако се лоши, до воскреснување на проклетство; на паралела, едниот на една страна и другиот на другата страна, според милоста, и правдата, и светоста која е во Христос, кој беше пред да започне светот.

6 И сега во оваа книга не може да се запише ни стоти дел од нештата кои Исус навистина ги поучуваше на народот;

7 Но ете плочите на Нефи го содржат поголемиот дел од нештата што Тој ги поучуваше на народот.

8 И ги напишав овие нешта, кои се помал дел од нештата што Тој го поучуваше на народот; и ги напишав со намера повторно

да бидат доведени при овој народ, од Неевреите, според зборовите кои ги кажа Исус.

9 И кога ќе го примат ова, што е целисходно прво да го имаат, да ја испробаат нивната вера, и ако се случи да веруваат во овие нешта, тогаш поголемите нешта ќе им бидат прикажани.

10 И ако се случи да не веруваат на овие нешта, тогаш поголемите нешта ќе бидат задржани од нив, до нивно осудување.

11 Ете, за малку ќе ги напишев, сите што беа врежани на плочите на Нефи, но Господ Тој го забрани тоа, велеејќи: Јас ќе ја испробам верата на Мојот народ.

12 Затоа јас, Мормон, ги пишувам нештата што ми беа заповедани од Господ. И сега јас, Мормон, ставам крај на моето говорење, и продолжувам да ги пишувам нештата што ми беа заповедани.

13 Затоа, би сакал да видите дека Господ навистина го поучуваше народот, за време од три дена; и после тоа Тој често им се покажуваше Самиот, и кршеше леб често, и го благослови, и им го даде.

14 И се случи Тој да ги поучува и служи на децата на мноштвото за кого се зборуваше, и Тој им ги олабави јазиците, и тие зборуваа на своите татковци големи и чудесни нешта, дури поголеми од тоа што Тој му откри на народот; и Тој им

ги олабави јазиците за да можат да говорат.

15 И се случи откако Тој се воздигна на небесата—вториот пат кога Тој им се прикажа, и замина кај Отецот, откако им ги излекува сите нивни болни, и нивни тромави, и ги отвори очите на нивните слепи и ги одзатна ушите на глувите, и направил секакви лекови помеѓу нив, и крена човек од мртвите, и им ја покажа Неговата моќ, и се воздигна кај Отецот—

16 Ете, се случи следниот ден дека мноштвото се собра заедно, и ги слушнаа и видоа овие деца; да, дури и бебињата ги отворија нивните усти и изговараа чудесни нешта; и нештата кои ги изговараа беа забранети, за никој да не ги запише.

17 И се случи учениците кои Исус ги одбра започнаа од тогаш натаму да крштаваат и да ги поучуваат сите кои доаѓаа при нив; и сите кои беа крстени во името на Исус беа исполенти со Светиот Дух.

18 И многу од нив видоа и слушнаа неискажливи нешта, кои не се дозволени да бидат напишани.

19 И тие се поучуваа, и си служеа еден со друг; и ги имаа сите нешта заеднички помеѓу нив, секој човек постапуваше праведно, еден со друг.

20 И се случи да ги направат сите нешта и тоа како што Исус им заповеда.

21 И тие кои беа крстени во името на Исус беа наречени црквата на Христос.

ГЛАВА 27

Исус зайоведа Црквата да ја нарекуваат по Неговото име—Неговата мисија и помирвачка жртва до сочинуваат Неговото евангелие—На луѓето им е зайоведано да се покажат и да бидат крстени за да бидат осветени од Светиот Дух—Тие треба да бидат истио како што е Исус. Околу 34–35 н.е.

И се случи додека учениците на Исус патуваа и проповедаа за нештата кои ги слушнале и виделе и се крштеваа во името на Исус, се случи учениците да бидат собрани заедно и обединети во моќна молитва и пост.

2 И Исус повторно им се јави Самиот, бидејќи Му се молеа на Отецот во Негово име; и Исус дојде и застапа среде нив, и им кажа: Што сакате Јас да ви дадам?

3 И Му рекоа Него: Господе, сакаме Ти да ни кажеш со кое име да ја нарекуваме црквава; бидејќи постојат спорови помеѓу народот во врска со ова.

4 И Господ им кажа: Вистина, вистина, Јас ви велам, зошто луѓето мрморат и се оспоруваат заради ова нешто?

5 Зарем не ги прочитаа светите писма, кои велат дека мора да го преземат името на Христос, кое е Моето име? Зашто по

ова име ќе бидете наречени на последниот ден;

6 И секој што ќе го земе Моето име, и издржи до крај, истиот ќе биде спасен на последниот ден.

7 Затоа, што и да направите, ќе направите во Мое име; затоа ќе ја наречете црквата по Мое име; и ќе Го повикате Отецот во Мое име за Тој да ја благослови црквата заради Мое добро.

8 А како ќе биде Моја црква ако не е наречена по Моето име? Зашто ако црква е наречена по името на Мојсеј, тогаш би била Мојсиева црква; односно ако е наречена по името на човекот тогаш ќе биде човечка црква; но ако е повикана по Моето име тогаш е Моја црква, ако е изградена врз Моето евангелие.

9 Вистина Јас ви велама, дека сте изградени на Моето евангелие; затоа ќе нарекувате што и да нарекувате, во Мое име; затоа ако Го повикате Отецот, за црквата, ако е во Мое име, Отецот ќе ве слушне;

10 И ако се случи црквата да е изградена врз Моето евангелие, тогаш Отецот ќе ги покаже Неговите дела во неа.

11 Но ако не е изградена врз Моето евангелие, и е изградена врз делата на луѓе, или врз делата на ѓаволот, вистина Јас ви велама дека тие имаат радост во нивните дела за една сезона, и наскоро ќе дојде крајот, и се пресечени и фрлени во оган, од каде нема враќање.

12 Зашто нивните дела ги следат, бидејќи поради нивните дела тие се пресечени; затоа сетете се на нештата кои Јас ви ги кажав.

13 Ете Јас ви го дадов Моето евангелие, и ова е евангелието кое Јас ви го дадов—дека Јас дојдов на светот да ја правам волјата на Мојот Отец, бидејќи Мојот Отец Ме испрати Мене.

14 И Мојот Отец Ме испрати мене за да Јас бидам кренат на крстот; и откако Јас бев кренат на крстот, Јас да можам да ги привлекам сите луѓе кај Мене, дека како што Јас бев кренат од луѓето така и луѓето ќе бидат кренати од Отецот, да стојат пред Мене, да бидат судени за нивните дела, било да се добри или лоши—

15 И за оваа причина Јас бев кренат; затоа, според моќта на Отецот Јас ќе ги привлекам сите луѓе кај Мене, за да бидат судени според нивните дела.

16 И ќе се случи, дека секој што ќе се покае и ќе се крсти во Мое име ќе биде исполнет; и ако издржи до крај, ете, него Јас ќе го сметам за невин пред Мојот Отец на денот кога Јас ќе стојам да го судам светот.

17 И оној што нема да издржи до крај, истиот ќе биде пресечен и фрлен во оган, од каде повеќе не може да се врати, поради правдата на Отецот.

18 И ова е словото кое Тој им го даде на човечките деца. И за оваа причина Тој ги исполни

словата што Тој им ги дал, и Тој не лаже, туку ги исполнува сите Негови зборови.

19 И ништо нечисто не може да влезе во Неговото царство; затоа ништо не влегува во Неговата почивка освен тие кои си ги исчистиле нивните облекувања во Мојата крв, поради нивната вера, и покажувањето за сите нивни гревови, и нивната верност до крај.

20 Сега ова е заповедта: Покајте се, сите вие краишта на земјата, и дојдете кај Мене и бидете крстени во Мое име, за да можете да бидете осветени од примањето на Светиот Дух, за да станете безгрешни пред Мене на последниот ден.

21 Вистина, вистина, Јас ти велам, ова е Моето евангелие; и знаете за нештата што морате да ги правите во Мојата црква; бидејќи нештата кои Ме видовте Мене да ги правам истите ќе ги правите; бидејќи тоа што Ме видовте Мене да го правам и тоа ќе го правите;

22 Затоа, ако ги правите овие нешта, благословени сте, бидејќи ќе бидете кренати на последниот ден.

23 Запишете ги нештата што ги гледавте и слушнавте, освен оние што се забранети.

24 Запишете ги делата на овој народ, кои ќе бидат, и тоа како што е запишано, од тоа што било.

25 Зашто ете, од книгите кои се напишани, и кои ќе бидат

напишани, овој народ ќе биде суден, бидејќи од нив ќе им бидат познати нивните дела на луѓето.

26 И ете, сите нешта се напишани од Отецот; затоа од книгите кои ќе бидат напишани ќе биде суден светот.

27 И вие знаете дека ќе бидете судии на овој народ, според пресудата што Јас ќе ви ја дадам, која ќе биде праведна. Затоа, какви луѓе треба да бидете? Вистина Јас ви велам, токму каков сум Јас.

28 И сега Јас одам кај Отецот. И вистина Јас ви велам, што и да побарате од Отецот во Мое име, ќе ви го даде.

29 Затоа, побарајте, и ќе добиете; тропнете, и ќе ви биде отворено; зашто тој што бара, добива; и на тој што тропа, ќе му биде отворено.

30 И сега, ете, Мојата радост е голема, и тоа до целина, поради вас, и исто поради ова поколение; да, и дури Отецот се радува, и исто сите свети ангели, поради вас и ова поколение; бидејќи никој од нив не е загубен.

31 Ете, Јас би сакал да разберете; бидејќи Јас мислам на оние кои сега се живи од ова поколение; и ниту еден од нив не е загубен; и во нив Јас имам целосна радост.

32 Но ете, жал ми е Мене за четвртото поколение од ова поколение, бидејќи тие се одведени заробени од Него исто како што беше и синот на про-

паста; бидејќи ќе Ме продадат Мене за сребро и злато, и за тоа што молецот го расипува и што крадците можат да пробијат и да го украдат. И на тој ден Јас ќе ги посетам, и тоа завртувајќи им ги нивните дела врз нивните сопствени глави.

33 И се случи кога Исус заврши со овие кажувања, Тој им кажа на Неговите ученици: Влезете низ правата порта; бидејќи права е портата, и тесен е патот што води до живот, и малкумина се оние што ја наоѓаат; а широка е портата, и широк е патот што води до смрт, и многумина патуваат таму, додека не дојде ноќта, кога ниту еден човек не може да делува.

ГЛАВА 28

Девејќи од дванаесетте ученици посакуваат и им е ветено наследство во Христовото царство кога ќе умрат—Тројцата Нефити посакуваат и им е дадена моќ врз смртта за да останаат на земјата додека да не дојде Исус повторно—Тие се пренесени и гледаат нешта кои не се законски да се изговорат, и тие сега служат помеѓу луѓето. Околу 34–35 н.е.

И се случи кога Исус ги беше кажал овие зборови, Тој им зборува на Неговите ученици, еден по еден, кажувајќи им: Што посакувате од Мене, откако Јас ќе отидам кај Отецот?

2 И сите зборуваа, освен тројца, велејќи: Ние посакуваме

откако ќе го живееме човечкиот век, нашата служба, каде и да не повикаш Ти, да има крај, за брзо да дојдеме при Тебе во Твоето царство.

3 И Тој им кажа: Благословени сте вие бидејќи го посакувате ова нешто од Мене; затоа, откако ќе наполните седумдесет и две години ќе дојдете кај Мене во Моето царство; и со Мене ќе најдете одмор.

4 И кога Тој им зборуваше, Тој им се заврте Самиот на тројцата, и им кажа: Што сакате Јас да направам за вас, кога Јас ќе отидам кај Отецот?

5 И тие жалеа во своите срца, бидејќи не се осмелија да Му го кажат на Него нештото што го посакуваа.

6 И Тој им кажа: Ете, Јас ги знам вашите мисли, и го посакувате тоа што Јован, Мојот возљубен, кој беше со Мене во Мојата служба, пред Јас да бидам кренат од Евреите, го посакуваше од Мене.

7 Затоа, вие сте поблагословени, бидејќи никогаш нема да вкусите смрт; туку ќе живеете за да ги видите сите дела на Отецот на човечките деца, дури и кога сите нешта ќе бидат исполнети според волјата на Отецот, кога ќе дојдам во Мојата слава со небесните моќи.

8 И никогаш нема да ги почувствувате болките на смртта; туку кога Јас ќе дојдам во Мојата слава ќе бидете променети во трепкање на окото од

смртност во бесмртност; и тогаш ќе бидете благословени во царството на Мојот Отец.

9 И повторно, нема да имате болка додека сте во телото, ниту тага освен за гревовите на светот; и сето ова Јас ќе го направам поради тоа што го посакавте од Мене, бидејќи посакавте да ги доведете душите на луѓето кај Мене, додека светот ќе застане.

10 И поради оваа причина ќе имате целосна радост; и ќе седите во царството на Мојот Отец; да, вашата радост ќе биде целосна, и тоа како што Отецот Ми даде Мене целосна радост; и ќе бидете како што сум Јас, и Јас сум како Отецот; и Отецот и Јас сме едно;

11 И Светиот Дух сведочува за Отецот и за Мене; а Отецот им го даде Светиот Дух на човечките деца, поради Мене.

12 И се случува кога Исус ги кажа овие зборови, Тој ги допре сите нив со Неговиот прст освен тројцата кои сакаа да останат, и тогаш Тој си замина.

13 И ете, небесата беше отворена, и тие беа фатени во небото, и видоа и слушнаа неискажливи нешта.

14 И им беше забрането да ги изговараат; ниту им беше дадена моќ да ги изговорат нештата кои ги видоа и слушнаа;

15 И не можеа да кажат дали беа во телото или надвор од телото; бидејќи им се чинеше како нивно преобразување, така

што беа променети од ова тело од месо во бесмртна состојба, за да можат да ги видат Божјите нешта.

16 Но се случи тие повторно да служат на лицето на земјата; сепак не служеа за нештата кои ги беа слушнале и виделе, поради заповедта која им беше дадена на небесата.

17 И сега, дали беа смртни или бесмртни, од денот на нивното преобразување, јас не знам;

18 Но волку знам, според записот кој беше даден—тие тргнаа врз лицето на земјата, и му служеа на сиот народ, обединувајќи ги во црквата сите оние кои веруваа во нивното проповедање; крштавајќи ги, и сите кои беа крстени го примија Светиот Дух.

19 И беа фрлени во затвор од оние кои не припагаа на црквата. А затворите не можеа да ги задржат, бидејќи беа распукани на два дела.

20 И беа фрлени на земјата; но ја удрија земјата со Божјото слово, толку што со Неговата моќ беа избавени од длабочините на земјата; и затоа не можеа да копаат доволно големи дупки за да ги задржат.

21 И трипати беа фрлени во печка и не добија никава повреда.

22 И двапати беа фрлени во јама со диви ѕверови; и ете си играа со ѕверовите како дете со јагне што цица, и не довија никаква повреда.

23 И се случи така да одат помеѓу целиот Нефитски народ, и го проповедаа Христовото евангелие на целиот народ врз лицето на земјата; и беа преобратени во Господ, и беа обединети во црквата на Христос, и така народот на тоа поколение беа благословени, според словото на Исус.

24 И сега јас, Мормон, ставам крај на зборувањето за овие нешта за некое време.

25 Ете, за малку ќе ги напишев имињата на оние кои никогаш не би ја вкусиле смртта, но Господ забрани; затоа не ги пишувам, бидејќи се скриени од светот.

26 Но ете, ги видов, и тие ми служеа.

27 И ете ќе бидат помеѓу Невреите, а Невреите нема да ги знаат.

28 Тие исто така ќе бидат помеѓу Евреите, а Евреите нема да ги знаат.

29 И ќе се случи, кога Господ смета дека е соодветно според Неговата мудрост, дека тие ќе им служат на сите распрскани племиња на Израел, и на сите нации, колена, јазици и народи, и ќе доведат кај Исус многу души, за нивната желба да биде исполнета, и исто поради уверувачката моќ на Бог која е во нив.

30 И тие се како Божји ангели, и ако Му се молат на Отецот во името на Христос, тие можат да му се покажат на било

кој човек што им се чини дека е добро.

31 Затоа, големи и зачудувачки дела ќе бидат извршени од нив, пред големиот и претстоен ден кога сите луѓе мора сигурно да стојат пред судиската столица на Христос;

32 Да дури и помеѓу Невреите ќе има големо и зачудувачко дело направено од нив, пред тој суден ден.

33 И ако ги имате сите свети писма кои даваат извештај за сите зачудувачки дела на Христос, вие би знаеле, според зборовите на Христос, дека овие нешта мора сигурно да дојдат.

34 И тешко на оној кој нема да ги слуша зборовите на Христос, и исто на оние кои Тој ги одбра и испрати помеѓу нив; бидејќи сите што нема да ги примат словото на Исус и словата на оние кои Тој ги испрати, нема да Го примат Него; и затоа Тој нема да ги прими на последниот ден;

35 И би било подобро за нив да не беа родени. Бидејќи дали мислите дека можете да се ослободите од правдата на навредениот Бог, Кој беше газен под човечките стапала, за да може да дојде спасение?

36 И сега ете, како што зборував за оние кои ги одбра Господ, да, дури тројца кои беа фатени во небесата, дека не знаев дали беа прочистени од смртност во бесмртност—

37 Но ете, откако јас напишав, Го прашав Господ, и Тој

ми покажа дека мора да има промена направена на нивните тела, инаку потребно е тие да морат да ја вкусат смртта;

38 Затоа, за да не ја вкусат смртта беше направена промена на нивните тела, за да не претрпат болка ниту тага освен за гревовите на светот.

39 Сега оваа промена не е еднаква како таа која ќе се случи на последниот ден; но имаше промена која им беше направена, толку што Сатаната немаше моќ врз нив, за да не ги искушува; и беа осветени во телото, така што беа свети и моќите на земјата не можеа да ги задржат.

40 И во оваа состојба требаше да останат до судниот ден на Христос; а на тој ден требаше да добијат поголема промена, и да бидат примени во царството на Отецот за повеќе да не излегуваат, туку да живеат со Бог вечно на небесата.

ГЛАВА 29

Појавувањето на Книѓата на Мормон е знак дека Господ зајочнал да го собира Израел и да ги исполнува Неговите завети—Оние кои ќе ги одбијат Неговите откровенија и дарови на последниите денови ќе бидат проколнати. Околу 34–35 н.е.

И сега ете, ви велам кога на Господ ќе Му одговара, со Неговата мудрост, дека овие кажувања ќе дојдат кај Неевреите според

Неговото слово, тогаш ќе можете да знаете дека заветот што Отецот го направи со децата на Израел, во врска со нивното обновување на земјите на нивно наследство, веќе започнува да се исполнува.

2 И ќе можете да знаете дека словата на Господ, кои беа кажани од светите пророци, сите ќе бидат исполнети; и не можете да кажете дека Господ го оддолжува Неговото доаѓање кај децата на Израел.

3 И не треба да си замислувате во вашите срца дека зборовите кои беа кажани се залудни, бидејќи ете, Господ ќе се сети на Неговиот завет кој Тој го направи со Неговиот народ од Израеловиот дом.

4 И кога ќе видите дека овие кажувања доаѓат меѓу вас, тогаш повеќе не треба да ги отфрлате Господовите дела, бидејќи мечот на Неговата правда е во Неговата десна рака; и ете, на тој ден, ако ги отфрлите Неговите дела Тој ќе предизвика брзо да ве пресече.

5 Тешко на Тој кој ги отфрла Господовите дела; да, тешко на Тој кој го негира Христос и Неговите дела!

6 Да, тешко на Тој кој ќе ги негира откровенијата на Господ, и кој ќе вели дека Господ повеќе не делува по откровенија, ниту по пророштво, ниту по дарови, ниту по јазици, ниту по исцелувања, ниту по моќта на Светиот Дух!

7 Да, и тешко на тој што ќе каже на тој ден, за да стекне добивка, дека не може да има чудо направено од Исус Христос; бидејќи тој што го прави ова ќе стане како синот на пропаста, за кого немаше милост, според Христовото слово!

8 Да, и не треба повеќе да шушкате, ниту да презирате, ниту да ги исмејувате Евреите, ниту било кој од Израеловиот дом; зашто ете, Господ се сети на Неговиот завет со нив, и Тој ќе им направи според тоа што се заколна.

9 Затоа не мислете дека можете да ја завртите десната рака на Господ на левото, за Тој да не донесе пресуда за исполнувањето на заветот кој Тој го направи со Израеловиот дом.

ГЛАВА 30

На Нееврейците од последните денови им е заповедано да се покажат, да дојдат кај Христос, и да

бидат вброени со Израеловиот дом. Околу 34–35 н.е.

ПОСЛУШАЈТЕ, О вие Неевреи, и слушнете ги зборовите на Исус Христос, Синот на Живиот Бог, што Тој ми заповеда да зборувам во врска со вас, зашто, ете Тој ми заповеда да напишам, велјќи:

2 Завртете се, сите вие Неевреи, од вашите пакосни начини; и покајте се за вашите злобни дела, за вашите лаги и измами, и за вашите блудства, и за вашите тајни одвратности, и вашите идолопоклонства, и за вашите убиства, и вашите поповштини, и вашите завидливости, и вашите препирања, и од сите ваши пакости и одвратности, и дојдете кај Мене, и бидете крстени во Мое име, за да добиете опростување за вашите гревови, и да бидете исполнети со Светиот Дух, за да бидете вброени во Мојот народ кој е од Израеловиот дом.

ЧЕТВРТИ НЕФИ КНИГАТА НА НЕФИ

КОЈ Е СИНОТ НА НЕФИ—ЕДЕН ОД
УЧЕНИЦИТЕ НА ИСУС ХРИСТОС

Извештај за народот на Нефи, според неговиот запис.

Нефиците и Ламанците се сите преобработени кај Господ—Тие ги имаат сите заеднички нешта,

правајќи чуда, и напредуваат во земјата—После два века се појавуваат поделби, зла, лажни

цркви, и пројонувања—После ијрисија години, и Нефијиније и Ламанијиније се јакосни—Амарон ги крие светијиније зайиси. Околу 35–321 н.е.

ИСЕ случи да помине триесет и четвртата година, и исто и триесет и петата, и ете учениците на Исус образуваа црква на Христос во сите земји наоколу. И сите што дојдоа при нив, и навистина се покајаа за нивните гревови, беа крстени во името на Исус; и тие исто така го примија Светиот Дух.

2 И се случи во триесет и шесттата година, сите луѓе беа преобратени во Господ, врз сето лице на земјата, и Нефити и Ламанити, и немаше ниту препирања ниту спорови помеѓу нив, и секој човек постапуваше праведно еден со друг.

3 И ги имаа сите нешта заеднички помеѓу нив; затоа не беа богати и сиромашни, врзани и слободни, туку сите беа слободни, и учесници во небесниот дар.

4 И се случи да помине триесет и седмата година исто така, и сè уште имаше мир во земјата.

5 И имаше големи и зачудувачки дела направени од учениците на Исус, толку што ги исцелуваа болните, и ги креваа мртвите, и направија тромавите да одат, и слепите да слушаат; и правеа секаков вид на чуда помеѓу човечките деца; и

не правеа чуда во ништо освен во името на Исус.

6 И така помина триесет и осмата година, и исто триесет и деветтата, и четириесет и првата, и четириесет и втората, да, сè додека не поминаа четириесет и девет години, и исто педесет и првата, и педесет и втората; да, и дури поминаа педесет и девет години.

7 И Господ прекумерно ги унапреди во земјата; да, толку што тие повторно изградија градови каде што беа изгорени градови.

8 Да, дури и големиот град Зарахемла направија да биде изграден повторно.

9 Но имаше многу градови кои беа потонати, и се појавуваа води на нивно место; затоа овие градови не можеа да бидат обновени.

10 И сега, ете, се случи народот на Нефи да се зацврсти и се размножуваше премногу брзо, и стана премногу убав и воодушеувачки народ.

11 И беа венчани, и дадени во брак, и беа благословени според мноштвото на ветувањата кои Господ им ги даде.

12 И повеќе не чекореа според изведбите и обредите на Мојсиевиот закон; туку чекореа според заповедите кои ги примија од нивниот Господ и нивен Бог, продолжувајќи со пост и молење, и во често сретнување заедно, за да се молат и да го слушаат Господовото слово.

13 И се случи да нема препирање помеѓу сиот народ, во целата земја; туку имаше моќни чуда направени од учениците на Исус.

14 И се случи седумдесет и првата година да помине, и исто седумдесет и втората година, да, и накратко, сè додека не помина седумдесет и деветтата година; да дури и сто години поминаа, и учениците на Исус, кои Тој ги одбра, сите заминаа во рајот на Бог, освен тројцата кои требаше да останат; и имаше други ученици одредени на нивно место; и исто многу од тоа поколение починаа.

15 И се случи да нема препирање во земјата, поради Божјата љубов која престојуваше во срцата на луѓето.

16 И немаше завидливости, ниту расправи, ниту метежи, ниту блудства, ниту лаги, ниту убиства, ниту некаков вид на сладострастие; и сигурно не би можел да има посрекен народ помеѓу сите луѓе кои беа создадени од раката на Бог.

17 Немаше крадци, ниту убијци, ниту Ламанити, ниту некаков вид на -ици; туку беа во едно, Христови деца, и наследници на Божјото царство.

18 И колку благословени беа тие! Бидејќи Господ ги благослови во сите нивни дела; да, и дури беа благословени и унапредени сè додека не поминаа сто и десет години; и не почина

првото поколение од Христос, и немаше препирање во земјата.

19 И се случи Нефи, тој што го зачува овој последен запис, (и тој го зачува врз плочите на Нефи) да умре, и неговиот син Амос го чуваше на негово место; и го зачува врз плочите на Нефи исто.

20 И го чуваше осумдесет и четири години, и сè уште имаше мир во земјата, освен мал дел од луѓето кои се побунија против црквата и кои го земаа врз себе името на Ламанити; затоа повторно започна да има Ламанити во земјата.

21 И се случи Амос да умре исто така, (и поминаа сто деведесет и четири години од доаѓањето на Христос) и неговиот син Амос го водеше записот на негово место; и исто така го чуваше врз плочите на Нефи; и исто беше запишано во книгата на Нефи, која е оваа книга.

22 И се случи да поминат двесте години; и сите од второто поколение беа починале освен неколкумина.

23 И сега јас, Мормон, би сакал да знаете дека народот беше се размножувал, толку што беа распространети врз целото лице на земјата, и дека станаа премногу богати, поради нивното напредување во Христос.

24 И сега, во двесте и првата година започнаа да постојат помеѓу нив оние кои беа кренати во гордоста, кои беа облечени во скапа облека, и во секаков

вид на скапоцени бисери, и во убавите светски нешта.

25 И оттогаш нивните добра и имоти не беа заеднички помеѓу нив.

26 И започнаа да се поделуваат на класи; и започнаа да градат цркви за себеси да добијат добивка, и започнаа да ја негираат вистинската црква на Христос.

27 И се случи кога беа поминале двесте и десет години постоеја многу цркви во земјата; да, постоеја многу цркви кои тврдеа дека Го познаваат Христос, а сепак ги негираа поголемите делови од Неговото евангелие, толку што дозволија секаков вид на пакости, и го послужуваа тоа што беше свето на оној на кого му беше забрането поради недостојност.

28 И оваа црква се размножуваше прекумерно поради беззаконието, и поради моќта на Сатаната која ги задржа нивните срца.

29 И повторно, имаше уште една црква која го негираше Христос; и ја прогонуваше вистинската црква на Христос, поради нивната понизност и нивното верување во Христос; и ги презираа поради многуте чуда кои беа направени меѓу нив.

30 Затоа практикуваа моќ и власт врз ученциите на Исус кои останаа со нив, и ги фрлија во затвор; но преку моќта на Божјото слово, која беше во нив, затворите беа распукани

на две, и тргнаа правејќи моќни чуда помеѓу нив.

31 Сепак, и без оглед на сите овие чуда, луѓето ги закоравија своите срца, и сакаа да ги убијат, и тоа како што Евреите во Ерусалим сакаа да го убијат Исус, според Неговото слово.

32 И ги фрлија во печката на огнот, и тие излегоа без никаква повреда.

33 И исто така ги фрлија во јамите со дивите сверови, и си играа со сверовите како дете со јагне; и тие излегоа од нив, без никаква повреда.

34 Сепак, луѓето ги закоравија своите срца, бидејќи беа водени од многу свештеници и лажни пророци да изградат многу цркви, и да прават секаков вид на беззаконие. И го удираа народот на Исус; но народот на Исус не возвраќаше. И така исчезнуваа во неверување и пакост, од година во година, сè додека не поминаа двесте и триесет години.

35 И сега се случи во оваа година, да, во двесте триесет и првата година, да има голема поделба меѓу народот.

36 И се случи во оваа година да се појави народ кои се нарекува Нефити; и беа вистински верници во Христос; и помеѓу нив постоеја оние кои беа наречени од Ламанитите—Јаковити, и Јосефити, и Зорамити;

37 Затоа вистинските верници во Христос, и вистинските обожавачи на Христос, (помеѓу кои

беа тројцата ученици на Исус кои ќе останат) беа наречени Нефити, и Јаковити, и Јосефити, и Зорамити.

38 И се случи дека оние кои го одбија евангелието беа наречени Ламанити, и Лемуилити, и Исмаилити; и не исчезнуваа во неверување, туку своеволно се побунија против евангелието на Христос; и ги учеа нивните деца да не веруваат, и тоа како и нивните татковци, од почетокот, што исчезнуваа.

39 И беше поради пакоста и одвратностите на нивните татковци, и тоа како што беше на почетокот. И беа поучени да ги мразат Божјите деца, и тоа како што Ламанитите беа поучени да ги мразат децата на Нефи од почетокот.

40 И се случи двесте четириесет и четири години да поминат, и такви беа околностите на народот. И попакосниот дел од народот се зацврстуваше, и стана прекумерно поброен отколку што беше Божјиот народ.

41 И сè уште продолжија да си градат цркви за себеси, и да ги украсуваат со секаков вид на скапоцени нешта. И така поминана двесте и педесет години, и исто двесте и шеесет години.

42 И се случи попакосниот дел од народот повторно започна да воспоставува тајните заклетви и сојузи на Гадиантон.

43 И исто луѓето кои беа наречени народот на Нефи започнаа да се гордеат во своите срца,

поради своите прекумерни богатства, и да стануваат суетни како нивните браќа, Ламанитите.

44 И од ова време учениците започнаа да жалат за гревовите на светот.

45 И се случи кога поминаа триста години, и народот на Нефи и Ламанитите станаа прекумерно пакосни едно како другото.

46 И се случи крадците на Гадиантон да се прошират низ целото лице на земјата; и немаше никој што беше праведен освен учениците на Христос. И положуваа злато и сребро во изобилство, и тргуваа со секаква трговија.

47 И се случи откако поминаа триста и пет години, (а народот сè уште остана во пакост) Амос умре; и неговиот брат, Амарон, го водеше записот на негово место.

48 И се случи кога беа поминале триста и дваесет години, Амарон, присилен од Светиот Дух, ги скри записите кои беа свети—да, и дури сите свети записи кои беа предавани од поколение на поколение, кои беа свети—дури до триста и дваесеттата година од доаѓањето на Христос.

49 И тој ги скри во Господ, за повторно да дојдат кај остатокот од домот на Јаков, според пророштвата и ветувањата на Господ. И така ова е крајот на записот на Амарон.

КНИГАТА НА МОРМОН

ГЛАВА 1

*Амарон го укажува Мормон во
врска со свештениците—Војна
почнува помеѓу Нефитите и
Ламанитите—Трите Нефити
се одземени—Пакоси, неверува-
ње, волшебништво, и вештер-
ство преовладуваат. Околу
321–326 н.е.*

ИСЕГА јас, Мормон, правам
запис за нештата што сум
ги видел и чул, и ќе го нареку-
вам Книгата на Мормон.

2 И околу времето кога Ама-
рон ги скри записите за Гос-
под, тој дојде кај мене, (јас имав
околу десет години, и почнував
да се учам малку по начинот на
учење на мојот народ) и Амарон
ми кажа: Сметам дека си трезно
дете, и брзо набљудуваш;

3 Затоа, кога ќе имаш околу
дваесет и четири години би са-
кал јас да се сетиш на нештата
што си ги набљудувал што се од-
несуваат на овој народ; и кога ќе
стигнеш на таа возраст оди до
земјата Антум, до рид што ќе се
вика Шим; и таму сум ги зако-
пал за Господ сите свети грави-
рања за овој народ.

4 И ете, ќе ги земеш плочите на
Нефи кај себе, а остатокот ќе го
оставиш каде што е сега; и ќе ги
гравираш на плочите на Нефи
сите оние нешта што ги набљу-
дуваше за овој народ.

5 И јас, Мормон, потомок на

Нефи, (а татко ми се викаше
Мормон) ги запомнив нештата
што Амарон ми ги заповедал.

6 И се случи дека јас, кога имав
единаесет години, бев донесен
од татко ми на јужната земја,
дури и до земјата Зарахемла.

7 Целото лице на земјата беше
станало покриено со згради, и
луѓето беа толку многубројни,
речиси колку што е песокот на
морето.

8 И се случи дека во оваа го-
дина војна почна помеѓу Не-
фитите, кои се состоеја од
Нефитите и Јаковитите и Јо-
сефитите и Зорамитите; а оваа
војна беше помеѓу Нефитите, и
Ламанитите и Лемуилитите и
Исмаелитите.

9 Сега Ламанитите и Лемуи-
литите и Исмаелитите се викаа
Ламанити, па така двете страни
беа Нефитите и Ламанитите.

10 И се случи дека војната
почна помеѓу нив во границите
на Зарахемла, кај водите на Си-
дон.

11 И се случи дека Нефитите
беа собрале заедно голем број на
мажи, дури повеќе од триесет
илјади. И се случи дека имаа во
таа иста година неколку битки,
во кои Нефитите ги победија Ла-
манитите и убија многу од нив.

12 И се случи дека Ламани-
тите се откажаа од нивната цел,
и постоеше мир во земјата; и
мирот остана за текот на околу

четири години, така што немаше крвопролевање.

13 Но пакоста преовладуваше врз лицето на целата земја, толку што Господ ги извади Неговите возљубени ученици, и делата на чуда и на исцелување престанаа заради беззаконието на народот.

14 И немаше дарови од Господ, и Светиот Дух не му доаѓаше никому, заради нивната пакост и неверување.

15 И јас, имајќи петнаесет години и со трезен ум бев посетен од Господ, и ја доживеав и познавав добрината на Исус.

16 И се трудив да му проповедам на овој народ, но мојата уста се затвори, и бев забранет да му проповедам; зашто ете своеволно беа се бунтувале против својот Бог; и возљубените ученици се извадиле од земјата заради нивната пакост.

17 Но останав меѓу нив, но ми беше забрането да им проповедам, заради цврстината на нивните срца; и заради цврстината на нивните срца, земјата им беше проколната за нивно добро.

18 И оние Гадиантонски крадци, кои беа помеѓу Ламанитите, ја исполнија земјата, толку така што жителите почнаа да ги кријат нивните богатства во земјата; и станаа лизгави, бидејќи Господ беше ја проколнал земјата, така што тие не можеа ниту да ги држат, ниту да ги задржат.

19 И се случи дека постоеја

волшебништва, и вештерства, и маѓепсности; и моќта на злобниот работеше врз сето лице на земјата, дури до исполнувањето на зборовите на Абинади, и исто Самуел Ламанитот.

ГЛАВА 2

Мормон ги води Нефијскиите војски—Крв и колеж ја зафаќаат земјата—Нефијскиите ѝлачат и жалаат со ѝага на ѝроклејскиите—Нивниот ден на благодат ѝомина—Мормон ги зема ѝлочиите на Нефи—Војниите ѝродолжуваат. Околу 327–350 н.е.

И се случи во истата година да почне војна повторно помеѓу Нефитите и Ламанитите. И иако јас бев млад, бев голем во раст; затоа Нефитскиот народ ме назначија да бидам нивен водач, односно водач на нивните војски.

2 Затоа се случи дека во мојата шестнаесетта година, тргнав на чело на војската на Нефитите, против Ламанитите; затоа беа поминале триста дваесет и шест години.

3 И се случи дека во триста дваесет и седмата година Ламанитите нè нападнаа со прекумерно голема сила, толку што тие ги заплашија моите војски; затоа моите војски не би се бореле, и почнаа да се повлекуваат кон северните земји.

4 И се случи дека пристигнавме во градот Ангола, и го зазедовме градот, а се подготвивме да се заштитиме од

Ламанитите. И се случи дека го зајакнавме градот со нашата сила; но без оглед на сите наши тврдини, Ламанитите нè нападнаа и истераа од градот.

5 И тие исто нè истераа од земјата Давид.

6 И ние марширавме и дојдовме на земјата Џошуа, што е во западните граници покрај морскиот брег.

7 И се случи дека ние ги собравме нашите луѓе толку брзо колку што беше можно, за да можеме да ги собереме заедно во една група.

8 Но ете, земјата беше полна со крадци и со Ламанити; и без оглед на големото уништување што висеше над мојот народ, тие не се покајаа од своите зли дела; затоа крв и колеж се проширија низ сето лице на земјата, и на страната на Нефитите и на страната на Ламанитите; и беше едно огромно востание преку сето лице на земјата.

9 И сега, Ламанитите имаа крал, и се викаше Арон; и тој дојде против нас со војска на четириесет и четири илјади. И ете, јас му се спротивставив на него со четириесет и две илјади. И се случи дека јас го победив него со мојата војска така што тој одтрча од мене. И ете, сето ова се стори, и триста и триесет години беа поминале.

10 И се случи дека Нефитите почнаа да се покајуваат од своето беззаконие, и почнаа да плачат дури како што беше

претскажано од пророкот Самуил; и ете никој не можеше да го задржи тоа што било негово, поради крадците, и разбојниците, и убијците, и маѓепсничствата и вештерството што беа во земјата.

11 И така почнаа оплакување и жалење во сета земја поради овие нешта, а особено меѓу Нефитскиот народ.

12 И се случи дека јас, Мормон, кога го видов нивното жалење и оплакување пред Господ, моето срце почна да се радува во мене, знаејќи ги милостите и макотрпноста на Господ, затоа претпоставив дека Тој би бил милостив кон нив така што тие повторно би станале праведен народ.

13 Но ете, оваа моја радост беше залудна бидејќи нивното жалење не беше кон покајание, заради добрината на Бог; туку тоа беше жалењето на проклетите, бидејќи Господ не секогаш им дозволуваше на нив да бидат среќни во своите гревови.

14 И тие не Му доаѓаа на Исус со скршени срца и искрени духови, туку тие Го проколнаа Бог, и посакуваа да умираат. Сепак, тие би се бореле со мечот за своите животи.

15 И се случи дека мојата тага ми се врати повторно, и јас сфатив дека нивниот ден за благодатта беше поминал, и временски и духовно; зашто видов илјадници од нив убиени во отворен бунт против својот

Бог, и тие беа ставени во купови како измет врз лицето на земјата. И така триста четириесет и четири години беа поминале.

16 И се случи дека во триста четириесет и петтата година Нефитите почнаа да бегаат од Ламанитите; а беа гонети сè додека не пристигнаа до земјата Јашон, пред да беше можно да се запрат во нивното повлекување.

17 И сега, градот Јашон бил блиску до земјата каде Амарон ги беше поставил записите во Господ, за да не бидат уништени. И ете јас отидов според зборот на Амарон, и ги зедев плочите на Нефи, и направив запис според зборовите на Амарон.

18 И на плочите на Нефи, направив целосен извештај за сета пакост и одвратности; но на овие плочи се воздржав да направам целосен извештај на нивната пакост и одвратности, бидејќи ете, една постојана глетка на пакост и одвратности била пред моите очи откако бев доволно стар да ги здогледам човечките патишта.

19 И тешко мене заради нивната пакост, зашто моето срце било полно со тага заради нивната пакост, сите мои денови; сепак, знам дека ќе бидам воздигнат во последниот ден.

20 И се случи дека во оваа година Нефитскиот народ пак беше ловен и истеран. И се случи дека бевме истерани сè

додека не дојдовме на северот до земјата што се вика Шем.

21 И се случи дека го утврдивме градот Шем, и ги собравме нашите луѓе толку колку што беше можно, за можеби да ги спасиме од уништување.

22 И се случи дека во триста четириесет и шестта година тие почнаа да нè напаѓаат повторно.

23 И се случи дека јас им зборував на моите луѓе, и ги поттикнував со голема енергија да издржат храбро против Ламанитите и да се борат за нивните жени, и нивните деца, и нивните куќи, и нивните домови.

24 И моите зборови ги предизвикаа нив да бидат храбри, толку што тие не бегаа од пред Ламанитите, туку тие застаана со смелост против нив.

25 И се случи да се бориме со војска на триесет илјади против војска на педесет илјади. И се случи дека застанавме пред нив со таква цврстина што тие избегаа од пред нас.

26 И се случи дека штом тие побегнаа, ние ги бркавме со нашите војски, и ги сретнавме повторно, и ги победивме; сепак Господовата сила не беше со нас; да, бевме оставени сами, така што Господовиот Дух не остануваше во нас; затоа станавме слаби како што се нашите браќа.

27 И моето срце жалеше заради оваа огромна несреќа на мојот народ, поради нивната

пакост и нивните одвратности. Но ете, ние се боревме против Ламанитите и крадците на Гадијантон сè додека повторно не ги зазедовме земјите на нашето наследство.

28 И триста четириесет и деветтата година беше поминала. А во триста педесеттата година ние направивме договор со Ламанитите и крадците на Гадијантон, во кој беа поделени земјите на нашето наследство.

29 И Ламанитите ни ја дадоа северната земја, да, дури до тесниот премин што води кон јужната земја. И ние им ја дадовме на Ламанитите сета јужна земја.

ГЛАВА 3

Мормон извикува покаяние на Нефијиније—Тие добиваат голема победа и слава во нивната сојузвена сила—Мормон одбива да ги води, и неговите молишви за нив се без вера—Книѓата на Мормон ги поканува дванаесетте племиња на Израел да веруваат во евангелието. Околу 360–362 н.е.

И се случи дека Ламанитите не дојдоа да се борат сè додека не поминаа уште десет години. И ете, го задолжив мојот народ, Нефитите, да ги подготват нивните земји и нивните оружја за времето на битка.

2 И се случи Господ да ми каже: Довикај го овој народ—Покајте се, и дојдете кај Мене,

и бидете крстени, и повторно изградете ја Мојата црква, и ќе бидете поштедени.

3 И му довикав на овој народ, но беше залудно; и тие не сфатија дека беше Господ Кој ги поштеди, и им даде можност за покајание. И ете ги закоравија нивните срца против Господ нивниот Бог.

4 И се случи откако помина оваа десетта година, правејќи вкупно, триста и шеесет години од доаѓањето на Христос, царот на Ламанитите ми испрати писмо, што ми даде знаење дека тие се подготвуваа да дојдат повторно да се борат против нас.

5 И се случи дека наредив мојот народ да се собере заедно во земјата Пустош, во град кој беше во границите, до тесниот премин кој водеше до земјата на југ.

6 И таму ги поставивме нашите војски, за да ги запреме војските на Ламанитите, за да не ги заземат нашите земји; затоа се утврдивме против нив со сета наша сила.

7 И се случи во триста шеесет и првата година Ламанитите дојдоа во градот Пустош да се борат против нас; и се случи да ги победиме во таа година, толку што тие се вратија во сопствените земји повторно.

8 И во триста шеесет и втората година повторно дојдоа да се борат. И ние повторно ги победивме, и убивме голем број

од нив, и нивните мртви беа фрлени во морето.

9 И сега, поради ова големо нешто кое мојот народ, Нефитите, го беа направиле, тие започнаа да се фалат со нивната сопствена сила, и започнаа да се заколнуваат пред небесата дека ќе се одмаздат за крвта на нивните браќа кои беа убиени од нивните непријатели.

10 И се заколнаа на небесата, и исто на Божјиот престол, дека ќе одат да се борат против нивните непријатели, и ќе ги отсечат од лицето на земјата.

11 И се случи јас, Мормон, целосно одбив оттука па натаму да бидам командант и водач на овој народ, поради нивната пакост и одвратност.

12 Ете, бев ги водел, без оглед на нивната пакост многу пати ги водев во борба, и бев ги љубел, според љубовта на Бог која беше во мене, со сето мое срце; и мојата душа беше излеана во молитва на мојот Бог целиот ден за нив; сепак, беше без вера, поради тврдината на нивните срца.

13 И трипати ги избавив од рацете на нивните непријатели, и не се покајаа од нивните гревови.

14 И кога се заколнаа во сè што им беше забрането од нашиот Господ и Спасител Исус Христос, дека ќе тргнат против нивните непријатели во борба, и ќе се одмаздат за крвта на нивните браќа, ете гласот на Господ дојде кај мене, велејќи:

15 Одмаздата е Моја, и Јас ќе возвратам; и бидејќи овој народ не се покаја откако Јас ги бев избавил, ете, ќе бидат отсечени од лицето на земјата.

16 И се случи дека јас целосно одбив да тргнам против моите непријатели; и направив како што ми заповеда Господ; и застанав како неактивен сведок да му прикажам на светот за нештата кои ги видов и слушнав, според прикажувањето на Духот кој сведочеше за нештата кои следуваа.

17 Затоа ви пишувам, Неевреи, и исто и тебе, Израелов доме, кога ќе започне делото, така што наскоро ќе бидете подготвени да се вратите во земјата на вашето наследство;

18 Да, ете, им пишувам на сите краишта на земјата; да, на вас, дванаесет племиња на Израел, кои ќе бидете судени според вашите дела од дванаесеттемина кои Исус ги одбра да бидат Негови ученици во земјата Ерусалим.

19 И исто така му пишувам на остатокот на овој народ, кои исто така ќе бидат судени од дванаесетте кои Исус ги одбра во оваа земја; и ќе бидат судени од другите дванаесет кои Исус ги одбра во земјата Ерусалим.

20 И овие нешта Духот ми ги покажа; затоа ви пишувам на сите вас. И за оваа причина ви пишувам, за да знаете дека сите вие морате да застанете пред судиската столица на Христос, да,

секоја душа која припаѓа на целото човечко семејство на Адам; и морате да стоите за да бидете судени за вашите дела, било да се добри или лоши;

21 И исто за да верувате во евангелието на Исус Христос, кое ќе го имате помеѓу вас; и исто за Евреите, заветениот народ на Господ, да имаат друг сведок покрај Него Кого Го видоа и слушнаа, дека Исус, Кого Го убија, беше самиот Христос и самиот Бог.

22 И би сакал да можам да ве убедам сите вас, краишта на земјата, да се покаете и да се подготвите да застанете пред судиската столица на Христос.

ГЛАВА 4

Војнаџа и колежой љродолжувааџ—Пакосниџе џи казнувааџ љакосниџе—Поџолемаџа љакосџ љреовладува како никоџаш љорано во целиоџ Израел—Жени и деца се жрџивувани на идоли—Ламаниџиџе зайочнувааџ да џи бришаџ Нефиџиџе љред нив. Околу 363–375 н.е.

И сега се случи дека во триста шеесет и третата година Нефитите тргнаа со нивните војски да се борат против Ламанитите, надвор од земјата Пустош.

2 И се случи војските на Нефитите да бидат протерани назад повторно во земјата Пустош. И додека сè уште беа изморени, свежа Ламанитска војска тргна на нив; и имаа тешка битка,

толку што Ламанитите го заземаа градот Пустош, и убија многу од Нефитите, и земаа многу затвореници.

3 И остатокот избега и им се придружи на жителите на градот Теанкум. Сега градот Теанкум лежеше на гранците покрај морскиот брег; и исто беше близу градот Пустош.

4 И бидејќи Нефитските војски тргнаа кај Ламанитите, тие почнаа да бидат удрени; зашто да не беше тоа, Ламанитите не можеа да имаат моќ врз нив.

5 Но, ете, Божјите пресуди ќе ги претигнат пакосните; и тоа е преку пакосните дека пакосните се казнети; бидејќи пакосните се тие кои ги наведуваат срцата на човечките деца на крвопролевање.

6 И се случи Ламанитите да направат подготовки да тргнат против градот Теанкум.

7 И се случи во триста шеесет и четвртата година Ламанитите да тргнат против градот Теанкум, за да го заземат градот Теанкум исто така.

8 И се случи да бидат одбиени и протерани назад од Нефитите. И кога Нефитите видоа дека беа ги протерале Ламанитите повторно, се фалеа со нивната сопствена сила; и тргнаа со нивната сопствена моќ, и повторно го заземаа градот Пустош.

9 И сега сите овие нешта беа сторени, и имаше илјадници убиени на двете страни, и од Нефитите и од Ламанитите.

10 И се случи да помине триста шеесет и шестата година, и Ламанитите повторно дојдоа против Нефитите да се борат; а сепак Нефитите не се покајаа за злото кое го сторија, туку продолжија со својата пакост постојано.

11 И невозможно е за јазикот да објасни, односно за човекот да напише совршен опис на ужасната сцена на крв и колеж која беше помеѓу народот, и кај Нефитите и кај Ламанитите; и секое срце беше закоравено, така што се восхитуваа во пролевањето на крв постојано.

12 И никогаш не постоела толку голема пакост помеѓу сите деца на Лехи, ниту помеѓу целиот Израелов дом, според зборовите на Господ, како што беше помеѓу овој народ.

13 И се случи Ламанитите да го заземат градот Пустош, и ова бидејќи нивниот број го надминуваше бројот на Нефитите.

14 И тие исто така маршираа напред против градот Теанкум, и ги протераа жителите надвор од него, и земаа многу затвореници, и жени и деца, и ги принесоа како жртви на нивните идолни богови.

15 И се случи во триста шеесет и седмата година, Нефитите беа лути бидејќи Ламанитите ги беа жртвувале нивните жени и деца, тргнаа против Ламанитите со премногу голема лутина, толку што повторно ги

победија Ламанитите, и ги протераа од нивните земји.

16 А Ламанитите не тргнаа повторно против Нефитите до триста седумдесет и петтата година.

17 И во оваа година тргнаа против Нефитите со сите нивни сили; и не беа избројани поради големината на нивната бројка.

18 И од тогаш па натаму Нефитите не стекнаа моќ врз Ламанитите, туку започнаа да бидат збришани од нив и тоа како роса пред сонцето.

19 И се случи Ламанитите да се спуштат против градот Пустош; и се водеше премногу тешка битка во земјата Пустош, во која ги победија Нефитите.

20 И повторно избегаа пред нив, и дојдоа во градот Боаз; и таму се спротивставија на Ламанитите со прекумерна смелост, толку што Ламанитите не ги победија сè додека не дојдоа повторно по вториот пат.

21 И кога дојдоа вториот пат, Нефитите беа протерани и заклани во премногу голем колеж; нивните жени и деца повторно беа жртвувани на идоли.

22 И се случи Нефитите повторно да избегаат пред нив, земајќи ги сите жители со нив, и во гратчињата и во селата.

23 И сега јас, Мормон, гледајќи дека Ламанитите наскоро ќе ја преземат земјата, затоа тргнав кон ридот Шим, и ги земав сите записи кои Амарон беше ги скрил кај Господ.

ГЛАВА 5

Мормон повторно ги води Нефитските војски во бијки на крв и колеж—Книгаџа на Мормон ќе се појави да го убеди целиот Израел дека Исус е Христос—Поради нивното неверување, Ламанитите ќе бидат расирсани, и Духој ќе пресџане да се сџреми со нив—Тие ќе го џримат евангелието од Невреите во џодоцнежните денови. Околу 375–384 н.е.

И се случи да тргнам помеѓу Нефитите, и се покајав на заклетвата што ја дадов дека повеќе нема да им помагам; и повторно ми ја дадоа командата врз нивните војски, бидејќи ме гледаа како да би можел да ги избавам од нивните неволји.

2 Но ете, бев без надеж, зашто ги знаев Господовите пресуди кои ќе дојдат врз нив; зашто не се покајаа од нивните беззаконија, туку се бореа за нивните животи без да Го повикаат тоа Битие Кое ги создаде.

3 И се случи Ламанитите да нè нападнат додека бегавме во градот Јордан; но ете, беа протерани и не го земаа градот во тоа време.

4 И се случи повторно да нè нападнат, и го задржавме градот. И исто така имаше други градови задржани од Нефитите, чии упоришта ги отсекоа за да не можат да влезат во земјата која беше пред нас, да ги уништат жителите на нашата земја.

5 Но се случи сите земји што

ги поминавме во кои ги немаа жителите собрани, беа уништени од Ламанитите, и нивните гратчиња, и села, и градови беа изгорени со оган; и така поминаа триста седумдесет и девет години.

6 И се случи во триста и осумдесеттата година Ламанитите нè напднаа, и ние смело им се спротивставивме; но сè беше залудно, зашто толку голем беше нивниот број што го прегазија Нефитскиот народ под нивните нозе.

7 И се случи повторно да започнеме да бегаме, и тие чие бегство беше побрзо од Ламанитскиот напад побегнаа, а оние чие бегство не ја надминува Ламанитскиот напад беа збришани и уништени.

8 И сега ете, јас, Мормон, не сакам да ги мачам човечките души изложувајќи ги на таква крвава сцена и колеж како што беше изложена пред моите очи; но јас, знаејќи дека овие нешта мора сигурно да бидат откриени и дека сите нешта кои се скриени мора да бидат објавени врз крововите—

9 И исто дека знаење за овие нешта мора да дојде на остатокот на овој народ, и исто така на Невреите, за кои Господ вели дека ќе го распрснат овој народ, а овој народ ќе бидат вброени како ништо помеѓу нив—затоа пишувам мало скратено издание, не осмелувајќи се да дадам полн извештај за нештата кои

ги видов, поради заповедта која ја добив, и исто така да немате премногу голема тага поради пакоста на овој народ.

10 И сега ете, ова им го зборувам на нивното потомство, и исто на Неевреите кои се грижат за Израеловиот дом, кои сфаќаат и знаат од каде им доаѓаат нивните благослови.

11 Зашто знам дека таквите ќе жалат поради несреќата на Израеловиот дом; да, ќе жалат за уништувањето на овој народ; ќе жалат што овој народ не се покаја дека тие ќе беа прегрнати во рацете на Исус.

12 Сега овие нешта се запишани за остатокот на домот на Јаков; и се напишани според овој начин, бидејќи познато е од Бог дека пакоста нема да ги донесе кај нив; и ќе бидат скриени кај Господ за да се истакнат во Неговото одредено време.

13 И ова е заповедта која ја примив; и ете, ќе се појават според заповедот на Господ, кога ќе Му одговара Него, во Неговата мудрост.

14 И ете, ќе одат кај Евреите што не веруваат; и за оваа намера ќе одат—за да бидат убедени дека Исус е Христос, Синот на живиот Бог; дека Отецот може да ја исполни, преку Неговиот Највозљубен, Неговата голема и вечна цел, во обновување на Евреите, односно целиот Израелов дом, во земјата на нивно наследство, што Господ нивниот Бог им ја даде,

за да се исполни Неговиот завет;

15 И исто потомството на овој народ може поцелосно да му верува на Неговото евангелие, кое ќе се појави кај нив од Неевреите; бидејќи овој народ ќе биде распрснат, и ќе стане мрачен, валкан, и мрзелив народ, вон описот на тоа што некогаш било помеѓу нас, да, дури и тоа што беше помеѓу Ламанитите, и ова поради нивното неверување и идолопоклонство.

16 Зашто ете, Господовиот Дух веќе престана да се стреми со нивните татковци; и тие се без Христос и без Бог во светот; и водени се како плевел пред ветрот.

17 Еднаш беа воодушевувачки народ, и го имаа Христос како нивен овчар; да, беа водени дури од Бог Отецот.

18 Но сега, ете, водени се наоколу од Сатаната, и тоа како што плевелот е носен пред ветрот, односно како што садот е фрлен помеѓу брановите, без едро или сидро, односно без ништо да го управува; и како што е тоа, такви се и тие.

19 И ете, Господ ги резервираше нивните благослови, кои тие можеа да ги добијат во земјата, за Неевреите кои ќе ја поседуваат земјата.

20 Но ете, ќе се случи да бидат протерани и распрснати од Неевреите; и откако ќе бидат протерани и распрснати од Неевреите, ете, тогаш Господ ќе

го запомни заветот кој Тој му го даде на Авраам и на целиот Израелов дом.

21 И исто така Господ ќе ги запомни молитвите на праведните, кои Му беа упатени Него за нив.

22 И тогаш, О вие Неевреи, како можете да стоите пред Божјата моќ, освен ако не се покаете и тргнете од вашите злобни патишта?

23 Зарем не знаете дека сте во Божјите раце? Зарем не знаете дека Тој ја има сета моќ, и по Неговата голема заповед земјата ќе се завитка заедно како свиток?

24 Затоа, покајте се, и понизете се пред Него, за Тој да не излезе во правда против вас—за остатокот од потомството на Јаков да не се појави кај вас како лав, и не ве распарчи, и нема никој да ве избави.

ГЛАВА 6

Нефијиите се собираат во земјата Кумора за последниите бийки—Мормон ги крие шајниите записи на ридот Кумора—Ламанијиите се победници, а Нефијската нација е уништина—Својци и лјади се убиени со меч. Околу 385 н.е.

И сега го завршувам мојот запис во врска со уништувањето на мојот народ, Нефитите. И се случи дека марширавме пред Ламанитите.

2 И јас, Мормон, му напишав

писмо на царот на Ламанитите, и посакав од него да ни дозволи да го собереме нашиот народ заедно во земјата Кумора, на рид кој беше наречен Кумора, и таму да се бориме со нив.

3 И се случи царот на Ламанитите да ми го дозволи тоа што го посакував.

4 И се случи да маршираме во земјата Кумора, и ги распнавме шаторите наоколу ридот Кумора; и беше во земја со многу води, реки, и фонтани; и овде имавме надеж да добиеме предност врз Ламанитите.

5 И кога поминаа триста осумдесет и четири години, го собравме остатокот од нашиот народ во земјата Кумора.

6 И се случи кога го собравме целиот наш народ на едно во земјата Кумора, ете јас, Мормон, започнав да стареам; и знаев дека ќе биде последната борба на мојот народ, и ми беше заповедано од Господ да не дозволам записите кои беа пренесувани од нашите татковци, кои беа свети, да паднат во рацете на Ламанитите, (бидејќи Ламанитите би ги уништиле) затоа го направив овој запис од плочите на Нефи, и ги скрив на ридот Кумора сите плочи кои ми беа доверени од Господовата рака, освен овие неколу плочи кои му ги дадов на мојот син Морони.

7 И се случи мојот народ, со нивните жени и деца, сега гледаа како Ламанитските војски

маршираат кон нив; и со тој ужасен страв на смрт кој ги полни градите на сите пакосни, чекаа да ги пресретнат.

8 И се случи дека дојдоа да се борат против нас, и секоја душа беше исполнета со ужас поради големината на нивните бројки.

9 И се случи да му се нафрлат на мојот народ со мечот, и со лакот, и со стрелата, и со секирата, и со секаков вид на воени оружја.

10 И се случи моите војници да бидат пресечени, да, дури и моите десет илјади кои беа со мене, а јас паднав ранет на средината; и поминаа покрај мене и не ми го одземаа животот.

11 И кога заминаа и го пресекоа мојот народ освен дваесет и четворица од нас, (помеѓу кои беше и мојот син Морони) и ние ја претрпевме смртта на нашиот народ, и видовме утредента, кога Ламанитите се вратија во нивните логори од врвот на ридот Кумора, десетте илјади од мојот народ кои беа пресечени, кои беа предводени од мене.

12 И ние исто така ги видовме десетте илјади од мојот народ кои беа водени од мојот син Морони.

13 И ете, десетте илјади од Гидгидона беа паднале, и тој исто на средината.

14 И Ламах падна со неговите десет илјади; и Гилгал падна со неговите десет илјади; и Лимха падна со неговите десет илјади;

и Џенеум падна со неговите десет илјади; и Кумениха, и Морониа, и Антионум, и Шиблон, и Шем, и Џош, паднаа со нивните десет илјади.

15 И се случи да постојат уште десет кои паднаа од мечот, со сите нивни десет илјади; да, и тоа сиот мој народ, освен тие дваесет и четворица кои беа со мене, и исто неколкумина кои избегаа во јужните земји, и неколкумина кои заминаа кај Ламанитите, беа паднале; и нивното месо, и коски, и крв лежат на лицето на земјата, оставени од рацете на оние кои ги убија да скапат на земјата, и да се распаднаат и да се вратат кај нивната матична земја.

16 И мојата душа беше распукана од болка, поради убиените од мојот народ, и извикав:

17 О вие убави, како можевте да си заминете од Господовите патишта! О вие убави, како можевте да го одбиете тој Исус, Кој стоеше со отворени раце да ве прими!

18 Ете, да не го направевте ова, немаше да паднете. Туку ете, паднати сте, и жалам за вашата загуба.

19 О вие убави синови и ќерки, вие татковци и мајки, вие мажи и жени, вие убави, како можевте да паднете!

20 Но ете, веќе ве нема, и моето жалење не можат да ве вратат.

21 И доаѓа денот кога вашата смртност мора да ја облече бесмртноста, и овие тела кои

сега скапуваат во распадливост мора наскоро да станат нераспадливи тела; и тогаш морате да стоите пред судиската столица на Христос, да бидете судени според вашите дела; и ако се случи да бидете праведни, тогаш сте благословени со вашите татковци кои заминаа пред вас.

22 О да се бевте покаеле пред да дојде ова големо уништување. Но ете, ве нема, а Отецот, да, Вечниот Отец на небесата, ја знае вашата состојба; и Тој ќе постапи со вас според Неговата правда и милост.

ГЛАВА 7

Мормон ги љоканува Ламанијите од последниите денови да веруваат во Христос, да дојдат до трифалшката Неѓовојо еванџелие, и да бидат спасени—Сите што веруваат во Библијата исто така ќе веруваат и во Книгата на Мормон. Околу 385 н.е.

И сега, ете, ќе му кажам нешто на остатокот на овој народ кои се поштедени, ако може Бог да им ги даде моите зборови, за да можат да знаат за нештата на нивните татковци; да, ви велам, вие што сте остаток од Израеловиот дом; и ова се зборовите кои ги кажувам:

2 Знајте дека сте од Израеловиот дом.

3 Знајте дека мора да дојдете до покајување, или не можете да бидете спасени.

4 Знајте дека мора да ги положите вашите воени оружја, и повеќе да не се воодушевате во крвопролевањето, и повторно да не ги земете, освен ако Бог ќе ви заповеда.

5 Знајте дека мора да дојдете до знаењето на вашите татковци, и да се покаете за сите ваши гревови и беззаконија, и верувате во Исус Христос, дека Тој е Божјот Син, и дека Тој беше убиен од Евреите, и преку моќта на Отецот Тој повторно воскресна така што Тој ја стекна победата над гробот; и исто во Него трнот на смртта е проголтан.

6 И Тој го исполни воскреснувањето на мртвите, така што човекот мора да воскресне за да застане пред Неговата судиска столица.

7 И Тој го исполни искупувањето на светот, така што Тој што ќе се смета за невин пред Него на судниот ден ќе му биде дадено да живее во Божјото присуство во Неговото царство, да им пее бескрајни пофалби со хоровите погоре, на Отецот, и на Синот, и на Светиот Дух, Кои се еден Бог, во состојба на среќа која нема крај.

8 Затоа покајте се, и бидете крстени во името на Исус, и задржете го евангелието на Христос, кое ќе биде поставено пред вас, не само во овој запис туку исто така и во записот кој ќе пристигне кај Неевреите од Евреите, чиј запис ќе пристигне од Неевреите кај вас.

9 Зашто ете, ова е напишано со намера да верувате во тоа; и ако верувате во тоа ќе верувате и во ова исто така; и ако верувате во ова ќе знаете во врска со вашите татковци, и исто зачудувачките дела кои беа направени преку Божјата моќ помеѓу нив.

10 И вие исто така ќе знаете дека сте остаток од потомството на Јаков; затоа сте вброени помеѓу народот на првиот завет; и ако се случи да верувате во Христос, и сте крстени, прво со вода, и потоа со оган, и тогаш со Светиот Дух, следејќи го примерот на нашиот Спасител, според тоа што Тој ни го заповеда, за вас ќе биде добро во денот на пресудата. Амин.

ГЛАВА 8

Ламаниџиџе џи барааџи и џи униџиувааџи Нефиџиџе—Книџаџа на Мормон ќе се џојави џреку Божјаџа моќ—Неволја се џроџласува на оние кои издиџувааџи бес и конфликтџи џроџив Госџодовоџо дело—Зайисоџи на Нефиџиџе ќе се џојави во ден на џакосџи, изоџаченосџи, и оџџадниџиџво. Околу 400–421 н.е.

Ете јас, Морони, го завршувам записот на татко ми, Мормон. Ете, имам само неколку нешта да напишам, кои нешта ми беа заповедани од татко ми.

2 И сега се случи после големата и огромна борба кај Курмора, ете, Нефитите кои беа избегале во земјата на југ беа

ловени од Ламанитите, сè додека сите не беа уништени.

3 И мојот татко исто беше убиен од нив, и јас останувам сам да ја напишам жалната приказна за уништувањето на мојот народ. И ете, веќе го нема, и ја исполнувам заповедта на татко ми. И дали ќе ме убијат, не знам.

4 Затоа ќе ги запишам и скријам записите во земјата; и каде и да одам, не е важно.

5 Ете, мојот татко го направи овој запис, и тој напиша за намерата на записот. И ете, и јас исто би ја напишал да имам место на плочите, но немам; и немам руда, бидејќи сум сам. Мојот татко беше убиен во битка, и сите мои роднини, и немам пријатели ниту каде да одам; и колку долго ќе дозволи Господ да живеам не знам.

6 Ете, поминаа четиристотини години од доаѓањето на нашиот Господ и Спасител.

7 И ете, Ламанитите го ловеа мојот народ, Нефитите, од град до град и од место до место, сè додека повеќе го нема; и голем беше неговиот пад; да, големо и зачудувачко е уништувањето на мојот народ, Нефитите.

8 И ете, тоа е раката на Господ што го направи тоа. И исто така ете, Ламанитите се во војна едни со други; и целото лице на оваа земја е еден постојан круг на убиства и крвопролевање; и никој не го знае крајот на војната.

9 И сега, ете, не зборувам повеќе во врска со нив, бидејќи нема никој освен Ламанитите и крадците кои постојат врз лицето на земјата.

10 И не постои никој кој го знае вистинскиот Бог освен учениците на Исус, кои престојуваа во земјата сè додека пакоста на народот не стана толку голема што Господ не им дозволи да останат со народот; и дали се на лицето на земјата никој не знае.

11 Но ете, мојот татко и јас ги видовме, и тие ни служеа.

12 И секој што ќе го прими овој запис, и не го осудува поради несовершеностите кои се во него, истиот ќе знае за подобри нешта од овие. Ете, јас сум Морони; и ако беше можно, јас ќе ви ги објавев сите нешта.

13 Ете, ставам крај со зборување во врска со овој народ. Јас сум синот на Мормон, и мојот татко беше потомок на Нефи.

14 И јас сум истиот кој го скри овој запис кај Господ; плочите се без вредност, поради Господовата заповед. Бидејќи Тој навистина кажа дека никој нема да ги има за да стекне добивка; но записот е од голема вредност; и тој што ќе ги изнесе на светло, Господ него ќе го благослови.

15 Зашто никој не може да има сила да го изнесе на светлина освен ако не му беше дадена од Бог; бидејќи Бог сака да биде направено со око посветено на Неговата слава, односно

благосостојбата на древниот и долго распрснат заветен народ на Господ.

16 И нека е благословен тој што ќе го изнесе ова на светло; бидејќи ќе биде изнесено од темнината во светлината, според словото Божјо; да, ќе биде донесено од земјата, и ќе свети од темнината, и ќе дојде до знаењето на народот; и ќе биде сторено преку Божјата моќ.

17 И ако постојат грешки тогаш тие се грешки на човекот. Но ете, не знаеме за грешки; сепак Бог ги знае сите нешта; затоа, тој што осудува, нека биде свесен за да не биде во опасност од пеколен оган.

18 И тој што кажа: Покажи ми, или ќе бидеш удрен—нека биде внимателен за да не заповеда тоа што е забрането од Господ.

19 Зашто ете, истиот што суди брзо ќе биде брзо суден повторно; бидејќи според неговите дела ќе биде неговата плата, затоа, тој што удира повторно ќе биде удрен, од Господ.

20 Ете што вели светото писмо—човек не треба да удира, ниту да суди; бидејќи судењето е Мое, кажа Господ, и одмаздата е Моја исто така, и Јас ќе исплатам.

21 И тој што ќе издише бес и раздори против Господовото дело, и против заветениот народ на Господ кои се од Изареловиот дом, и ќе кажат: Ние ќе го уништиме Господовото дело, и Господ нема да се сеќава на

Неговиот завет кој го склучи со Израеловиот дом—истиот е во опасност да биде пресечен и фрлен во оган;

22 Зашто вечните цели на Господ ќе се тркалаат, сè додека сите Негови ветувања не се исполнети.

23 Пребарајте ги ветувањата на Исаија. Ете, не можам да ги напишам. Да, ете ви велам, дека оние светци што заминале пред мене, кои ја поседуваа оваа земја, ќе довикуваат, да, и тоа од правта ќе Му довикуваат на Господ; и како што живее Господ Тој ќе се сеќава на заветот кој Тој го направи со нив.

24 И Тој ги знае нивните молитви, дека беа во име на нивните браќа. И Тој ја знае нивната вера, бидејќи во Неговото име тие можеа да поместат планини; и во Негово име можеа да направат земјата да се тресе; и преку моќта на Неговото слово направија затворите да се срушат на земјата; да, дури ни жестоката печка не можеше да им наштети, ниту дивни сверови ниту отровни змии, поради моќта на Неговото слово.

25 И ете, нивните молитви беа исто така во името на оној на кого Господ ќе му дозволи да ги истакне овие нешта.

26 И никој не треба да каже дека нема да се појават, бидејќи сигурно ќе се појават, бидејќи Господ го кажа тоа; бидејќи од земјата ќе се појават, преку раката на Господ, и никој не може

да попречи; и тоа ќе се појави на ден кога ќе биде кажано дека чудата ги снема; и ќе се појави како некој да зборува од мртвите.

27 И ќе се случи на ден кога крвта на светците ќе довикува кон Господ, поради тајните сојузи и дела на темнината.

28 Да, ќе се појави на ден кога моќта на Бог ќе биде негирана, и црквите ќе бидат изопачени и кренати во гордоста на нивните срца; да, и тоа на ден кога водачите на цркви и учителите ќе се кренат во гордоста на нивните срца, и тоа до завидување на оние кои припаѓаат на нивните цркви.

29 Да, ќе се појави на ден кога ќе се слушне за огнови, и невремиња, и магли од чад во туѓи земји;

30 И исто така ќе се слушне за војни, гласини за војни, и земјотреси на различни места.

31 Да, ќе се појави на ден кога ќе има огромни загадувања врз лицето на земјата; ќе има убиства, и ограбување, и лажење, и измами, и блудства, и секаков вид на одвратности; кога ќе постојат многу кои ќе кажат: Направи го ова, или направи го она, и не е важно, бидејќи Господ ќе ги поддржи таквите на последниот ден. Но тешко на таквите, бидејќи се во жолчката на горчината и во оковите на беззаконието.

32 Да, ќе се појави на ден кога ќе има цркви изградени кои ќе

кажат: Дојдете кај мене, и за вашите пари ќе ви бидат простени вашите гревови.

33 О вие пакосен и перверзен и вкочанет народе, зошто изградивте цркви за себе да стекнете добивка? Зошто вие го преобразивте светото слово на Бог, за да си донесете проклетство на вашите души? Ете, погледни кон откровенијата на Бог; зашто ете, доаѓа времето на тој ден кога сите нешта мора да бидат исполнети.

34 Ете, Господ ми покажа големи и зачудувачки нешта во врска со тоа што наскоро мора да се случи, на тој ден кога овие нешта ќе се случат помеѓу вас.

35 Ете, ви зборувам како да сте присутни, а сепак не сте. Но ете, Исус Христос ве покажа на мене, и го знам вашето дело.

36 И знам дека вие чекорите во гордоста на вашите срца; и не постојат многу освен неколкумина кои не се креваат во гордоста на нивните срца, во носење на скапа облека, во завидување, и раздори, и злоба, и прогонувања, и секаков вид на беззаконија; и вашите цркви, да, дури и секоја, станаа загадени поради гордоста на вашите срца.

37 Зашто ете, вие сакате пари, и вашите имоти, и вашата скапа облека, и украсувањето на вашите цркви, повеќе отколку што ги сакате сиромашните и оние на кои им треба, болните и погодените.

38 О вие неморални, вие лицемери, вие учители, кои се продавате за тоа што ќе се скапе, зошто ја загадивте светата црква на Бог? Зошто се срамите да го преземете светото име на Христос? Зошто не мислите дека вредноста е поголема на бескрајната среќа отколку на таа беда која никогаш не умира—поради славењето на светот?

39 Зошто се украсувате со тоа што нема живот, а сепак дозволувате гладните, и оние на кои им треба, и голите, и болните и погодените да минат покрај вас, и не ги приметувате?

40 Да, зошто ги градите вашите тајни одвратности да стекнете добивка, и да предизвикате вдовиците да жалат пред Господ, и исто сираците да жалат пред Господ и исто крвта на нивните татковци и нивните мажи да Му довикува на Господ од земјата, за одмазда врз вашите глави?

41 Ете, мечот на одмаздата виси над вас; и наскоро ќе дојде времето кога Тој ќе ја одмазди крвта на светците врз вас, бидејќи Тој повеќе нема да ги толерира нивните довикувања.

ГЛАВА 9

Морони ги повикува оние кои не веруваат во Христос да се покажат—Тој пројасува за Бог на чудата, кој дава оцрквенија и излева дарови и знаци на верните—Чудата пресилануваат поради

неверувањето—Знациите ги следат оние кои веруваат—Луѓето се охрабрени да бидат мудри и да ги одржуваат заповедите. Околу 401–421 н.е.

И СЕГА, зборувам исто во врска со оние кои не веруваат во Христос.

2 Ете, дали ќе верувате во денот на вашата посета—ете, кога ќе дојде Господ, да, и тоа на тој голем ден кога земјата ќе биде тркалана заедно како свиток, и елементите ќе се стопат од интензивна жештина, да, на голем ден кога ќе бидете доведени да стоите пред Јагнето Божје—ќе кажете ли тогаш дека не постои Бог?

3 Тогаш дали уште ќе Го негирате Христос, или можете да Го видите Јагнето Божјо? Дали претпоставувате дека ќе живеете со Него со свесноста за вашата вина? Дали претпоставувате дека би можеле да бидете среќни да живеете со Тоа свето Битие, кога вашите души се измачени со свесноста за вина дека секогаш сте ги злоупотребиле Неговите закони?

4 Ете, ви велам дека би биле понесреќни да живеете со свет и праведен Бог, под свесноста за вашата нечистотија пред Него, отколку да живеете со проклетите души во пеколот.

5 Зашто ете, кога ќе бидете доведени да ја видите вашата голотија пред Бог, и исто така Божјата слава, и светоста на

Исус Христос, ќе распали пламен на неизгаслив оган врз вас.

6 О тогаш вие неверници, завртете се кон Господ; повикајте Го моќно Отецот во името на Исус, за можеби да ве смета за безгрешни, чисти, праведни, и бели, прочистени преку крвта на Јагнето, на тој голем и последен ден.

7 И повторно ви зборувам на вас кои ги негирате откровенијата на Бог, и велат дека се завршени, дека не постојат откровенија, ниту пророштва, ниту дарови, ниту исцелување, ниту зборување на јазици, ниту толкување на јазици;

8 Ете ви велам, тој што ги негира овие нешта не го знае евангелието на Христос; да, не ги прочитал светите писма; и ако ги прочитал, не ги разбира.

9 Зашто нели читаме дека Бог е истиот вчера, денес, и засекогаш, и во Него нема варијабилност ниту сенка на променливост?

10 И сега, ако си замислувавте бог кој се променува, и во кого има сенка на променливост, тогаш си замислувавте бог кој не е Бог на чудата.

11 Но ете, ќе ви покажам Бог на чудата, и тоа Богот на Авраам, и Богот на Исак, и Богот на Јаков; и Тоа е истиот Бог Кој ја создал небесата и земјата, и сите нешта кои се во нив.

12 Ете, Тој го создаде Адам, и преку Адам дојде човечкиот пад. И поради човечкиот пад

дојде Исус Христос, и тоа Отецот и Синот; и поради Исус Христос се случува човечкото искупување.

13 И поради човечкото искупување, кое дојде преку Исус Христос, донесени се во присуството на Господ; да, ова е начинот на кој сите луѓе се искупени, бидејќи смртта на Христос го исполни воскреснувањето, кое донесе искупување од бескраен сон, од кој сон сите луѓе ќе бидат разбудени преку Божјата моќ кога ќе засвири трубата; и ќе истапат, и мали и големи, и сите ќе стојат пред Неговиот суд, искупени и ослободени од вечните окови на смртта, која е привремена смрт.

14 И тогаш ќе дојде пресудата на Светиот врз нив; и тогаш ќе дојде времето кога тој што е нечист сè уште ќе биде нечист; и тој што е праведен сè уште ќе биде праведен; тој што е среќен сè уште ќе биде среќен; а тој што е несреќен сè уште ќе биде несреќен.

15 И сега, О сите вие кои си замислуваате бог кој не може да прави чуда, јас би ве прашал, дали се случува сите овие нешта за кои зборував? Дали допрва дојде крајот? Ете, ви велам, Не; и Бог не престана да биде Бог на чудата.

16 Ете, зарем нештата кои Бог ги направи не се чудесни во нашите очи? Да, и кој може да ги разбере зачудувачките дела на Бог?

17 Кој ќе каже дека ова не е чудо дека според Неговото слово беа и небото и земјата; и според моќта на Неговото слово човекот беше создаден од правта на земјата; и преку моќта на Неговото слово беа направени чуда?

18 И кој ќе каже дека Исус Христос не направи многу моќни чуда? И постоеја многу моќни чуда направени од рацете на апостолите.

19 И ако беа направени чуда тогаш, зошто Бог престана да биде Бог на чудата а сепак да биде непроменливо Битие? И ете, ви велам дека Тој не се променува; ако е така Тој ќе престане да биде Бог; а Тој не престанува да биде Бог, и е Бог на чудата.

20 И причината зошто Тој престана да прави чуда помеѓу човечките деца е поради тоа што запаѓаат во неверување, и се тргаат од вистинскиот пат, и не го познаваат Бог во Кого треба да веруваат.

21 Ете, Јас ви велам дека секој што верува во Христос, не сомневајќи се во ништо, што и да побара од Отецот во името на Христос ќе му биде дадено; и ова ветување е за сите, и тоа до краиштата на земјата.

22 Зашто ете, така кажа Исус Христос, Божјиот Син, на Неговите ученици кои би останале, да, и исто на сите Негови ученици, слушајќи го мноштвото: Одете во целиот свет, и

проповедајте го евангелието на секое суштество;

23 И Тој што верува и е крстен ќе биде спасен, но Тој што не верува ќе биде проколнат;

24 И овие знаци ќе ги следат оние што веруваат—во Мое име ќе истеруваат ѓаволи; ќе зборуваат на нови јазици; ќе држат змии; и ако пијат нешто смртносно нема да им штети; ќе ги положат рацете на болните и тие ќе закрепнат;

25 И секој што ќе верува во Моето име, не сомневајќи се во ништо, на него ќе му ги потврдам сите Мои зборови, и тоа до краиштата на земјата.

26 И сега, ете, кој може да застане против Господовите дела? Кој може да ги негира Неговите кажувања? Кој ќе се крене против сеокната сила на Господ? Кој ќе ги презира Господовите дела? Кој ќе ги презира децата на Христос? Ете, сите вие кои ги презирате Господовите дела, ќе се чудите и ќе загинете.

27 О тогаш немој да презирате, и не чудете се туку послушајте ги Господовите зборови, и прашајте Го Отецот во името на Исус за сите нешта што ќе ви требаат. Не се сомневајте, туку верувајте, и започнете како во старите времиња, и дојдете при Господ со сето ваше срце, и изработете го вашето спасение со страв и треперење пред Него.

28 Бидете мудри во деновите на вашата проба; тргнете се од секаква нечистотија; не барајте,

да ја задоволите вашата жед, туку прашајте со непоколеблива цврстина, за да не се предадете на искушението, туку да Му служите на вистинскиот и жив Бог.

29 Гледајте да не бидете крстени недостойно; гледајте да не земате од сакраментот на Христос недостойно; туку гледајте да правите сите нешта со достоинство, и да го правите во името на Исус Христос, Синот на живиот Бог; и ако го направите ова, и издржите до крај, вие никако нема да бидете отфрлени.

30 Ете, ви говорам како да зборувам од мртвите; бидејќи знам дека ќе ги добиете моите зборови.

31 Не осудувајте ме поради мојата несовершеност, ниту мојот татко, поради неговата несовершеност, ниту оние кои пишувале пред него; туку по прво заблагодарете Му се на Бог што Тој ви ги прикажал нашите несовершености, за да научите да бидете помудри отколку нас.

32 И сега, ете, го напишавме овој запис според нашето знаење, со знаците кои меѓу нас се познати како реформирано Египетски, предадени и променети од нас, според нашиот начин на говор.

33 А ако нашите плочи беа доволно големи ние ќе напишеме на Еврејски; но Еврејскиот исто така беше променет од нас; и да можеме да пишувеме на Еврејски, ете, би немале

несовршености во нашиот запис.

34 Но Господ ги знае нештата кои ги напишавме, и исто дека ниеден друг народ не го знае нашиот јазик; и бидејќи ниеден друг народ не го знае нашиот јазик, затоа Тој подготвил средство за неговото толкување.

35 И овие нешта се напишани за да ги ослободиме нашите облеки од крвта на нашите браќа, кои запаѓаат во неверување.

36 И ете, овие нешта кои ги

посакувавме во врска со нашите браќа, да, и тоа нивното обновување до знаењето за Христос, се според молитвите на сите светци кои живеела во земјата.

37 И нека Господ Исус Христос овозможи нивните молитви да бидат одговорени според нивната вера; и нека Бог Отецот се сети на заветот што Тој го направи со Израеловиот дом; и нека Тој ги благослови засекогаш, преку вера во името на Исус Христос. Амин.

КНИГАТА НА ЕТЕР

Запис на Јаредитиите, земен од дваесет и четириите плочи пронајдени од народот на Лимхи во деновите на Царот Мосија.

ГЛАВА 1

Морони ги скрајува пишувањата на Етер—Истиакнајто е родословието на Етер—Јазикот на Јаредитиите не е помешан на Вавилонската кула—Господ вејува да ги води во избраната земја и да ги најрава голема нација.

ИСЕГА јас, Морони, продолжувам да давам извештај за тие древни жители кои беа уништени од раката на Господ врз лицето на оваа северна земја.

2 И го земам мојот извештај од дваесет и четирите плочи кои беа пронајдени од народот на Лимхи, што е наречен Книгата на Етер.

3 И како што претпоставувам

дека првиот дел од овој запис, што зборува во врска со создавањето на светот, и исто за Адам, и извештај од тоа време дури до големата кула, и што и да се случи помеѓу човечките деца до тоа време, го има помеѓу Евреите—

4 Затоа не ги пишувам тие нешта кои се случила од деновите на Адам до тоа време; туку ги има на плочите; и кој и да ги најде, истиот ќе има моќ да го добие целиот извештај.

5 Но ете, не го давам целиот извештај, туку дел од извештајот го давам, од кулата до времето кога беа уништени.

6 И на овој начин го давам извештајот. Тој кој го напиша овој

запис беше Етер, и беше потомок на Кориантор.

7 Кориантор беше синот на Морон.

8 И Морон беше синот на Етем.

9 И Етем беше синот на Аха.

10 И Аха беше синот на Сет.

11 И Сет беше синот на Шиблон.

12 И Шиблон беше синот на Ком.

13 И Ком беше синот на Кориантум.

14 И Кориантум беше синот на Амнигада.

15 И Амнигада беше синот на Арон.

16 И Арон беше потомок на Хет, кој беше син на Хеартом.

17 И Хеартом беше синот на Либ.

18 И Либ беше синот на Киш.

19 И Киш беше синот на Кором.

20 И Кором беше синот на Леви.

21 И Леви беше синот на Ким.

22 И Ким беше синот на Мориантон.

23 И Мориантон беше потомок на Риплакиш.

24 И Риплакиш беше синот на Шез.

25 И Шез беше синот на Хет.

26 И Хет беше синот на Ком.

27 И Ком беше синот на Кориантум.

28 И Кориантум беше синот на Емер.

29 И Емер беше синот на Омер.

30 И Омер беше синот на Шул.

31 И Шул беше синот на Киб.

32 И Киб беше синот на Ориха, кој беше син на Јаред;

33 Тој Јаред кој излезе со неговите браќа и нивните семејства, со некои други и нивните семејства, од големата кула, во времето кога Господ го помеша јазикот на луѓето, и се заколна со Неговиот бес дека ќе бидат распрнати врз целото лице на земјата; и според Господовиот збор народот беше распрнат.

34 И братот на Јаред беше голем и моќен човек, и човек кој е многу благодатен од Господ, Јаред, неговиот брат, му кажа Него; Довикај Го Господ, за Тој да не нè збуни да не можеме да ги разбереме нашите зборови.

35 И се случи братот на Јаред да Го повика Господ, и Господ имаше сочувство за Јаред; затоа Тој не го помеша јазикот на Јаред; и Јаред и неговиот брат не беа измешани.

36 Тогаш Јаред му кажа на неговиот брат: Повторно довикај Го Господ, и нека Тој го тргне Неговиот бес од оние кои ни се пријатели, за Тој да не им го меша нивниот јазик.

37 И се случи братот на Јаред да го довика Господ, а Господ имаше сочувство врз нивните пријатели и нивните семејства исто така, така што не беа збунети.

38 И се случи Јаред повторно да му каже на брат му, велејќи: Оди и прашај Го Господ дали Тој ќе нè протера од земјата, и ако

Тој нè протера од земјата, прашај Го Него каде ќе одиме. И кој знае можеби Господ ќе нè однесе во земја која е избрана од сите други земји? Ако е така, да Му бидеме верни на Господ, за да ја добиеме како наше наследство.

39 И се случи братот на Јаред да Го довика Господ за тоа што беше кажано од устата на Јаред.

40 И се случи Господ да го слушне братот на Јаред, и имаше сочувство за него, и му кажа:

41 Оди и собери ги твоите стада, и машки и женски, од секаков вид; и исто од семето на земјата од секаков вид; и твоите семејства; и исто така Јаред твојот брат и неговото семејство; и исто твоите пријатели и нивните семејства, и пријателите на Јаред и нивните семејства.

42 И кога ти си го направил ова ќе застанеш на нивно чело долу во долината која е северно. И таму Јас ќе те сретнам, и Јас ќе одам пред тебе во земја која е одбрана над сите земји на земјата.

43 И таму Јас ќе те благословам тебе и твоето потомство, и ќе одгледам во Мене од твоето потомство, и од потомството на твојот брат, и тие кои ќе одат со тебе, голема нација. И нема да постои поголема нација од таа која Јас ќе ја одгледам во Мене од твоето потомство, врз сето лице на земјата. И така Јас ќе ти направам бидејќи долго време Ме довикуваше Мене.

ГЛАВА 2

Јаредииише се подгоиувааи за нивноио иаиување во веиената земја—Таа е избрана земја во која луѓеио мора да Му служат на Хрисио или да бидат унишители—Госиод зборува со браиоит на Јаред ири часа—Јаредииише зрадат барки—Госиод бара од браиоит на Јаред да иредложи како баркиише ќе бидат освейлени.

И се случи Јаред и неговиот брат, и нивните семејства, и исто пријателите на Јаред и неговиот брат и нивните семејства, тргнаа кон долината која беше на север, (и името на долината беше Нимрод, наречена по моќниот ловец) со нивните стада што ги собраа заедно, машки и женски, од секаков вид.

2 И тие исто така поставија замки и фаќаа небесни птици; и исто така подготвија сад во кој ги носеа рибите од водите.

3 И исто така носеа со нив дезерет, кој, според толкувањето, е пчела за мед; и така носеа со нив роеви од пчели, и секаков вид од тоа што беше на лицето на земјата, семиња од секаков вид.

4 И се случи кога дојдоа доле во долината Нимрод, Господ се спушти и зборуваше со братот на Јаред; и Тој беше на облак, и братот на Јаред не Го виде Него.

5 И се случи Господ да им заповеда да излезат во дивината, да, во тој дел каде што човекот

никогаш не бил. И се случи Господ да оди пред нив, и зборуваше со нив додека Тој стоеше на облакот, и им даде насоки каде треба да патуваат.

6 И се случи да патуваат во дивината, и градеа барки, со кои поминаа многу води, постојано насочени од Господовата рака.

7 И Господ не им дозволи да запрат подалеку од морето во дивината, туку сакаше да излезат дури во земјата на ветување, која беше одбрана над сите други земји, која Господ Бог ја зачува за праведен народ.

8 И Тој му се заколна во Неговиот бес на братот на Јаред, дека кој и да ја поседува оваа ветена земја, од тогаш натаму и засекогаш, треба да Му служи Него, вистинскиот и единствен Бог, или ќе биде збришан кога целината на Неговиот бес ќе дојде кај него.

9 И сега, можеме да ги погледнеме овие Божји одредби во врска со оваа земја, дека е земја на ветување; и која било нација да ја поседува ќе Му служи на Бог, или ќе бидат збришани кога целината на Неговиот бес ќе ги стигне. И целината на Неговиот бес ќе ги стигне кога се зрели во беззаконие.

10 Зашто ете, оваа е земја која е одбрана над сите други земји; затоа тој што ќе ја поседува ќе Му служи на Бог или ќе биде збришан; зашто тоа е вечната одредба од Бог. И нема да бидат збришани сè додека целината

на беззаконието не е помеѓу децата на земјата.

11 И ова ќе ве стигне, Овие Невреји, за да ги знаете Божјите одредби—за да се покаете, и да не продолжите во вашите беззаконија сè додека не се појави целината, за да не го донесете врз вас целиот Божји бес како што жителите на земјата досега го направија.

12 Ете, ова е одбрана земја, и било која нација да ја поседува ќе биде ослободена од ропство, и од заробеништво, и од сите други нации под небесата, ако само Му служат на Богот на земјата, Кој е Исус Христос, Кој беше прикажан преку нештата кои ги запишавме.

13 И сега продолжувам со мојот запис; бидејќи ете, се случи Господ да ги изведе Јаред и неговите браќа напред дури на тоа големо море што ги дели земјите. И штом дојдоа до морето ги распнаа своите шатори; и го нарекоа местото Морианкумер; и живееја во шатори, и живееја во шатори на морскиот брег за време од четири години.

14 И се случи на крајот на четирите години Господ повторно дојде кај братот на Јаред, и стоеше во облак и разговараше со него. И за време од три часа Господ зборуваше со братот на Јаред, и го прекори бидејќи не се сеќаваше да го повика името на Господ.

15 И братот на Јаред се покаја за злото што го беше направил,

и го повика името на Господ за неговите браќа кои беа со него. И Господ му кажа: Јас ќе ти простам тебе и на твоите браќа за нивните гревови; но не греши повеќе, бидејќи треба да се сетиш дека Мојот Дух нема секогаш да се стреми со човекот; заради што, ако грешиш сè додека не си целосно зрел ќе бидеш отсечен од присуството на Господ. И ова се Моите размислувања за земјата која Јас ќе ви ја дадам за наследство; бидејќи ќе биде земја одбрана над сите други земји.

16 И Господ кажа: Одете на работа и градете, според начинот на кој претходно градевте барки. И се случи братот на Јаред да оди да работи, и исто неговите браќа, и градеа барки според начинот на кој беа граделе, според упатствата на Господ. И беа мали, и беа лесни на водата, и тоа како леснотијата на птицата на водата.

17 И беа изградени на начин да бидат прекумерно непробојни, така што би ја држеле водата како чинија и нивното дно беше непробојно како сад; и страните беа непробојни како сад; и краевите беа шилести; и врвот беше непробоен како на сад; и должината беше како на дрво; и вратата, кога беше затворена, беше непробојна како на сад.

18 И се случи братот на Јаред да Го довика Господ, велејќи: О Господе, ја изведов работата

која Ти ми ја заповеда, и ги направив барките како што Ти ме упати.

19 И ете, О Господе, во нив нема светлина; од каде ќе управуваме? И исто ќе загинеме, бидејќи во нив не можеме да дишеме, освен со воздухот кој е во нив; затоа ќе загинеме.

20 И Господ му кажа на братот на Јаред: Ете, ќе направиш дупка на врвот, и исто на дното; и кога ќе ти недостига воздух ќе ја отвориш дупката и ќе примиш воздух. И ако се случи водата да навлезе, ете, ќе ја затвориш дупката, за да не умреш во поплавата.

21 И се случи братот на Јаред да стори така, како што заповеда Господ.

22 И повторно Го повика Господ, велејќи: О Господе, ете направив како што Ти ми заповеда; и ги подготвив бродовите за мојот народ, и ете нема светлина во нив. Ете, О Господе, дали Ти ќе дозволиш да ја преминеме оваа голема вода во темница?

23 И Господ му кажа на братот на Јаред: Што сакаш Јас да направам за да имате светлина во вашите барки? Зашто ете, не можете да имате прозорци, бидејќи би биле искршени на парчиња; ниту би понеле оган со вас, бидејќи не би добиле светлина од огнот.

24 Зашто ете, ќе бидете како кит среде морето; бидејќи планинските бранови ќе удираат

по вас. Сепак, Јас ќе ве изведам повторно од длабочините на морето; бидејќи ветриштата се појавија од Мојата уста, и исто Јас ги испратив дождовите и поплавите.

25 И ете, Јас ве подготвувам за овие нешта; бидејќи не можете да ја поминете оваа голема длабочина освен Јас ако не ве подготвам за брановите на морето, и ветриштата кои се појавија, и поплавите што ќе дојдат. Затоа што сакаш Јас да подготвам за вас за да можете да имате светлина кога ќе бидете проголтани во длабочините на морето?

ГЛАВА 3

Брајтоиџ на Јаред ѓо ѓледа ѓрсиџоиџ на Госџод додека ѓи доџира шеснаесетте камења—Хрисиџос му ѓо ѓокажува Своџето духовно ѓело на брајтоиџ на Јаред—Ониџе кои имаат совршено знаење не можат да бидат задржани во ѓреветџоџ—Обезбедени се ѓолкувачи за да ѓо изведат ѓи заџисџоџ на Јаредџиџиџе на виделина.

И се случи братот на Јаред, (сега бројот на бродовите кои беа подготвени беше осум) тргна на планината, која ја нарекуваа планината Шелем, поради нејзината прекумерна височина, и растопи од карпата шеснаесет мали камења; и беа бели и јасни, и тоа како јасно стакло; и ги носеше во своите раце на врвот на планината, и повторно Го повика Господ, велејќи:

2 О Господе, Ти ни кажа дека треба да бидеме опколени од поплавите. Сега ете, О Господе, и не биди лут на Твојот слуга поради неговата слабост пред Тебе; бидејќи знаеме дека Ти си свет и дека живееш на небото, и дека сме недостојни пред Тебе; поради падот нашите природи станаа злобни постојано; сепак, О Господе, Ти ни даде заповед дека мора да Те повикуваме Тебе, за да можеме од Тебе да добиеме според нашите желби.

3 Ете, О Господе, Ти нè удри поради нашето беззаконие, и нè протера, и за овие многу години бевме во дивината; сепак, Ти беше милостив со нас. О Господе, погледни ме со сожалување и одтргни го Твојот гнев од овој Твојот народ, и не дозволувај да тргнат низ оваа разбеснета длабочина во темнината; туку погледни ги овие нешта кои ги откришив од карпата.

4 И знам, О Господе, дека Ти ја имаш сета моќ, и можеш да направиш што и да посакаш за користа на човекот; затоа допри ги овие камења, О Господе, со Твојот прст, и подготви ги за да светат во темнината; и ќе ни светат во бродовите што ги подготвивме, за да имаме светлина додека да го преминеме морето.

5 Ете, О Господе, Ти можеш да го направиш ова. Ние знаеме дека Ти можеш да покажеш голема сила, која изгледа мала за човечкото сваќање.

6 И се случи кога братот на Јаред ги кажа овие зборови, ете, Господ ја испружи Неговата рака и ги допре камењата еден по еден со Неговиот прст. И превезот беше тргнат од очите на братот на Јаред, и го виде прстот на Господ; и беше како човечки прст, како од месо и крв; и братот на Јаред падна пред Господ, бидејќи Тој беше погоден од страв.

7 И Господ виде дека братот на Јаред беше паднал на земјата; и Господ му кажа: Стани, зошто падна?

8 И тој му кажа на Господ: Го видов прстот на Господ, и се исплашив Тој да не ме удри; бидејќи не знаев дека Господ има месо и крв.

9 А Господ му кажа: Поради твојата вера, ти виде дека Јас ќе преземам врз Мене месо и крв; и никогаш не дошол човек пред Мене со прекумерна вера како што имаш ти; бидејќи да не беше така немаше да го видиш Мојот прст. Виде ли повеќе од ова?

10 И тој одговори: Не; Господе, покажи ми се Ти на мене.

11 И Господ му кажа: Дали веруваш во зборовите кои Јас ќе ги кажам?

12 И тој одговори: Да, Господе, знам дека ја зборуваш вистината, бидејќи Ти си Бог на вистината, и не можеш да лажеш.

13 И кога тој ги беше кажал овие зборови, ете, Господ му се покажа Самиот, и кажа: Би-

дејќи ги знаеш овие нешта, испушен си од отпаѓање; затоа си доведен во Мое присуство; затоа Јас ти се покажувам Самиот на тебе.

14 Ете, Јас сум Тој што беше подготвен од основањето на светот да го испувам Мојот народ. Ете, Јас сум Исус Христос. Јас сум Отецот и Синот. Во Мене целото човештво ќе има живот, и тоа вечно, дури и оние кои ќе веруваат во Моето име; и ќе станат Мои синови и Мои ќерки.

15 И никогаш Јас не му се покажав Самиот на човек кого Јас го создадов, бидејќи човекот никогаш не верува во Мене како ти што веруваш. Гледаш ли дека си создаден според Мојот сопствен лик? Да, дури и сите луѓе беа создадени на почетокот според Мојот сопствен лик.

16 Ете, ова тело, кое сега го гледаш е телото на Мојот дух; и Јас го создадов човекот според телото на Мојот дух; и како што Јас ти се појавувам тебе во духот така Јас ќе му се појавам на Мојот народ во телото.

17 И сега, како јас, Морони, кажав дека не би можел да направам целосен извештај за овие нешта кои се запишани, затоа доволно ми е да кажам дека Исус му се покажа на овој човек во духот, дури и според начинот и сличноста на истото тело и тоа како што им се покажа на Нефитите.

18 И Тој му служеше како што Тој им служеше на Нефитите;

и сето ова, за овој човек да знае дека Тој беше Бог, поради многуте големи дела кои Господ му ги беше покажал.

19 И поради знаењето на овој човек тој не можеше да биде задржан од гледање во превезот; и го виде прстот на Исус, што, кога го виде, падна од страв; бидејќи знаеше дека е прстот на Господ; и веќе немаше вера, бидејќи знаеше, не сомневајќи се во ништо.

20 Заради што, имајќи го ова совршено знаење за Бог, тој не можеше да биде задржан од превезот; затоа Го виде Исус; и Тој му служеше.

21 И се случи Господ да му каже на братот на Јаред: Ете, нема да ги дозволиш овие нешта што ги виде и слушна да се појават во светот, сè додека не дојде времето кога Јас ќе го прославам Моето име во телото; заради што, ќе ги зачуваш нештата што ги виде и слушна, и нема да го покажеш на ниту еден човек.

22 И ете, кога ќе дојдеш кај Мене, ќе ги напишеш и ќе ги запечатиш, за никој да не ги протолкува; бидејќи ќе ги напишеш на јазик на кој нема да можат да бидат прочитани.

23 И ете, Јас ќе ти ги дадам овие два камења, и ќе ги запечатиш и со нештата кои ќе ги напишеш.

24 Зашто ете, Јас го помешав јазикот на кој ќе пишувате; затоа Јас ќе предизвикам во Мое одредено време овие камења да

ги зголемат во очите на луѓето овие нешта кои ќе ги напишете.

25 И кога Господ ги кажа овие зборови, Тој му ги покажа на братот на Јаред сите жители на земјата што биле, и исто сите што ќе бидат; и Тој не ги задржа од Неговата глетка, и тоа до краиштата на земјата.

26 Зашто Тој му кажа на него во времињата претходно, дека ако верува во Него дека Тој може да му ги покаже сите нешта—ќе му биде покажано; затоа Господ не можеше да задржи ништо од него, бидејќи знаеше дека Господ можеше да му ги покаже сите нешта.

27 И Господ му кажа: Напиши ги овие нешта и запечати ги; и Јас ќе ги покажам во Моето одредено време на човечките деца.

28 И се случи Господ да му заповеда да ги запечати двата камења кои ги беше примил, и да не ги покажува, додека Господ не ги покаже на човечките деца.

ГЛАВА 4

На Морони му е зайоведано да ги зайекајат и пишуванијата на брајојот на Јаред—Нема да бидат ојкриени сè додека луѓето немаат вера дури и како брајојот на Јаред—Христос им зайоведа на луѓето да веруваат на Неговиите зборови и на оние од Неговиите ученици—На луѓето им е зайоведано да се покажат, да веруваат во евангелието, и да бидат спасени.

И Господ му заповеда на братот на Јаред да се симне од планината од Господовото присуство, и да ги напише нештата кои Тој ги виде; и беше забрането да се појават кај човечките деца сè додека Тој не биде кренат на крстот; и поради оваа причина царот Мосија ги чуваше, да не се појават во светот сè додека Христос не му се покаже Самиот на Неговиот народ.

2 И кога Христос навистина му се покажа Самиот на Неговиот народ Тој заповеда да бидат покажани.

3 И сега, после тоа, сите западнаа во неверување; и нема никој освен Ламанитите, и тие го одбија евангелието на Христос; затоа ми беше заповедано да ги скријам повторно во земјата.

4 Ете, ги напишав врз овие плочи истите нешта што братот на Јаред ги виде; и никогаш немаше поголеми нешта прикажано од оние кои му беа прикажани на братот на Јаред.

5 Заради што Господ ми заповеда да ги напишам; и ги напишав. И Тој ми заповеда да ги запечатам; и Тој исто така ми заповеда да го запечатам нивното толкување; заради што ги запечатив толкувачите, според Господовата заповед.

6 Зашто Господ ми кажа: Тие нема да се појават кај Нееврите сè до денот кога ќе се покајат за нивното беззаконие, и станат чисти пред Господ.

7 И на тој ден кога ќе практикуваат вера во Мене, кажа Господ, како што направи братот на Јаред, за да можат да бидат осветени во Мене, тогаш Јас ќе им ги покажам нештата што братот на Јаред ги виде, дури до откривање на сите Мои откровенија, кажа Исус Христос, Синот Божји, Отецот на небесата и земјата, и сите нешта кои се во нив.

8 И тој што ќе се препира против Господовото слово, нека биде проклет; и оној што ќе ги негира овие нешта, нека биде проклет; бидејќи на нив Јас нема да им покажам поголеми нешта, кажа Исус Христос; бидејќи Јас сум Тој што зборува.

9 И на Моја заповед небесата се отвора и затвора; и според Мојот збор земјата ќе се тресе; и на Моја заповед тамошните жители ќе починат, и тоа дури со оган.

10 И оној што не им верува на Моите зборови не им верува на Моите ученици; и ако се случи да не зборувам, пресудете вие; бидејќи ќе знаете дека тоа сум Јас што зборувам, на последниот ден.

11 Но оној што верува во овие нешта кои ги кажав, него ќе го посетам со прикажувањата на Мојот Дух, и тој ќе знае и сведочи. Зашто поради Мојот Дух ќе знае дека овие нешта се вистинити; бидејќи ги убедува луѓето да прават добро.

12 И што и да ги убедува лу-

ѓето да прават добро е од Мене; бидејќи доброто не доаѓа од никого туку од Мене. Јас сум истиот Кој ги води луѓето кон сето добро; тој што нема да им верува на Моите зборови нема да Ми верува Мене—дека Јас сум; и тој што нема да верува во Мене нема да верува во Отецот што Ме испрати Мене. Зашто ете, Јас сум Отецот, Јас сум светлината, и животот, и вистината на светот.

13 Дојдете кај Мене, О вие Невреи, и Јас ќе ви ги покажам поголемите нешта, знаењето кое е скриено поради неверување.

14 Дојдете кај Мене, О ти Израелов доме, и ќе ти биде прикажано колку големи нешта Отецот постави за тебе, од основањето на светот; и не дојде кај тебе, поради неверување.

15 Ете, кога ќе го скинете тој превез на неверување што предизвика да останете во вашата ужасна состојба на пакост, и тежина на срцето, и заслепеност на умот, тогаш големите и зачудувачки нешта кои беа скриени од основањето на светот од вас—да, кога ќе Го повикате Отецот во Мое име, со скршено срце и покајнички дух, тогаш ќе знаете дека Отецот се сети на заветот кој Тој го направи со вашите татковци, О Израелов доме.

16 И тогаш Моите откровенија кои Јас направив да бидат напишани од Мојот слуга Јован

ќе бидат откриени во очите на сиот народ. Запомнете, кога ќе ги видите овие нешта, ќе знаете дека времето е сега кога ќе бидат прикажани во самото дело.

17 Затоа, кога ќе го добиете овој запис можете да знаете дека делот на Отецот започна врз сето лице на земјата.

18 Затоа, покајте се сите вие краишта на земјата, и дојдете кај Мене, и верувајте во Моето евангелие, и бидете крстени во Мое име; бидејќи тој што верува и што е крстен ќе биде спасен; но тој што не верува ќе биде проклет; и знаци ќе ги следат тие кои веруваат во Моето име.

19 И благословен е оној кој се смета за верен на Моето име во последниот ден, бидејќи ќе биде кренат да живее во царството подготвено за него од основањето на светот. И ете, тоа сум Јас што го кажав тоа. Амин.

ГЛАВА 5

Тројца сведоци и самото дело ќе бидат како сведоштво за вистината на Книѓата на Мормон.

И сега јас, Морони, ги напишав зборовите кои ми беа заповедани, според моето сеќавање; и ви ги кажав нештата кои ги запечатив; затоа не допирајте ги со цел да ги преведете; бидејќи тоа ви е забрането, освен во времето кога ќе биде според Божјата мудрост.

2 И ете, може да бидеш привилегиран да им ги покажеш

плочите на оние кои ќе помогнат да се истакне ова дело;

3 И на тројца ќе им бидат покажани преку Божјата моќ; заради што со сигурност ќе знаат дека овие нешта се вистини.

4 И преку устите на тројца сведоци ќе бидат потврдени овие нешта; и сведоштвото на тројца, и ова дело, преку кое ќе биде прикажана Божјата моќ и исто така Неговото слово, за кое сведочат Отецот, и Синот, и Светиот Дух—и сето ова ќе стои како сведоштво против светот на последниот ден.

5 И ако се случи да се покајат и да дојдат при Отецот во името на Исус, ќе бидат примени во Божјото царство.

6 И сега, ако немам власт за овие нешта, пресудете вие; бидејќи ќе знаете дека имам власт кога ќе ме видите, и ќе стоиме пред Бог на последниот ден. Амин.

ГЛАВА 6

Баркиите на Јаредийците се водени од вејришијата кон вејената земја—Народот Го слави Господ за Неговата добрина—Ориха е назначен за цар врз нив—Јаред и неговиот браќа умираат.

И сега јас, Морони, продолжувам да давам извештај за Јаред и неговиот брат.

2 Зашто се случи дека откако Господ ги беше подготвил камењата кои братот на Јаред ги беше носел горе на планината,

братот на Јаред се симна од планината, и ги стави камењата во бродовите кои беа подготвени, еден во секој крај; и ете, ги осветлија бродовите.

3 И така Господ направи камењата да светат во темнината, да им дадат светлина на мажите, жените, и децата, за да не ги преминат големите води во темнина.

4 И се случи кога беа подготвиле секаков вид на храна, за така да можат да преживеат врз водата, и исто така храна за нивните стада и крда, и било како свер или животно или птица што би носеле со нив—и се случи кога ги беа направиле сите овие нешта се качија на нивните бродови односно барки, и се упатија кон морето, доверувајќи се кај Господ нивниот Бог.

5 И се случи дека Господ Бог предизвика да има бурен ветер врз лицето на водите, кон ветената земја; и така беа фрлени врз морските бранови пред ветрот.

6 И се случи многу пати да бидат закопани во длабочините на морето, поради планинските бранови кои се спуштија на нив, и исто големите и ужасни невремиња кои беа предизвикани од жестокоста на ветрот.

7 И се случи кога беа закопани во длабочината немаше вода што можеше да ги повреди, нивните бродови беа непробојни како сад, и исто така беа непробојни како арката на

Ное; затоа кога беа опколени од многу води Го довикаа Господ, и Тој повторно ги доведе врз врвот на водите.

8 И се случи ветрот никогаш да не престане да дува кон ветената земја додека беа на водите; и така беа протерани пред ветрот.

9 И тие Му пееја пофалби на Господ; да, братот на Јаред Му пееше пофалби на Господ, и Му се заблагодаруваше и Го славеше Господ цел ден; и кога дојде ноќта, не престанаа да Го слават Господ.

10 И така беа водени напред; и ниту едно морско чудовиште не можеше да ги скрши, ниту кит не можеше да ги оштети; и постојано имаа светлина, било да беше над водата или под водата.

11 И така беа протерани напред, триста и четириесет и четири дена врз водата.

12 И пристигнаа на брегот во ветената земја. И кога зачекорија на брегот на ветената земја се поклониле на лицето на земјата, и се понизија пред Господ, и пролеаја солзи од радост пред Господ, поради мноштвото на Неговите нежни милости над нив.

13 И се случи да тргнат на лицето на земјата, и започнаа да ја обработуваат земјата.

14 А Јаред имаше четири сина; и се викаа Јаком, и Гилга, и Маха, и Ориха.

15 И братот на Јаред исто имаше синови и ќерки.

16 И пријателите на Јаред и неговиот брат беа на број околу дваесет и две души; и тие исто така имаа синови и ќерки пред да дојдат во ветената земја; и затоа почнаа да бидат многу.

17 И беа поучени да чекорат понизно пред Господ; и исто така беа поучувани од високо.

18 И започнаа да се шират врз лицето на земјата, и да се размножуваат и да ја обработуваат земјата; и се зацврстија во земјата.

19 И братот на Јаред започна да старее, и виде дека наскоро мора да умре; заради што му кажа на Јаред: Да го собереме заедно нашиот народ за да ги изброиме, за да дознаеме од нив што би посакале од нас пред да умреме.

20 И поради тоа се собра заедно народот. Сега бројот на синовите и ќерките на братот на Јаред беше дваесет и две души; и бројот на синови и ќерки на Јаред беше дванаесет, тој имајќи четворица синови.

21 И се случи да го избројат нивниот народ; и откако ги беа изброиле, ги распрашуваа за нештата кои би сакале да направат пред да се спуштат во гробовите.

22 И се случи народот да посакува од нив да помагаат еден од нивните синови да биде цар врз нив.

23 И сега ете, ова беше жално за нив. И братот на Јаред им кажа: Сигурно ова нешто води до заробеништво.

24 Но Јаред му кажа на братот: Дозволете им да имаат цар. И затоа им кажа: Одберете од нашите синови еден цар, и тоа кого сакате.

25 И се случи да го одберат и првородениот од братот на Јаред; и неговото име беше Пагаг. И се случи тој да одбие и да не им биде цар. А народот сакаше татко му да го присили, но неговиот татко не го стори тоа; и им заповеда да не присилуваат ниту еден човек да им биде цар.

26 И се случи да ги одберат сите браќа на Пагаг, а тие не сакаа.

27 И се случи ниту еден од синовите на Јаред да не сака, дури сите освен еден; и Ориха беше помазан да биде цар врз народот.

28 И започна да владее, и народот започна да напредува; и стана прекумерно богат.

29 И се случи Јаред да умре, и неговиот брат исто така.

30 И се случи дека Ориха чекореше понизно пред Господ, и се сети колку големи нешта направи Господ за неговиот татко, и исто го поучи неговиот народ колку големи нешта Господ беше направил за нивните татковци.

ГЛАВА 7

*Ориха владее во неправедност—
Среде узурпирање и конфликт, нејријателскиот царска на Шул и Кохор се воспоставени—*

Пророциите ја осудуваат несправедноста и идолопоклонството на народот, кој постоа се покажува.

И се случи Ориха да изврши пресуда врз земјата во праведност сите негови денови, чии денови беа премногу.

2 И имаше синови и ќерки; да, имаше триесет и еден, помеѓу кои беа дваесет и тројца синови.

3 И се случи тој исто така да го роди Киб на неговата стара возраст. И се случи Киб да владее на негово место; и Киб го роди Корихор.

4 И кога Корихор имаше триесет и две години се побуни против татко му, и замина и живееше во земјата Нехор; и роди синови и ќерки, и тие станаа прекумерно убави; заради што Корихор повлече многу луѓе по него.

5 И кога собра војска тој дојде во земјата Морон каде што живееше царот, и го зароби, што го исполни кажувањето на братот на Јаред дека ќе бидат доведени во заробеништво.

6 Сега земјата Морон, каде што живееше царот, беше близу до земјата која е наречена Пустош од Нефитите.

7 И се случи Киб да живее во заробеништво, и неговиот народ под Корихор неговиот син, сè додека не стана премногу стар; сепак Киб го роди Шул на стари години, додека сè уште беше во заробеништво.

8 И се случи Шул да му беше

лут на брат му; и Шул се зацврсти, и стана моќен како силата на маж; и исто така беше моќен при судење.

9 Заради што, тој дојде до ридот Ефрем, и открив од ридот, и направи мечеви од челик за оние кои ги поведе со него; и откако ги вооружи со мечеви се врати во градот Нехор, и се бореше со брат му Корихор, според чии средства го стекна царството и го поврати на неговиот татко Киб.

10 И сега поради нештото што Шул го направи, неговиот татко му го подари царството; затоа започна да владее наместо татко му.

11 И се случи да спроведе праведна пресуда; и го прошири неговото царство врз сето лице на земјата, бидејќи народот стана прекумерно бројни.

12 И се случи Шул исто така да роди многу синови и ќерки.

13 И Корихор се покаја за многуте зла што ги направи; заради што Шул му даде моќ во неговото царство.

14 И се случи Корихор да има многу синови и ќерки. И помеѓу синовите на Корихор постоеше еден чие име беше Ное.

15 И се случи Ное да се побуни против Шул, царот, и исто неговиот татко Корихор, и го одтргна Кохор неговиот брат, и исто сите негови браќа и многу од народот.

16 И му приреди борба на Шул, царот, преку кој ја стекна

земјата на нивното прво наследство; и стана цар врз тој дел на земјата.

17 И се случи повторно да му приреди борба на Шул, царот; и го зема Шул, царот, и го одведе заробен кај Морон.

18 И се случи кога наскоро ќе го турнеше во смрт, синовите на Шул се прикрадоа во куќата на Ное за време на ноќта и го убија, и ја скршија вратата на затворот и го извадија татко им, и го поставија на неговиот трон во неговото сопствено царство.

19 Заради што, синот на Ное го изгради неговото царство на негово место; сепак повеќе не стекнаа моќ врз царот Шул, а народот кој беше под владеењето на царот Шул напредуваше премногу и стана силен.

20 И земјата беше поделена; и имаше две царства, царството на Шул, и царството на Кохор, синот на Ное.

21 И Кохор, синот на Ное, нареди неговиот народ да му приреди борба на Шул, во која Шул ги победи и го уби Кохор.

22 И сега Кохор имаше син кој беше наречен Нимрод; и Нимрод му го даде на Шул царството на Кохор, и стекна благонаклонетост во очите на Шул; заради што Шул му подари големи благонаклонетости, и направи во царството на Шул според неговите желби.

23 И исто во владеењето на Шул дојдоа пророци помеѓу народот, кои беа испратени од

Господ, пророкувајќи дека пакоста и идолопоклонството на народот носеше клетва врз земјата, и ќе бидат уништени ако не се покајат.

24 И се случи народот да се побуни против пророците, и ги исмеваше. И се случи царот Шул да спроведе пресуда против сите оние кои се побунија против пророците.

25 И тој спроведе закон низ целата земја, што им даде моќ на пророците да одат каде и да сакаат; и поради оваа цел народот беше доведен до покајание.

26 И бидејќи народот се покаја за нивните беззаконија и идолопоклонства Господ ги поштеди, и повторно започнаа да напредуваат во земјата. И се случи Шул да роди синови и ќерки на стари години.

27 И повеќе немаше војни во деновите на Шул; и тој ги запомни големите нешта кои Господ ги направи за неговите татковци пренесувајќи ги низ големата длабочина во ветената земја; каде спроведе праведна пресуда сите негови денови.

ГЛАВА 8

Послони конфликт и ирејирање за царството—Акиш основа иаен сојуз кој го врзува на заклејва да го убие царот—Тајниите сојузи се од заволож и резултираат со уништување на нации—Современи Невреји се иредуиредени ирошив иаен сојуз кој ќе бара да ја

сруши слободаиша на сиие земји, нации, и држави.

И се случи тој да го роди Омер, и Омер владееше на негово место. И Омер го роди Јаред; и Јаред роди синови и ќерки.

2 И Јаред се побуни против татко му, и дојде и живееше во земјата Хет. И се случи да им ласка на многу луѓе, поради неговите лукави зборови, додека не доби половина од царството.

3 И кога доби половина од царството, му приреди борба на татко му, и го одведе татко му во ропство, и го натера да служи во ропство;

4 И сега, во деновите на владењето на Омер тој беше во ропство половина од неговите денови. И се случи да роди синови и ќерки, помеѓу кои беа Есром и Кориантумир;

5 И беа премногу лути поради делата на Јаред нивниот брат, толку што собраа војска и приредија борба против Јаред. И се случи да му приредат борба против него навечер.

6 И се случи кога ја убија војската на Јаред исто наскоро ќе го убиеја и него; и ги преколнуваше да не го убијат, и ќе го предадеше царството на татко му. И се случи тие да му го доделат животот.

7 И сега Јаред стана премногу тажен поради загубата на царството, бидејќи го насочи своето срце врз царството и врз славата на светот.

8 Сега ќерката на Јаред беше премногу вешта, и гледајќи ги татките на нејзиниот татко, помисли да скрои план за да го врати царството на нејзиниот татко.

9 Сега ќерката на Јаред беше премногу убава. И се случи таа да зборува со татко ѝ, и му кажа: Зошто татко ми има толку тага? Зарем не го прочита записот кој нашите татковци го донесоа преку големата длабочина? Ете, зарем не постои извештај во врска со нив од минатото, дека тие преку нивните тајни планови ги стекнаа царствата и голема слава?

10 И сега, затоа, нека татко ми испрати по Акиш, синот на Кимнор; и ете, јас сум убава, и ќе танцувам пред него, така што ќе ме посакува за жена; така што ако го посака тоа од тебе да ме дадеш како негова жена, тогаш ќе кажеш: Ќе ти ја дадам ако ми ја донесеш главата на татко ми, царот.

11 И сега Омер му беше пријател на Акиш; заради што, кога Јаред беше испратил по Акиш, ќерката на Јаред танцуваше пред него за да го задоволи, толку што тој посака да се венча со неа. И се случи да му каже на Јаред: Дај ми ја за жена.

12 А Јаред му кажа: Ќе ти ја дадам, ако ми ја донесеш главата на татко ми, царот.

13 И се случи Акиш да ги собере сите свои роднини во куќата на Јаред, и им кажа: Ќе ми се заколнете дека ќе ми бидете

верни за нешто што ќе го посакам од вас?

14 И се случи сите да му се заколнат, преку Бог на небесата, и исто преку небесата, и исто преку земјата, и преку нивните глави, дека кој и да отстапи од поддршката која Акиш ја посакува ќе ја изгуби главата; и кој и да открие било што и да е што Акиш им откри, истиот ќе го изгуби животот.

15 И се случи така да се согласи со Акиш. И Акиш им ги послужил заклетвите кои беа дадени од тие од минатото кои исто така бараа моќ, кои беа пренесувани дури од Каин, кој беше убиец од почетокот.

16 И беа зачувани од моќта на ѓаволот да ги даваат овие заклетви на народот, да ги држат во темнина, да им помогнат на тие што бараат моќ да стекнат моќ, и да убиваат, и да ограбуваат, и да лажат, и да извршуваат секаков вид на пакост и блудства.

17 И беше ќерката на Јаред која му вметна во неговото срце да ги бара овие нешта од минатото; а Јаред го внесе во срцето на Акиш; заради што, Акиш им послужуваше на неговите колена и пријатели, водејќи ги со задоволувачки ветувања да прават што и да посакуваше.

18 И се случи да формираат таен сојуз, и тоа како тие од минатото; кој сојуз е најодвратен и пакосен над сите, во Божјите очи;

19 Зашто Господ не работи со тајни сојузи, ниту сака човекот да пролева крв, туку го забрани тоа во сите нешта, од почетокот на човештвото.

20 И сега јас, Морони, не го пишувам начинот на нивните заклетви и сојузи, бидејќи ми беше откриено дека ги имаше помеѓу сите народи, и ги имаше помеѓу Ламанитите.

21 И тие го предизвикаа уништувањето на овој народ за кого јас сега зборувам, и исто уништувањето на народот на Нефи.

22 И било која нација да поддржува такви сојузи, да стекнува моќ и добивка, сè додека не ја прошират над нацијата, ете, ќе биде уништена; бидејќи Господ нема да дозволи крвта на Неговите светци, која ќе биде пролеана од нив, секогаш ќе довикува кон Него од земјата за одмазда врз нив а сепак Тој нема да ги одмазди.

23 Заради што, О вие Невреи, според Божјата мудрост овие нешта ќе ви бидат покажани, за да можете да се покаете за вашите гревови, и да не дозволите овие убиствени сојузи да бидат над вас, што се создадени да добијат моќ и добивка—и делото, да, дури и делото на уништување ве стигна, да, дури и мечот на правдата на Вечниот Бог ќе падне на вас, за ваше рушење и уништување ако дозволите да се случат овие нешта.

24 Заради што, Господ ви заповеда, кога ќе ги видите овие

нешта како доаѓаат кај вас да се разбудите со чувство на вашата ужасна состојба, поради тој таен сојуз кој ќе биде помеѓу вас; или тешко на него, поради крвта на оние кои беа убиени; бидејќи тие плачат од правта за одмазда врз него, и исто врз оние кои го изградиле.

25 Зашто се случи дека кој и да го гради, бара да ја сруши слободата на сите земји, нации, и држави; и да го исполни уништувањето на сите луѓе, бидејќи е изградено од гаволот, кој е татко на сите лаги; и тоа истиот лажго кој ги измами нашите први родители, да, и тоа истиот тој лажго кој го натера човекот да изврши убиство од почетокот; кој ги стврдноуваше срцата на народот така што ги убија пророците, и ги каменувааше, и ги отфрли од почетокот.

26 Заради што, мене, Морони, ми е заповедано да ги напишам овие нешта за злото да биде тргнато, и да дојде времето кога Сатаната нема да може да има моќ врз срцата на човечките деца, туку да бидат убедени постојано да прават добро, за да дојдат кај изворот на сета праведност и да бидат спасени.

ГЛАВА 9

Царсиџојо се пренесува од еден на друг преку поштекло, инџриџа, и убисџо—Емер Го виде Синой на Праведносија—Многу пророци џовикуваат на џокајание—Глад и

*ойровни змии го појодувааи на-
родој.*

И сега јас, Морони, продолжувам со мојот запис. Затоа, ете, се случи поради тајните сојузи на Акиш и неговите пријатели, ете, го срушија царството на Омер.

2 Сепак, Господ беше милостив со Омер, и исто со неговите синови и со неговите ќерки кои не го бараа неговото уништување.

3 И Господ го предупреди Омер во сон дека треба да замине од земјата; затоа Омер замина од земјата со неговото семејство, и патуваше многу денови, и пристигна и помина преку ридот Шим, и дојде кај местото каде Нефитите беа уништени, и од таму на исток, и дојдоа на место што се викаше Аблом, преку морскиот брег, и таму го постави шаторот, и исто неговите синови и неговите ќерки, и целото негово домаќинство, освен Јаред и неговото семејство.

4 И се случи Јаред да биде помазан за цар над народот, од раката на пакоста; и му ја даде на Акиш неговата ќерка за жена.

5 И се случи Акиш да го бара животот на неговиот свекор; и побара помош од оние на кои им се заколна со древна клетва, и тие ја добија главата на неговиот свекор, додека тој седеше на неговиот престол, слушајќи го својот народ.

6 Зашто толку големо беше

ширењето на ова пакосно и тајно здружение што ги корумпираше срцата на целиот народ; затоа Јаред беше убиен на својот престол, и Акиш владееше на негово место.

7 И се случи Акиш да биде љубоморен на неговиот син, затоа го затвори во затвор, и го држеше со малку или без храна сè додека не претрпе смрт.

8 И сега братот на оној кој претрпе смрт, (и неговото име беше Нимра) му беше лут на татко му поради тоа што неговиот татко му го направи на брат му.

9 И се случи Нимра да собере мал број на луѓе, и избега од земјата, и дојде и живееше со Омер.

10 И се случи Акиш да има други синови, и тие ги освоија срцата на народот, без оглед што му се заколнаа да прават секаков вид на беззаконие според тоа што тој го посакуваше.

11 Сега народот на Акиш посакуваше добивка, и тоа како што Акиш посакуваше моќ; заради што, синовите на Акиш им понудија пари, преку кој начин го одвлекоа поголемиот дел од народот по нив.

12 И започна да има војна помеѓу синовите на Акиш и Акиш, што траеше многу години, да, до уништување на речиси целиот народ во царството, да, и тоа сите, освен триесет души, и тие што избегаа со Омеровиот дом.

13 Заради што, Омер повторно

беше вратен во земјата на неговото наследство.

14 И се случи Омер започна да старее; сепак, на негови стари години тој го роди Емер; и го помаза Емер да биде цар да владее на негово место.

15 И откако го помаза Емер да биде цар тој виде мир во земјата во период од две години, и умре, откако виде премногу денови, кои беа исполнети со тага. И се случи Емер да владее на негово место, и тргна по стапките на татко му.

16 И Господ повторно започна да ја тргне проклетството од земјата, и Емеровиот дом премногу напредуваше под владеењето на Емер; и во период од шеесет и две години станаа премногу силни, толку што станаа премногу богати—

17 Имајќи секаков вид на овопшје, и на жито, и на свили, и на фин лен, и на злато, и на сребро, и на скапоцени нешта;

18 И исто така секаков вид на стока, од волови, и од крави, и од овци, и од свињи, и од кози, и исто многу други видови на животни кои беа корисни за храната на човекот.

19 И тие исто имаа коњи, и магариња, и имаше слонове и кјурломи и кумоми; сите тие му беа корисни на човекот, а особено слоновите и кјурломите и кумомите.

20 И така Господ ги излеа Неговите благослови на оваа земја, која беше одбрана над

сите други земји; и Тој им заповеда кој и да ја поседува земјата треба да ја поседува за Господ, или ќе бидат уништени кога ќе созреат во беззаконие; бидејќи врз таков, кажа Господ: Јас ќе ја излеам целината на Мојот бес.

21 И Емер спроведе праведна пресуда сите негови денови, и имаше многу синови и ќерки; и го роди Кориантум, и го помаза Кориантум да владее на негово место.

22 И откако го помаза Кориантум да владее на негово место, живееше четири години, и виде мир во земјата; да, и дури Го виде Синот на Праведноста, и се радуваше и славеше во Неговиот ден и умре во мир.

23 И се случи Кориантум да чекори во стапките на неговиот татко, и изгради многу моќни градови, и го послужуваше тоа што беше добро на неговиот народ во сите негови денови. И се случи да немаше деца сè додека не беше премногу стар.

24 И се случи неговата жена да умре, имајќи сто и две години. И се случи Кориантум да се ожени, на стари години, со млада девојка, и имаше синови и ќерки; заради што тој живееше додека не наполни сто четириесет и две години.

25 И се случи да му се роди Ком, и Ком владееше на негово место; и владееше четириесет и девет години, и му се роди Хет; и исто му се родија други синови и ќерки.

26 И народот повторно се прошири врз сето лице на земјата, и повторно започна да има премногу голема пакост врз лицето на земјата, а Хет започна повторно да ги прифаќа старите планови, да го уништи татко му.

27 И се случи да го симне од престолот татко му, бидејќи го уби со сопствениот меч; и владееше на негово место.

28 И повторно дојдоа пророци во земјата, повикувајќи ги на покајание—дека треба да го подготват патот на Господ или ќе дојде проклетство врз лицето на земјата; да, и тоа ќе има голем глад, во кој ќе бидат уништени ако не се покајат.

29 Но народот не веруваше во зборовите на пророците, туку ги отфрлија; а некои од нив ги фрлија во дупки и ги оставија да умрат. И се случи да ги направат сите овие нешта според заповедта на царот, Хет.

30 И се случи да има голем недостаток во земјата, а жителите започнаа да бидат уништувани прекумерно брзо поради недостатокот, бидејќи немаше дожд врз лицето на земјата.

31 И се појавија и отровни змии на лицето на земјата, и отруја многу луѓе. И се случи нивните стада да бегаат пред отровните змии, кон земјата на југ, која Нефитите ја нарекуваа Зарахемла.

32 И се случи да има многу од нив кои умреа по патот; сепак,

имаше некои кои избегаа во земјата на југ.

33 И се случи Господ да предизвика змиите повеќе да не ги гонат, туку да го попречат патот за луѓето да не можат да поминат, дека кој и да се обиде да помине ќе падне од отровните змии.

34 И се случи дека народот го следеше правецот на сверовите, и ги проголта труповите на оние кои паѓаа по патот, додека не ги проголтаа сите. Сега кога народот виде дека мора да умре започна да се покајува за нивните беззаконија и да Го довикува Господ.

35 И се случи кога доволно се понизија пред Господ, Тој испрати дожд врз лицето на земјата; и народот повторно започна да оживува, и започна да има овошје во северните земји, и во сите земји наоколу. И Господ им ја покажа Неговата моќ зачувувајќи ги од глад.

ГЛАВА 10

Еден цар го наследува друѓиоџ—Некои од царевите се љубавници; друѓи се љакосни—Кога љубавноста преовладува, народот е благословен и унапреден од Господ.

И се случи Шез, кој беше потомок на Хет—бидејќи Хет загина од гладот, и целото негово домаќинство освен Шез—заради што, Шез започна повторно да го гради скршениот народ.

2 И се случи Шез да го запомни уништувањето на неговите татковци, и изгради праведно царство; бидејќи се сети на она што Господ направи кога ги доведе Јаред и брат му преку длабочината; и чекореше по патиштата на Господ; и тој имаше синови и ќерки.

3 И неговиот најстар син, чие име беше Шез, се побуни против него; сепак, Шез беше удрен од раката на крадецот, поради неговите прекумерни богатства, што повторно му донесоа мир на татко му.

4 И се случи татко му да изгради многу градови врз лицето на земјата, и народот повторно започна да се шири врз целото лице на земјата. И Шез живееше до премногу стара возраст; и го роди Риплакиш. И тој умре, а Риплакиш владееше на негово место.

5 И се случи Риплакиш да не го прави тоа што беше правилно во очите на Господ, бидејќи имаше многу жени и конкубини, и го положи тоа што беше тешко врз чевеките раменици да се носи; да, тој ги оданочуваше со тешки даноци; и со даноците изгради многу пространи градби.

6 И тој си подигна премногу убав престол; и изгради многу затвори, и кој и да не подлежеше на даноци, тој го фрлаше во затвор; и кој и да не можеше да плати даноци тој го фрлаше во затвор; и ги натера да работат постојано за нивно

издржување; и кој одбиваше да работи тој предизвикуваше да биде усмртен.

7 Заради што тој ги стекна сите негови убави дела, да, и тоа негово убаво злато нареди да биде прочистено во затвор; и секаков вид на фина изработка нареди да биде направена во затвор. И се случи да го погоди народот со неговите блудства и одвратности.

8 И кога владееше за период од четириесет и две години народот се крена на бунт против него; и повторно започна да има војна во земјата, толку што Риплакиш беше убиен, и неговите потомци беа протерани од земјата.

9 И се случи после многу години, Мориантон, (потомок на Риплакиш) собра заедно војска на отфрлени и тргна и се бореше со народот; и стекна моќ врз многу градови; а војната стана премногу тешка, и траеше во период од многу години; и тој стекна моќ врз сета земја, и се постави како цар на целата земја.

10 И откако тој се постави за цар, му го олесна товарот на народот, преку кој стекна благонаклонетост во очите на народот, и тие го помазаа да биде нивниот цар.

11 И спроведуваше правда кај народот, но не за себе поради многуте негови блудства; заради што беше отсечен од Господовото присуство.

12 И се случи Мориантон да изгради многу градови, и народот стана премногу богат под неговото владеење, и во градби, и во злато и сребро, и во одгледување жито, и во стада, и крда, и такви нешта што им беа обновени.

13 И Мориантон живееше до премногу стара возраст, и тогаш го роди Ким; а Ким владееше на местото на татко му; и владееше осум години, и неговиот татко умре. И се случи Ким да не владее праведно, заради што на Господ не Му беше благонаклонет.

14 И неговиот брат се крена на бунт против него, со што го доведе во ропство; и остана во заробеништво сите негови денови; и роди синови и ќерки во заробеништво, и на стари години го роди Леви; и тој умре.

15 И се случи Леви да служеше во заробеништво по смртта на татко му, за период од четириесет и две години. И направи војна против царот на земјата, преку што си го стекна царството.

16 И откако тој го стекна царството го направи тоа што е праведно во очите на Господ; и народот напредуваше во земјата; и тој живееше до стара возраст, и роди синови и ќерки; и исто така го роди Кором, кого го помаза за цар на негово место.

17 И се случи Кором да го направи тоа што е добро во очите

на Господ сите негови денови; и роди многу синови и ќерки; и откако помина многу денови почина, и тоа како остатокот од земјата; и Киш владееше на негово место.

18 И се случи исто така и Киш да почине, а Либ владееше на негово место.

19 И се случи Либ да го направи исто така тоа што беше добро во очите на Господ. И во деновите на Либ отровните змии беа уништени. Заради што отидоа во земјата на југ, да ловат храна за народот на земјата, бидејќи земјата беше покриена со шумски животни. И самиот Либ, исто така, стана голем ловец.

20 И тие изградија голем град преку тесниот премин на земјата, на местото каде морето ја дели земјата.

21 И ја зачуваа земјата на југ како дивина, да стекнат плен. И целото лице на земјата на север беше покриено со жители.

22 И беа прекумерно трудољубиви, и купуваа и продаваа и тргуваа едни со други, за да стекнат добивка.

23 И тие работеа со секаков вид на руда, и правеа злато, и сребро, и железо, и месинг, и секаков вид на метали; и копаа од земјата; заради што, собираа големи купови на земја за да соберат руда, од злато, од сребро, од железо, од бакар. И изработуваа секаков вид на фина изработка.

24 И тие имаа свили, и фино преден лен; и изработуваа секаков вид на облеку, за да ја облечат голотијата.

25 И изработуваа секаков вид на алати за да ја обработуваат земјата, и да ја ораат и за да ја сеат, да ја жнеат и да ја копаат, и исто да ја нагубрат.

26 И правеа секаков вид на алати за работа со сверови.

27 И правеа секаков вид на воени оружја. И правеа секаков вид на изработки од прекумерно љубопитна изработка.

28 И ниту еден народ не можеше да биде поблагословен од нив, и поунапреден од Господовата рака. И беа во земја што беше одбрана земја над сите други земји, бидејќи Господ го кажа тоа.

29 И се случи Либ да живее многу години, и имаше синови и ќерки; и го роди Хартом.

30 И се случи Хартом да владее на местото на татко му. И кога Хартом владееше дваесет и четири години, ете, царството му беше одземено. И тој помина многу години во заробеништво, да, дури и остатокот од неговите денови.

31 И на него му се роди Хет, а Хет живееше во ропство сите негови денови. И на Хет му се роди Арон, и Арон живееше во заробеништво сите негови денови; и му се роди Амнигада, и Амнигада исто така живееше во заробеништво сите негови денови; и му се роди Кориантум,

и Кориантум живееше во заробеништво сите негови денови; и го роди Ком.

32 И се случи Ком да повлече половина од царството. И владееше над половина од царството четириесет и две години; и тргна да се бори против царот, Амгид, и се бореа многу години, така што Ком стекна моќ врз Амгид, и стекна моќ врз остатокот на царството.

33 И во деновите на Ком започнаа да се појавуваат разбојници во земјата; и ги присвоија старите планови, и послужуваа заклетви според начинот на древните, и повторно бараа да го уништат царството.

34 Сега Ком многу се бореше против нив; сепак, тој не преовлада врз нив.

ГЛАВА 11

Војни, раздори, и ѝакосий доминираат во живојош на Јаредијииџе—Пророциџе џо ѝредвидуваат целосноџо унишџување на Јаредијииџе освен ако не се ѝокајат—Народот џи одбива зборовииџе на ѝророциџе.

И се појавија исто така во деновите на Ком многу пророци, и пророкуваа за уништување на тој голем народ освен ако не се покае, и заврти кон Господ, и ги остават нивните убиства и пакост.

2 И се случи пророците да бидат одбиени од народот, и

избегаа кај Ком за заштита, бидејќи народот сакаше да ги уништи.

3 И му пророкуваа на Ком многу нешта; и тој беше благословен во остатокот од неговите денови.

4 И тој доживеа до стара возраст, и го роди Шиблом; и Шиблом владееше на негово место. И братот на Шиблом се побуни против него, и започна да има прекумерно голема војна во сета земја.

5 И се случи братот на Шиблом да направи сите пророци кои пророкуваа за уништувањето на народот да бидат усртени;

6 И имаше голема неволја во целата земја, бидејќи сведочеа дека голема клетва ќе ја стигне земјата, и исто народот, и исто дека ќе има големо уништување помеѓу нив, такво какво што никогаш не било на лицето на земјата, и нивните коски ќе станат како купишта земја врз лицето на земјата ако не се покајат од нивната пакост.

7 И тие не го послушаа Господовиот глас, поради нивните пакосни сојузи; заради што, започнаа да се водат војни и препирања во целата земја, и исто многу глад и чума, толку што постоеше големо уништување, такво какво што никогаш не било познато на лицето на земјата; и сето ова се случи во деновите на Шиблом.

8 И народот започна да се по-

кајува за своето беззаконие; и колку што се покајуваа Господ имаше милост врз нив.

9 И се случи Шиблом да биде убиен, а Сет беше заробен, и живееше во заробеништво сите негови денови.

10 И се случи Аха, неговиот син, да го добие царството; и владееше врз народот сите негови денови. И правеше секаков вид на беззаконие сите негови денови, со што предизвика многу крвопролевање; а неговите денови не беа многу.

11 И Етем, кој беше потомок на Аха, го стекна царството; и исто така го направи тоа што беше пакосно во неговите денови.

12 И се случи во деновите на Етем да се појават многу пророци, и повторно му пророкуваа на народот; да, пророкуваа дека Господ целосно ќе ги уништи од лицето на земјата освен ако не се покајат од нивните беззаконија.

13 И се случи народот да ги закорави срцата, и не ги послушаа нивните зборови; и пророците жалеа и се повлекоа од народот.

14 И се случи Етем да спроведува пакосни пресуди сите негови денови; и го роди Морон. И се случи Морон да владее на негово место; и Морон го правеше тоа што беше пакосно пред Господ.

15 И се случи да се крене бунт помеѓу народот, поради тој таен сојуз кој беше создаден да стекне моќ и добивка;

и се крена моќен човек помеѓу нив во беззаконието, и му приреди борба на Морон, со што го сруши половина од царството; и одржа половина од царството многу години.

16 И се случи Морон да го симне, и повторно го доби царството.

17 И се случи да се појави уште еден моќен човек; и тој беше потомок на братот на Јаред.

18 И се случи да го симне од престолот Морон и да го стекне царството; заради што, Морон живееше во заробеништво во остатокот од неговите денови; и го роди Кориантор.

19 И се случи Кориантор да живее во заробеништво сите негови денови.

20 И во деновите на Кориантор исто така се појавија многу пророци, и пророкуваа за големи и зачудувачки нешта, и го повикуваа народот на покајание, и ако не се покајат Господ Бог би спроведувал пресуда против нив за нивно целосно уништување;

21 И дека Господ Бог би испратил односно довел друг народ да ја поседува земјата, со Негова моќ, според начинот на кој Тој ги доведе нивните татковци.

22 И тие ги одбија сите зборови на пророците, поради нивното тајно здружение и пакосни одвратности.

23 И се случи Кориантор да го роди Етер, и тој умре, живејќи во заробеништво сите негови денови.

ГЛАВА 12

Пророкои Етер го охрабрува на родој да верува во Бог—Морони раскажува за чудата и зачудувањата направени со вера—Верата му овозможува на брајој на Јаред да Го види Хрисијос—Господ им дава на луѓето слабоси и да бидат йонизни—Брајој на Јаред ја йомести Планината Зерин со вера—Верата, надејта, и милосрдиего се суишински за спасение—Морони Го виде Исус лице во лице.

И се случи деновите на Етер да бидат во деновите на Кориантумир; а Кориантумир беше цар врз целата земја.

2 И Етер беше пророк на Господ; заради што Етер се појави во деновите на Кориантумир, и започна да му проповеда на народот, бидејќи не можеше да биде воздржан бидејќи Господовиот Дух беше во него.

3 Зашто плачеше од утрото, и тоа до зајдисонцето, охрабрувајќи го народот да веруваат во Бог во покајание за да не бидат уништени, велејќи им дека преку вера сите нешта се исполнети—

4 Заради што, кој и да верува во Бог може со сигурност да се надева на подобар свет, да, и тоа место на десната рака на Бог, чија надеж доаѓа од вера, правејќи сидро за човечките души, што би ги направила сигурни и постојани, секогаш избилувајќи со добри дела, водени да Го слават Бог.

5 И се случи Етер да пророкува големи и зачудувачки нешта на народот, во кои не веруваа, бидејќи не ги видоа.

6 И сега, јас, Морони, би кажал нешто во врска со овие нешта; ќе му покажам на светот дека верата е нешта за кои се надеваме а не се гледаат; заради што, не оспорувајте се поради тоа што не ги гледате, бидејќи не добивате сведоштво сè додека не помине испитот на вашата вера.

7 Зашто преку вера Христос им се покажа Самиот на нашите татковци, откако Тој се крена од мртвите; и Тој не им се покажа Самиот на нив сè до отпосле кога веруваа во Него; заради што, мора да биде дека некои имаа вера во Него, бидејќи Тој не му се покажа Самиот на светот.

8 Но поради верата на луѓето Тој му се покажа Самиот на светот, и го славеше името на Отецот, и подготви пат за и другите да можат да бидат учесници во небесниот дар, за да се надеваат за оние нешта кои не ги гледаат.

9 Заради што, вие можете исто така да имате надеж, и да бидете учесници во дарот, само ако имате вера.

10 Ете преку вера тие од минатото беа повикани според светиот ред на Бог.

11 Заради што, преку вера беше даден законот на Мојсеј. Но со дарот на Неговиот Син Бог подготви поодличен

начин; и тоа преку вера е исполнето.

12 Зашто ако нема вера помеѓу човечките деца Бог не може да прави чуда помеѓу нив; заради што, Тој не им се покажа Самиот сè до после нивната вера.

13 Ете, верата на Алма и Амулек беше таа што предзивика затворот да се сруши на земјата.

14 Ете, преку верата на Нефи и Лехи беше направена промена кај Ламанитите, така што беа крстени со оган и со Светиот Дух.

15 Ете, беше верата на Амон и неговите браќа која направи толку големо чудо помеѓу Ламанитите.

16 Да, и дури сите оние кои правеа чуда ги правеа преку вера, и тоа оние кои беа пред Христос и исто оние кои беа после него.

17 И преку вера тројцата ученици добија ветување дека нема да ја вкусат смртта; и не го добија ветувањето сè до после нивната вера.

18 И ниту еден во било кој момент не направил чуда сè до после нивната вера; заради што тие прво веруваа во Божјиот Син.

19 И постоеја многу чија вера беше толку прекумерно силна, и пред да дојде Христос, што не можеше да биде скриена зад превезот, туку навистина ги видоа со свои очи нештата кои ги гледаа со око на верата, и им беше мило.

20 И ете, видовме во овој запис дека еден од нив беше братот на Јаред; бидејќи толку голема беше неговата вера во Бог, дека кога Бог го истакна Неговиот прст не можеше да го скрие од очите на братот на Јаред, поради Неговото слово кое Тој му го кажа, чие слово го стекна со вера.

21 И откако братот на Јаред го здогледа Господовиот прст, поради ветувањето кое братот на Јаред го стекна преку вера, Господ не можеше да задржи ништо од неговите очи; заради што Тој му ги покажа сите нешта, бидејќи не можеше повеќе да биде задржан надвор од превезот.

22 И преку вера моите татковци го добија ветувањето дека овие нешта треба да се појават при нивните браќа преку Невреите; затоа Господ ми заповеда, да, и тоа Исус Христос.

23 И јас Му реков Него: Господе, Невреите ќе се исмеваат со овие нешта, поради нашата слабост во пишувањето; бидејќи Господе Ти нè направи моќни во словото преку вера, но Ти не нè направи моќни во пишување; бидејќи Ти направи сиот овој народ да може да зборува многу, поради Светиот Дух кој Ти им го даде;

24 И Ти направи да можеме да пишуваме само малку, поради несмасноста на нашите раце. Ете, Ти не нè направи моќни во пишување како братот на Јаред, бидејќи Ти направи нештата

кои ги пишува тој да бидат моќни како што се Твоите, да ги освојува луѓето што ги читаат.

25 Ти исто така ги направи нашите зборови моќни и големи, и тоа да не можеме да ги напишеме; заради што, кога пишуваме ја гледаме нашата слабост, и се сопнуваме поради редоследот на нашите зборови; и се плашам Невреите да не се потсмеваат на нашите зборови.

26 И кога го бев кажал ова, Господ ми зборуваше, велејќи: Будалите исмеваат, но ќе жалат; и Мојата благодат е доволна за питомите, за тие да не ја искористат вашата слабост;

27 И ако луѓето дојдат кај Мене Јас ќе им ја покажам нивната слабост. Јас им давам слабост на луѓето за да бидат понизни; и Мојата благодат е доволна за сите луѓе кои ќе се понизат пред Мене; бидејќи ако се понизат пред Мене, и имаат вера во Мене, тогаш Јас ќе ги направам слабите нешта кај нив да станат силни.

28 Ете, Јас ќе им ја покажам на Невреите нивната слабост, и Јас ќе им покажам дека вера, надеж и милосрдие водат до Мене—изворот на сета праведност.

29 И Јас, Морони, слушајќи ги овие зборови, бев утешен, и кажав: О Господе, Твојата праведна волја ќе биде сторено, бидејќи знам дека Ти постапуваш со човечките деца според нивната вера;

30 Зашто братот на Јаред ѝ кажа на планината Зерин, Помести се—и беше поместена. И да немаше вера немаше да се помести; заради што Ти постапуваш откако луѓето ќе имаат вера.

31 Зашто така Ти им се прикажуваше Самиот на Твоите ученици; бидејќи откако имаа вера, и говореа во Твое име, Ти им се прикажуваше Самиот во голема моќ.

32 И исто така се сеќавам дека Ти кажа дека Ти подготвуваш дом за човекот, да, и тоа помеѓу мензите на Твојот Отец, во што човекот би можел да има подобра надеж; заради што човекот мора да се надева, или нема да добие наследство во местото кое Ти си го подготвил.

33 И повторно, се сеќавам дека Ти ми кажа дека си го љубел светот, и тоа до положување на Твојот живот за светот, за Ти да можеш повторно да го земеш за да подготвиш место за човечките деца.

34 И сега знам дека оваа љубов која Ти ја беше имал за човечките деца е милосрдие; заради што, ако луѓето немаат милосрдие не можат да го наследат тоа место кое Ти си го подготвил во мензите на твојот Отец.

35 Заради што, знам според ова нешто што Ти го кажа, дека ако Неевреите немаат милосрдие, поради нашата слабост, дека Ти ќе ги испробаш, и ќе им го одземеш талентот, да, и

дури тоа што го примиле, и ќе им го дадеш на оние кои имаат поизобилно.

36 И се случи да Му се молам да Господ дека Тој ќе им даде благодат на Неевреите, за да можат да имаат милосрдие.

37 И се случи Господ да ми каже: Ако немаат милосрдие, не ти е важно, ти си бил верен; заради што, твоите облекувања ќе бидат чисти. И бидејќи ја виде твојата слабост ќе станеш силен, и тоа во седење на местото кое Јас го подготвив во мензите на Мојот Отец.

38 И сега јас, Морони, се збогувам со Неевреите, да, и исто со моите браќа кои ги љубам, додека не се сретнеме пред судиската столица на Христос, каде сите луѓе ќе знаат дека моите облекувања не се извалкани со вашата крв.

39 И тогаш ќе знаете дека Го видов Исус, и дека Тој зборуваше со мене лице во лице, и дека Тој ми кажа со јасна понизност, како што човек му кажува на друг на мојот сопствен јазик, во врска со овие нешта;

40 А само неколку напишав, поради мојата слабост во пишување.

41 И сега, би ви препорачал да Го побарате овој Исус за кого пророците и апостолите пишуваа, дека благодатта на Бог Отецот, и исто Господ Исус Христос, и Светиот Дух, кој сведочи за нив, ќе биде и остана со вас засекогаш. Амин.

ГЛАВА 13

Еџер зборува за Нов Ерусалим да биде изграден во Америка од џойомсџивојџо на Јосиф—Тој џророкува, оџфрлен е, ја џишува Јаредџџскајџа исџорија, и зо џреџскажува унишџувањето на Јаредџџџџе—Војна беснее низ це-лајџа земја.

И сега јас, Морони, продолжувам да го завршам мојот запис во врска со уништувањето на народот за кого пишував.

2 Зашто ете, тие ги одбија сите зборови на Етер; бидејќи тој навистина им кажа за сите нешта, од почетокот на човештвото; и дека откако водите се повлекоа од лицето на оваа земја стана одбрана земја над сите други земји, одбрана земја од Господ; заради што Господ би сакал сите луѓе да Му служат кои живеат на нејзиното лице;

3 И дека беше местото на Новиот Ерусалим, што ќе се симне од небесата, и светото светилиште на Господ.

4 Ете, Етер ги виде деновите на Христос, и зборуваше во врска со Нов Ерусалим врз оваа земја.

5 И тој исто така зборува во врска со Израеловиот дом, и Ерусалим од каде што Лехи ќе дојде—откако ќе биде уништен ќе биде изграден повторно, свет град за Господ; заради што, не може да биде нов Ерусалим бидејќи беше во старо време; туку повторно ќе биде изграден, и да стане свет Господов град; и

ќе биде изграден во Израеловиот дом—

6 И дека Нов Ерусалим ќе биде изграден на оваа земја, за остатокот од потомството на Јосиф, за кои нешта веќе постоеше пример.

7 Зашто како што Јосиф го доведе татко му во земјата Египет, и затоа тој умре таму; заради што, Господ донесе остаток од потомството на Јосиф надвор од земјата Ерусалим, за Тој да биде милостив со потомството на Јосиф за да не загинат, и тоа како што Тој беше милостив со таткото на Јосиф за тој да не умре.

8 Заради што, остатокот од домот на Јосиф ќе биде изграден врз оваа земја; и ќе биде земја на нивно наследство; и ќе изградат свет град кај Господ, како стариот Ерусалим; и повеќе нема да бидат збунети, додека не дојде крајот кога земјата ќе помине.

9 И ќе постои ново небо и нова земја; и ќе биде како старите освен што старите поминаа, и сите нешта станаа нови.

10 И тогаш ќе дојде Новиот Ерусалим; и благословени се оние кои живеат таму, бидејќи на нив облеките им се бели преку крвта на Јагнето; и тоа се тие кои се вброени помеѓу остатокот од потомството на Јосиф, кои беа од Израеловиот дом.

11 И тогаш повторно се појави стариот Ерусалим; и тамошните жители, благословени се, бидејќи беа измениени во крвта

на Јагнето; и тоа беа тие кои беа распрскани и собрани од четирите краишта на земјата, и од северните земји, и се учесници во исполнување на заветот кој Бог го направи со нивниот татко, Авраам.

12 И кога ќе дојдат овие нешта, ќе се исполни светото писмо што вели, постоеа оние кои беа први, кои ќе бидат последни; и оние кои беа последни, кои ќе бидат први.

13 Наскоро ќе напишев повеќе, но ми е забрането; но големи и зачудувачки беа пророштвата на Етер; но не го ценеа, и го отфрлија; и се скри во пукнатината на една карпа преку ден, а навечер тргна гледајќи ги нештата кои ќе дојдат кај народот.

14 И додека живееше во пукнатина на карпа го направи остатокот на овој запис, гледајќи го уништувањето кое го стигна народот, навечер.

15 И се случи во таа иста година кога беше отфрлен од помеѓу народот започна да има голема војна помеѓу народот, бидејќи имаше многу кои станаа, кои беа моќни луѓе, и сакаа да го уништат Кориантумир со нивните тајни планови на пакост, за кои беше кажано.

16 И сега Кориантумир, учејќи, самиот, за сите воени вештини и за сета лукавост на светот, заради што им приреди борба на оние кои сакаа да го уништат.

17 Но тој не се покаја, ниту

неговите убави синови и ќерки; ниту убавите синови и ќерки на Кохор; ниту убавите синови и ќерки на Корихор; и накратко, немаше од убавите синови и ќерки врз лицето на целата земја кои се покајаа од нивните гревови.

18 Заради што, се случи во првата година кога Етер живееше во пукнатината на карпата, имаше многу луѓе кои беа убиени од мечот на тие тајни сојузи, борејќи се против Кориантумир за да го стекнат царството.

19 И се случи синовите на Кориантумир да се борат многу и да крварат многу.

20 И во втората година Господовото слово дојде кај Етер, дека треба да оди и да му пророкува на Кориантумир дека, ако се покае, и целото негово домаќинство, Господ ќе му го даде неговото царство и ќе го поштеди народот—

21 Во спротивно ќе бидат уништени, и целото негово домаќинство освен него. И тој би живеел само за да го види исполнувањето на пророштвата кои беа зборувани во врска со друг народ добивајќи ја земјата за нивно наследство; а Кориантумир би бил погребан од нив; и секоја душа би била уништена освен Кориантумир.

22 И се случи Кориантумир да не се покае, ниту неговото домаќинство, ниту народот; и војните не престанаа; и сакаа да го

уништат Етер, но тој избега од нив и повторно се скри во пукнатината на карпата.

23 И се случи да дојде Шаред, и тој исто така му приреди борба на Кориантумир; и го победи, толку што во третата година го доведе во ропство.

24 А синовите на Кориантумир, во четвртата година, го победија Шаред, и го стекнаа царството повторно за татко им.

25 Сега започна војна врз целото лице на земјата, секој човек со својата група се бореше за тоа што го посакува.

26 И имаше разбојници, и накратко, секаков вид на пакост врз целото лице на земјата.

27 И се случи Кориантумир да биде прекумерно лут со Шаред, и тргна против него со неговите војски во борба; и се сретнаа во голем бес, и се сретнаа во долината на Гилгал; и битката стана премногу тешка.

28 И се случи Шаред да се бори против него во период од три дена. И се случи Кориантумир да го победи, и го следеше сè додека не стигна до рамниците на Хешлон.

29 И се случи Шаред повторно да му приреди битка врз рамниците; и ете, го победи Кориантумир, и повторно го повлече во долината Гилгал.

30 И Кориантумир му приреди битка на Шаред повторно во долината Гилгал, во која го победи Шаред и го уби.

31 И Шаред го рани Кориан-

тумир во бутот, така што не се бореше повторно за наредните две години, за кое време целиот народ врз лицето на земјата пролеваше крв, и немаше никој да ги задржи.

ГЛАВА 14

Беззаконието на народот носи клейва врз земјата—Кориантумир се впушта во војување против Гилеад, појоа Лид, и после Шиз—Крв и колеж ја покриваат земјата.

И сега започна да има голема клетва врз целата земја поради беззаконието на народот, во кое, ако човек го беше положил неговиот алат или неговиот меч во неговата полица, или на местото каде би го чувал, ете, следниот ден, нема да го најде, толку голема беше клетвата врз земјата.

2 Заради што секој човек се држеше за тоа што е негово сопствено, со неговите раце, и не би позајмил ниту дал на заем; и секој човек ја чуваше рачката од својот меч во неговата десна рака, во одбрана на неговиот имот и сопствен живот и на неговите жени и деца.

3 И сега, после две години, и после смртта на Шаред, ете, се појави братот на Шаред и му приреди борба на Кориантумир, во која Кориантумир го победи и го следеше во долината на Акиш.

4 И се случи братот на Шаред

да му приреди битка на него во дивината на Акиш; и битката стана прекумерно болна, и многу илјадници паднаа од мечот.

5 И се случи Кориантумир да постави опсада во дивината; и братот на Шаред маршираше напред од дивината преку ноќ, и уби дел од војската на Кориантумир, додека беа пијани.

6 И тој дојде во земјата Морон, и се постави на престолот на Кориантумир.

7 И се случи Кориантумир да живее со неговата војска во дивината во период од две години, во кои тој доби голема сила за своите војски.

8 Сега братот на Шаред, чие име беше Гилеад, исто така доби голема сила за неговата војска, поради тајни сојузи.

9 И се случи неговиот висок свештеник да го убие додека седеше на неговиот престол.

10 И се случи еден од тајните сојузи да го убие во таен премин, и да го стекне царството; и неговото име беше Либ; и Либ беше човек од голем стас, поголем од било кој друг човек меѓу целиот народ.

11 И се случи во првата година од Либ, Кориантумир дојде во земјата Морон, и му приреди битка на Либ.

12 И се случи тој да се бори со Либ, при што Либ го удри во раката така што беше ранет; сепак, војската на Кориантумир притисна напред врз Либ, така

што тој избега до границите на морскиот брег.

13 И се случи Кориантумир да го следи; а Либ се бореше со него на морскиот брег.

14 И се случи Либ да ја удри војската на Кориантумир, така што повторно избегаа во дивината на Акиш.

15 И се случи Либ да го следи сè додека не стигна до рамнините на Агош. А Кориантумир го зема целиот народ со него додека бегаше пред Либ во тој дел на земјата каде бегаше.

16 И кога дојде кај рамнините на Агош се бореше со Либ, и го удираше сè додека не умре; сепак, братот на Либ се соочи против Кориантумир на негово место, и битката стана премногу тешка, во која Кориантумир повторно избега пред војската на братот на Либ.

17 Сега името на братот на Либ беше Шиз. И се случи Шиз да го следи Кориантумир, и сруши многу градови, и убиваше и жени и деца, и ги гореше градовите.

18 И се рашири страв од Шиз низ целата земја; да, довикување се слушна низ земјата—Кој може да застане против војската на Шиз? Ете, тој ја уништи земјата пред него!

19 И се случи народот да започне да се собира заедно во војски, низ целото лице на земјата.

20 И беа поделени; и дел од нив премина кај војската на

Шиз, а дел од нив премина кај војската на Кориантумир.

21 И толку голема и долга беше војната, и толку долга беше сцената на крвопролевање и колеж, дека целото лице на земјата беше покриено со телата на мртвите.

22 И толку молњевита и брза беше војната така што немаше ниту еден да ги закопа мртвите, туку маршираа од крвопролевање до крвопролевање, оставајќи ги телата и на мажите, жените, и на децата расфрлени по лицето на земјата, да станат плен за црвите кои јадат месо.

23 И тамошниот мирис се прошири низ лицето на земјата, и тоа врз сето лице на земјата; заради што народот стана вознемирен преку ден и ноќ, поради тој мирис.

24 Сепак, Шиз не престана да го гони Кориантумир; бидејќи се заколна да му се одмазди на Кориантумир во крвта на брат му, кој беше убиен, и Господовото слово кое дојде кај Етер дека Кориантумир не треба да падне од мечот.

25 И така гледаме дека Господ ги посети со целиот Негов бес, и нивните пакости и одвратности подготвија пат за нивно вечно уништување.

26 И се случи Шиз да го следи Кориантумир на исток, и тоа до границите на морскиот брег, и таму му приреди борба на Шиз за време од три дена.

27 И толку ужасно беше уништувањето помеѓу војските на Шиз

што народот започна да биде исплашен, и започна да бега пред војските на Кориантумир; и бегаа во земјата Корихор, и ги уништија жителите пред нив, сите кои не им се придружиле.

28 И тие ги распнаа нивните шатори во долината Корихор; а Кориантумир ги распна шаторите во долината Шур. Сега долината Шур беше близу до ридот Комнор; заради што, Кориантумир ги собра неговите војски заедно врз ридот Комнор, и затруби кон војските на Шиз за да ги покани напред да се борат.

29 И се случи да истапат напред, но повторно беа протерани; и повторно дојдоа по втор пат, и повторно беа протерани по втор пат. И се случи да дојдат и по трет пат, и битката стана прекумерно тешка.

30 И се случи Шиз да го удри Кориантумир така што му зададе многу длабоки рани; а Кориантумир, губејќи крв, се онесвести, и беше носен како да беше мртов.

31 Сега загубата на мажи, жени и деца на двете страни беше толку голема што Шиз му заповеда на својот народ да не ги следат војските на Кориантумир; заради што, се вратија во нивниот логор.

ГЛАВА 15

Милиони од Јаредийиите се убиени во борба—Шиз и Кориантумир

џо собираат целиот народ во смртоносна борба—Господовиот Дух ѝресианува да се стиреми со нив—Јаредиската нација е целосно уништена—Само Кориантумир остианува.

И се случи кога Кориантумир беше закрепнал од своите рани, започна да се сеќава на зборовите кои Етер му ги рече.

2 Тој виде дека речиси два милиони од неговиот народ беше убиен од меч, и започна да тагува во срцето; да, два милиона моќни мажи беа убиени, и исто нивните жени и деца.

3 Тој започна да се покажува за злото што го направи; започна да се сеќава на зборовите кои беа кажани од устите на сите пророци, и гледаше дека досега беа исполнети, до секоја точка; и неговата душа жалеше и одби да биде утешена.

4 И се случи да му напише писмо на Шиз, посакувајќи да го поштеди народот, и ќе го предаде царството за доброто на животите на луѓето.

5 И се случи кога Шиз го беше примил неговото писмо му напиша писмо на Кориантумир, дека ако се предаде, да може да го убие со сопствениот меч, дека ќе ги поштеди животите на луѓето.

6 И се случи народот да не се покае за нивните беззаконија; и народот на Кориантумир беа наведени на бес против народот на Шиз; и народот на Шиз

беше наведен на гнев против народот на Кориантумир; заради што, народот на Шиз му приреди борба на народот на Кориантумир.

7 И кога Кориантумир виде дека наскоро ќе падне, тој повторно побегна пред народот на Шиз.

8 И се случи да дојде до водите на Риплианкум, кои, преку толкување, се големи, односно надминуваат сè; заради што, кога пристигнаа кај овие води ги распнаа нивните шатори; и Шиз исто така ги распна неговите шатори близу нив; и затоа следниот ден дојдоа да се борат.

9 И се случи да водеа прекумерно тешка битка, во која Кориантумир повторно беше ранет, и тој се онесвести со губење на крв.

10 И се случи дека војските на Кориантумир ги притиснаа војските на Шиз што ги победија, така што предизвикаа да бегат пред нив; и тие бегаа на југ, и ги распнаа нивните шатори на место кое се викаше Огат.

11 И се случи војската на Кориантумир да ги распне шаторите покрај ридот Рамах; и тоа беше тој ист рид каде мојот татко Мормон ги скри записите кај Господ, кои беа свети.

12 И се случи да го соберат заедно целиот народ врз лицето на земјата, кој не беше убиен, освен Етер.

13 И се случи Етер да ги гледа сите дела на народот; и виде

дека народот кој беше за Кориантумир беа собрани заедно со војската на Кориантумир; а народот кој беше со Шиз беше собран заедно со војската на Шиз.

14 Заради што, за период од четири години тие го собираа народот, за да можат да ги соберат сите кои беа на лицето на земјата, и за да ја добијат сета сила која беше возможна за нив да ја добијат.

15 И се случи кога сите беа собрани заедно, секој во војската која сака, со нивните жени и деца—и мажи, жени и деца наоружани со воени оружја, имајќи штитови, и панцири, и шлемови, и облечени според начин за војна—маршираа напред едни против други за да се борат; и се бореа цел ден, и не победија.

16 И се случи кога се стемни тие беа уморни, и се повлекоа во нивните логори и откако се повлекоа во логорите завиваа и жалеа за загубата на убиените од нивниот народ; и толку големи беа нивните плачови, нивните завивања и оплакувања, што прекумерно го сечеа воздухот.

17 И се случи следниот ден повторно да одат да се борат, и голем и ужасен беше тој ден; сепак, не победија, и кога повторно дојде ноќта го сечеа воздухот со нивните плачови, и нивните завивања, и нивните оплакувања, поради загубата на убиените на нивниот народ.

18 И се случи Кориантумир повторно да му напише писмо

на Шиз, посакувајќи тој да не дојде повторно за борба, туку дека ќе го заземе царството, и поштеди животите на народот.

19 Но ете, Господовиот дух престана да се стреми со нив, и Сатаната имаше целосна моќ врз срцата на народот; бидејќи беа предадени на тврдината на нивните срца, и заслепеноста на нивните умови за да можат да бидат уништени; заради што повторно заминаа да се борат.

20 И се случи да се борат сиот тој ден, и кога дојде ноќта спиеја врз своите мечеви.

21 И следниот ден се бореа додека да се стемни.

22 И кога дојде ноќта беа пијани од гнев, и тоа како што човек е пијан од вино; и повторно спиеја врз своите мечеви.

23 И следниот ден повторно се бореа; и кога дојде ноќта сите паднаа од мечот освен педесет и двајца од народот на Кориантумир, и шеесет и девет од народот на Шиз.

24 И се случи да спијат врз мечевите таа вечер, и следниот ден повторно се бореа, и се препираа со нивната моќ со нивните мечеви и со нивните штитови, целиот тој ден.

25 И кога дојде ноќта имаше триесет и двајца од народот на Шиз, и дваесет и седум од народот на Кориантумир.

26 И се случи да јадат и спијат, и се подготвија за смрт следниот ден. И беа големи и моќни луѓе според човечката сила.

27 И се случи да се борат во период од три часа, и се онесвестија од загубата на крв.

28 И се случи кога војниците на Кориантумир добија доволно сила да можат да одат, посакаа да избегаат за нивните животи; но ете, Шиз стана и исто неговите војници, и се заколна во неговиот бес дека ќе го убие Кориантумир или ќе загине од мечот.

29 Заради што, ги гонеше и следниот ден ги стигна; и се бореа повторно со мечот. И се случи кога сите тие паднаа од мечот, освен Кориантумир и Шиз, ете Шиз се беше онесвестил од загубата на крв.

30 И се случи кога Кориантумир се беше потпрел на својот меч, дека одмараше малку, тој му ја пресече главата на Шиз.

31 И се случи откако му ја пресече главата на Шиз, Шиз се крена на рацете и падна; и откако се мачеше за здив, умре.

32 И се случи Кориантумир да падне на земјата, и изгледаше како да не е жив.

33 А Господ му зборуваше на Етер, и му кажа: Оди напред. И тргна напред, и виде дека Господовите зборови сите беа исполнети; и ги заврши записите; (а стотиот дел не го напишав) и ги скри на начин така што народот на Лимхи ги најде.

34 Сега последните зборови кои се напишани од Етер се овие: Без разлика дали Господ сака да бидам воздигнат, или да ја претрпам Господовата волја во тело, не е важно, ако значи дека сум спасен во Божјето царство. Амин.

КНИГАТА НА МОРОНИ

ГЛАВА 1

Морони пишува за користија на Ламанијийије—Нефијийије кои нема да Го негираат Христос се усмршени. Околу 401–421 н.е.

СЕГА јас, Морони, откако завршив со скратување на записот на Јаредитскиот народ, мислев да не пишувам повеќе, но сè уште не загинав; и не им се открив на Ламанитите за да не ме уништат.

2 Зашто ете, нивните војни

помеѓу себеси се прекумерно жестоки; и поради нивната омраза го усмртуваат секој Нефит кој нема да Го негира Христос.

3 И јас, Морони, нема да Го негирам Христос; заради што, талкам било каде што можам за безбедноста на мојот живот.

4 Заради што, пишувам уште неколку нешта, спротивно од тоа што го бев мислел; бидејќи јас бев мислел повеќе да не пишувам; но пишувам уште неколку нешта, за можеби да

бидат вредни за моите браќа, Ламанитите, во некој иден ден, според Господовата волја.

ГЛАВА 2

Исус им додели на дванаесетмина на Нефијски ученици моќ да го предаваат дарој на Светиот Дух. Околу 401–421 н.е.

Зборовите на Христос, кои Тој им ги кажа на Неговите ученици, дванаесетте кои Тој ги одбра, додека ги положуваше Неговите раце врз нив—

2 И Тој ги повика по име, велјќи: Вие ќе Го повикате Отецот во Мое име, со моќна молитва; и откако ќе го направите ова ќе имате моќ дека на оној на кого ќе ги положите рацете, ќе му Го давате Светиот Дух; и ќе го давате во Мое име, бидејќи така прават Моите апостоли.

3 Сега Христос им ги кажа овие зборови на нив во времето на Неговото прво појавување; а мноштвото не го слушна, туку учениците го слушнаа; и на сите на кои им ги положија рацете, им се симна Светиот Дух.

ГЛАВА 3

Старешини одредуваат свештеници и учители преку положување на раце. Околу 401–421 н.е.

Начинот на кој учениците, кои беа наречени старешини на црквата, одредија свештеници и учители—

2 Откако Му се молеа на Отецот во името на Христос, ги положија нивните раце врз нив, и кажаа:

3 Во името на Исус Христос те одредувам да бидеш свештеник (или ако е учител, те одредувам да бидеш учител) да проповедаш покајание и опростување од гревови преку Исус Христос, преку издржување со вера во Неговото име до крај. Амин.

4 И на овој начин одредија свештеници и учители, според даровите и повиците Божји кај луѓето; и ги одредија преку моќта на Светиот Дух, која беше во нив.

ГЛАВА 4

Објаснето е како старешините и свештениците го послужуваат сакраменталниот леб. Околу 401–421 н.е.

Начинот на кој нивните старешини и свештеници го послужуваат телото и крвта на Христос при црквата; и го послужуваа според Христовите заповеди; заради што знаеме дека начинот е вистински и старешина или свештеник го послужуваше—

2 И клекнаа со црквата, и Му се молеа на Отецот во името на Христос, велјќи:

3 О Боже, Вечен Оче, те молиме во името на Твојот Син, Исус Христос, да го благословиш и осветиш овој леб за душите на сите тие што земаат дел

од него, за да можат да го јадат во сеќавање на телото на Твојот Син, и ти посведочат, О Боже, Вечен Оче, дека се спремни да го преземат врз себе името на Твојот Син, и секогаш да го помнат, и да се покоруваат на Неговите заповеди што им ги даде Тој, за да можат секогаш да го имаат Неговиот Дух со нив. Амин.

ГЛАВА 5

Начиној на послужување на sacramентално вино е истакаен. Околу 401–421 н.е.

Начинот на послужување на виното—Ете, ја земаа чашата, и рекоа:

2 О Боже, Вечен Оче, те молиме во името на Твојот Син, Исус Христос, да го благословиш и осветиш ова вино за душите на сите тие што пијат од него, за да можат да го прават тоа во сеќавање на крвта на Твојот Син, што беше пролеана за нив; за да можат да ти посведочат, О Боже, Вечен Оче, дека секогаш го помнат, за да можат да го имаат Неговиот Дух со нив. Амин.

ГЛАВА 6

Покајниите личности се крстени и придружувани—На членовите на Црквата кои се покажуваат им е просено—Средбите се сprovedени преку моќта на Светиот Дух. Околу 401–421 н.е.

И сега зборувам во врска со крштавањето. Ете, старешини, свештеници, и учители беа крстени; и не беа крстени освен ако не родеа плод кој покажува дека се достоини за тоа.

2 Ниту примија некого за крштавање освен ако не дојдат со скршено срце и покајнички дух, и посведочат на црквата дека навистина се покајале за сите нивни гревови.

3 И никој не беше примен за крштавање освен ако не го прими името на Христос, имајќи одлучност да Му служи Него до крај.

4 И откако беа запомнети за крштавање, и беа обеземени повлијани и исчистени преку моќта на Светиот Дух, беа вброени помеѓу народот од црквата на Христос; и нивните имиња беа земени, за да бидат запомнети и негувани од доброто слово на Бог, да ги одржува на вистинскиот пат, да ги одржува постојано внимателни во молитва, потпирајќи се само на заслугите на Христос, Кој беше авторот и извршителот на нивната вера.

5 И црквата често се сретнуваше, да пости и да се моли, и да зборуваат едни со други во врска со благосостојбата на нивните души.

6 И често се сретнуваа заедно за да земаат од лебот и виното, во сеќавање на Господ Исус.

7 И беа строги да набљудуваат да нема беззаконие помеѓу

нив; и кој и да беше пронајден како прави беззаконие, и тројца сведоци од црквата ги осудија пред старешините, и ако не се покаеја, и не признаеја, нивните имиња беа избришани, и не беа вброени помеѓу народот на Христос.

8 Но колку повеќе се покајуваа и бараа прошка, со вистинска намера, им беше простувано.

9 И нивните средби беа спроведени од црквата по начинот на делување на Духот, и преку моќта на Светиот Дух; бидејќи додека моќта на Светиот Дух ги водеше да проповедаат, односно да опоменуваат, или да се молат, или понизно да замолат, или да пеат, дури и така беше сторено.

ГЛАВА 7

Покана е дадена да се влезе во Господовиот сѝкој—Молејте се со вистинска намера—Христовиот Дух им овозможува на луѓето да разликуваат добро од зло—Сатаната ги убедува луѓето да Го негираат Христос и да ѝраваат зло—Пророциите го ѝрикажуваат доаѓањето на Христос—Преку вера, чуда се направени и анѓели служат—Луѓето ѝреба да се надеваат на вечен живој и да се држат до милосрдие. Околу 401–421 н.е.

И сега јас, Морони, пишувам неколку од зборовите на мојот татко Мормон, кои ги зборува

во врска со вера, надеж, и милосрдие; бидејќи на овој начин му зборуваше на народот, додека ги поучуваше во синагогата што ја изградија како место за обожавање.

2 И сега јас, Мормон, ви говорам, мои љубени браќа; и е преку благодатта на Бог Отецот, и нашиот Господ Исус Христос, и Неговата света волја, поради дарот на Неговиот повик кон мене, дека ми е дозволено да ви зборувам во ова време.

3 Заради што, ќе ви говорам на вас кои сте од црквата, кои сте мирни следбеници на Христос, и кои сте набавиле доволна надеж за да влезете во Господовиот спокој, од сега натаму додека да имате спокој со Него на небесата.

4 И сега браќа мои, ги заклучувам овие нешта за вас поради вашето мирно чекорење со човечките деца.

5 Зашто се сеќавам на Божјото слово кое кажува по нивните дела ќе ги познавате; бидејќи ако нивните дела се добри, тогаш тие исто така се добри.

6 Зашто ете, Бог кажа дека човек што е злобен не може да го направи тоа што е добро; бидејќи ако понуди дар, или се моли на Бог, ако не го направи тоа со вистинска намера нема да има добивка.

7 Зашто ете, не му се смета за праведност.

8 Зашто ете, ако злобен човек

даде дар, го прави со двоумење; заради што за него се смета како да го задржал дарот; заради што тој се смета за злобен пред Бог.

9 И исто така се смета за злобно кај човекот, ако се моли а не со вистинска намера во срцето; да, и тој нема да има добивка, бидејќи Бог не прима такви.

10 Заради што, човек што е злобен не може да го прави тоа што е добро; ниту ќе даде добар дар.

11 Зашто ете, горчлив извор не може да пушта добра вода; ниту добар извор не може да пушта горчлива вода; заради што, човекот што е слуга на ѓаволот не може да Го следи Христос; и ако Го следи Христос не може да биде слуга на ѓаволот.

12 Заради што, сè што е добро доаѓа од Бог; и тоа што е злобно доаѓа од ѓаволот; бидејќи ѓаволот е непријател на Бог, и се бори против Него постојано, и поканува и мами на грев, и да се прави тоа што е злобно постојано.

13 Но ете, тоа што е од Бог поканува и поттикнува да се прави добро постојано; заради што, сè што поканува и поттикнува да се прави добро, и да се љуби Бог, и да Му се служи Него, е инспирирано од Бог.

14 Заради што, обрнете внимание, мои љубени браќа, дека не го судите тоа што е злобно

дека е од Бог, или тоа што е добро и од Бог дека е од ѓаволот.

15 Зашто ете, мои браќа, дадено ви е да судите, за да го разликувате доброто од злото; и начинот да судите е јасен, за да знаете со совршено знаење, како што е дневната светлина од темната ноќ.

16 Зашто ете, Христовиот Дух е даден на секој човек, за да разликува добро од зло; заради што, ви го покажувам начинот да судите; бидејќи сè што ве поканува да правите добро, и ве убедува да верувате во Христос, е испратено преку моќта и дарот на Христос; заради што можете да знаете со совршено знаење дека е од Бог.

17 Но што и да ги убедува луѓето да прават зло, и да не веруваат во Христос, и да Го негираат Него, и да не Му служат на Бог, тогаш можете да знаете со совршено знаење дека е од ѓаволот; бидејќи на овој начин работи ѓаволот, бидејќи не убедува ниту еден човек да прави добро, не, ниту еден; ниту неговите ангели; ниту оние кои му се потчинуваат.

18 И сега, мои браќа, гледајќи дека ја знаете светлината со кој ќе судите, која светлина е светлината на Христос, гледајте да не судите погрешно; бидејќи со тоа исто судење со кое судите ќе ви биде судено.

19 Заради што, ве преколнувам,

браќа, да ја барате трудољубиво Христовата светлина за да можете да знаете добро од зло; и ако се задржите на секое добро нешто, и не го осудите, сигурно ќе бидете Христово дете.

20 И сега, мои браќа, како е можно да го задржите секое добро нешто?

21 И сега доаѓам до таа вера, за која реков дека ќе зборувам; и ќе ви го кажам начинот на кој можете да го задржите секое добро нешто.

22 Зашто ете, Бог знаејќи ги сите нешта, бидејќи е од вечност до вечност, ете, Тој испраќа ангели да им служат на човечките деца, да го прикажат доаѓањето на Христос; и преку Христос ќе дојде секое добро нешто.

23 И Бог исто им објавува на пророците, преку сопствената Негова уста, дека Христос ќе дојде.

24 И ете, имаше различни начини на кои Тој им прикажа нешта на човечките деца, кои беа добри; и сите нешта кои се добри доаѓаат од Христос; во спротивно луѓето беа паднати, и ништо добро не можеше да дојде при нив.

25 Заради што, преку служењето на ангели, и преку секој збор што излегува од устата на Бог, луѓето започнуваа да практикуваат вера во Христос; и така преку вера, го задржаа секое добро нешто; и така беше до доаѓањето на Христос.

26 И откако Тој дојде луѓето беа спасени преку вера во Неговото име; и преку вера, станаа синови на Бог. И сигурно како што Христос живее Тој ги кажа овие зборови на нашите татковци, велејќи: Што и да побарате од Отецот во Мое име, што е добро, со вера верувајќи дека ќе примите, ете, ќе ви биде сторено на вас.

27 Заради што, мои љубени браќа, дали чудата престанаа бидејќи Христос се воздигна на небесата, и седна на десната рака на Бог, да ги побара од Отецот Неговите права на милост кои Тој ги имаше врз човечките деца?

28 Зашто Тој ги одговори краевите на законот, и Тој ги зема сите оние кои имаат вера во Него; и тие што веруваат во Него ќе се држат до секое добро нешто; заради што Тој ја застапува целта на човечките деца; и Тој вечно живее на небесата.

29 И бидејќи Тој го беше направил ова, мои љубени браќа, дали запреа чудата? Ете ви велам, Не, ниту ангелите престанаа да им служат на човечките деца.

30 Зашто ете, тие Му се подложени на Него, да служат според словото на Неговата заповед, покажувајќи им се на оние со силна вера и цврст ум во секаков вид на божественост.

31 И должноста на нивното служење е да ги повикуваат лу-

ѓето на покајание, и да ги исполнат и прават делата на заветите на Отецот, кои Тој ги направи на човечките деца, да го подготви патот за човечките деца, објавувајќи го Христовото слово на одбраните Господови примачи за да можат да сведочат за Него.

32 И правејќи така, Господ Бог подготвува начин за остатокот на луѓето да можат да имаат вера во Христос, за Светиот Дух да има место во нивните срца, според Неговата моќ; и на овој начин Отецот ги исполнува заветите кои Тој ги направи со човечките деца.

33 И Христос кажа: Ако имате вера во Мене ќе имате моќ да правите што било да е целисходно во Мене.

34 И Тој кажа: Покајте се сите вие краишта на земјата, и дојдете кај Мене, и бидете крстени во Мое име, и имајте вера во Мене, за да можете да бидете спасени.

35 И сега, мои љубени браќа, ако ова е случајот дека овие нешта се вистини кои ви ги кажав, и Бог ќе ви покаже, со слава и голема моќ на последниот ден, дека се вистинити, и ако се вистинити дали запрен денот на чудата?

36 Или дали ангели престанаа да им се појавуваат на човечките деца? Или дали Тој ја задржа моќта на Светиот Дух од нив? Или дали Тој ќе ја задржи, додека трае времето, или

земјата стои, или ќе има само еден човек на нејзиното лице да биде спасен?

37 Ете ви велеам, Не; бидејќи е преку вера дека чудата се направени; и е преку вера дека ангели се појавуваат и им служат на луѓето; заради што, ако запрат овие нешта, тешко на човечките деца, бидејќи е поради неверување, и сè е залудно.

38 Зашто ниту еден човек не може да биде спасен, според зборовите на Христос, освен ако нема вера во Неговото име; заради што, ако престанат овие нешта, тогаш и верата исто престанува; и ужасна е човечката состојба, бидејќи се како да не постоеше искупување.

39 Но ете, мои љубени браќа, ви судам подобри нешта за вас, бидејќи судам дека имате вера во Христос поради вашата питомост; бидејќи ако немате вера во Него тогаш не сте соодветни да бидете вброени помеѓу народот на Неговата црква.

40 И повторно, мои љубени браќа, ќе ви зборувам во врска со надеж. Како можете да достигнете до вера, ако немате надеж?

41 И за што ќе се надевате? Ете ви велеам дека ќе имате надеж преку помирувањето на Христос и моќта на Неговото воскреснување, да бидете кренати во вечен живот, и тоа поради вашата вера во Него според ветувањето.

42 Заради што, ако човек има вера мора да има и надеж; бидејќи без вера не може да има надеж.

43 И повторно, ете ви велам дека не може да има вера и надеж, освен ако не е скромен, и понизен во срцето.

44 Ако е така, неговата вера и надеж е залудна, бидејќи никој не е прифатлив пред Бог, освен питомите и понизните во срцето, и ако човек е питомен и понизен во срцето и признава преку моќта на Светиот Дух дека Исус е Христос, мора да има милосрдие; бидејќи ако нема милосрдие не е ништо; заради што мора да има милосрдие.

45 И милосрдието страда долго, и е љубезно, и не завидува, и не е кренато, не го бара сопственото, не е лесно провоцирано, не размислува зло, и не се радува во беззаконие туку се радува во вистината, ги поднесува сите нешта, верува на сите нешта, се надева на сите нешта, ги издржува сите нешта.

46 Заради што, мои љубени браќа, ако немате милосрдие, ништо не сте, бидејќи милосрдието никогаш не изневерува. Заради што, држете се до милосрдие, кое е најголемо од сите, бидејќи сите нешта мора да пропаднат—

47 Но милосрдието е чистата љубов на Христос, и издржува засекогаш; и кој е опседнат од неа на последниот ден, ќе биде добро со него.

48 Заради што, мои љубени браќа, молете Му се на Отецот со цела енергија на срцето, за да бидете исполнети со оваа љубов, која Тој ја подари врз сите кои се вистински следбеници на Неговиот Син, Исус Христос; за да станете Божји синови; дека кога Тој ќе се појави ќе станеме како Него, бидејќи ќе Го видиме Него како што Тој е; за да можеме да ја имаме оваа надеж; за да можеме да бидеме прочистени дури како што и Тој е чист. Амин.

ГЛАВА 8

Крштвавањето на мали деца е зловна одврајност—Малиите деца се живи во Христос поради Помирувањето—Верата, покајанието, љубовта и понизноста во срцето, примањето на Светиот Дух, и издржувањето до крај водат до спасение. Околу 401–421 н.е.

Писмо од мојот татко Мормон, напишано за мене, Морони; и ми беше напишано скоро после мојот повик за служба. И на овој начин ми напиша, велејќи:

2 Мој љубен сине, Морони, јас се радувам прекумерно што твојот Господ Исус Христос внимава на тебе, и те повика во Негова служба, и во Неговото свето дело.

3 Секогаш те спомнувам во моите молитви, постојано Му се молам на Бог Отецот во името на Неговото Свето Дете,

Исус, дека Тој, преку Неговата бесконечна добрина и благодат, ќе те одржи преку издржувањето со вера во Неговото име до крај.

4 И сега, синко мој, ти зборувам во врска со тоа што прекумерно ме натажува; бидејќи ме натажува што се креваат оспорувања од кај вас.

5 Зашто, ако ја научив вистината, имаше оспорувања помеѓу вас во врска со крштавањето на вашите мали деца.

6 И сега, синко мој, посакувам да работите трудољубиво, за оваа грозна грешка да биде отстранета од помеѓу вас; бидејќи, со оваа намера го напишав ова писмо.

7 Зашто веднаш штом ги дознав овие нешта од тебе Го прашав Господ во врска со состојбата. И Господовто слово дојде кај мене преку моќта на Светиот Дух, велјќи:

8 Слушни ги зборовите на Христос, твојот Искупител, твојот Господ и твојот Бог. Ете, не дојдов на светот да ги повикувам праведните туку грешниците на покајание; на здравите не им треба лекар, туку на оние кои се болни; заради што, малите деца се здрави, бидејќи не се способни да направат грев; заради што клетвата на Адам е тргната од нив во Мене, за да нема моќ врз нив; и законот на обрезавање преку Мене е прекинат.

9 И на овој начин Светиот Дух

ми го прикажа Божјето слово мене; заради што, мој љубен сине, знам дека е свечено исмевање пред Бог, дека ќе крштите малите деца.

10 Ете ви велам дека ова ќе го учите—покајание и крштавање на оние кои се одговорни и способни за извршување грев; да; учете ги родителите дека треба да се покајат и да бидат крсници, и да се понизат како нивните мали деца, и сите тие ќе бидат спасени со нивните мали деца.

11 И на нивните мали деца не им треба покајание, ниту крштавање. Ете, крштавање е во покајание за исполнување на заповедите за опростување од грехови.

12 Но малите деца се живи во Христос, и тоа од основањето на светот; ако не е така, Бог е делумно Бог, и исто променлив Бог, и пристрасен кон личности; бидејќи колку мали деца умреле без крштавање!

13 Заради што, ако малите деца не можат да бидат спасени без крштавање, мора да одат во бескраен пекол.

14 Ете ви велам, дека тој што мисли дека на малите деца им треба крштавање е во жолчката на горчината и во оковите на беззаконието; бидејќи тој нема ниту вера, надеж, ниту милосрдие; заради што, ако е отсечен уште додека размислува, мора да оди во пеколот.

15 Зашто ужасна е пакоста да

се мисли дека Бог спасува едно дете поради крштавање, а другото да загина бидејќи не е крстено.

16 Тешко на оние кои ќе ги изопачат Господовите патишта на овој начин, бидејќи ќе загинат ако не се покајат. Ете, зборувам со смелост, имајќи власт од Бог; и не се плашам од она што човекот може да прави; бидејќи совршената љубов го отфрла целиот страв.

17 И сум исполнет со милосрдие, што е вечна љубов; заради што, сите деца ми се исти; заради што, ги љубам малите деца со совршена љубов; и сите тие се исти и учесници во спасението.

18 Зашто знам дека Бог не е делумен Бог, ниту променливо суштество; туку Тој е непроменлив од целата вечност до вечност.

19 Малите деца не можат да се покајат; заради што, ужасна пакост е да ги негираме чистите милости на Бог на оние, бидејќи сите тие се живи во Него поради Неговата милост.

20 А тој што вели дека на малите деца им треба крштавање ги негира Христовите милости, и го поставува како ништо Неговото помирување и моќта на Неговото искупување.

21 Тешко на такви, бидејќи се во опасност од смрт, пекол, и бескрајно мачење. Смело зборувам; Бог ми заповеда. Слушнете ги и обрнете внимание, или ќе

станат против вас на судиската столица на Христос.

22 Зашто ете дека сите деца се живи во Христос, и исто сите оние кои се без законот. Бидејќи моќта на искупувањето доаѓа кај сите оние кои немаат закон; заради што, тој што не е осуден, или кој не е под осуда, не може да се покае; и на таков крштавање не му овозможува ништо—

23 Туку е исмевање пред Бог, негирајќи ги Христовите милости, и моќта на Неговиот Свет Дух, и положувајќи вера во мртви дела.

24 Ете, сине мој, ова не треба да биде; бидејќи покајанието е кај нив кои се под осуда и под клетвата на прекршен закон.

25 И првиот плод на покајанието е крштавање; и крштавањето доаѓа преку вера до исполнувањето на заповедите; и исполнување на заповедите носи опростување од гревовите;

26 И опростувањето на гревовите носи питомост, и понизност во срцето; и поради питомоста и понизноста во срцето доаѓа посетата на Светиот Дух, кој Утешител исполнува со надеж и совршена љубов, која љубов издржува преку трудољубивост со молитва, додека да дојде крајот, кога сите светци ќе живеат со Бог.

27 Ете, сине мој, повторно ќе ти напишам ако набрзо не тргнам против Ламанитите. Ете, гордоста на оваа нација,

односно народот на Нефитите, го докажа нивното уништување освен ако не се покајат.

28 Молете се за нив, сине мој, за покајувањето да дојде при нив. Но ете, се плашам Духот да не престане да настојува во нив; и во овој дел на земјата исто така бараат да ја спуштат сета моќ и власт која доаѓа од Бог; и го негираат Светиот Дух.

29 И откако одбија толку големо знаење, сине мој, мораат наскоро да загинат, до исполнување на пророштвата кои беа кажани од пророците, исто и зборовите на нашиот Спасител Самиот.

30 Збогум, сине мој, додека не ти напишам, или додека повторно те сретнам. Амин.

Второто писмо на Мормон до неговиот син Морони.

Ја оџфаќа глава 9.

ГЛАВА 9

И Нефитиите и Ламаниите се изојачуваат и влошуваат—Тие се мачат и убиваат едни со други—Мормон се моли благодатта и добрината да можат да почиваат врз Морони засекогаш. Околу 401 н.е.

Мој љубен сине, ти пишувам повторно за да знаеш дека сè уште сум жив; но ти пишувам нешто што е жалосно.

2 Зашто ете, имав болна битка

со Ламанитите, во која не победивме; и Аркеантус падна од мечот, и исто Лурам и Емрон; да, и изгубивме голем број од нашите одбрани војници.

3 И сега ете, сине мој, се плашам Ламанитите да не го уништат овој народ; бидејќи не се покајуваат, и Сатаната постојано ги наведува да се лутат едни на други.

4 Ете, постојано работам со нив; и кога го зборувам Божјето слово со острина тие треперат и ми се лутат; и кога не употребувам острина ги зако­равуваат нивните срца против тоа; заради што, се плашам Господовиот Дух да не престана да настојува во нив.

5 Зашто толку прекумерно се лутат што ми се чини дека немаат страв од смрт; и ја изгубија нивната љубов, едни кон други; и жедни се за крв и одмазда постојано.

6 И сега, мој љубен сине, без оглед на нивната тврдина, да работиме трудољубиво; бидејќи ако престанеме да работиме, ќе бидеме осудени; бидејќи имаме работа да изведеме додека сме во овој глинен шатор за да го победиме непријателот на сета праведност, и да ги одмориме нашите души во Божјето царство.

7 И сега пишувам нешто во врска со страдањето на овој народ. Зашто според знаењето кое го добив од Аморон, ете, Ламанитите имаат многу затвореници,

кои ги земаа од кулата на Шериза; и имаше мажи, жени, и деца.

8 И сопрузите и татковците на тие жени и деца беа убиени; и ги хранат жените со месото на нивните сопрузи, а децата со месото на нивните татковци; и без вода, освен малку, им даваат.

9 И без оглед на оваа голема одвратност на Ламанитите, не ја надминуваше таа на нашиот народ во Мориантум. Бидејќи ете, многу од ќерките на Ламанитите ги земаа како затвореници; и откако ги лишија од тоа што беше најсвето и драгоцено над сите нешта, што е чедност и доблест—

10 И откако го направија ова нешто, ги убија на најсуров начин, мачејќи ги нивните тела до смрт; и откако го направија тоа, ги проглтаа нивните тела како дивите ѕверови, поради тврдината на нивните срца; и го направија како знак на храброст.

11 О мој љубен сине, како ваков народ, кои се без цивилизација—

12 (И само неколку години поминаа, и беа цивилизиран и воодушевувачки народ)

13 Но О сине мој, како може ваков народ, чие воодушевување е со толку многу одвратност—

14 Како можеме да очекуваме дека Бог ќе ја задржи Неговата рака на суд против нас?

15 Ете, моето срце плаче: Тешко на овој народ. Излези на

суд, О Боже, и сокриј ги нивните гревови, и пакост, и одвратности од пред Твоето лице!

16 И повторно, сине мој, има многу вдовици и нивните ќерки кои остануваат во Шериза; и дел од залихите кои Ламанитите не ги земаа, ете, војската на Зенефи ги однесе, и ги остави да лутаат каде и да можат за храна; и многу стари жени се онесвестуваат по патот и умираат.

17 И војската што е со мене е слаба; а војските на Ламанитите се помеѓу Шериза и мене; и сите што избегаа кај војската на Арон паднаа како жртви на нивната ужасна бруталност.

18 О изопаченоста на мојот народ! Тие се без ред и без милост. Ете, јас сум само човек, и имам само човечка сила, и не можам повеќе да ги спроведувам моите команди.

19 И станаа силни во нивните вулгарности и тие се исто сурови не поштедувајќи никој, ниту стари ниту млади; и се воодушевуваат во сè освен во тоа што е добро; и страдањата на нашите жени и деца врз лицето на оваа земја надминуваат сè; да, јазикот не може да каже, ниту може да биде напишано.

20 И сега, синко мој, повеќе не се задржувам на оваа ужасна сцена. Ете, знаеш за пакоста на овој народ; знаеш дека се без принцип, и без чувство; и нивната пакост ја надминува таа на Ламанитите.

21 Ете, сине мој, не можам да ги препорачам на Бог за Тој да не ме удри.

22 Но ете, сине мој, те препорачувам тебе на Бог, и доверувам во Христос дека ќе бидеш спасен; и се молам на Бог дека Тој ќе ти го поштеди животот, да го посведочиш враќањето на Неговиот народ кај Него, или нивно целосно уништување; бидејќи знам дека мораат да умрат освен ако не се покајат и вратат кај Него.

23 И ако загинат ќе биде исто како Јаредитите, поради упорноста на нивните срца, барајќи крв и одмазда.

24 И ако се случи да загинат, знаеме дека многу од нашите браќа нè напуштија за Ламанитите, и уште повеќе ќе нè напуштат кај нив; заради што, напиши неколку нешта, ако си поштеден и јас загинам и не те видам; но верувам дека можам наскоро да те видам; бидејќи имам свети записи кои ќе ти ги предадам.

25 Сине мој, биди верен во Христос; и нека не те натажуваат нештата кои ги напишав, да ти тежат до смрт; туку нека Христос те крене, и нека Неговите страдања и смрт, и покажувањето на Неговото тело на нашите татковци, и Неговите милост и макотрпност, и надежта за Неговата слава и вечен живот, почиваат во твојот ум засекогаш.

26 И нека благодатта на Бог

Отецот, чиј престол е високо на небесата, и нашиот Господ Исус Христос, Кој седи на десната рака на Неговата моќ, сè додека сите нешта не подлежат на Него, бидат, и останат со тебе засекогаш. Амин.

ГЛАВА 10

Сведоштво за Книѓата на Мормон доаѓа преку моќта на Светиот Дух—Даровите на Духот се делат на верните—Духовните дарови секогаш ја придружуваат верата—Словата на Морони зборуваат од правата—Дојдејте кај Христос, бидејте усовершени во Неѓо, и осветејте ги вашите души. Околу 421 н.е.

СЕГА јас, Морони, пишувам нешто што ми се чини дека е добро; и им пишувам на моите браќа, Ламанитите; и би сакал да знаат дека поминаа повеќе од четиристотини и дваесет години откако беше даден знакот за доаѓањето на Христос.

2 И јас ги запечатувам овие записи, откако ќе ви кажам неколку зборови на опоменувачки начин.

3 Ете, јас би сакал да ве охрабрам кога ќе ги читате овие нешта, ако биде според Божјата мудрост да ги читате, да се сетите колку милостив беше Господ спрема човечките деца, од создавањето на Адам па сè до времето кога вие ќе ги примите овие нешта, и размислувате за тоа во вашите срца.

4 И кога ќе ги примите овие нешта, ве повикувам да го прашате Бог, Вечниот Отец, во името на Христос, дали овие нешта не се вистинити; и ако прашате со искрено срце, со вистинска намера, имајќи вера во Христос, Тој ќе ви ја прикаже вистината на вас преку моќта на Светиот Дух.

5 И преку моќта на Светиот Дух можете да ја знаете вистината за сите нешта.

6 И што и да е добро, е праведно и вистинито; затоа, ништо што е добро не Го негира Христос, туку Го признава дека е Тој.

7 И вие можете да знаете дека е Тој, преку моќта на Светиот Дух; затоа ве повикувам да не ја негирате моќта на Бог; бидејќи Тој делува со моќ, според верата на човечките деца, истото денес и утре, и засекогаш.

8 И повторно, ве опоменувам мои браќа да не ги негирате Божјите дарови, бидејќи тие се многу; и тие доаѓаат од истиот Бог. И постојат различни начини на кои се послужени; но Бог е ист Кој делува во сè и сешто; и тие се дадени преку појавувањето на Божјиот Дух на луѓето, за нивна корист.

9 Зашто ете, на некој му се дава преку Божјиот Дух, за да го почувува словото на мудроста;

10 И на друг, да може да го почувува словото на знаење од истиот Дух;

11 И на друг, прекумерно го-

лема вера; а на друг, даровите на исцелување од истиот Дух;

12 И повторно, на друг, да може да прави моќни чуда;

13 И повторно, на друг, да може да пророкува за сите нешта;

14 И повторно, на друг, да гледа ангели и духови кои служат;

15 И повторно, на друг, секакви јазици;

16 И повторно, на друг, толкувањето на јазици и на различни видови наречја.

17 И сите овие дарови доаѓаат преку Духот на Христос; и доаѓаат кај секој човек одделно, како што Тој сака.

18 И јас би ве охрабрил, мои љубени браќа, да запомните дека секој добар дар доаѓа од Христос.

19 И јас би ве охрабрил, мои љубени браќа, да запомните дека Тој е истиот вчера, денес, и засекогаш и дека сите овие дарови за кои зборував, кои се духовни, никогаш нема да бидат прекинати, сè додека постои светот, само според неверувањето на човечките деца.

20 Затоа, мора да постои вера; и ако мора да постои вера мора исто така да постои и надеж; и ако мора да постои надеж исто така мора да постои и милосрдие.

21 И ако немате милосрдие, никако не можете да бидете спасени во Божјото царство; ниту пак можете да бидете спа-

сени во Божјото царство ако немате вера; ниту пак ако немате надеж.

22 И ако немате надеж морате секако да очајувате; и очајот доаѓа поради беззаконието.

23 И Христос навистина им кажа на нашите татковци: Ако имате вера можете да ги направите сите нешта кои според Мене се целисходни.

24 И сега зборувам на сите краеве на земјата—дека ако дојде денот кога моќта и даровите на Бог ќе бидат прекинати помеѓу вас, тоа ќе биде поради неверување.

25 И тешко на човечките деца ако ова е случајот; бидејќи нема да има ниту еден што прави добро помеѓу вас, не ниту еден. Бидејќи ако постои еден помеѓу вас што прави добро, тој ќе делува според моќта и даровите на Бог.

26 И тешко на оние кои ќе ги тргнат овие нешта и ќе умрат, бидејќи тие умираат во нивните гревови, и не можат да бидат спасени во Божјото царство; и јас зборувам според словата на Христос; и не лажам.

27 И ве опоменувам да се сетите на овие нешта; бидејќи времето брзо доаѓа кога ќе знаете дека јас не лажам, бидејќи ќе ме видите на Божјиот суд; и Господ Бог ќе ви каже: Зарем Јас не ви ги објавив Моите слова на вас, кои беа напишани од овој човек, како некој

кој довикува од мртвите, да, дури и како некој кој зборува од правта?

28 Ги прогласувам овие нешта за исполнување на пророштвата. А ете, тие ќе излезат од устата на вечниот Бог; и Неговиот збор ќе одекнува од поколение до поколение.

29 И Бог ќе ви покаже, дека тоа што го напишав е вистина.

30 И повторно ќе ве охрабрам да дојдете при Христос, и да го држите секој добар дар, и да не го допирате злобниот дар, ниту пак нечистите нешта.

31 И разбуди се, и стани од правта, О Ерусалим; да, и облечи ги убавите облекувања, О ќерко на Сион; и зацврсти ги колците и прошири ги границите засекогаш, за да не бидеш повеќе збркана, за заветите на Вечниот Отец кои Тој ги направи со тебе, О доме Израелов, да се исполнат.

32 Да, дојдете кај Христос, и бидете усовершени во Него, и одречете се од секоја безбожност; и ако се одречете од секоја безбожност, и го љубите Бог со целата ваша моќ, ум и сила, тогаш ви е доволна Неговата благодат, за да можете преку Неговата благодат да бидете усовершени во Христос; и ако преку Божјата благодат вие сте усовершени во Христос, никако не можете да ја негирате Божјата моќ.

33 И повторно, ако вие преку Божјата благодат сте усовершени

во Христос, и не ја негирате Неговата моќ, тогаш вие сте осветени во Христос преку Божјата благодат, преку пролевање на Христовата крв, која е во заветот на Отецот за опростување на вашите гревови, за да станете свети, без флека.

34 И сега ви кажувам на сите,

збогум. Јас наскоро одам да одморам во Божиот рај, додека моето тело и дух повторно не се соединат, и додека не сум победнички понесен преку воздухот, да ве запознаам пред пријатниот суд на големиот Јехова, Вечниот Судија и на живите и на мртвите. Амин.

КРАЈ

ВОДИЧ ЗА РЕФЕРЕНЦИ ЗА КНИГАТА НА МОРМОН

Книгата на Мормон, над сè друго, сведочи за божественоста на Исус Христос и ги содржи учењата на евангелието на Исус Христос. Следниве теми и референци овозможуваат увид за народите, местата, учењата, и настаните од Книгата на Мормон.

Исус Христос

Божјо Јагне. 1 Нефи 13:40; Алма 7:14; Мормон 9:6.

Воскреснување. 2 Нефи 2:8; 9:6–13, 22; Мосија 15:21–26; Алма 11:41–45; 40:1–6, 11–24; 3 Нефи 23:9–11.

Второ Доаѓање на Христос. 3 Нефи 24:1–2.

Господ. 1 Нефи 3:7; 17:13–15; Алма 29:11; Хеламан 13:6.

Искупител. 2 Нефи 2:6–7, 26; Мосија 15:6–27; Алма 9:26–27; 11:40–41; 42:13–26; Хеламан 5:9–12; 14:12–17; 3 Нефи 9:17; Етер 3:13–14.

Исус Христос. 1 Нефи 11:14–33; 22:24; 2 Нефи 9:5; 11:2–8; Мосија 3:5–13; 5:6–12; Алма 5:50; 7:7–13; 46:15; Хеламан 3:28; 14; 3 Нефи 1:12–21; 9; 11–26; 27:3–21, 27; Мормон 1:15; Етер 3:14–17; Морони 7:48.

Јехова. Мосија 3:4–11; 15:1; 3 Нефи 15:1–5; Етер 3:13–15; Морони 10:27–34.

Месија. 1 Нефи 10:4, 17; 2 Нефи 2:6, 26; 25:14.

Појавување и Служење на Жителите на Американските континенти. 3 Нефи 11–27. *Тој ја прогласува Неѓовајќа божесјивеносиј:* 9:1, 12–15. *Го ујайнува Нефи за кришќавање:* 11:18–30. *Почува за учењето на Христос:* 11:31–41. *Овластува дванаесет ученици:* 12:1–2. *Почува за Блаженсјивото:* 12:3–12. *Обезбедува пример за молишња:* 13:9–13. *Предупредува против лажни пророци:* 14:15–20. *Почува за друѓиите овци:* 15:11–24. *Ги исцелува болниите:* 17:5–10. *Ги благословува децата:* 17:10–12, 21–25. *Се моли за народот:* 17:13–20. *Го воспоставува*

сакраментот: 18:1–14. *Особува дванаесет да Го доделат Свештиот Дух:* 18:26–39. *Се моли на Ојцеот:* 19:16–34. *Го послужува сакраментот:* 20:1–9. *Почува за зборовите на Исуса:* 22:1–23:3. *Почува за важноста на свештите писма:* 23:1–6, 14. *Ујайнува дванаесет за името на Христос:* 27:1–12. *Почува за Неѓовајќа мисија и Помирување:* 27:13–22.

Помирување. 1 Нефи 11:32–33; 2 Нефи 2:3–10, 25–27; 9:5–27; Јаков 4:11–12; Мосија 3:11–18; 4:6–8; 13:27–35; Алма 34:8–16; 42:11–30; 3 Нефи 11:14.

Посредник. 2 Нефи 2:9, 27–28.

Пророштва за Христос. 1 Нефи 10:4–11; 11:1–3, 12–33; 19:8–17; 2 Нефи 10:3; 25:19; Мосија 3:5–12; 13:33–35; Алма 7:9–13; Хеламан 8:22; 14:1–8, 14–27; Етер 3:13–20.

Раѓање и Смрт. Хеламан 14:2–6, 20–27; 3 Нефи 1:15–21; 8:5–23.

Распнување. 1 Нефи 11:32–33; 19:9–14; 2 Нефи 6:9; Мосија 15:1–7; 3 Нефи 27:14–15.

Сведоштво Дадено за Христос. 2 Нефи 25:26; 26:12; Јаков 7:11, 19; Алма 6:8; Етер 12:41; Морони 7:31.

Слово на Бог. 1 Нефи 11:25; 15:23–25; 17:45–46; 2 Нефи 27:14; 31:20; Мосија 26:3; Алма 17:2; 31:5; 32:28–43.

Совршеност. *Види Учења: Совршеност.*

Создавање. Мосија 3:8; Алма 30:43–44; 3 Нефи 9:15; Етер 3:15.

Спасител. 1 Нефи 10:4; 13:40; 2 Нефи 25:20; Мосија 3:17–20; 5:7–15; Хеламан 14:15–17.

Суд. 2 Нефи 2:10; Алма 5:15; 12:12–15;

Луѓе

- 33:22; 3 Нефи 27:14–16; Мормон 3:20; 7:6; Етер 12:38.
- Учење на Христос.** 2 Нефи 31:10–32:6; 3 Нефи 11:31–41.
- Црква.** Мосија 25:18–22; 27:13; 3 Нефи 27:1–12; Морони 6:4–9.

Луѓе

- Абинади.** Мосија 11–17.
- Авраам.** Јаков 4:5; Алма 13:15; Хеламан 8:16–19.
- Адам.** 2 Нефи 2:14–29; Алма 12:21–26.
- Алма, Син на Алма.** Мосија 27:8–27; Алма 4:11–20; 36:6–27.
- Алма Постариот.** Мосија 17–18; 25–26.
- Амон, Син на Мосија.** Мосија 27:8–28:8; Алма 17–20; 26–27.
- Амук.** Алма 8:21–27; 10; 11:20–46; 14:9–29; 34.
- Анти-Нефи-Лехијци.** Алма 23–24; 27:20–27; 53:16–19; 56–58.
- Венијамин.** Мосија 2–6.
- Гидеон.** Мосија 19:4–8; 20:17–22; 22:3–9; Алма 1:8–10.
- Ева.** 2 Нефи 2:15–20.
- Енос.** Енос 1.
- Етер.** Етер 12:1–5; 13:2–14.
- Зенок.** 1 Нефи 19:10; Алма 33:15, 17; Хеламан 8:20.
- Зенос.** 1 Нефи 19:10, 12, 16; Јаков 5; Алма 33:3–11; 34:7; Хеламан 8:19; 3 Нефи 10:15–16.
- Исмаил.** 1 Нефи 7:2–5; 16:7, 34.
- Исус Христос.** *Види* секција Исус Христос.
- Јаков, Син на Лехи.** 2 Нефи 6–11; Јаков 1–7.
- Јаред.** Етер 1:33–2:1; 2:13.
- Јаред, Брат на.** Етер 1:34–43; 2–3; 4:4; 12:20–21, 24, 30.
- Јаредити.** Етер 1:33–43; 2–3; 6:1–18; 14–15.

- Лабан.** 1 Нефи 3:1–27; 4:1–26.
- Ламан.** 1 Нефи 2:5, 11–12; 3:9–31; 7:6; 8:34–38.
- Ламанити.** 2 Нефи 5:14; Јаков 1:13–14; Мосија 10:11–17; Хеламан 6:34–37.
- Ламони.** Алма 17–19.
- Лемуил.** 1 Нефи 2:10; 3:28; Јаков 1:13–14.
- Лехи, Татко на Нефи.** 1 Нефи 2:1–4; 5:14; 8:2–38; 16–18; 2 Нефи 1–3; 4:1–12.
- Марија, Мајка на Исус.** 1 Нефи 11:13–20; Мосија 3:8; Алма 7:10.
- Мормон.** Мормон 1:1–6; 2:1–2, 17–18; 3:8–12; 5:1–2; 6:5–6; 8:2–3.
- Морони, Капетан.** Алма 43:16–17, 47–50; 46:12–13; 48:11–18.
- Морони, Син на Мормон.** Словата на Мормон 1:1; Мормон 8:1–3, 14; Етер 1:1–2; Морони 1; 10:1–2.
- Мосија, Син на Венијамин.** Мосија 6:4–7; 28:17; 29.
- Мосија, Синови на.** Мосија 27:8–20, 34; 28:1–7; Алма 17–26.
- Нефи, Син на Лехи.** 1 Нефи 1:1–4; 3–4; 7; 10:17–22; 15:21–36; 16:18–32; 17–18; 2 Нефи 33.
- Нефи, Син на Нефи, Син на Хеламан.** 3 Нефи 1:2–3; 7:15–19; 19:4.
- Нефи, Син на Хеламан.** Хеламан 3:37; 5:18–52; 7–9; 10:3–11; 11:3–18.
- Нефити.** 2 Нефи 5:5–17; Алма 50:23; Хеламан 6:34–35; 3 Нефи 11–28; 4 Нефи 1:2–3, 15–16; Мормон 3:9–11; Морони 1:2.
- Самуел Ламанитот.** Хеламан 13–16.
- Сем.** 1 Нефи 2:5, 17; 2 Нефи 5:5–6; Алма 3:6.
- Хагот.** Алма 63:5–8.
- Хеламан, Син на Алма.** Алма 45:22–23; 53:19, 22; 57:19–27.
- Хеламан, Синови на (Млади Воини).** Алма 53:16–22; 56:10, 47, 52–56; 57:26.

Учења

- Англи.** Мосија 27:11–16; Алма 36:22; 3 Нефи 17:24; Морони 7:25–32.
- Анти-христи.** Јаков 7; Алма 1; 30.
- Апостол.** 1 Нефи 1:10; 11:34; Мормон 3:18.
- Бесмртност.** 2 Нефи 9:13; Алма 11:45.
- Библија.** 1 Нефи 13:38–41; 2 Нефи 3:12; 29:3–14; Мормон 7:8–10.
- Благодарност.** Мосија 2:19–21; Алма 34:38; 37:37.
- Благодат.** 2 Нефи 2:8; 10:24; 25:23; Јаков 4:7; Етер 12:26–27.
- Благослови.** 1 Нефи 15:18; 17:35; 2 Нефи 1:28; 4:9; Мосија 2:24; Хеламаман 12:1; 3 Нефи 12:1–12; 24:10.
- Богатства.** 2 Нефи 9:30, 50–51; 26:31; Јаков 2:18–19; Алма 1:30–31; 4:6–8; 3 Нефи 6:12.
- Божество.** 2 Нефи 31:21; Мосија 15:1–4; 3 Нефи 11:3–7, 27, 36.
- Болест.** Мосија 3:5; Алма 7:10–12; 3 Нефи 26:15.
- Болка.** 2 Нефи 9:21; Јаков 3:11; Мосија 2:36–38; 3:5–8; 25:11; 27:28–29; Алма 7:10–11; 36:16–21.
- Брак.** 1 Нефи 7:1; 16:7; 4 Нефи 1:11.
- Вера.** 1 Нефи 3:7; 7:12; 2 Нефи 9:23; 26:13; Енос 1:3–8; Мосија 3:12; 5:7; Алма 14:26; 22:16; 32; 57:25–27; Хеламаман 8:15; 3 Нефи 17:8; Етер 12:6–31; Морони 7:1, 20–48; 10:4.
- Верување.** 2 Нефи 6:14; Мосија 4:10; Алма 11:40; Хеламаман 14:13; 3 Нефи 11:35.
- Вечен Живот.** 2 Нефи 2:27; 9:39; 31:17–20; 33:4; 3 Нефи 15:9.
- Вина.** 1 Нефи 16:2; 2 Нефи 9:14; Енос 1:6; Алма 42:18, 29.
- Вистина.** 1 Нефи 16:2; 2 Нефи 9:40; Јаков 4:13; Морони 10:5.
- Власт.** Хеламаман 5:18; 11:18; 3 Нефи 7:17; 12:1–2.
- Воскреснување на Човештвото.** Алма 40.
- Ѓавол.** 2 Нефи 2:17–18, 27; 28:19–23; Омни 1:25; Алма 30:60; 34:39; Хеламаман 5:12; 3 Нефи 18:15, 18.
- Гнев.** 2 Нефи 4:28–29; 28:19–20, 28; 33:4–5; 3 Нефи 11:30; Морони 9:3–4.
- Гордост.** 1 Нефи 11:36; Јаков 2:13, 16; Алма 5:28; Хеламаман 3:33–36; Морони 8:27.
- Грев.** 2 Нефи 4:31; 9:38; Алма 13:12; 41:9–10; 45:16; Морони 8:8.
- Дар на Светиот Дух.** 2 Нефи 31:17; Морони 2.
- Дарови на Духот.** 3 Нефи 29:6; Мормон 9:7; Морони 10:8–18.
- Десеток.** Алма 13:15; 3 Нефи 24:8–11.
- Деца.** 2 Нефи 2:22–23; Мосија 4:14–15; 3 Нефи 17:21–24; Морони 8:8–24.
- Деца на Бог.** Мосија 5:7; 27:25; 3 Нефи 9:17; Етер 3:14; Морони 7:19.
- Дом.** 3 Нефи 17:2–3; Мормон 2:23.
- Дрво на Живот.** 1 Нефи 8; 11:8–9, 21–22, 25; 15:36; Алма 5:34, 62; 32:40.
- Евангелие.** 3 Нефи 27:13–22.
- Жед.** Алма 39:3–4, 9; 3 Нефи 12:28.
- Жена.** Јаков 2:28; Алма 32:23; 56:47–48.
- Жртва.** 2 Нефи 2:6–7; Алма 34:8–14; 3 Нефи 9:19–20.
- Завет.** 1 Нефи 15:18; 2 Нефи 31:13, 16; Мосија 5:5; 18:8–16; 3 Нефи 20:25–26; Морони 7:31; 10:32–33.
- Заповеди.** 1 Нефи 2:10; 3:7; Јаром 1:9; Алма 37:35.
- Запомнете.** 1 Нефи 14:8; 17:45; Мосија 1:2–7; Хеламаман 12:3; 3 Нефи 18:7, 11; Мормон 5:21; Морони 4:3; 5:2; 10:27.
- Зло.** 2 Нефи 32:8; Омни 1:25; Мосија 2:32; Алма 19:33; Морони 7:8–17.
- Знаење.** 2 Нефи 9:14; Алма 18:35; 32:34; Хеламаман 15:13; Морони 7:15–17.
- Знак.** Мосија 3:15; Алма 30:48–60; Хеламаман 14; 3 Нефи 1:13–16; Мормон 9:24; Етер 4:18.

Учења

Издржете. 1 Нефи 22:31; 2 Нефи 31:16, 20; 3 Нефи 27:6.

Израел. Собирање: 1 Нефи 15:12–17; 22:3–12; 2 Нефи 10:3–9; Јаков 5–6; 3 Нефи 16:4; 17:4. **Распрснување:** 1 Нефи 22:3–9; 2 Нефи 10:3–9; Јаков 5–6; 3 Нефи 21:26–29. **Десет Изгубени Племиња:** 1 Нефи 22:3–4; 2 Нефи 29:12–14; 3 Нефи 17:4; 21:26–29.

Искупување. *Види* План за Искупување.

Искушение. 1 Нефи 15:24; 2 Нефи 2:11–16; Алма 13:28; 37:33; 3 Нефи 18:15, 18.

Книга на Мормон. 2 Нефи 3:12–21; Мормон 7:9; Етер 5:1–4; Морони 10:4.

Крштавање. 2 Нефи 9:23–24; Мосија 18:8–16; 21:33–35; Алма 7:14; 3 Нефи 11:19–40; 12:1–2; Морони 8:4–25.

Лажење. 2 Нефи 2:18; 9:34; 28:8–9; Алма 5:17; 12:3; Етер 3:12.

Љубов. 1 Нефи 19:9; 2 Нефи 31:20; Мосија 4:15; Алма 5:26; 13:28; 38:12; Морони 7:47–48; 8:16.

Мајка. Алма 56:47; 57:21.

Милениум. 1 Нефи 22:26; 2 Нефи 12:4; 30:18.

Милосрдие. 2 Нефи 26:30; Алма 7:24; Етер 12:33–34; Морони 7.

Милост. Алма 32:22; 42:13–25; Морони 8:19–20.

Милостина, Давање Милостина. Мосија 4:26; 18:27; 3 Нефи 13:1–4.

Мир. Мосија 4:3; Алма 38:8; 40:12.

Мисионерска Работа. Јаков 1:19; Алма 17–26; 29:8; Мормон 9:22.

Молитва. 2 Нефи 32:8–9; Енос 1:4; Алма 5:45–46; 17:3; 26:22; 34:17–28; 37:37; 3 Нефи 18:16, 19–21; 19:31–34; 20:1; Морони 7:6–9; 10:4.

Мудрост. 2 Нефи 9:28; 27:26; Мосија 2:17; Алма 37:35.

Надеж. 2 Нефи 31:20; Алма 7:24; 13:27–29; Етер 12:4; Морони 7:1, 40–43.

Неверување. 1 Нефи 4:13; Мосија 26:1–5; 3 Нефи 19:35.

Неволји. 2 Нефи 2:11.

Обновување на Евангелието. 1 Нефи 15:13–18; 2 Нефи 3:6–15; 27:6–26; 3 Нефи 16:7.

Обожавajte. 2 Нефи 25:29; Јаков 4:5; Алма 34:38; 3 Нефи 11:17.

Обреди. Мосија 13:30; Алма 30:3.

Одговорност. Алма 12:14; 41:3–7; Хеламан 14:29–31; Морони 8:10.

Оправдување. 2 Нефи 2:5; Мосија 14:11.

Осветување. Алма 13:10–12; Хеламан 3:33–35; 3 Нефи 27:20.

Отец. *Небесен:* Мосија 2:34; 3 Нефи 13:14, 26–33; Етер 12:8. *Смртиен:* 1 Нефи 1:1; Енос 1:1; Мосија 27:14; Алма 36–42; Хеламан 5:5–12.

Откровение. 2 Нефи 28:30; 30:17; 32:5; Јаков 4:8; Алма 5:46; 26:22; Мормон 9:7–8; Етер 12:6; Морони 10:4–5.

Отпаѓање. *Рана Христијанска Црква:* 1 Нефи 13:26; 2 Нефи 26:20. *Лично:* 1 Нефи 8:23, 28; 12:17; Алма 4:6–12; Хеламан 3:33–34; 4:11–13; 5:2–3; 12:2; 13:38; 3 Нефи 2:1–3; Мормон 8:28–41.

Падот на Адам и Ева (Пад на Човештвото). 1 Нефи 10:6; 2 Нефи 2; Алма 22:12–14; 34:9; 42:2–15.

Пари. *Види* Богатства.

Пекол. 1 Нефи 15:35; 2 Нефи 9:10–12; 28:21; Јаков 3:11; Мормон 9:4.

Питомост. Мосија 3:19; 3 Нефи 12:5; Морони 7:44; 8:26.

План за Искупување. 2 Нефи 2; 9; Алма 12:25–34; 22:12–14; 34:8–16; 42:5–26, 31.

План за Среќа. *Види* План за Искупување.

Повторно Роден. Мосија 5:2–15; 27:23–30.

Поддржување на Црковни Водачи. 3 Нефи 10:12–13; 12:1.

Покајание. Мосија 5:2; 26:29; Алма 14:1; 34:33–36; 36; 42:16, 29; 3 Нефи 9:20–22; 27:20; Морони 6:8.

Покорност. 2 Нефи 9:42; Мосија 4:11; Алма 5:27–28; Хеламан 3:33–35; 3 Нефи 12:2; Етер 12:27.

- Положување на Раце.** Алма 6:1; 3 Нефи 18:36–37; Морони 2:2.
- Посветување.** 4 Нефи 1:3.
- Послушност.** 1 Нефи 3:7; 17:3; Мосија 2:37; Алма 3:26–27; 3 Нефи 14:21.
- Постење.** Мосија 27:22–23; Алма 5:46; 6:6; 17:3, 9; 45:1.
- Правда.** 1 Нефи 15:30; 2 Нефи 9:26; Алма 34:16; 42:13–25; 54:6.
- Праведност.** 1 Нефи 17:35; 2 Нефи 2:13; 9:18, 40; Алма 5:58; Хеламан 13:38.
- Прашајте.** 1 Нефи 15:11; 2 Нефи 32:4; Мосија 4:10, 21; Морони 10:4.
- Предсмртен Живот.** Алма 13:3; Етер 3:16.
- Прељуба и Блуд.** Јаков 3:12; Алма 39:3–5; Хеламан 8:26.
- Преобратување.** Мосија 5:2, 12–14; 27:33–35; Алма 22:15–18; Хеламан 15:7; 3 Нефи 7:21.
- Препирање.** 2 Нефи 26:32; Мосија 4:14; 3 Нефи 11:29.
- Природен Човек.** Мосија 3:19; 16:5; Алма 26:19–22; 41:11; 42:7–24.
- Пророци.** 1 Нефи 3:17–18; 22:1–2; Јаков 7:11; Мосија 8:16; 3 Нефи 1:13.
- Пророштво.** Јаков 4:6, 13; Мосија 5:3; Алма 12:7; 3 Нефи 29:6; Мормон 8:23.
- Простување.** 1 Нефи 7:21; Мосија 4:2; 26:29–31; Алма 39:6; 3 Нефи 13:11.
- Радост.** 1 Нефи 8:12; 2 Нефи 2:22–25; 9:18; Алма 22:15; 36:20.
- Рај.** Алма 40:11–12; 4 Нефи 1:14.
- Ракоположи.** Мосија 18:18; 3 Нефи 12:1; Морони 3.
- Родители.** 1 Нефи 1:1; 5:11; 8:37; Мосија 4:14–15; Морони 8:10.
- Сабатен Ден.** Јаром 1:5; Мосија 13:16–19; 18:23–25.
- Сакрамент.** 3 Нефи 18:1–11, 28–29; Морони 4–5.
- Сведоци на Бог.** Мосија 18:8–9; 3 Нефи 18:10–11; Морони 4–5.
- Сведочете.** 2 Нефи 33:1; Јаков 7:10–11; Алма 5:45–48.
- Сведоштво.** Мосија 18:9; Алма 4:19–20; 5:45–48; 30:41–44.
- Светиот Дух.** 1 Нефи 10:17–19; 2 Нефи 32:5; 3 Нефи 27:20; 28:11; Морони 10:5.
- Свети Писма.** 1 Нефи 19:23; 2 Нефи 25:21–23; 29:10–14; 32:3; Јаков 7:23; Мосија 1:2–7; Алма 17:2; 37:1–19; Хеламан 15:7–8; Мормон 7:8–9.
- Свештенство.** Алма 6:1; 13:1–12; 17:3; 3 Нефи 11:21–22; Морони 2:2.
- Семејство.** 1 Нефи 8:37; 2 Нефи 2:20; 25:26; Јаков 3:7; Мосија 4:14–15; 3 Нефи 18:21.
- Сиромашен.** 2 Нефи 9:30; Мосија 4:26; Алма 1:27; 34:28; 4 Нефи 1:3.
- Слабост.** 1 Нефи 19:6; Јаков 4:6–7; Етер 12:27–28, 37.
- Слободен избор.** 2 Нефи 2:15–16, 27; Хеламан 14:30–31.
- Служба.** 2 Нефи 2:3; Мосија 2:17; Етер 2:8–12.
- Смрт. Физичка:** 2 Нефи 2:22; 9:6, 11; Алма 12:24; 40:11. **Духовна:** 2 Нефи 2:27; 9:4–9; Јаков 3:11; Алма 13:30; 42:9; Хеламан 14:16–19.
- Смртност.** 2 Нефи 2:21, 25; Алма 12:24; 34:32; 42:10.
- Совест.** Мосија 4:3; Алма 29:5; Морони 7:16.
- Совршеност.** Алма 42:15; 3 Нефи 12:48; Морони 10:32.
- Сочувство.** Мосија 15:9; 3 Нефи 17:6.
- Спасение.** 2 Нефи 2:3–6; Мосија 15:24–28; Морони 8:8–24.
- Суд.** 1 Нефи 12:9; 2 Нефи 9:15, 46; 28:23; Алма 41:3, 14; 3 Нефи 27:16, 23–26; Мормон 3:18–20.
- Трудољубивост.** Јаков 1:19; Алма 17:2; 3 Нефи 6:14; Морони 9:6.
- Учење.** *Види* Исус Христос: Учење за Христос.
- Црква.** 1 Нефи 14:8–17; Алма 6:1–6; Мормон 8:32–33; Морони 6:5.

Настани и Места

Чедност. 2 Нефи 9:36; Јаков 2:28; Алма 39:1–13; 3 Нефи 12:27–28; Морони 9:9.

Човек. 2 Нефи 2:25; Мосија 7:27; 3 Нефи 12:48; 27:27; Морони 7:48.

Чуда. 2 Нефи 27:23; Алма 23:6; Мормон 9:10–20; Етер 12:12–21.

Настани и Места

Амониха. Алма 8–14; 16:1–3, 9, 11; 49:1–4.

Бродот на Нефи. 1 Нефи 17–18.

Ветена Земја. 1 Нефи 2:20; 2 Нефи 1:5–9; Етер 2:9–12.

Визија за Дрвото на Животот. 1 Нефи 8; 11; 15.

Визија на Брат на Јаред. Етер 3.

Водите на Мормон. Мосија 18:7–8; 25:18; Алма 5:3.

Војска на Хеламан. Алма 53:10–23; 56–57.

Ерусалим. 1 Нефи 1:4, 13, 18; 3 Нефи 20:46; Етер 13:5.

Зарахемла. Омни 1:12–13; Мосија 1:18; Алма 5:2; Хеламан 13:12; 3 Нефи 8:8, 24.

Земја Јершон. Алма 27:22–23; 28:1; 30:19–21; 35:1–2, 13; 43:4.

Земја на Изобилство. Алма 22:29–33; 52:9; 63:5; 3 Нефи 11:1.

Земја на Пустош. Алма 22:30–32; Мормон 3:5; Етер 7:6.

Земја на Север. Алма 22:30–33; 46:22; 50:11, 29–34; 63:4–10; Хеламан 3:3, 8–11; Мормон 2:20, 29.

Земја Нефи. 2 Нефи 5:6–9; Омни 1:12–13; Словата на Мормон 1:13; Мосија 28:1; Алма 22:32.

Искусва од Преобратување. Мосија 17–18 (Алма Постариот); Мосија 27, Алма 36 (Алма, син на Алма); Мосија 27–28 (синови на Мосија); Алма 8:18–32 (Амулек); Алма 17 (Цар Ламони); Алма 19:16–17 (Абиш); Алма 22 (Татко на Царот Ламони); Алма 23–24 (народ на Амон).

Кумора. Мормон 6:2, 6–11; 8:2; Етер 15:11.

Лиахона, односно Компас. 1 Нефи 16:10, 28–29; Алма 37:38, 43–45.

Мир По Христовата Служба. 4 Нефи 1:1–20.

Мисии на Синовите на Мосија. Алма 17–27.

Патувањето на Лехи кон Ветената Земја. 1 Нефи 2–18.

Плочи на Јаредитите. Мосија 8:9–12; 21:25–28; Етер 1:1–4; 15:33.

Плочи на Нефи. 1 Нефи 9; 19:1–6.

Плочи од Месинг. 1 Нефи 3–4; 5:10–16; 19:21–24; Омни 1:14; Мосија 1:1–14; Алма 37:1–7; 3 Нефи 1:2.

Река Сидон. Алма 3:3; 22:29.

Суужењето на Христос на Американските континенти. *Vigi* Исус Христос: Појавување и Служење на Жителите на Американските континенти.

Тесна Клисура на Земја. Алма 22:32; 63:5; Мормон 2:29; 3:5; Етер 10:20.

Толкувачи. Мосија 8:13–18.

Уништување на Нефитите. Мормон 1–6.

Управувањето со Плочите на Мормон и Морони. Словата на Мормон 1; Мормон 1:1–5; 2:17–18; 8:1–17.